

บทที่ 6

ผังนโยบายการพัฒนาพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ

6.1 ผังนโยบายการพัฒนาพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ

ผังนโยบายการพัฒนาพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ เป็นผังที่กำหนดแนวทางการพัฒนาพื้นที่ตามศักยภาพด้านต่างๆ เพื่อสนองต่อกิจกรรมการใช้ที่ดินในแต่ละประเภทได้อย่างครบถ้วน รวมถึงเป็นแนวทางการกำหนดพื้นที่รองรับการพัฒนาเมืองในอนาคต โดยผังนโยบายการพัฒนาพื้นที่ประกอบไปด้วยผังนโยบายด้านการใช้ประโยชน์ที่ดิน ผังนโยบายด้านการพัฒนาเมืองและระบบเมือง ผังนโยบายด้านการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ ผังนโยบายด้านการอนุรักษ์พื้นที่โล่งว่างและสภาพแวดล้อม ผังนโยบายด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม ผังนโยบายการพัฒนากระบวนคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์ ผังนโยบายการพัฒนาสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ และผังนโยบายการป้องกันและบรรเทาภัยพิบัติ โดยมีรายละเอียดดังนี้

6.1.1 ผังนโยบายด้านการใช้ประโยชน์ที่ดิน

นโยบายการใช้ประโยชน์ที่ดินภาพรวมของจังหวัดศรีสะเกษจะเน้นการกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินในแต่ละประเภทให้สอดคล้องกับแนวโน้มการพัฒนาของจังหวัดและศักยภาพของพื้นที่ทางด้านต่างๆซึ่งจะกำหนดขอบเขตพื้นที่ตามที่ตั้งที่มีอยู่เดิมและสนองต่อกิจกรรมการใช้ที่ดินในแต่ละประเภทได้อย่างครบถ้วน รวมถึงพื้นที่รองรับการพัฒนาเมืองและชุมชนที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ทั้งนี้ได้กำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และกำหนดนโยบายด้านการใช้ประโยชน์ที่ดินในอนาคตของจังหวัดศรีสะเกษ ดังนี้

1) วัตถุประสงค์

- (1) เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์ที่ดินที่เหมาะสมและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่รวมถึงทิศทางการพัฒนาของจังหวัดและความต้องการของประชาชนในพื้นที่เกี่ยวข้องได้
- (2) เพื่อให้หน่วยงานและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถปฏิบัติตามมาตรการด้านการใช้ประโยชน์ที่ดิน ไม่ว่าจะเป็นมาตรการในการสงวนรักษา มาตรการในการอนุรักษ์และ
- (3) เพื่อให้สามารถชี้้นำการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านต่างๆ ที่มีมาตรการส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

2) เป้าหมายและนโยบายการพัฒนา

เป้าหมายและนโยบายการพัฒนาด้านการใช้ประโยชน์ที่ดินของจังหวัดศรีสะเกษ มีแนวความคิดอยู่ 3 พื้นที่หลักๆ ได้แก่ พื้นที่สงวนรักษา พื้นที่อนุรักษ์ และพื้นที่พัฒนา โดยในแต่ละพื้นที่มีเป้าหมายและแนวทางการพัฒนา ดังนี้

- (1) **พื้นที่สงวนรักษา** ประกอบด้วย พื้นที่ที่มีความสำคัญทางนิเวศวิทยา พื้นที่อนุรักษ์ทางทรัพยากรธรรมชาติ พื้นที่ที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมตามกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ พื้นที่เหล่านี้จะได้รับการปกป้องและสงวนรักษาอย่างเข้มงวดและมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดความสมดุลในการใช้ประโยชน์ ทั้งนี้จะต้องเน้นให้สามารถกำหนดขอบเขตพื้นที่สงวนรักษาและบริเวณต่อเนื่องได้ รวมถึงการกำหนดให้มีมาตรการเพื่อรักษาคุณค่าและการป้องกันพื้นที่สงวนรักษาและบริเวณต่อเนื่องได้ ผนวกกับมาตรการทางผังเมืองและกฎระเบียบในการควบคุมดูแลพื้นที่สงวนรักษาต่างๆ การกำหนดขอบเขตพื้นที่สงวนรักษาและพื้นที่กันชนหรือพื้นที่รองรับกิจกรรมที่มีความจำเป็นอย่างเหมาะสม และการควบคุมประเภทกิจกรรมในพื้นที่กันชนหรือพื้นที่รองรับกิจกรรมดังกล่าว พื้นที่สงวนรักษามีเป้าหมายการใช้ประโยชน์ที่ดินดังนี้

- สามารถคุ้มครองพื้นที่ที่สำคัญทั้งทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมตามกฎหมาย
ที่มีการบังคับใช้

- ป้องกันและลดผลกระทบที่จะเกิดขึ้นโดยรอบพื้นที่ดังกล่าว
- ส่งเสริมการสงวนรักษาและฟื้นฟูแหล่งทรัพยากรที่เสื่อมโทรมได้
- ลดผลกระทบทางด้านกายภาพและทัศนียภาพโดยรอบเขตโบราณสถานที่มีความเปราะบาง
ทางด้านศิลปกรรม

- ฟื้นฟูและส่งเสริมสภาพแวดล้อมโดยรอบโบราณสถานที่มีความเสื่อมโทรม
- ลดผลกระทบด้านการขยายตัวของชุมชนต่อพื้นที่สงวนรักษาได้

พื้นที่สงวนรักษาที่สำคัญในจังหวัดศรีสะเกษ ได้แก่

1) อุทยานแห่งชาติเขาพระวิหาร ตั้งอยู่อำเภอกันทรลักษ์มีพื้นที่ 58.33 ตารางกิโลเมตรหรือ
ประมาณ 36,458.13 ไร่ (อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสาชงชัย 32.54 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ
20,339.89 ไร่ และองค์การบริหารส่วนตำบลภูผาหมอก 25.79 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 16,118.24 ไร่)

2) เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าพนมดงตั้งอยู่ในอำเภอกุสุมาลย์ และอำเภอกันทรลักษ์ มีพื้นที่ 332.50
ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 207,812.83 ไร่

3) เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยศาลาตั้งอยู่ในอำเภอกุสุมาลย์ อำเภอกุสุมาลย์ และอำเภอกุสุมาลย์
มีพื้นที่ 378.20 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 236,373.97 ไร่

4) ป่าสงวนแห่งชาติ จำนวนทั้งสิ้น 25 แห่ง มีพื้นที่ทั้งสิ้น 2,038.92 ตารางกิโลเมตรหรือ
ประมาณ 1,274,042 ไร่

5) พื้นที่ลุ่มน้ำหลักลุ่มน้ำมูลมีพื้นที่ลุ่มน้ำย่อยต่างๆ ที่อยู่ในขอบเขตลุ่มน้ำมูล และในจังหวัด
ศรีสะเกษเช่น ลุ่มน้ำย่อยห้วยทับทัน ลุ่มน้ำย่อยห้วยสำราญ ลุ่มน้ำย่อยห้วยทา ลุ่มน้ำย่อยห้วยขยุง ลุ่มน้ำย่อย
ลำเสียวใหญ่ ลุ่มน้ำย่อยลำโดมใหญ่ ลุ่มน้ำย่อยลุ่มน้ำมูล ส่วนที่ 2 และลุ่มน้ำย่อยลุ่มน้ำมูลส่วนที่ 3 และมีพื้นที่
ทางตอนบนของจังหวัดส่วนน้อยที่อยู่ในลุ่มน้ำหลักลุ่มน้ำชี ซึ่งอยู่ในลุ่มน้ำย่อยลุ่มน้ำชีตอนล่าง

6) พื้นที่ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำที่ 1A ตั้งอยู่บริเวณตอนใต้ของจังหวัดศรีสะเกษ เช่น องค์การบริหาร
ส่วนตำบลละลาย อำเภอกันทรลักษ์ เทศบาลตำบลกันทรอม องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยจันทร์ องค์การ
บริหารส่วนตำบลบักดอง อำเภอกุสุมาลย์ องค์การบริหารส่วนตำบลไพรพัฒนา อำเภอกุสุมาลย์ เป็นต้นมีพื้นที่
208.34 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 130,214.94 ไร่

7) พื้นที่ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำที่ 1B ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ต่างๆ เช่น องค์การบริหารส่วนตำบลละลาย
อำเภอกันทรลักษ์ เทศบาลตำบลกันทรอม องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยจันทร์ องค์การบริหารส่วนตำบล
บักดอง อำเภอกุสุมาลย์ องค์การบริหารส่วนตำบลไพรพัฒนา อำเภอกุสุมาลย์ เป็นต้น มีพื้นที่ 34.41 ตาราง
กิโลเมตร หรือประมาณ 21,507.25 ไร่

8) แหล่งโบราณคดี จำนวน 21 แห่ง ได้แก่ แหล่งโบราณคดีบ้านหนองคูบ้านโนนแกดบ้าน
หนองโนคงโคกหรือเมืองคงโคกดอนเกลือบ้านน้ำอ้อมน้อยดอนปลักกลางทุ่งบ้านเมืองแคนบ้านโนนสูงโนน
หนองแฝกโนนกำนเหลือโนนไชนุ่น(โนนหนองหว้า)บ้านยางชุมน้อยบ้านคอนกามบ้านชีเหล็กชุมชนบ้านควน
ใหญ่บ้านอวอยบ้านฮ่อธาตุด่านหัวช้างบ้านบึงหมอก และบ้านหนองเซ็ง

9) แหล่งโบราณสถานจำนวน 101 จำแนกออกเป็น โบราณสถานที่ขึ้นทะเบียนจำนวน
23 แห่ง และยังไม่ได้ขึ้นทะเบียนจำนวน 78 แห่ง

โดยกำหนดนโยบายการใช้ประโยชน์ที่ดินพื้นที่สงวนรักษา ดังนี้

- กำหนดมาตรการควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่สงวนรักษาภายใต้กฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่มีอยู่
- กำหนดขอบเขตพื้นที่สงวนรักษาอย่างชัดเจนและพื้นที่ต่อเนื่อง
- ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการกำหนดพื้นที่สงวนรักษาและมาตรการในการรักษาปกป้องพื้นที่สงวนเอาไว้

(2) **พื้นที่อนุรักษ์** ประกอบด้วย พื้นที่ที่มีความสำคัญทางนิเวศวิทยา พื้นที่อนุรักษ์ทางทรัพยากรธรรมชาติ พื้นที่ที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมในระดับชุมชน พื้นที่เกษตรกรรมขั้นดี พื้นที่ชุ่มน้ำ พื้นที่ในเขตชลประทาน และพื้นที่รับและระบายน้ำ พื้นที่เหล่านี้มีความสำคัญต่อพื้นที่ในการรักษาสภาพแวดล้อมและการใช้ประโยชน์เพื่อกิจกรรมชุมชน ทั้งนี้จะต้องได้รับอนุรักษ์ให้คงคุณค่าและสามารถใช้ประโยชน์ได้ในระยะยาว ซึ่งสามารถกำหนดแนวความคิดการใช้ประโยชน์ที่ดินของพื้นที่อนุรักษ์ประกอบการป้องกันผลกระทบจากการพัฒนาอย่างไม่เหมาะสมกับบริบทของพื้นที่ การกำหนดกิจกรรมการใช้ประโยชน์ที่ดินบริเวณดังกล่าวอย่างระมัดระวัง และส่งเสริมให้ทำหน้าที่เป็นพื้นที่สนับสนุนการมีระดับคุณภาพชีวิตที่ดีของประชากรในพื้นที่เมือง โดยส่งเสริมการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทพื้นที่เพื่อรักษาสภาพแวดล้อมและป้องกันภัยธรรมชาติ พื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืน พื้นที่รองรับกิจกรรมการท่องเที่ยว และพื้นที่เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ โดยพื้นที่อนุรักษ์มีเป้าหมายการใช้ประโยชน์ที่ดินดังนี้

- กำหนดขอบเขตพื้นที่อนุรักษ์ด้านต่าง ๆ ให้มีชัดเจนและพื้นที่กันชนโดยรอบ
- กำหนดมาตรการป้องกันและลดผลกระทบทางด้านลบที่จะเกิดขึ้นบริเวณพื้นที่อนุรักษ์ที่สำคัญของจังหวัดและพื้นที่กันชนโดยรอบทั้งทางกายภาพ เศรษฐกิจและสังคม
- กำหนดพื้นที่เพื่อรองรับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ได้อย่างเหมาะสมและเพียงพอกับความต้องการของคนในชุมชน
- อนุรักษ์ พื้นฟู และพัฒนาพื้นที่โล่งว่างสาธารณะของชุมชนให้ได้มาตรฐานเพื่อให้คนในชุมชนได้เข้าถึงพื้นที่มากยิ่งขึ้น
- ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการเพาะปลูกพืชที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่ รวมถึงการพัฒนาปัจจัยที่เหมาะสมกับการการเพาะปลูกพืชให้เพียงพอและมีประสิทธิภาพเพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพยิ่งขึ้น
- ส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่แหล่งน้ำที่เสื่อมโทรมของจังหวัด
- ควบคุมกิจกรรมที่อาจส่งผลกระทบต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
- พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับกิจกรรมและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ รวมถึงการเข้าถึงพื้นที่เพื่อให้เกิดความเชื่อมโยงของพื้นที่ได้

พื้นที่อนุรักษ์ที่สำคัญในจังหวัดศรีสะเกษ ได้แก่

- 1) พื้นที่ที่มีความสำคัญทางด้านประวัติศาสตร์ สังคม ศิลปวัฒนธรรม จำนวน 6 แห่ง ได้แก่ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติพนรังกษพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติศรีสะเกษ วัดพระธาตุเรืองรองพิพิธภัณฑสถานหอดูดาวและห้องสมุดจังหวัดศรีสะเกษศูนย์แสดงพันธุ์สัตว์น้ำ จังหวัดศรีสะเกษศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดศรีสะเกษ โรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย และหอศรีลำดวนเฉลิมพระเกียรติ เป็นต้น
- 2) พื้นที่ชุ่มน้ำแม่น้ำมูลและบึงทาม ตั้งอยู่อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ เป็นพื้นที่ชุ่มน้ำประเภทแม่น้ำ ลำห้วย ป่าไม้พุ่มริมน้ำ ที่ราบลุ่มน้ำท่วมถึง

3) พื้นที่ชุ่มน้ำสบแม่ น้ำมูลชี ตั้งอยู่อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ อำเภอวารินชำราบ อำเภอเมืองจังหวัดอุบลราชธานี สบแม่ น้ำมูลชี เป็นพื้นที่ที่แม่น้ำมูลมาบรรจบกับแม่น้ำชี และพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับท้องถิ่นจำนวน 690 แห่ง

4) โครงการชลประทานขนาดกลาง 20 แห่ง พื้นที่ชลประทาน 114,861 ไร่ โครงการชลประทานขนาดเล็ก จำนวน 29 แห่ง พื้นที่ชลประทาน 19,724 ไร่ และโครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า จำนวน 19 แห่ง พื้นที่ชลประทาน 20,950 ไร่

5) พื้นที่เกษตรกรรมขั้นดี ที่มีความเหมาะสมในการทำการเกษตรมากที่สุด รวมถึงเป็นพื้นที่ที่สร้างรายได้ให้กับคนในชุมชนของจังหวัด และเป็นแหล่งอาหารขั้นดีของคนทั้งประเทศ ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่อำเภออุษาคเนย์ อำเภอกันทรลักษ์ และอำเภอกันทรารมย์ เป็นต้น

โดยกำหนดนโยบายการใช้ประโยชน์ที่ดินพื้นที่อนุรักษ์ ดังนี้

- การกำหนดขอบเขตพื้นที่อนุรักษ์บริเวณต่างๆ ให้ชัดเจน รวมถึงพื้นที่ต่อเนื่องโดยรอบ
- ควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินบริเวณพื้นที่อนุรักษ์รวมถึงพื้นที่ต่อเนื่องโดยรอบอย่างเหมาะสมและระมัดระวัง
- กำหนดมาตรการควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินภายใต้กฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่มีการบังคับใช้อยู่ให้มีประสิทธิภาพ
- ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการกำหนดพื้นที่อนุรักษ์และมาตรการด้านการอนุรักษ์พื้นที่

(3) **พื้นที่พัฒนา** ได้แก่ พื้นที่ชุมชนเมืองในปัจจุบัน พื้นที่ที่มีศักยภาพในการพัฒนาเมืองในอนาคต ประกอบด้วย แหล่งที่พักอาศัย ย่านการค้าบริการ ย่านอุตสาหกรรมบริการชุมชน พื้นที่สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ พื้นที่โล่งว่างในเขตชุมชนเมือง พื้นที่เพาะปลูกพืช พื้นที่ปศุสัตว์ พื้นที่ประมง พื้นที่ป่าไม้ ย่านการผลิตและแปรรูปผลผลิต ย่านการค้าบริการ ย่านการกระจายสินค้า พื้นที่จุดผ่านแดนถาวร จำนวน 2 แห่ง พื้นที่แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ พื้นที่แหล่งท่องเที่ยวทางเกษตรกรรม พื้นที่แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ พื้นที่แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่มีความหลากหลายของจังหวัดศรีสะเกษ พื้นที่ที่มีคุณค่าทางสถาปัตยกรรม พื้นที่นันทนาการ รวมถึงพื้นที่การค้าชายแดน โดยพื้นที่พัฒนาของจังหวัดศรีสะเกษมีเป้าหมายการใช้ประโยชน์ที่ดินดังนี้

- มีพื้นที่พัฒนาเพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับนโยบาย วิสัยทัศน์ และทิศทางการพัฒนาของจังหวัดในระดับต่างๆ
- มีการใช้ประโยชน์ที่ดินแต่ละบริเวณอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับความสามารถในการรองรับ (Carrying Capacity)
- ป้องกันและลดผลกระทบจากการพัฒนาพื้นที่สูงและพื้นที่โดยรอบ
- พื้นที่พัฒนามีประสิทธิภาพในการรองรับกิจกรรมและความต้องการของประชากร

พื้นที่พัฒนาที่สำคัญในจังหวัดศรีสะเกษ ได้แก่ พื้นที่ชุมชนเมืองและชนบท โดยได้กำหนดพื้นที่เมืองจากลำดับศักยภาพของเมืองที่ 1-3 ประกอบด้วย เทศบาลเมืองศรีสะเกษ ที่เป็นศูนย์กลางหลักของจังหวัดที่มีบทบาทหน้าที่เป็นศูนย์กลางด้านการบริหารราชการและการปกครอง ศูนย์กลางทางด้านเศรษฐกิจ การค้า การบริการ และการท่องเที่ยว ด้านการบริการสังคม มีการให้บริการสาธารณสุข และการศึกษาแก่ประชากรในจังหวัดและพื้นที่ใกล้เคียงพื้นที่กิจกรรมการผลิต พื้นที่กิจกรรมการค้าชายแดน และเป็นพื้นที่กิจกรรมการท่องเที่ยวหลักของจังหวัด รองลงมาคือ เทศบาลเมืองกันทรลักษ์ เทศบาลตำบลกันทรารมย์

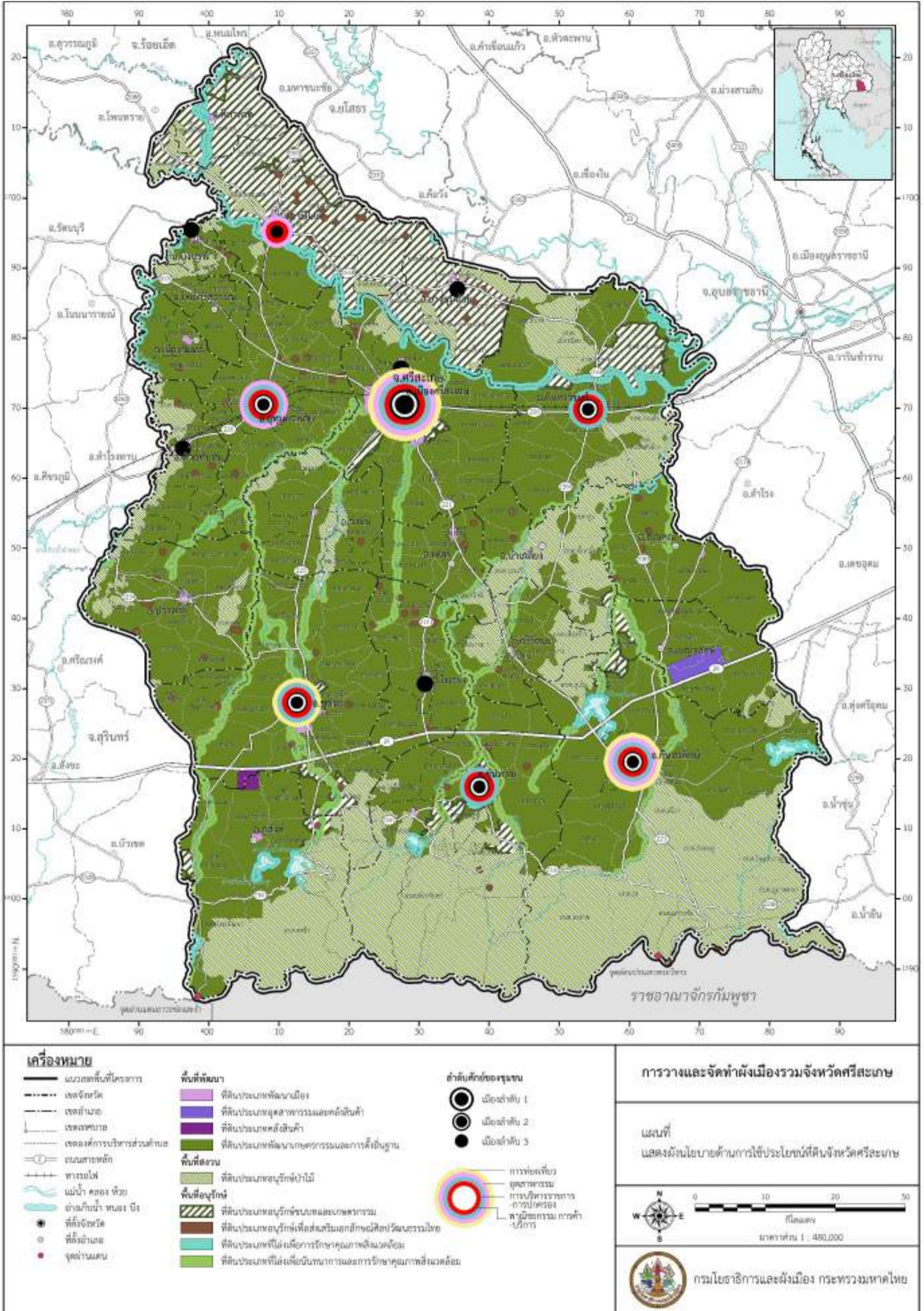
เทศบาลตำบลซุนธุ์ และเทศบาลตำบลกำแพง เป็นเมืองลำดับศัคย์ที่ 2 ซึ่งเป็นศูนย์กลางการบริหารระดับรองของจังหวัดศรีสะเกษ เทศบาลตำบลน้ำคำ เทศบาลตำบลไพรบึง เทศบาลตำบลบึงบูรพ์ เทศบาลตำบลขุนหาญ เทศบาลตำบลเมืองคง เทศบาลตำบลยางชุมน้อย เทศบาลตำบลห้วยทับทัน เทศบาลตำบลหนองหญ้าลาด เป็นศูนย์กลางการบริหารราชการระดับอำเภอ หรืออำเภอขนาดเล็ก เป็นเมืองลำดับศัคย์ที่ 3 เป็นศูนย์กลางการบริหารราชการระดับอำเภอ หรืออำเภอขนาดเล็ก เป็นต้น

นอกจากนี้ยังมีพื้นที่พัฒนาบริเวณจุดผ่านแดนถาวร จำนวน 1 แห่ง ได้แก่ จุดผ่านแดนถาวรช่องสะง่า ตั้งอยู่ตำบลไพรพัฒนา อำเภอภูสิงห์ โดยมีพื้นที่ตรงข้ามกับช่องจอม อำเภออัลลองเวง จังหวัดอุดรธานี ราชอาณาจักรกัมพูชา

ทั้งนี้พื้นที่พัฒนาที่สำคัญของจังหวัดอีกแห่ง คือ พื้นที่แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงและมีความสำคัญในระดับชาติ และถือเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สร้างรายได้ให้กับจังหวัด อีกทั้งยังสามารถเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับจังหวัดข้างเคียงได้ โดยแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดศรีสะเกษจะแบ่งออกได้ 3 กลุ่มหลัก ได้แก่ 1) แหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์อารยธรรมขอมและวัฒนธรรมเมืองศรีสะเกษและพื้นที่เชื่อมโยง 2) แหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์อารยธรรมขอมเขาพระวิหาร ธรรมชาติ และเกษตร 3) แหล่งท่องเที่ยวเมืองชายแดนประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมชนเผ่า เช่น ปราสาทตาเล็ง วัดโสภณวิหาร วัดลำภู วัดเขียนบูรพาราม หัตถกรรมเกวียนน้อยบ้านใจดี หัตถกรรมจักสานครุฑน้อย หัตถกรรมจักสานผอบใบตาล อำเภอซุนธุ์ จุดผ่านแดนช่องสะง่า วัดไพรพัฒนา อำเภอภูสิงห์ ปราสาทปรางค์กู๋ อำเภอปรางค์กู๋ เป็นต้น

โดยกำหนดนโยบายการใช้ประโยชน์ที่ดินพื้นที่พัฒนา ดังนี้

- กำหนดขอบเขตพื้นที่พัฒนาแต่ละบริเวณให้ชัดเจนและเพียงพอต่อความต้องการ และความสามารถในการรองรับ รวมถึงศักยภาพของพื้นที่ในการพัฒนา
- กระตุ้นและส่งเสริมการใช้ประโยชน์ที่ดินพื้นที่พัฒนาด้านต่างๆ ตามบทบาท และแนวคิดการพัฒนาของแต่ละพื้นที่
- ส่งเสริมบทบาทพื้นที่พัฒนาเพื่อเป็นฐานการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของชุมชน และส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานในพื้นที่ให้ได้มาตรฐานในระดับสากล เพื่อรองรับตลาดเศรษฐกิจประชาคมอาเซียนที่จะเกิดขึ้นในอนาคต (AEC)
- กำหนดมาตรการควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อป้องกันผลกระทบและความขัดแย้งระหว่างกิจกรรมการใช้ประโยชน์ที่ดิน ภายใต้กฎหมาย ระเบียบข้อบังคับที่มีการบังคับใช้ และหลักวิชาการ
- ส่งเสริมการพัฒนาตามนโยบายแห่งรัฐที่มีความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์และทิศทาง การพัฒนาจังหวัดศรีสะเกษ
- พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่พัฒนาบริเวณต่างๆ โดยเฉพาะย่านเมืองและชุมชนที่สำคัญ ย่านการค้าและบริการ ย่านอุตสาหกรรม และแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัด เพื่อให้เกิดความเข้าถึงพื้นที่ และสามารถเชื่อมโยงกับพื้นที่โดยรอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- พัฒนารูปแบบด้านการค้าชายแดนให้อยู่ในระดับสากลเพื่อรองรับตลาดเศรษฐกิจประชาคมอาเซียนที่จะเกิดขึ้นในอนาคต (AEC) รวมถึงสร้างมาตรการทางด้านกฎหมายแรงงานระหว่างประเทศ เพื่อป้องกันการจ้างงานที่ไม่ถูกกฎหมาย

แผนที่ 6.1.1-1 ผังนโยบายด้านการใช้ประโยชน์ที่ดินของจังหวัดศรีสะเกษ

6.1.2 ผังนโยบายด้านการพัฒนาเมืองและระบบเมือง

จากนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจและโครงสร้างพื้นฐานที่ผ่านมา พบว่า การตั้งถิ่นฐานของชุมชนในจังหวัดศรีสะเกษ มีพัฒนาการบนฐานทรัพยากรและทำเลที่ตั้งที่มีศักยภาพด้านการค้า การปกครอง และการคมนาคมขนส่ง ส่วนใหญ่กระจายตัวอยู่ตามเส้นทางคมนาคมที่มีการเข้าถึงสะดวกใกล้แหล่งงานได้แก่เทศบาลเมืองศรีสะเกษ เทศบาลเมืองกันทรลักษณ์ เทศบาลตำบลกำแพง เทศบาลตำบลกันทรารมย์ เทศบาลตำบลเมืองซุรินทร์ ซึ่งมีการพัฒนากระจายตัวออกไปในแนวราบเป็นหลัก เนื่องจากปัจจัยของสภาพแวดล้อมของการอยู่อาศัยไม่หนาแน่น ราคาที่ดินที่ถูกกว่า เป็นต้น ประกอบกับวิถีชีวิต และประชากรมีการศึกษามากขึ้น มีแนวโน้มการโยกย้ายของแรงงานเข้าสู่เขตชุมชนเมืองและประกอบอาชีพนอกภาคการเกษตรมากขึ้น

การกำหนดนโยบายพัฒนาระบบเมืองและการตั้งถิ่นฐาน จึงควรกำหนดโครงสร้างระบบเมืองในอนาคตให้สามารถทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพพื้นที่ชุมชนเมืองและชุมชนชนบทสามารถพัฒนาอย่างเกื้อกูล การพัฒนาเมืองที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นเมืองศูนย์กลางรอง และเพิ่มขีดความสามารถในการให้บริการสูงขึ้น การพัฒนาเศรษฐกิจแบบพึ่งพากันที่แบ่งหน้าที่กันตามศักยภาพของแต่ละชุมชน การใช้ทรัพยากรอย่างเหมาะสม คำนึงถึงสภาพแวดล้อมธรรมชาติ และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านกายภาพที่ได้มาตรฐานและครอบคลุมทั่วถึง โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) วัตถุประสงค์

- (1) เพื่อพัฒนาบทบาทหน้าที่ของเมืองอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับนโยบาย ทิศทางการพัฒนา และศักยภาพของพื้นที่
- (2) เพื่อพัฒนากลุ่มเมืองและชุมชน (Urban Cluster Development) ภายใต้ระบบเศรษฐกิจและสังคมที่พึ่งพากันและแบ่งหน้าที่กันตามศักยภาพ
- (3) เพื่อสร้างความเชื่อมโยงระบบโครงข่ายเมืองในระดับต่างๆ ทั้งภายในและนอกพื้นที่จังหวัดได้อย่างสะดวก เกิดการเกื้อกูลและได้รับประโยชน์ร่วมกัน
- (4) เพื่อพัฒนาชุมชนชนบทให้มีกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่หลากหลาย และสามารถพึ่งพาตนเองได้

2) เป้าหมาย

- (1) เมืองศูนย์กลางที่มีศักยภาพของจังหวัดจะได้รับการพัฒนาส่งเสริมให้มีบทบาทเป็นศูนย์กลางกระจายความเจริญไปยังชุมชนศูนย์กลางลำดับรองและชนบทอย่างทั่วถึงและสมดุล
- (2) กำหนดให้เมืองต่างๆ มีบทบาทหน้าที่ของตัวเองและจัดกลุ่มเมืองที่มีบทบาทหน้าที่เหมือนกันให้อยู่ในกลุ่มเดียวกัน เพื่อส่งเสริมการพึ่งพาระหว่างกันและสร้างความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจในพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ
- (3) สร้างความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจระหว่างเมืองในลำดับศักยภาพต่างๆ อย่างเป็นระบบ เพื่อเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจภายในพื้นที่และสามารถเชื่อมโยงกับจังหวัดอื่นๆ และประเทศเพื่อนบ้านได้อย่างสะดวก เกิดการเกื้อกูลและได้รับประโยชน์ร่วมกัน
- (4) ชุมชนชนบทมีความเข้มแข็งในการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ มีความน่าอยู่ และเป็นพื้นที่ผลิตวัตถุดิบทางการเกษตร เพื่อตอบสนองความต้องการด้านอุปโภคบริโภคของเมือง

3) นโยบายการพัฒนา

จากแนวคิดการพัฒนา วัตถุประสงค์ และเป้าหมายในข้างต้น จึงกำหนดนโยบายพัฒนาระบบเมืองและการตั้งถิ่นฐาน ดังนี้

(1) การพัฒนาบทบาทหน้าที่ของเมืองศูนย์กลางตามศักยภาพ เพื่อส่งเสริมการพึ่งพา ระหว่างเมืองกับชนบทอย่างมีประสิทธิภาพการพัฒนาเมืองลำดับค้ำยกต่างๆ เพื่อกระจายความเจริญจาก เมืองศูนย์กลางหลักและพัฒนาเมืองศูนย์กลางในระดับรองลงมา ให้มีขีดความสามารถในการรองรับการ กระจายกิจกรรมทางเศรษฐกิจต่างๆ เพื่อให้บริการต่อเมืองขนาดเล็กและพื้นที่ชนบทอย่างทั่วถึงโดยกำหนด บทบาทเมืองลำดับค้ำยกต่างๆ ดังนี้

- เมืองศูนย์กลางระดับจังหวัด ได้แก่ เทศบาลเมืองศรีสะเกษ อำเภอเมืองศรีสะเกษ
- เมืองศูนย์กลางระดับอำเภอขนาดใหญ่ มีจำนวน 5 แห่ง ได้แก่ เทศบาลเมือง กันทรลักษ์ อำเภอกันทรลักษ์ เทศบาลตำบลกันทรารมย์ อำเภอกันทรารมย์ เทศบาลตำบลเมืองซุซันต์ อำเภอ ซุซันต์ เทศบาลตำบลกำแพง อำเภออุทุมพรพิสัย เทศบาลตำบลขุนหาญ อำเภอขุนหาญ
- เมืองศูนย์กลางระดับอำเภอขนาดกลางและเล็ก มีจำนวน 15 แห่ง ได้แก่ เทศบาล ตำบลน้ำคำ อำเภอเมืองศรีสะเกษ เทศบาลตำบลยางชุมน้อย อำเภอยางชุมน้อย เทศบาลตำบลหนองญาติลาด อำเภอกันทรลักษ์ เทศบาลตำบลไพรบึง อำเภอไพรบึง เทศบาลตำบลเมืองคง อำเภอราชสีไศล เทศบาลตำบล บึงบูรพ์ อำเภอบึงบูรพ์ เทศบาลตำบลห้วยทับทัน อำเภอห้วยทับทัน เทศบาลตำบลปรังค์กู อำเภอปรังค์กู เทศบาลตำบลกันทรอม อำเภอขุนหาญ เทศบาลตำบลสระกำแพงใหญ่ อำเภออุทุมพรพิสัย เทศบาลตำบล ศรีรัตนะ อำเภอศรีรัตนะ เทศบาลตำบลบุสูง อำเภอบุสูง เทศบาลตำบลหนองใหญ่ อำเภอเมืองจันทร์ เทศบาลตำบลพยุห์ อำเภอพยุห์ เทศบาลตำบลโดด อำเภอโพธิ์ศรีสุวรรณ
- เมืองศูนย์กลางระดับท้องถิ่น เป็นเมืองศูนย์กลางระดับท้องถิ่นและพื้นที่ส่วนขยาย ชุมชนเมืองหลัก-รอง มีจำนวน 46 แห่ง

(2) การพัฒนากลุ่มเมือง (Urban Cluster Development) เชื่อมโยงเมืองและชุมชนที่มี ศักยภาพเชิงพื้นที่และเศรษฐกิจที่สัมพันธ์กันให้มีบทบาทสนับสนุนเกื้อกูลกัน โดยเน้นการเชื่อมโยงชุมชนที่มี บทบาทหน้าที่เกื้อกูลสนับสนุนต่อกัน ในการกำหนดบทบาทหน้าที่ของชุมชนได้ทำการวิเคราะห์จากข้อมูลใน ด้านเศรษฐกิจ ด้านอุตสาหกรรม ด้านการท่องเที่ยว ด้านการศึกษา ด้านสาธารณสุข ด้านการบริหาร ด้านคมนาคม โดยกำหนดกลุ่มเมืองหลักการพัฒนาตามบทบาทและความเชื่อมโยง 5 กลุ่มหลัก ได้แก่

- กลุ่มเมืองการค้าบริการ อุตสาหกรรม และโลจิสติกส์ ได้แก่ เทศบาลเมืองศรีสะเกษ เทศบาลตำบลน้ำคำ อำเภอเมืองศรีสะเกษ เทศบาลตำบลกันทรารมย์ อำเภอกันทรารมย์ เทศบาลตำบลยาง ชุมน้อย อำเภอยางชุมน้อย เทศบาลตำบลบุสูง อำเภอวังหิน และเทศบาลตำบลพยุห์ อำเภอพยุห์ รวมถึงเมือง อื่นๆ ในกลุ่มที่เป็นเมืองสนับสนุน ซึ่งเชื่อมโยงกันในแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 226 และเส้นทางรถไฟ สายตะวันออกเฉียงเหนือ โดยกำหนดแนวคิดหลักของพื้นที่ตามทฤษฎีขั้วการเติบโต (Growth Pole Theory) โดยพัฒนาบทบาทการผลิตอุตสาหกรรมที่ได้มาตรฐานบนพื้นฐานแหล่งวัตถุดิบและทำเลที่ตั้งที่สามารถ เชื่อมโยงกับพื้นที่เศรษฐกิจ แหล่งวัตถุดิบ และช่องทางการค้าทั้งภายในจังหวัดและพื้นที่ข้างเคียงได้อย่างมี ประสิทธิภาพ

- กลุ่มเมืองการค้าชายแดน การท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ และธรรมชาติ ได้แก่ เทศบาลตำบลเมืองซุซันต์ อำเภอซุซันต์ เทศบาลตำบลขุนหาญ เทศบาลตำบลกันทรอม อำเภอขุนหาญ องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยตึกชู องค์การบริหารส่วนตำบลไพรพัฒนา อำเภอภูสิงห์ และเทศบาลตำบล ไพรบึง อำเภอไพรบึง รวมถึงเมืองอื่นๆ ในกลุ่มที่เป็นเมืองสนับสนุน โดยกำหนดแนวคิดหลักของพื้นที่ตามทฤษฎี ขั้วการเติบโต (Growth Pole Theory) และการพัฒนาเมืองอย่างยั่งยืน (Sustainable Development) บทบาทเมืองชายแดนในการขนส่งวัตถุดิบการเกษตรและส่งออก การเป็นศูนย์กลางเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยว

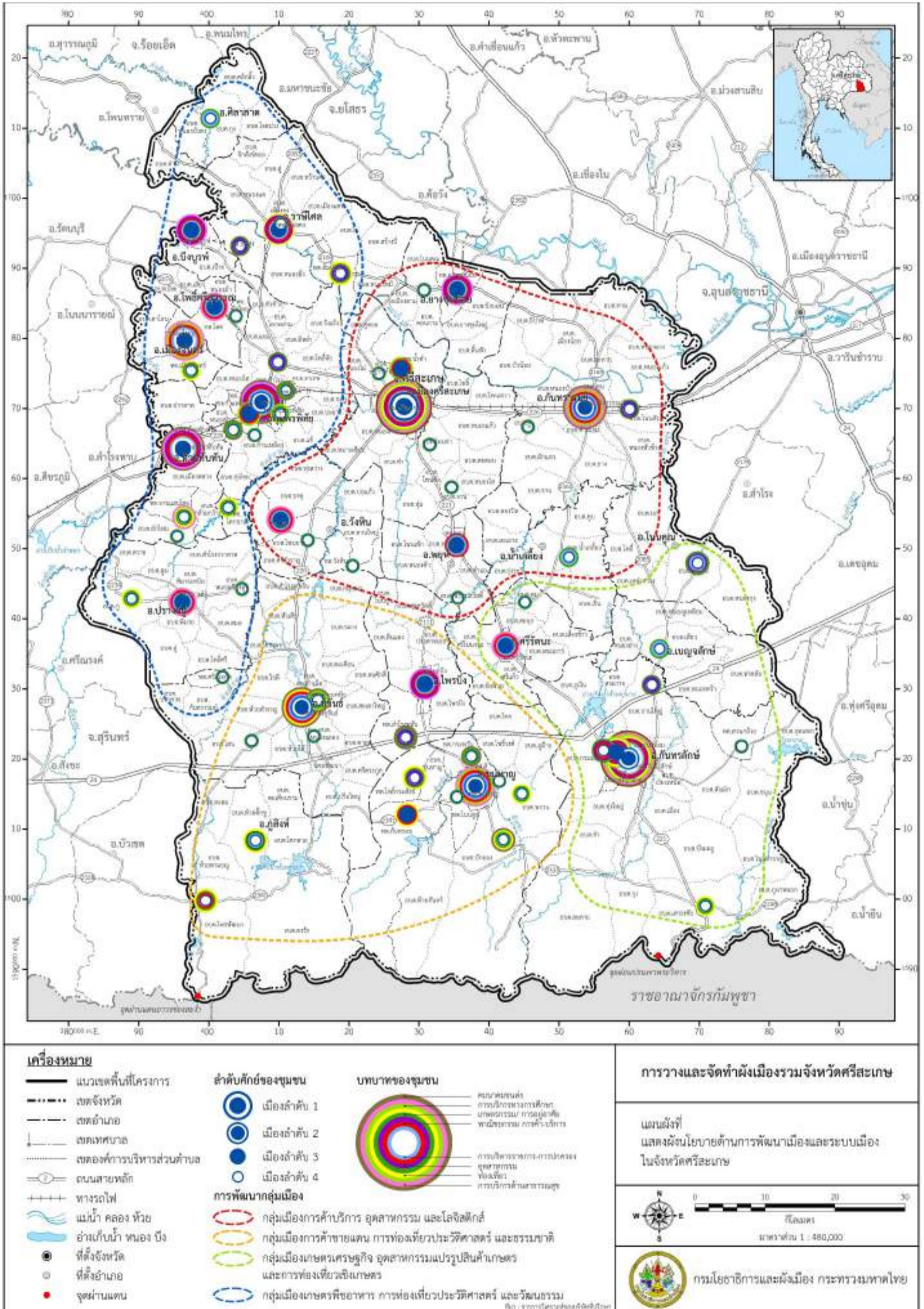
บริเวณภูมิภาคอีสานใต้กับประเทศกัมพูชา ร่วมกับจังหวัดสุรินทร์และบุรีรัมย์ ตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 24 โดยอาศัยศักยภาพบริเวณจุดผ่านแดนถาวรช่องสะงำ

● **กลุ่มเมืองเกษตรเศรษฐกิจ อุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร และการท่องเที่ยวเชิงเกษตร** ได้แก่ เทศบาลเมืองกันทรลักษณ์ เทศบาลตำบลหนองหญ้าลาด องค์การบริหารส่วนตำบลกระแซง องค์การบริหารส่วนตำบลเสาชิงชัย อำเภอกันทรลักษณ์ เทศบาลตำบลศรีรัตน อำเภศรีรัตน องค์การบริหารส่วนตำบลเสียว อำเภอเบญจลักษณ์ องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำเกลี้ยง อำเภอเมืองน้ำเกลี้ยง และองค์การบริหารส่วนตำบลโนนค้อ อำเภอโนนคูณ รวมถึงเมืองอื่นๆ ในกลุ่มที่เป็นเมืองสนับสนุน ซึ่งเชื่อมโยงกันในแนวทางหลวงแผ่นดิน 24, 221 และ 2085 โดยกำหนดแนวคิดหลักของพื้นที่ตามทฤษฎีการพัฒนาเมืองอย่างยั่งยืน (Sustainable Development) ในพื้นที่เกษตรกรรมที่มีศักยภาพในการผลิตอาหาร การพัฒนาพลังงานทดแทน โดยเฉพาะพลังงานแสงอาทิตย์รวมถึงการเรียนรู้และท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่มุ่งเน้นทางการเรียนรู้วิถีเกษตรกรรมของชาวชนบท การมีส่วนร่วมของนักท่องเที่ยวในการดำเนินกิจกรรมให้เกิดการเรียนรู้ด้านการเกษตรและวิถีการดำรงชีวิต วัฒนธรรม ประเพณี และเป็นการนำเอาทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดการเรียนรู้ทำให้เกิดประโยชน์ก่อให้เกิดรายได้ต่อชุมชน

● **กลุ่มเมืองเกษตรพืชอาหาร การท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม** ได้แก่ เทศบาลตำบลกำแพง เทศบาลตำบลกำแพงใหญ่ อำเภออุทุมพรพิสัย เทศบาลตำบลปรังค์ภู อำเภอปรังค์ภู เทศบาลตำบลห้วยทับทัน อำเภอห้วยทับทัน เทศบาลตำบลหนองใหญ่ อำเภอเมืองจันทร์ เทศบาลตำบลโดด อำเภอโพธิ์สุวรรณ และเทศบาลตำบลบึงบูรพ์ อำเภอบึงบูรพ์ เทศบาลตำบลเมืองคง อำเภอราชิไศล องค์การบริหารส่วนตำบลกุง อำเภอศิลาลา รวมถึงเมืองอื่นๆ ในกลุ่มที่เป็นเมืองสนับสนุน ซึ่งเชื่อมโยงกันในแนวทางหลวงแผ่นดิน 226, 2076 และ 2083 โดยกำหนดแนวคิดหลักของพื้นที่ตามทฤษฎีการพัฒนาเมืองอย่างยั่งยืน (Sustainable Development) ในพื้นที่เกษตรกรรมพืชอาหารและพืชเศรษฐกิจที่มีศักยภาพ รวมถึงการเรียนรู้และท่องเที่ยวแหล่งวัฒนธรรมที่มีคุณค่า

(3) **การพัฒนาเมืองและชุมชนรองรับการขยายตัวอย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาจังหวัด** โดยกำหนดแนวทางการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่พัฒนา ได้แก่ พื้นที่ชุมชนเมืองและชนบท แหล่งงานและย่านการค้าการบริการ ย่านอุตสาหกรรม การค้าชายแดน พื้นที่เกษตรเศรษฐกิจ พื้นที่สาธารณูปโภคและสาธารณูปการในจังหวัด

(4) **การพัฒนาชุมชนชนบทและมาตรฐานคุณภาพชีวิตของประชาชน** การเสริมสร้างศักยภาพทางเศรษฐกิจเมือง การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคมขนส่ง เทคโนโลยีการสื่อสาร การศึกษามีการจัดระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการอย่างเหมาะสม

แผนที่ 6.1.2-1 แสดงผังนโยบายด้านการพัฒนาเมืองและระบบเมือง

6.1.3 ผังนโยบายด้านการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ

จังหวัดศรีสะเกษเป็นจังหวัดหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย โดยมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมเท่ากับ 37,603.18 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 4.46 ของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (842,420.52 ล้านบาท) และเมื่อพิจารณามูลค่าดังกล่าวเปรียบเทียบกับสาขาการผลิตในระดับภูมิภาคจะพบว่าสาขาที่มีสัดส่วนการผลิตมากที่สุดเมื่อเทียบกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ กิจกรรมการบริการที่พักและอาหาร ซึ่งมีมูลค่า 2,218.43 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 20.67 ของมูลค่าสาขาการผลิตในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (10,733.48 ล้านบาท) ลำดับถัดมาคือ สาขาการศึกษา ซึ่งมีมูลค่า 7,199.17 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 6.78 ของมูลค่าสาขาการผลิตในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (106,207.63 ล้านบาท) และลำดับที่สามคือ กิจกรรมการบริการอื่น ๆ ซึ่งมีมูลค่า 668.48 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 6.16 ของมูลค่าสาขาการผลิตในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (10,848.87 ล้านบาท) ซึ่งจะเห็นได้ว่าภาคการบริการ การท่องเที่ยว เป็นสัดส่วนอันดับหนึ่งในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับจังหวัดโดยเปรียบเทียบกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างไรก็ตามการในเรื่องของภาคการผลิตที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรยังคงเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องมีการพิจารณาและปรับนโยบายการพัฒนาพื้นที่ให้มีความเหมาะสมกับศักยภาพดังกล่าว

เมื่อพิจารณาในภาคการเกษตรจะพบว่า มูลค่าของผลิตภัณฑ์มวลรวมในภาคการเกษตรที่ 8,637 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 22.05 ของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดและประมาณร้อยละ 6 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งเท่ากับภาคการศึกษาในอุตสาหกรรมและการบริการ โดยกิจกรรมภายในภาคดังกล่าวประกอบด้วย การทำเกษตรกรรม กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับป่าไม้และการทำประมง ซึ่งเป็นภาคการผลิตที่มีมากที่สุดในระดับจังหวัด และเมื่อพิจารณาในระยะสิบปีย้อนหลัง พบว่า ในภาคการเกษตรมีการเปลี่ยนแปลงในทิศทางที่เพิ่มขึ้นตลอด ถึงแม้ว่าจะมีการเพิ่มขึ้นและลดลงบ้างตามธรรมชาติของราคาสินค้าทางการเกษตร

ดังนั้น แนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัดศรีสะเกษ จะเป็นรูปแบบของการต่อยอดการพัฒนาอุตสาหกรรมและการค้าที่เป็นพื้นฐานเดิมของจังหวัดในกลุ่มแปรรูปสินค้าทางการเกษตร นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มการส่งเสริมอุตสาหกรรม การค้า การบริการใหม่ที่มีศักยภาพ เช่น กิจกรรมการบริการที่พักและอาหาร หรือกิจกรรมการบริการอื่น ๆ ประกอบกับการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร เช่น โรงสี โรงงานแปรรูปเกษตร โรงงานบรรจุข้าวถุง ซึ่งสอดคล้องกับศักยภาพของจังหวัดศรีสะเกษ

ดังนั้นในการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจของจังหวัดศรีสะเกษ จึงมุ่งเน้นให้เกิดการเชื่อมโยงพื้นที่ที่มีความสำคัญ และความสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจของจังหวัดและพื้นที่โดยรอบอย่างบูรณาการ โดยกำหนดวัตถุประสงค์ และเป้าหมายในภาพรวมของการพัฒนาด้านพื้นที่เศรษฐกิจ ดังนี้

1) วัตถุประสงค์

- (1) เพื่อจัดทำกรอบนโยบายการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจของจังหวัดศรีสะเกษให้มีความสอดคล้องกับบริบท ปัจจัยพื้นฐาน ศักยภาพ นโยบายของรัฐและแนวโน้มการพัฒนาของจังหวัด
- (2) เพื่อเสนอแนะแนวทางการบูรณาการการพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัดศรีสะเกษให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันและมีการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- (3) เพื่อกำหนดพื้นที่การพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัดให้เหมาะสมกับบริบทและศักยภาพ รวมทั้งการรองรับต่อระบบการคมนาคมขนส่งทั้งในปัจจุบันและอนาคต
- (4) เพื่อกำหนดการใช้ประโยชน์จากที่ดินให้สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเหมาะสม
- (5) เพื่อส่งเสริมการพัฒนาด้านเศรษฐกิจให้เกิดความมั่นคงและเพิ่มผลิตภาพของแรงงานภายในจังหวัด

(6) เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมให้สอดคล้องกับศักยภาพการผลิตของจังหวัด โดยเฉพาะอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการปลูกข้าว

(7) เพื่อพัฒนาปัจจัยหรือโครงสร้างพื้นฐานที่เอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจในพื้นที่

2) เป้าหมาย

(1) ภาคเศรษฐกิจต่างๆ ที่มีศักยภาพของจังหวัดศรีสะเกษมีการพัฒนาได้สอดคล้องกับบทบาทและวิสัยทัศน์ของผังเมืองรวม

(2) การกำหนดพื้นที่พัฒนาเศรษฐกิจมีความสอดคล้องกับศักยภาพและการพัฒนาห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) ที่มีประสิทธิภาพ

(3) พื้นที่เป้าหมายการพัฒนามีโครงสร้างพื้นฐานรองรับที่เพียงพอและมีประสิทธิภาพ

(4) พื้นที่พัฒนาเศรษฐกิจมีการส่งเสริมประโยชน์การใช้ที่ดินภายในจังหวัดอย่างเหมาะสมและเกิดประโยชน์อย่างสูงสุด

(5) พัฒนาพื้นที่ชายแดนให้มีปัจจัยพื้นฐานที่เหมาะสมต่อการพัฒนา โดยยังคงรักษาการได้ดุลการค้าอย่างต่อเนื่อง

(6) การพัฒนาที่เกิดขึ้นภายในจังหวัดยังมีเป้าหมายที่จะกระจายความมั่งคั่งและผลประโยชน์จากพัฒนาต่อประชาชนในพื้นที่อย่างทั่วถึง

ทั้งนี้ สำหรับรายละเอียดในสาขาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ สามารถแบ่งออกได้ 4 สาขา คือ เกษตรกรรม อุตสาหกรรม การค้าและบริการ และการท่องเที่ยว โดยกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และนโยบายการพัฒนาในแต่ละสาขา ดังนี้

6.1.3.1 ผังนโยบายด้านการพัฒนาเกษตรกรรม

1) วัตถุประสงค์

(1) เพื่อกำหนดกรอบการพัฒนาด้านการเกษตรให้สอดคล้องกับศักยภาพ นโยบาย และแนวโน้มการพัฒนาในอนาคตของจังหวัดศรีสะเกษ

(2) เพื่อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาการผลิต และการแปรรูปสินค้าเกษตร สร้างรายได้แก่เศรษฐกิจชุมชนและประชากรในจังหวัดศรีสะเกษอย่างเหมาะสมและยั่งยืน

(3) เพื่อเสนอแนะแนวทางการบูรณาการพัฒนาระบบการเกษตรให้มีความเหมาะสมกับทรัพยากรดิน น้ำ ความชำนาญของเกษตรกร และให้เกิดการพัฒนาได้อย่างยั่งยืน

2) เป้าหมาย

(1) ภาคการเกษตรกรรมที่มีศักยภาพของจังหวัดศรีสะเกษ มีการพัฒนาได้สอดคล้องกับบทบาท และวิสัยทัศน์ของผังเมืองรวม

(2) พัฒนาพื้นที่การเกษตรโดยเฉพาะพื้นที่ปลูกข้าวให้มีความเหมาะสมและยั่งยืนในอนาคต

(3) การกำหนดพื้นที่พัฒนาการเกษตรให้มีความสอดคล้องกับศักยภาพ และการพัฒนาห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) ที่มีประสิทธิภาพ

(4) ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ที่ดินพื้นที่พัฒนาด้านการเกษตรอย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับกิจกรรมทางเศรษฐกิจอื่นๆ ของจังหวัดศรีสะเกษ

(5) สามารถยกระดับรายได้ของเกษตรกรในพื้นที่พัฒนาด้านการเกษตรของจังหวัด และสร้างความมั่งคั่ง ยั่งยืนให้แก่เกษตรกรของจังหวัดศรีสะเกษ

3) นโยบายการพัฒนา

จากการกำหนดวัตถุประสงค์ และเป้าหมายการพัฒนาเกษตรกรรม นำมาสู่การกำหนด นโยบายด้านการพัฒนาพื้นที่เกษตรกรรมที่เป็นการพัฒนาพื้นที่เกษตรกรรมเดิม พื้นที่ที่มีศักยภาพด้านเกษตรกรรม และพื้นที่เกษตรกรรมขั้นดี เพื่อให้สามารถคงการเพาะปลูกพืชต่างๆ ทั้งพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัดศรีสะเกษ ได้แก่ ข้าวหอมมะลิ (พันธุ์ขาว ดอกมะลิ 105 และพันธุ์ กข 15) และข้าวเหนียว (พันธุ์ กข 6) และผลผลิตทางการเกษตรอื่นๆ เช่น การเลี้ยงปศุสัตว์ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ นโยบายการพัฒนาพื้นที่เกษตรกรรมจึงต้องควบคู่กับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เอื้อต่อระบบการผลิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบชลประทานซึ่งเป็นปัจจัยที่จำเป็นต่อภาคการเกษตร ระบบการขนส่งสินค้าเกษตรที่นำผลผลิตออกจากไร่นา ระบบอุตสาหกรรม การแปรรูปผลผลิตที่เป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มแก่สินค้าการเกษตร การควบคุมและอนุรักษ์พื้นที่พัฒนาเกษตรกรรมกล่าวคือ พื้นที่ที่มีการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทชนบทและเกษตรกรรม และการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทอนุรักษ์ชนบทและเกษตรกรรม ดังนั้นมาตรการทางผังเมืองจะช่วยให้คงไว้ซึ่งพื้นที่พัฒนาเกษตรกรรมดังกล่าว โดยมีทั้งบทบาทเพื่อการเพาะปลูกและการเป็นขอบของเมือง (Green Belt) เพื่อไม่ให้สิ่งปลูกสร้างขยายตัวรุกเข้าไปยังพื้นที่เกษตรกรรมขั้นดี (แผนที่ 6.1.3-1) แผนผังการพัฒนาพื้นที่ (1) บริเวณพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ใน 3 อำเภอตอนเหนือของจังหวัด ได้แก่ อำเภอศีลาลาด อำเภอราชีไศล และอำเภอขามน้อย เป็นพื้นที่สำหรับการทำเกษตรกรรม การปลูกข้าว และ (2) พื้นที่พัฒนาเกษตรกรรมและเลี้ยงโคเนื้อ ได้แก่ บริเวณพื้นที่ตัวอำเภอเมืองศรีสะเกษ อำเภอกันทรารมย์ อำเภอกันทรลักษณ์ อำเภอขุขันธ์ อำเภอไพรบึง อำเภอปรังค์ภู อำเภอขุนหาญ อำเภอราชีไศล อำเภออุทุมพรพิสัย อำเภอเบ็ญจบุรพ์ อำเภอห้วยทับทัน อำเภอโนนคูณ อำเภอศรีรัตนะ อำเภอน้ำเกลี้ยง อำเภอวังหิน อำเภอภูสิงห์ อำเภอเมืองจันทร์ อำเภอเบญจลักษ์ อำเภอพยุห์ อำเภอดงศรีสุวรรณ และอำเภอศีลาลาด

ทั้งนี้ สามารถกำหนดพื้นที่เกษตรกรรมเป็น 2 บริเวณ โดยมีรายละเอียดแต่ละบริเวณ ดังนี้

(1) พื้นที่เกษตรกรรมขั้นดี เป็นพื้นที่อนุรักษ์เกษตรกรรมเพื่อความมั่นคงทางอาหาร ได้แก่ พื้นที่ที่มีศักยภาพในการเพาะปลูกข้าวทางตอนกลางของจังหวัดศรีสะเกษ บริเวณอำเภอศีลาลาด อำเภอราชีไศล และอำเภอขามน้อย พืชผล ซึ่งมีแนวทางการส่งเสริมการใช้ประโยชน์พื้นที่ เพื่อการเพาะปลูกข้าว ดังนี้

- ปกป้อง และฟื้นฟูพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากการใช้ประโยชน์ที่ดินที่ไม่สอดคล้องกับศักยภาพ โดยเฉพาะการพัฒนาชุมชนและการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจอื่นๆ
- การพัฒนาปัจจัยการเพาะปลูกโดยเฉพาะแหล่งน้ำชลประทาน แรงงาน และเทคโนโลยีการเพาะปลูก เพื่อเพิ่มปริมาณ และคุณภาพผลผลิต
- การสนับสนุนการเพิ่มมูลค่าผลผลิตโดยกระบวนการเพาะปลูกที่ได้มาตรฐาน GAP (Good Agricultural Practices, การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี) และกระบวนการแปรรูปผลผลิตที่ได้มาตรฐาน GMP (Good Manufacturing Practice, การปฏิบัติที่ดีในการผลิตอาหาร)

(2) พื้นที่เกษตรเศรษฐกิจ - พื้นที่ส่งเสริมประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตร - พื้นที่ส่งเสริมเกษตรปลอดภัย ได้แก่ พื้นที่เกษตรเศรษฐกิจ (Agro-Economic Zone) สำหรับการเกษตรกรรม การปศุสัตว์ และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดที่มีศักยภาพในจังหวัดศรีสะเกษ และเป็นวัตถุประสงค์สำคัญในการพัฒนา ด้านการผลิตและแปรรูป โดยจังหวัดศรีสะเกษมีผลผลิตผลการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว และปศุสัตว์ เมื่อพิจารณาจากศักยภาพด้านภูมิศาสตร์ การเพาะปลูก และปัจจัยการผลิตในจังหวัดศรีสะเกษ

ทั้งนี้ในส่วนของพื้นที่ส่งเสริมการเลี้ยงปศุสัตว์ซึ่งโดยส่วนมากเป็นการเลี้ยงในโรงเรือน เช่น สุกร และไก่ ควรได้รับการส่งเสริมในพื้นที่ทั่วไปของจังหวัด

โดยแนวทางการส่งเสริมการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อเกษตรเศรษฐกิจ มีดังนี้

- (1) ป้องกันผลกระทบจากการใช้ประโยชน์ที่ดินที่ไม่สอดคล้องกับศักยภาพ โดยเฉพาะการพัฒนาชุมชน
- (2) การพัฒนาปัจจัยการเพาะปลูกและการเพาะเลี้ยง โดยเฉพาะพันธุ์โคเนื้อ แรงงาน เทคโนโลยีการเพาะปลูก และเพาะเลี้ยงสัตว์
- (3) การสนับสนุนการเพิ่มมูลค่าผลผลิตโดยกระบวนการเพาะปลูก และเพาะเลี้ยงที่ได้มาตรฐาน GAP (Good Agricultural Practices, การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี) และกระบวนการแปรรูปผลผลิตที่ได้มาตรฐาน GMP (Good Manufacturing Practice, การปฏิบัติที่ดีในการผลิตอาหาร)
- (4) การพัฒนาระบบการรวบรวม แปรรูป และจำหน่ายผลิตภัณฑ์
- (5) การพัฒนาจตุรบรรวมและกระจายผลผลิตที่มีศักยภาพ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาตลาดกลางการค้าในพื้นที่ที่มีศักยภาพ โดยพิจารณาจากพื้นที่เพาะปลูกมันข้าว และการปศุสัตว์ ปริมาณผลผลิต และความสามารถในการเชื่อมโยงเพื่อการขนส่งผลผลิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6.1.3.2 ผังนโยบายด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม

1) วัตถุประสงค์

- (1) เพื่อส่งเสริมการผลิตภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดให้มีความมั่นคง และเพิ่มผลิตภาพของแรงงานภาคอุตสาหกรรม
- (2) พัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรให้มีความสมดุลและยั่งยืน สามารถแข่งขันได้ในทุกระดับ และมีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง
- (3) เพื่อเชื่อมโยงการผลิตระหว่างภาคเกษตรกรรม และภาคการผลิตอุตสาหกรรม ให้ครบวงจร และเอื้อต่อการผลิตในระดับสูงขึ้น
- (4) เพื่อเสริมความเข้มแข็งของสถานประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดเล็กรวมถึงวิสาหกิจชุมชน ในการเป็นกลไกหลักสำหรับการขับเคลื่อนการพัฒนาทางเศรษฐกิจของจังหวัด
- (5) เพื่อพัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการลงทุนทางด้านอุตสาหกรรมของจังหวัด ทั้งในการควบคุมเชิงพื้นที่ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการปรับปรุงกฎระเบียบสนับสนุนภาคอุตสาหกรรม

2) เป้าหมาย

- (1) ภาคอุตสาหกรรมมีส่วนต่อภาคเศรษฐกิจรวมเพิ่มอย่างต่อเนื่อง ไม่น้อยกว่าร้อยละ 4 ต่อปี
- (2) ผลิตภาพของแรงงานภาคอุตสาหกรรม มีการเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่องในอัตราที่สัมพันธ์กับการเติบโตของประชากรและการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

3) นโยบายการพัฒนา

- (1) การยกระดับและเพิ่มศักยภาพกลุ่มอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน

อุตสาหกรรมแปรรูปเกษตร เป็นกลไกหลักสำคัญในการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมของจังหวัด ทั้งยังเป็นการต่อยอดและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับการผลิตภาคเกษตรกรรม ซึ่งสามารถสร้างรายได้ให้กับเกษตรกร ซึ่งเป็นประชาชนกลุ่มใหญ่ของจังหวัดได้

พื้นที่เป้าหมาย : ทุกอำเภอในจังหวัดศรีสะเกษ โดยกลยุทธ์ดังนี้

- ส่งเสริมการรวมกลุ่มของโรงงานอุตสาหกรรมหรือวิสาหกิจชุมชนแปรรูปเกษตรในระดับอำเภอ โดยจัดให้มีพื้นที่ส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรในระดับอำเภอทุกอำเภอ

- พัฒนาการแปรรูปและเพิ่มมูลค่าสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพ และได้มาตรฐาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงงานอุตสาหกรรม และวิสาหกิจชุมชนขนาดกลางและขนาดเล็ก
- สร้างความเข้มแข็งให้วิสาหกิจชุมชนขนาดกลางและขนาดเล็กให้มีประสิทธิภาพและมาตรฐานการผลิต

(2) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมบริการชุมชน

พื้นฐานของการพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดศรีสะเกษ ยังเป็นอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม หรือยังคงเป็นอุตสาหกรรมบริการชุมชนอยู่ ด้วยเหตุนี้ ในการวางแผนเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดในอนาคต การให้ความสำคัญกับกลุ่มอุตสาหกรรมดังกล่าว จึงถือเป็นความจำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทนี้ เป็นกลไกหลักของการขับเคลื่อนเศรษฐกิจในปัจจุบัน ดังนั้น การช่วยเหลือหรือการให้ความสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรม จึงเป็นส่วนช่วยเหลือทางด้านเศรษฐกิจของประชาชนในระดับครัวเรือนและชุมชนได้โดยตรง ซึ่งมีแนวทางการพัฒนาดังนี้

พื้นที่เป้าหมาย : พื้นที่ชุมชนบริการทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ชุมชนที่มีบทบาทความสำคัญในระดับจังหวัด และอำเภอ โดยกลยุทธ์ดังนี้

- ควบคุมอุตสาหกรรมบริการชุมชน ซึ่งจะเป็นอุตสาหกรรมขนาดเล็กที่ไม่ใช้พื้นที่มาก จะใช้วัตถุดิบที่หาได้ในท้องถิ่น ปริมาณเงินทุนไม่มากนัก ใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ และเครื่องจักรที่หาได้ง่ายและมีขนาดเล็ก ซึ่งแรงงานส่วนใหญ่จะเป็นแรงงานในครัวเรือน หรือชุมชน ดังนั้นจึงต้องควบคุมอุตสาหกรรมประเภทนี้ไม่ให้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในพื้นที่

- ส่งเสริมองค์ความรู้ที่จะช่วยในการพัฒนาเทคโนโลยีในการผลิตอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นการควบคุมและเพิ่มคุณภาพของสินค้า รวมถึงเป็นการลดต้นทุนในการผลิต นอกจากนี้ ต้องสร้างบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญในกระบวนการผลิตและการตลาด เพื่อการควบคุมคุณภาพผลผลิต รวมถึงการหาช่องทางทางการตลาดให้แก่ผลิตภัณฑ์ชุมชนได้

- ส่งเสริมการสร้างภาพลักษณ์ตราสินค้า มีการพัฒนาคุณภาพและบรรจุภัณฑ์ ให้ได้มาตรฐาน ที่สามารถเอื้อประโยชน์ในการขนส่ง รวมถึงต้องมีความสวยงาม ทันสมัย เพื่อสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้า

(3) การศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนาอุตสาหกรรมชายแดนรองรับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษในอนาคต

จังหวัดศรีสะเกษ เป็นจังหวัดที่มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศกัมพูชา และมีจุดผ่านแดนถาวรช่องสง่าอำเภอภูสิงห์ซึ่งเป็นจุดผ่านแดนถาวรที่เป็นเส้นทางสำคัญในการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว ซึ่งมีสถานการณ์การค้าตามแนวชายแดนตั้งแต่ปี พ.ศ.2559 เป็นต้นมาจนถึง ปี พ.ศ.2560 เป็นมูลค่าที่สูงขึ้นมาโดยตลอด ดังนั้นแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมชายแดนเพื่อรองรับการพัฒนาการเตรียมพร้อมในการเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษในอนาคต

พื้นที่เป้าหมาย :

- พื้นที่จุดผ่านแดนถาวรช่องสง่า อำเภอภูสิงห์ โดยกลยุทธ์ดังนี้
- วิเคราะห์ความเหมาะสมของที่ตั้ง และความเป็นไปได้ของการพัฒนาอุตสาหกรรมชายแดนประเภทอุตสาหกรรม กรอบระยะเวลา และการกำหนดขอบเขตพื้นที่เพื่อการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ

- ศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนานิคมอุตสาหกรรมหรือพื้นที่อุตสาหกรรมประเภทอื่นๆ เพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิต และอุตสาหกรรมโลจิสติกส์ ในพื้นที่เป้าหมายในการพัฒนาเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษเพื่อส่งเสริมการลงทุนและการพัฒนาอุตสาหกรรม

- ศึกษาความต้องการโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่จำเป็นต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อรองรับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษในอนาคต

- พิจารณาแนวทางการอำนวยความสะดวกการขนส่งข้ามพรมแดนไทย – กัมพูชา
- เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีในทุกระดับกับประเทศเพื่อนบ้าน

(4) การพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมและพลังงานทดแทน

ตามผังเมืองรวมจังหวัดศรีสะเกษ ได้มีการกำหนดพื้นที่อุตสาหกรรมของจังหวัดไว้ ซึ่งปัจจุบันยังไม่ได้รับการพัฒนาพื้นที่เท่าที่ควร ดังนั้นจึงควรส่งเสริมพื้นที่ที่ได้กำหนดไว้เป็นพื้นที่อุตสาหกรรมนี้ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดและเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และตรงกับวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ นอกจากนี้จากบริบทของพื้นที่ในปัจจุบันพบว่า บริเวณอำเภอเบญจลักษ์นั้นมีฟาร์มโซลาร์เซลล์ตั้งอยู่เป็นบริเวณกว้างริมทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 24 ดังนั้นแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมและพลังงานทดแทนจึงควรมีการเตรียมพร้อมเพื่อรองรับการพัฒนาการในอนาคต

พื้นที่เป้าหมาย : พื้นที่บริเวณอำเภอเบญจลักษ์ บริเวณที่ติดกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 24 โดยกลยุทธ์ดังนี้

- ส่งเสริมองค์ความรู้ที่จะช่วยในการพัฒนาเทคโนโลยีในการผลิตอย่างต่อเนื่อง สร้างบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญ
- ศึกษาความต้องการโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่จำเป็นต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อรองรับการพัฒนา
- ควบคุมอุตสาหกรรมไม่ให้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในพื้นที่
- ศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนานิคมอุตสาหกรรมหรือพื้นที่อุตสาหกรรมประเภท เพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิต และอุตสาหกรรมโลจิสติกส์ ในพื้นที่เป้าหมาย

6.1.3.3 ผังนโยบายด้านการพัฒนาการค้าและบริการ

1) วัตถุประสงค์

- (1) เพื่อเสนอแนะแนวทางการบูรณาการเศรษฐกิจทุกภาคการผลิตให้มีความเหมาะสมและเกิดการพัฒนาได้อย่างยั่งยืน
- (2) เสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของสินค้า และการบริการ เชื่อมโยงโอกาสจากประเทศภายในอาเซียน รวมไปถึงประเทศคู่ค้าอื่นๆ
- (3) เพื่อให้เกิดศักยภาพในการค้าและบริการ ให้เกิดการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง
- (4) ส่งเสริมการขยายตลาดเพื่อลดการพึ่งพาพึ่งแค่ตลาดใดตลาดหนึ่ง ตลอดจนการเตรียมพร้อมในเชิงทักษะแรงงาน เทคโนโลยี และวิทยาการ

2) เป้าหมาย

- (1) ภาคการค้าและบริการ มีสัดส่วนต่อภาคเศรษฐกิจรวมเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ไม่น้อยกว่าร้อยละ 8 ต่อปี
- (2) มีมูลค่าการส่งออกสูงกว่าการนำเข้า และมีดุลการค้าเป็นบวก
- (3) ภาคเศรษฐกิจต่างๆ ได้รับการพัฒนาคลุ่ม (Cluster) การผลิต การค้า และบริการที่มีประสิทธิภาพ
- (4) ระบบการกระจายสินค้าที่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะจากแหล่งการผลิตท้องถิ่นไปสู่ตลาดในทุกระดับ
- (5) การเพิ่มจำนวนการจ้างงาน ผู้มีงานทำ เป็นการเพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชนในพื้นที่

(6) การพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่เกิดจากการต่อยอดวัตถุดิบในท้องถิ่น เพื่อให้เกิดศักยภาพและประโยชน์สูงสุด รวมทั้งยังเป็นการสร้างเอกลักษณ์และคุณค่าให้ผลิตภัณฑ์มากยิ่งขึ้น

(7) การปรับปรุงพัฒนาพื้นที่บริเวณตลาดจุดผ่อนปรนทางการค้า จุดผ่านแดนถาวรให้เป็นระเบียบ มีระบบที่ได้มาตรฐาน

3) นโยบายการพัฒนา

(1) การพัฒนาผลิตภัณฑ์ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ท้องถิ่น

จากการที่จังหวัดศรีสะเกษมีเอกลักษณ์ในเรื่องของศิลปหัตถกรรม รวมไปถึงการมีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่โดดเด่น แต่อย่างไรก็ตามจังหวัดศรีสะเกษยังคงต้องการการส่งเสริมที่เป็นรูปธรรม และต่อเนื่อง ซึ่งหากได้รับการสนับสนุนที่ดี จะเป็นการเพิ่มโอกาส สร้างรายได้ให้แก่ประชาชน รวมไปถึงเป็นการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นไว้อีกด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่จะช่วยผลักดันให้เกิดการขยายตลาดออกไปมากยิ่งขึ้น

พื้นที่เป้าหมาย : ทุกอำเภอในจังหวัดศรีสะเกษ โดยกลยุทธ์ดังนี้

- การศึกษา ค้นคว้า และเผยแพร่ประวัติศาสตร์ในงานหัตถกรรมแต่ละชนิด เพื่อเป็นการเพิ่มมูลค่าของผลิตภัณฑ์ในแต่ละท้องถิ่น อีกทั้งยังช่วยให้เกิดการสำนึกรัก และหวงแหนในศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นแก่ชาวบ้านอีกด้วย

- การพัฒนา และกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ให้สามารถแข่งขัน และมีคุณภาพเพื่อการส่งออก
- การพัฒนาเชิงทักษะฝีมือและวิทยาการ เพื่อให้เกิดบุคลากรที่มีประสิทธิภาพ ที่สามารถสืบสานประเพณีท้องถิ่นได้อย่างมีคุณภาพ

- การส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ที่ดี ทั้งในระดับท้องถิ่น ไปจนถึงในระดับประเทศ เพื่อการสร้างฐานการตลาด ความต้องการในตัวผลิตภัณฑ์

(2) การพัฒนาการค้าชายแดนเพื่อรองรับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษช่องสง่าในอนาคต

การส่งเสริมพื้นที่การค้าชายแดนที่สำคัญของจังหวัดศรีสะเกษ มีเพียงแห่งเดียวคือพื้นที่จุดผ่านแดนถาวรช่องสง่า อำเภอภูสิงห์ ที่เชื่อมโยงกับประเทศกัมพูชา โดยพัฒนาการค้าและการบริการให้ครบวงจร ซึ่งสามารถสร้างเสริมรายได้ให้ภาคธุรกิจและประชาชนตามแนวชายแดนให้มีงานทำมากขึ้น ทั้งนี้จุดผ่านแดนถาวรช่องสง่าในปัจจุบันมีความพร้อมทั้งเทคโนโลยีและบุคลากร สามารถรองรับการนำเข้าส่งออกสินค้าหลากหลายชนิดได้อย่างดี

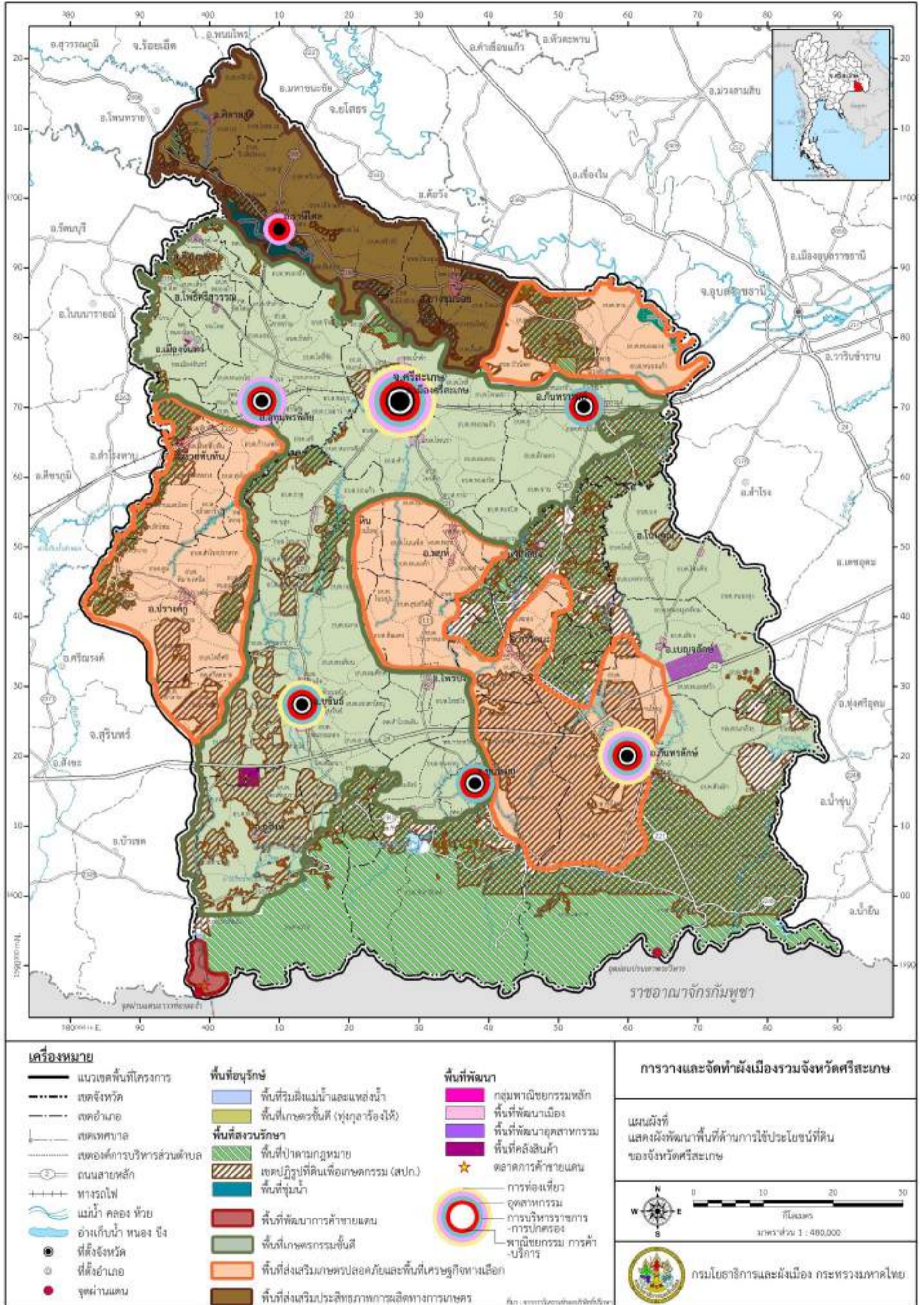
พื้นที่เป้าหมาย : พื้นที่จุดผ่านแดนถาวรช่องสง่า อำเภอภูสิงห์ โดยกลยุทธ์ดังนี้

- ผลักดันให้ผู้ประกอบการท้องถิ่นสามารถเข้าร่วมประกอบการนำเข้าส่งออกแข่งขันกับผู้ประกอบการจากส่วนกลางและต่างประเทศ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับระบบเศรษฐกิจท้องถิ่น

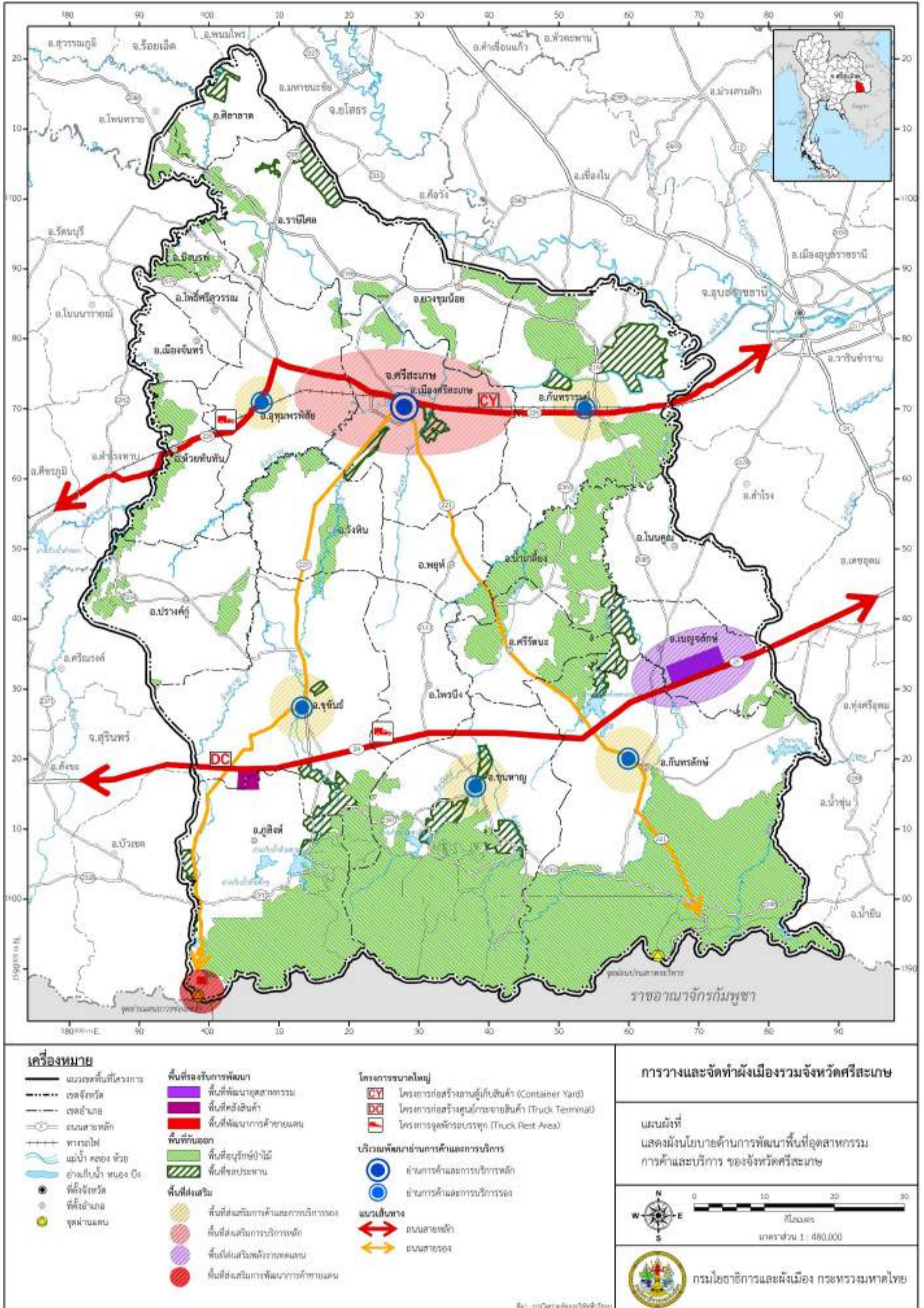
- ศึกษาถึงความเหมาะสมในการจัดตั้งศูนย์กลางการรับและกระจายสินค้า และส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการค้า

- พัฒนาเส้นทางโลจิสติกส์เชื่อมโยงการค้าชายแดน เพื่อให้เกิดการเข้าถึงและเชื่อมต่อทางการค้าไปยังพื้นที่การค้าอื่นๆ ทั้งระบบถนนและระบบราง เนื่องจากเป็นปัจจัยหลักของการพัฒนาด้านการค้าและการบริการ

- ถ่ายทอดระบบการจัดการด้านการค้าและการบริการในพื้นที่ชายแดน โดยศึกษาจากเขตการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษในรูปแบบที่ใกล้เคียงกัน

แผนที่ 6.1.3-1 ผังนโยบายด้านการพัฒนาพื้นที่ด้านเกษตรกรรม จังหวัดศรีสะเกษ

แผนที่ 6.1.3-2 ผังนโยบายด้านการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรม การค้าและการบริการ จังหวัดศรีสะเกษ

6.1.3.4 ผังนโยบายด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว

การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวเป็นการพัฒนาเพื่อช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจ สร้างงาน สร้างรายได้ให้แก่ประชาชนในจังหวัด ช่วยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ทั้งเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว และช่วยส่งเสริมการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยเฉพาะชุมชนที่อยู่อาศัยในพื้นที่ท่องเที่ยว รวมทั้งช่วยสร้างความตระหนักในคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นของชุมชน การวางแผนนโยบายด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวได้วิเคราะห์บริบทและองค์ประกอบของการท่องเที่ยวในทุกด้าน รวมทั้งนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวของภาครัฐ และนโยบายการพัฒนาในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องที่ส่งผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวในอนาคต และการคาดประมาณจำนวนผู้เยี่ยมชมเยือนและพื้นที่ที่จะรองรับการท่องเที่ยว โดยนำเสนอแนะนโยบายด้านต่างๆ ให้สอดคล้องกับรูปแบบการท่องเที่ยว ทรัพยากรในพื้นที่ และแนวโน้มการขยายตัวของจำนวนผู้เยี่ยมชมเยือน มีการกำหนดการใช้พื้นที่ท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมการกระจายตัวของนักท่องเที่ยวไปยังพื้นที่ท่องเที่ยวที่มีศักยภาพอย่างทั่วถึง เพื่อให้เกิดการกระจายรายได้สู่ชุมชน และจัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการท่องเที่ยวอย่างเพียงพอและได้มาตรฐาน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) วัตถุประสงค์

- (1) เพื่อส่งเสริมให้จังหวัดศรีสะเกษเป็นเมืองท่องเที่ยวรองของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง และเป็นเมืองท่องเที่ยวประวัติศาสตร์อารยธรรมขอม วัฒนธรรมสร้างสรรค์ เกษตรปลอดภัย กีฬาชั้นนำ และประตูสู่แหล่งอารยธรรมในประเทศเพื่อนบ้าน
- (2) เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจของจังหวัดศรีสะเกษ ส่งเสริมการสร้างงาน สร้างรายได้ให้แก่ชุมชนในท้องถิ่น
- (3) เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับฐานทรัพยากรและขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่และรักษาคุณภาพของแหล่งท่องเที่ยวให้รองรับการท่องเที่ยวได้อย่างยั่งยืน
- (4) เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบครบวงจรเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัด กับพื้นที่ข้างเคียงและประเทศเพื่อนบ้าน
- (5) เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยว

2) เป้าหมาย

- (1) จังหวัดศรีสะเกษได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองท่องเที่ยวประวัติศาสตร์อารยธรรมขอม วัฒนธรรมสร้างสรรค์ เกษตรปลอดภัย กีฬาชั้นนำ และประตูสู่แหล่งอารยธรรมในประเทศเพื่อนบ้าน ที่มีการบริหารจัดการการท่องเที่ยวภายใต้การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน
- (2) จังหวัดศรีสะเกษเป็นจุดท่องเที่ยวที่สามารถท่องเที่ยวได้อย่างน้อย 1 วัน และพักค้างอย่างน้อย 1 คืน
- (3) รายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดเพิ่มขึ้นร้อยละ 7 ต่อปี จากจำนวนผู้เยี่ยมชมเยือนที่เพิ่มขึ้นทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ การใช้เวลาอยู่ในพื้นที่นานขึ้น การใช้จ่ายใช้สอยที่มากขึ้น โดยมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันที่เพิ่มขึ้นทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ และมีการกระจายรายได้แก่ประชาชนอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง
- (4) จำนวนผู้เยี่ยมชมเยือนของจังหวัดเพิ่มขึ้นร้อยละ 4 ต่อปี โดยจำนวนผู้เยี่ยมชมเยือนเพิ่มขึ้นทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ จากการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ การสร้าง

เส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงที่หลากหลายและครบวงจร การพัฒนาสินค้าและบริการการท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน และการส่งเสริมประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของจังหวัดให้เป็นที่รู้จักในระดับประเทศมากขึ้น

(5) มีการวางแผนการใช้ประโยชน์ที่ดิน จัดระเบียบพื้นที่ท่องเที่ยว และกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เหมาะสม ภายใต้ขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่

(6) แหล่งท่องเที่ยวได้รับการปรับปรุงและพัฒนาให้มีคุณภาพ มีโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกบริการการท่องเที่ยวในด้านต่างๆ ที่ได้มาตรฐาน

(7) เส้นทางท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาให้มีความหลากหลายและครบวงจร เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัด ในกลุ่มจังหวัดใกล้เคียงที่สะดวกสบาย และมีจำนวนผู้เดินทางท่องเที่ยวผ่านจุดผ่านแดนถาวรช่องสง่างเพิ่มขึ้นทุกปี

(8) การท่องเที่ยวได้รับการบริหารจัดการแบบบูรณาการและพัฒนาไปในทิศทางที่ยั่งยืน ภายใต้การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน โดยเฉพาะชุมชนในท้องถิ่น และมีการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวสู่ชุมชน

3) นโยบายการพัฒนา

เพื่อให้การพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการพัฒนาจึงกำหนดนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดศรีสะเกษ ดังนี้ (แผนผังที่ 6.1.3-3)

(1) การกำหนดให้มีมาตรการในการอนุรักษ์ และส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ที่เหมาะสมและมีการใช้พื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อการรักษาและส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ไม่ก่อให้เกิดการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมที่เป็นต้นทุนทางการท่องเที่ยว โดยการกำหนดพื้นที่อนุรักษ์และพื้นที่พัฒนาการท่องเที่ยวรูปแบบต่างๆ ที่เหมาะสมกับทรัพยากรการท่องเที่ยว พร้อมทั้งกำหนดมาตรการในด้านการใช้ประโยชน์ที่ดิน การปลูกสร้างอาคาร และข้อบัญญัติท้องถิ่น ที่คำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่ท่องเที่ยว และรักษาทรัพยากรการท่องเที่ยวไม่ให้เกิดความเสื่อมโทรม สามารถแบ่งพื้นที่พัฒนาการท่องเที่ยวได้เป็น 9 ประเภท ได้แก่ พื้นที่ท่องเที่ยวประวัติศาสตร์อารยธรรมขอม พื้นที่ท่องเที่ยววัฒนธรรม พื้นที่ท่องเที่ยววัฒนธรรมกลุ่มชาติพันธุ์ พื้นที่ท่องเที่ยววัฒนธรรมใหม่ พื้นที่ท่องเที่ยวธรรมชาติ พื้นที่ท่องเที่ยวธรรมชาติและนันทนาการ พื้นที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร พื้นที่ท่องเที่ยวเชิงนันทนาการ และพื้นที่ท่องเที่ยวเมืองชายแดน

(2) การพัฒนาการท่องเที่ยว ปรับปรุงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว

(2.1) การพัฒนาการท่องเที่ยว (Tourism cluster development) เป็นการนำประโยชน์จากทรัพยากรการท่องเที่ยวที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ใกล้เคียงกันที่สามารถพัฒนาการท่องเที่ยวในรูปแบบที่คล้ายคลึงกัน นำมาสร้างเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่ทำให้เกิดความแตกต่างและหลากหลาย และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางการท่องเที่ยว ซึ่งแต่ละกลุ่มจะมีแหล่งท่องเที่ยวหลักที่ดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาเที่ยวชม สามารถแบ่งกลุ่มการท่องเที่ยวของจังหวัดศรีสะเกษออกเป็น 5 กลุ่ม ได้แก่ 1) กลุ่มท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และธรรมชาติริมลำน้ำมูล ครอบคลุมพื้นที่ท่องเที่ยวทางตอนบนของจังหวัดในอำเภอเมืองศรีสะเกษ อำเภอกันทรารมย์ และอำเภอยางชุมน้อย 2) กลุ่มท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ อารยธรรมขอม และวัฒนธรรมใหม่ ครอบคลุมพื้นที่ท่องเที่ยวทางตอนบนของจังหวัดในอำเภออุทุมพรพิสัย อำเภอห้วยทับทัน อำเภอเมืองจันทร์ อำเภอบึงบูรพ์ อำเภอโพธิ์ศรีสุวรรณ อำเภอราชันย์ และอำเภอศิลาลาด 3) กลุ่มท่องเที่ยวเมืองชายแดน ประวัติศาสตร์อารยธรรมขอม ธรรมชาติและเกษตร ครอบคลุมพื้นที่ท่องเที่ยวทางตอนใต้ของจังหวัดในอำเภอกันทรลักษ์ อำเภอขุนหาญ และอำเภอภูสิงห์ 4) กลุ่มท่องเที่ยวประวัติศาสตร์

วัฒนธรรม และหัตถกรรมสร้างสรรค์ ครอบคลุมพื้นที่ท่องเที่ยวทางตอนกลางฝั่งตะวันตกของจังหวัดในอำเภอ
ขุขันธ์ อำเภอปรังคัง และอำเภอวังหิน และ 5) กลุ่มท่องเที่ยวธรรมชาติ วัฒนธรรม และเกษตร ครอบคลุม
พื้นที่ท่องเที่ยวทางตอนกลางฝั่งตะวันออกของจังหวัดในอำเภอยุทธ์ อำเภอศรีรัตนะ อำเภอน้ำเกลี้ยง อำเภอ
ไพรบึง อำเภอเบญจลักษ์ และอำเภอโนนคูณ โดยกำหนดให้เทศบาลเมืองศรีสะเกษและเทศบาลเมืองกันทร
ลักษ์เป็นศูนย์บริการการท่องเที่ยวหลักของจังหวัด เมืองใหม่ช่องสะง่า อำเภอภูสิงห์ และเทศบาลตำบลเมืองขุ
ขันธ์เป็นศูนย์บริการการท่องเที่ยวรองของจังหวัด และเทศบาลตำบลขุนหาญ เทศบาลตำบลห้วยทับทัน
เทศบาลตำบลกันทรารมย์ และเทศบาลตำบลเมืองคงเป็นจุดบริการการท่องเที่ยว

(2.2) การปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวเดิม และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และกิจกรรม
การท่องเที่ยวในเชิงสร้างสรรค์ มุ่งเน้นการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และยกระดับแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพ จัด
ระเบียบแหล่งท่องเที่ยวให้ใช้พื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และบริหารจัดการการท่องเที่ยวให้เหมาะสม
สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม และเชื่อมโยงการท่องเที่ยวสู่ชุมชน เพื่อพัฒนาสู่การสร้างฐานรายได้ที่ยั่งยืนใน
ระยะยาว การปรับภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยวของจังหวัดศรีสะเกษให้มีความหลากหลาย ส่งเสริมการพัฒนา
และประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆ นอกเหนือจากแหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์อารยธรรมขอม และ
การพัฒนากิจกรรมให้นักท่องเที่ยวได้แลกเปลี่ยน เรียนรู้ และสร้างประสบการณ์ที่แปลกใหม่กับคนในชุมชน
ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและมรดกทางวัฒนธรรมของชุมชนต่อไป ตลอดจน
การเสริมสร้างอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยวของจังหวัดศรีสะเกษในการเป็นเมืองท่องเที่ยวประวัติศาสตร์อารย
ธรรมขอม การท่องเที่ยววัฒนธรรมในเชิงสร้างสรรค์ โดยเฉพาะการเป็นแหล่งอาศัยของ 4 กลุ่มชาติพันธุ์ คือ
ส่วย เขมร ลาว เยอ การเป็นแหล่งผลิตผ้าไหมที่มีคุณภาพ การเป็นสถานที่พำนักและปฏิบัติธรรมของ
เกจิอาจารย์แดนอีสานที่เป็นที่เคารพนับถือของประชาชนทั่วไป การเป็นแหล่งเกษตรปลอดภัยที่สำคัญของ
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การเป็นเมืองกีฬา (Sport City) และการเป็นประตูสู่แหล่งมรดกโลกเมืองพระนคร
(Angkor Wat) แห่งเมืองเสียมเรียบประเทศกัมพูชาประชาธิปไตย

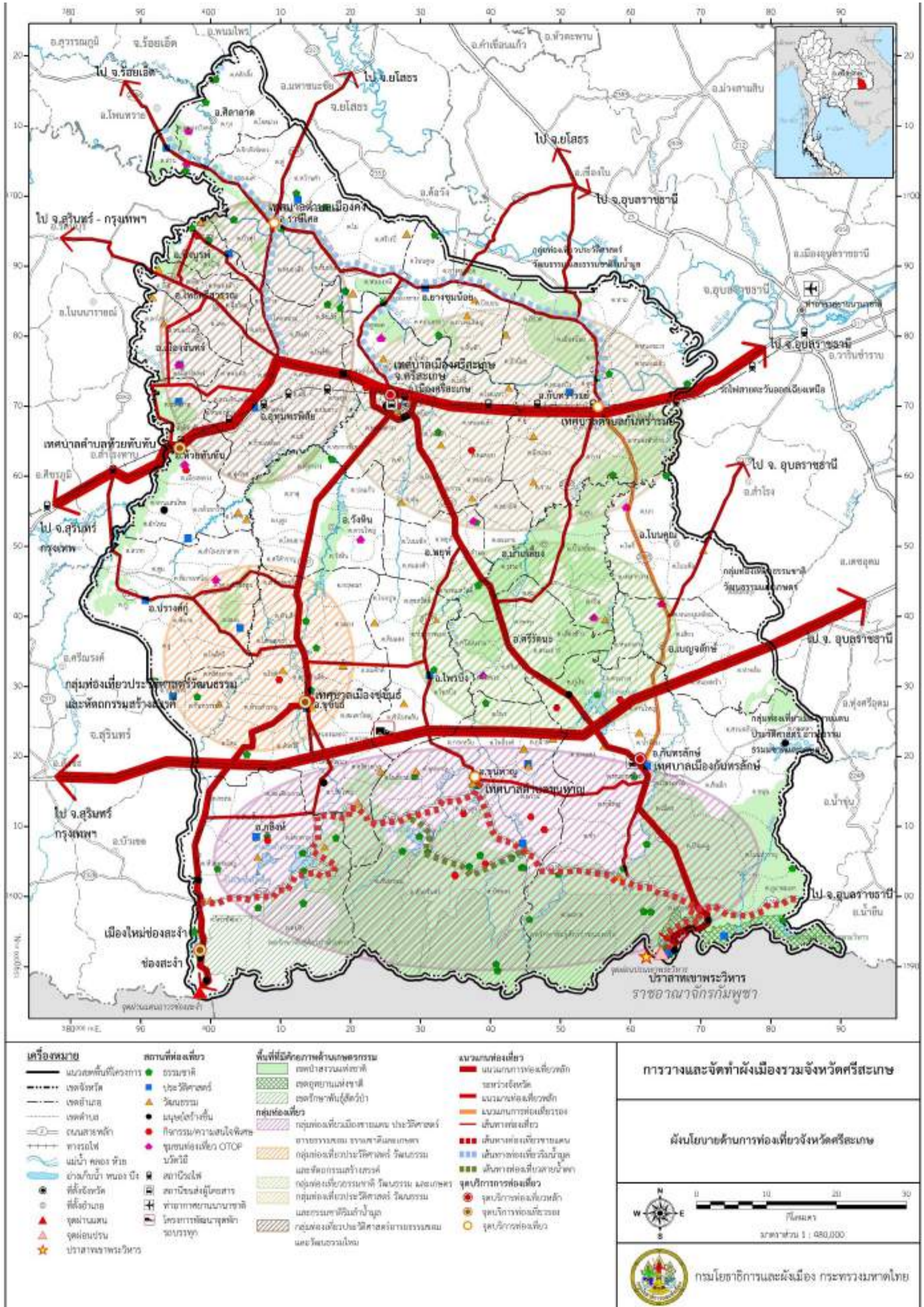
(3) การพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยว (Tourism route) ให้หลากหลายและครบวงจร
เชื่อมโยงการท่องเที่ยวกลุ่มอารยธรรมอีสานใต้ และเป็นประตูสู่ประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อสร้างความเชื่อมโยง
ของการท่องเที่ยวภายในกลุ่มพื้นที่ซึ่งมีทรัพยากรการท่องเที่ยวในรูปแบบที่คล้ายคลึงกัน และสร้างโครงข่าย
ความเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มพื้นที่ท่องเที่ยว และภายนอกพื้นที่ รวมทั้งส่งเสริมบทบาทการเป็นประตูเชื่อมโยง
การท่องเที่ยวสู่ประเทศเพื่อนบ้าน โดยมีจุดหมายปลายทางหลัก คือ เมืองพระนคร (Angkor Wat) ซึ่งเป็นแหล่ง
มรดกโลกทางวัฒนธรรมที่เมืองเสียมเรียบ และพื้นที่ท่องเที่ยวเชื่อมโยงต่างๆ ในประเทศกัมพูชาประชาธิปไตย
ซึ่งจะทำให้นักท่องเที่ยวใช้เวลาอยู่ในพื้นที่นานขึ้น ใช้จ่ายเงินในพื้นที่ให้มากขึ้น และเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจ
ของชุมชนในพื้นที่

(4) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการให้ได้มาตรฐานเพื่อ
รองรับการท่องเที่ยว และสร้างความเชื่อมั่นแก่นักท่องเที่ยว โดยการปรับปรุงและการพัฒนาโครงสร้าง
พื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการต่างๆ เพื่อรองรับการท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ
ทั้งการพัฒนาเส้นทางคมนาคมเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว บำรุงทางสู่แหล่งท่องเที่ยว การพัฒนาศูนย์บริการ
นักท่องเที่ยว การพัฒนาการให้ข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวในรูปแบบต่างๆ การรณรงค์และประชาสัมพันธ์ให้
ผู้ประกอบการปรับปรุงและพัฒนาที่พัก ร้านอาหาร ร้านค้าให้ได้มาตรฐาน การส่งเสริมการลงทุนและพัฒนาสถาน
ประกอบการด้านการท่องเที่ยวใหม่ๆ การส่งเสริมการพัฒนาสินค้าชุมชนและจุดจำหน่ายที่สามารถเข้าถึงได้ง่าย
การพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อช่วยประชาสัมพันธ์และบริหารจัดการการท่องเที่ยว ตลอดจนการวางมาตรการใน

การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะในพื้นที่ท่องเที่ยวที่มีความเสี่ยง เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่มากขึ้น และมีการใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้น

(5) การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว และส่งเสริมการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการและมีส่วนร่วมของประชาชน เป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่เป็นผู้ให้บริการการท่องเที่ยว ทั้งหน่วยงานของภาครัฐ ผู้ประกอบการภาคเอกชน และภาคประชาชน ให้สามารถให้บริการได้อย่างมีมาตรฐาน และนำเสนออัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยวของจังหวัดแก่นักท่องเที่ยวได้ รวมทั้งสามารถวางแผนพัฒนาและบริหารจัดการการท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีจิตสำนึกรู้คุณค่าของทรัพยากรที่เป็นต้นทุนทางการท่องเที่ยว และส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาและบริหารจัดการการท่องเที่ยวในลักษณะการบูรณาการการทำงานร่วมกัน มีเป้าหมายในการพัฒนาการท่องเที่ยวในทิศทางเดียวกัน โดยมีบทบาทความรับผิดชอบไปตามหน้าที่และภารกิจที่ชัดเจน โดยมุ่งเน้นการบริหารจัดการการท่องเที่ยวโดยท้องถิ่น และการกระจายรายได้แก่ชุมชนในพื้นที่อย่างทั่วถึง

แผนที่ 6.1.3-3 ผังเมืองด้านการท่องเที่ยว จังหวัดศรีสะเกษ

6.1.4 ผังนโยบายด้านการอนุรักษ์พื้นที่โล่งว่างและสภาพแวดล้อม

1) วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ของการจัดทำผังที่โล่ง คือ เพื่อเสนอแนะการป้องกันและบรรเทาอุทกภัยด้านที่โล่ง และมาตรการในการใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการ เพื่อประโยชน์ในการดำรงรักษาที่โล่งไว้เพื่อสภาพแวดล้อม การพักน้ำและการระบายน้ำ การรักษาแนวลำน้ำและพื้นที่ราบน้ำท่วมถึงจากแนวลำน้ำ ตลอดจนอนุรักษ์พื้นที่ธรรมชาติที่ช่วยป้องกันน้ำท่วม

2) เป้าหมาย

(1) เพื่อการสงวนและดำรงรักษาป่าไม้ และพืชพรรณธรรมชาติ พื้นที่ต้นน้ำลำธาร พื้นที่สีเขียวริมฝั่งแม่น้ำ คูคลอง และพื้นที่ลุ่มรับน้ำ แหล่งน้ำเพื่ออุปโภค และนันทนาการ และที่ราบลุ่มน้ำท่วมเพื่อรองรับน้ำหลาก

(2) อนุรักษ์สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ และระบบการไหลเวียนของน้ำผิวดินและน้ำใต้ดิน และระบบนิเวศของพื้นที่ชุ่มน้ำเพื่อสนับสนุนการบรรเทาอุทกภัยอย่างเป็นระบบยั่งยืน

(3) เพื่อให้ชุมชนในพื้นที่ลุ่มน้ำต่างๆ หรือในจังหวัดศรีสะเกษ มีสภาพแวดล้อมที่ดี มีอากาศบริสุทธิ์ มีแหล่งที่พักผ่อนหย่อนใจ มีสถานที่ในการออกกำลังกายอย่างเพียงพอต่อความต้องการของชุมชนและประชาชนมีสุขภาพที่สมบูรณ์ แข็งแรงและมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีมาตรฐานการดำรงในระดับสากล

(4) เพื่อจัดทำแผนงาน โครงการเกี่ยวกับผังการระบายน้ำ ริมน้ำและพื้นที่สีเขียวที่ควรอนุรักษ์เป็นพื้นที่ชุ่มน้ำของที่ราบลุ่มริมน้ำ เพื่อรองรับน้ำและสนับสนุนการบรรเทาอุทกภัยอย่างยั่งยืน

โดยที่โล่ง ประกอบด้วย ที่โล่งว่าง พื้นที่ป่าไม้ตามกฎหมายป่าไม้ พื้นที่สีเขียว ริมฝั่งแม่น้ำคูคลอง แหล่งน้ำ พื้นที่ชุ่มน้ำ พื้นที่ลุ่มรองรับน้ำ และทางน้ำหลาก รวมทั้งที่โล่งเพื่อนันทนาการ แหล่งพักผ่อนหย่อนใจ สวนสาธารณะสนามกีฬา สนามเด็กเล่น ที่โล่งรวมถึงพื้นที่ว่าง และระยะถอยร่นที่ดินส่วนบุคคลและสาธารณะ

3) นโยบายการพัฒนา

ในการกำหนดเขตที่ดินประเภทที่โล่งหรือพื้นที่สีเขียวได้ จำแนกที่โล่งออกเป็น 2 กลุ่มหลัก คือ จัดระบบที่โล่งให้สอดคล้องกับระบบของทรัพยากรธรรมชาติ และสภาพแวดล้อมและจัดระบบที่โล่งให้สอดคล้องกับการใช้ประโยชน์ตามบทบาท ศักยภาพและความเหมาะสมของพื้นที่

1) ระบบที่โล่งเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อมเกี่ยวข้องกับ การไหลเวียนของวัฏจักรน้ำการดำรงรักษาพื้นต้นน้ำลำธาร ครอบคลุมพื้นที่ตามกฎหมายป่าไม้ แหล่งพืชพรรณ ธรรมชาติที่มีคุณค่าการกำหนดพื้นที่รองรับทางไหลหลากของน้ำผิวดินและใต้ดิน แหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคและ บริโภคเพื่อรักษาระบบการไหลเวียนของน้ำผิวดินและน้ำใต้ดินการไหลเวียนของธาตุอาหารหลักของพืช ได้ อย่างยั่งยืน ในการวางผังได้จัดระบบของที่โล่งให้สอดคล้องกับการจำแนกความเหมาะสมของพื้นที่ที่เกี่ยวข้องกับ ผลกระทบ และขีดจำกัดของระบบทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อมและระบบการไหลเวียนของน้ำผิวดินและใต้ดิน เพื่อบรรเทาอุทกภัยของจังหวัดศรีสะเกษซึ่งประกอบด้วย พื้นที่สีเขียวบริเวณต้นน้ำลำธาร กำหนดบริเวณพื้นที่อนุรักษ์ป่าไม้และที่ลาดชันสูงที่เป็นแหล่งต้นน้ำลำธารของกลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก พื้นที่สีเขียวริมฝั่งแม่น้ำคูคลองแหล่งน้ำและพื้นที่ราบน้ำท่วมถึง พื้นที่ชุ่มน้ำ พื้นที่ชนบทและเกษตรกรรมที่มี เงื่อนไขให้ใช้ประโยชน์เพื่อการเกษตรกรรมเชิงอนุรักษ์และวนเกษตรในบริเวณพื้นที่ลาดชันสูง จำแนกพื้นที่โล่ง ประเภทนี้ออกเป็น 4 บริเวณ คือ

(1) พื้นที่อนุรักษ์ป่าไม้ กำหนดบริเวณป่าสงวนแห่งชาติ เขตอุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขตป่าอนุรักษ์ เขตพื้นที่ลาดชันสูง เขตพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสภาพแวดล้อมของป่าต้นน้ำลำธาร และพืชพรรณธรรมชาติ

(2) พื้นที่อนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ กำหนดบริเวณที่ราบลุ่ม พื้นที่ราบน้ำท่วมถึง พื้นที่ลุ่มรับน้ำของแม่น้ำสายหลักในพื้นที่ลุ่มน้ำ

(3) พื้นที่อนุรักษ์ริมฝั่งแม่น้ำเพื่อดำรงรักษาพืชพรรณธรรมชาติริมฝั่งแม่น้ำ ระบบนิเวศริมฝั่งและป้องกันการชะล้างพังทลายริมฝั่งแม่น้ำ

(4) พื้นที่หนองน้ำแก้มลิงเพื่อบรรเทาอุทกภัย

2) ระบบที่โล่งเพื่อนันทนาการและการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมจัดระบบให้สอดคล้องกับการใช้ประโยชน์ที่ดิน บทบาทของชุมชนศักยภาพ และความเหมาะสมของพื้นที่รองรับการตั้งถิ่นฐานเพื่อพัฒนาให้เป็นแหล่งนันทนาการและการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมของชุมชนและพื้นที่กันชน

(1) พื้นที่เป้าหมายในการกำหนดระบบที่โล่งเพื่อนันทนาการสำหรับจังหวัดศรีสะเกษ

- พื้นที่ริมฝั่งลำน้ำสายหลักและสาขาและคูคลองระบายน้ำหลัก เช่น แม่น้ำมูล ห้วยทับทัน ห้วยสำราญ ห้วยแสด ห้วยคล้า ห้วยชะยุ้ง และห้วยทาเป็นต้น รวมถึงบริเวณที่แม่น้ำไหลผ่านชุมชนและมีศักยภาพเพื่อนันทนาการ

- พื้นที่ราบลุ่มน้ำท่วมถึงของแม่น้ำสายหลักและสาขาและพื้นที่ลุ่มรับน้ำ

- พื้นที่โดยรอบแหล่งน้ำที่มีศักยภาพเพื่อนันทนาการ

- พื้นที่กันชนโดยรอบเขตที่ดินประเภทอุตสาหกรรมและพื้นที่สี

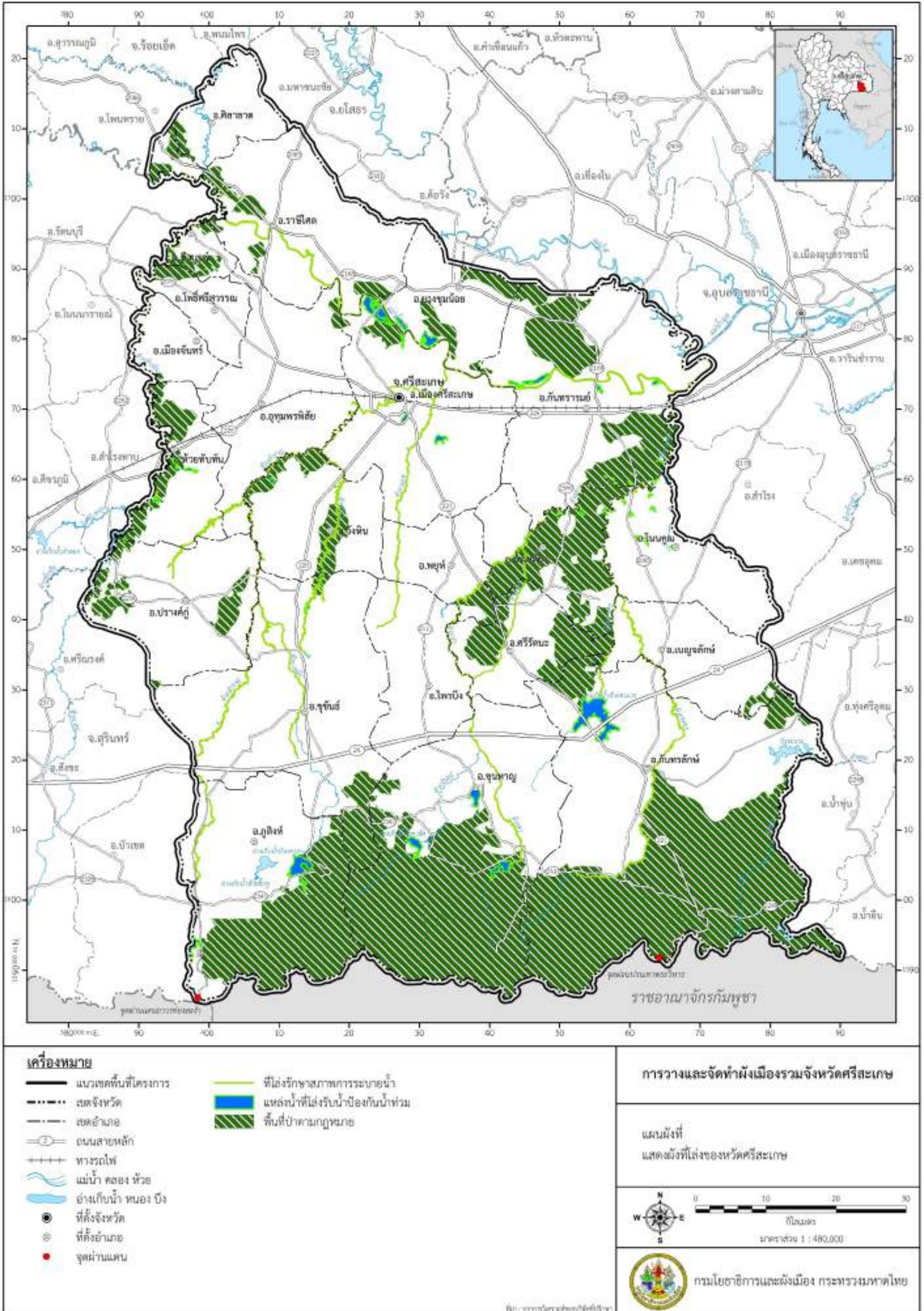
(2) ระบบที่โล่งเพื่อนันทนาการและการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แบ่งออกเป็น 5 ระดับ

- สวนสาธารณะระดับภาคเป็นสวนสาธารณะขนาดใหญ่มาก มีเนื้อที่มากกว่า 1,000 ไร่ กำหนดไว้บริเวณโดยรอบแหล่งน้ำ พื้นที่ลุ่มรับน้ำของที่ราบลุ่มแม่น้ำสายหลัก เพื่อรักษาสภาพแหล่งน้ำและพื้นที่ที่มีความสำคัญและมีคุณค่าทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศ

- สวนสาธารณะระดับเมืองเป็นสวนสาธารณะขนาดใหญ่เนื้อที่ 200-500 ไร่ กำหนดไว้บริเวณที่ราบน้ำท่วมถึงและที่ลุ่มรับน้ำ เพื่อรักษาสภาพที่ลุ่มรับน้ำและแหล่งน้ำเพื่ออุปโภคบริโภคและใช้ประโยชน์ร่วมกับนันทนาการใกล้ชุมชน กำหนดให้มีบทบาทในการรองรับน้ำหลากพัฒนาให้เป็นสวนสาธารณะระดับเมืองจัดให้มีสวนพฤกษศาสตร์และแหล่งท่องเที่ยว ลานอเนกประสงค์เพื่อจัดกิจกรรม

- สวนสาธารณะระดับชุมชนมีเนื้อที่ตั้งแต่ 10 ไร่ขึ้นไป จัดไว้ในทุกชุมชน

- สวนสาธารณะละแวกบ้านหรือชุมชนย่อยมีเนื้อที่ 2-5 ไร่ มีรูปแบบยาวและมีโครงข่ายเชื่อมโยงอย่างเป็นระบบกับพื้นที่สีเขียวริมฝั่งแม่น้ำลำคลอง และเป็นพื้นที่กันชนบริเวณแหล่งกิจกรรมที่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมควรออกแบบให้สัมพันธ์กับทางจักรยานและทางเดินเท้าเพื่อให้เชื่อมโยงกับสวนสาธารณะจัดไว้ในชุมชนย่อยของย่านที่อยู่อาศัยในเขตเมืองศูนย์กลางการปกครองและพื้นที่เศรษฐกิจ กำหนดไว้เป็นแหล่งนันทนาการของชุมชนศูนย์กลางชนบทและเกษตรกรรมสวนสาธารณะและสนามเด็กเล่น จัดให้มีทุกชุมชนในย่านที่มีประชากรอาศัยอยู่หนาแน่นหรือบริเวณที่แผนผัง ตามนโยบายแหล่งที่อยู่อาศัยควรกำหนดให้มีสนามเด็กเล่นเนื้อที่แห่งละ 120-200 ตารางวา

แผนที่ 6.1.4-1 ผังนโยบายด้านการท่องเที่ยว จังหวัดศรีสะเกษ

6.1.5 ผังนโยบายด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม

จังหวัดศรีสะเกษเป็นพื้นที่ที่มีความหลากหลายและอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ ดังจะเห็นได้จากการเป็นที่ตั้งของอุทยานแห่งชาติเขาพระวิหาร เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยศาลา เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าพนมดงรัก พื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับชาติ (แม่น้ำมูลและบึงทาม และสบแม่ น้ำมูลชี) พื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับท้องถิ่นจำนวน 690 แห่ง ฯลฯ นอกจากนี้ จังหวัดศรีสะเกษยังมีแหล่งโบราณสถานชั้นทะเบียนตามพระราชบัญญัติโบราณสถาน พ.ศ.2504 เป็นจำนวนมากถึง 23 แห่ง แหล่งโบราณสถานและชุมชนโบราณที่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนมีจำนวนสูงถึง 79 แห่ง และมีแหล่งวัฒนธรรมและภาษาที่เป็นเอกลักษณ์ในหลายๆ อำเภอ

อย่างไรก็ตาม จากการพัฒนาทางเศรษฐกิจและการขยายตัวของเมืองอย่างรวดเร็วในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา ส่งผลให้แหล่งทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมได้รับผลกระทบและเสื่อมโทรมลง ดังจะเห็นได้จากผลการตรวจวัดฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน 10 ไมครอน (PM10) ในเขตเทศบาลเมืองศรีสะเกษ และเทศบาลเมืองกันทรลักษณ์ มีค่าเพิ่มสูงขึ้น คุณภาพเสียงในบริเวณพื้นที่บริเวณเทศบาลเมืองศรีสะเกษ ตั้งแต่ พ.ศ. 2556 เป็นต้นมาที่มักมีระดับความดังเสียงเฉลี่ยเกินจากที่กรมควบคุมมลพิษกำหนด การละเลยการสืบทอดวัฒนธรรมทางภาษาของท้องถิ่น ฯลฯ

การกำหนดนโยบายเพื่อสงวน คุ้มครองและดูแลรักษาทรัพยากรที่มีคุณค่าอย่างยั่งยืนในผังเมืองรวมจังหวัดศรีสะเกษจึงอยู่บนพื้นฐานหลักการและทฤษฎีที่สำคัญ 3 ประการ ได้แก่ 1) แนวคิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Principles) มุ่งเน้นการสร้างสมดุลของการพัฒนาของมิติเศรษฐกิจ มิติสังคมและมิติสิ่งแวดล้อม 2) แนวคิดการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม (Environmental Conservation) มุ่งเน้นการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน การฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมและการสงวน รักษาทรัพยากร และ 3) การตอบรับกับกระแสการพัฒนาที่ทั่วโลกให้ความสำคัญในการเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อกักเก็บก๊าซเรือนกระจก ลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และป้องกันปัญหาน้ำท่วม นอกจากนี้ ยังคำนึงถึงการเป็นทรัพยากรต้นทุนสนับสนุนให้เกิดการบรรลุวิสัยทัศน์ในการเป็นเมืองฐานการผลิตในด้านเกษตรกรรมที่มีคุณภาพ การต่อยอดเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยว และกิจกรรมเชิงวัฒนธรรมที่สร้างรายได้ใน ระบบเศรษฐกิจ การเป็น HUB หรือพื้นที่ศูนย์กลางการเปลี่ยนถ่ายระบบคมนาคมขนส่ง โดยรายละเอียดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และนโยบายการพัฒนาด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรมมีดังนี้

1) วัตถุประสงค์

(1) เพื่อวางแผนการใช้ประโยชน์ทรัพยากรอย่างยั่งยืน

มุ่งเน้นการวางแผนการใช้ประโยชน์ทรัพยากรอย่างยั่งยืน ไม่ว่าจะเป็นทรัพยากรดิน ทรัพยากรแร่ ทรัพยากรน้ำ (พื้นที่ชุ่มน้ำและแหล่งน้ำผิวดิน) อีกทั้งมุ่งเน้นการดูแล รักษาและอนุรักษ์ชุมชนโบราณ แหล่งโบราณสถานที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ แหล่งวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ นอกจากนี้ ยังมุ่งเน้นการวางแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินบริเวณโดยรอบพื้นที่ดังกล่าวอย่างมีประสิทธิภาพ

(2) เพื่อฟื้นฟูและบำบัดภาวะมลพิษและสิ่งแวดล้อม

มุ่งเน้นแก้ไขและบำบัดภาวะมลพิษสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ ตลอดจนวางแนวทางการป้องกันการเปลี่ยนแปลงและเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติในอนาคต

(3) เพื่อสงวนและรักษาพื้นที่เก็บกักก๊าซเรือนกระจกและป้องกันน้ำท่วม (พื้นที่ป่าไม้)

มุ่งเน้นการสงวนและรักษาพื้นที่ป่าไม้ที่มีคุณค่าในทางธรรมชาติ อันเป็นการเพิ่มพื้นที่การเก็บกักก๊าซเรือนกระจก ลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและพื้นที่รับและชะลอน้ำเพื่อป้องกันการเกิดปัญหาน้ำท่วม นอกจากนี้ ยังมุ่งเน้นการวางแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินบริเวณโดยรอบพื้นที่ดังกล่าวอย่างมีประสิทธิภาพและคำนึงถึงความสมดุลทางธรรมชาติ

จากวัตถุประสงค์ดังกล่าว ผังเมืองรวมจังหวัดศรีสะเกษจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการปกป้องและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมที่มีคุณค่าให้ดำรงอยู่อย่างยั่งยืนภายใต้การบังคับใช้ของกฎหมายและการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประชาชนและเอกชนที่เกี่ยวข้อง

2) เป้าหมาย

จากวัตถุประสงค์ดังกล่าว สามารถกำหนดเป้าหมายการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมที่สำคัญ ดังนี้

(1) ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมได้รับการวางแผนใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน สอดคล้องกับศักยภาพและปัญหาของทรัพยากรแต่ละประเภท จึงสามารถใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและพื้นที่ที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ควบคู่ไปกับการป้องกันและลดผลกระทบทางลบที่จะเกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(2) ปัญหามลพิษที่เกิดขึ้นหรือมีแนวโน้มจะเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นปัญหามลพิษทางอากาศ เสียง และน้ำได้รับการฟื้นฟู บำบัด ป้องกันและแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ

(3) พื้นที่ป่าไม้ตามกฎหมายที่มีคุณค่าทางธรรมชาติและระบบนิเวศ ไม่ว่าจะเป็นพื้นที่อุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ป่าสงวนแห่งชาติและป่าไม้ถาวรตามมติคณะรัฐมนตรีได้รับการสงวนและรักษา อีกทั้งป่าไม้ชุมชนและป่าไม้เศรษฐกิจได้รับการส่งเสริมให้เพิ่มจำนวนมากขึ้น จึงเป็นการสนับสนุนให้เกิดการเพิ่มขึ้นของพื้นที่เก็บกักก๊าซเรือนกระจกและพื้นที่รับและชะลอน้ำ เพื่อการป้องกันน้ำท่วม

3) นโยบายการพัฒนา

จากวัตถุประสงค์และเป้าหมายดังกล่าว ผังนโยบายด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรมจังหวัดศรีสะเกษจึงมีรายละเอียดนโยบายการพัฒนาที่สำคัญ ดังนี้ (แผนที่ 6.1.5-1)

(1) การวางแผนการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

เป็นการดำเนินการกำหนดตำแหน่ง ขอบเขตแหล่งทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมที่มีคุณค่า และวางแนวทางการใช้ประโยชน์และอนุรักษ์ทรัพยากรทางธรรมชาติและวัฒนธรรมที่เหมาะสมและสอดคล้องกับศักยภาพและปัญหาภายใต้ข้อบังคับและกฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยพื้นที่ที่ควรดำเนินการวางแผนการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน ได้แก่

- พื้นที่ที่มีการค้นพบหินภูเขาไฟ (หินบะซอลต์) ที่มีความเหมาะสมต่อการเพาะปลูกพืชที่เป็นสินค้าบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (ทุเรียนภูเขาไฟ) ได้แก่ อำเภอกันทรลักษ์และอำเภอขุนหาญ

- พื้นที่ที่มีการค้นพบทรัพยากรแร่เพื่อสำรองไว้ใช้ประโยชน์ในอนาคต ได้แก่ เขตสงวนทรัพยากรแร่ และเขตอนุรักษ์ทรัพยากรแร่

- พื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับชาติ จำนวน 2 แห่ง ได้แก่ แม่น้ำมูลและบึงทามและสบแม่น้ำมูลชี และพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับท้องถิ่น จำนวน 690 แห่ง

- พื้นที่แหล่งโบราณสถานขึ้นทะเบียนตามพระราชบัญญัติโบราณสถาน พ.ศ.2504 ทั้งสิ้น 23 แห่ง และแหล่งโบราณสถานและชุมชนโบราณที่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนมีจำนวนทั้งสิ้น 79 แห่ง

- พื้นที่อำเภอขุขันธ์ อำเภอขุนหาญ อำเภอกันทรารมย์ อำเภอไพรบึง อำเภอปรังค์ภูอันเป็นพื้นที่ที่มีวัฒนธรรมและภาษาท้องถิ่นเป็นเอกลักษณ์

(2) การฟื้นฟูและบำบัดภาวะมลพิษและสิ่งแวดล้อม

เป็นการดำเนินการกำหนดตำแหน่ง ขอบเขตพื้นที่ประสบหรือมีแนวโน้มประสบกับปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อม และวางแนวทางการฟื้นฟูและเฝ้าระวังสภาพธรรมชาติให้กลับคืนสภาพเดิมและสมบูรณ์โดย

ผ่านมาตรการทางผังเมือง และความร่วมมือของภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชน โดยพื้นที่ที่ดำเนินการฟื้นฟูและบำบัดภาวะมลพิษและสิ่งแวดล้อม ได้แก่

- พื้นที่เฝ้าระวังและตรวจวัดคุณภาพน้ำ ได้แก่ อำเภอกันทรารมย์ อำเภอขามเฒ่า อำเภอราษีไศล

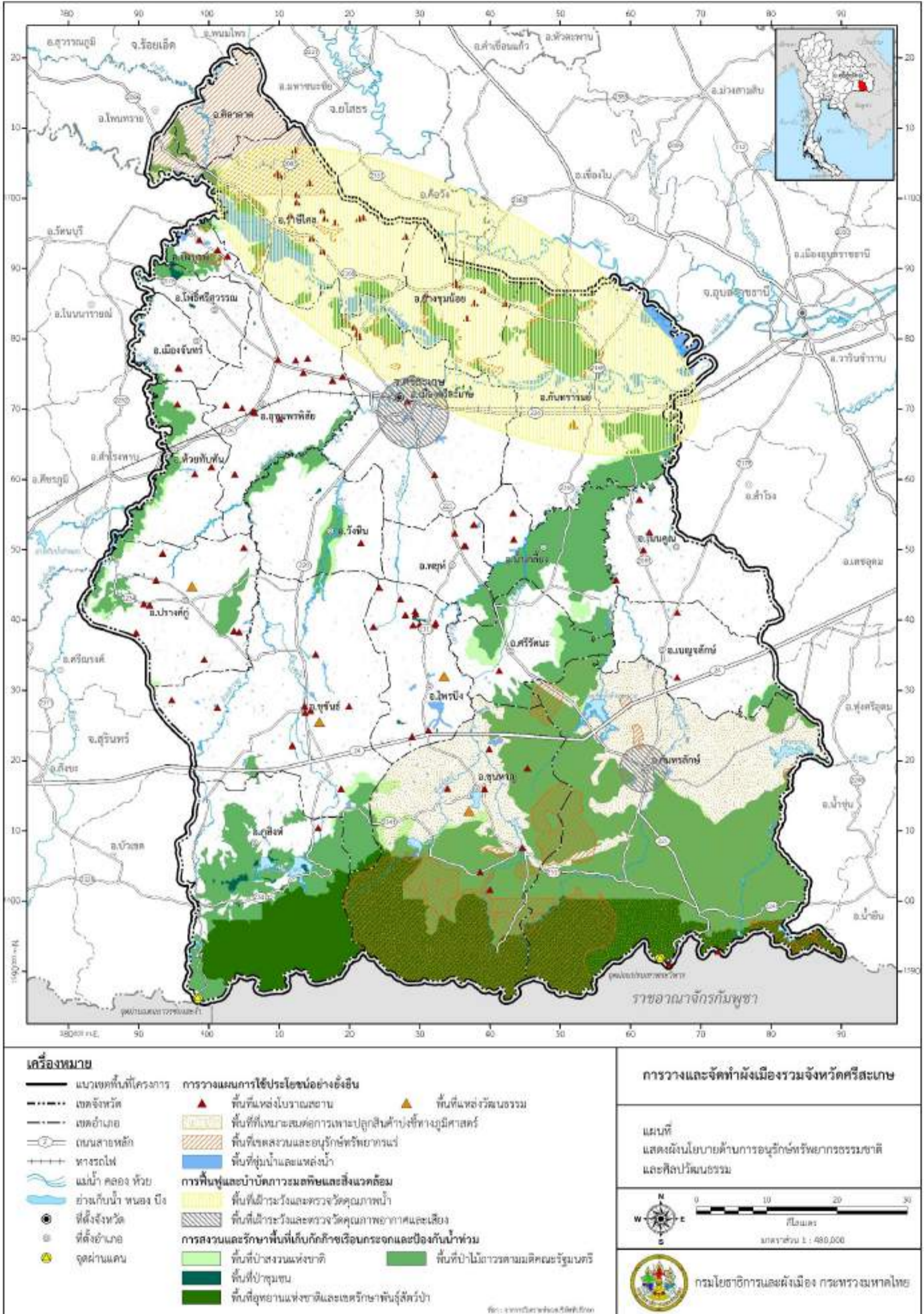
- พื้นที่เฝ้าระวังและตรวจวัดคุณภาพอากาศและเสียง ได้แก่ เทศบาลเมืองศรีสะเกษและเทศบาลเมืองกันทรลักษณ์

(3) การสงวนและรักษาพื้นที่เก็บกักก๊าซเรือนกระจกและป้องกันน้ำท่วม (พื้นที่ป่าไม้)

เป็นการดำเนินการสงวนและรักษาพื้นที่ป่าไม้ตามกฎหมาย อันมีคุณค่าทางธรรมชาติและระบบนิเวศ เพื่อเพิ่มพื้นที่เก็บกักก๊าซเรือนกระจกและพื้นที่รับน้ำเพื่อป้องกันน้ำท่วม นอกจากนี้ ยังดำเนินการกำหนดขอบเขตพื้นที่กันชนเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรโดยรอบพื้นที่ป่าไม้ พื้นที่แหล่งน้ำขนาดใหญ่และพื้นที่ที่มีความสำคัญต่อระบบนิเวศ โดยพื้นที่ที่ดำเนินการสงวนและรักษา ได้แก่

- อุทยานแห่งชาติเขาพระวิหาร
- เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยศาลาและเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าพนมดงรัก
- ป่าสงวนแห่งชาติประเภทพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์ (Zone C) พื้นที่ป่ากันคืน (Zone Rf) และพื้นที่ป่าที่เหมาะสมต่อการเกษตรกรรม (Zone A) และพื้นที่ป่าเพื่อการเศรษฐกิจ (Zone E)

- ป่าไม้ถาวรตามมติคณะรัฐมนตรี
- ป่าชุมชน
- พื้นที่ป่าไม้หรือพื้นที่อื่นๆ ที่มีศักยภาพในการเป็นพื้นที่รับหรือชะลอน้ำ เพื่อป้องกันน้ำท่วม เช่น พื้นที่ป่าไม้รอบเขื่อนราษีไศล เป็นต้น

แผนที่ 6.1.5-1 แสดงผังนโยบายด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม

6.1.6 ผังนโยบายการพัฒนากระบวนคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์

จังหวัดศรีสะเกษเป็นจังหวัดที่มีศักยภาพในการเป็นเมืองสำคัญในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนใต้ มีทั้งการขนส่งทางถนนและทางราง และเป็นประตูชายแดนที่เชื่อมต่อราชอาณาจักรกัมพูชา มีแนวเส้นทาง การเชื่อมโยงหลักในทิศตะวันออก - ทิศตะวันตก ทั้งตอนบนและตอนล่างของจังหวัด เริ่มจากจังหวัด นครราชสีมา - บุรีรัมย์ - สุรินทร์ - ศรีสะเกษ - อุบลราชธานี - เมืองปากเซ (สปป.ลาว) ซึ่งจากเมืองปากเซ (ตั้งอยู่ห่างจากชายแดนประเทศไทยประมาณ 40 กิโลเมตร) จะเชื่อมต่อกับแนวระเบียงเศรษฐกิจหลักแนวทิศ เหนือ - ทิศใต้ คือ Central Economics Corridor ได้ (เชื่อมประเทศไทย - สปป.ลาว - ราชอาณาจักรกัมพูชา) และมีแนวการเชื่อมโยงแนวรองลงมาได้แก่แนวเหนือ-ใต้ เชื่อมจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน จากจังหวัดร้อยเอ็ด-ยโสธร-ศรีสะเกษ-ราชอาณาจักรกัมพูชา ผ่านบริเวณชายแดนช่องสง่า ดังนั้นที่ปรึกษาฯ จึงได้กำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และนโยบายการพัฒนากระบวนคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์ของ จังหวัดศรีสะเกษไว้ดังนี้

1) วัตถุประสงค์

(1) เพื่อรองรับการเป็นเมืองหลักในด้านการขนส่งผู้โดยสารของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอน ใต้ ทั้งระบบขนส่งทางถนน ระบบขนส่งทางราง และเพิ่มความสามารถในการเข้าถึงทุกบริเวณในจังหวัด ศรีสะเกษ

(2) เพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางด้านระบบโลจิสติกส์ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนใต้ ทั้งในส่วนที่เป็นระบบโลจิสติกส์หลักและระบบโลจิสติกส์สำหรับชุมชนชายแดน ทั้งระบบขนส่งทางถนนและ ระบบขนส่งทางราง

(3) เพื่อพัฒนาระบบขนส่งสาธารณะให้เชื่อมเชื่อมโยงแหล่งกำเนิดกิจกรรมสำคัญ ประกอบด้วย สถานีรถไฟศรีสะเกษ สถานีขนส่งผู้โดยสารจังหวัดศรีสะเกษ แนวเส้นทางเชื่อมโยงหลักในทิศตะวันออก - ทิศตะวันตก ทั้งตอนบนและตอนล่างของจังหวัด เริ่มจากจังหวัดนครราชสีมา - บุรีรัมย์ - สุรินทร์ - ศรีสะเกษ - อุบลราชธานี - เมืองปากเซ (สปป.ลาว) และแนวการเชื่อมโยงรองลงมาในทิศเหนือ - ทิศใต้ (อำเภอเมืองศรีสะเกษ - อำเภอขุขันธ์ - อำเภอภูสิงห์ - ด้านชายแดนช่องสง่า) และการเชื่อมโยงกับ ศูนย์กลางอำเภอทุกแห่ง

(4) เพื่อพัฒนาระบบโลจิสติกส์ที่สอดคล้องกับการพัฒนาด้านการใช้ประโยชน์ที่ดินในอนาคต ในบริเวณที่มีนัยสำคัญ อาทิ บริเวณด้านชายแดน บริเวณพื้นที่พัฒนาทางอุตสาหกรรม พื้นที่พัฒนา ศูนย์การขนส่งหลายรูปแบบ เป็นต้น

(5) เพื่อรองรับการพัฒนาด้านเทคโนโลยีบริหารจัดการด้านคมนาคมขนส่งในนโยบายไทย แลนด์ 4.0 ของรัฐบาล โดยตั้งเป้าหมายการเข้าถึงระบบการขนส่งที่มีประสิทธิภาพ และรวดเร็ว

2) เป้าหมาย

(1) เพิ่มประสิทธิภาพของถนนโครงข่ายสายประธานและสายหลักในภาพรวมของจังหวัดอย่าง เหมาะสม ทั้งในแนวทิศเหนือ - ทิศใต้ และทิศตะวันออก - ทิศตะวันตก ให้มีรูปแบบที่สมบูรณ์ ไม่มีจุดวิกฤตที่สร้าง ความล่าช้าในการเดินทาง มีแนวถนนเลี่ยงเมืองตามบริเวณที่เหมาะสม

(2) เพิ่มสัดส่วนการขนส่งด้วยระบบรางให้สูงขึ้น โดยให้เป็นรูปแบบหลักสำหรับการขนส่งสินค้า และเป็นทางเลือกที่ดีสำหรับการขนส่งคนตามแนวเมืองหลักที่มีระบบรางผ่าน คือ อำเภอห้วยทับทัน อำเภอ อุทุมพรพิสัย อำเภอเมืองศรีสะเกษ อำเภอกันทรารมย์ พร้อมทั้งจัดพื้นที่รอบสถานีและบริเวณสำหรับเปลี่ยน รูปแบบการเดินทางอย่างเหมาะสม

(3) เพิ่มพื้นที่รองรับกิจกรรมด้านโลจิสติกส์และเขตพัฒนาพื้นที่ชายแดนในอนาคตที่สามารถเชื่อมต่อกับระบบถนนสายประธาน ถนนสายหลักระหว่างเมือง และระบบราง

(4) สามารถกระจายปริมาณการเดินทางได้อย่างเหมาะสม แยกการเดินทางระยะไกลกับระยะใกล้ออกจากกัน แยกปริมาณการเดินทางเพื่อการขนส่งสินค้าออกจากการเดินทางในชีวิตประจำวัน

(5) สามารถนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการบริหารจัดการระบบการขนส่ง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้เกิดความยั่งยืน รวมทั้งการเข้าถึงของผู้ใช้บริการได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว

3) นโยบายการพัฒนา

นโยบายด้านการคมนาคมขนส่งประกอบด้วยนโยบาย 5 ด้าน คือ นโยบายการส่งเสริมระบบคมนาคมของเมืองแบบไร้รอยต่อ นโยบายการส่งเสริมระบบคมนาคมเพื่อแก้ไขปัญหาตำแหน่งวิกฤตในอนาคต นโยบายการเชื่อมต่อระบบคมนาคมขนส่งจากภายนอกพื้นที่ นโยบายการพัฒนาระบบขนส่งแบบยั่งยืน และนโยบายการพัฒนา Smart Transport ดังรายละเอียดต่อไปนี้

(1) **นโยบายการส่งเสริมระบบคมนาคมของเมืองแบบไร้รอยต่อ** จะส่งเสริมการพัฒนาระบบถนนโครงข่ายในชุมชน โดยเฉพาะระบบถนนสายประธานและสายหลัก (เชื่อมต่อในแนวทิศตะวันออก – ทิศตะวันตก) ให้สอดคล้องกับการใช้ประโยชน์ที่ดิน มีการเชื่อมต่อบริเวณถนนสายประธานและสายหลักระหว่างเมืองให้เป็นโครงข่ายที่มีความสมบูรณ์ด้วยระบบทางคู่ขนาน ส่งเสริมให้เมืองมีการเติบโตแบบกะชับ (Compact City) ป้องกันการเติบโตของเมืองแบบเชิงเส้นไปตามแนวถนนสายหลัก แก้ไขปัญหาตำแหน่งวิกฤตบนโครงข่ายคมนาคมปัจจุบัน นอกจากนี้ต้องมีการพัฒนาระบบขนส่งสาธารณะในชุมชนหลักของจังหวัด โดยเฉพาะบริเวณศูนย์กลางจังหวัดที่อำเภอเมืองศรีสะเกษ เชื่อมต่อกับระบบขนส่งภายในเมืองทั้งโดยเชื่อมการเดินทางสถานีรถไฟศรีสะเกษ - สถานีขนส่งจังหวัดศรีสะเกษ - สนามบินนานาชาติ อุดรราชธานี ซึ่งเป็นการเชื่อมต่อหลายรูปแบบเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนและรองรับความต้องการในการเดินทางที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และยังเป็นทางเลือกให้กับประชาชนในการเดินทาง นอกเหนือจากการใช้รถยนต์ส่วนบุคคลเป็นหลัก โดยนอกเหนือจากการเชื่อมต่อของระบบถนนสายประธานและถนนสายหลักแล้ว การเชื่อมต่อของระบบถนนสายรองและถนนสายย่อยระหว่างเมืองกับชุมชนก็มีความสำคัญ เพื่อความสะดวกในการเข้าถึงพื้นที่และเพื่อเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวและพื้นที่ต่างๆ เข้าหากันได้อย่างมีคุณภาพ

(2) **นโยบายการส่งเสริมระบบคมนาคมเพื่อแก้ไขปัญหาตำแหน่งวิกฤตในอนาคต** จะส่งเสริมการพัฒนาระบบคมนาคมเพื่อรองรับกับบริเวณที่จะเป็นแหล่งกำเนิดกิจกรรมสำคัญในอนาคตที่คาดว่าจะมีปริมาณการเดินทางหนาแน่น โดยจำแนกเป็นตำแหน่งวิกฤตจากการขนส่งผู้โดยสาร และตำแหน่งวิกฤตจากการขนส่งสินค้า โดยตำแหน่งวิกฤตจากการขนส่งผู้โดยสาร ประกอบด้วย บริเวณศูนย์กลางจังหวัดอำเภอเมืองศรีสะเกษ (การเชื่อมต่อสถานีรถไฟศรีสะเกษ สถานีขนส่งศรีสะเกษ และโรงพยาบาลศรีสะเกษ เป็นต้น) บริเวณด่านชายแดนช่องสง่า อำเภอภูสิงห์ บริเวณเส้นทางขนส่งสินค้าจากอำเภออุทุมพรพิสัย - อำเภอกันทรลักษณ์ บริเวณแหล่งท่องเที่ยวสำคัญที่ไม่ได้ตั้งอยู่บริเวณตัวเมือง ได้แก่ ผามออีแดง เป็นต้น ส่วนตำแหน่งวิกฤตจากการขนส่งสินค้า ประกอบด้วย สถานีรถไฟศรีสะเกษ และการพัฒนาพื้นที่บริเวณสถานีรถไฟหนองแวง (มีศักยภาพเป็นศูนย์การขนส่งสินค้าทางราง) บริเวณจุดพักรถบรรทุก อำเภอไพรบึง หรือบริเวณอำเภอห้วยทับทัน (มีเส้นทางสายหลักผ่านพื้นที่ในการขนส่งสินค้าทางบก) เป็นต้น

(3) **นโยบายการเชื่อมต่อระบบคมนาคมขนส่งจากภายนอกพื้นที่** จะพัฒนาระบบการขนส่งในจังหวัดศรีสะเกษให้สามารถเชื่อมต่อกับโครงการด้านคมนาคมขนส่งระดับประเทศและระหว่างประเทศได้

อย่างเหมาะสม เช่น โครงการพัฒนารถไฟฟ้าทางคู่สายชุมทางจิระ - อุบลราชธานี โครงการก่อสร้างลานกองตู้คอนเทนเนอร์ (CY) สถานีรถไฟหนองแวง และโครงการก่อสร้างจุดพักรถบรรทุกทุกบริเวณ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 24 อำเภอไพรบึง เป็นต้น

(4) นโยบายการพัฒนาระบบขนส่งแบบยั่งยืน การพัฒนาระบบการขนส่งแบบยั่งยืนของจังหวัดศรีสะเกษคือ การมีระบบขนส่งที่ทุกคนสามารถเข้าถึงได้ ลดการใช้พลังงาน และสามารถรองรับปริมาณความต้องการในการเดินทางได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีเป้าหมายดังนี้

- เพื่อให้จังหวัดศรีสะเกษเป็นศูนย์กลางเชื่อมต่อการเดินทางและการขนส่งตามยุทธศาสตร์การพัฒนาประตูการค้าหลักและประตูการค้าชายแดน การพัฒนาโครงข่ายการขนส่งภายในและภายนอกพื้นที่เพื่อเชื่อมโยงการเดินทางระหว่างเมือง

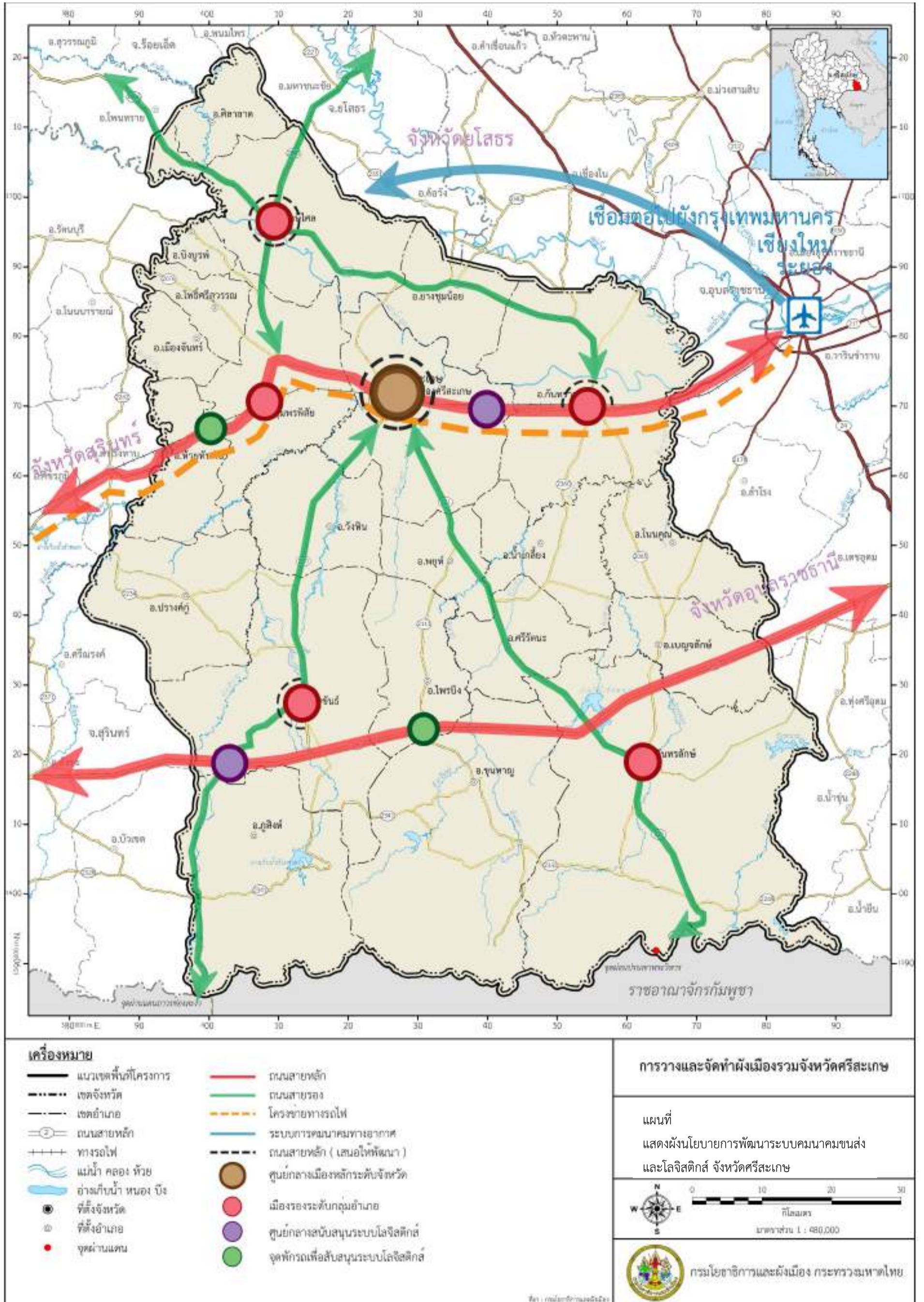
- เพื่อเพิ่มความคล่องตัวและการเข้าถึงระบบการคมนาคมขนส่ง ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงระหว่างเมือง ยุทธศาสตร์การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหาร จัดการจราจร และการจัดการความต้องการในการเดินทาง

- เพื่อปรับปรุงและเพิ่มความปลอดภัยในการเดินทางและการขนส่ง ตามยุทธศาสตร์การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน ระบบควบคุมความปลอดภัยในเส้นทาง มาตรฐาน ยานพาหนะ และสภาพแวดล้อมให้มีคุณภาพและความปลอดภัยในการเดินทางและการขนส่ง ยุทธศาสตร์การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ให้ความรู้ ความเข้าใจ จิตสำนึก วัฒนธรรมความปลอดภัยและทักษะเรื่องความปลอดภัยด้านการขนส่ง ยุทธศาสตร์ที่การพัฒนาขนส่งและจราจรให้ได้ มาตรฐานความปลอดภัยตามหลักสากล และกรอบความตกลงระหว่างประเทศ

- เพื่อส่งเสริมการขนส่งที่ประหยัดพลังงาน และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ตามยุทธศาสตร์การส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการเปลี่ยนมาใช้รูปแบบการขนส่งทางรางเพิ่มมากขึ้น ยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อให้มีการใช้พลังงาน และยานพาหนะที่สะอาดและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบขนส่งและจราจรให้ได้ มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม ตามหลักสากลและกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศ

- เพื่อยกระดับการเข้าถึงและเพิ่มการใช้ระบบขนส่งสาธารณะ ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบขนส่ง สาธารณะระหว่างเมืองภูมิภาค ยุทธศาสตร์การพัฒนาและการเข้าถึงระบบขนส่งสาธารณะ

(5) นโยบายการพัฒนา Smart Transport จะพัฒนาโดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และเทคโนโลยีการสื่อสาร มาช่วยในการบริหารจัดการในระบบคมนาคม การขนส่ง และจราจร เพื่อช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพของระบบขนส่งทางถนน เพิ่มประสิทธิภาพระบบขนส่งมวลชน เพิ่มประสิทธิภาพความปลอดภัย และช่วยลดการติดขัดของการจราจร รวมทั้งการให้ข้อมูลข่าวสารด้านการเดินทางเพื่อการเข้าถึงระบบขนส่งสาธารณะ

แผนที่ 6.1.6-1 ผังนโยบายการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์ จังหวัดศรีสะเกษ

6.1.7 ผังนโยบายการพัฒนาสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

การพัฒนาด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ เป็นการพัฒนาเพื่อตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐาน ส่งเสริมการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน แรงงาน นักท่องเที่ยว และผู้ที่อยู่อาศัยในพื้นที่ โดยใช้วิธีการคาดการณ์ปริมาณที่จะต้องรองรับในอนาคตจากประชากรที่อยู่ในพื้นที่ รวมถึง การพิจารณา ร่วมกับการขยายตัวของภาคเศรษฐกิจ และนโยบายการพัฒนาพื้นที่ในด้านต่างๆ ที่จะส่งผลให้เกิด การขยายตัวของประชากรในอนาคต ซึ่งจะต้องมีการวางระบบโครงข่ายด้านโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ให้สอดคล้องกับแนวโน้มการขยายตัวของเมืองและประชากรอย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพ สำหรับ รายละเอียดการพัฒนาด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการมีรายละเอียด ดังนี้

6.1.7.1 ระบบไฟฟ้า

นโยบายในการพัฒนาระบบไฟฟ้าพื้นฐานของจังหวัดศรีสะเกษ เป็นไปตามแนวทางของแผนพัฒนา ระบบไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคในการขยายเขตการให้บริการไฟฟ้าให้เพียงพอต่อความต้องการใช้ไฟฟ้า ตามศักยภาพของพื้นที่ โดยให้สอดคล้องกับการขยายตัวของเมือง และลักษณะการใช้ประโยชน์ที่ดินแต่ละ ประเภท ควบคู่กับการดำเนินนโยบายการอนุรักษ์พลังงาน โดยพื้นที่เป้าหมายในการดำเนินการ คือ ทุกองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดศรีสะเกษ มีวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และนโยบายการพัฒนาด้านระบบไฟฟ้า ดังนี้

1) วัตถุประสงค์

เพื่อขยายและยกระดับคุณภาพการบริการระบบไฟฟ้า ให้สามารถสนองต่อการปรับโครงสร้าง ทางเศรษฐกิจและการขยายตัวของชุมชน โดยจัดให้มีการวางระบบโครงข่ายบริการพื้นฐานให้สอดคล้องกับ แนวนโยบายการพัฒนาเมือง และส่งเสริมการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ

2) เป้าหมาย

(1) พัฒนาระบบไฟฟ้าของจังหวัดศรีสะเกษให้มีความสอดคล้องกับการพัฒนาเมือง เพื่อให้เกิดการเติบโตอย่างยั่งยืน โดยรองรับความต้องการไฟฟ้าในอนาคต 20 ปีข้างหน้า (พ.ศ.2580) ในปริมาณ 1.57 ล้านกิโลวัตต์ต่อวัน ได้อย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพ

(2) กระจายการบริการให้ทั่วถึง และครอบคลุมทั้งจังหวัด

(3) ส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน และการใช้พลังงานทดแทนหรือพลังงานทางเลือก

3) นโยบายการพัฒนา

(1) สร้างมาตรฐานที่เป็นเลิศ ด้านระบบไฟฟ้าและการบริการ

การจัดการไฟฟ้าในเขตพื้นที่ศูนย์กลางหลัก ก่อสร้าง และปรับปรุงระบบจำหน่าย เพื่อเพิ่ม ความเชื่อถือของระบบไฟฟ้า แก้ปัญหาไฟตก และไฟฟ้าดับในระบบจำหน่ายในพื้นที่เศรษฐกิจและอุตสาหกรรม โดยการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ดังนี้

- เพิ่มความสามารถของระบบไฟฟ้าในการจัดส่งพลังงานไฟฟ้าสนองต่อความต้องการ ของผู้ใช้ไฟได้ตลอดเวลา รวมถึงจัดให้มีการวางแผนการผลิต และหยุดซ่อมโรงไฟฟ้าอย่างเหมาะสม

- เพิ่มประสิทธิภาพของระบบไฟฟ้าให้มีความมั่นคงกับพื้นที่ธุรกิจและอุตสาหกรรม สำหรับชุมชนขนาดใหญ่ เช่น พื้นที่เทศบาลเมืองศรีสะเกษ ควรออกแบบให้มีแหล่งจ่ายไฟฟ้าสำรองอีก 1 วงจร

การจัดการไฟฟ้าในเขตพื้นที่ศูนย์กลางรอง เช่น เทศบาลเมืองกันทรลักษณ์ เทศบาล เมืองขุนซัน เทศบาลเมืองขุนหาญ และชุมชนในพื้นที่ชนบท ขยายเขตจำหน่ายไฟฟ้าให้บ้านเรือนในชนบทที่ยัง ไม่มีไฟฟ้าใช้ และปรับปรุงระบบจำหน่ายเพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนในอนาคต

(2) ส่งเสริม สนับสนุน และลงทุนด้านพลังงานทดแทนและการอนุรักษ์พลังงาน

- ส่งเสริม สนับสนุน การลงทุน และเพิ่มประสิทธิภาพด้านพลังงานทดแทน ได้แก่ พลังงานชีวมวลในพื้นที่ อำเภอโนนคูณ อำเภอขุนหาญ อำเภอกันทรลักษ์ และพลังงานแสงอาทิตย์ในอำเภอเบญจลักษ์ เพื่อเป็นพลังงานทางเลือกในอนาคต

- ดำเนินโครงการรณรงค์การอนุรักษ์พลังงานไฟฟ้าผ่านช่องทางต่างๆ ไปยังชุมชนและเยาวชน เช่น แผ่นป้ายประชาสัมพันธ์ การจัดกิจกรรมอนุรักษ์ในชุมชน การจัดกิจกรรมอนุรักษ์ในโรงเรียน การสอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานในชั้นเรียน

- สนับสนุนการใช้พลังงานทางเลือกในระดับครัวเรือน โรงเรียน และสถานที่ราชการต่างๆ เช่น การติดตั้ง Solar Roof การใช้กังหันลมผลิตไฟฟ้า การใช้ก๊าซชีวภาพในการผลิตความร้อน

- สร้างแรงจูงใจ เช่น ภาษี การให้เงินอุดหนุน เป็นต้น

(3) เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานของจังหวัด

การบังคับใช้พระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ.2535 (แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2550) อย่างเคร่งครัด รวมถึงการปรับปรุงเทศบัญญัติ กฎระเบียบต่าง เพื่อสนับสนุนให้กฎหมายฉบับนี้มีผลบังคับใช้อย่างเห็นผลในทางปฏิบัติยิ่งขึ้น รวมถึงปรับปรุงรูปแบบการสนับสนุนจากกองทุนเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์ เพื่อให้ภาคเอกชนเร่งดำเนินการโครงการอนุรักษ์พลังงานต่างๆ

6.1.7.2 ระบบประปา

นโยบายการพัฒนาระบบประปาของจังหวัดศรีสะเกษ จะเน้นการขยายเขตการให้บริการน้ำประปาให้เพียงพอต่อความต้องการของชุมชนตามศักยภาพของพื้นที่ และแหล่งน้ำดิบที่ใช้ในการผลิต เพื่อรองรับการให้บริการตามความต้องการใช้น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคในอนาคต โดยสอดคล้องกับการขยายตัวของประชากร และลักษณะการใช้ประโยชน์ที่ดินแต่ละประเภท เพื่อแก้ไขปัญหาความไม่พอเพียงในการบริการด้านประปา โดยคำนึงถึงปัจจัยสำคัญเรื่องกำลังผลิตไม่เพียงพอ โครงข่ายระบบท่อประปาไม่ทั่วถึง สำหรับพื้นที่เป้าหมายในการดำเนินการจะแบ่งตามผู้ให้บริการ คือ การประปาส่วนภูมิภาค และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และนโยบายการพัฒนาด้านระบบประปา ดังนี้

1) วัตถุประสงค์

- (1) เพื่อให้ประชาชนมีน้ำอุปโภคบริโภคที่สะอาดปลอดภัยและครอบคลุมพื้นที่ชุมชนอย่างเพียงพอ
- (2) เพื่อพัฒนาคุณภาพน้ำอุปโภคบริโภคให้มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานอย่างต่อเนื่อง
- (3) เพื่อป้องกันการเจ็บป่วยของประชาชนจากโรคที่เกิดจากน้ำเป็นสื่อ

2) เป้าหมาย

- (1) การแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภค
- (2) พัฒนาน้ำอุปโภคบริโภคครัวเรือนสู่เกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำบริโภค และการบริการที่ครอบคลุมทั่วถึงอย่างต่อเนื่อง โดยรองรับความต้องการใช้น้ำประปาในอนาคต 20 ปีข้างหน้า (พ.ศ.25 80) ในปริมาณ 165,814 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3) นโยบายการพัฒนา

(1) การจัดการระบบประปาที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน และส่งเสริมการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ โดยควรดำเนินการดังนี้

- ขยายกำลังการผลิตน้ำของสำนักงานการประปาส่วนภูมิภาคทั้ง 2 แห่ง ในจังหวัดศรีสะเกษ คือ การประปาส่วนภูมิภาค สาขาศรีสะเกษ และการประปาส่วนภูมิภาค สาขากันทรลักษ์

- วางแผนการจัดการแหล่งน้ำสำหรับการผลิตน้ำประปาเพิ่มเติม เพื่อให้เพียงพอสำหรับการผลิตน้ำประปาตามการเพิ่มขึ้นของประชากร

- จัดการความต้องการใช้น้ำโดยใช้มาตรการทางเศรษฐศาสตร์
- มุ่งลดปัญหาน้ำสูญเสียในระบบ โดยใช้เทคโนโลยีต่างๆ

(2) การจัดการระบบประปาในท้องถิ่น

- ก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้านให้กับชุมชนที่มีความต้องการใช้น้ำประปาและมีความพร้อมทั้งในด้านเทคนิคและในด้านการบริหารจัดการ จากข้อมูลของกรมทรัพยากรน้ำได้มีการแก้ไขปัญหาอุปโภคบริโภคในหมู่บ้านที่ไม่มีน้ำประปาในระยะแรก โดยการสำรวจออกแบบก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้านแบบผิวดิน (ระยะแรก) ในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 27 แห่ง ครอบคลุม 41 หมู่บ้าน ในอำเภอกันทรารมย์ อำเภออุทุมพรพิสัย อำเภอขุขันธ์ อำเภอศรีรัตนะ อำเภอน้ำเกลี้ยง อำเภอปรังคัง อำเภอโพธิ์ศรีสุวรรณ อำเภอไพรบึง และอำเภอศีลาจักษ์

- ดำเนินการก่อสร้างและปรับปรุงระบบท่อในพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้สามารถจ่ายน้ำประปาได้เพียงพอ ลดปัญหาน้ำสูญเสียในระบบท่อจ่ายน้ำ และขยายพื้นที่จ่ายน้ำให้กับพื้นที่ชุมชนที่ยังไม่มีน้ำประปาใช้ รวมถึงการควบคุมคุณภาพของน้ำประปาที่ผลิตได้ ได้แก่ อำเภอภูสิงห์ อำเภออุทุมพรพิสัย อำเภอไพรบึง อำเภอศรีรัตนะ อำเภอน้ำเกลี้ยง อำเภอเบญจลักษ์ และอำเภอกันทรลักษ์

- สร้างภาชนะสำหรับการกักเก็บน้ำ ในพื้นที่ที่มีความต้องการน้ำในปริมาณไม่มากและมีปริมาณฝนเพียงพอ เพื่อให้เพียงพอต่อการอุปโภคบริโภค

(3) สนับสนุนและส่งเสริมการมีส่วนร่วม

กำหนดรูปแบบการมีส่วนร่วม สิทธิและหน้าที่อย่างชัดเจนของประชาชน องค์กรต่างๆ และหน่วยงานของรัฐ ในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างชัดเจน ทั้งการใช้น้ำ การดูแลรับผิดชอบ การอนุรักษ์แหล่งน้ำ เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ

6.1.7.3 ระบบกำจัดขยะ

จังหวัดศรีสะเกษมีปัญหาด้านการกำจัดขยะมูลฝอยในหลายด้าน เช่น ปริมาณขยะตกค้าง การกำจัดไม่ถูกวิธี และไม่ถูกสุขลักษณะ เป็นต้น รัฐบาลปัจจุบันเล็งเห็นถึงปัญหาดังกล่าว และกำลังดำเนินการปรับปรุงกฎหมาย และแก้ไขนโยบายที่เกี่ยวข้อง โดยมีหลักการสำคัญ คือ การลดและคัดแยกขยะมูลฝอยตั้งแต่แหล่งกำเนิด การกำจัดขยะมูลฝอยแบบรวมศูนย์ กำจัดขยะโดยใช้เทคโนโลยีผสมผสาน เน้นการนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยการส่งเสริมและสนับสนุนให้เอกชนมาลงทุนหรือร่วมลงทุน การสร้างจิตสำนึกให้ประชาชน การเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยตั้งแต่ต้นทางจนถึงการกำจัดขั้นสุดท้าย โดยพื้นที่เป้าหมายในการดำเนินการ คือ ทุกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดศรีสะเกษ มีวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และนโยบายการพัฒนาด้านระบบการกำจัดขยะ ดังนี้

1) วัตถุประสงค์

- (1) มีระบบกำจัดขยะอย่างเพียงพอ เหมาะสม และมีประสิทธิภาพ
- (2) เพื่อลดปริมาณขยะที่ต้องกำจัดในขั้นสุดท้าย
- (3) เพื่อส่งเสริมการใช้ทรัพยากรอย่างรู้คุณค่าและให้เกิดประโยชน์สูงสุด
- (4) เพื่อสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของประชาชนในพื้นที่

2) เป้าหมาย

- (1) มีระบบกำจัดขยะอย่างเพียงพอ เหมาะสม และมีประสิทธิภาพโดยสามารถรองรับปริมาณขยะที่ต้องกำจัดในอนาคต 20 ปีข้างหน้า (พ.ศ.2580) จำนวน 1,555 ตันต่อวัน
- (2) ควบคุมอัตราการผลิตขยะมูลฝอยไม่เกิน 1 กิโลกรัมต่อคนต่อวัน ภายใน 10 ปี
- (3) ควบคุมปริมาณขยะมูลฝอยตกค้างในเขตเทศบาลไม่เกินร้อยละ 10 ภายใน 5 ปี
- (4) มีแผนงานการจัดการจัดการขยะมูลฝอยในรูปแบบศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยส่วนกลาง สำหรับให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่างๆ สามารถใช้ร่วมกันได้

3) นโยบายการพัฒนา

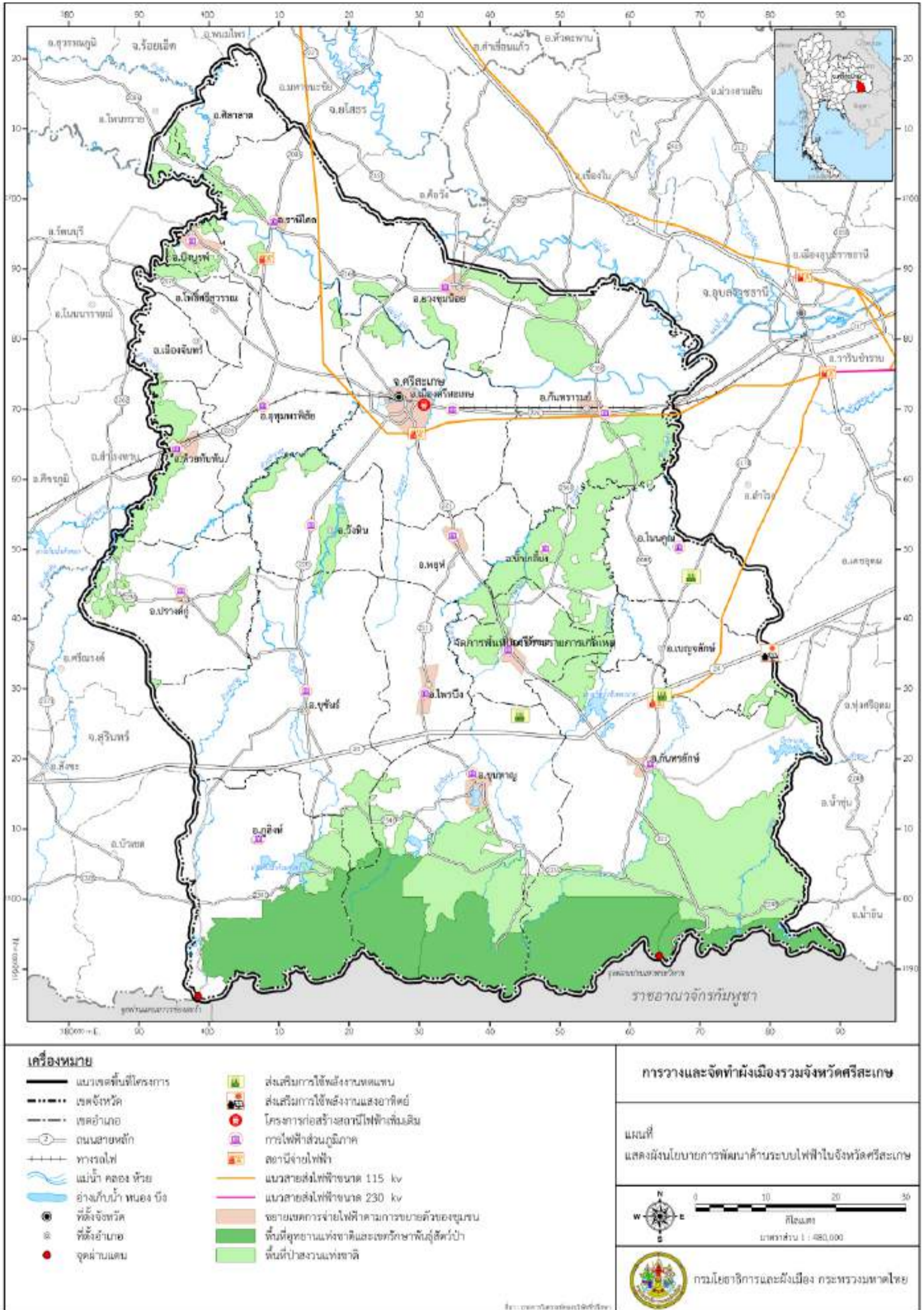
(1) **การจัดกลุ่มพื้นที่เพื่อรองรับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยเพื่อจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ**
รูปแบบศูนย์กำจัดขยะเป็นแนวทางหนึ่งในการจัดการขยะมูลฝอย เป็นการมุ่งเน้นให้ชุมชนที่อยู่ใกล้กันนำขยะมูลฝอยมากำจัดร่วมกัน เป็นการแก้ปัญหาการขาดแคลนสถานที่กำจัดขยะ โดยเฉพาะชุมชนขนาดเล็ก และช่วยลดภาระของรัฐด้านบุคลากรในการบริหารจัดการ โดยรูปแบบการลงทุนและดำเนินการศูนย์กำจัดมูลฝอยอาจทำได้หลายวิธี เช่น ลงทุนและดำเนินการโดยเอกชนทั้งหมด รัฐร่วมลงทุนกับเอกชน รัฐลงทุนก่อสร้างระบบและให้เอกชนดำเนินการ เป็นต้น สำหรับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยภายในจังหวัดศรีสะเกษได้กำหนดให้มีการแบ่งพื้นที่กำจัดขยะมูลฝอยเป็น 8 กลุ่มพื้นที่ ได้แก่ กลุ่มเทศบาลเมืองศรีสะเกษ กลุ่มเทศบาลตำบลยางชุมน้อย กลุ่มเทศบาลตำบลกันทรลักษณ์ กลุ่มองค์การบริหารส่วนตำบลเสี้ยว กลุ่มเทศบาลตำบลขุนหาญ กลุ่มเทศบาลเมืองขุขันธ์ กลุ่มเทศบาลตำบลเมืองคง และกลุ่มเทศบาลตำบลกำแพง โดยศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยรวมของแต่ละกลุ่มจะทำหน้าที่ดำเนินการกำจัดขยะให้ให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่างๆ ภายในกลุ่ม

(2) การพัฒนาศูนย์ผลิตขยะเชื้อเพลิง (Refuse Derived Fuel) แบบครบวงจร

การนำขยะมาเป็นเชื้อเพลิงโดยตรงมีปัญหาในทางเทคนิคและการจัดการ เช่น การรวบรวมขยะให้เพียงพอกับการป้อนให้โรงไฟฟ้าพลังงานขยะที่จะสร้างขึ้นใหม่ในระยะยาว ค่าความร้อนของขยะที่ยังไม่ได้มีการแปรรูป ความคุ้มค่าทางเศรษฐศาสตร์ของโรงไฟฟ้าที่จะสร้างขึ้นใหม่ ความพร้อมของระบบสายส่งที่จะรองรับการขยายไฟฟ้า เป็นต้น ดังนั้นการแปรรูปขยะให้เป็นขยะเชื้อเพลิงก่อนโดยการจัดตั้งศูนย์ผลิตเชื้อเพลิงแบบครบวงจร ที่เน้นรูปแบบของการวางแผนการจัดการมูลฝอยอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด คือ การนำขยะมูลฝอยมาใช้ประโยชน์ทั้งในส่วนการใช้ซ้ำและแปรรูปเพื่อใช้ใหม่ จะเป็นแนวทางการจัดการขยะที่เกิดประโยชน์สูงสุด

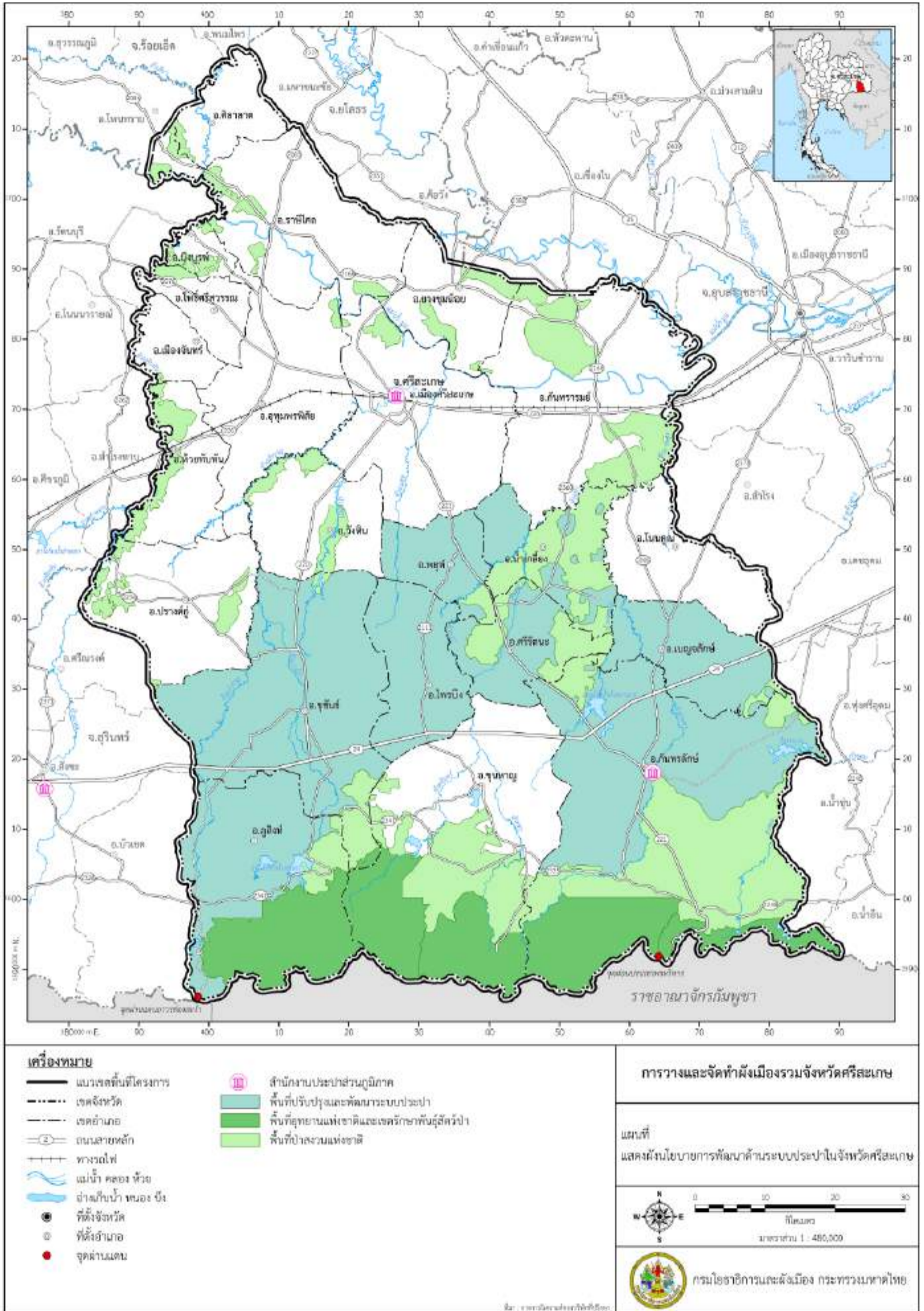
(3) การลดปริมาณการผลิตขยะและส่งเสริมการใช้ผลิตภัณฑ์ที่สามารถนำกลับมาใช้ซ้ำได้

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีการรณรงค์ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการลดปริมาณการผลิตขยะและใช้ผลิตภัณฑ์ที่สามารถนำกลับมาใช้ซ้ำได้ เพื่อลดปริมาณขยะมูลฝอยที่นำไปกำจัดให้มากที่สุด ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการมูลฝอยตั้งแต่ต้นทางจนถึงการกำจัดขั้นสุดท้าย รวมทั้งส่งเสริมให้มีการรับซื้อขยะรีไซเคิลในชุมชน

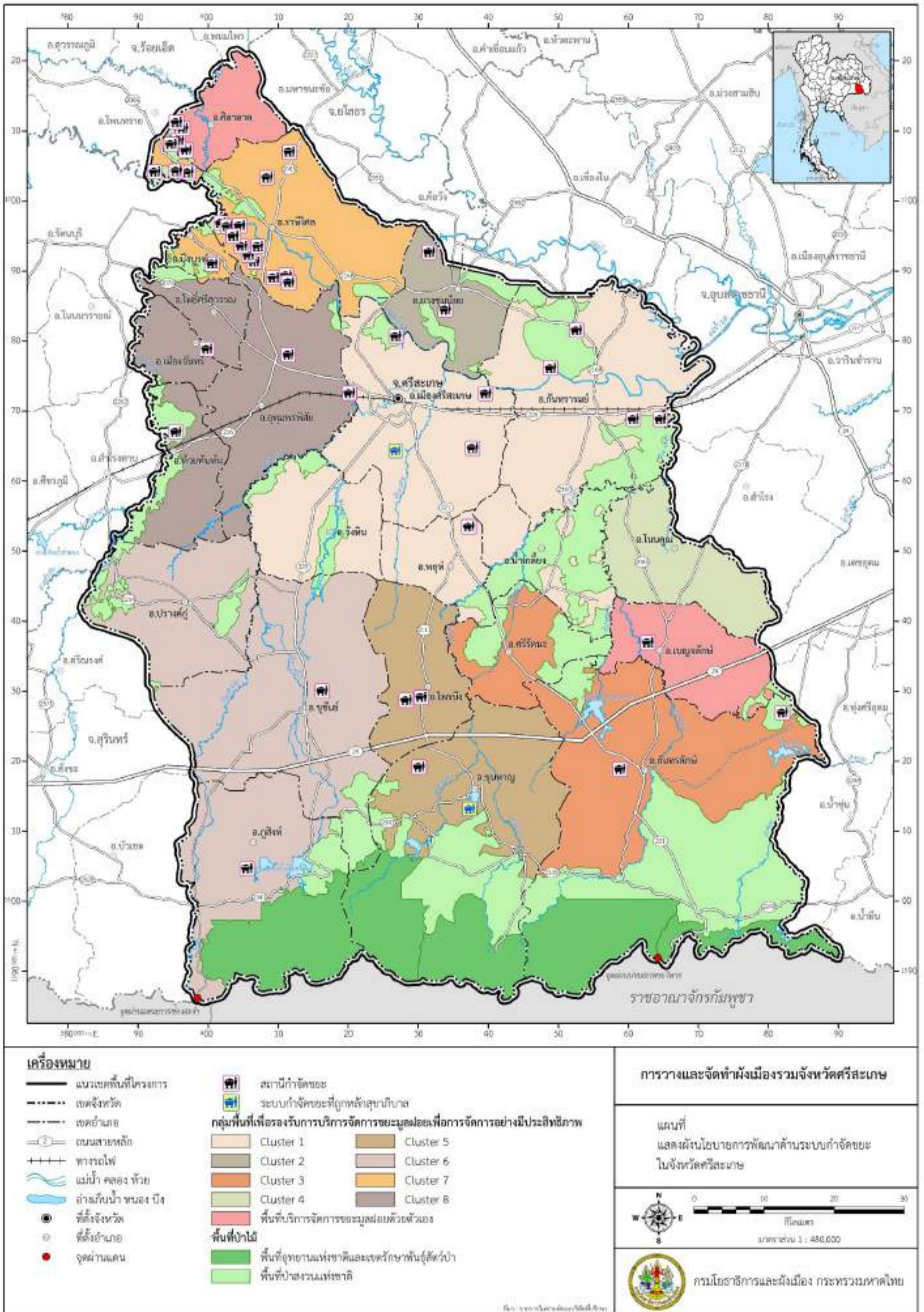

แผนที่ 6.1.7-1 ผังนโยบายการพัฒนาด้านระบบไฟฟ้า จังหวัดศรีสะเกษ

แผนที่ 6.1.7-2 ผังนโยบายการพัฒนาด้านระบบประปา จังหวัดศรีสะเกษ

แผนที่ 6.1.7-3 ผังนโยบายการพัฒนาตามระบบกําจัดขยะ จังหวัดศรีสะเกษ

6.1.7.4 การบำบัดน้ำเสีย

จากข้อมูลการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำของแหล่งน้ำต่างๆ ในจังหวัดศรีสะเกษ ของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 11 (นครราชสีมา) พบว่าคุณภาพน้ำในลำน้ำสายหลักที่ผ่านชุมชนขนาดใหญ่ มีคุณภาพน้ำด้อยลงตามลำดับ โดยสาเหตุหลักของปัญหาเกิดจากการปล่อยน้ำเสียจากกิจกรรมการใช้น้ำของชุมชนโดยยังไม่ได้ผ่านการบำบัดลงสู่แหล่งน้ำโดยตรง ดังนั้นปัญหาเรื่องการจัดการน้ำเสียจึงเป็นปัญหาที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งของจังหวัดศรีสะเกษ การบริหารและจัดการน้ำเสียจะต้องมีการจัดการให้เหมาะสมตามประเภทของแหล่งกำเนิด เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการดำเนินการ น้ำเสียจากชุมชนขนาดใหญ่จะต้องมีระบบบำบัดน้ำเสียชุมชน น้ำเสียชุมชนขนาดเล็กควรมีการให้มีระบบบำบัดน้ำเสียขนาดเล็กเฉพาะจุดที่มีกลุ่มอาคารหนาแน่นเท่านั้น นอกจากนี้ควรมีการส่งเสริมให้ติดตั้งระบบดักไขมัน บ่อเกรอะ บ่อซึมสำหรับแต่ละครัวเรือนสำหรับน้ำเสียจากโรงงานอุตสาหกรรมที่อยู่นอกนิคมอุตสาหกรรมจะต้องมีการก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียเป็นรายโรงงาน และมีการใช้กฎหมายในการควบคุมการปล่อยน้ำเสียของโรงงานให้เป็นไปตามกฎหมายโดยเคร่งครัด สำหรับพื้นที่เป้าหมายที่ต้องมีการจัดสร้างระบบบำบัดน้ำเสียชุมชน ในจังหวัดศรีสะเกษมีดังนี้

พ.ศ. 2565 ทม.ศรีสะเกษ อำเภอเมืองศรีสะเกษ ทต.ซุซันธุ์ อำเภอซุซันธุ์ ทต.เมืองคง อำเภอราชสีเสลด ทม.กันทรลักษ์ อำเภอกันทรลักษ์ และ ทต.ยางชุมน้อย อำเภอยางชุมน้อย **พ.ศ. 2570** ทต.บึงบูรพ์ อำเภอ บึงบูรพ์ และ ทต. ห้วยทับทัน อำเภอห้วยทับทัน **พ.ศ. 2575** ทต.ขุนหาญ อำเภอขุนหาญ ทต.สระกำแพงใหญ่ อำเภออุทุมพรพิสัย และ อปท.ที่มีศักยภาพ **พ.ศ. 2580** ทต.ไพรบึง อำเภอไพรบึง ทต.ปรางค์กู๋ อำเภอ ปรางค์กู๋ และ อปท.ที่มีศักยภาพ

1) วัตถุประสงค์

- (1) เพื่อให้น้ำเสียได้รับการบำบัดจนคุณภาพน้ำได้ตามมาตรฐานก่อนระบายลงสู่ธรรมชาติเพื่อลดระดับความวิกฤติจากมลพิษทางน้ำ
- (2) เพื่อรักษาแหล่งน้ำและสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมแก่การอยู่อาศัย
- (3) เพื่อส่งเสริมให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วน เกิดการรับรู้ และตระหนักถึงความจำเป็นของการดำเนินการด้านการบำบัดและจัดการน้ำเสียชุมชน

2) เป้าหมาย

- (1) มีระบบบำบัดน้ำเสียที่มีประสิทธิภาพ โดยสามารถรองรับปริมาณน้ำเสียในอนาคต 20 ปี ข้างหน้า (พ.ศ.2580) จำนวน 134,595 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน
- (2) ลดปริมาณการปล่อยน้ำเสียที่ยังไม่ผ่านการบำบัดลงสู่แหล่งน้ำ
- (3) คุณภาพแหล่งน้ำผิวดินที่เคยมีสภาพเสื่อมโทรมจะต้องมีคุณภาพดีขึ้นตามเกณฑ์
- (4) การใช้ทรัพยากรน้ำอย่างรู้คุณค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด

3) นโยบายการพัฒนา

- (1) การควบคุมปริมาณน้ำเสียจากแหล่งกำเนิด
  - **ภาคครัวเรือน** ควรจัดให้มีการติดตั้งถังดักไขมันในอาคารที่มีการก่อสร้างมานานแล้ว และติดตั้งถังดักไขมันและระบบบำบัดน้ำเสียสำหรับอาคารที่ก่อสร้างใหม่ เพื่อลดระดับความสกปรกและสิ่งปนเปื้อนในน้ำเสีย และลดการปล่อยน้ำเสียจากชุมชนที่ยังไม่มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมออกสู่ธรรมชาติ สำหรับเขตชุมชนหลักให้ดำเนินการก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียชุมชน และทำการต่อท่อระบายน้ำเสียของอาคารต่างๆ เข้ามายังระบบบำบัดน้ำเสียชุมชน

- **ภาคอุตสาหกรรม** ส่งเสริม และสนับสนุนการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีการผลิตที่สะอาด (Clean Technology) เพื่อประสิทธิภาพการใช้วัตถุดิบ ลดการใช้พลังงาน และลดของเสียจากแหล่งกำเนิด การหมุนเวียนน้ำเสียที่ผ่านการบำบัดแล้วกลับมาใช้ประโยชน์

- **ภาคการเกษตร** ควบคุมและลดปริมาณการใช้ปุ๋ยเคมีและสารเคมีอันตรายในการทำ การเกษตร ควบคุมการปล่อยน้ำเสียจากพื้นที่การเกษตรลงสู่แหล่งน้ำโดยตรงในระดับแปลงเพาะปลูกหรือพื้นที่ เพาะเลี้ยง โดยการให้ความรู้แก่เกษตรกรในการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่ลดการใช้สารอันตรายต่างๆ รวมถึง การสนับสนุนทางการเงินในการปรับเปลี่ยนเทคโนโลยีการผลิต

(2) การบริหารจัดการในเชิงพื้นที่

กำหนดเขตที่ตั้งของพื้นที่ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อความสะอาด และมีประสิทธิภาพ ในการบริหารจัดการน้ำเสียจากโรงงาน และพื้นที่อุตสาหกรรม อีกทั้งควรมีการพัฒนาบารบบอนุญาตระบาย น้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิดในรูปแบบของปริมาณความสกปรกมาใช้ควบคุมกับมาตรฐานที่มีอยู่โดยคำนึงถึง ความสามารถในการรองรับมลพิษ (Carrying Capacity) ของแหล่งน้ำ และการใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำในแต่ ละพื้นที่ สำหรับพื้นที่ชุมชนที่มีการขยายตัวและมีจำนวนประชาชนอยู่สูง เกิดการใช้ทรัพยากรน้ำและมีปริมาณ น้ำเสียเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย แต่ยังไม่มียระบบบำบัดน้ำเสีย ทำให้มีการปล่อยน้ำเสียที่ไม่ผ่านการบำบัดลงสู่ ลำคลองสาธารณะ ดังนั้นควรมีการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบบำบัดน้ำเสียชุมชนในระยะเร่งด่วน (ระยะ 5 ปี) ได้แก่ ทม.ศรีสะเกษ อำเภอเมือง ทต.เมืองคง อำเภอราชไศล ทต.ยางชุมน้อย อำเภอยางชุมน้อย ทต.เมืองชุมันธุ์ อำเภอชุมันธุ์ และ ทม.กันทรลักษ์ อำเภอกันทรลักษ์

(3) การเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม

จัดหาเทคโนโลยีการบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสมสำหรับท้องถิ่น โดยคำนึงถึงความสามารถใน การดำเนินการ และคุณลักษณะของน้ำเสียของท้องถิ่นนั้นๆ

6.1.7.5 การบริการด้านการศึกษา

นโยบายการพัฒนาการบริการด้านการศึกษาจะมุ่งเน้นการพัฒนาคน ซึ่งเป็นทรัพยากรสำคัญใน การขับเคลื่อนจังหวัดและประเทศชาติให้ก้าวหน้า โดยส่งเสริมให้ทุกคนสามารถเข้าถึงแหล่งการเรียนรู้อย่าง ทั่วถึงและเท่าเทียม ด้วยการจัดบริการทางการศึกษาที่มีคุณภาพ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนพร้อมรับ การพัฒนาและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เป็นที่ต้องการเหมาะสมกับพื้นที่ โดยมีวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และ นโยบายด้านการศึกษาของจังหวัดศรีสะเกษ ดังนี้

1) วัตถุประสงค์

(1) เพื่อส่งเสริมคุณภาพและมาตรฐานการดำรงชีวิตให้กับประชาชน โดยประชาชนสามารถ เข้าถึงบริการขั้นพื้นฐานด้านการศึกษาที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน และเพียงพอต่อความต้องการ

(2) เพื่อผลิตและพัฒนาศักยภาพด้านความรู้ และทักษะของฝีมือแรงงานที่สอดคล้อง ตามความต้องการ และแนวโน้มของตลาดแรงงานในท้องถิ่นและประเทศ ทั้งในปัจจุบันและอนาคต

2) เป้าหมาย

(1) จัดบริการทางการศึกษาที่มีคุณภาพในทุกระดับให้เพียงพอกับความต้องการ ทั้งระดับ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา รวมถึงการศึกษานอกระบบ

(2) ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้พร้อมรับโอกาสด้านการศึกษา โดยสร้างโอกาสการ เข้าถึงแหล่งความรู้ที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง

(3) พัฒนาศักยภาพทักษะฝีมือแรงงาน เพื่อรองรับโอกาสการขยายตัวทางอุตสาหกรรมและการค้า การลงทุนที่จะเกิดขึ้นในพื้นที่

3) นโยบายการพัฒนา

(1) การพัฒนาบริการด้านการศึกษาทุกระดับอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ เน้นให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพของประชาชนอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง โดยการจัดบริการทางการศึกษาที่มีคุณภาพในทุกระดับให้เพียงพอต่อความต้องการทั้งในเขตเมืองและชนบท มุ่งส่งเสริมการพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน การกระจายตัวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ขยายและยกระดับการศึกษาระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา ตามเกณฑ์ระดับบริการที่เหมาะสมเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนประชากรในอนาคต

(2) การพัฒนาองค์ประกอบทางการศึกษาอื่นๆ ที่สำคัญ ได้แก่ บุคลากรทางการศึกษา หลักสูตร และสื่อการเรียนการสอน และการฝึกอบรมให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน เพื่อช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงจากการพัฒนาต่างๆ ทั้งจากภายในและภายนอกพื้นที่ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

(3) การพัฒนาความรู้ ความสามารถของประชาชนรองรับการเปิดเสรีประชาคมอาเซียน โดยสนับสนุนให้สถาบันการศึกษาทุกระดับร่วมมือกันในการวางแผนการผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพและปริมาณเพียงพอ สอดคล้องตามความต้องการของภาคการผลิตและบริการ เพื่อรองรับการเปิดเสรีประชาคมอาเซียน โดยเฉพาะทักษะด้านภาษาอังกฤษ ภาษาเพื่อนบ้าน ตลอดจนเทคโนโลยีต่างๆ

6.1.7.6 การบริการด้านสาธารณสุข

นโยบายการพัฒนาด้านสาธารณสุขให้ความสำคัญกับการยกระดับคุณภาพการบริการด้านสาธารณสุข และการดูแลสุขภาพแบบองค์รวมของประชาชนตั้งแต่วัยเด็กจนถึงวัยชรา โดยส่งเสริมให้ทุกคนสามารถเข้าถึงการบริการอย่างทั่วถึง สร้างเสริมพฤติกรรมสุขภาพประชาชนตามกลุ่มอายุ การส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรค สนับสนุนการแพทย์แผนไทยและสมุนไพรไทย รวมถึงการส่งเสริมบทบาทอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านให้มีศักยภาพ โดยมีวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และนโยบายด้านการบริการสาธารณสุขของจังหวัดศรีสะเกษ ดังนี้

1) วัตถุประสงค์

(1) เพื่อพัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพได้มาตรฐาน และเพียงพอต่อความต้องการและรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

(2) เพื่อสร้างเสริมสุขภาพที่ดีให้แก่ประชาชน ให้มีความสมบูรณ์แข็งแรงทั้งร่างกายและจิตใจ

(3) เพื่อส่งเสริมการนำทรัพยากรธรรมชาติในจังหวัดที่มีคุณค่ามาใช้ประโยชน์ทางการแพทย์

2) เป้าหมาย

(1) จัดให้มีสถานบริการสาธารณสุขที่ได้มาตรฐานของรัฐ มีอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่ทันสมัย มีบุคลากรทางการแพทย์ที่มีความรู้ ความสามารถ สามารถรักษาโรคต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(2) ประชาชนได้รับบริการสาธารณสุขที่ดีอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง และมีทางเลือกในการรักษาโรคเพิ่มมากขึ้น

(3) ยกระดับมาตรฐานคุณภาพบริการของเครือข่ายบริการด้านสุขภาพ

(4) การพัฒนากระบวนการวิจัยและพัฒนาทางด้านพืชสมุนไพร

3) นโยบายการพัฒนา

(1) การพัฒนามาตรฐานการให้บริการด้านสาธารณสุขให้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึง จำเป็นต้องมีการปรับปรุง พัฒนาและขยายการให้บริการด้านสาธารณสุขที่มีอยู่ในปัจจุบัน ทั้งที่สังกัดกระทรวงสาธารณสุข และสังกัดหน่วยงานอื่นๆ รวมทั้งการจัดตั้งสถานพยาบาลแห่งใหม่ เพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองและชุมชน ให้ประชาชนในพื้นที่ห่างไกลเข้าถึงบริการได้อย่างทั่วถึง และเท่าเทียม รวมทั้งได้มาตรฐานสากลทางด้านการสาธารณสุข โดยมุ่งเน้นเพิ่มสถานบริการสาธารณสุขในพื้นที่ที่อยู่นอกกรณีการให้บริการ เพิ่มเติมการให้บริการในภาวะที่มีความขาดแคลนทั้งจำนวนเตียง สถานที่ตั้ง บุคลากรทางการแพทย์ อุปกรณ์ทางการแพทย์ที่ทันสมัย งบประมาณ หรือพัฒนาให้มีขนาดใหญ่ขึ้นในพื้นที่ที่มีศักยภาพ

(2) ส่งเสริมบทบาทอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) เสริมสร้างทักษะองค์ความรู้แก่ อสม. ในการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การดูแลเด็ก ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาสในชุมชน รวมทั้งสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่าง อสม. กับชุมชนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาสาสมัครต่างๆ ในการพัฒนาระบบการติดตาม เฝ้าระวัง และป้องกันโรค ทั้งโรคอุบัติใหม่และอุบัติซ้ำ โดยจัดให้มีสวัสดิการค่าตอบแทนให้แก่ อสม. เพื่อสร้างแรงจูงใจ หนุนเสริมให้ปฏิบัติงานได้อย่างคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ

(3) การส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย การแพทย์แผนไทยจัดเป็นการแพทย์ทางเลือกอย่างหนึ่งแก่ผู้รับบริการ กิจกรรมการแพทย์แผนไทย ได้แก่ การนวด อบ ประคบสมุนไพร การแปรรูปสมุนไพรโดยเน้นให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองทางด้านสุขภาพและอนามัยได้ เช่น ยาจากสมุนไพรอันมีอยู่หลากหลาย การนวดไทย การดูแลและรักษาสุขภาพแบบพื้นบ้าน เป็นต้น โดยส่งเสริมให้มีสถานบริการด้านสาธารณสุขประเภทการแพทย์แผนไทยที่ได้มาตรฐานในจังหวัดศรีสะเกษ

6.1.7.7 แหล่งนันทนาการและพักผ่อนหย่อนใจ

นโยบายการพัฒนาแหล่งนันทนาการและพักผ่อนหย่อนใจ เพื่อรองรับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นในอนาคต โดยคำนึงถึงการใช้งานของประชาชนทุกกลุ่มวัย จำเป็นต้องมีการเตรียมการ และดูแลรักษาแหล่งนันทนาการ และพักผ่อนหย่อนใจ ที่มีอยู่เดิมให้คงอยู่ในสภาพสมบูรณ์ รวมทั้งจัดหาแหล่งใหม่เพิ่มเติมในอนาคต เพื่อส่งเสริมความน่าอยู่ของเมืองและคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนในจังหวัด จึงได้กำหนดวัตถุประสงค์เป้าหมาย และนโยบายการพัฒนาด้านแหล่งนันทนาการและพักผ่อนหย่อนใจของจังหวัดศรีสะเกษ ดังนี้

1) วัตถุประสงค์

(1) เพื่อเพิ่มแหล่งนันทนาการ พักผ่อนหย่อนใจ และพื้นที่สีเขียวให้เพียงพอต่อการขยายตัวของเมือง และประชากรในอนาคต

(2) เพื่อปรับปรุงภูมิทัศน์ให้จังหวัดศรีสะเกษให้เป็นเมืองน่าอยู่

(3) เพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และสามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติของจังหวัด

2) เป้าหมาย

(1) เพิ่มจำนวนพื้นที่สีเขียวหรือพื้นที่นันทนาการในเขตชุมชนและเมือง พร้อมทั้งบำรุงรักษาพื้นที่นันทนาการเดิมให้มีความสวยงามเหมาะสมแก่การใช้งาน ไม่เป็นแหล่งมั่วสุม

(2) จัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานด้านนันทนาการ ได้แก่ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่ให้มีคุณภาพและมาตรฐานด้านความปลอดภัย รวมถึงมีกิจกรรมที่ก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ในพื้นที่

(3) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการพื้นที่นันทนาการแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกระดับ

3) นโยบายการพัฒนา

(1) ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยการจัดการพื้นที่สีเขียวและพื้นที่นันทนาการ ให้กับชุมชนและเมืองให้ได้มาตรฐานหรือสูงกว่ามาตรฐานในลักษณะของที่พักผ่อนหย่อนใจ ได้แก่ สวนสาธารณะ พื้นที่ในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเช่น พื้นที่ว่างริมถนน ริมคลอง เป็นต้น โดยให้ทุกส่วนราชการ เร่งรัด นำร่องการเพิ่มพื้นที่สีเขียวให้เป็นอย่างแก่ชุมชน ส่งเสริมการใช้พื้นที่สาธารณะ ที่ราชพัสดุ และที่ดินของเอกชน ควบคุมการใช้ประโยชน์หรือสงวนไว้ซึ่งพื้นที่โดยรอบขานเมือง เพื่อให้เป็นแถบพื้นที่กันชน (Green Belt) รวมทั้งปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณพื้นที่สาธารณะ สวนสาธารณะเดิม พื้นที่ว่างริมถนนเกาะกลางถนนริมคลอง เพื่อให้เกิดความสวยงามน่าอยู่อาศัยและเป็นแหล่งนันทนาการและพักผ่อนหย่อนใจของคนในชุมชน

(2) พัฒนาพื้นที่สีเขียวและนันทนาการโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน ทั้งในส่วนของรัฐเป็นเจ้าของ โดยแบ่งพื้นที่ว่างของสถาบันราชการมาใช้ประโยชน์ การพัฒนาพื้นที่โล่งว่างหน้าอาคารของภาคเอกชน สร้างระบบจูงใจให้ประชาชนปลูกไม้ยืนต้นในพื้นที่ถือครองของตนเอง เป็นต้น รวมทั้งสนับสนุนประชาชน ชุมชน และองค์กรเอกชน เพื่ออาสาสมัครพัฒนาและดูแลรักษาพื้นที่สีเขียวและนันทนาการ

(3) พัฒนาระบบ กลไกการบริหารจัดการพื้นที่สีเขียว และพื้นที่นันทนาการอย่างบูรณาการ การบริหารจัดการพื้นที่นันทนาการจำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งรัฐ เอกชน ท้องถิ่น และชุมชน โดยจำเป็นต้องมีการปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบบางประการที่จำเป็น และเกี่ยวข้องกับ การบังคับใช้ที่ดิน การจัดสรรที่ดิน การควบคุมอาคาร เพื่อสนับสนุนการบริหารและการจัดการพื้นที่สีเขียวและพื้นที่นันทนาการให้มีประสิทธิภาพ ตลอดจนการนำมาตรการทางเศรษฐศาสตร์มาใช้ในการจูงใจ เพื่อเพิ่มดูแล บำรุงรักษาพื้นที่สีเขียวและพื้นที่นันทนาการให้คงอยู่อย่างยั่งยืน

6.1.7.8 ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

นโยบายการพัฒนาด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของจังหวัดศรีสะเกษ จะต้องเน้นการพัฒนาความพร้อมและความทันสมัยของเครื่องมือและอุปกรณ์ เพื่อให้มีประสิทธิภาพและความพร้อมในการเผชิญเหตุทั้งที่เกิดจากภัยธรรมชาติและการทำงานของมนุษย์ การเสริมสร้างจิตสำนึกในเรื่องความปลอดภัย การให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการวางแผนการแก้ปัญหาอุบัติภัย มีรายละเอียดดังนี้

1) วัตถุประสงค์

- (1) เพื่อส่งเสริมการเตรียมความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมและภัยพิบัติ
- (2) เพื่อพัฒนาขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการสาธารณภัย

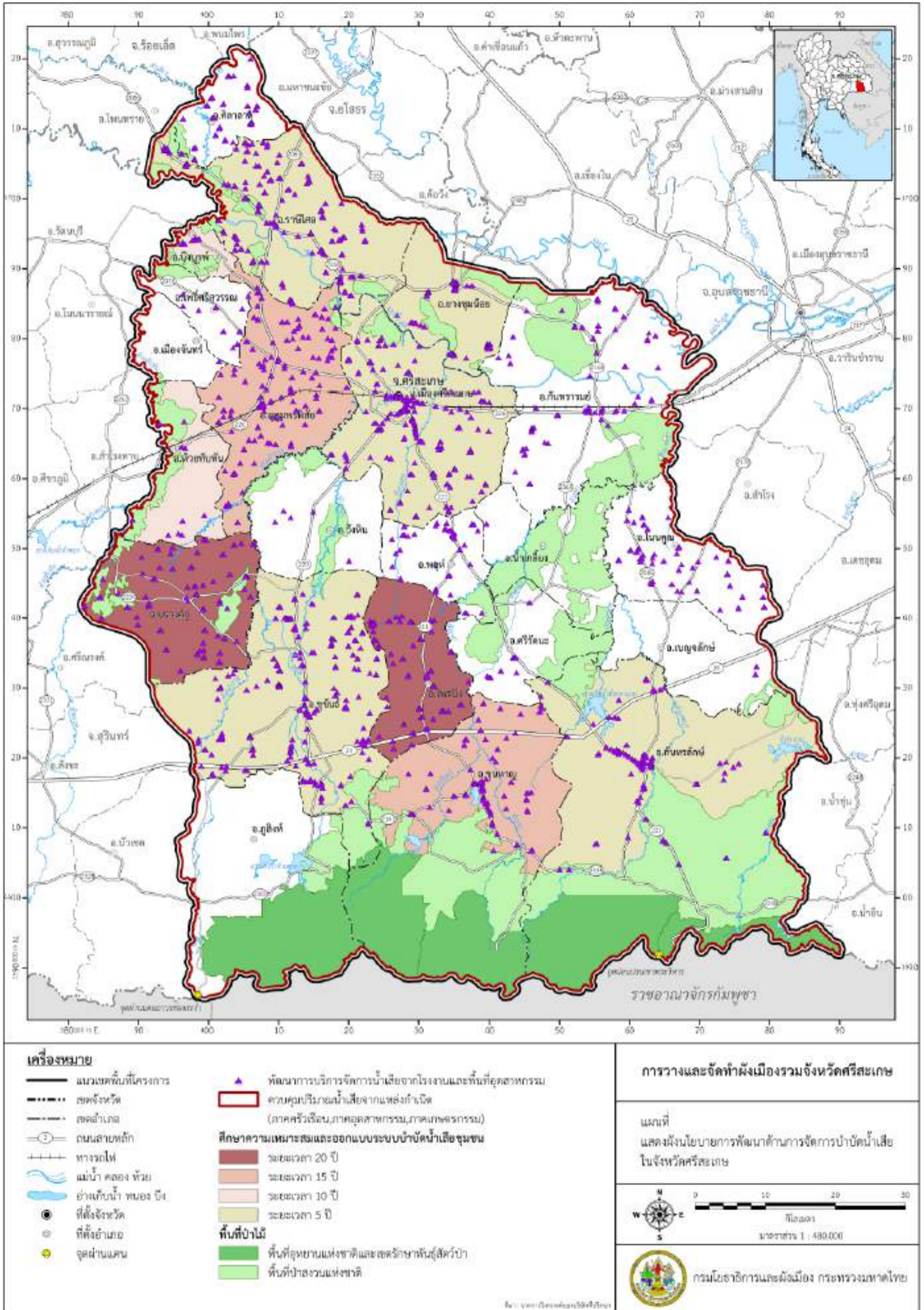
2) เป้าหมาย

- (1) ประชาชนมีหลักประกันด้านความปลอดภัยจากระบบบริหารจัดการภัยที่มีมาตรฐาน
- (2) ระบบการป้องกันภัยและบรรเทาสาธารณภัยมีความพร้อมในการเผชิญเหตุ

3) นโยบายการพัฒนา

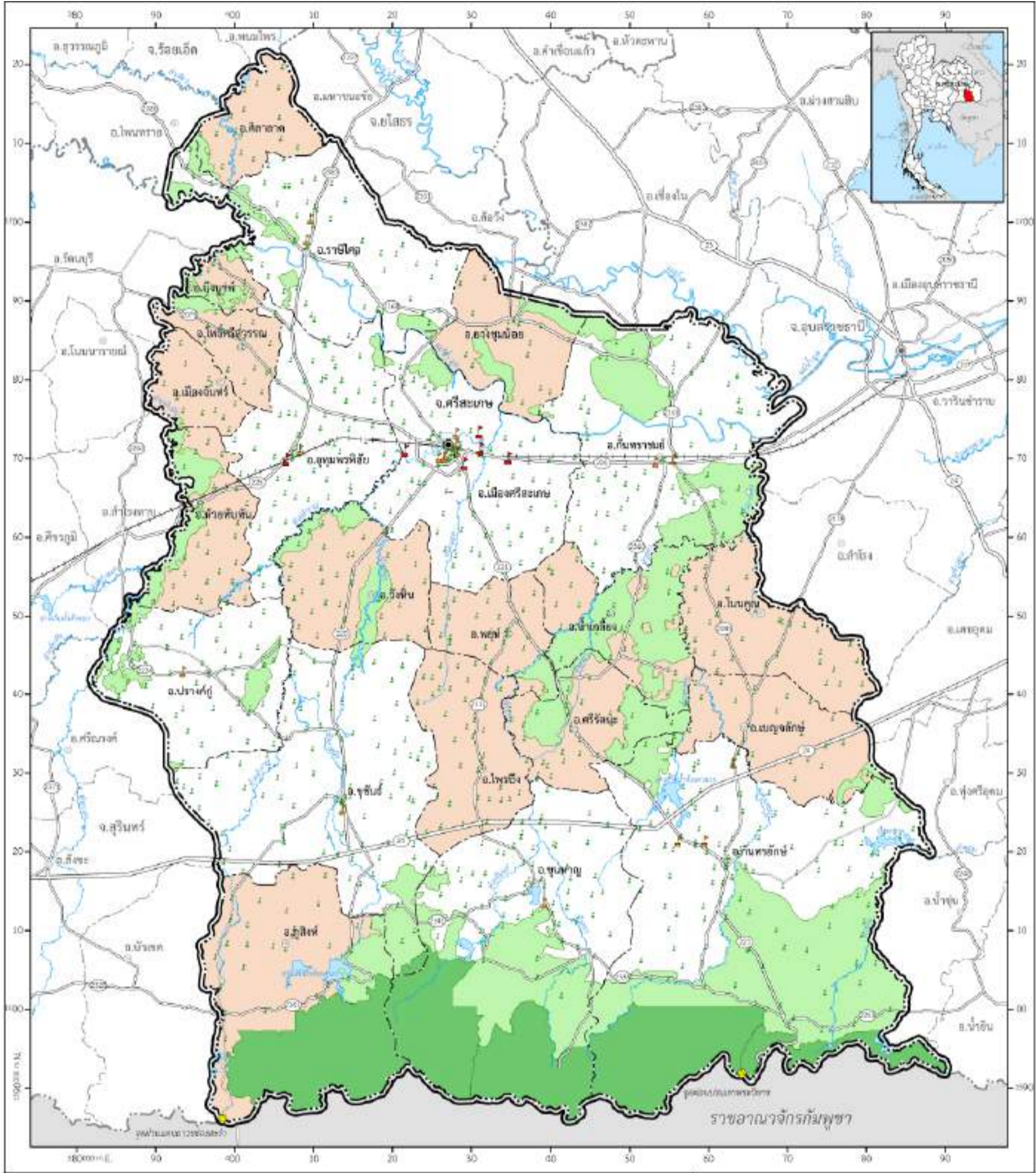
(1) เสริมสร้างระบบการป้องกันภัยให้มีความพร้อมในการเผชิญเหตุ การเตรียมกำลังคน และเครื่องมือให้มีความพร้อมในการช่วยเหลือประชาชนเมื่อเกิดสาธารณภัยต่างๆ

(2) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชนได้มีโอกาสเรียนรู้และร่วมแก้ไขปัญหาสาธารณภัย การเรียนรู้ การทบทวน ตลอดถึงเข้าสู่กระบวนการกำหนดแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาสาธารณภัยด้วยการมีส่วนร่วมระหว่างภาครัฐกับภาคประชาชน

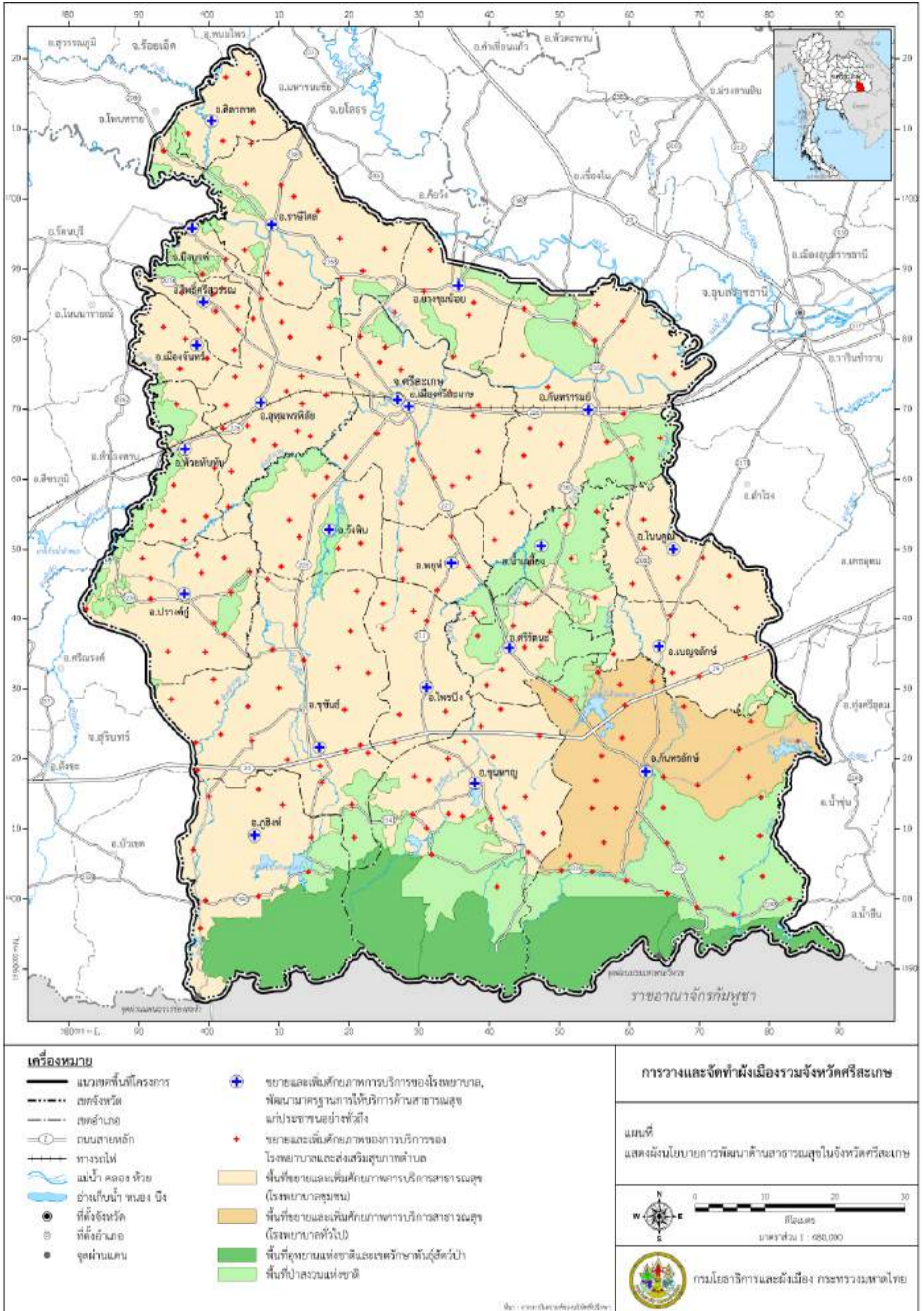
แผนที่ 6.1.7-4 ผังนโยบายการพัฒนาด้านการบำบัดน้ำเสีย จังหวัดศรีสะเกษ

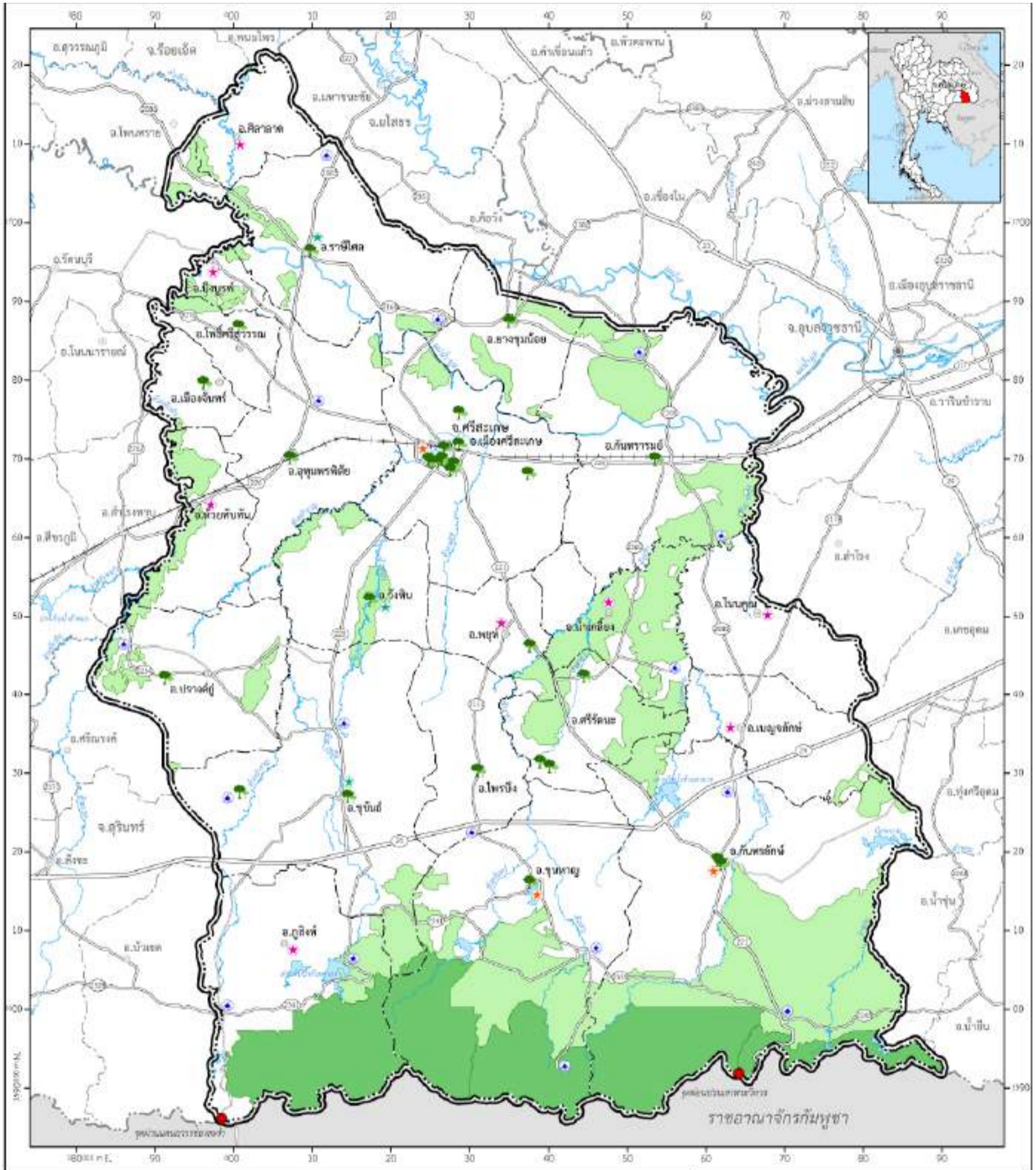

<p>เครื่องหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> — แนวเขตพื้นที่โครงการ - - - - เขตจังหวัด - - - - เขตอำเภอ ⊕ ถนนสายหลัก ⊕ ทางรถไฟ ~ แม่น้ำ คลอง ห้วย ~ อ่างเก็บน้ำ ท้อง บึง ● ที่ตั้งจังหวัด ⊕ ที่ตั้งอำเภอ ● จุดผ่านแดน 		<p>สถานศึกษา</p> <ul style="list-style-type: none"> ▲ ขยายและพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา ▲ ขยายและพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับอาชีวศึกษา ▲ ขยายและพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน 		<p>พื้นที่ป่าไม้</p> <ul style="list-style-type: none"> ■ พื้นที่อุทยานแห่งชาติและเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ■ พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ 		<p>การวางและจัดทำผังเมืองรวมจังหวัดศรีสะเกษ</p>	
				<p>แผนที่ แสดงผังนโยบายการพัฒนาด้านการศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ</p>		<p>มาตราส่วน 1 : 450,000</p>	
				<p>กรมโยธาธิการและผังเมือง กระทรวงมหาดไทย</p>			

แผนที่ 6.1.7-5 ผังนโยบายการพัฒนาด้านการศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ

แผนที่ 6.1.7-6 ผังนโยบายการพัฒนาด้านสาธารณสุข จังหวัดศรีสะเกษ

<p>เครื่องหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> — แวกเขตพื้นที่โครงการ --- เขตจังหวัด --- เขตอำเภอ —E— ถนนสายหลัก —+—+ ทางรถไฟ ~ แม่น้ำ คลอง ห้วย —อ่างเก็บน้ำ เขื่อนลง ปัง ● ที่ตั้งจังหวัด ⊙ ที่ตั้งอำเภอ ● จุดผ่านแดน 		<p>ด้านนันทนาการและพักผ่อนหย่อนใจ</p> <ul style="list-style-type: none"> ★ พัฒนาศูนย์ราชการและระดับเมือง ★ พัฒนาศูนย์ราชการและระดับอำเภอ ★ พัฒนาศูนย์ราชการและระดับชุมชน 🌳 ปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ของสวนสาธารณะและสนามกีฬา <p>ด้านความปลอดภัยและทรัพย์สิน</p> <ul style="list-style-type: none"> ⊕ จัดการพื้นที่ป้อมปราบปรามการเกิดเหตุและเตรียมความพร้อม <p>พื้นที่ป่าไม้</p> <ul style="list-style-type: none"> ■ พื้นที่อุทยานแห่งชาติและเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ■ พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ 	<p>การวางและจัดทำผังเมืองรวมจังหวัดศรีสะเกษ</p> <p>แผนที่ แสดงผังนโยบายการพัฒนาด้านนันทนาการและพักผ่อนหย่อนใจ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในจังหวัดศรีสะเกษ</p> <p>0 10 20 30 กิโลเมตร มาตราส่วน 1 : 480,000</p> <p> กรมโยธาธิการและผังเมือง กระทรวงมหาดไทย</p>
---	--	---	--

แผนที่ 6.1.7-7 ผังนโยบายการพัฒนาด้านนันทนาการและพักผ่อนหย่อนใจความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน จังหวัดศรีสะเกษ

6.1.8 พินโยบายการป้องกันและบรรเทาภัยพิบัติ

ภัยพิบัติ (Disaster) หมายถึง ภัยที่เกิดขึ้นทั้งโดยธรรมชาติ เช่น อุทกภัย วาตภัย ดินถล่ม ภัยแล้ง ไฟป่า และแผ่นดินไหว และจากการกระทำของมนุษย์ เช่น การเจริญเติบโตทางอุตสาหกรรมทั้งภายใน เขตเมืองและนอกเขตเมือง ส่งผลให้เกิดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ขึ้นสู่ชั้นบรรยากาศ ทำให้อุณหภูมิ โลกเพิ่มขึ้นหรือที่เรียกอีกอย่างว่าภาวะโลกร้อนทำให้สภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงเป็นต้นและสร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สินของคนในชุมชน โดยที่ชุมชนไม่สามารถจัดการกับภัยพิบัติที่เกิดขึ้นได้ด้วยตนเอง จากสถานการณ์ของสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปนั้น จังหวัดศรีสะเกษตั้งอยู่ใน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีแนวโน้มที่จะเกิดเหตุสาธารณภัย จากความไม่สมดุลระบบนิเวศ ความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศโลก เป็นเหตุให้มีโอกาสเกิดสาธารณภัยเพิ่มขึ้นและทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ทั้งจากภัยธรรมชาติ หรือภัยจากการกระทำของมนุษย์ การจัดการระบบการบริหารเพื่อตอบโต้กับ สาธารณภัยที่เข้มแข็ง จึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่จะต้องมีการทบทวนหรือปรับปรุงแผนการป้องกันและบรรเทาสาธาณภัยให้สอดคล้องทันกับสถานการณ์อยู่เสมอ เพื่อเตรียมความพร้อมรองรับสถานการณ์และเพื่อเป็น เครื่องมือที่จะช่วยให้การปฏิบัติงาน ในภาวะฉุกเฉินสามารถดำเนินไปได้อย่างเป็นระบบ มีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลสูงสุด

สถานการณ์ภัยพิบัติของจังหวัดศรีสะเกษ ส่วนใหญ่เกิดจากภัยพิบัติจากธรรมชาติ จากข้อมูลสถิติและการวิเคราะห์การเกิดสาธารณภัยของจังหวัดศรีสะเกษมีแนวโน้มและมีความเสี่ยงต่อการเกิดสาธารณภัย โดย จัดลำดับความเสี่ยงจากมากไปหาน้อย คือ อุทกภัย ภัยแล้ง และวาตภัย ตามลำดับ ซึ่งสถานการณ์ความรุนแรงของภัยมักจะถูกวัดจากความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ดังนั้นพินโยบายการป้องกันและบรรเทาปัญหาจากภัยพิบัติจะมุ่งกำหนดทิศทางการพัฒนาเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจภายใต้ข้อจำกัดจากภัยธรรมชาติโดยมีวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และนโยบายด้านการป้องกันและบรรเทาภัยพิบัติดังนี้

1) วัตถุประสงค์

- (1) เพื่อกำหนดแนวทางในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำให้สอดคล้องกับการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างยั่งยืน ทั้งในด้านอุทกภัยและภัยแล้ง
- (2) เพื่อป้องกันหรือบรรเทาภัยพิบัติที่เกิดขึ้นจากธรรมชาติทั้งอุทกภัยและภัยแล้ง
- (3) เพื่อใช้มาตรการทางผังเมืองในการบรรเทาภัยพิบัติที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ เช่น การขุดดิน การบุกรุกทางน้ำ/ลำน้ำ การบุกรุกพื้นที่ป่าไม้ ฯลฯ
- (4) เพื่อลดความสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากวาตภัย

2) เป้าหมาย

(1) เพื่อป้องกัน/ลดความรุนแรงของการเกิดอุทกภัย โดยเฉพาะบริเวณพื้นที่ที่เคยเกิดสถานการณ์น้ำท่วมในอดีต ได้แก่ อำเภอเมือง อำเภอวังหิน อำเภอขุขันธ์ อำเภอปรางค์ อำเภอห้วยทับทัน อำเภอราชี ไสล อำเภอขามน้อย อำเภอกันทรารมย์ อำเภอไพรบึง อำเภอน้ำเกลี้ยง และบริเวณริมฝั่งแม่น้ำมูลในอำเภอเมืองเมืองจังหวัดศรีสะเกษ

(2) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการหาน้ำต้นทุนสำหรับการอุปโภคบริโภคให้เพียงพอต่อความต้องการของประชากร โดยมีแหล่งน้ำดิบเพียงพอสำหรับการผลิตน้ำประปาในพื้นที่ให้บริการของการประปาส่วนภูมิภาค และมีแหล่งน้ำดิบขนาดเล็กเพียงพอสำหรับชุมชนขนาดเล็กที่ผลิตน้ำประปาภายในชุมชนเอง และมีความสอดคล้องกับการใช้ประโยชน์ที่ดิน

(3) ควบคุมหรือจำกัดการพัฒนาแหล่งกิจกรรมที่หนาแน่นด้วยมาตรการทางผังเมืองในบริเวณที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอุทกภัยและภัยแล้ง

(4) เพื่อลดความสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากวาตภัย โดยเฉพาะในบริเวณพื้นที่เสี่ยงภัยและระดับความเสี่ยงภัยปานกลางถึงสูง ได้แก่ อำเภอเบญจลักษ์ อำเภอน้ำเกลี้ยง อำเภอกันทรลักษ์ อำเภอขุนหาญ อำเภอภูสิงห์ อำเภอเมืองศรีสะเกษ อำเภอกันทรารมย์ อำเภอขุขันธ์ อำเภอราษีไศล อำเภออุทุมพรพิสัย อำเภอปราสาท อำเภอไพรบึง อำเภอห้วยทับทัน อำเภอศรีรัตนะ อำเภอวังหิน อำเภอขามเฒ่า อำเภอโนนคูณ อำเภอพยุห์ อำเภอโพธิ์ศรีสุวรรณ อำเภอศีลาลาด

3) นโยบายการพัฒนา

การกำหนดนโยบายด้านการป้องกันและบรรเทาภัยพิบัติจำแนกออกเป็น 2 ส่วน คือ นโยบายการป้องกันและบรรเทาปัญหาอุทกภัยและภัยแล้งตามธรรมชาติ และนโยบายการป้องกันและบรรเทาปัญหาอุทกภัยและภัยแล้งที่เกิดจากมนุษย์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

(1) **นโยบายการป้องกันและบรรเทาปัญหาภัยพิบัติจากธรรมชาติ (Natural Disaster)** เป็นการใช้อนโยบายทางผังเมือง มาตรการในการใช้สิ่งก่อสร้าง และมาตรการที่ไม่ใช้สิ่งก่อสร้าง เพื่อป้องกันและบรรเทาภัยพิบัติที่เกิดขึ้นจากธรรมชาติด้านอุทกภัยและภัยแล้ง เป็นต้น จำแนกออกได้เป็นแนวทางหลัก 3 แนวทาง คือ แนวทางการป้องกันปัญหาภัยพิบัติ แนวทางการอยู่ร่วมกับปัญหาภัยพิบัติ และแนวทางการหลีกเลี่ยงบริเวณที่เกิดภัยพิบัติ (**แผนผังที่ 6.1.8-1**)

- **แนวทางการป้องกันปัญหาภัยพิบัติ** คือ การดำเนินการเพื่อหลีกเลี่ยงหรือขัดขวางมิให้ภัยพิบัติและความสูญเสียเกิดขึ้นแก่ชีวิตทรัพย์สินและชุมชน เช่น การสร้างเขื่อนเพื่อป้องกันน้ำท่วม ระบบการพยากรณ์และเตือนภัยการเกิดภัยพิบัติที่แม่นยำ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่แข็งแรง ทนทานต่อภัยพิบัติ การออกกฎหมายห้ามใช้ที่ดินในพื้นที่เสี่ยงภัย และการกำหนดมาตรฐานความปลอดภัยของสิ่งก่อสร้าง เป็นต้น

- **แนวทางการอยู่ร่วมกับปัญหาภัยพิบัติ** ในกรณีที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้และเป็นภัยพิบัติที่ยังไม่อยู่ในระดับรุนแรงกล่าวคือ เป็นการปรับตัวของชุมชนในพื้นที่ประสบภัยธรรมชาติโดยการปรับวิถีการดำรงชีวิตให้สอดคล้องกับธรรมชาติเรียนรู้สภาพแวดล้อมระบบนิเวศรอบตัว เข้าใจประวัติศาสตร์ความเป็นมา และเงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงต่างๆที่ควรมีการเผยแพร่องค์ความรู้เรื่องการปรับตัวเพื่ออยู่รอดในภาวะวิกฤติเช่น ปรับเปลี่ยนวิธีการทำการเกษตรให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ เป็นต้น

- **แนวทางการหลีกเลี่ยงบริเวณที่เกิดภัยพิบัติ** เพื่อเป็นการลดผลกระทบและความเสียหายแก่ชีวิตและทรัพย์สิน ดังนั้น ควรหลีกเลี่ยงการดำเนินกิจกรรมในพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดภัยพิบัติ เช่น การหลีกเลี่ยงการตั้งถิ่นฐานการสร้างบ้านเรือน อาคารพาณิชย์ อาคารอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่น้ำท่วมซ้ำซากและหลีกเลี่ยงการเดินทางท่องเที่ยวในบริเวณหรือระหว่างที่ได้รับข่าวการพยากรณ์ว่าจะเกิดภัยพิบัติ เป็นต้น

(2) **นโยบายการป้องกันและบรรเทาปัญหาด้านการใช้ประโยชน์ที่ดินจากภัยพิบัติที่เกิดจากมนุษย์ (Human-Related or Man-Made Disaster)** เป็นการใช้อนโยบายเชิงกฎหมายเพื่อควบคุมการกระทำของมนุษย์ที่จะสร้างผลกระทบต่อการใช้ประโยชน์ที่ดิน อาทิ การขุดดินถมดินในบริเวณที่ไม่เหมาะสม พื้นที่ป่าต้นน้ำตอนบนถูกทำลาย การขาดแคลนแหล่งเก็บกักน้ำขนาดใหญ่ในพื้นที่ลุ่มน้ำตอนบนเพื่อชะลอน้ำหลาก ประสิทธิภาพของระบบระบายน้ำไม่เพียงพอ เนื่องจากตื้นเขินหรือถูกบุกรุก มีการก่อสร้างสิ่งกีดขวางทางน้ำ การเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดิน เป็นต้น โดยภัยพิบัติจากมนุษย์จะต้องป้องกันปัญหาไม่ให้เกิดขึ้นเท่านั้น เนื่องจากเป็นสิ่งที่สามารถควบคุมได้

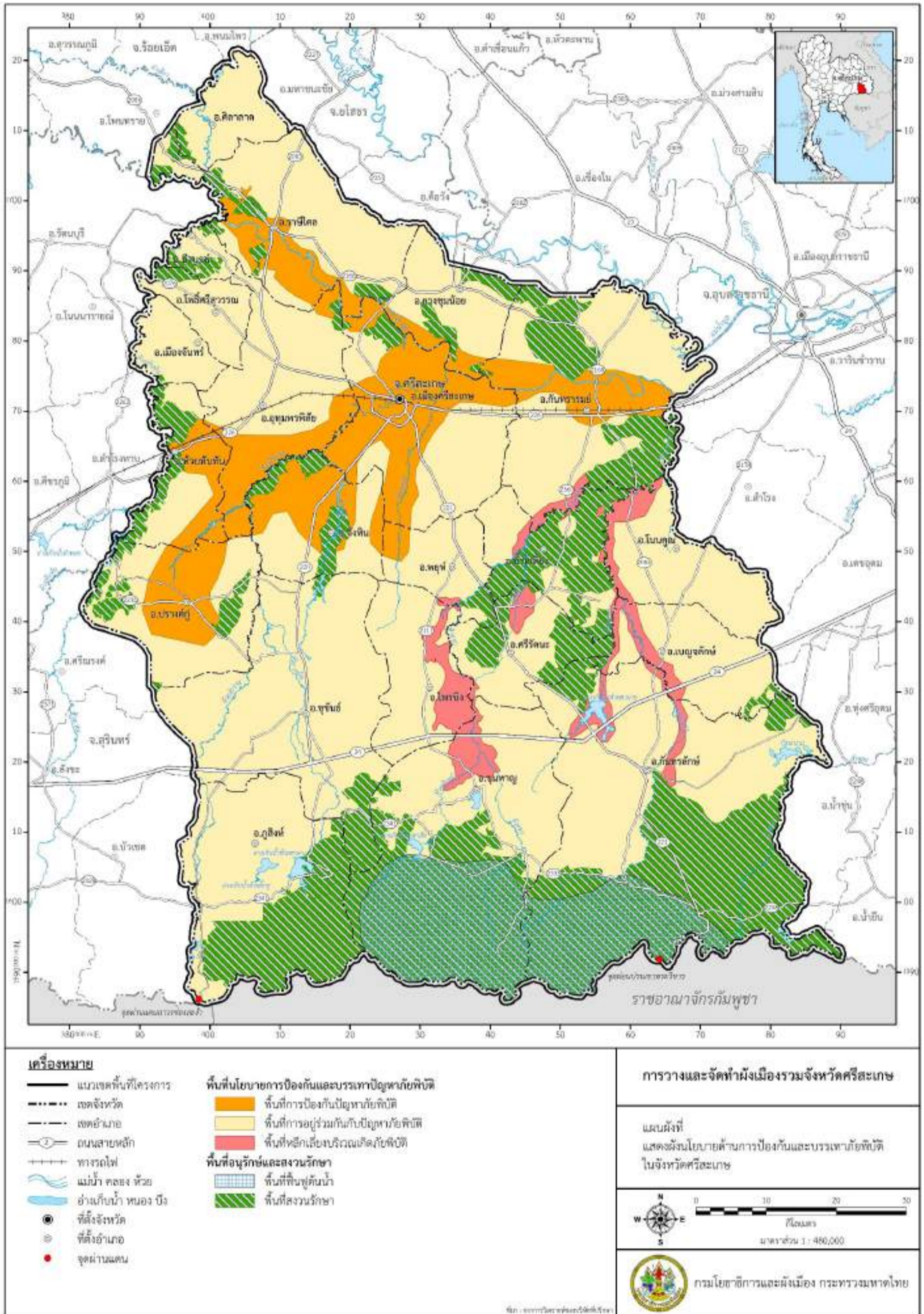
ที่ปรึกษาได้กำหนดพื้นที่ภัยพิบัติออกเป็น 2 ประเภท คือ พื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดอุทกภัย และพื้นที่เสี่ยงภัยแล้ง จากนั้นกำหนดระดับความเสี่ยงภัยในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษออกเป็น 3 ระดับ คือ

- **ระดับที่ 1** พื้นที่เสี่ยงภัยพิบัติที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ประโยชน์ที่ดินมาก ประกอบด้วย พื้นที่เสี่ยงอุทกภัยสูง พื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดน้ำป่าไหลหลาก โดยพื้นที่นี้จะป้องกันภัยพิบัติได้ยาก การหาแนวทางเพื่ออยู่ร่วมกันหรือแนวทางการหลีกเลี่ยงบริเวณภัยพิบัติจะมีความเหมาะสมกว่าการป้องกันโดยตรง ยกเว้นเรื่องความมั่นคงปลอดภัย

- **ระดับที่ 2** พื้นที่เสี่ยงภัยพิบัติที่ส่งผลต่อการใช้ประโยชน์ที่ดินปานกลาง ประกอบด้วย พื้นที่เสี่ยงอุทกภัยปานกลาง พื้นที่เสี่ยงภัยระดับที่ 2 มีผลต่อการใช้ประโยชน์ที่ดินค่อนข้างมาก การป้องกันและบรรเทาภัยพิบัติจำเป็นต้องใช้มาตรการต่างๆ ทั้งใช้สิ่งก่อสร้าง และไม่ใช้สิ่งก่อสร้างมาช่วยจึงจะสามารถลดความเสียหายหรือป้องกันภัยไม่ให้เกิดขึ้นได้

- **ระดับที่ 3** พื้นที่เสี่ยงภัยพิบัติที่ส่งผลต่อการใช้ประโยชน์ที่ดินน้อย ประกอบด้วย พื้นที่เสี่ยงอุทกภัยต่ำ และพื้นที่เสี่ยงภัยแล้ง พื้นที่เสี่ยงภัยระดับที่ 3 จะไม่มีผลต่อการใช้ประโยชน์ที่ดินมากนัก อาจเกิดเป็นบางช่วงเวลาและมีความรุนแรงน้อย การป้องกันปัญหาอาจทำได้

- **ระดับที่ 4** พื้นที่ที่ไม่มีความเสี่ยงต่อภัยพิบัติ คือ พื้นที่ที่ไม่มีภัยพิบัติเกิดขึ้นทั้งในประเภท “พื้นที่เสี่ยงภัยพิบัติที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ประโยชน์ที่ดินมาก” และ “พื้นที่เสี่ยงภัยพิบัติที่ส่งผลต่อการใช้ประโยชน์ที่ดินน้อย” สามารถใช้ประโยชน์ที่ดินได้ตามศักยภาพของพื้นที่

แผนผังที่ 6.1.8-1 ผังนโยบายด้านการป้องกันและบรรเทาภัยพิบัติจังหวัดศรีสะเกษ

6.2 ผังพัฒนาพื้นที่รายสาขา

6.2.1 ผังพัฒนาพื้นที่ด้านการใช้ประโยชน์ที่ดิน

จากวัตถุประสงค์และเป้าหมายการใช้ประโยชน์ที่ดินที่ได้กำหนดไว้ข้างต้น จึงได้กำหนดนโยบายการใช้ประโยชน์ที่ดินของผังเมืองรวมจังหวัดศรีสะเกษ มุ่งเน้นการกำหนดพื้นที่รองรับกิจกรรมการใช้ประโยชน์ประเภทต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม สามารถบริหารจัดการพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยความร่วมมือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนในจังหวัด จากนโยบายการใช้ประโยชน์ที่ดินได้มีการจำแนกประเภทการใช้ประโยชน์ที่ดินเป็น 3 ประเภทหลัก และกำหนดแนวทางและมาตรการด้านการใช้ประโยชน์ที่ดินในผังเมืองรวมจังหวัดศรีสะเกษ ให้มีความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์และบรรลุมติประสงค์ของจังหวัดตามที่กำหนด รวมถึงมีวิธีการและมาตรการที่สอดคล้องกับศักยภาพองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสามารถนำไปปฏิบัติได้ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการกำหนดพื้นที่และมาตรการเพื่อส่งเสริมและควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินบริเวณต่างๆ ดังนี้

แนวทางการพัฒนา

ในการพัฒนาด้านการใช้ประโยชน์ที่ดิน ควรมีการกำหนดเขตการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างเหมาะสม เพื่อให้เกิดกิจกรรมในรูปแบบต่างๆ ที่ชัดเจน และมีความยืดหยุ่นภายใต้เงื่อนไขของกฎหมายและเงื่อนไขทางด้านเวลา สามารถปรับตัวหรือเปลี่ยนแปลงให้สอดคล้องกับปัจจัยต่างๆ ที่มีความเคลื่อนไหวหรือพลวัต (Dynamic Factors) โดยสามารถกำหนดเขตการใช้ประโยชน์ที่ดินโดยรวมของพื้นที่ออกได้เป็น 3 ส่วน คือ พื้นที่สงวน

1) **พื้นที่สงวนรักษา** พื้นที่สงวนรักษา เป็นพื้นที่ที่มีความสำคัญทางนิเวศวิทยาและพื้นที่สงวนรักษาทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมตามกฎหมายและระเบียบต่างๆ ได้แก่ พื้นที่ป่าไม้ และป่าไม้ต้นน้ำ พื้นที่เหล่านี้จะต้องได้รับการปกป้องและสงวนรักษาอย่างเข้มงวดและมีประสิทธิภาพ เพื่อรักษาสมดุลของการใช้ประโยชน์และเป็นแหล่งทรัพยากรที่สำคัญของพื้นที่วางผังเมืองรวมฯ ทั้งนี้ แนวคิดการใช้ประโยชน์ที่ดินจึงมุ่งเน้นให้สามารถกำหนดขอบเขตพื้นที่สงวนรักษาและบริเวณต่อเนื่อง มาตรการเพื่อรักษาคุณค่าและการป้องกันผลกระทบจากการใช้ประโยชน์แหล่งทรัพยากรและบริเวณโดยรอบอย่างเข้มงวดและมีประสิทธิภาพ โดยการผนวกมาตรการทางผังเมืองร่วมกับกฎระเบียบในการควบคุมดูแลพื้นที่สงวนรักษาต่างๆ การกำหนดขอบเขตพื้นที่สงวนรักษาและพื้นที่กันชนหรือพื้นที่รองรับกิจกรรมที่มีความจำเป็นอย่างเหมาะสม และการควบคุมประเภทกิจกรรมในพื้นที่กันชนหรือพื้นที่รองรับกิจกรรมดังกล่าว ประกอบด้วย

(1) **อนุรักษ์พื้นที่สงวนรักษาเพื่อความสมดุลของการใช้ประโยชน์ที่ดินในระดับอนุภาคและจังหวัด** ครอบคลุมพื้นที่อุทยานแห่งชาติ 1 แห่ง (อุทยานแห่งชาติเขาพระวิหาร) เขตป่าสงวน 25 แห่ง เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า 2 แห่ง (เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าพนมดง และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยศาลา) แห่งและสวนรุกชาติ 2 แห่ง พื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับนานาชาติและระดับประเทศ พื้นที่ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ 1A และ 1B โบราณสถานต่าง ๆ ที่ขึ้นทะเบียนจำนวน 23 แห่ง โดยกำหนดแนวทางดังนี้

- กำหนดประเภทการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่ออนุรักษ์ป่าไม้ อนุรักษ์เพื่อส่งเสริมเอกลักษณ์ศิลปวัฒนธรรม และที่โล่งเพื่อการอนุรักษ์สภาพแวดล้อม เพื่อเป็นการรักษาโครงสร้างพื้นฐานทางธรรมชาติ พื้นที่ที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ

- กำหนดมาตรการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการสงวนรักษาคุณค่าของพื้นที่และการรักษาสมดุลสภาพแวดล้อมทั้งในเขตพื้นที่คุ้มครองตามกฎหมายและบริเวณโดยรอบ โดยกำหนดแนวพื้นที่กันชนที่เหมาะสมเพื่อป้องกันผลกระทบจากกิจกรรมชุมชน โดยเฉพาะเกษตรกรรม และการอยู่อาศัย

- ควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่สงวนรักษาอย่างเข้มงวด เพื่อประโยชน์ด้านการรักษาสมดุลสภาพแวดล้อมและบรรเทาปัญหาสภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลง (Climate Change) การศึกษาค้นคว้าและวิจัย และเป็นแหล่งทรัพยากรต้นทุนเพื่อการพัฒนา

- กำหนดมาตรการปกป้องคุ้มครองให้มีความต่อเนื่องครอบคลุมพื้นที่สงวนรักษาทั้งในจังหวัดศรีสะเกษและจังหวัดข้างเคียง ได้แก่ พื้นที่ป่าไม้แนวเทือกเขาพนมดงรัก ร่วมกับจังหวัดสุรินทร์ และจังหวัดอุบลราชธานี

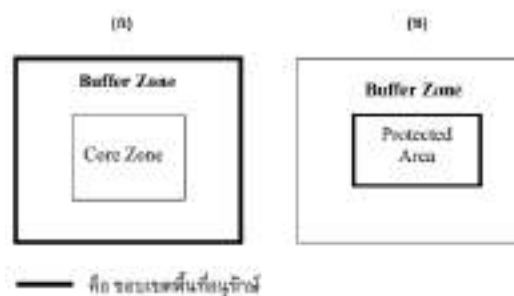
(2) กำหนดมาตรการควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินภายใต้กฎหมาย ระเบียบข้อบังคับที่มีการบังคับใช้ และหลักวิชาการที่มีประสิทธิภาพ บูรณาการเครื่องมือทางกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ และหลักวิชาการเพื่อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินและกิจกรรมในพื้นที่สงวนรักษาและโดยรอบอย่างเหมาะสม ได้แก่

- กฎหมายเกี่ยวกับทรัพยากรป่าไม้และอุทยาน
- กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับแหล่งน้ำชลประทาน
- กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับโบราณสถาน
- แนวคิดการบริหารจัดการพื้นที่ป่าไม้ แหล่งน้ำ พื้นที่ชุ่มน้ำ และโบราณสถาน

(3) สนับสนุนการกำหนดขอบเขตและเพิ่มพื้นที่สงวนรักษาอย่างชัดเจนและต่อเนื่อง

- กำหนดขอบเขตพื้นที่สงวนรักษาโดยใช้ฐานข้อมูลพื้นที่สงวนรักษาของหน่วยงานที่รับผิดชอบพื้นที่ดังกล่าว ได้แก่ พื้นที่ป่าสงวน เขตอุทยาน และพื้นที่คุ้มครองทางธรรมชาติตามกฎหมายว่าด้วยการป่าไม้และอุทยานแห่งชาติ เขตแหล่งน้ำธรรมชาติและประติศฐ์ และเขตโบราณสถาน และดำเนินการสำรวจและตรวจสอบให้เป็นปัจจุบัน

- การกำหนดพื้นที่แนวกันชน เป็นรูปแบบยุทธศาสตร์การพัฒนาเชิงพื้นที่รูปแบบหนึ่งในการอนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติภายในพื้นที่กันชนและพื้นที่อนุรักษ์ ซึ่งในแนวกันชนที่กำหนดอาจกำหนดให้มีการปลูกป่า การจัดการป่าชุมชน โดยมีการอนุรักษ์พื้นที่ป่าไม้ที่มีอยู่แล้วพร้อมกับพื้นที่ป่าเสื่อมโทรมในพื้นที่ดังกล่าว โดยการกำหนดขอบเขตนั้นพื้นที่กันชน Ebregt และ Greve (2000) ได้อธิบายการกำหนดขอบเขตสองลักษณะคือ ขอบเขตอาจอยู่ในหรือนอกพื้นที่อนุรักษ์ รูป ก เป็นพื้นที่แนวกันชนถูกกำหนดอยู่ในเขตคุ้มครองหรืออนุรักษ์ (กำหนด Core Zone) ส่วนรูป ข เป็นพื้นที่เขตกันชนที่กำหนดไว้นอกเขตคุ้มครองอนุรักษ์ (ไม่ได้กำหนด Core Zone)

รูปที่ 6.2.1-1 ลักษณะการกำหนดพื้นที่กันชน

- สำรวจและรวบรวมลักษณะการใช้ประโยชน์ที่ดินพื้นที่สงวนรักษาและโดยรอบเพื่อกำหนดมาตรการฟื้นฟูพื้นที่ที่ถูกบุกรุก รกร้าง และเปลี่ยนแปลงสภาพการใช้ประโยชน์ที่ดิน โดยกำหนดพื้นที่เป้าหมายในระยะ 0 - 1,000 เมตร รอบพื้นที่แหล่งน้ำ พื้นที่ชุ่มน้ำ และโบราณสถาน และ 0 - 2,000 เมตรโดยรอบพื้นที่ป่าไม้

- กำหนดแนวทางการใช้ประโยชน์ที่ดินบริเวณพื้นที่กันชนรอบแหล่งทรัพยากรที่มีคุณค่าเพื่อการอยู่อาศัยบาง เกษตรกรรมแบบยั่งยืน ป่าชุมชน และพื้นที่โล่งว่างเป็นหลัก

(4) ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการกำหนดพื้นที่สงวนรักษา และมาตรการปกป้องอนุรักษ์อย่างมีประสิทธิภาพ

- ส่งเสริมบทบาทหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการกำหนดพื้นที่สงวนรักษาทั้งทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนในพื้นที่ร่วมกันกำหนดแนวทางและมาตรการเพื่อใช้ประโยชน์ที่ดินบริเวณโดยรอบพื้นที่สงวนรักษา

- ส่งเสริมการฟื้นฟู/อนุรักษ์พื้นที่สงวนรักษาในพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง

2) พื้นที่อนุรักษ์

พื้นที่อนุรักษ์ ประกอบด้วยพื้นที่ที่มีความสำคัญเชิงนิเวศและพื้นที่อนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติและวัฒนธรรมระดับชุมชน พื้นที่เกษตรกรรมขั้นดี พื้นที่แหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค และพื้นที่รับและระบายน้ำ พื้นที่เหล่านี้มีความสำคัญต่อพื้นที่ในการรักษาสภาพแวดล้อมและการใช้ประโยชน์เพื่อกิจกรรมชุมชน ทั้งนี้จะต้องได้รับการบำรุงรักษาให้คงคุณค่า สามารถใช้ประโยชน์ได้ในระยะยาว ซึ่งสามารถกำหนดแนวทางการใช้ประโยชน์ที่ดินของพื้นที่อนุรักษ์ ประกอบด้วย การป้องกันผลกระทบจากการพัฒนาอย่างไม่เหมาะสมกับบริบทของพื้นที่ การกำหนดกิจกรรมการใช้ประโยชน์ที่ดินบริเวณดังกล่าวอย่างระมัดระวัง และส่งเสริมให้ทำหน้าที่เพื่อสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีของประชากรในพื้นที่ว่างผังเมืองรวมฯ โดยส่งเสริมการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทพื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืน พื้นที่รองรับกิจกรรมท่องเที่ยว และพื้นที่เพื่อการนันทนาการ และพักผ่อนหย่อนใจ

แนวทางการใช้ประโยชน์ที่ดินตามนโยบายการใช้ประโยชน์ที่ดินพื้นที่อนุรักษ์ครอบคลุมพื้นที่ป่าชุมชน แหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคต่างๆ พื้นที่เกษตรกรรมขั้นดีเพื่อความมั่นคงด้านอาหาร แหล่งวัฒนธรรมชุมชน สถานที่ท่องเที่ยวและพื้นที่โล่งว่าง และพื้นที่เสี่ยงภัยธรรมชาติปานกลางและมากในจังหวัด โดยมีแนวทางการใช้ประโยชน์ที่ดิน ดังนี้

(1) ควบคุมการใช้ประโยชน์พื้นที่อนุรักษ์อย่างเหมาะสมและระมัดระวัง

- กำหนดที่ดินประเภทอนุรักษ์เกษตรกรรม เป็นการสงวนรักษาพื้นที่ที่มีคุณค่าทางเกษตรกรรม เช่น พื้นที่ในเขตโครงการชลประทาน พื้นที่ชุ่มน้ำแม่น้ำมูลและบึงทาม พื้นที่ชุ่มน้ำสบเม่น้ำ มูลชี พื้นที่เกษตรกรรมขั้นดี และพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ เป็นต้น

- กำหนดที่ดินประเภทที่โล่งเพื่อการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม เป็นพื้นที่ที่กำหนดไว้เพื่อเป็นแนวการป้องกันการรักษาสีเขียว

- ที่ดินประเภทปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม เป็นการกำหนดประเภทการใช้ประโยชน์ที่ดินเป็นการเฉพาะ ตามข้อตกลงระหว่างกรมโยธาธิการและสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม หากพื้นที่ใดเป็นเขตปฏิรูปฯ ให้เป็นไปตามข้อกำหนดของกฎหมายว่าด้วยการปฏิรูป

- กำหนดมาตรการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อใช้ประโยชน์ตามศักยภาพอย่างเหมาะสมและควบคุมป้องกันกิจกรรมที่อาจส่งผลกระทบต่อพื้นที่อนุรักษ์และองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องได้ โดยการควบคุมประเภทกิจกรรม การควบคุมความหนาแน่น ขนาด ระยะร่นของสิ่งปลูกสร้าง และการควบคุมสัดส่วนที่ว่างของการใช้ประโยชน์ที่ดิน

- กำหนดมาตรการเพื่อฟื้นฟูและใช้ประโยชน์ที่ดินพื้นที่อนุรักษ์ที่เสื่อมโทรมและรกร้าง เพื่อใช้ประโยชน์ตามศักยภาพหรือปรับเปลี่ยนการใช้ประโยชน์ที่ดินที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

(2) กำหนดมาตรการควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินภายใต้กฎหมาย ระเบียบข้อบังคับที่มีการบังคับใช้ และหลักวิชาการที่มีประสิทธิภาพ บูรณาการเครื่องมือทางกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ และหลักวิชาการเพื่อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินและกิจกรรมในพื้นที่อนุรักษ์และโดยรอบอย่างเหมาะสม ได้แก่

- กฎหมายเกี่ยวกับทรัพยากรป่าไม้และอุทยาน
- กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับแหล่งน้ำชลประทาน
- กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่เกษตรกรรมชั้นดี
- กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับแหล่งวัฒนธรรมชุมชน
- แนวคิดการบริหารจัดการพื้นที่ป่าชุมชน ป่าเสื่อมโทรม แหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค พื้นที่เกษตรกรรมชั้นดี และแหล่งวัฒนธรรมชุมชน

(3) สนับสนุนการกำหนดขอบเขตและเพิ่มพื้นที่อนุรักษ์อย่างชัดเจนและต่อเนื่อง

- กำหนดขอบเขตพื้นที่อนุรักษ์โดยใช้ฐานข้อมูลพื้นที่อนุรักษ์ของหน่วยงานที่รับผิดชอบพื้นที่ดังกล่าวและฐานข้อมูลสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ ได้แก่ พื้นที่ป่าชุมชน พื้นที่เสี่ยงภัยธรรมชาติปานกลางและมาก แหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค พื้นที่เกษตรกรรมพืชอาหาร และแหล่งวัฒนธรรมชุมชน และดำเนินการสำรวจและตรวจสอบให้เป็นปัจจุบัน

- กำหนดพื้นที่ควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินโดยรอบพื้นที่อนุรักษ์เพื่อรักษาสภาพแวดล้อมฟื้นฟูพื้นที่อนุรักษ์ที่เสื่อมโทรม และป้องกันผลกระทบในอนาคต โดยกำหนดพื้นที่โดยรอบพื้นที่อนุรักษ์เพื่อการอยู่อาศัยและชุมชนที่มีความหนาแน่นเบาบาง เกษตรกรรม และที่โล่งว่างเพื่อรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

- กำหนดพื้นที่รองรับกิจกรรมเฉพาะหรือมาตรการเพื่อรองรับกิจกรรมเฉพาะเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมบริเวณพื้นที่อนุรักษ์อย่างเหมาะสม ทั้งเพื่อการท่องเที่ยว การค้าบริการ และการฟื้นฟูป้องกันความเสื่อมโทรม

(4) ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการกำหนดพื้นที่อนุรักษ์และมาตรการปกป้องอนุรักษ์อย่างมีประสิทธิภาพ

- ส่งเสริมบทบาทหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการกำหนดพื้นที่อนุรักษ์ทั้งทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนในพื้นที่ร่วมกันกำหนดแนวทางและมาตรการเพื่อใช้ประโยชน์ที่ดินบริเวณโดยรอบพื้นที่อนุรักษ์

- ส่งเสริมมาตรการฟื้นฟูและอนุรักษ์พื้นที่อนุรักษ์ในพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องตามอำนาจหน้าที่

(5) พัฒนาปัจจัยที่เหมาะสมและเพียงพอเพื่อการใช้ประโยชน์พื้นที่อนุรักษ์ที่มีประสิทธิภาพ

- พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านสาธารณูปโภคสาธารณูปการและมาตรการรักษาสภาพแวดล้อมเพื่อรองรับการใช้ประโยชน์พื้นที่อย่างเหมาะสม

- ส่งเสริมการเข้าถึงแหล่งทรัพยากรและใช้ประโยชน์อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม โดยเฉพาะพื้นที่ป่าชุมชน แหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค พื้นที่เกษตรกรรมพืชอาหาร และแหล่งวัฒนธรรมชุมชน

ตารางที่ 6.2.1-1 โครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการใช้ประโยชน์พื้นที่อนุรักษ์

พื้นที่อนุรักษ์	โครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่อนุรักษ์							
	ชลประทาน/ ประปา	ระบบ ไฟฟ้า	การกำจัดมูล ฝอย	ระบบบำบัด น้ำเสีย	โครงข่าย คมนาคมขนส่ง	มาตรการรักษา สิ่งแวดล้อม	พื้นที่ โล่งว่าง	พื้นที่พัฒนา เศรษฐกิจ
พื้นที่ป่าชุมชน						×		
พื้นที่เสี่ยงภัยธรรมชาติน้อย และปานกลาง			×	×		×	×	
แหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค	×					×	×	
พื้นที่เกษตรกรรมพืชอาหาร	×					×		×
แหล่งวัฒนธรรมชุมชน	×	×	×	×	×	×	×	×

ที่มา : วิเคราะห์โดยบริษัทที่ปรึกษา, พ.ศ.2562

3) พื้นที่พัฒนา

พื้นที่เมืองในปัจจุบัน พื้นที่ที่มีศักยภาพในการพัฒนาเมืองอันประกอบไปด้วย แหล่งที่พักอาศัย อุตสาหกรรม การค้าการบริการ สาธารณูปโภค สาธารณูปการ และพื้นที่โล่งว่างในเขตเมือง ซึ่งมีแนวทางการพัฒนาพื้นที่เมืองด้วยการจัดวางโครงข่ายการคมนาคมขนส่ง ที่ครอบคลุมทั่วถึง และมีประสิทธิภาพ สร้างเครือข่ายที่สามารถเชื่อมโยงชุมชนเข้าด้วยกันอย่างสะดวกและสามารถเชื่อมโยงกับเมืองศูนย์กลางหลักได้ และควรต้องส่งเสริมการรวมกลุ่มเชิงพื้นที่เพื่อให้สามารถให้บริการสาธารณูปโภคและสาธารณูปการได้อย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า โดยพื้นที่ดังกล่าวได้แก่ พื้นที่เขตเมืองเดิมที่มีลักษณะการใช้ประโยชน์ที่ดินเป็นที่อยู่อาศัยหนาแน่นปานกลางถึงสูง พื้นที่พาณิชยกรรม และพื้นที่ที่มีศักยภาพในการพัฒนาในเขตเมือง

ซึ่งแนวความคิดการพัฒนาด้านการใช้ประโยชน์ที่ดินควรมีการจัดสัดส่วนของพื้นที่ที่มีอยู่แล้วที่ต้องการนำมาพัฒนาและพื้นที่ที่เตรียมไว้สำหรับการพัฒนาในอนาคต เช่น พื้นที่ที่เหมาะสมต่อการอยู่อาศัย พื้นที่ที่เหมาะสมต่อการจัดตั้งอุตสาหกรรม หรือพื้นที่ที่เหมาะสมที่จะอนุรักษ์ไว้เพื่อการเกษตรขั้นดี เป็นต้น ซึ่งการจัดสัดส่วนพื้นที่เหล่านี้จะทำให้การใช้ประโยชน์ที่ดินมีความเป็นระเบียบและไม่สร้างความเดือดร้อนให้กับคนที่อยู่ในพื้นที่นั้นๆ ซึ่งจะนำพื้นที่ไปสู่การเป็นเมืองที่น่าอยู่ตามมา

แนวทางการใช้ประโยชน์ที่ดินตามนโยบายการใช้ประโยชน์ที่ดินพื้นที่พัฒนาครอบคลุม พื้นที่ชุมชนเมืองและชนบท พื้นที่เกษตรกรรม แหล่งงานและย่านการค้าการบริการ ย่านอุตสาหกรรม พื้นที่ด้านการค้าชายแดน พื้นที่เกษตรเศรษฐกิจ พื้นที่สาธารณูปโภคและสาธารณูปการในจังหวัด โดยมีแนวทางการใช้ประโยชน์ที่ดินดังนี้

(1) ส่งเสริมบทบาทพื้นที่พัฒนาบริเวณต่าง ๆ เป็นฐานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่น ประชากรและแรงงานในพื้นที่

กำหนดบทบาทพื้นที่พัฒนาชุมชนเมืองและย่านกิจกรรมตามการวิเคราะห์และศักยภาพตามวิสัยทัศน์ และแนวคิดผังเมืองรวมจังหวัดศรีสะเกษ โดยจำแนกบทบาทพื้นที่พัฒนาชุมชนเมืองและย่านกิจกรรม ดังนี้

ตารางที่ 6.2.1-2 บทบาทและหน้าที่พื้นที่พัฒนาบริเวณต่างๆ ในผังเมืองรวมจังหวัดศรีสะเกษ

บริเวณ	บทบาท	หน้าที่
พื้นที่พัฒนาชุมชนเมือง		
เมืองลำดับขั้นที่ 1 ตามการวิเคราะห์	ศูนย์กลางหลักของจังหวัด	มีบทบาทหน้าที่เป็นศูนย์กลางด้านการบริหารราชการและการปกครอง ศูนย์กลางทางด้านเศรษฐกิจ การค้า การบริการ และการท่องเที่ยว ด้านการบริการสังคมมีการให้บริการสาธารณสุขและการศึกษาแก่ประชากรในจังหวัดและพื้นที่ใกล้เคียง นอกจากนี้ยังเป็นศูนย์กลางการคมนาคมในการติดต่อกับจังหวัดภายในภาคและประเทศเพื่อนบ้าน

บริเวณ	บทบาท	หน้าที่
เมืองลำดับศักยภาพที่ 2 ตามการวิเคราะห์	ศูนย์กลางการบริหารระดับรองของจังหวัด	มีบทบาทหน้าที่เป็นศูนย์กลางการบริหารราชการระดับอำเภอ การอยู่อาศัย การประกอบธุรกิจพาณิชย์กรรม การค้าและบริการ การคมนาคมขนส่ง การศึกษาและสาธารณสุข ที่มีประสิทธิภาพในการสนับสนุนบทบาทเมืองศูนย์กลางหลักของจังหวัดและสามารถให้บริการกับอำเภอต่างๆ
เมืองลำดับศักยภาพที่ 3 ตามการวิเคราะห์	ศูนย์กลางการบริหารราชการระดับอำเภอ	มีบทบาทหน้าที่เป็นศูนย์กลางการบริหารราชการระดับอำเภอหรืออำเภอขนาดเล็ก มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ การให้บริการทางสังคมสาธารณสุขและสาธารณสุขการศึกษาและสาธารณสุขภายในอำเภอ และมีแนวโน้มที่จะขยายตัวในอนาคต
เมืองลำดับศักยภาพที่ 4 ตามการวิเคราะห์	ศูนย์กลางการบริหารราชการระดับท้องถิ่นหรืออำเภอขนาดเล็ก	มีบทบาทหน้าที่เป็นศูนย์กลางการบริหารราชการ ระดับท้องถิ่นหรืออำเภอขนาดเล็ก ให้บริการสาธารณสุขและสาธารณสุขการขั้นพื้นฐานสำหรับการอยู่อาศัย การค้าสินค้าอุปโภค บริโภคในชีวิตประจำวัน ส่วนใหญ่เป็นชุมชนศูนย์กลางในพื้นที่เกษตรกรรม
พื้นที่พัฒนาเกษตรกรรม		
พื้นที่ที่มีศักยภาพในการเพาะปลูกพืชอาหาร	พื้นที่อนุรักษ์เกษตรกรรม	ส่งเสริมการอนุรักษ์พื้นที่ที่มีคุณค่าต่อการเกษตรกรรม
พื้นที่ที่มีศักยภาพในการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจอื่นๆ	พื้นที่เกษตรเศรษฐกิจ	พื้นที่เพาะปลูกและรองรับอุตสาหกรรมแปรรูปที่เกี่ยวข้องเพื่อความประหยัดของขนาด (Economy of Scale) และห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain)
พื้นที่พัฒนาอุตสาหกรรม		
นิคมอุตสาหกรรมและย่านอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ	พื้นที่อุตสาหกรรมหลัก	ย่านอุตสาหกรรมการผลิตที่สำคัญ มุ่งเน้นการใช้ผลผลิตในพื้นที่เป็นหลัก ได้รับการส่งเสริมการลงทุน และการพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industry)
พื้นที่โลจิสติกส์ และพื้นที่เปลี่ยนถ่ายการคมนาคมขนส่งสินค้าในปัจจุบันและตามแนวโครงการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งหลัก	พื้นที่พัฒนาโลจิสติกส์	พื้นที่เปลี่ยนถ่ายการคมนาคมขนส่งสินค้า พัฒนาพื้นที่ร่วมกับระบบโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่มีศักยภาพ ได้แก่ ระบบโครงข่ายถนน ระบบราง ท่าเรือขนส่งสินค้า และท่าอากาศยานพาณิชย์
พื้นที่พัฒนาการค้าบริการ		
จุดผ่านแดนถาวรและจุดผ่อนปรนทางการค้า	พื้นที่การค้าชายแดนระดับสากล	พื้นที่การค้าและคมนาคมขนส่งระหว่างประเทศที่มีประสิทธิภาพสามารถรองรับกิจกรรมต่อเนื่องทั้งด้านการค้า การบริการ การคมนาคมขนส่ง และการให้บริการขั้นพื้นฐานที่ได้มาตรฐาน
แหล่งทรัพยากรทางธรรมชาติ	แหล่งทรัพยากรเพื่อการรักษาสภาพแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	เป็นแหล่งทรัพยากรเพื่อรักษาสภาพแวดล้อม และใช้ประโยชน์รองรับความต้องการขั้นพื้นฐานของชุมชนได้อย่างยั่งยืน
แหล่งทรัพยากรทางวัฒนธรรม	แหล่งวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	เป็นแหล่งทรัพยากรเพื่อการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ และสภาพแวดล้อมชุมชน
พื้นที่รักษาสุขภาพแวดล้อมและโครงสร้างพื้นฐาน		
พื้นที่เสี่ยงภัย	พื้นที่รักษาสุขภาพแวดล้อม	ควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อรักษาสุขภาพแวดล้อมและดำเนินการมาตรการเพื่อป้องกันบรรเทาภัยพิบัติในอนาคตอย่างมีประสิทธิภาพ
พื้นที่โล่งว่าง	พื้นที่รักษาสุขภาพแวดล้อม	ส่งเสริมสภาพแวดล้อมเพื่อนันทนาการและพักผ่อนหย่อนใจ รวมถึงรักษาสุขภาพแวดล้อมชุมชน
พื้นที่สาธารณูปโภค	โครงสร้างพื้นฐาน	ให้บริการสาธารณูปโภคอย่างทั่วถึงและได้มาตรฐาน สอดคล้องกับขนาดประชากรคาดการณ์
พื้นที่สาธารณูปการ	โครงสร้างพื้นฐาน	ให้บริการสาธารณูปการอย่างทั่วถึงและได้มาตรฐาน สอดคล้องกับขนาดประชากรคาดการณ์

ที่มา : วิเคราะห์โดยบริษัทที่ปรึกษา, พ.ศ.2562

- ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ที่ดินในเขตเมืองอย่างกระชับ ไม่รุกร้าพื้นที่เกษตรกรรม และพื้นที่ป่าไม้ การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและมีการจัดระเบียบการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างเหมาะสม
- พัฒนาศูนย์กลางลำดับ 2 และ 3 ให้สามารถมีบทบาทและพึ่งพาตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- การกำหนดพื้นที่การขยายตัวของเมืองเพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาสาธารณูปโภคและสาธารณูปการให้เหมาะสมไม่ส่งผลกระทบต่อพื้นที่ที่มีคุณค่าทางเกษตรกรรม และพื้นที่ที่มีคุณค่าต่อสิ่งแวดล้อม และต้องสอดคล้องกับการขยายตัวของชุมชน
- จัดระบบกลุ่มชุมชนเมือง (Urban Clusters) ในพื้นที่ที่มีศักยภาพในการพัฒนา ซึ่งจะทำให้เกิดการกระจายความเจริญเชื่อมโยงระหว่างเมืองระดับต่าง ๆ ตามบทบาทของเมือง
- พัฒนาชุมชนชนบท ซึ่งเป็นบริเวณที่ให้ผลผลิตอาหารที่มีความสำคัญต่อพื้นฐานการดำรงชีวิตเป็นที่โล่งที่สร้างความสมดุลของ ระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อม โดยมุ่งพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นแหล่งเพิ่มรายได้ การพัฒนาสินค้าและบริการที่โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละท้องถิ่นการพัฒนาอุตสาหกรรมหลัก โดยเฉพาะการเกษตร และการพัฒนาชนบท

(2) กำหนดขอบเขตพื้นที่พัฒนาแต่ละบริเวณให้เพียงพอตามมาตรฐาน ความต้องการความสามารถในการรองรับ และศักยภาพ

จากวิธีการกำหนดพื้นที่พัฒนาเมือง เกษตรกรรม และอุตสาหกรรมในอนาคต สามารถกำหนดขนาดพื้นที่พัฒนาทั้ง 3 ประเภทหลักในผังเมืองรวมจังหวัดศรีสะเกษ ดังนี้

- **พื้นที่พัฒนาเมืองและรองรับการพัฒนาเมือง** กำหนดพื้นที่เมืองศูนย์กลางหลัก ศูนย์กลางรอง ศูนย์กลางย่อย และพื้นที่รองรับการขยายตัวของเมืองศูนย์กลางต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ โดยมีอัตราส่วนลำดับศักดิ์เมือง 1:5:15

เมืองศูนย์กลางลำดับ 1 เป็นศูนย์กลางหลักของจังหวัด คือ เมืองศรีสะเกษ มีบทบาทหน้าที่เป็นศูนย์กลางด้านการบริหารราชการและการปกครอง ศูนย์กลางทางด้านเศรษฐกิจ การค้า การบริการ และการท่องเที่ยว ด้านการบริการสังคมมีการให้บริการสาธารณสุข และการศึกษาแก่ประชากรในจังหวัดและพื้นที่ใกล้เคียง นอกจากนี้ยังเป็นศูนย์กลางการคมนาคมในการติดต่อกับจังหวัดภายในภาคและประเทศเพื่อนบ้าน

เมืองศูนย์กลางลำดับ 2 เป็นศูนย์กลางการบริหารระดับรองของจังหวัด มีจำนวน 5 แห่ง ได้แก่ เมืองกันทรลักษณ์ เมืองกันทรารมย์ เมืองขุขันธ์ เมืองกำแพง และเมืองขุนหาญที่เป็นพื้นที่เมืองที่มีการพัฒนาต่อเนื่องกันจากเมืองศรีสะเกษ มีบทบาทหน้าที่ในการบริหารราชการระดับอำเภอ การอยู่อาศัย การประกอบธุรกิจพาณิชยกรรม การค้าและบริการ การคมนาคมขนส่ง การศึกษาและสาธารณสุข ที่มีประสิทธิภาพในการสนับสนุนบทบาทเมืองศูนย์กลางหลักของจังหวัดและสามารถให้บริการกับอำเภอต่างๆ

เมืองศูนย์กลางลำดับ 3 เป็นศูนย์กลางการบริหารราชการระดับอำเภอหรืออำเภอขนาดเล็ก มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ การให้บริการทางสังคมสาธารณูปโภคและสาธารณูปการการศึกษาและสาธารณสุขภายในอำเภอ และมีแนวโน้มที่จะขยายตัวในอนาคตมีจำนวน 15 แห่ง ได้แก่ เมืองยางชุมน้อย เมืองหนองหญ้าลาด เมืองไพรบึง เมืองคง เมืองบึงบูรพ์ เมืองห้วยทับทัน เมืองปรังคัง เมืองกันทรอม เมืองสระกำแพงใหญ่ เมืองศรีรัตนะ เมืองบุงสูง เมืองหนองใหญ่ เมืองพยุห์ เมืองน้ำคำ และเมืองโดด โดยแต่ละเมืองมีบทบาทที่สำคัญในแต่ละด้านดังต่อไปนี้

เมืองศูนย์กลางด้านการบริหารปกครอง 4 แห่ง ได้แก่ เมืองศรีสะเกษ เมืองกันทรลักษณ์ เมืองขุขันธ์ เมืองกำแพง และเมืองไพรบึง

เมืองศูนย์กลางด้านการค้าและบริการ 5 แห่ง ได้แก่ เมืองศรีสะเกษ เมืองน้ำคำ เมืองกันทรลักษ์ เมืองขุขันธ์ และเมืองกำแพง

เมืองศูนย์กลางด้านอุตสาหกรรม 5 แห่ง ได้แก่ เมืองศรีสะเกษ เมืองยางชุมน้อย เมืองกันทรลักษ์ เมืองหนองหญ้าลาด และเมืองสำโรง

เมืองศูนย์กลางด้านการท่องเที่ยว 5 แห่ง ได้แก่ เมืองศรีสะเกษ เมืองบึงบูรพ์ เมืองกันทรอม เมืองไพรบึง และเมืองกันทรลักษ์

เมืองศูนย์กลางด้านสาธารณสุข 4 แห่ง เมืองศรีสะเกษ เมืองกันทรลักษ์ เมืองบุงสูง เมืองหนองใหญ่

เมืองศูนย์กลางด้านการศึกษา 4 แห่ง เมืองศรีสะเกษ เมืองน้ำคำ เมืองกันทรามย์ เมืองกำแพง

เมืองศูนย์กลางด้านคมนาคมขนส่ง 4 แห่ง เมืองศรีสะเกษ เมืองกันทรลักษ์ เมืองขุขันธ์ เมืองกันทรามย์

ตารางที่ 6.2.1-3 รายละเอียดพื้นที่พัฒนาเมืองในผังเมืองรวม จังหวัดศรีสะเกษ

พื้นที่พัฒนาเมือง	เป้าหมาย ความ หนาแน่น ประชากร เฉลี่ย พ.ศ.2580 คน/ไร่	ขนาดพื้นที่เขตชุมชนเมืองปัจจุบัน		พื้นที่พัฒนาเมือง	
		เขตชุมชนเมือง ตาม ผังเมืองรวมเมือง /ชุมชน(1)	เขตชุมชนเมืองปัจจุบัน ตามการวิเคราะห์ โดยบริษัทที่ปรึกษา ⁽¹⁾	ขนาดพื้นที่	ความสามารถใน การรองรับ ประชากร ในปีพ.ศ.2580 ⁽²⁾
เมืองศรีสะเกษ	10		2,050	33,587	315,370
เมืองน้ำคำ	6		51	2,126	12,450
เมืองยางชุมน้อย	6		177	2,488	13,866
เมืองกันทรามย์	8		304	8,451	65,176
เมืองกันทรลักษ์ และเมืองหนองหญ้า	8		756	8,422	61,328
เมืองขุขันธ์	8		431	8,297	62,928
เมืองไพรบึง	6		160	1,956	10,776
เมืองปราสาท	6		120	1,546	8,556
เมืองขุนหาญ	8		386	6,734	50,784
เมืองกันทรอม	6		27	697	4,020
เมืองคอง	6		263	3,022	16,554
เมืองกำแพง และเมืองสระกำแพงใหญ่	8		307	4,372	32,520
เมืองบึงบูรพ์	6		87	694	3,642
เมืองห้วยทับทัน	6		60	1,327	7,602
เมืองศรีรัตนะ	6		68	991	5,538
เมืองบุงสูง	6		23	400	2,262
เมืองหนองใหญ่	6		15	837	4,932
เมืองพยุห์	6		79	1,102	6,138
เมืองโตด	6		32	547	3,090

หมายเหตุ (1) เขตพื้นที่ชุมชนเมืองในปัจจุบัน ใช้การวิเคราะห์โดยการกำหนดพื้นที่ Grid (80*80 เมตร) ที่มีพื้นที่อาคารปกคลุมดินมากกว่าร้อยละ 10

(2) ความสามารถในการรองรับประชากร เป็นประชากรที่อยู่ในเขตพื้นที่ที่กำหนดเป็นดินประเภทชุมชน ประชากรส่วนใหญ่กระจายอยู่ในเขตพื้นที่เกษตรกรรม

● พื้นที่พัฒนาเกษตร

กำหนดพื้นที่เกษตรกรรมเป็น 2 บริเวณ โดยมีรายละเอียดแต่ละบริเวณ ดังนี้

บริเวณพื้นที่อนุรักษ์เกษตรกรรมเพื่อความมั่นคงทางอาหาร ได้แก่ พื้นที่ที่อยู่ในเขตชลประทาน ทั้งโครงการชลประทานขนาดกลาง ชลประทานขนาดเล็ก และโครงการสูบน้ำด้วยไฟฟ้า พื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ใน เขตพื้นที่อำเภอศีลาลาด และอำเภอราศีไศล ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพในการเพาะปลูกข้าว มีมาตรการ ดังนี้

- ปกป้องและฟื้นฟูพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากการใช้ประโยชน์ที่ดินที่ไม่สอดคล้องกับศักยภาพ โดยเฉพาะการพัฒนาการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทชุมชนและการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทอุตสาหกรรมที่ ส่งผลกระทบต่อการใช้ปลูกและปัจจัยการเพาะปลูก

- การพัฒนาปัจจัยการเพาะปลูกโดยเฉพาะแหล่งน้ำ แรงงาน และเทคโนโลยีการเพาะปลูก เพื่อเพิ่มปริมาณและคุณภาพผลผลิต

- การสนับสนุนการเพิ่มมูลค่าผลผลิตโดยกระบวนการเพาะปลูกที่ได้มาตรฐาน GAP (Good Agricultural Practices, การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี) และกระบวนการแปรรูปผลผลิตที่ได้มาตรฐาน GMP (Good Manufacturing Practice, การปฏิบัติที่ดีในการผลิตอาหาร)

- พัฒนาแหล่งน้ำเดิมและแหล่งน้ำธรรมชาติเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บ โดยการปรับปรุง อ่างเก็บน้ำ หนองและฝายที่มีอยู่เดิม และพัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติให้สามารถเพิ่มปริมาณการกักเก็บ

บริเวณพื้นที่เกษตรเศรษฐกิจ ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญและมีชื่อเสียงของจังหวัดศรีสะเกษ ได้แก่ ข้าวหอมมะลิ มันสำปะหลัง หอมแดง พริกชี้หนูเม็ดใหญ่ กระเทียม ยางพารา ไม้ผล ได้แก่ ทุเรียน เงาะ และสัตว์เศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัด

- พื้นที่เพาะปลูกข้าว บริเวณพื้นที่อำเภอศีลาลาด อำเภอราศีไศล อำเภอ ชูชนธ์ อำเภอ กันทรลักษ์ และอำเภอกันทรารมย์

- พื้นที่เพาะปลูกมันสำปะหลัง บริเวณพื้นที่อำเภอกันทรลักษ์ อำเภอภูสิงห์ และอำเภอขุนหาญ

- พื้นที่เพาะปลูกยางพารา บริเวณพื้นที่อำเภอกันทรลักษ์ อำเภอขุนหาญ อำเภอเบญจลักษ์ อำเภอ น้ำเกลี้ยง และอำเภอชูชนธ์

- พื้นที่เพาะปลูกทุเรียน บริเวณพื้นที่อำเภอขุนหาญ และอำเภอ กันทรลักษ์

- พื้นที่เพาะปลูกเงาะ บริเวณพื้นที่อำเภอกันทรลักษ์ ซึ่งมีพื้นที่รวมอำเภอขุนหาญ

- พื้นที่เพาะปลูกหอมแดง บริเวณพื้นที่อำเภอราศีไศล อำเภอยางชุมน้อย อำเภอวังหิน และอำเภอเมืองจันทร์

- พื้นที่เพาะปลูกกระเทียม บริเวณพื้นที่อำเภอยางชุมน้อย และอำเภอวังหิน

- พื้นที่เพาะปลูกพริก บริเวณพื้นที่อำเภออุทุมพรพิสัย อำเภอ ยางชุมน้อย อำเภอวังหิน และอำเภอพยุห์ตามลำดับ

- พื้นที่เพาะเลี้ยงโค บริเวณพื้นที่อำเภอชูชนธ์ อำเภออุทุมพรพิสัย อำเภอเมืองศรีสะเกษ อำเภอกันทรารมย์ และอำเภอกันทรลักษ์

- พื้นที่เพาะเลี้ยงกระบือ บริเวณพื้นที่อำเภอราศีไศล อำเภอยางชุมน้อย อำเภอศรีรัตนะ อำเภอ น้ำเกลี้ยง และอำเภอพยุห์

- พื้นที่เพาะเลี้ยงสุกร บริเวณพื้นที่อำเภออุทุมพรพิสัย อำเภอกันทรารมย์ และอำเภอกันทรลักษ์

- พื้นที่เพาะเลี้ยงไก่ บริเวณพื้นที่อำเภอเบญจลักษ์ อำเภอกันทรลักษ์ และอำเภอโนนคูณ

- พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ บริเวณพื้นที่อำเภออุทุมพรพิสัย อำเภอราษีไศล อำเภอกันทรารมย์ และอำเภอเมืองศรีสะเกษ

โดยมีแนวทางการส่งเสริมการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อเกษตรเศรษฐกิจตามแนวทางการเกษตรยุคไทยแลนด์ 4.0 ดังนี้

- ป้องกันผลกระทบจากการใช้ประโยชน์ที่ดินที่ไม่สอดคล้องกับศักยภาพ โดยเฉพาะการพัฒนาชุมชน และกิจการโรงงานที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ปุ๋ยหรือการใช้สารเคมี รวมถึงปัจจัยการเพาะปลูกหรือการใช้ปุ๋ย

- การพัฒนาปัจจัยการเพาะปลูกและการเพาะเลี้ยง โดยเฉพาะพันธุ์ยางพารา พันธุ์โค สุกร และไก่เนื้อ แรงงาน และเทคโนโลยีการเพาะปลูกและการเพาะเลี้ยง

- การสนับสนุนการเพิ่มมูลค่าผลผลิตโดยกระบวนการเพาะปลูกและการเพาะเลี้ยงที่ได้มาตรฐาน GAP (Good Agricultural Practices, การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี) และกระบวนการแปรรูปผลผลิตที่ได้มาตรฐาน GMP (Good Manufacturing Practice, การปฏิบัติที่ดีในการผลิตอาหาร)

- การพัฒนาระบบการรวบรวม แปรรูป และจำหน่ายผลิตภัณฑ์

- กำหนดมาตรการเพื่อควบคุมผลกระทบจากการประกอบกิจการต่อสภาพแวดล้อมและพื้นที่โดยรอบ โดยเฉพาะการประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์เพื่อการค้าขนาดใหญ่ในพื้นที่ต่อเนื่องหรือใกล้เขตชุมชน

- การส่งเสริมเครื่องบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ Geographical Indication : GI) เพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ และรักษาคุณภาพมาตรฐานของสินค้า

● พื้นที่พัฒนาอุตสาหกรรม

กำหนดพื้นที่รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมบริเวณหลัก โดยมีรายละเอียดแต่ละบริเวณ ดังนี้

พื้นที่พัฒนาเศรษฐกิจนวัตกรรมและการผลิตทันสมัย การพัฒนาประเทศให้หลุดพ้นจากประเทศรายได้ปานกลาง แล้วนำไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูงนั้น นั้นต้องมีการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีการใช้เทคโนโลยีขั้นสูงในการผลิต และเป็นอุตสาหกรรมที่มีการพัฒนาในด้านความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรมต่าง ๆ

- พื้นที่เพาะปลูกข้าว บริเวณพื้นที่อำเภอศิลาลาด อำเภอราษีไศล อำเภออุษันธุ์ อำเภอกันทรลักษ์ และอำเภอกันทรารมย์

- พื้นที่พัฒนานวัตกรรมอุตสาหกรรมการแปรรูปมันสำปะหลัง ได้แก่พื้นที่เพาะปลูกและย่านอุตสาหกรรมแปรรูปมันสำปะหลัง บริเวณพื้นที่อำเภอกันทรลักษ์ อำเภอภูสิงห์ และอำเภอขุนหาญ

- พื้นที่พัฒนานวัตกรรมอุตสาหกรรมการแปรรูปยางพารา พื้นที่เพาะปลูกและย่านอุตสาหกรรมแปรรูปยางพารา บริเวณพื้นที่อำเภอกันทรลักษ์ อำเภอขุนหาญ อำเภอเบญจลักษ์ อำเภอน้ำเกลี้ยง และอำเภออุษันธุ์

- พื้นที่พัฒนานวัตกรรมอุตสาหกรรมทุเรียน พื้นที่เพาะปลูกและย่านอุตสาหกรรมแปรรูปทุเรียน บริเวณพื้นที่อำเภอขุนหาญ และอำเภอกันทรลักษ์

- พื้นที่พัฒนานวัตกรรมอุตสาหกรรมการแปรรูปเงาะ พื้นที่เพาะปลูกและย่านอุตสาหกรรมแปรรูปเงาะ บริเวณพื้นที่อำเภอกันทรลักษ์

- พื้นที่พัฒนานวัตกรรมอุตสาหกรรมการแปรรูปหอมแดง พื้นที่เพาะปลูกและย่านอุตสาหกรรมแปรรูปหอมแดง บริเวณพื้นที่อำเภอราษีไศล อำเภอขามน้อย อำเภอวังหิน และอำเภอเมืองจันทร์

- พื้นที่พัฒนานวัตกรรมอุตสาหกรรมการแปรรูปกระเทียม พื้นที่เพาะปลูกและย่านอุตสาหกรรมแปรรูปกระเทียม บริเวณพื้นที่อำเภอขามน้อย และอำเภอวังหิน

- พื้นที่พัฒนานวัตกรรมการอุตสาหกรรมการแปรรูปพริก พื้นที่เพาะปลูกและย่านอุตสาหกรรมแปรรูปพริก บริเวณพื้นที่อำเภออุทุมพรพิสัย อำเภอขามเฒ่า อำเภอวังหิน และอำเภอพยุหะตามลำดับ
- พื้นที่พัฒนานวัตกรรมการอุตสาหกรรมการแปรรูปสุสัต์ว์ (โค) บริเวณพื้นที่อำเภอขุขันธ์ อำเภออุทุมพรพิสัย อำเภอเมืองศรีสะเกษ อำเภอกันทรารมย์ และอำเภอ กันทรลักษ์
- พื้นที่พัฒนานวัตกรรมการอุตสาหกรรมการแปรรูปสุสัต์ว์ (สุกร) บริเวณพื้นที่อำเภออุทุมพรพิสัย อำเภอกันทรารมย์ และอำเภอกันทรลักษ์
- พื้นที่พัฒนานวัตกรรมการอุตสาหกรรมการแปรรูปสุสัต์ว์ (ไก่) บริเวณพื้นที่อำเภอเบญจลักษ์ อำเภอกันทรลักษ์ และอำเภอโนนคูณ

พื้นที่ย่านอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ ได้แก่ย่านอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพและมีวัตถุดิบในพื้นที่และอุตสาหกรรมที่ได้รับการสนับสนุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้แก่กลุ่มอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการผลิต อุตสาหกรรมโลหะ และเป็นบริเวณที่มีความพร้อมในด้านโครงสร้างพื้นฐาน ในพื้นที่ที่อยู่ในแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 24 บริเวณอำเภอเบญจลักษ์ หรือทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 226

- ย่านอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องจากการเกษตร ได้แก่ พื้นที่บริเวณอำเภอเมืองศรีสะเกษ อำเภอขุขันธ์ อำเภออุทุมพรพิสัย
- ย่านอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการผลิต, อุตสาหกรรมโลหะ ได้แก่พื้นที่บริเวณอำเภอเมืองศรีสะเกษ อำเภอกันทรลักษ์

โดยมีแนวทางการส่งเสริมการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรม ดังนี้

1. การส่งเสริมการรวมกลุ่มคลัสเตอร์อุตสาหกรรม เพื่อรองรับและสนับสนุนอุตสาหกรรมเป้าหมาย โดยการพัฒนาอุตสาหกรรมในอนาคตจะต้องมีการเชื่อมโยงการพัฒนาตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าของอุตสาหกรรม เริ่มตั้งแต่การจัดหาวัตถุดิบ การผลิตสินค้าและบริการ ตลอดจนการกระจายหรือการจัดจำหน่ายสินค้าและบริการที่ผลิตขึ้นเพื่อก่อให้เกิดการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ

2. ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Growth) โดยการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เทคโนโลยีการรีไซเคิล การใช้พลังงานทดแทน หรือพลังงานทางเลือกที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การให้ความรู้และแนวทางปฏิบัติในการรักษาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน และสนับสนุนธุรกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมและสร้างความยั่งยืนในการประกอบการอุตสาหกรรม และสามารถป้องกันผลกระทบจากการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่ออุตสาหกรรมและคลังสินค้าต่อพื้นที่โดยรอบ

พัฒนานวัตกรรม การพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมภายในสถานประกอบการ ต่อยอดงานวิจัยเพื่อนพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมต่าง ๆ มาช่วยเพิ่มผลิตภาพการผลิต สร้าง ผลิตภัณฑ์ต้นแบบ (Pilot) และพัฒนางานวิจัยและนวัตกรรมสู่การผลิตเชิงพาณิชย์ ตลอดจนการสร้างสรรค์ นวัตกรรมใหม่เพื่อยกระดับมูลค่าผลิตภัณฑ์ พัฒนากระบวนการผลิต หรือขยายการประกอบการของ ภาคอุตสาหกรรมไปสู่ห่วงโซ่การผลิตของโลกที่มีมูลค่าสูง

(3) กระตุ้นและส่งเสริมการใช้ประโยชน์ที่ดินพื้นที่ชุมชนเมืองและย่านกิจกรรมต่าง ๆ ตามบทบาท ลำดับศักดิ์ และแนวคิดการพัฒนา

- กำหนดแนวทางการใช้ประโยชน์ที่ดินพื้นที่พัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพและได้มาตรฐาน ทั้งกิจกรรมและรูปแบบการพัฒนาเชิงกายภาพ ซึ่งอ้างอิงจาก Urban Land Use Planning, 4th Edition (1995) Kaiser, Godchalk, Chapin ได้รวบรวมและวิเคราะห์องค์ประกอบมาตรฐานและรูปแบบทาง

กายภาพของชุมชนเมืองและพื้นที่กิจกรรมต่าง ๆ ทั้งพื้นที่พาณิชย์กรรม การอยู่อาศัย เกษตรกรรม และอุตสาหกรรม โดยมีความแตกต่างกันตามลำดับศักยภาพหรือบทบาทของชุมชนเมืองและย่านกิจกรรม มีรายละเอียดองค์ประกอบที่สำคัญต่าง ๆ ดังนี้

- ความหนาแน่นและรูปแบบการพัฒนา

รูปแบบการพัฒนาและความหนาแน่นเฉลี่ยของที่อยู่อาศัย จากการรวบรวมข้อมูลและศึกษา รูปแบบอาคารและความหนาแน่นประชากรต่อหน่วยที่อยู่อาศัย พบว่า ค่าความหนาแน่นจำนวนครัวเรือนต่อพื้นที่เฉลี่ยมี 3 รูปแบบ ได้แก่

1. ค่าความหนาแน่นจำนวนครัวเรือนต่อพื้นที่เฉลี่ยสุทธิ (Net Density Household) เป็นค่าความหนาแน่นจริงของจำนวนครัวเรือนที่อยู่อาศัยในพื้นที่นั้น
2. ค่าความหนาแน่นจำนวนครัวเรือนต่อพื้นที่เฉลี่ยรวม (Gross Density Household) เป็นค่าความหนาแน่นของจำนวนครัวเรือนที่อยู่อาศัยในพื้นที่นั้น ซึ่งรวมถึงพื้นที่ดินที่ตั้งอาคาร ถนน เขตทาง และพื้นที่อยู่อาศัยที่ยังไม่ได้พัฒนา
3. ค่าความหนาแน่นจำนวนครัวเรือนต่อพื้นที่เฉลี่ยละแวกบ้าน (Neighborhood Density Household) เป็นค่าความหนาแน่นของจำนวนครัวเรือนที่อยู่อาศัยในพื้นที่นั้น ซึ่งรวมถึงพื้นที่ดินที่ตั้งอาคาร ถนน เขตทาง พื้นที่อยู่อาศัยที่ยังไม่ได้พัฒนา พื้นที่พาณิชย์กรรม และพื้นที่สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ บริเวณดังกล่าวด้วย

จากนิยามดังกล่าว พบว่า ค่าความหนาแน่นจำนวนครัวเรือนต่อพื้นที่เฉลี่ยสุทธิ (Net Density Household) มีค่าสูงกว่าค่าความหนาแน่นจำนวนครัวเรือนต่อพื้นที่เฉลี่ยรวม (Gross Density Household) และค่าความหนาแน่นจำนวนครัวเรือนต่อพื้นที่เฉลี่ยละแวกบ้าน (Neighborhood Density Household) ระหว่างร้อยละ 15.0 – 137.5 สามารถสรุปได้ ดังตารางที่ 6.2.1-4

ตารางที่ 6.2.1-4 รูปแบบอาคารและความหนาแน่นประชากรต่อพื้นที่เฉลี่ยลักษณะต่างๆ

รูปแบบอาคารที่อยู่อาศัย	ความหนาแน่น (ประชากรต่อไร่)			
	F.A.R.	Net	Gross	Neighborhood
บ้านเดี่ยว	≤ 0.2	≤ 3	≤ 2	≤ 2
บ้านเดี่ยว ก่อสร้างเต็มพื้นที่	0.3	3-4	2-3	2
บ้านแฝด	0.3	4-5	3-4	3
บ้านแถว (Rowhouse)	0.5	6-10	5-8	5
บ้านแถว หลายครอบครัว (Stacked Townhouse)	0.8	10-16	8-12	7
อาคารอยู่อาศัยรวมสูง 3 ชั้น	1.0	16-18	12-16	8
อาคารอยู่อาศัยรวมสูง 6 ชั้น	1.4	26-30	20-25	12
อาคารอยู่อาศัยรวมสูง 13 ชั้น	1.8	34-38	28-32	16

ที่มา : ปรับปรุงจาก Urban Land Use Planning 4th Edition, Kaiser, Godchalk, Chapin, 1995 หน้า 356

หมายเหตุ : F.A.R. หมายถึง Floor Area Ratio หรือ สัดส่วนพื้นที่อาคารต่อพื้นที่ดิน/แปลงที่ดิน

ทั้งนี้ การกำหนดรูปแบบอาคารและความหนาแน่นประชากรเป้าหมายในผังเมืองรวมจังหวัดศรีสะเกษ เลือกใช้ค่าความหนาแน่นจำนวนครัวเรือนต่อพื้นที่เฉลี่ยละแวกบ้าน (Neighborhood Density Household) เป็นหลัก เนื่องจากการคำนวณมีพื้นฐานลักษณะเดียวกัน คือเป็นการคำนวณหาค่าเฉลี่ยขนาดประชากรต่อพื้นที่ตาราง (Grid) ซึ่งนับรวมพื้นที่ว่าง โครงสร้างพื้นฐาน และองค์ประกอบอื่นๆ ซึ่งค่า

ความหนาแน่นจำนวนครัวเรือนต่อพื้นที่เฉลี่ยละแวกบ้านนี้มีค่าความหนาแน่นจำนวนครัวเรือนต่อพื้นที่เฉลี่ย (หรือขนาดประชากรต่อพื้นที่เฉลี่ย) คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 40 – 67 ของค่าความหนาแน่นสุทธิเท่านั้น

- ขนาดพื้นที่พาณิชยกรรม

จากการรวบรวมรูปแบบพื้นที่พาณิชยกรรมและการวิเคราะห์พื้นที่ให้บริการ Kaiser, Godchalk, Chapin จำแนกลักษณะการพัฒนาย่านพาณิชยกรรมหลักเป็น 3 บริเวณ ได้แก่

1. พื้นที่ย่านศูนย์กลางธุรกิจ (Central Business District, CBD) ได้แก่ พื้นที่ศูนย์กลางปัจจุบัน ซึ่งมีความจำเป็นต้องกำหนดทิศทางการพัฒนา รวมถึงการฟื้นฟูเมือง เพื่อรองรับการพัฒนาบทบาทที่มีความหลากหลายและแก้ไขปัญหาความเสื่อมโทรมจากกิจกรรมที่มีความหนาแน่นสูงขึ้น

2. ย่านธุรกิจบริวาร (Satellite Business center) ได้แก่ พื้นที่ย่านศูนย์กลางของเมืองบริวาร และพื้นที่ขอบเมืองศูนย์กลาง ทั้งนี้ รูปแบบการพัฒนามีโอกาสได้รับการพัฒนาอย่างเข้มข้น (F.A.R. เฉลี่ยเท่ากับ 5) เนื่องจากปัจจัยด้านราคาที่ดินที่ต่ำกว่าในพื้นที่ศูนย์กลาง และมีลักษณะผสมผสานกับย่านพาณิชยกรรมดั้งเดิม

3. พื้นที่แนวทางหลวงสายหลัก (Highway – Oriented Area) จำแนกได้เป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ พื้นที่พาณิชยกรรมให้บริการผู้เดินทางเป็นหลัก และพื้นที่พาณิชยกรรมที่มีขนาดใหญ่ รวบรวมร้านค้าที่ต้องการพื้นที่จัดแสดงสินค้า เช่น เพอร์นิเจอร์ และรถยนต์

ตารางที่ 6.2.1-5 รูปแบบอาคารพาณิชยกรรมและขนาดการให้บริการ

รูปแบบ	พื้นที่ค้าขาย (ตร.ม.)		พื้นที่ตั้ง (ไร่)	ขนาดประชากรที่ให้บริการ (คน)	รัศมีการให้บริการ		ผู้เช่าพื้นที่หลัก	จำนวนร้านค้า (ร้าน)
	ช่วง	ทั่วไป			ระยะเวลาเดินทาง (นาที)	ระยะทาง (กิโลเมตร)		
ละแวกบ้าน (Neighborhood)	2,750 – 9,100	4,600	6.25 – 25	2,500 – 40,000 (เฉลี่ย 10,000 คน)	5 – 10	2.5	ซูเปอร์มาร์เก็ต	5 – 20
ชุมชน (Community)	9,100 – 27,300	13,800	25 – 75	40,000- 150,000 (เฉลี่ย 50,000 คน)	10 – 20	5.0-8.0	ห้างสรรพสินค้าขนาดเล็ก	15 – 40
อนุภาค (Regional)	27,300 – 92,000	36,800	25 – 150 (ทั่วไป 125 ไร่)	150,000 คนขึ้นไป	20 – 30	8.0 กิโลเมตรขึ้นไป	ห้างสรรพสินค้าเต็มรูปแบบ 1 แห่งขึ้นไป	40 – 80
ภาค (Super-Regional)	46,000 – 138,000	73,600	37.5 – 250 ขึ้นไป	300,000 คนขึ้นไป	30 นาทีขึ้นไป	22.5 กิโลเมตรขึ้นไป	ห้างสรรพสินค้าเต็มรูปแบบ 3 แห่งขึ้นไป	100 ร้านขึ้นไป
ศูนย์กลางหลัก (Mixed-Use Center)	46,000 – 184,000	92,000 (มีพื้นที่การค้า ร้อยละ 10-20)	15 – 125 (เฉลี่ย 37.5 ไร่)	-	พื้นที่ใกล้เคียงและให้บริการระดับอนุภาค	-	อาคารสำนักงานและห้างสรรพสินค้าเต็มรูปแบบ 1 แห่งขึ้นไป	-

ที่มา : ปรับปรุงจาก Urban Land Use Planning 4th Edition, Kaiser, Godchalk, Chapin, 1995 หน้า 322

- ขนาดและสัดส่วนพื้นที่โล่งว่าง

รูปแบบและขนาดพื้นที่โล่งว่างในเขตเมืองและชุมชนมีขนาดและศักยภาพในการให้บริการที่แตกต่างกัน Kaiser, Godchalk, Chapin สรุปลักษณะพื้นที่โล่งว่างไว้ 3 ลักษณะ ได้แก่ พื้นที่โล่งว่างระดับพื้นที่ชุมชน (Local or Close – To – Home Space), พื้นที่โล่งว่างระดับภาค (Regional Space) และพื้นที่ลักษณะเฉพาะ (Special Use) ซึ่งมีรูปแบบที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะลักษณะพื้นที่และขนาดการให้บริการ โดยเฉพาะพื้นที่ลักษณะเฉพาะ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีสภาพแวดล้อมที่มีความสำคัญและมีคุณค่า ใช้ประโยชน์เพื่อการรักษาสภาพแวดล้อมและการศึกษาเรียนรู้เป็นสำคัญ เมื่อพิจารณาจากเกณฑ์การกำหนดขนาดพื้นที่โล่งว่างดังกล่าวพบว่าค่าเฉลี่ยพื้นที่โล่งว่างต่อขนาดประชากรที่กำหนดไว้มีค่าสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ใช้ทั่วไป โดยมีค่าเฉลี่ยพื้นที่โล่งว่าง 25 – 60 ตารางเมตรต่อประชากร 1 คน เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ขององค์การอนามัยโลกซึ่งกำหนดไว้ที่ 9 ตารางเมตรต่อคน โดยมีรายละเอียดรูปแบบและขนาดการให้บริการพื้นที่โล่งว่างต่าง ๆ

เมื่อพิจารณากับพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ พบว่ามีศักยภาพในการพัฒนาพื้นที่โล่งว่างทั้ง 3 รูปแบบ โดยอาจมีการปรับลดขนาดพื้นที่ให้เหมาะสมกับการได้มาของที่ดินและตำแหน่งที่ตั้ง เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่สามารถเดินทางเข้าถึงพื้นที่ได้อย่างเหมาะสม รวมถึงการกำหนดพื้นที่โล่งว่างบริเวณแหล่งทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมที่มีคุณค่าเพื่อพัฒนาสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับการอนุรักษ์พื้นที่อย่างต่อเนื่องและเพิ่มคุณค่าให้กับพื้นที่สามารถใช้ประโยชน์เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 6.2.1-6 รูปแบบพื้นที่โล่งว่างในเขตเมืองและขนาดการให้บริการ

รูปแบบ	ลักษณะกิจกรรม	รัศมีให้บริการ	ขนาดพื้นที่ที่ต้องการ	ขนาดพื้นที่ต่อประชากร 1,000 คน	ลักษณะที่ตั้ง
พื้นที่ระดับชุมชน หรือย่านที่อยู่อาศัย					
สวนขนาดเล็ก	กิจกรรมรองรับเฉพาะกลุ่มและพื้นที่ เช่น เด็ก ผู้สูงอายุ	ไม่เกิน 400 เมตร	ไม่เกิน 2.5 ไร่	0.6 – 1.25 ไร่	อยู่ภายในพื้นที่ชุมชน
สวนสาธารณะ ลานแวกบ้าน/สนามเด็กเล่น	กิจกรรมสันทนาการที่มีความเข้มข้นและหลากหลาย เช่น สนามเด็กเล่น สนามกีฬา	400 – 8 00 เมตร และให้บริการประชากรไม่เกิน 5,000 คน	37.5 ไร่ขึ้นไป	2.5 – 5.0 ไร่	เหมาะสมสำหรับพื้นที่ชุมชนหนาแน่น เข้าถึงได้สะดวก ในระยะการเดินทางหรือปั่นจักรยานจากภายในพื้นที่ชุมชน
สวนสาธารณะชุมชน	ผสมผสานทั้งกิจกรรมสันทนาการที่มีความเข้มข้นและหลากหลาย และพื้นที่เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ	1.6 – 3.2 กิโลเมตร และครอบคลุมพื้นที่หลายชุมชน	62.5 ไร่ขึ้นไป	12.5 – 20.0 ไร่	ตั้งอยู่ในระยะที่เดินทางได้จากชุมชนโดยรอบและอาจครอบคลุมพื้นที่ทางธรรมชาติ เช่น แหล่งน้ำ
ขนาดพื้นที่โล่งว่างระดับชุมชน หรือย่านที่อยู่อาศัยเฉลี่ย เท่ากับ 15.60 – 26.25 ไร่ต่อประชากร 1,000 คน หรือ 25.0 – 42.0 ตารางเมตรต่อคน					
พื้นที่ระดับภาค					
สวนสาธารณะระดับเมือง/ภาค	กิจกรรมกลางแจ้งในพื้นที่ทางธรรมชาติ	ระยะเวลาเดินทางไม่เกิน 1 ชั่วโมง	500 ไร่ขึ้นไป	12.5 – 25 ไร่	พื้นที่ต่อเนื่องกับพื้นที่อนุรักษ์ธรรมชาติ

รูปแบบ	ลักษณะกิจกรรม	รัศมีให้บริการ	ขนาดพื้นที่ที่ ต้องการ	ขนาดพื้นที่ต่อ ประชากร 1,000 คน	ลักษณะที่ตั้ง
พื้นที่โล่งอนุรักษ์ สภาพแวดล้อม ระดับภาค	พื้นที่อนุรักษ์ทาง ธรรมชาติเพื่อการ เรียนรู้ และกิจกรรม กลางแจ้ง โดยส่วน ใหญ่มีพื้นที่ นันทนาการมาเกิน ร้อยละ 20 ของ พื้นที่	ระยะเวลาเดินทาง ไม่เกิน 1 ชั่วโมง	มากกว่า 2,500 ไร่ หรือครอบคลุมพื้นที่ อนุรักษ์ทาง ธรรมชาติและพื้นที่ โดยรอบเพื่อการ บริหารจัดการพื้นที่ อย่างเหมาะสม		พื้นที่ทางธรรมชาติ ที่มี ความหลากหลาย และสำคัญ
ขนาดพื้นที่โล่งว่างระดับภาคเฉลี่ย เท่ากับ 38 ไร่ต่อประชากร 1,000 คน หรือ 60.0 ตารางเมตรต่อคน					
พื้นที่ลักษณะเฉพาะ (ทั้งระดับชุมชนและภาค)					
รองรับกิจกรรมที่ หลากหลายรูปแบบ ทั้งสันทนาการ และ จุดแวะพักระหว่าง การเดินทาง	ไม่กำหนด	ขนาดเพียงพอต่อ การปกป้องแหล่ง ทรัพยากรและการ ใช้ประโยชน์		บริเวณพื้นที่แนวระเบียง หรือขอบแหล่ง ทรัพยากรหรือเส้นทาง	
พื้นที่เพื่อรองรับ กิจกรรมเฉพาะ เช่น การแข่งขันหรือเล่น กีฬาชนิดใดชนิด หนึ่ง หรือพื้นที่ลาน กลางเมือง หรือลาน แสดงกลางแจ้ง	ไม่กำหนด	กำหนดไม่ได้		ตั้งอยู่ในชุมชน	
เน้นการอนุรักษ์และ บริหารจัดการเพื่อ รักษา สภาพแวดล้อมเป็น หลัก การใช้ประโยชน์ นันทนาการเป็น วัตถุประสงค์รอง	ไม่กำหนด	ขนาดเพียงพอต่อ การปกป้องแหล่ง ทรัพยากร		ขึ้นอยู่กับคุณค่า ขนาด และสภาพแวดล้อมของ แหล่งทรัพยากร	

ที่มา : ปรับปรุงจาก Urban Land Use Planning 4th Edition, Kaiser, Godchalk, Chapin, 1995 หน้า 390-391.

ตารางที่ 6.2.1 - 7 แนวทางกระตุ้นและส่งเสริมการใช้ประโยชน์ที่ดิน

พื้นที่พัฒนา	รูปแบบกิจกรรมหลัก							แนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน				มาตรการจูงใจ			
	การอยู่อาศัย	พาณิชย์กรรม	เกษตรกรรม	อุตสาหกรรม	ที่โล่งว่าง	โครงสร้างพื้นฐาน	โครงข่ายระบบขนส่ง /ระบบขนส่งมวลชน	ไฟฟ้า	ระบบประปา	ระบบกำจัดมูลฝอย	ระบบบำบัดน้ำเสีย	การจัดที่โล่งสาธารณะ	การพัฒนาอาคารเขียว	การรักษาสภาพแวดล้อม	การพัฒนาที่อยู่อาศัยผู้มีรายได้น้อย
พื้นที่พัฒนาเมือง															
ชุมชนศูนย์กลางเมืองระดับจังหวัด	✓	✓	○	○	✓	✓	✓	พื้นที่ให้บริการไม่น้อยกว่าร้อยละ 80	พื้นที่ให้บริการไม่น้อยกว่าร้อยละ 80	กลุ่มการจัดการขยะ	มีระบบบำบัด	การลดหย่อนภาษี	การลดหย่อนภาษี	การลดหย่อนภาษี	การลดหย่อนภาษี / เพิ่มพื้นที่ปลูกสร้างอาคาร
	บ้านเดี่ยว บ้านแถว อาคารอยู่อาศัยรวม	ศูนย์การค้าระดับชุมชน ตลาด โรงแรม อาคารสำนักงาน อาคารพาณิชย์กรรม	ห้ามการเลี้ยงสัตว์เพื่อการค้า	อุตสาหกรรม บริการชุมชน	สวนสาธารณะระดับเมืองและชุมชน	โรงพยาบาลประจำจังหวัด สถานศึกษาระดับก่อนประถม-อุดมศึกษา ไฟฟ้า ประปา ระบบกำจัดของเสีย	ระบบขนส่งมวลชนแบบ Line Haul, Feeder, Distribution								
ชุมชนศูนย์กลางเมืองระดับอำเภอ	✓	✓	○	○	✓	✓	✓	พื้นที่ให้บริการไม่น้อยกว่าร้อยละ 60	พื้นที่ให้บริการไม่น้อยกว่าร้อยละ 60	กลุ่มการจัดการขยะ	มีระบบบำบัด	การลดหย่อนภาษี	การลดหย่อนภาษี	การลดหย่อนภาษี	การลดหย่อนภาษี / เพิ่มพื้นที่ปลูกสร้างอาคาร
	บ้านเดี่ยว บ้านแถว อาคารอยู่อาศัยรวมไม่เกิน 6 ชั้น	ศูนย์การค้าและแวกบ้าน ตลาด โรงแรม อาคารสำนักงาน อาคารพาณิชย์กรรม	ห้ามการเลี้ยงสัตว์เพื่อการค้า	อุตสาหกรรม บริการชุมชน	สวนสาธารณะระดับเมืองและชุมชน	โรงพยาบาลประจำอำเภอ สถานศึกษาระดับก่อนประถม-มัธยมปลาย อาชีวศึกษา ไฟฟ้า ประปา ระบบกำจัดของเสีย	ระบบขนส่งมวลชนแบบ Line Haul, Feeder,								
ชุมชนศูนย์กลางย่อย	✓	✓	○	○	✓	✓	✓	พื้นที่ให้บริการไม่น้อยกว่าร้อยละ 50	พื้นที่ให้บริการไม่น้อยกว่าร้อยละ 50	กลุ่มการจัดการขยะ	มีระบบบำบัด	-	-	การลดหย่อนภาษี	การลดหย่อนภาษี / เพิ่มพื้นที่ปลูกสร้างอาคาร
	บ้านเดี่ยว บ้านแถว อาคารอยู่อาศัยรวมไม่เกิน 3 ชั้น	ศูนย์การค้าและแวกบ้าน ตลาด อาคารพาณิชย์กรรม		อุตสาหกรรม บริการชุมชน	สวนสาธารณะระดับเมืองและชุมชน	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ สถานศึกษาระดับก่อนประถม-มัธยมต้น ไฟฟ้า ประปา ระบบกำจัดของเสีย	ระบบขนส่งมวลชนแบบ Line Haul, Feeder,								

พื้นที่พัฒนา	รูปแบบกิจกรรมหลัก							แนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน				มาตรการจูงใจ			
	การอยู่อาศัย	พาณิชย์กรรม	เกษตรกรรม	อุตสาหกรรม	ที่โล่งว่าง	โครงสร้างพื้นฐาน	โครงข่ายระบบขนส่ง /ระบบขนส่งมวลชน	ไฟฟ้า	ระบบประปา	ระบบกำจัดมูลฝอย	ระบบบำบัดน้ำเสีย	การจัดที่โล่งสาธารณะ	การพัฒนาอาคารเขียว	การรักษาสภาพแวดล้อม	การพัฒนาที่อยู่อาศัยผู้มีรายได้น้อย
พื้นที่พัฒนาเกษตรกรรม															
พื้นที่อนุรักษ์เกษตรกรรม	○	○	✓	×	○	○	○	-	-	กลุ่มการจัดการขยะ	ควบคุมการปล่อยน้ำเสีย	-	-	การลดหย่อนภาษี	—
	บ้านเดี่ยว	ร้านค้าชุมชน	พืชตามเขตเศรษฐกิจ	อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการแปรรูปเกษตรกรรม	บริเวณที่อยู่อาศัย	ระบบโครงการชลประทาน	ถนนสายรองและสายย่อย								
พื้นที่เกษตรเศรษฐกิจ	○	○	✓	×	○	○	○	-	-	กลุ่มการจัดการขยะ	ควบคุมการปล่อยน้ำเสีย	-	-	การลดหย่อนภาษี	—
	บ้านเดี่ยว	ร้านค้าชุมชน	พืช/สัตว์ ตามเขตเศรษฐกิจ	อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการแปรรูปเกษตรกรรม	บริเวณที่อยู่อาศัย	ระบบชลประทาน	ถนนสายรองและสายย่อย								
พื้นที่พัฒนาอุตสาหกรรม															
พื้นที่อุตสาหกรรมหลัก	○	○	×	✓	○	○	○	พื้นที่ให้บริการไม่น้อยกว่าร้อยละ 60	พื้นที่ให้บริการไม่น้อยกว่าร้อยละ 60	กลุ่มการจัดการขยะ	มีระบบบำบัด			การลดหย่อนภาษี	—
				อุตสาหกรรมและคลังสินค้า	พื้นที่แนวป้องกัน/นันทนาการ	ไฟฟ้า ประปา ระบบกำจัดของเสีย	เส้นทางสายประธานเส้นทางสายหลัก								
พื้นที่พัฒนาโลจิสติกส์	○	○	×	✓	○	○	○	พื้นที่ให้บริการไม่น้อยกว่าร้อยละ 60	พื้นที่ให้บริการไม่น้อยกว่าร้อยละ 60	กลุ่มการจัดการขยะ	มีระบบบำบัด			การลดหย่อนภาษี	—
		สำนักงาน		คลังสินค้าและจุดเปลี่ยนถ่ายสินค้า	พื้นที่แนวป้องกัน/นันทนาการ	ไฟฟ้า ประปา ระบบกำจัดของเสีย	เส้นทางสายประธานเส้นทางสายหลัก								

หมายเหตุ :

- ดำเนินการเมื่อมีความพร้อม
- ✓ จำเป็นต้องกระตุ้นและส่งเสริม
- ×

ที่มา : การวิเคราะห์ของบริษัทที่ปรึกษา, 2562.

(4) กำหนดมาตรการควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อป้องกันผลกระทบและความขัดแย้ง ภายใต้กฎหมาย ระเบียบข้อบังคับที่มีการบังคับใช้ และหลักวิชาการ

● บูรณาการเครื่องมือทางกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ และหลักวิชาการเพื่อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินและกิจกรรมในพื้นที่พัฒนาและโดยรอบอย่างเหมาะสม ได้แก่

- 1) กฎหมายเกี่ยวกับพื้นที่พัฒนาชุมชนเมือง
- 2) กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่เกษตรกรรม
- 3) กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่อุตสาหกรรม
- 4) แนวคิดการบริหารจัดการพื้นที่พัฒนาชุมชนเมือง เกษตรกรรม และอุตสาหกรรม

● ควบคุมกิจกรรมการใช้ประโยชน์ที่ดินที่ขัดแย้งและส่งผลกระทบต่อกิจกรรมการใช้ประโยชน์ที่ดินหลักแต่ละบริเวณ

● กำหนดมาตรการควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ประโยชน์ที่ดินหลัก โดยการควบคุมกิจกรรม ความหนาแน่น และรูปแบบการพัฒนาเชิงกายภาพ

● กำหนดมาตรการรักษาสภาพแวดล้อมภายในและโดยรอบพื้นที่พัฒนา เพื่อบรรเทาและป้องกันผลกระทบต่อพื้นที่แหล่งทรัพยากร พื้นที่เกษตรกรรมและที่โล่งว่างโดยรอบ โดยเฉพาะพื้นที่อุตสาหกรรม และการพัฒนาพื้นที่บริเวณรักษาสภาพแวดล้อม และรักษาศักยภาพในการคมนาคมขนส่งของโครงข่ายเส้นทางสายหลัก รอง และพื้นที่เขตชุมชนเมืองที่มีความหนาแน่นสูง โดยกำหนดแนวทาง ดังนี้

1) ระยะเวลาขอร่นรอบแหล่งทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมที่สำคัญ โดยกำหนดตามมาตรฐานพื้นที่แหล่งทรัพยากรแต่ละประเภทดังนี้

- พื้นที่ป่าไม้ กำหนดระยะกันชนเพื่ออนุรักษ์ป่าไม้ไม่น้อยกว่า 1,000 เมตร ตลอดแนว
- พื้นที่แหล่งน้ำสำคัญ พื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับนานาชาติและระดับประเทศ

กำหนดตามระยะขอร่นโดยรอบไม่น้อยกว่า 500 เมตร

ทั้งนี้ พื้นที่แนวกันชนบริเวณป่าไม้ และพื้นที่ระยะขอร่นรอบแหล่งน้ำดังกล่าว สามารถใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจกรรม ดังต่อไปนี้

- การอยู่อาศัยหรือประกอบพาณิชย์กรรมที่ไม่ใช่บ้านแถว ตึกแถว หรืออาคารขนาดใหญ่ และมีระบบบำบัดและกำจัดของเสียที่ได้มาตรฐาน

- เกษตรกรรม ที่ไม่ใช่การเลี้ยงสัตว์หรือปศุสัตว์เพื่อการค้า
- สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ที่มีระบบบำบัดและกำจัดของเสียที่ได้มาตรฐาน
- สถาบันราชการ ที่มีระบบบำบัดและกำจัดของเสียที่ได้มาตรฐาน

- พื้นที่แหล่งวัฒนธรรม ชุมชนเก่า และพื้นที่วัฒนธรรมระดับชุมชน กำหนดตามประกาศเขตพื้นที่ชุมชนเก่า แหล่งวัฒนธรรม โดยหน่วยงานที่รับผิดชอบ และขอบเขตองค์ประกอบชุมชนที่เกี่ยวข้องเนื่องกับคุณค่าและบริบท

2) แนวป้องกัน (Protection Strip) โดยรอบพื้นที่ ประกอบการอุตสาหกรรม ย่านอุตสาหกรรม และนิคมอุตสาหกรรม กำหนดมาตรฐานตามข้อเสนอด้านการผังเมือง คณะกรรมการแก้ไขปัญหาการปฏิบัติตามมาตรา 67 วรรค 2 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม พ.ศ. 2553 โดยกำหนดลักษณะพื้นที่แนวกันชน และแนวป้องกัน รวมถึงประเภทกิจกรรมการใช้ประโยชน์ที่ดินที่ห้ามดำเนินการในพื้นที่แนวกันชน เพื่อป้องกันอันตรายจากผลกระทบจากอุตสาหกรรมต่อพื้นที่โดยรอบ ดังนี้

- พื้นที่แนวป้องกัน (Protection Strip) หมายถึง การจัดการระยะและคุณภาพพื้นที่ในเขตของอุตสาหกรรมด้านที่ติดกับชุมชน เพื่อเป็นแนวป้องกันให้เกิดความปลอดภัย โดยการจัดทำแนวปลูกต้นไม้เพื่อเป็นแนวป้องกัน หรือมาตรการอื่นที่มีคุณภาพเทียบเท่าหรือสูงกว่า โดยเป็นแนวที่อยู่ในเขตของแปลงที่ดินซึ่งอุตสาหกรรมประเภทดังกล่าวตั้งอยู่

ตารางที่ 6.2.1-8 มาตรฐานขนาดแนวป้องกัน (Protection Strip) ตามชนิดและประเภทอุตสาหกรรม

ระดับ	ประเภทอุตสาหกรรม	ระยะแนวป้องกันอย่างน้อย (เมตร)
1	งานบริการหรือการผลิตสินค้าขนาดเล็กที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม	0
2	อุตสาหกรรมผลิตรองเท้า การผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป งานไม้ งานพิมพ์ นิคมอุตสาหกรรมของอุตสาหกรรมในระดับ 2 และกิจการที่มีลักษณะคล้ายกัน	3
3	อุตสาหกรรมการผลิตวัสดุก่อสร้างขนาดเล็ก การผลิตปูน การประกอบชิ้นส่วนยานยนต์ ยาสูบ อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมผลิตเซรามิค อุตสาหกรรมเหล็ก และโลหะที่เป็นการขึ้นรูป ตัด พับ เชื่อม โรงผลิตไฟฟ้าขนาดเล็ก (SPP) ที่ไม่ใช่ถ่านหินหรือขยะเป็นเชื้อเพลิงที่ไม่อยู่ในระดับ 3 โรงผลิตไฟฟ้าขนาดเล็กมากที่เป็นประเภทพลังงานความร้อน (VSPP) นิคมอุตสาหกรรมของอุตสาหกรรมในระดับ 3 และกิจการที่มีลักษณะคล้ายกัน	6
4	อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมแก้วและกระจก การผลิตสินค้าเครื่องโลหะและหนัง การผลิตอุปกรณ์ไฟฟ้า และวัสดุก่อสร้าง อุตสาหกรรมเหล็กรีดร้อนและรีดเย็น นิคมอุตสาหกรรมของอุตสาหกรรมในระดับ 4 และกิจการที่มีลักษณะคล้ายกัน	10
5	โรงแยกก๊าซธรรมชาติ อุตสาหกรรมปิโตรเคมี และอุตสาหกรรมเคมีที่ไม่อยู่ในระดับ 6 อุตสาหกรรมเหล็กและโลหะที่มีเตาหลอม อุตสาหกรรมยานยนต์ การผลิตเครื่องจักรขนาดใหญ่ อุตสาหกรรมเยื่อและกระดาษขนาดใหญ่ อุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ โรงงานน้ำตาล โรงไฟฟ้าชีวมวลที่ไม่ได้ใช้ขยะเป็นเชื้อเพลิงที่ไม่อยู่ในระดับ 3 การผลิตสังกะสี การผลิตเส้นใย asbestos อุตสาหกรรมจัดการของเสียขนาดใหญ่ อุตสาหกรรมอาหารและการผลิตน้ำมันปรุงอาหารขนาดใหญ่ โรงไฟฟ้าก๊าซธรรมชาติ อุตสาหกรรมเส้นใยสังเคราะห์ นิคมอุตสาหกรรมของอุตสาหกรรมในระดับ 5 และกิจการที่มีลักษณะคล้ายกัน	30
6	อุตสาหกรรมกลั่นน้ำมัน อุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นต้น และอุตสาหกรรมเคมีขนาดใหญ่ โรงถลุงเหล็ก อุตสาหกรรมผลิตวัตถุระเบิด เตาปฏิกรณ์นิวเคลียร์ การผลิตยาปราบศัตรูพืช อุตสาหกรรมต่อเรือขนาดใหญ่ การผลิตกาวจากสัตว์ โรงไฟฟ้าถ่านหิน โรงไฟฟ้าจากขยะ นิคมอุตสาหกรรมของอุตสาหกรรมในระดับ 6 และกิจการที่มีลักษณะคล้ายกัน	50

ที่มา : ระยะแนวป้องกัน กำหนดตามแนวทางของประเทศญี่ปุ่นและรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในพื้นที่มาบตาพุด

3) การพัฒนาตามแนวโครงข่ายถนน กำหนดระยะถอยร่นเพื่อรักษาประสิทธิภาพการสัญจรเส้นทางหลักและรองที่มีบทบาทสำคัญ ดังนี้

- ถอยร่นอาคารไม่น้อยกว่า 10 เมตร แนวทางหลวงแผ่นดินสายประธาน
- ถอยร่นอาคารไม่น้อยกว่า 6 เมตร แนวทางหลวงแผ่นดินสายหลัก
- กำหนดระยะถอยร่นสำหรับอาคารขนาดใหญ่ที่ตั้งอยู่บนเส้นทางที่มีขนาดเขตทางไม่น้อยกว่า 10 เมตร ในพื้นที่เขตชุมชนเมืองหลักและรอง

จากแนวทางดังกล่าว สามารถสรุปแนวทางควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินบริเวณต่าง ๆ ได้ ดังนี้

3.1) พัฒนาปัจจัยและองค์ประกอบที่มีศักยภาพ สามารถให้บริการได้ทั่วถึงและเท่าเทียมเพื่อรองรับการพัฒนา ทั้งสภาพแวดล้อมชุมชน ปัจจัยเพื่อการตั้งถิ่นฐาน การค้าบริการ การเพาะปลูก และการผลิต

พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และมาตรการรักษาสภาพแวดล้อมเพื่อรองรับการใช้ประโยชน์พื้นที่อย่างเหมาะสม ดังนี้

ตารางที่ 6.2.1-9 แนวทางควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินบริเวณต่าง ๆ ในผังเมืองรวมจังหวัดศรีสะเกษ

พื้นที่พัฒนา	แนวทางควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดิน							
	ประเภทอาคาร			กรณีอาคารที่ไม่ใช่เพื่อการอยู่อาศัย			มาตรการรักษาสิ่งแวดล้อม	
	อาคารขนาดใหญ่	อาคารสูง	อาคารขนาดใหญ่พิเศษ	สัดส่วนร้อยละ	สัดส่วนร้อยละ	ขนาดเขตเมตร	ระยะเมตร	แนวป้องกันเมตร
พื้นที่พัฒนาเมือง								
ชุมชนเมืองศูนย์กลางหลัก	✓	✓	✓	(1)	25	16 (2)	6	-
ชุมชนเมืองศูนย์กลางรอง	✓	●	●	(1)	25	16 (2)	6	-
ชุมชนเมืองศูนย์กลางย่อย	●	✗	✗	40	50	12 (3)	6	-
พื้นที่พัฒนาเกษตรกรรม								
พื้นที่อนุรักษ์เกษตรกรรม	✗	✗	✗	70	50	-	10	-
พื้นที่เกษตรเศรษฐกิจ	●	✗	✗	70	50	20 (3)	10	-
พื้นที่พัฒนาอุตสาหกรรม								
พื้นที่อุตสาหกรรมหลัก	✓	✓	✓	(1)	50	(1)	50	30
พื้นที่พัฒนาโลจิสติกส์	✓	✓	✓	(1)	50	(1)	50	10
พื้นที่รักษาสภาพแวดล้อม	✗	✗	✗	80	50	-	10	-

ที่มา : วิเคราะห์โดยบริษัทที่ปรึกษา, 2562

- หมายเหตุ :
- (1) หมายถึง ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร
  - (2) หมายถึง กรณีอาคารขนาดใหญ่พิเศษ
  - (3) หมายถึง กรณีอาคารขนาดใหญ่
  - ✓ หมายถึง สามารถดำเนินการได้
  - หมายถึง สามารถดำเนินการได้ตามเงื่อนไข
  - ✗ หมายถึง ห้ามดำเนินการ

ตารางที่ 6.2.1-10 โครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการใช้ประโยชน์พื้นที่พัฒนา

พื้นที่พัฒนา	โครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่พัฒนา							
	ชลประทาน/ประปา	ระบบไฟฟ้า	การกำจัดมูลฝอย	ระบบบำบัดน้ำเสีย	โครงข่ายคมนาคมขนส่ง	มาตรการรักษาสิ่งแวดล้อม	พื้นที่โล่งว่าง	พื้นที่พัฒนาเศรษฐกิจ
พื้นที่พัฒนาเมือง								
ชุมชนเมืองศูนย์กลางหลัก	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
ชุมชนเมืองศูนย์กลางรอง	✓	✓	✓	●	✓	✓	✓	✓
ชุมชนเมืองศูนย์กลางย่อย	✓	✓	●	●	●	✓	●	●
พื้นที่พัฒนาเกษตรกรรม								
พื้นที่อนุรักษ์เกษตรกรรม	✓	●	●	●	●	✓	●	✗
พื้นที่เกษตรเศรษฐกิจ	✓	●	●	●	●	✓	●	✗
พื้นที่พัฒนาอุตสาหกรรม								
พื้นที่อุตสาหกรรมหลัก	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	●
พื้นที่พัฒนาโลจิสติกส์	●	●	●	●	✓	✓	●	●
พื้นที่รักษาสภาพแวดล้อม	●	●	✗	✗	✗	✓	✓	✗

ที่มา : วิเคราะห์โดยบริษัทที่ปรึกษา, .2562

- หมายเหตุ :
- ✓ หมายถึง มีความจำเป็นมากและควรดำเนินการอย่างเร่งด่วน
  - หมายถึง มีความจำเป็นและควรดำเนินการเมื่อมีความพร้อม
  - ✗ หมายถึง ไม่มีมีความจำเป็น

3.2) ส่งเสริมการพัฒนาตามนโยบายแห่งรัฐที่มีความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาจังหวัดศรีสะเกษ

จากการรวบรวมและศึกษานโยบายและแผนพัฒนาพื้นที่ที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาจังหวัดศรีสะเกษ เมื่อนำมาวิเคราะห์ร่วมกับวิสัยทัศน์ นโยบาย และแนวคิดการวางผังเมืองรวมจังหวัดศรีสะเกษ พบว่ามีโครงการพัฒนาหลายโครงการที่มีความสำคัญและสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาจังหวัดตามผังเมืองรวมจังหวัดศรีสะเกษ ทั้งนี้ สามารถสรุปความเหมาะสมของโครงการพัฒนาและแผนพัฒนาที่มีความสอดคล้องกับผังเมืองรวมจังหวัดศรีสะเกษ และความเร่งด่วนในการปฏิบัติเพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาตามลำดับ ดังนี้

ตารางที่ 6.2.1-11 โครงการและแผนงานที่มีความสอดคล้องกับพื้นที่พัฒนา

โครงการ	พื้นที่เป้าหมาย	ความเร่งด่วน
ด้านการใช้ประโยชน์ที่ดินและระบบเมือง		
เมืองใหม่ช่องสง่า	จุดผ่านแดนถาวรช่องสง่า อำเภอภูสิงห์	ระยะสั้น-กลาง 1 - 10 ปี
ด้านโครงสร้างพื้นฐาน		
โครงการพัฒนาระบบรถไฟรางคู่ ชุมทางจिरะ - ศรีสะเกษ	เมืองศูนย์กลางหลักศรีสะเกษ อุทุมพรพิสัย กันทรารมย์ ห้วยทับทัน หนองวาง	ระยะสั้น-กลาง 1 - 10 ปี

ที่มา : วิเคราะห์โดยบริษัทที่ปรึกษา, พ.ศ.2562

● **มาตรการ**

จากแนวทางการใช้ประโยชน์ที่ดินทั้ง 3 พื้นที่หลัก ได้แก่ พื้นที่สงวนรักษา พื้นที่อนุรักษ์ และพื้นที่พัฒนาดังกล่าว สามารถกำหนดมาตรการเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติให้เป็นไปตามผังเมืองรวมจังหวัดศรีสะเกษ ประกอบด้วย (1) มาตรการส่งเสริมและควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาจังหวัดตามผังเมืองรวม (2) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการใช้ประโยชน์ที่ดินที่กำหนดอย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพ และ (3) การพัฒนามาตรการจูงใจและสนับสนุนให้เกิดการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างมีประสิทธิภาพในอนาคต โดยมีรายละเอียดแต่ละมาตรการ ดังนี้

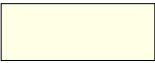

1) **กำหนดประเภทการใช้ประโยชน์ที่ดินที่เหมาะสมและสอดคล้องกับวิสัยทัศน์และศักยภาพ**

จากการถ้อยถอนนโยบาย และแผนผังระดับต่าง ๆ ลงสู่ระดับพื้นที่วางผังประกอบด้วยแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ผังประเทศ ผังภาค แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์จังหวัด และวิสัยทัศน์ของผังเมืองรวมจังหวัดศรีสะเกษ รวมถึงการวิเคราะห์ปัญหา อุปสรรค ศักยภาพ และความต้องการของประชาชนนำมาสู่การกำหนดประเภทการใช้ประโยชน์ที่ดินที่เหมาะสม โดยจำแนกเป็นพื้นที่สงวนรักษา พื้นที่อนุรักษ์ และพื้นที่พัฒนา สามารถกำหนดประเภทการใช้ประโยชน์ที่ดินในผังเมืองรวมจังหวัดศรีสะเกษได้ 6 ประเภท และมีวัตถุประสงค์ กิจกรรมที่ส่งเสริมควบคุมในแต่ละประเภทการใช้ประโยชน์ที่ดิน ดังนี้

ตารางที่ 6.2.1-12 ประเภทการใช้ประโยชน์ที่ดิน และเจตนารมณ์การกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินแต่ละประเภท ของผังเมืองรวมจังหวัดศรีสะเกษ

ประเภทการใช้ประโยชน์ที่ดิน	สัญลักษณ์	เจตนารมณ์
1.ที่ดินประเภทพัฒนาเมือง (ม.)	สีชมพูอ่อน 	กำหนดในพื้นที่บริเวณชุมชนเมืองปัจจุบันและพื้นที่ชุมชนเมืองในอนาคตที่มีความสำคัญในการพัฒนาในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ ประกอบด้วยพื้นที่ชุมชนเมืองศูนย์กลางหลัก ชุมชนเมืองศูนย์กลางรอง และชุมชนเมืองศูนย์กลางย่อย ที่มีบทบาทสอดคล้องกับวิสัยทัศน์และวัตถุประสงค์ของผังเมืองรวมฯ และมีศักยภาพการให้บริการครอบคลุมพื้นที่ข้างเคียง

ประเภทการใช้ประโยชน์ที่ดิน	สัญลักษณ์	เจตนารมณ์
		<p>มีเจตนารมณ์ให้เป็นพื้นที่รองรับการพัฒนาเมืองในด้านการอยู่อาศัย พาณิชยกรรม การบริการ สถาบันราชการ สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ รวมถึงการให้ความสำคัญกับพื้นที่โล่งว่างของเมือง เพื่อการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมให้เกิดพื้นที่พัฒนาเมืองอย่างเต็มประสิทธิภาพสอดคล้องกับโครงสร้างพื้นฐานปัจจุบันและมีการพัฒนาในอนาคต ทั้งนี้ กำหนดขนาดพื้นที่ให้เพียงพอต่อขนาดประชากร ความหนาแน่นคาดการณ์ และความสามารถในการให้บริการโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญใน 20 ปี</p>
<p>2.ที่ดินประเภทอุตสาหกรรมและคลังสินค้า (อ.)</p>	<p>สีม่วง</p> 	<p>กำหนดในบริเวณพื้นที่จากการวิเคราะห์ความเหมาะสมในด้านอุตสาหกรรม โดยเทคนิคการซ้อนทับข้อมูลเชิงพื้นที่ (Overlay Analysis) และสอดคล้องกับความต้องการของภาครัฐ และประชาชน</p> <p>มีเจตนารมณ์ให้เป็นพื้นที่ที่ตอบสนองต่อความต้องการการลงทุนด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจระดับประเทศ สอดคล้องกับขนาดการขยายตัวการลงทุน โครงสร้างพื้นฐาน และห่วงโซ่อุปทาน เกิดย่านอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่มีการผลิตแบบวงจรปิด และมีมาตรการควบคุมและป้องกันผลกระทบต่อชุมชนและสภาพแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>มีเจตนารมณ์ให้เป็นพื้นที่รองรับการพัฒนาด้านกิจการโลจิสติกส์ และการเปลี่ยนถ่ายการขนส่ง เพื่อการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ และพื้นที่อื่นๆ โดยมีแผนงานโครงการพัฒนาที่เชื่อมโยงระหว่างพื้นที่คลังสินค้ากับด้านการค้าชายแดนและยานการผลิต</p>
<p>3.ที่ดินประเภทพัฒนาการเกษตรและการตั้งถิ่นฐาน (ก.)</p>	<p>สีเหลืองอ่อน</p> 	<p>กำหนดในบริเวณพื้นที่เกษตรกรรมทั่วไปและชุมชนเกษตรกรรม เนื่องจากในพื้นที่ผังเมืองรวมฯ ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เกษตรกรรมดังนั้นอาชีพหลักที่สำคัญของประชาชน คือการทำเกษตรกรรม และกิจกรรมทางการเกษตรเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับพื้นที่เมือง และเกี่ยวเนื่องกับการขยายตัวของชุมชน และเพื่อเป็นแนวกันชน (Buffer Area) เพื่อควบคุมไม่ให้เกิดการขยายตัวของเมืองอย่างไร้ทิศทาง (Urban Sprawl) การป้องกันการรุกล้ำพื้นที่เกษตรกรรม แต่อย่างไรก็ตามในพื้นที่บริเวณดังกล่าวต้องให้สามารถใช้ประโยชน์ที่ดินในการอยู่อาศัยในลักษณะของชุมชนบทได้</p> <p>มีเจตนารมณ์ การใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อเกษตรกรรมการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญด้านศักยภาพและความเหมาะสมเชิงกายภาพ การเพิ่มมูลค่าและระบบการบริหารจัดการผลผลิตอย่างมีประสิทธิภาพทั้งการขนส่ง รวบรวม แปรรูป และจำหน่าย ในขณะที่การตั้งถิ่นฐานส่งเสริมการพัฒนาบริการขั้นพื้นฐานและการเข้าถึงเป็นหลัก</p>
<p>4.ที่ดินประเภทอนุรักษ์ชนบทและเกษตรกรรม (อก.)</p>	<p>สีเขียวมีกรอบและเส้นทแยงสีเขียว</p> 	<p>กำหนดในบริเวณพื้นที่ อนุรักษ์เกษตรกรรมและรักษาสภาพแวดล้อมเพื่อการเพาะปลูกพืชอาหาร เพื่อความมั่นคงด้านอาหารของจังหวัดศรีสะเกษ ครอบคลุมพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการเพาะปลูกมาก พื้นที่ในเขตโครงการชลประทาน</p> <p>มีเจตนารมณ์การใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พืชอาหาร กิจกรรมที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการตั้งถิ่นฐานชุมชนเกษตรในพื้นที่ โดยกำหนดมาตรการเพื่อส่งเสริมการพัฒนาปัจจัยการเพาะปลูก และเทคโนโลยี และควบคุมกิจการที่อาจส่งผลกระทบต่อพื้นที่และปัจจัยการเพาะปลูกอย่างเข้มงวด</p>
<p>5.ที่ดินประเภทปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ปก.)</p>	<p>สีเขียวมีกรอบและเส้นทแยงสีน้ำตาล</p> 	<p>กำหนดในพื้นที่บริเวณที่ดินประเภทปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม มีเจตนารมณ์เพื่อคงสงวนรักษาพื้นที่ปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการปรับปรุงสิทธิการถือครองที่ดิน การกระจายสิทธิในที่ดิน ทั้งในที่ดินของรัฐและที่ดินของเอกชน ที่มีมากเกินความจำเป็นให้ไป สู่เกษตรกรที่ไม่มีที่ดินทำกิน</p>

ประเภทการใช้ประโยชน์ที่ดิน	สัญลักษณ์	เจตนาธรรม
6.ที่ดินประเภทอนุรักษ์ป่าไม้ (อป.)	เขียวอ่อนมีเส้นทแยงสีขาว 	กำหนดในพื้นที่ป่าไม้ตามกฎหมายของจังหวัดศรีสะเกษ อันได้แก่ ป่าสงวนแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขตห้ามล่าสัตว์ป่าและอุทยานแห่งชาติ มีเจตนาธรรมการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อ การสงวนและคุ้มครองดูแลรักษา หรือ บำรุงป่าไม้ สัตว์ป่า ต้นน้ำลำธารและทรัพยากรธรรมชาติอื่น ๆ ตามมติคณะรัฐมนตรีและกฎหมายเกี่ยวกับการป่าไม้ การสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า และส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

ที่มา : วิเคราะห์โดยบริษัทที่ปรึกษา, .2562

2) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการใช้ประโยชน์ที่ดินที่กำหนดอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

ความต้องการโครงสร้างพื้นฐานในการพัฒนาพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษในอนาคต เป็นปัจจัยสำคัญในการผลักดันและส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับพื้นที่การใช้ประโยชน์ที่ดินและกิจกรรมต่าง ๆ แต่ละบริเวณ ทั้งนี้ โครงสร้างพื้นฐานที่มีความสำคัญต่อการรองรับพื้นที่พัฒนาในผังเมืองรวมจังหวัดศรีสะเกษ ได้แก่ น้ำ ไฟฟ้า ระบบบำบัดของเสีย และพื้นที่โล่งว่าง โดยมีเป้าหมายการดำเนินการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดังกล่าวให้เพียงพอต่อความต้องการและการก่อภาระในระยะ 20 ปี (ปี พ.ศ.2580) ดังนี้

ตารางที่ 6.2.1-13 เป้าหมายความต้องการและการก่อภาระสำหรับพื้นที่พัฒนาในระยะ 20 ปี (ปี พ.ศ.2580) ในผังเมืองรวมจังหวัดศรีสะเกษ

พื้นที่พัฒนาเมือง					
บริเวณการใช้ประโยชน์ที่ดิน	การใช้ไฟฟ้า (กิโลวัตต์/คน/วัน)	การใช้น้ำ (ลิตร/คน/วัน)	ปริมาณน้ำเสีย (ลิตร/คน/วัน)	ปริมาณขยะ (กิโลกรัม/คน/วัน)	พื้นที่โล่งว่าง (ตารางเมตร/คน)
ม.	2.0	200 - 250	160 - 200	0.8	9
พื้นที่พัฒนาอุตสาหกรรม					
บริเวณการใช้ประโยชน์ที่ดิน	การใช้ไฟฟ้า (กิโลวัตต์/คน/วัน)	การใช้น้ำเพื่ออุตสาหกรรม (ลบ.ม./ไร่/วัน)	ปริมาณน้ำเสีย (ลิตร/คน/วัน)	ปริมาณขยะ (กิโลกรัม/คน/วัน)	พื้นที่โล่งว่าง (ตารางเมตร/คน)
อ.	2.0	7	120	0.8	9
พื้นที่พัฒนาเกษตรกรรม					
บริเวณการใช้ประโยชน์ที่ดิน	การใช้น้ำเพาะปลูก (ลบ.ม./ไร่)	การใช้น้ำ (ลิตร/คน/วัน)	ปริมาณน้ำเสีย (ลิตร/คน/วัน)	ปริมาณขยะ (กิโลกรัม/คน/วัน)	พื้นที่โล่งว่าง (ตารางเมตร/คน)
ก.	100	150	120	0.5	9
อก.	1,200	150	120	0.5	9

ที่มา : วิเคราะห์โดยบริษัทที่ปรึกษา, พ.ศ.2562

3) มาตรการจูงใจและสนับสนุนให้เกิดการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างมีประสิทธิภาพในอนาคต การส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาในพื้นที่ตามผังเมืองรวมจังหวัดศรีสะเกษโดยกลไกด้านการบริหารปกครองและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ นับเป็นสิ่งสำคัญเนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้บังคับใช้และควบคุมการพัฒนาที่เกิดขึ้นในพื้นที่โดยตรงจากนโยบายและแนวทางการจูงใจที่กำหนดรูปแบบการพัฒนาเพื่อความยั่งยืน ส่งเสริมสภาพแวดล้อมพื้นที่พัฒนา และสามารถป้องกันบรรเทาปัจจัยเสี่ยงจากภัยธรรมชาติได้ มีเครื่องมือทางกฎหมายและเศรษฐศาสตร์ที่สามารถรองรับการพัฒนาตามวิสัยทัศน์และวัตถุประสงค์ของผังเมืองรวมจังหวัดศรีสะเกษดังกล่าวได้ ดังนี้

3.1) เทศบัญญัติ

นอกจาก มาตรการควบคุม ที่กระทำโดย “ข้อกำหนดภายใต้ผังเมืองรวม” แล้วยังสามารถใช้ “ข้อกำหนดที่ออกโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” เป็นมาตรการควบคุมได้เช่นกัน โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถออก “ข้อบัญญัติท้องถิ่น” ภายใต้ “พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2558” เพื่อสนับสนุนการดำเนินการตามผังเมืองรวมฯ ซึ่งเป็นกลไกการควบคุมกิจกรรมในแต่ละพื้นที่ย่อยให้ปฏิบัติตามวัตถุประสงค์และเจตนารมณ์การควบคุม การใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ผังเมืองรวมได้ทีนอกเหนือจากที่ผังเมืองรวมได้กำหนดไว้แล้ว เช่น การกำหนดสัดส่วนพื้นที่อาคารคลุมดิน การกำหนดสัดส่วนพื้นที่โล่งต่อพื้นที่ใช้สอยอาคาร การควบคุมความสูงอาคาร และการกำหนดระยะถอยร่น เป็นต้น

3.2) การประสานความร่วมมือระหว่างองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

เพื่อการขับเคลื่อนผังเมืองรวมฯ ไปสู่การปฏิบัติการเพื่อการพัฒนาเมืองอย่างเป็นรูปธรรม โดยเน้นประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่สูงสุด การจัดทำผังแม่บทการพัฒนาเมืองและการทำแผนปฏิบัติการ (Action Plan) ภายใต้ผังแม่บทการพัฒนาเมือง (Development Plan) เพื่อใช้เป็นเครื่องมือผลักดันให้ผังเมือง

- ให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องบรรจุโครงการที่ถูกระบุว่าเป็น ความรับผิดชอบเข้าแผนประจำปีของหน่วยงาน พร้อมจัดทำแผนปฏิบัติงานของหน่วยงาน ตามบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับแผนแม่บท และแจ้งสถานะเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อการสนับสนุนข้อมูลสำหรับการวางแผนดำเนินงานซึ่งกันและกันอย่างต่อเนื่อง

- สำนักงานประมาณจัดสรรงบประมาณให้แก่หน่วยงานที่มีแผนเกี่ยวข้องกับการพัฒนา ตามผังเมือง

- ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด รับผิดชอบในการบูรณาการ ประสานงานทุกหน่วยงานภายในจังหวัด ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน เร่งรัดดำเนินการและให้การสนับสนุนการพัฒนาตามผังเมือง เพื่อประสานการดำเนินการร่วมกับหน่วยงานราชการและรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการ

3.3) การมีส่วนร่วมของภาคเอกชนและภาคประชาชน

การนำผังเมืองรวมจังหวัดศรีสะเกษ ไปสู่การปฏิบัติที่มีความมุ่งหมายให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างแท้จริงนั้น จำเป็นต้องให้ภาคเอกชน และภาคประชาชนมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนตั้งแต่เริ่มต้นดำเนินโครงการจนกระทั่งถึงขั้นตอนในการนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้เกิดการยอมรับผังเมืองรวม ในแนวทาง “ร่วมคิด” “ร่วมทำ” จากกระบวนการจัดทำผังเมืองรวมในส่วนของ “การประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน” ในพื้นที่โครงการในส่วนของ “ร่วมกันนำไปสู่การปฏิบัติ” เป็นส่วนสำคัญ อันเป็นกลไกที่ช่วยส่งเสริมในการขับเคลื่อนผังเมืองรวมไปสู่การปฏิบัติ ด้วยการให้ภาคเอกชนและภาคประชาชนตระหนักถึงการเป็นเจ้าของพื้นที่และผังเมืองรวม อันจะนำไปสู่การร่วมรับผิดชอบในการดำเนินการผลักดัน และขับเคลื่อนผังในระยะยาว

3.4) การใช้อำนาจรัฐเพื่อให้ได้มาซึ่งที่ดินเพื่อสาธารณประโยชน์

ในการนำผังเมืองรวมฯ ไปสู่การปฏิบัติเพื่อการควบคุมและส่งเสริมการพัฒนาในพื้นที่แต่ละบริเวณนั้น ในบางกรณีมีความจำเป็นที่จะต้องได้มาซึ่งที่ดินเพื่อประโยชน์แก่สาธารณะ (Easements) จากทรัพย์สินเอกชน เช่น การเปิดพื้นที่เพื่อสร้างทางเชื่อมโยงพื้นที่พัฒนาส่วนอื่นของชุมชนเมืองที่ถูกปิดกั้นด้วยที่ดินของเอกชน ภาครัฐอาจซื้อที่ดินจากเอกชน (เวนคืน) ที่ครอบครองที่ดินและดำเนินการตามความต้องการของภาครัฐ เป็นต้น หรือในบางกรณีที่รัฐพิจารณาเห็นว่าบางพื้นที่ หากปล่อยให้เอกชนซึ่ง

ครอบครองที่ดินอยู่ดำเนินการพัฒนา ซึ่งก่อให้เกิดกิจกรรมบนพื้นที่คาบเกี่ยวที่จำเป็นต้องดำเนินการสงวนหรืออนุรักษ์เพื่อดำรงรักษาไว้ซึ่งแหล่งธรรมชาติ หากปล่อยให้เกิดการพัฒนาต่อไปย่อมส่งผลให้เกิดความเสียหายต่อทรัพยากรธรรมชาติที่ควรสงวนหรืออนุรักษ์ในพื้นที่ได้ ภาครัฐอาจใช้สิทธิ์ตามกฎหมายเพื่อบังคับซื้อที่ดินจากเอกชน (เวนคืน) ที่ครอบครองที่ดิน เพื่อนำไปใช้ประโยชน์เพื่อสาธารณะ

3.5) การควบคุมเชิงบวก (Positive Control)

การควบคุมเชิงบวก เป็นการควบคุมในลักษณะของการให้สิทธิพิเศษเพื่อกระตุ้นให้ปฏิบัติตามข้อเสนอแนะที่ไม่ได้อยู่ในข่ายควบคุม เช่น ให้ความสะดวกรวดเร็วในการขออนุญาต และการสร้างแรงจูงใจด้านระบบภาษี เช่น การลดหย่อนภาษี เป็นต้น หากเป็นที่ดินของรัฐก็อาจลดหย่อนค่าเช่าที่ดินและให้ความสะดวกรวดเร็วในการติดต่อและประสานงานในระดับต่างๆ และอาจจัดสร้างโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน ไฟฟ้า ประปา ระบบสื่อสาร เพื่อเอื้อต่อการพัฒนาพื้นที่บริเวณที่ภาครัฐมีความต้องการ ให้เป็นไปตามผังเมืองรวม สิ่งเหล่านี้จะเป็นสื่อกระตุ้นให้ผู้ลงทุนปฏิบัติตามแนวทาง ของแผนผังที่ได้กำหนด

- การใช้อำนาจรัฐด้านภาษี เป็นการใช้กลยุทธ์ด้านภาษีเพื่อสร้างแรงจูงใจให้ผู้ประกอบการที่ครอบครองที่ดินดำเนินการพัฒนาที่ดิน หรือเปิดโอกาสให้เกิดการพัฒนาบริเวณพื้นที่ที่ภาครัฐต้องการทั้งพื้นที่บนดินและพื้นที่ในทะเล ด้วยการลดหย่อนภาษี ไม่เก็บภาษี หรือเก็บภาษีที่แพงขึ้นเพื่อการควบคุมและส่งเสริมการใช้ประโยชน์ที่ดินให้เป็นไปตามผังเมืองรวมที่กำหนดไว้ด้วยการสร้างแรงจูงใจด้วยระบบภาษี ดังนี้

- การสร้างแรงจูงใจให้เกิดการร่วมพัฒนาแผนงานและโครงการที่ได้กำหนดไว้ เป็นการเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแผนงานและโครงการต่างๆ ด้วยการลงทุนก่อสร้างและดำเนินการภายใต้การกำกับดูแลของภาครัฐด้วยการลดหย่อนภาษีในช่วงระยะแรกของการดำเนินการ

- การสร้างแรงจูงใจให้เกิดการใช้ประโยชน์ที่ดินที่สมประสงค์ เป็นการสร้างแรงจูงใจด้วยเงื่อนไขของระบบภาษี เพื่อให้เกิดการดำรงไว้ซึ่งกิจกรรมการใช้ประโยชน์ที่ดินในบริเวณพื้นที่นั้น ๆ ตามผังเมืองรวม

- การสร้างแรงจูงใจให้เกิดการใช้ประโยชน์อาคารที่สมประสงค์ เป็นการสร้างแรงจูงใจด้วยเงื่อนไขของระบบภาษีเพื่อส่งเสริมให้เกิดการใช้ประโยชน์อาคารให้เป็นไปตามกิจกรรมหลักในพื้นที่ เช่น พื้นที่บริเวณที่กำหนดให้เป็นเขตที่อยู่อาศัย เขตพาณิชยกรรม หรือเขตอุตสาหกรรม หากสร้างอาคารที่ผิดประเภทกับกิจกรรมหลักในพื้นที่อาจต้องเสียภาษีที่แพงขึ้น และหากสร้างอาคารที่สอดคล้องกับกิจกรรมหลักในพื้นที่ก็อาจได้ลดหย่อนภาษี เป็นต้น หรืออาจเป็นการสนับสนุนให้เจ้าของที่ดินในเขตเมืองนำที่รกร้างว่างเปล่า มาพัฒนาตามกิจกรรมหลัก ในพื้นที่ด้วยการลดหย่อนภาษีหรือ ไม่เสียภาษีในบางเรื่อง และหากปล่อยให้ดินที่รกร้างว่างเปล่า ว่างเปล่าไว้ก็อาจต้องเสียภาษีที่ดินแพงขึ้น เป็นต้น

- การกำหนดแผนงานและงบประมาณ เพื่อการดำเนินการให้เป็นไปตามแผนผังแสดงโครงการกิจการสาธารณูปโภคในระยะเวลาการใช้บังคับผังเมืองรวม (5-10 ปี)

- การจ่ายชดเชยหรือยกเว้นภาษีทรัพย์สินสำหรับที่ดินที่ถูกกำหนดให้เป็นพื้นที่ที่เป็นที่ตั้ง และพื้นที่ที่อยู่ในแนวโครงข่ายของโครงการสาธารณูปโภค

4) ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดการดำเนินการตามนโยบาย แนวทาง และมาตรการด้านการใช้ประโยชน์ที่ดินสามารถกำหนดตัวชี้วัดในแต่ละช่วงการพัฒนาของวิสัยทัศน์และทิศทางของผังเมืองรวมจังหวัดศรีสะเกษ โดยจำแนกเป็น 3 ระยะ ได้แก่ ระยะสั้น หมายถึง ช่วงปีที่ 1 - 5 ของการบังคับใช้ผังเมืองรวมจังหวัดศรีสะเกษ

ระยะกลาง หมายถึง ช่วงปีที่ 6 - 10 ของการบังคับใช้ผังเมืองรวมจังหวัดศรีสะเกษ และระยะยาว หมายถึง ช่วงปีที่ 11 - 20 ของการบังคับใช้ผังเมืองรวมจังหวัดศรีสะเกษ มีรายละเอียดตัวชี้วัดด้านการใช้ประโยชน์ที่ดินแต่ละช่วงเวลา ดังนี้

4.1) ระยะสั้น (ช่วงปีที่ 1 - 5 ของการบังคับใช้ผังเมืองรวมฯ) มีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่และบริเวณที่กำหนดอย่างเหมาะสมมีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้เพียงพอต่อแนวโน้มการใช้ประโยชน์พื้นที่ในปัจจุบัน และลดการขยายตัวของการพัฒนาและกิจกรรมที่ไม่พึงประสงค์และส่งผลกระทบต่อแหล่งทรัพยากรที่มีคุณค่าได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- การใช้ประโยชน์ที่ดิน
  - ที่ดินประเภทชุมชน มีความหนาแน่นเพิ่มขึ้น
  - การพัฒนาด้านอุตสาหกรรมและคลังสินค้าในบริเวณที่ได้กำหนดไว้

เป็นการเฉพาะ

- อัตราการรुक้าพื้นที่ที่กำหนดไว้เป็นที่ดินประเภทอนุรักษ์ มีแนวโน้มลดลง
- มาตรการปกป้องและคุ้มครองพื้นที่สงวนรักษาและอนุรักษ์ได้นำไปปฏิบัติใช้

- การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
  - ได้รับการพัฒนาและสอดคล้องกับขนาดประชากรและกิจกรรม
  - ขอบเขตการให้บริการโครงสร้างพื้นฐานสามารถครอบคลุมพื้นที่พัฒนาเมือง

และย่านกิจกรรมได้

- มาตรการจูงใจและส่งเสริมการใช้ประโยชน์ที่ดิน
  - พื้นที่เมืองศูนย์กลางหลักและพื้นที่เมืองศูนย์กลางรอง รวมถึงพื้นที่ย่าน

กิจกรรมที่มีความสำคัญ ได้แก่ ด้านการค้าขายแดน ย่านอุตสาหกรรมหลักและโลจิสติกส์ ได้รับการวางผังพื้นที่เป็นการเฉพาะ

- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่พัฒนาที่มีการบังคับใช้ และ/หรือ ดำเนิน

โครงการนำร่องตามมาตรการจูงใจและกระตุ้นการใช้ประโยชน์ที่ดิน

4.2) ระยะกลาง (ช่วงปีที่ 6 - 10 ของการบังคับใช้ผังเมืองรวมจังหวัดศรีสะเกษ)

มี เป้าหมายเพื่อส่งเสริมให้เกิดการใช้ประโยชน์ที่ดินได้เต็มศักยภาพของขอบเขตพื้นที่ที่กำหนด ควบคู่กับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานได้อย่างสอดคล้องและมีมาตรฐาน สามารถฟื้นฟูและเพิ่มพื้นที่แหล่งทรัพยากรที่ได้

- การใช้ประโยชน์ที่ดิน
  - การใช้ประโยชน์ที่ดินในบริเวณที่กำหนดไว้เป็นที่ดินประเภทชุมชนมีความหนาแน่นเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของเป้าหมายขนาดประชากรเฉลี่ยต่อพื้นที่

- การพัฒนาด้านอุตสาหกรรมและคลังสินค้าในบริเวณที่ได้กำหนดไว้เป็นการเฉพาะมีการใช้ประโยชน์ที่ดินไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของพื้นที่

- แหล่งทรัพยากรและพื้นที่อนุรักษ์มีอัตราการฟื้นฟูและเพิ่มพื้นที่มากขึ้น
- พื้นที่อนุรักษ์มีขอบเขตที่ชัดเจนและมีการใช้ประโยชน์เพื่อการรักษา

สภาพแวดล้อมเพิ่มขึ้น

- ชุมชนลำดับที่ 1 และ 2 มีการวางผังเมืองรวมเมือง/ผังเมืองรวมชุมชน

- การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
  - ได้รับการพัฒนาและสอดคล้องกับขนาดประชากรและกิจกรรม

- ขอบเขตการให้บริการโครงสร้างพื้นฐานสามารถครอบคลุมพื้นที่พัฒนาเมือง
ย่านกิจกรรม และส่วนขยายที่เพิ่มขึ้นได้

- มาตรการจูงใจและส่งเสริมการใช้ประโยชน์ที่ดิน

- พื้นที่เขตพัฒนาเมือง รวมถึงพื้นที่ย่านกิจกรรมที่มีความสำคัญ ได้แก่
ด้านการค้าชายแดน ย่านอุตสาหกรรมหลักและโลจิสติกส์ ได้รับการวางผังพื้นที่และดำเนินการประเมินผล
พื้นที่อย่างต่อเนื่อง

- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่พัฒนา ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50
มีการบังคับใช้ และ/หรือ ดำเนินโครงการนำร่องตามมาตรการจูงใจและกระตุ้นการใช้ประโยชน์ที่ดิน

4.3) ระยะยาว (ช่วงปีที่ 11 - 20 ของการบังคับใช้ผังเมืองรวมจังหวัดศรีสะเกษ)

มีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมการใช้ประโยชน์ที่ดินพื้นที่พัฒนาเมืองและบริเวณโดยรอบตามเป้าหมายการพัฒนาและ
วิสัยทัศน์ของเมืองหลักระดับสากลของภาคใต้และประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) การพัฒนาพื้นที่และ
โครงสร้างพื้นฐานเป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่มีคุณภาพและยั่งยืน และมีการรักษา
สภาพแวดล้อมและใช้ประโยชน์แหล่งทรัพยากรที่มีคุณค่าได้อย่างเหมาะสม

- การใช้ประโยชน์ที่ดิน

- แหล่งทรัพยากรและพื้นที่อนุรักษ์มีพื้นที่เพิ่มมากขึ้นและมีมาตรการปกป้อง
คุ้มครองพื้นที่อย่างชัดเจน

- พื้นที่อนุรักษ์มีขอบเขตที่ชัดเจนและมีการใช้ประโยชน์เพื่อการรักษา
สภาพแวดล้อมเพิ่มขึ้น

- พื้นที่พัฒนาเมืองและชุมชนมีความหนาแน่นการใช้ประโยชน์ที่ดินตาม
เป้าหมายขนาดประชากรเฉลี่ยต่อพื้นที่

- พื้นที่พัฒนาเฉพาะด้าน โดยเฉพาะด้านการค้าชายแดน ย่านอุตสาหกรรม
และโลจิสติกส์ มีการใช้ประโยชน์พื้นที่ไม่น้อยกว่าร้อยละ 75

- ชุมชนลำดับที่ 1 2 และ 3 มีการวางผังเมืองรวมเมือง/ผังเมืองรวมชุมชน

- การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

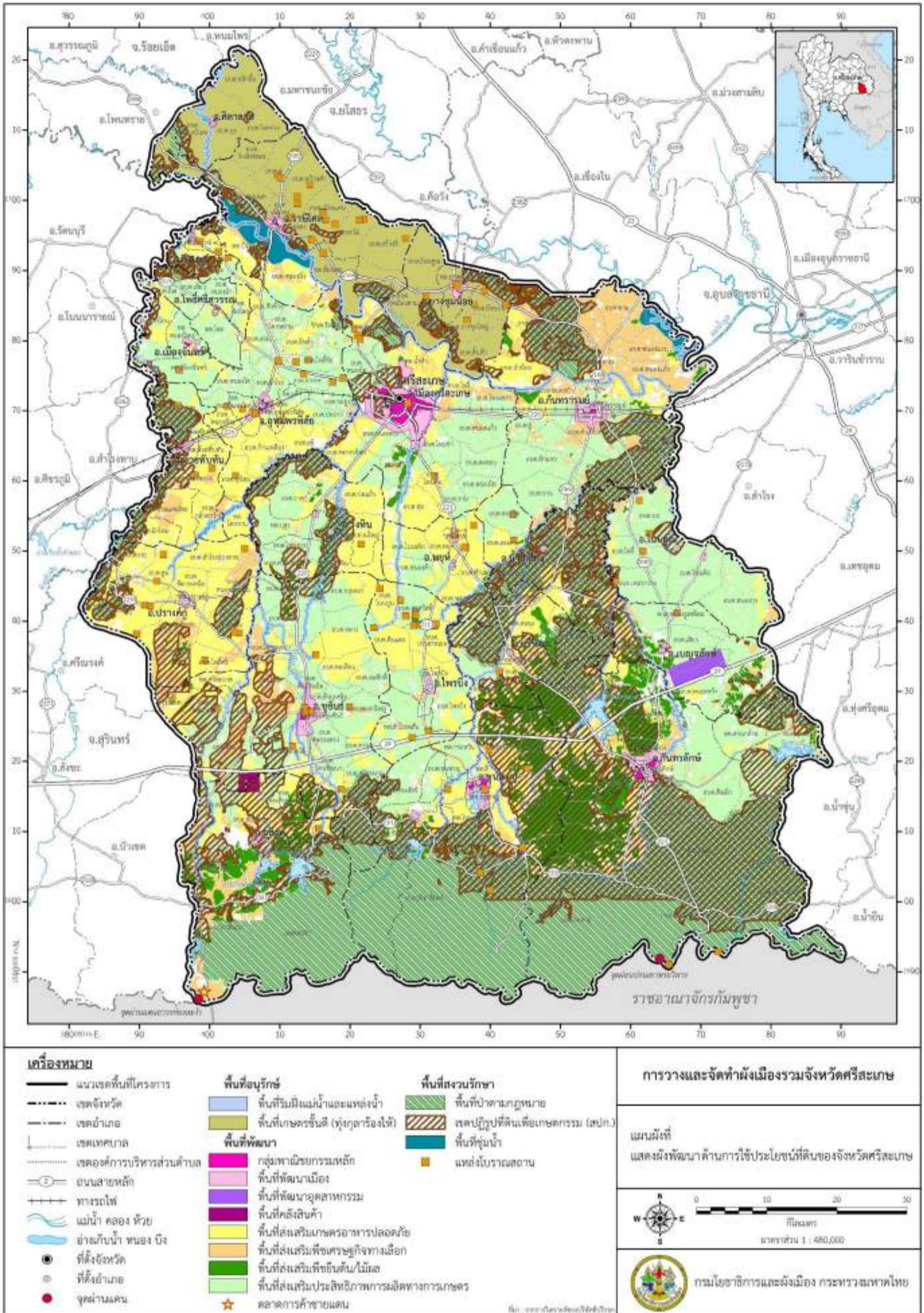
- ได้รับการพัฒนาและสอดคล้องกับขนาดประชากรและกิจกรรม

- ขอบเขตการให้บริการโครงสร้างพื้นฐานสามารถครอบคลุมพื้นที่พัฒนา และ
ย่านกิจกรรมทั้งหมด

- มาตรการจูงใจและส่งเสริมการใช้ประโยชน์ที่ดิน

- พื้นที่เขตพัฒนาเมือง รวมถึงพื้นที่ย่านกิจกรรมที่มีความสำคัญ ได้รับการวาง
ผังพื้นที่และดำเนินการประเมินผลพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่พัฒนา มีการบังคับใช้ และ/หรือ ดำเนิน
โครงการนำร่องตามมาตรการจูงใจและกระตุ้นการใช้ประโยชน์ที่ดิน

แผนที่ 6.2.1-1 ผังพัฒนาพื้นที่ด้านการใช้ประโยชน์ที่ดิน

6.2.2 ผังพัฒนาพื้นที่ด้านการพัฒนาเมืองและระบบเมือง

การพัฒนาเมืองและระบบเมืองในจังหวัดศรีสะเกษ มีแนวคิดกระจายความเจริญให้มีความสมดุลระหว่างเมืองและชนบท ด้วยการพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมที่จะทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางเพิ่มขึ้นในพื้นที่ด้านตะวันตกและด้านใต้ของจังหวัด พัฒนาเมืองขนาดกลางและขนาดเล็กให้มีขีดความสามารถในการให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาแบบกลุ่มเมือง โดยสร้างความโดดเด่นตามศักยภาพและความสัมพันธ์ของแต่ละกลุ่มชุมชน เพื่อความชัดเจนและประสิทธิภาพในการกำหนดนโยบาย และการกระจายการลงทุน รวมทั้งการเชื่อมโยงกับเมืองศูนย์กลางหลักในระดับภาค ระดับจังหวัดอื่นๆ ที่อยู่ใกล้เคียง ซึ่งจะทำให้เมืองและชนบทในจังหวัดศรีสะเกษมีการเติบโตอย่างสมดุล ประชากรมีคุณภาพชีวิตที่ดี ส่งเสริมเศรษฐกิจ การใช้ทรัพยากรที่เหมาะสมสอดคล้องกับการใช้ประโยชน์ที่ดินของจังหวัด เพื่อให้เป็นไปตามแนวคิดการพัฒนาดังกล่าวสามารถกำหนดแนวทางการพัฒนา มาตรการ และตัวชี้วัด ตามนโยบายการพัฒนาเมืองและระบบเมือง ดังนี้

1) แนวทางการพัฒนา

การพัฒนาเมืองและระบบเมืองเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาพื้นที่จังหวัด การพัฒนาบทบาทหน้าที่ของเมืองและกลุ่มเมืองต้องมีความสอดคล้องกับนโยบาย ยุทธศาสตร์ แผนงานและโครงการการพัฒนาในระดับประเทศ ภาค จังหวัดที่มีผลต่อการพัฒนาพื้นที่ จังหวัดศรีสะเกษมีบทบาทเป็นแหล่งเกษตรคุณภาพ อุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร แหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์วัฒนธรรมชม ท่องเที่ยวทางธรรมชาติอันสวยงาม ประกอบกับสามารถเชื่อมโยงกับประเทศกัมพูชา จึงมีบทบาทด้านการค้าชายแดน จากศักยภาพดังกล่าวส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของการตั้งถิ่นฐานและการใช้ประโยชน์ที่ดิน ดังนั้นจึงควรกำหนดโครงสร้างระบบเมืองในอนาคตให้สามารถทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รองรับการขยายตัวของเมือง ชุมชนเกษตรกรรมและชนบท และอุตสาหกรรมที่ต้องเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ โดยมีแนว ดังนี้

(1) การพัฒนาบทบาทหน้าที่ของเมืองศูนย์กลางตามศักยภาพ เพื่อส่งเสริมการพึ่งพา
ระหว่างเมืองกับชนบทอย่างมีประสิทธิภาพ

เป้าหมายเชิงพื้นที่ : เมืองลำดับ 1, 2, 3 และ 4 โดยกำหนดบทบาท ดังนี้

● **เมืองลำดับ 1** เมืองศูนย์กลางหลัก คือ เทศบาลเมืองศรีสะเกษ เป็นศูนย์กลางการบริหารราชการ พาณิชยกรรม การบริการ การท่องเที่ยว อุตสาหกรรม และการคมนาคมขนส่งระหว่างจังหวัด

แนวทางการพัฒนา กำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินในการพัฒนาเมืองอย่างเหมาะสมโดยการบังคับใช้ผังการใช้ประโยชน์ที่ดิน ส่งเสริมศูนย์กลางชุมชนให้มีการเติบโตแบบกระชับ (Compact City) และมีการใช้ประโยชน์ที่ดินแบบผสมผสาน (Mixed Use) พัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งสาธารณะภายในเมือง และเชื่อมโยงกับภายนอกไปยังเมืองศูนย์กลางหลักในจังหวัดใกล้เคียง (จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดยโสธร) จัดระบบบริการสาธารณสุขูปโภค สาธารณูปการ การสื่อสาร การบริการสาธารณะที่มีประสิทธิภาพ รองรับการขยายตัวของประชากร นอกจากนี้ควรมีการพัฒนาสิ่งแวดล้อมและที่โล่งว่างในเมือง เพื่อให้เป็นพื้นที่สำหรับรองรับกิจกรรมของประชาชน และการปรับปรุงภูมิทัศน์และสิ่งแวดล้อมชุมชนให้มีความสวยงาม น่าอยู่อาศัย

● **เมืองลำดับ 2** เมืองศูนย์กลางรอง เป็นเมืองที่อยู่ในเขตอิทธิพลของเมืองลำดับ 1 เป็นที่ตั้งอำเภอขนาดใหญ่ มีความสำคัญเป็นศูนย์กลางการบริหารราชการ การค้าและบริการ การศึกษา สาธารณสุขระดับอำเภอ การพัฒนาการผลิตและการสร้างงาน การพัฒนาสิ่งแวดล้อมและโครงสร้างพื้นฐานโดยเมืองลำดับ 2 ที่มีบทบาทเกี่ยวข้องกับศูนย์กลางหลัก มีจำนวน 5 แห่ง ได้แก่

- **เทศบาลเมืองกันทรลักษ์** เป็นศูนย์กลางด้านการบริหารราชการ การคมนาคมขนส่ง พาณิชยกรรมและการบริการ การศึกษา สาธารณสุข การท่องเที่ยว และอุตสาหกรรม โดยมีขอบเขตการให้บริการครอบคลุมทั้งอำเภอและอำเภอใกล้เคียงที่อยู่ทางใต้ และทางตะวันออกเฉียงใต้ของจังหวัด

- **เทศบาลตำบลเมืองชุมขันธ์** เป็นศูนย์กลางด้านการบริหารราชการ พาณิชยกรรมและการบริการ การท่องเที่ยว และการคมนาคมขนส่ง โดยมีขอบเขตการให้บริการครอบคลุมทั้งอำเภอและอำเภอใกล้เคียงที่อยู่ทางตอนตะวันตกเฉียงใต้ของจังหวัด

- **เทศบาลตำบลกำแพง** เป็นศูนย์กลางการบริหารราชการ พาณิชยกรรมและการบริการ สาธารณสุข อุตสาหกรรม การคมนาคมและขนส่ง โดยมีขอบเขตการให้บริการครอบคลุมทั้งของอำเภอและอำเภอใกล้เคียงที่อยู่ทางตะวันตก และตะวันตกเฉียงเหนือของจังหวัด

- **เทศบาลตำบลกันทรารมย์** เป็นศูนย์กลางด้านการบริหารราชการ พาณิชยกรรมและการบริการ การศึกษา สาธารณสุข และการคมนาคมขนส่ง โดยมีขอบเขตการให้บริการครอบคลุมทั้งอำเภอและอำเภอใกล้เคียงที่อยู่ทางตะวันออกของจังหวัด

- **เทศบาลตำบลขุนหาญ** เป็นศูนย์กลางการบริหารราชการ พาณิชยกรรมและการบริการ การศึกษา และสาธารณสุข โดยมีขอบเขตการให้บริการครอบคลุมทั้งของอำเภอและอำเภอใกล้เคียงที่อยู่ทางใต้ แนวทางการพัฒนา กำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินในการพัฒนาเมืองอย่างเหมาะสมโดยการบังคับใช้ผังการใช้ประโยชน์ที่ดิน ส่งเสริมศูนย์กลางชุมชนให้มีการเติบโตแบบกระชับ (Compact City) และมีการใช้ประโยชน์ที่ดินแบบผสมผสาน (Mixed Use) ส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในสถานประกอบการด้านการค้าและบริการขนาดกลาง เพื่อรองรับการให้บริการของประชาชนในพื้นที่และอำเภอใกล้เคียง ประเภทของกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่สนับสนุน ได้แก่ การค้าส่ง-ค้าปลีก ธุรกิจโรงแรมและร้านอาหาร ธุรกิจบริการส่วนบุคคล และการบริการในครัวเรือน การพัฒนาโครงข่ายการคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐานให้รองรับกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง เชื่อมโยงต่อกันทั้งย่านอุตสาหกรรม แหล่งงาน และแหล่งท่องเที่ยว จัดระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ บริการสาธารณสุขให้เพียงพอตามมาตรฐาน มีประสิทธิภาพในการให้บริการ นอกจากนี้ควรมีการพัฒนาสิ่งแวดล้อมและที่โล่งว่างในเมือง เพื่อให้เป็นพื้นที่สำหรับรองรับกิจกรรมของประชาชน และการปรับปรุงภูมิทัศน์และสิ่งแวดล้อมชุมชนให้มีความสวยงาม น่าอยู่อาศัย

● **เมืองลำดับ 3** เมืองศูนย์กลางอำเภอขนาดกลางและเล็ก เป็นที่ตั้งของแหล่งเศรษฐกิจและบริการพื้นฐานระดับอำเภอ เกือบทุกการพัฒนาเมืองลำดับ 4 ที่อยู่ใกล้เคียง ในด้านการค้า การบริการ การขนส่ง การท่องเที่ยว การศึกษา สาธารณสุข และรองรับการขยายตัวจากแหล่งงานในเมืองศูนย์กลางหลัก-รอง มีจำนวน 15 แห่ง ได้แก่ เทศบาลตำบลน้ำคำ อำเภอเมืองศรีสะเกษ เทศบาลตำบลยางชุมน้อย อำเภอยางชุมน้อย เทศบาลตำบลหนองหญ้าลาด อำเภอกันทรลักษ์ เทศบาลตำบลไพรบึง อำเภอไพรบึง เทศบาลตำบลเมืองคง อำเภอราษีไศล เทศบาลตำบลบึงบูรพ์ อำเภอบึงบูรพ์ เทศบาลตำบลห้วยทับทัน อำเภอห้วยทับทัน เทศบาลตำบลปรางค์กู๋ อำเภอปรางค์กู๋ เทศบาลตำบลกันทรอม อำเภอขุนหาญ เทศบาลตำบลสระกำแพงใหญ่ อำเภออุทุมพรพิสัย เทศบาลตำบลศรีรัตนะ อำเภอศรีรัตนะ เทศบาลตำบลบุสูง อำเภอบุสูง เทศบาลตำบลหนองใหญ่ อำเภอเมืองจันทร์ เทศบาลตำบลพยุห์ อำเภอพยุห์ เทศบาลตำบลโดด อำเภอโพธิ์ศรีสุวรรณ

แนวทางการพัฒนา ส่งเสริมให้มีการพัฒนาเป็นเครือข่ายพึ่งพาหาบหน้าที่เกี่ยวข้องกัน เป็นศูนย์กลางให้บริการกับชุมชน ศูนย์กลางขนาดเล็กและพื้นที่เกษตรกรรม ส่งเสริมศูนย์กลางชุมชนให้มีการเติบโตแบบกระชับ (Compact City) ส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในสถานประกอบการด้านการค้าและบริการขนาดเล็ก เพื่อรองรับการให้บริการของประชาชนในพื้นที่ ประเภทของกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่สนับสนุน ได้แก่

การค้าปลีก และการบริการส่วนบุคคล และการบริการในครัวเรือน สร้างความเชื่อมโยงการพัฒนา กับเมือง ศูนย์กลางหลัก-รอง ด้วยการพัฒนาโครงข่ายเส้นทางคมนาคมให้เชื่อมโยงต่อกัน พัฒนาระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการให้เพียงพอ กับชุมชนและบริการกับพื้นที่โดยรอบ มีการวางแผนควบคุมการขยายตัวของ ชุมชนให้มีขนาดเหมาะสม ไม่ส่งผลกระทบต่อพื้นที่เกษตรกรรมและสิ่งแวดล้อมด้วยมาตรการทางผังเมือง

● **เมืองลำดับ 4** เมืองศูนย์กลางระดับท้องถิ่น เป็นพื้นที่ศูนย์กลางการค้าและบริการ ระดับชุมชน มีบริการสาธารณูปโภคสาธารณูปการ พร้อมให้บริการด้านการตั้งถิ่นฐานอยู่อาศัย และรองรับการ ขยายตัวจากชุมชนใกล้เคียง มีจำนวน 46 แห่ง

แนวทางการพัฒนา วางแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินในชุมชนให้รองรับการอยู่อาศัยและ ควบคุมการพัฒนาให้เป็นไปตามข้อกำหนด สร้างโครงข่ายเชื่อมโยงกับเมืองลำดับ 3 จัดบริการสาธารณูปโภค สาธารณูปการเหมาะสมเพียงพอ วางโครงข่ายการคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกับชุมชนโดยรอบ แนวการพัฒนา เป็นแบบผสมผสานระหว่างทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ชนบท และส่งเสริมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการมีรายได้ เพิ่มของเกษตรกร เช่น พัฒนาเป็นที่อยู่อาศัยหนาแน่นต่ำในพื้นที่เกษตรกรรม ร้านค้าผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญา ท้องถิ่น สินค้าเกษตรแปรรูป ผลิตภัณฑ์จากเกษตร เป็นต้น ซึ่งจะทำให้เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดี

(2) **การพัฒนาคลัสเตอร์เมือง (Urban Cluster Development) เชื่อมโยงเมืองและชุมชนที่มี ศักยภาพเชิงพื้นที่และเศรษฐกิจที่สัมพันธ์กันให้มีบทบาทสนับสนุนเกื้อกูลกัน**

เป้าหมายเชิงพื้นที่ : เมืองลำดับ 1, 2, 3 และ 4

การพัฒนาระบบชุมชนแบบกลุ่มเมือง เป็นการสร้างความเข้มแข็งของเมืองในจังหวัดให้มีการ พึ่งพาระหว่างกันอย่างมีประสิทธิภาพ มีการส่งถ่ายการพึ่งพากันอย่างเหมาะสม ส่งเสริมบทบาทที่เป็น เอกลักษณะของแต่ละกลุ่มเมือง โดยกำหนดตามลักษณะกิจกรรม (Activity-Based Clusters) ซึ่งมีพื้นฐาน แหล่งทรัพยากรและกิจกรรมคล้ายคลึงกัน ทั้งนี้ในการกำหนดบทบาท (Function) ของกลุ่มเมืองในจังหวัด ศรีสะเกษได้กำหนดให้มีความสอดคล้องกับผังแนวคิดการพัฒนาและระบบเมือง ซึ่งสามารถกำหนดกลุ่มเมือง ด้านต่างๆ เป็น 5 กลุ่ม คือ

● **กลุ่มเมืองการค้าบริการ อุตสาหกรรม และโลจิสติกส์** เป็นกลุ่มพื้นที่ที่อยู่ใกล้แหล่ง วัตถุดิบ และเส้นทางคมนาคมขนส่งที่สะดวกในการขนส่งสินค้า นอกจากนี้ยังมีบทบาทด้านโลจิสติกส์ เนื่องจากมีความพร้อมในด้านการขนส่งทั้งทางถนน และทางรถไฟ ประกอบกับนโยบายของภาครัฐสนับสนุน ระบบโลจิสติกส์และรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งเป็นปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมการเป็นศูนย์กลาง ในด้านดังกล่าว อีกทั้งยังช่วยสนับสนุนการเชื่อมโยงทางการค้า อุตสาหกรรม การท่องเที่ยว และการลงทุน

พื้นที่กลุ่มเมืองนี้ครอบคลุมพื้นที่ตอนกลางของจังหวัด ประกอบด้วย เทศบาลเมือง ศรีสะเกษ เทศบาลตำบลน้ำคำ อำเภอเมืองศรีสะเกษ เทศบาลตำบลกันทรารมย์ อำเภอกันทรารมย์ เทศบาลตำบลยางชุมน้อย อำเภอยางชุมน้อย เทศบาลตำบลสูง อำเภอวังหิน และเทศบาลตำบลพยุห์ อำเภอพยุห์ รวมถึงเมืองอื่นๆ ในกลุ่มที่เป็นเมืองสนับสนุน ซึ่งเชื่อมโยงกันในแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 226 และเส้นทางรถไฟสายตะวันออกเฉียงเหนือ

การพัฒนาเมืองตามบทบาทดังกล่าว ควรมีการพัฒนาเมืองในด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการในเชิงคุณภาพ เพื่อให้เป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจ การค้าและบริการ ส่งเสริมให้เกิดการ ลงทุนในสถานประกอบการด้านการค้าและบริการเกือบทุกประเภท เพื่อบริการเข้ามาใช้บริการของ ประชาชนในพื้นที่ ประเภทของกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่สนับสนุนให้พัฒนาเป็นพิเศษ ได้แก่ การค้าส่ง-ค้าปลีก ธุรกิจโรงแรมและร้านอาหาร การบริการสุขภาพและสังคม และธุรกิจบริการอื่นๆ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์

และโครงข่ายคมนาคมขนส่ง เพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเชิงพื้นที่ โดยเน้นการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพโครงสร้างพื้นฐานเดิมที่มีอยู่แล้วให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น และการพัฒนาเชื่อมโยงระหว่างประเทศ ในขณะเดียวกันควรมีการจัดระเบียบการตั้งถิ่นฐานที่มีการกระจายตัวของที่อยู่อาศัย ร้านค้า โรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่ชานเมืองและนอกเมือง การวางผังจัดระเบียบการใช้ประโยชน์ที่ดินในเขตเมือง ควบคู่กับการดำรงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อม

● **กลุ่มเมืองการค้าชายแดน การท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ และธรรมชาติ** จากสภาพภูมิประเทศของจังหวัด ทางตอนใต้เป็นที่สูงและเทือกเขา การเกษตรส่วนใหญ่เป็นการทำนา และพืชสวน นอกจากนี้พื้นที่ยังมีชุมชนชายแดนที่เป็นประตูเศรษฐกิจการค้าเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน คือ จุดผ่านแดนถาวรช่องสะง่า เป็นจุดผ่านแดนถาวรของประเทศไทย ตั้งอยู่บริเวณช่องสะง่า ตำบลไพรพัฒนา อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ เชื่อมต่อกับช่องจอม อำเภออัลลองเวง จังหวัดอุดรธานี ประเทศกัมพูชา

พื้นที่กลุ่มเมืองนี้ครอบคลุมพื้นที่ทางตะวันตกเฉียงใต้ ประกอบด้วย เทศบาลตำบลเมืองซุซันต์ อำเภอซุซันต์ เทศบาลตำบลขุนหาญ เทศบาลตำบลกันทรอม อำเภอขุนหาญ องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยตึกชู องค์การบริหารส่วนตำบลไพรพัฒนา อำเภอภูสิงห์ และเทศบาลตำบลไพรบึง อำเภอไพรบึง รวมถึงเมืองอื่นๆ ในกลุ่มที่เป็นเมืองสนับสนุน ซึ่งเชื่อมโยงกันในแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 24

การพัฒนาเมืองตามบทบาทดังกล่าว ควรมีการพัฒนาเมืองในด้านต่างๆ ได้แก่ การเสริมศักยภาพของเมืองชายแดน กิจกรรมหลักที่นำไปสู่การลงทุนและการค้า คือ

- การค้าปลีกค้าส่งชายแดน โดยเฉพาะการขนส่งวัตถุดิบด้านเกษตรกรรมเข้าสู่การแปรรูปไปยังศูนย์กลางอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร เช่น เมืองศรีสะเกษ เมืองเดชอุดม เมืองนาเยีย (จังหวัดอุบลราชธานี) และส่งออกไปยังประเทศกัมพูชา

- การท่องเที่ยวผ่านแดนที่ผสมผสานไปกับการค้าของภาคเอกชน และการร่วมทุนในการพัฒนาการท่องเที่ยว เสริมสร้างศักยภาพกลุ่มแหล่งท่องเที่ยวหลักและรอง เพื่อให้เสริมแรงดึงดูดใจนักท่องเที่ยว การสร้างความเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวบริเวณภูมิภาคอีสานใต้กับประเทศกัมพูชา ร่วมกับจังหวัดสุรินทร์นครราชสีมาบุรีรัมย์และชัยภูมิ ตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 24

ประเภทของกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่สนับสนุน ได้แก่ การค้าปลีก ธุรกิจโรงแรมและร้านอาหาร และธุรกิจบริการอื่นๆ ที่ไม่ก่อให้เกิดมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ การจัดทำแผนผังพัฒนาพื้นที่ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาเพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองในอนาคตที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจที่มุ่งส่งเสริมการค้าชายแดน เพื่อความเป็นระเบียบ และสอดคล้องกับเศรษฐกิจของเมืองในอนาคต

● **กลุ่มเมืองเกษตรเศรษฐกิจ อุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร และการท่องเที่ยวเชิงเกษตร** มีบทบาทในด้านการเกษตร เนื่องจากเป็นพื้นที่ภูเขาไฟเก่า ลักษณะดินเป็นดินร่วนปนทราย (ดงดินแดง หรือ ภูดินแดง) ซึ่งมีความอุดมสมบูรณ์สูง สามารถปลูกพืชเศรษฐกิจสำคัญได้ เช่น เงาะ ทุเรียน ยางพารา จากศักยภาพดังกล่าวสามารถส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่มุ่งเน้นทางการเรียนรู้วิถีเกษตรกรรม จัดกิจกรรมให้เกิดการเรียนรู้ด้านการเกษตรและวิถีการดำรงชีวิต วัฒนธรรม ประเพณี และเป็นการนำเอาทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดการเรียนรู้ทำให้เกิดประโยชน์ก่อให้เกิดรายได้ต่อชุมชน นอกจากนี้พื้นที่ยังมีความได้เปรียบในการพัฒนาพลังงานจากธรรมชาติ โดยเฉพาะพลังงานแสงอาทิตย์ เนื่องจากพื้นที่ตั้งอยู่ในละติจูดที่เหมาะสม มีแสงอาทิตย์เข้มข้นตลอดปี ซึ่งการพัฒนาพลังงานจากแสงอาทิตย์เป็นโอกาสให้การพึ่งพาตนเองทางด้านพลังงานเพื่อใช้ขับเคลื่อนการพัฒนาในอนาคต

พื้นที่กลุ่มเมืองนี้ครอบคลุมพื้นที่ทางตะวันออกเฉียงใต้ ประกอบด้วย เทศบาลเมืองกันทรลักษณ์ เทศบาลตำบลหนองหญ้าลาด องค์การบริหารส่วนตำบลกระแซง องค์การบริหารส่วนตำบลเสาชิงชัย อำเภอกันทรลักษณ์ เทศบาลตำบลศรีรัตนะ อำเภอศรีรัตนะ องค์การบริหารส่วนตำบลเสียว อำเภอบางแก้ว องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำเกลี้ยง อำเภอน้ำเกลี้ยง และองค์การบริหารส่วนตำบลโนนค้อ อำเภอนโนนคูณ รวมถึงเมืองอื่นๆ ที่เป็นเมืองสนับสนุน ซึ่งเชื่อมโยงกันในแนวททางหลวง 24, 221 และ 2085

การพัฒนาเมืองตามบทบาทดังกล่าว ควรมีการพัฒนาเมืองในด้านต่างๆ ได้แก่ การพัฒนาศูนย์วิจัยและพัฒนาด้านการเกษตร ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีแก่เกษตรกรและศึกษารายวิจัยเพื่อพัฒนาการเกษตรให้ก้าวหน้า พัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและโอกาสทางการตลาดสูง ส่งเสริมการนำผลิตผลทางการเกษตรไปผลิตพลังงานทดแทน และพัฒนากิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นในด้านการผลิตภาคเกษตรและอุตสาหกรรม เพื่อเพิ่มรายได้ให้แรงงานในพื้นที่เกษตรกรรม พร้อมกับการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสาธารณูปโภค-สาธารณูปการ ระบบคมนาคมที่สามารถเชื่อมโยงพื้นที่ได้อย่างสะดวก

● **กลุ่มเมืองเกษตรพืชอาหาร การท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม** จากสภาพภูมิประเทศ ซึ่งอยู่ทางตอนเหนือของจังหวัดมีลักษณะเป็นที่ราบลุ่มลอนลาด มีลำน้ำหลายสายไหลผ่านพื้นที่ราบนี้ลงไปยังแม่น้ำมูล ลำน้ำสายสำคัญได้แก่ ห้วยทับทัน ห้วยสำราญ และห้วยขะยุง ประกอบกับมีพื้นที่บางส่วนที่เป็นแหล่งปลูกข้าวหอมมะลิทุ่งกุลาร้องไห้ ซึ่งเป็นสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (Geographical Indication) ข้าวหอมมะลิที่ปลูกในบริเวณนี้จะหอมมากกว่าข้าวหอมมะลิแห่งอื่นๆ นอกจากนี้พื้นที่บริเวณนี้ยังมีประวัติศาสตร์การตั้งถิ่นฐานก่อให้เกิดศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม การเชื่อมโยงการพัฒนาด้านการตลาดการเกษตร สินค้า OTOP และการท่องเที่ยวกับจังหวัดสุรินทร์ จังหวัดร้อยเอ็ด และจังหวัดยโสธร

พื้นที่กลุ่มเมืองนี้ครอบคลุมพื้นที่ทางตะวันตก และตะวันตกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย เทศบาลตำบลกำแพง เทศบาลตำบลกำแพงใหญ่ อำเภอบุขมาพิสัย เทศบาลตำบลปรังค์กู อำเภอบุขมาพิสัย เทศบาลตำบลห้วยทับทัน อำเภอบุขมาพิสัย เทศบาลตำบลหนองใหญ่ อำเภอบึงนาราง เทศบาลตำบลโดด อำเภอบึงนาราง และเทศบาลตำบลบึงบูรพ์ อำเภอบึงบูรพ์ เทศบาลตำบลเมืองคง อำเภอรามัน องค์การบริหารส่วนตำบลกุง อำเภอบึงนาราง รวมถึงเมืองอื่นๆ ในกลุ่มที่เป็นเมืองสนับสนุน ซึ่งเชื่อมโยงกันในแนวททางหลวงแผ่นดิน 226, 2076 และ 2083

การพัฒนาเมืองตามบทบาทดังกล่าว ควรมีการพัฒนาเมืองในด้านต่างๆ ได้แก่ พัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและโอกาสทางการตลาดสูง และพัฒนากิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นในด้านการผลิตภาคเกษตรและอุตสาหกรรม เพื่อเพิ่มรายได้ให้แรงงานในพื้นที่เกษตรกรรม ด้านการท่องเที่ยว ควรพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเดิมให้มีคุณภาพ พัฒนาระดับมาตรฐานการให้บริการ การพัฒนากิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้เห็นความเป็นมาและความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยว รวมถึงการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสาธารณูปโภค-สาธารณูปการ ระบบคมนาคมที่สามารถเชื่อมโยงพื้นที่ได้อย่างสะดวก

(3) **การพัฒนาชุมชนเมืองและพื้นที่รองรับการขยายตัวอย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาจังหวัด**

เป้าหมายเชิงพื้นที่ : เมืองลำดับ 1, 2, 3 และ 4

การวางแผนพัฒนาพื้นที่เมืองและชุมชน เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาพื้นที่ให้กับภาครัฐ เอกชน และประชาชนอย่างเหมาะสมสอดคล้องกับการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทอื่นๆ และใช้ทรัพยากรที่ดินได้เต็มประสิทธิภาพ โดยมีการวางแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทพื้นที่เมืองและชุมชน เพื่อกิจกรรมการค้า การบริการ การอยู่อาศัย อุตสาหกรรม และอื่นๆ

- **การวางแผนพัฒนาพื้นที่เมืองและชุมชน** กำหนดขอบเขตพื้นที่ครอบคลุมพื้นที่รองรับการพัฒนาเมืองและย่านกิจกรรมตามพื้นที่เขตชุมชนเมืองตามกรอบการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และให้สอดคล้องกับเป้าหมายความหนาแน่นประชากรตามการคาดการณ์ในระยะ 20 ปี เพื่อให้เป็นศูนย์รวมความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม ประชากร ได้แก่ เทศบาลเมืองศรีสะเกษ เทศบาลเมืองกันทรลักษณ์ เทศบาลตำบลขุขันธ์ เทศบาลตำบลกำแพง เทศบาลตำบลกันทรารมย์ เทศบาลตำบลขุนหาญ เทศบาลตำบลเมืองคง เทศบาลตำบลไพรบึง เทศบาลตำบลยางชุมน้อย เทศบาลตำบลปรังค์กู เทศบาลตำบลบึงบูรพ์ เทศบาลตำบลห้วยทับทัน เทศบาลตำบลศรีรัตนะ เทศบาลตำบลสูง เทศบาลตำบลหนองใหญ่ เทศบาลตำบลพยุห์ เทศบาลตำบลโดด องค์การบริหารส่วนตำบลโนนค้อ องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำเกลี้ยง องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยตึกชู องค์การบริหารส่วนตำบลเสียว (อำเภอเบญจลักษ์) องค์การบริหารส่วนตำบลกุง โดยการพัฒนาเมืองแบบกระชับ (Compact City) ให้เหมาะสมต่อความต้องการของคนในเมืองและเน้นการผสมผสานการใช้ประโยชน์ที่ดิน (Mixed Use) ระหว่างการอยู่อาศัย การค้า แหล่งงาน แหล่งนันทนาการ การบริการ ระบบขนส่งสาธารณะและกิจกรรมที่หลากหลายไว้ด้วยกัน

- **การพัฒนาสภาพแวดล้อมของเมือง ปรับปรุงพื้นที่ในบริเวณพื้นที่เสื่อมโทรมของเมืองให้ดีขึ้น** โดยครอบคลุมการพัฒนาและปรับปรุงสภาพชุมชนเดิม เช่น บริเวณพื้นที่ที่เป็นย่านชุมชนเมืองเก่าในเทศบาลเมืองศรีสะเกษ เทศบาลเมืองกันทรลักษณ์ เทศบาลตำบลกำแพง เทศบาลตำบลขุขันธ์ เทศบาลตำบลกันทรารมย์ เป็นต้น เนื่องจากการขยายตัวทางเศรษฐกิจและประชากร ส่งผลให้พื้นที่โดยรอบเกิดการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดิน

- **การส่งเสริมพัฒนาเมืองให้น่าอยู่** มีสภาพแวดล้อมสวยงาม ปลอดภัย โดยการกำหนดเขตพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับการตั้งถิ่นฐานและการขยายตัวของชุมชน ไม่สนับสนุนให้มีการตั้งถิ่นฐานหนาแน่นในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดภัยพิบัติ นอกจากนี้ควรส่งเสริมการใช้จักรยานและการเดิน ลดการใช้พลังงานโดยไม่จำเป็น รวมถึงการเพิ่มพื้นที่สีเขียว

- **การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน** เพื่อกระจายความเจริญและบริการสาธารณะให้มีการกระจายตัวในระยะการให้บริการที่ครอบคลุมอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดและได้มาตรฐาน การวางแผนบรรเทาอุทกภัย การวางระบบการคมนาคมและขนส่ง ระบบโลจิสติกส์ รวมทั้งจัดให้มีระบบขนส่งสาธารณะในเมืองอย่างเหมาะสม

(4) การพัฒนาชุมชนชนบทและมาตรฐานคุณภาพชีวิตของประชาชน

เป้าหมายเชิงพื้นที่ : ชุมชนชนบท

การพัฒนาชุมชนชนบทมุ่งเน้นการพัฒนาที่สามารถพึ่งพาตนเองได้ (Self-contained) การพัฒนาจะมีลักษณะผสมผสานเพื่อเพิ่มรายได้ให้กับชุมชน พื้นที่เกษตรกรรมได้รับการปกป้อง เพื่อให้สามารถผลิตสินค้าเกษตรได้อย่างมีคุณภาพ

- **การพัฒนาฐานเศรษฐกิจของชุมชน** แนวทางการพัฒนาการตั้งถิ่นฐานในชนบทจะต้องพัฒนาฐานการผลิตทางการเกษตร ทั้งด้านพืชอาหาร พืชเศรษฐกิจ และพืชพลังงานให้สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ โดยการเพิ่มผลผลิตการเกษตรด้วยการปรับปรุงเทคโนโลยีทางการผลิตแทนการขยายพื้นที่

เพาะปลูก รวมถึงการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องกับการเกษตร ทั้งอุตสาหกรรมอาหาร การพัฒนาพลังงาน ทางเลือกที่ปลอดภัยและ การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตร นอกจากนี้ควรส่งเสริมความรู้แก่เกษตรกร ให้สามารถแปรรูปผลผลิตจากการเกษตร พัฒนาผลิตภัณฑ์งานฝีมือ การจัดตั้งสหกรณ์การผลิตและจำหน่าย เพื่อให้การประกอบอาชีพและการตั้งถิ่นฐานมีความเข้มแข็งและมั่นคงมากขึ้น

● **การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของชุมชน** การอยู่อาศัยใช้ชีวิตประจำวันของประชากร จะต้องมีความเท่าเทียมกันในการได้รับบริการขั้นพื้นฐานเพื่อการมีคุณภาพชีวิตที่ดี

- การพัฒนาและปรับปรุงบริการทางสังคม ทั้งการศึกษาและสาธารณสุขให้ได้ มาตรฐานและทั่วถึง การให้ความรู้และฝึกอบรม การพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต ทำให้เกิดการพัฒนารายการ มนุษย์

- การพัฒนาโครงข่ายการคมนาคมและขนส่งระหว่างกลุ่มเมือง และระหว่างเมืองกับ ชนบท การพัฒนาตลาดกลางการเกษตร ศูนย์การขนส่งและกระจายสินค้า ซึ่งจะช่วยให้การขนส่งวัตถุดิบจาก พื้นที่เกษตรมายังแหล่งแปรรูป และขนส่งสินค้าไปยังผู้บริโภคเป็นไปโดยสะดวก รวดเร็ว การพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานเพื่อเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในด้านการผลิต ได้แก่ การพัฒนาไฟฟ้า ประปา การกำจัดขยะ ระบบ บำบัดน้ำเสีย ระบบการสื่อสาร

2) มาตรการ

การกำหนดมาตรการเพื่อพัฒนาเมืองและระบบเมืองตามแนวทางการพัฒนาในข้างต้น กำหนด ตามกลไกทางกฎหมายและเครื่องมือที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ ทั้งจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา เมืองและการวางผังเมือง และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

(1) มาตรการด้านผังเมือง เป็นการสนับสนุนการวางผังเมืองและผังชุมชนในองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งในจังหวัดศรีสะเกษ เพื่อกำหนดทิศทางในการดำเนินงาน

● การวางผังเมืองรวมเมือง/ ชุมชน ที่สอดคล้องกับบทบาทและระบบเมืองตามผังเมือง รวมจังหวัดศรีสะเกษ โดยกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดิน จำแนกประเภทตามกิจกรรมที่เป็นบทบาทของชุมชน มีข้อกำหนดห้ามการใช้ประโยชน์ที่ดินที่จะทำให้เกิดความขัดแย้ง

● การจัดทำแผนงานและโครงการพัฒนาในขอบเขตชุมชนเมืองที่กำหนดโดยครอบคลุม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในขอบเขต ภายใต้แนวทางการดำเนินการกิจการนอกพื้นที่ตามกฎหมายว่าด้วย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

● การจัดทำผังพัฒนาพื้นที่เฉพาะที่มีความสำคัญ เพื่อเน้นบทบาทที่มีความเด่นชัดของ แต่ละท้องถิ่น เช่น แหล่งท่องเที่ยวท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แหล่งโบราณสถาน ชุมชนชายแดน เป็นต้น

● จัดตั้งเครือข่ายพื้นที่กลุ่มเมือง เพื่อกำหนดนโยบาย แนวทาง และมาตรการพัฒนา บทบาทและศักยภาพพื้นที่กลุ่มเมือง

(2) มาตรการด้านพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเป็นการเสริมสร้าง ศักยภาพชุมชนให้พร้อมสำหรับการลงทุนประกอบกิจการต่างๆ ให้เป็นไปตามบทบาทหน้าที่ โครงสร้างพื้นฐาน ที่จำเป็น เช่น

● พัฒนาโครงข่ายการคมนาคมและขนส่งระหว่างเมืองกับชนบท ช่วยทำให้การขนส่ง วัตถุดิบจากพื้นที่เกษตรมายังแหล่งแปรรูป และขนส่งสินค้าไปยังผู้บริโภคเป็นไปโดยสะดวก รวดเร็ว ส่งเสริม

การพัฒนาเมืองระดับกลางและพื้นที่ชนบทให้ทำหน้าที่อย่างเกื้อกูล มีการพึ่งพากันระหว่างเมืองที่เป็นแหล่งผลิต แหล่งแปรรูป ตลาด และผู้บริโภค

- พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างศักยภาพของเมืองด้านการผลิต การขนส่ง เทคโนโลยี รองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต โครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ ได้แก่ ประปา ไฟฟ้า การกำจัดขยะ ชลประทาน การสื่อสาร เพื่อให้เมืองขนาดกลางมีศักยภาพในการเป็นศูนย์กลางการผลิต การแปรรูปวัตถุดิบ การพัฒนาความรู้ ข้อมูลข่าวสาร พื้นที่เกษตรได้รับการบำรุงรักษาให้เป็นแหล่งผลิตวัตถุดิบทางเกษตรสำหรับการส่งออกและการแปรรูป

(3) **มาตรการจูงใจ** ทางเศรษฐศาสตร์ทั้งการเงินการคลัง (งบประมาณรายปีของรัฐที่ให้การสนับสนุนทางด้านนั้นๆ การปรับระบบภาษี) และมาตรการทางการตลาด

(4) **มาตรการด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในระดับรวมคิด-รวมตัดสินใจ-รวมดำเนินการ** การรวมกลุ่มของประชากรในชุมชนเป็นเครือข่ายร่วมกัน แก้ปัญหา และเสนอแนะความต้องการ จะทำให้มีความร่วมมือระหว่างความต้องการของประชาชนและนโยบายของรัฐ เป็นโครงการพัฒนาที่ตอบสนองชุมชน สร้างความเข้มแข็งของชุมชน เช่น

- ส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้ การวิจัยร่วมกับชุมชน การสร้างฐานข้อมูล และการสื่อสาร เพื่อนำมาพัฒนาชุมชนของตน

- ส่งเสริมการบริหารจัดการที่สร้างเสริมความเข้มแข็งขององค์กรพัฒนาเมืองของท้องถิ่น โดยการสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับเอกชน และการสร้างการมีส่วนร่วมในการดำเนินการพัฒนาชุมชนเมือง ได้แก่ องค์กรบริหารส่วนตำบลที่เกี่ยวข้อง ภาคเอกชน และภาคประชาชน

- สถาบันการศึกษาภายในภาคร่วมกับหน่วยงานท้องถิ่น ร่วมกันสร้างเครือข่ายแห่งการเรียนรู้ เพื่อผลักดันการพัฒนาให้เป็นไปตามเป้าหมาย

- จัดตั้งกองทุนเพื่อการพัฒนาและฟื้นฟูเมือง ภายใต้การบริหารจัดการด้านการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง และการสนับสนุนของรัฐบาล

3) ตัวชี้วัด

แนวทางและมาตรการพัฒนาเมืองและระบบเมืองดังกล่าว มีเป้าหมายเพื่อให้เกิดการพัฒนาพื้นที่ชุมชนเมืองและชุมชนชนบทตามกรอบการพัฒนาของผังเมืองรวมจังหวัดศรีสะเกษ โดยมีรายละเอียดตัวชี้วัดด้านการพัฒนาเมืองและระบบเมืองออกเป็น 3 ระยะ ได้แก่ ระยะสั้น หมายถึงช่วงปีที่ 1-5 ของการบังคับใช้ผังเมืองรวมจังหวัดศรีสะเกษ (2) ระยะกลาง หมายถึงช่วงปีที่ 6-10 ของการบังคับใช้ผังเมืองรวมจังหวัดศรีสะเกษ และ (3) ระยะยาว หมายถึงช่วงปีที่ 11-20 ของการบังคับใช้ผังเมืองรวมจังหวัดศรีสะเกษ

(1) **ระยะสั้น 5 ปี** มีเป้าหมายเพื่อปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในเมืองศูนย์กลางปัจจุบันให้มีความพร้อมและสามารถรองรับการพัฒนาในระยะสั้นและกลางได้

- เมืองศูนย์กลางที่มีสำคัญจากการวิเคราะห์และจัดลำดับชุมชนเมืองในระยะ 5 และ 10 ปี มีการดำเนินการวางผังพัฒนาพื้นที่

- กลุ่มเมืองแต่ละบริเวณมีการดำเนินการกำหนดนโยบาย แนวทาง และแผนงานการพัฒนาพื้นที่กลุ่มเมือง

- โครงสร้างพื้นฐานในเมืองศูนย์กลางข้างต้น ได้รับการพัฒนาและมีศักยภาพในการให้บริการตามมาตรฐาน

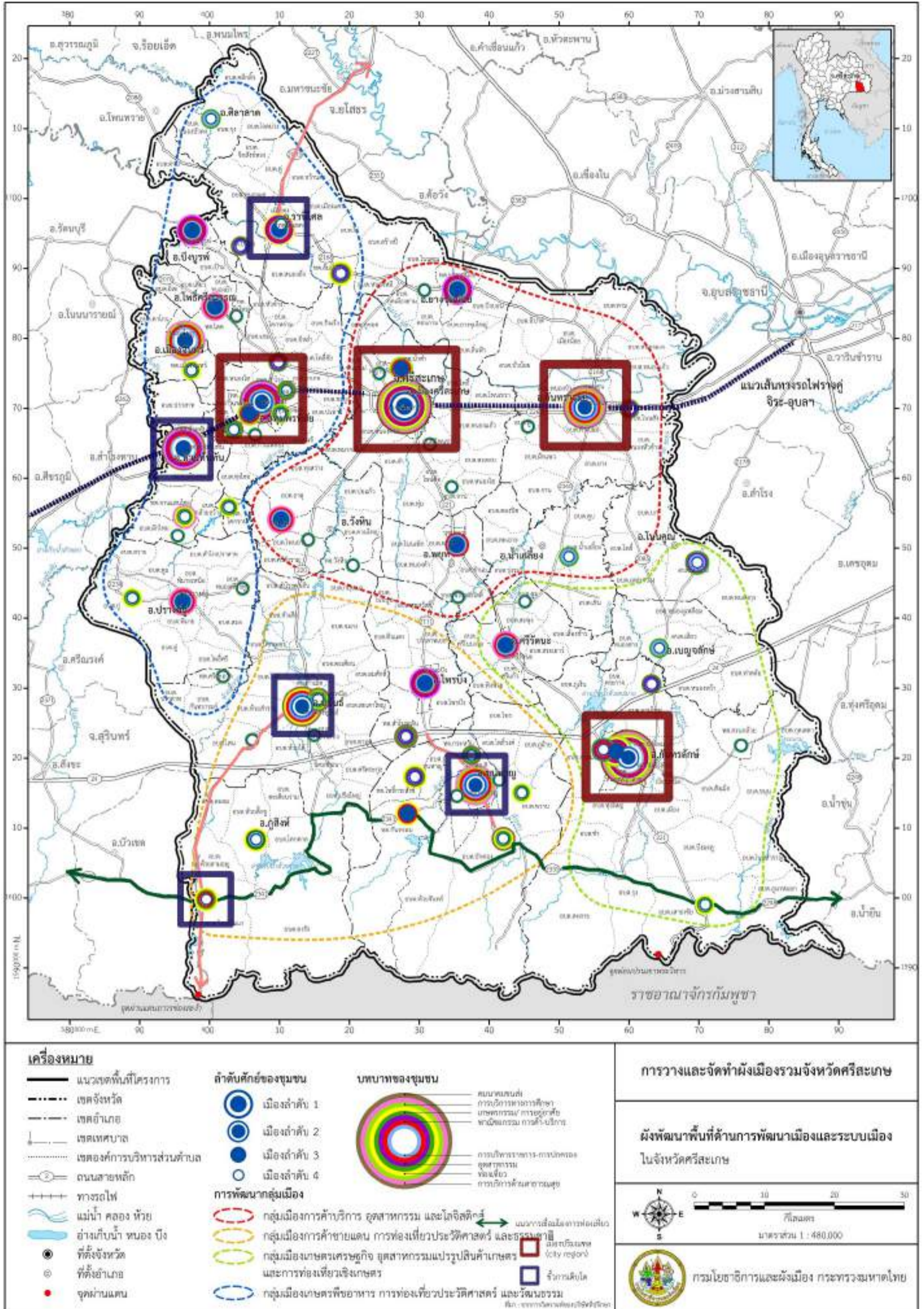

(2) ระยะเวลา 10 ปี มีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาบทบาทตามที่กำหนด

- เมืองศูนย์กลางที่มีสำคัญจากการวิเคราะห์และจัดลำดับชุมชนเมืองในระยะ 10 และ 20 ปี มีการดำเนินการวางผังพัฒนาพื้นที่
  - เมืองที่กำหนดเป็นศูนย์กลางข้างต้นมีการพัฒนาบทบาทหน้าที่เป็นไปตามเป้าหมายรองรับการพัฒนาจากเมืองขนาดใหญ่และขนาดรอง และเชื่อมโยงเครือข่ายพื้นที่ชนบทและชุมชนโดยรวม
  - กลุ่มเมืองแต่ละบริเวณมีการดำเนินการปรับปรุงนโยบาย แนวทาง และแผนงานการพัฒนาพื้นที่กลุ่มเมืองอย่างต่อเนื่อง
  - โครงสร้างพื้นฐานในเมืองศูนย์กลางข้างต้น ได้รับการพัฒนาและมีศักยภาพในการให้บริการตามมาตรฐานอย่างต่อเนื่อง
  - โครงสร้างพื้นฐานรองรับการพัฒนาของกลุ่มเมืองและระหว่างพื้นที่ชุมชนเมืองได้รับการพัฒนาและดำเนินการ
  - ประชาชนมีโอกาสรับรู้ข้อมูลข่าวสารอย่างทั่วถึง สามารถให้ความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน

(3) ระยะเวลา 20 ปี มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาบทบาทชุมชนเมืองหลักและกลุ่มเมืองได้ตามวิสัยทัศน์ของผังเมืองรวมจังหวัดศรีสะเกษ

- เมืองศูนย์กลางที่มีสำคัญจากการวิเคราะห์และจัดลำดับชุมชนเมืองในระยะ 10 และ 20 ปี มีการดำเนินการวางและปรับปรุงผังพัฒนาพื้นที่อย่างต่อเนื่องและเป็นปัจจุบัน
- เมืองศูนย์กลางลำดับต่างๆ และชุมชนชนบทได้รับการพัฒนาและใช้ประโยชน์ตามศักยภาพของพื้นที่
- กลุ่มเมืองต่างๆ มีการบูรณาการนโยบายและแผนงานร่วมกันทั้งภายในจังหวัดและกับจังหวัดข้างเคียง
- โครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่เมืองและชนบทได้รับการพัฒนาและมีศักยภาพในการให้บริการตามมาตรฐาน
- โครงสร้างพื้นฐานรองรับการพัฒนาของกลุ่มเมืองและระหว่างพื้นที่กลุ่มเมืองได้รับการพัฒนาและดำเนินการโดยสมบูรณ์
- ประชาชนมีโอกาสรับรู้ข้อมูลข่าวสารอย่างทั่วถึง สามารถให้ความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน ความเท่าเทียมกันของประชากรเมืองและชนบทในการพัฒนาคุณภาพชีวิต และมีส่วนร่วมพัฒนาชุมชน
- ประชาชนอยู่อาศัยในถิ่นฐานที่พึงพอใจ ลดอัตราการย้ายถิ่น การมีคุณภาพชีวิตที่ดี ความเท่าเทียมกันในโอกาส และมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน

แผนที่ 6.2.2-1 ผังการพัฒนาพื้นที่ด้านการพัฒนาเมืองและระบบเมืองจังหวัดศรีสะเกษ

6.2.3 ผังพัฒนาพื้นที่ด้านการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนาด้านเศรษฐกิจจำแนกออกเป็น 4 ภาค คือ ภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม ภาคการค้าและการบริการ และภาคการท่องเที่ยว ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) แนวทางการพัฒนาพื้นที่การผลิตภาคเกษตรกรรม

แนวทางหลัก คือ การใช้มาตรการทางเศรษฐกิจส่งเสริมให้เกิดการทำเกษตรกรรมให้สอดคล้องกับการใช้ประโยชน์ที่ดิน การกำหนดเขตปลูกพืชเศรษฐกิจ (Zoning) พร้อมทั้งกำหนดชนิด/ประเภทของอุตสาหกรรมที่อยู่ในพื้นที่เกษตรกรรม ให้สอดคล้องกับผลผลิตทางการเกษตรเท่านั้น โดยมีรายละเอียดดังนี้ (1) บริเวณพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ใน 3 อำเภอตอนเหนือของจังหวัด เป็นพื้นที่สำหรับการทำเกษตรกรรม การปลูกข้าว และ (2) บริเวณพื้นที่ตัวอำเภอเมืองศรีสะเกษเป็นพื้นที่เลี้ยงโคเนื้อ)

- แนวทางการกำหนดการจัดทำพื้นที่การเกษตรกรรมให้เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่ โดยอ้างอิงจากแนวทางที่กรมส่งเสริมการเกษตรได้เสนอไว้ คือการให้ความสำคัญกับพืชที่เป็นพืชเศรษฐกิจของจังหวัด อันได้แก่ ข้าว ซึ่งประกอบด้วยข้าวหอมมะลิ (พันธุ์ ดอกมะลิ 105 และพันธุ์ กข 15) และข้าวเหนียว (พันธุ์ กข 6) และพื้นที่สำหรับการเลี้ยงโคเนื้อซึ่งเป็นปศุสัตว์ที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจมากที่สุดในจังหวัด (พื้นที่ทุ่งหญ้าเลี้ยงโคเนื้อ) พร้อมทั้งกำหนดชนิดของโรงงานแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรที่เหมาะสมกับพืชที่มีในพื้นที่ นอกจากนี้ยังคำนึงถึงการปลูกพืชหลายชนิด (Crop Diversification) เพื่อลดความเสี่ยงทางการตลาด และเพื่อสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรให้สอดคล้องกับทิศทางและกรอบนโยบายของรัฐบาล เช่น สอดคล้องกับการกำหนดเขตปลูกพืชเศรษฐกิจ (Zoning) สอดคล้องกับกลยุทธ์ในการพัฒนาของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อให้กระบวนการผลิตและการตลาดได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมจากภาครัฐ ส่วนในพื้นที่ที่มีศักยภาพสูงควรจัดการระบบการผลิตในระบบไร่นาสวนผสม การเกษตรแบบผสมผสาน หรือเกษตรทฤษฎีใหม่ที่ประกอบด้วยการเพาะปลูก การเลี้ยงสัตว์ และการประมง เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกรอย่างยั่งยืน

- เนื่องจากปัจจุบันแนวโน้มการปลูกข้าวของจังหวัดศรีสะเกษอาจจะลดลง จากการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมที่เกิดขึ้น ดังนั้นการปกป้องพื้นที่เพาะปลูกข้าวในบริเวณพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ (อำเภอศิลาลาด อำเภอราษีไศล และอำเภอยางชุมน้อย) ไม่ให้มีจำนวนลดน้อยลงมากเกินไป เนื่องจากเมื่อพิจารณาปัจจัยทางเศรษฐกิจเป็นเกณฑ์แล้ว พบว่าการปลูกข้าวนั้นจะให้ผลตอบแทนไม่มาก ถึงแม้เมื่อเปรียบเทียบกับ การปลูกพืชชนิดอื่นหรือพืชพลังงาน แต่ข้าวก็เป็นความมั่นคงทางด้านอาหารที่ต้องมีการรักษาไว้อย่างเหมาะสม ดังนั้นต้องมีการควบคุมพื้นที่เพาะปลูกข้าวไว้ในปริมาณที่เพียงพอ

- ปัจจุบันการส่งเสริมการผลิตการเกษตรในระบบเกษตรอินทรีย์เป็นประเด็นการพัฒนาที่สำคัญ โดยการผลิตรูปแบบดังกล่าวเป็นการผลิตที่คำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัยของทั้งผู้ผลิตและผู้บริโภค ซึ่งการทำเกษตรทั่วไปอาจจะได้ได้รับผลกระทบจากการใช้สารเคมีทางการเกษตรที่ไม่เหมาะสม ทั้งนี้การส่งเสริมการทำเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ที่มีมาตรฐานการรับรองผลผลิตที่เชื่อถือได้ เป็นที่ยอมรับของผู้บริโภคทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อสนับสนุนการผลิตอาหารปลอดภัย

อย่างไรก็ตามตลาดสินค้าเกษตรของประเทศไทยยังคงมีทางเลือกในการพัฒนาและช่องทางการขายที่จำกัด โดยผลิตภัณฑ์ที่อ้างว่าปลอดภัยวางจำหน่ายในตลาดจำนวนมาก โดยที่ไม่มีมาตรฐานตามที่ระบุ ส่งผลเสียต่อการพัฒนาเกษตรกรรมทางเลือกโดยรวม ดังนั้นควรจัดทำ “มาตรฐานผลิตภัณฑ์เกษตรกรรมทางเลือก” ภายใต้การสนับสนุนทางวิชาการจากสหพันธ์เกษตรอินทรีย์นานาชาติ International Federation of Organic Agriculture Movement (IFOAM) และองค์กรต่างๆ ในประเทศ เพื่อเป็น

เครื่องหมายรับประกัน ทั้งผลผลิตแก่สมาชิก สร้างความมั่นใจให้แก่ผู้บริโภค และเป็นเครื่องมือในการพัฒนาระบบเกษตรกรรมทางเลือกในระยะยาว ปัจจุบันหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในการกำหนดมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ของไทย คือ สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ดังนั้นจึงควรจัดอบรมความรู้ ด้านการขอมาตรฐานรับรองผลผลิตเกษตรอินทรีย์ให้กับกลุ่มเกษตรกร และเครือข่ายเกษตรกรในจังหวัดศรีสะเกษ

- การส่งเสริมพื้นที่เลี้ยงโคเนื้อ ในบบริเวณทั่วทั้งจังหวัด โดยเฉพาะในพื้นที่บริเวณอำเภอเมืองศรีสะเกษ เนื่องจากจังหวัดศรีสะเกษเป็นพื้นที่เลี้ยงโคเนื้อที่อยู่ในอันดับต้นของประเทศไทย โดยเนื้อโคที่ผลิตได้มีคุณภาพดี และเป็นที่ต้องการของตลาด อย่างไรก็ตามการส่งเสริมต้องรักษาความเป็นฟาร์มของประชาชนท้องถิ่นไว้ เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่ได้มีอาชีพอย่างยั่งยืน และเป็นเอกลักษณ์ที่สำคัญของท้องถิ่นอีกด้วย

- การส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร โดยเฉพาะข้าว เพื่อการเก็บรักษาผลผลิตในช่วงที่ผลผลิตออกสู่ตลาดจำนวนมากและราคาผลผลิตตกต่ำ และเพื่อนำผลผลิตออกสู่ตลาดในรูปแบบต่างๆ ทั้งการแปรรูปข้าวเป็นขนมจีนและเส้นหมี่ รวมทั้งการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ในการเก็บรักษาผลผลิตดังกล่าว

- การส่งเสริมประสิทธิภาพขององค์กรเกษตรกรที่มีอยู่เดิมให้เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะการจัดกลุ่มเกษตรกร กลุ่มการบริหารการใช้น้ำ เพื่อการตอบสนองนโยบายของรัฐด้านการจัดทำระบบเกษตรกรรมแปลงใหญ่ โดยรวมกลุ่มเกษตรกรในการจัดหาปัจจัยการผลิตที่มีราคาถูก และมีอำนาจต่อรองในด้านราคาผลผลิต

- การควบคุมไม่ให้พื้นที่ป่าไม้ทุกประเภทที่ต้องอนุรักษ์ไว้ ถูกรุกรานจากการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ แนวทางนี้ต้องใช้แนวทางด้านกฎหมายควบคู่กับแนวทางด้านเศรษฐกิจ คือ นอกจากมีการจับกุมผู้ที่บุกรุกแล้ว ก็ไม่ควรให้ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจใดๆ ต่อกลุ่มที่บุกรุกพื้นที่ป่าอนุรักษ์ต่างๆ

2) แนวทางการพัฒนาพื้นที่การผลิตภาคอุตสาหกรรม

แนวทางหลัก คือ การพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่เป้าหมายพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ โดยสามารถแบ่งกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และกลุ่มอุตสาหกรรมบริการชุมชน ซึ่งมีแนวทางการพัฒนาดังนี้

2.1) แนวทางการพัฒนากลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต

กลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตในที่นี้ จะเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่กำหนดให้อยู่พื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ ซึ่งมีองค์ประกอบการพัฒนา ดังนี้

ก. พื้นที่ประกอบกิจกรรมทางเศรษฐกิจภายในเขตเศรษฐกิจพิเศษ ประกอบด้วย

- นิคมอุตสาหกรรม หรือเขตประกอบการเสรี
- เขตปลอดอากร
- คลังทัณฑ์บน
- ศูนย์โลจิสติกส์

ข. โครงสร้างพื้นฐานภายในเขตเศรษฐกิจพิเศษ ประกอบด้วย

- ด้านชายแดน
- ตลาดการค้าชายแดน
- พื้นที่การค้าส่ง
- เขตชุมชนที่อยู่อาศัย
- ศูนย์วิจัยพัฒนา หรืออื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

● ระบบสาธารณูปโภค ได้แก่ ระบบไฟฟ้า ระบบประปา ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบโทรคมนาคมและสื่อสาร ระบบควบคุมและป้องกันมลพิษ การบริการทางการเงิน

สำหรับเกณฑ์ในการพิจารณากำหนดกิจการอุตสาหกรรมเป้าหมายภายในนิคมอุตสาหกรรม ได้แก่ เป็นกิจการที่ใช้แรงงานสูง เป็นกิจการที่ใช้วัตถุดิบจากผลผลิตการเกษตรหรือวัตถุดิบจากพื้นที่จังหวัด พื้นที่ใกล้เคียงและประเทศเพื่อนบ้าน ไม่ใช่อุตสาหกรรมหนัก และไม่ใช้กิจการที่มีแนวโน้มที่จะก่อมลพิษ ซึ่งกิจการอุตสาหกรรมที่มีความเหมาะสมในการพัฒนาในจังหวัดศรีสะเกษ ประกอบด้วย 2 กลุ่มกิจการ

(1) กลุ่มอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตร ประมง และกิจการที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย

● ผลิตภัณฑ์จากพืช (Basic Agro-Industry) ได้แก่ กิจการแปรรูปผลิตผลเกษตรกรรม เมล็ดพืช หรือหัวพืช กิจการผลิตแป้งแปรรูป และกิจการผลิตสารสกัดจากวัตถุดิบทางธรรมชาติ โดยเฉพาะผลผลิตที่ได้จากข้าว

● อาหาร (Food) ได้แก่ กิจการฆ่าและชำแหละสัตว์ กิจการคัดคุณภาพ บรรจุ และเก็บรักษาพืช ผัก ผลไม้ กิจการแปรรูปเกษตรขั้นต้น จากข้าวและโคเนื้อที่เลี้ยงภายในจังหวัด กิจการผลิตหรือถนอมอาหาร เครื่องดื่ม วัตถุเจือปนอาหาร หรือสิ่งปรุงแต่งอาหาร กิจการห้องเย็น หรือกิจการห้องเย็นและขนส่งห้องเย็น

(2) กลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องเรือน ประกอบด้วย

● การผลิตเครื่องเรือน ได้แก่ กิจการเครื่องเรือนหรือเครื่องตกแต่งในอาคารจากไม้ แก้ว ยาง หรือโลหะอื่น (Furniture & Fixture)

● การผลิต แปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ (Wood & Wood Products)

2.2) แนวทางการพัฒนากลุ่มอุตสาหกรรมบริการชุมชน

แนวทางการพัฒนากลุ่มอุตสาหกรรมบริการชุมชน หมายถึง การพัฒนาอุตสาหกรรมที่สามารถตั้งอยู่ร่วมกันในเขตชุมชนได้ จากการที่อุตสาหกรรมดังกล่าวไม่เกิดมลพิษ อย่างไรก็ตามในกรณีที่เป็นชุมชนขนาดใหญ่ อาจจัดให้อยู่ในเขตอุตสาหกรรมเฉพาะกิจตามผังการใช้ประโยชน์ที่ดินของผังเมืองรวมเมือง/ชุมชนนั้นได้ กิจการเหล่านี้ส่วนใหญ่จะเป็นอุตสาหกรรมเกี่ยวกับการให้บริการชุมชนเชิงพาณิชย์ ได้แก่ การกำจัดขยะ การล้างรถยนต์ ศูนย์บริการการตรวจสภาพรถยนต์ และจักรยานยนต์ เป็นต้น

2.3) แนวทางการพัฒนากลุ่มอุตสาหกรรมและพลังงานทดแทน

แนวทางการพัฒนากลุ่มอุตสาหกรรมในพื้นที่ที่ได้กำหนดให้เป็นพื้นที่อุตสาหกรรมและพลังงานทดแทน โดยการเตรียมโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่จำเป็นต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อรองรับการพัฒนาในอนาคต และควบคุมอุตสาหกรรมไม่ให้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในพื้นที่

3) แนวทางการพัฒนาพื้นที่ภาคการค้าและการบริการ

แนวทางหลักด้านเศรษฐกิจเพื่อประกอบกับการวางผังการใช้ประโยชน์ที่ดิน คือ การแยกกิจกรรมระหว่างการค้าขาย การบริการ หรือบริเวณที่มีแหล่งกำเนิดกิจกรรมหนาแน่นให้เป็นสัดส่วนที่เหมาะสม เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างยั่งยืน ดังนี้

- กำหนดแนวทางด้านเศรษฐกิจเพื่อส่งเสริมให้พื้นที่พาณิชย์กรรมและพาณิชย์กรรมบริการหลักของจังหวัดได้รับการพัฒนาในเชิงเมืองกระชับ Compact City เพื่อให้เกิดการพัฒนาด้านการก่อสร้าง การบริการ และควบคุมไม่ให้เกิดการก่อสร้างเมืองขนาดใหญ่บนพื้นที่ที่ถูกกำหนดเป็นชุมชน เพื่อให้ระบบเมืองเป็นไปอย่างเหมาะสม

- การกำหนดพื้นที่เพื่อรูปแบบทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกันไปตามบทบาทและศักยภาพของแต่ละพื้นที่ เช่น พื้นที่ที่เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจอย่างอำเภอเมืองศรีสะเกษ เมืองการค้าชายแดนในอำเภอภูสิงห์ ทั้งนี้เพื่อกระจายการเจริญเติบโต และไม่ให้เกิดการกระจุกของการพัฒนาเพียงแค่แห่งใดแห่งหนึ่ง เชื่อมโยงกันด้วยระบบการคมนาคมที่ดี

- การส่งเสริมการวางแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินบริเวณพื้นที่ที่มีความสำคัญทางด้านเศรษฐกิจเพื่อรองรับการค้าชายแดน การวางแผนที่เหมาะสมและเป็นระเบียบจากการเกิดแหล่งการค้าที่หนาแน่น และจำนวนรถบรรทุกที่เข้ามา รวมไปถึงการแยกพื้นที่ที่มีการจราจรหนาแน่นออกจากพื้นที่ชุมชนเพื่อลดการเกิดอุบัติเหตุ และการวางโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสม เพื่อเป็นการส่งเสริมให้พื้นที่เกิดความสะดวกสบายที่เอื้อต่อการลงทุน และการพัฒนาเพื่อการท่องเที่ยว

- การกำหนดพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษในจังหวัดศรีสะเกษ เป็นอีกส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัด โดยมุ่งเน้นในด้านผ่านแดนช่องสง่า อำเภอภูสิงห์ ให้เป็นพื้นที่ที่มีความเหมาะสมในการพัฒนาต่อไป

- การส่งเสริมการลงทุนระบบโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ เพื่อสนับสนุนระบบทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะการที่จังหวัดศรีสะเกษเป็นพื้นที่ที่มีชายแดนเชื่อมต่อกับประเทศกัมพูชา ซึ่งเป็นอีกจุดได้เปรียบหนึ่งของจังหวัด ดังนั้นการวางแผนให้สอดคล้องกันตามนโยบายร่วมระหว่างประเทศที่สอดคล้องกันจึงเป็นสิ่งสำคัญ เช่น ระบบโครงข่ายทางถนนที่สามารถเชื่อมต่อกันได้อย่างสะดวก รวมไปถึงการวางแผนที่รองรับของจำนวน นักลงทุน แรงงานที่จะเข้ามาเนื่องจากการพัฒนาเศรษฐกิจในอนาคต เพื่อเป็นการดึงดูดการลงทุน เป็นต้น

- การวางแผนกำหนดพื้นที่เฉพาะเพื่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจ เช่น การพัฒนาพื้นที่เชื่อมต่อการขนส่ง หรือการพัฒนาที่ส่งเสริมให้ระบบการขนส่ง (Container Yard) ให้มีความสะดวกสบายขึ้น เป็นต้น

4) มาตรการ

จากการกำหนดแนวทางการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจในช่วงต้น สามารถกำหนดมาตรการด้านการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจจำแนกตามแนวทางการพัฒนาแสดงดังนี้

ตารางที่ 6.2.3-1 มาตรการการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจของจังหวัดศรีสะเกษ

พื้นที่เศรษฐกิจ	มาตรการ
ภาคเกษตรกรรม	<ul style="list-style-type: none"> - การส่งเสริมระบบการผลิตแบบเกษตรอินทรีย์ โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และความปลอดภัยของผู้ผลิตและผู้บริโภค - การส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร ทั้งข้าว และปศุสัตว์ เพื่อการเก็บรักษาผลผลิตในช่วงที่ผลผลิตออกสู่ตลาดจำนวนมากและราคาผลผลิตตกต่ำ และเพื่อนำผลผลิตออกสู่ตลาดในรูปแบบต่างๆ - การใช้มาตรการทางเศรษฐกิจเพื่อส่งเสริมพื้นที่เพาะปลูกข้าวให้มีคุณภาพที่สูงมากยิ่งขึ้น เพื่อเป็นสินค้าเกษตรหลักที่มีคุณภาพและมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจของจังหวัด - การใช้มาตรการทางเศรษฐกิจเพื่อรักษาพื้นที่ปลูกข้าวและพืชอาหาร บริเวณพื้นที่ปลูกข้าวของจังหวัดศรีสะเกษ เพื่อความมั่นคงทางด้านอาหาร และเชื่อมต่อการนำเข้า – ส่งออกผ่านจุดผ่านแดน - ส่งเสริมให้บริเวณอำเภอเมืองและอำเภอโดยรอบในจังหวัดศรีสะเกษ เป็นศูนย์รวมและพื้นที่สำหรับการเลี้ยงโคนเนื้อเพื่อกลุ่มเกษตรกรชุมชน - ส่งเสริมให้บริเวณอำเภอเมืองศรีสะเกษเป็นศูนย์รวบรวมสินค้าทางการเกษตร และศูนย์แปรรูปอุตสาหกรรมเกษตร เพื่อรองรับผลผลิตทางการเกษตรบริเวณพื้นที่ตอนบนของจังหวัดศรีสะเกษ (อำเภอศีลาดีศรี อำเภอราษีไศล และอำเภอยางชุมน้อย) - ส่งเสริมประสิทธิภาพขององค์กรเกษตรกรที่มีอยู่เดิมให้เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะการจัดกลุ่มเกษตรกร กลุ่มการบริหารการใช้น้ำ เพื่อการตอบสนองนโยบายของรัฐด้านการจัดทำระบบเกษตรกรรมแปลงใหญ่ - การใช้มาตรการส่งเสริมด้านภาษีและมิโนสให้เกษตรกรที่ทำเกษตรกรรมตามการจัด Zoning ทางภาคเกษตร

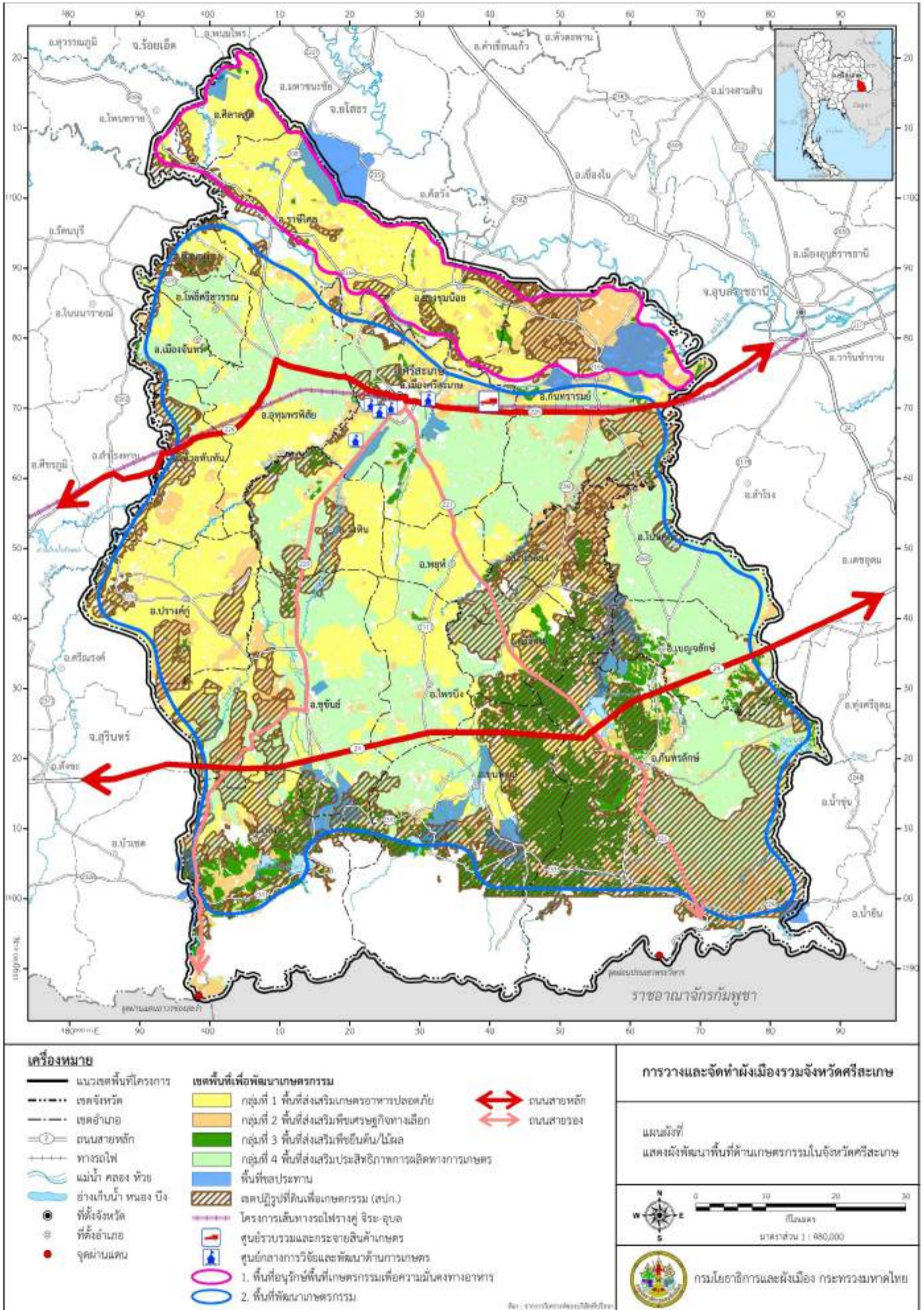

พื้นที่เศรษฐกิจ	มาตรการ
ภาคอุตสาหกรรม	<ul style="list-style-type: none"> - เร่งรัดในการนำพื้นที่ชายแดนช่องสง่า จังหวัดศรีสะเกษ เข้าเป็นพื้นที่เป้าหมายตามนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจของรัฐบาล ในระยะที่ 4 - ศึกษาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร โดยพิจารณาจากโอกาส เงื่อนไข ข้อจำกัด และกรอบระยะเวลาในการดำเนินงาน - เตรียมความพร้อมของธุรกิจภาคเอกชน เพื่อให้ก้าวทันโอกาสทางธุรกิจจากการพัฒนาของเขตเศรษฐกิจพิเศษ เช่น การให้ความรู้ในการหาช่องทางในการขยายธุรกิจ การหาพันธมิตร หรือร่วมทุนกับผู้ประกอบการในท้องถิ่น เพื่อขยายตลาดในประเทศเพื่อนบ้านที่กำลังเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว รวมไปถึงการพัฒนากระบวนการดำเนินธุรกิจให้มีประสิทธิภาพ พัฒนาคูณภาพสินค้า เพื่อให้สามารถแข่งขันได้ - พัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายที่สามารถใช้ประโยชน์จากแรงงาน หรือวัตถุดิบที่มีอยู่ในพื้นที่หรือประเทศเพื่อนบ้าน - ส่งเสริมกิจการอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีการประหยัดพลังงานหรือการใช้พลังงานทดแทน เพื่อให้เกิดการเติบโตอย่างสมดุลและยั่งยืน - ส่งเสริมการลงทุนกิจการแปรรูปผลผลิตการเกษตรมูลค่าสูง/ชั้นปลายน้ำและกลุ่มอุตสาหกรรมเชื่อมโยงกลุ่มอาหาร เพื่อใช้ประโยชน์จากแหล่งวัตถุดิบในพื้นที่
ภาคการค้า การบริการ	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมให้เกิดการวางแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินบริเวณพื้นที่เศรษฐกิจการค้าชายแดน - พัฒนาพื้นที่เชื่อมต่อ Node หรือ Container Yard เพื่อส่งเสริมให้เกิดความสะดวกสบายในการขนส่ง - กำหนดรูปแบบทางเศรษฐกิจ เพื่อให้สอดคล้องกับศักยภาพและลักษณะของพื้นที่ เช่น เมืองที่เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ หรือเมืองอุตสาหกรรม หรือเมืองการค้าชายแดน เป็นต้น - พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสำหรับการคมนาคมเพื่อส่งเสริมการขนส่งที่มีประสิทธิภาพ - ส่งเสริมการพัฒนาที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและบริหารจัดการพื้นที่แบบเบ็ดเสร็จ - การส่งเสริมการลงทุนด้านระบบโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่เพื่อช่วยพัฒนาระบบเศรษฐกิจ และส่งเสริมการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน - กำหนดแนวทางด้านเศรษฐกิจเพื่อส่งเสริมให้พื้นที่พาณิชย์กรรมและพาณิชย์กรรมบริการหลักของจังหวัดได้รับการพัฒนาในเชิงเมืองกระชับ Compact City เพื่อให้ระบบเมืองเป็นไปอย่างเหมาะสม

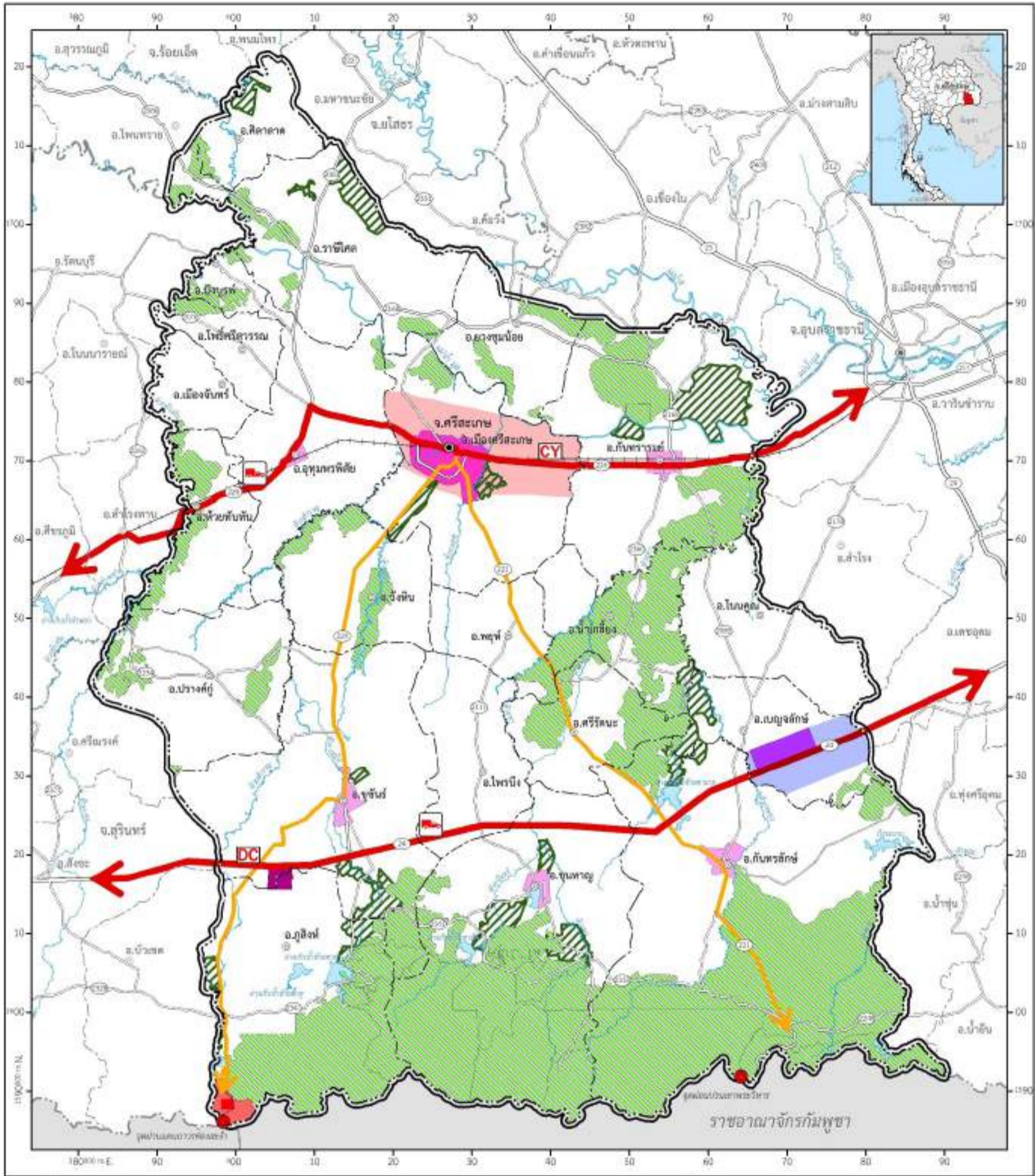
ที่มา : การวิเคราะห์ของที่ปรึกษา, พ.ศ.2562.

5) ตัวชี้วัด

- (1) รักษาพื้นที่เกษตรกรรมที่สำคัญไว้ได้ โดยขนาดพื้นที่ทำการเกษตรที่สำคัญจะต้องไม่ลดลงเมื่อมีการประเมินการใช้ประโยชน์ที่ดินในอนาคต และการบุกรุกพื้นที่ป่าอนุรักษ์ต่างๆ จะต้องลดลงอย่างมีนัยสำคัญ
- (2) พื้นที่เป้าหมายพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดศรีสะเกษ ได้รับการผลักดันเข้าสู่การเป็นพื้นที่เป้าหมายตามนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจของรัฐบาล ในระยะที่ 4
- (3) การพัฒนาอุตสาหกรรมบริเวณชายแดน ได้รับการวางแผนและจัดเตรียมพื้นที่ให้อยู่รวมกันในรูปแบบนิคมอุตสาหกรรม ที่มีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ
- (4) ผลผลิตถ่านหินมวลรวมภาคอุตสาหกรรม ผลผลิตภาพของแรงงานภาคอุตสาหกรรมเติบโตสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

แผนที่ 6.2.3-1 ผังพัฒนาพื้นที่ด้านเกษตรกรรม จังหวัดศรีสะเกษ

เครื่องหมาย

<ul style="list-style-type: none"> — แนวเขตพื้นที่โครงการ --- เขตจังหวัด --- เขตอำเภอ — ถนนสายหลัก --- ทางรถไฟ — แม่น้ำ คลอง ห้วย — อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบ บึง ● ที่ตั้งจังหวัด ○ ที่ตั้งอำเภอ ● จุดผ่านแดน 	<p>พื้นที่รองรับการพัฒนา</p> <ul style="list-style-type: none"> พื้นที่พัฒนาด้านการค้าปลีกการค้าปลีก พื้นที่พัฒนาด้านการค้าปลีกการรอง พื้นที่พัฒนาอุตสาหกรรม พื้นที่ค้าปลีกค้าส่ง พื้นที่พัฒนาการค้าชายแดน <p>โครงการขนาดใหญ่</p> <ul style="list-style-type: none"> CY โครงการก่อสร้างลานตู้เก็บสินค้า (Container Yard) DC โครงการก่อสร้างศูนย์กระจายสินค้า (Truck Terminal) โครงการจุดพักรถบรรทุก (Truck Rest Area) <p>พื้นที่สีผสม</p> <ul style="list-style-type: none"> พื้นที่สีผสมสภาพบริการหลัก พื้นที่สีผสมพื้นที่รองรับคน พื้นที่สีผสมการพัฒนาการค้าชายแดน 	<p>แนวเส้นทาง</p> <ul style="list-style-type: none"> ↔ ถนนสายหลัก ↔ ถนนสายรอง <p>พื้นที่สีออก</p> <ul style="list-style-type: none"> พื้นที่ปลูกป่าใหม่ พื้นที่ชลประทาน
--	--	---

การวางและจัดทำผังเมืองรวมจังหวัดศรีสะเกษ

แผนผังที่
แสดงผังพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรม การค้าและบริการ
ของจังหวัดศรีสะเกษ

0 10 20 30 40 50
กิโลเมตร
มาตราส่วน 1 : 480,000

กรมโยธาธิการและผังเมือง กระทรวงมหาดไทย

แผนที่ 6.2.3-2 ผังพัฒนาพื้นที่ด้านอุตสาหกรรม การค้าและการบริการ จังหวัดศรีสะเกษ

4) แนวทางการพัฒนาพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยว

4.1) การกำหนดให้มีมาตรการในการอนุรักษ์ และส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ที่เหมาะสมและมีการใช้พื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ

(1) พื้นที่เป้าหมาย

(1.1) พื้นที่อนุรักษ์ ครอบคลุมพื้นที่อนุรักษ์ป่าไม้ในเขตอุทยานแห่งชาติ ได้แก่ อุทยานแห่งชาติเขาพระวิหาร เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ได้แก่ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าพนมดงรัก เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยศาลา เขตห้ามล่าสัตว์ป่า เขตป่าสงวนแห่งชาติ เขตป่าไม้ถาวรตามมติคณะรัฐมนตรี เขตป่าชุมชน พื้นที่อนุรักษ์แหล่งน้ำคุณภาพ พื้นที่อนุรักษ์แหล่งโบราณคดีและโบราณสถาน และพื้นที่อนุรักษ์และฟื้นฟูป่าชุมชนเก่าจังหวัดศรีสะเกษ

(2) พื้นที่พัฒนาการท่องเที่ยว แบ่งได้เป็น 9 ประเภท ได้แก่

(2.1) พื้นที่ท่องเที่ยวประวัติศาสตร์อารยธรรมขอม ครอบคลุมพื้นที่บริเวณแหล่งอารยธรรมขอมในตำบลเสาธงชัย ตำบลบึงมะลู อำเภอกันทรลักษ์ ในตำบลชะยูง ตำบลสระกำแพงใหญ่ อำเภอกุทุมพรพิสัย ในตำบลปราสาท อำเภอกันทรลักษ์ ในตำบลกู่ ตำบลสมอ อำเภอลือชัย ในตำบลกันทรารมย์ อำเภออุทุมพรพิสัย ในตำบลบึงคอง อำเภอขุนหาญ ในตำบลเปือย อำเภอบึงบูรพ์ ในตำบลเมืองจันทร์ อำเภอเมืองจันทร์

(2.2) พื้นที่ท่องเที่ยววัฒนธรรม ครอบคลุมพื้นที่ท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองศรีสะเกษ อำเภอเมืองศรีสะเกษ มีขอบเขตด้านทิศเหนือติดทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 226 ด้านทิศตะวันออกติดถนนสุขุมวิท ด้านทิศตะวันตกติดคลองสำราญ และด้านทิศใต้ติดถนนวันลูกเสือ พื้นที่ท่องเที่ยวในเขตเทศบาลตำบลเมืองชุมพวงและพื้นที่เชื่อมโยงในตำบลใจดี ตำบลกันทรารมย์ ตำบลห้วยสำราญ ตำบลหัวเสือ และตำบลนิคมพัฒนา อำเภออุทุมพรพิสัย บริเวณวัดศรีบึงบูรพ์ ในตำบลบึงบูรพ์ อำเภอบึงบูรพ์ และบริเวณวัดป่ามหาเจดีย์แก้ว (วัดล้านขวด) ในตำบลโนนสูง อำเภอขุนหาญ

(2.3) พื้นที่ท่องเที่ยววัฒนธรรมกลุ่มชาติพันธุ์ ครอบคลุมพื้นที่บริเวณบ้านกู่ ตำบลกู่ อำเภอปรังค์กู่ (ส่วย) บริเวณบ้านกุดนาแก้วใต้ และปราสาทภูฝ้าย ตำบลภูฝ้าย บ้านชำตาโตง ตำบลพราน อำเภอขุนหาญ (เขมร) บริเวณบ้านละทาย ตำบลละทาย บ้านหัวนา ตำบลหนองแก้ว อำเภอกันทรารมย์ (ลาว) บริเวณบ้านปราสาทเยอ และวัดปราสาทเยอเหนือ ตำบลปราสาทเยอ อำเภอไพรบึง (เยอ)

(2.4) พื้นที่ท่องเที่ยววัฒนธรรมใหม่ บริเวณศูนย์ผลิตภัณฑ์ผ้าไหมบ้านเปือย ตำบลเปือย อำเภอบึงบูรพ์ บริเวณหมู่บ้านไหมไทยเฉลิมพระเกียรติ ตำบลโคกจาน บริเวณบ้านธาตุน้อย ตำบลก้านเหลือง บริเวณบ้านหนองเหล็ก ตำบลอิหล่า อำเภออุทุมพรพิสัย บริเวณศูนย์ศิลปาชีพห้วยทับทัน ตำบลเมืองหลวง อำเภอห้วยทับทัน

(2.5) พื้นที่ท่องเที่ยวธรรมชาติ บริเวณอุทยานแห่งชาติเขาพระวิหาร และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาพนมดงรัก ในตำบลเสาธงชัย ตำบลละลาย ตำบลรุง อำเภอกันทรลักษ์ ตำบลบึงคอง ตำบลห้วยจันทร์ อำเภอขุนหาญ บริเวณเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยศาลา ตำบลดงรัก อำเภอภูสิงห์

(2.6) พื้นที่ท่องเที่ยวธรรมชาติและนันทนาการ บริเวณแหล่งท่องเที่ยวริมลำน้ำมูล ได้แก่ เขื่อนหัวนา ตำบลหนองแก้ว หาดทรายขาว (หาดทรายสูง) ตำบลละทาย หาดนางเหงา ตำบลดุน อำเภอกันทรารมย์ หาดบ้านแก้ง ตำบลกุดเมืองฮาม อำเภอขามเฒ่า เขื่อนราษีไศล ตำบลหนองแค อำเภอราษีไศล บริเวณหนองไพรบึง ตำบลไพรบึง อำเภอไพรบึง บริเวณอ่างเก็บน้ำห้วยตามาย ตำบลภูเงิน อำเภอกันทรลักษ์ บริเวณอ่างเก็บน้ำหนองสิ ตำบลสิ อำเภอขุนหาญ

(2.7) พื้นที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร บริเวณบ้านชำชีเหล็กและบ้านหนองเก่า ในตำบลพราน อำเภอขุนหาญ บริเวณบ้านชำตารมย์ ในตำบลตระกาจ บ้านป่าโมง ในตำบลภูเงิน บ้านชำม่วง ในตำบลชำ บริเวณหมู่บ้านศรีชะโศก ในตำบลกระแซง อำเภอกันทรลักษ์ บริเวณศูนย์พัฒนาการเกษตรภูสิงห์ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ ในตำบลห้วยตึกขุ อำเภอภูสิงห์ บริเวณพื้นที่เกษตรกรรมลุ่มน้ำมูล สวนหอมแดง ลุงละม้าย ในตำบลยางชุมน้อย อำเภอยางชุมน้อย และวิสาหกิจชุมชนศูนย์ข้าวชุมชนบ้านอุ่มแสง ตำบลราชไศล อำเภอราชไศล บริเวณศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรอำเภอศรีรัตนะ และพื้นที่เกษตรกรรมในตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ

(2.8) พื้นที่ท่องเที่ยวเชิงนันทนาการ บริเวณสวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ และสวนเฉลิมพระเกียรติฯ 80 พรรษา (เกาะห้วยน้ำคำ) ตำบลหนองครก ในเขตเทศบาลเมืองศรีสะเกษ อำเภอเมืองศรีสะเกษ

(2.9) พื้นที่ท่องเที่ยวเมืองชายแดน บริเวณเมืองใหม่ช่องสะงำถึงจุดผ่านแดนถาวรช่องสะงำ ตำบลไพรพัฒนา อำเภอภูสิงห์

(3) มาตรการ

(3.1) กำหนดพื้นที่อนุรักษ์ ครอบคลุมพื้นที่อนุรักษ์ป่าไม้ในเขตอุทยานแห่งชาติ ได้แก่ อุทยานแห่งชาติเขาพระวิหาร เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ได้แก่ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าพนมดงรัก เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยศาลา เขตห้ามล่าสัตว์ป่า เขตป่าสงวนแห่งชาติ เขตป่าไม้ถาวรตามมติคณะรัฐมนตรี เขตป่าชุมชน พื้นที่อนุรักษ์แหล่งน้ำคุณภาพ พื้นที่อนุรักษ์แหล่งโบราณคดีและโบราณสถาน และพื้นที่อนุรักษ์และฟื้นฟูย่านชุมชนเก่าจังหวัดศรีสะเกษ เพื่อป้องกันการดำเนินงานที่ไม่เหมาะสม สามารถประกอบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ได้ เมื่อได้รับการอนุญาตจากหน่วยงานเจ้าของพื้นที่ ในกรณีที่มีการพัฒนาอาคารสิ่งปลูกสร้างเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว จะต้องมีการควบคุมรูปแบบให้สอดคล้องกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม และข้อกำหนดของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กรมศิลปากร กรมชลประทาน และข้อกำหนดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องตามกฎหมาย

(3.2) กำหนดพื้นที่พัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษโดยแบ่งได้เป็น 9 ประเภท ตามทรัพยากร และรูปแบบการท่องเที่ยว ได้แก่

- พื้นที่ท่องเที่ยวประวัติศาสตร์อารยธรรมขอม ครอบคลุมพื้นที่บริเวณแหล่งอารยธรรมขอมในตำบลเสาชงชัย ตำบลบึงมะลู อำเภอกันทรลักษ์ ในตำบลชะยูง ตำบลสระกำแพงใหญ่ อำเภออุทุมพรพิสัย ในตำบลปราสาท อำเภอห้วยทับทัน ในตำบลภู ตำบลสมอ อำเภอปรางค์กู่ ในตำบลกันทรารมย์ อำเภอขุขันธ์ ในตำบลบักดอง อำเภอขุนหาญ ในตำบลเปือย อำเภอบึงบูรพ์ ในตำบลเมืองจันทร์ อำเภอเมืองจันทร์ กำหนดให้เป็นพื้นที่รักษาสภาพแวดล้อมและอนุรักษ์แหล่งประวัติศาสตร์และโบราณคดี อนุญาตให้ก่อสร้างอาคารและสิ่งปลูกสร้างสูงไม่เกิน 12 เมตร และมีสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวเท่าที่จำเป็น ส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เพื่อปลูกจิตสำนึกให้รู้คุณค่าของแหล่งประวัติศาสตร์และโบราณคดี การดำเนินการใดๆ สำหรับแหล่งประวัติศาสตร์ที่อยู่ในเขตความรับผิดชอบของกรมศิลปากร เป็นไปตามข้อกำหนดของกรมศิลปากร

- พื้นที่ท่องเที่ยววัฒนธรรม ครอบคลุมพื้นที่ท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองศรีสะเกษ อำเภอเมืองศรีสะเกษ มีขอบเขตด้านทิศเหนือติดทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 226 ด้านทิศตะวันออกติดถนนสุขุมวิท ด้านทิศตะวันตกติดคลองสำราญ และด้านทิศใต้ติดถนนวันลูกเสือ พื้นที่ท่องเที่ยวในเขตเทศบาลตำบลเมืองขุขันธ์และพื้นที่เชื่อมโยงในตำบลใจดี ตำบลกันทรารมย์ ตำบลห้วยสำราญ ตำบลหัวเสือ และตำบลนิคมพัฒนา อำเภอขุขันธ์ บริเวณวัดศรีบึงบูรพ์ ในตำบลบึงบูรพ์ อำเภอบึงบูรพ์ และบริเวณวัดป่ามหาเจดีย์แก้ว

(วัดล้านขวด) ในตำบลโนนสูง อำเภอขุนหาญ กำหนดให้เป็นพื้นที่อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม อนุรักษ์อาคารเก่า ส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเพื่อปลูกจิตสำนึกให้รู้คุณค่าของแหล่งวัฒนธรรม และไม่ส่งเสริมการก่อสร้างอาคารขนาดใหญ่และอาคารสูง เพื่อรักษาสภาพภูมิทัศน์โดยรอบแหล่งวัฒนธรรม

- พื้นที่ท่องเที่ยววัฒนธรรมกลุ่มชาติพันธุ์ ครอบคลุมพื้นที่บริเวณบ้านกู่ ตำบลกู่ อำเภอปรางค์กู่ (ส่วน) บริเวณบ้านกุดนาแก้วใต้ และปราสาทภูฝ้าย ตำบลภูฝ้าย บ้านชำตาโตง ตำบลพราน อำเภอขุนหาญ (เขมร) บริเวณบ้านละทาย ตำบลละทาย บ้านหัวนา ตำบลหนองแก้ว อำเภอกันทรารมย์ (ลาว) บริเวณบ้านปราสาทเยอ และวัดปราสาทเยอเหนือ ตำบลปราสาทเยอ อำเภอไพรบึง (เยอ) กำหนดให้เป็นพื้นที่อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และรักษาสภาพแวดล้อมและวิถีชุมชน อนุรักษ์อาคารพื้นถิ่น และอนุญาตให้ก่อสร้างอาคารและสิ่งปลูกสร้างความสูงไม่เกิน 16 เมตร รูปแบบสถาปัตยกรรมต้องสอดคล้องกลมกลืนกับอัตลักษณ์ของชุมชนท้องถิ่น และไม่ส่งเสริมการก่อสร้างอาคารขนาดใหญ่และอาคารสูง เพื่อรักษาสภาพภูมิทัศน์ของชุมชน

- พื้นที่ท่องเที่ยววัฒนธรรมใหม่ บริเวณศูนย์ผลิตภัณฑ์ผ้าไหมบ้านเปาะ ตำบลเปาะ อำเภอเบ็ญจบุรพ์ บริเวณหมู่บ้านไหมไทยเฉลิมพระเกียรติ ตำบลโคกจาง บริเวณบ้านธาตุน้อย ตำบลก้านเหลือง บริเวณบ้านหนองเหล็ก ตำบลอิหล่า อำเภออุทุมพรพิสัย บริเวณศูนย์ศิลปาชีพห้วยทับทัน ตำบลเมืองหลวง อำเภอห้วยทับทัน กำหนดให้เป็นพื้นที่ส่งเสริมการท่องเที่ยววัฒนธรรม และรักษาสภาพแวดล้อมและวิถีชุมชน อนุญาตให้ก่อสร้างอาคารและสิ่งปลูกสร้างความสูงไม่เกิน 16 เมตร รูปแบบสถาปัตยกรรมต้องสอดคล้องกลมกลืนกับอัตลักษณ์ของชุมชนท้องถิ่น และไม่ส่งเสริมการก่อสร้างอาคารขนาดใหญ่และอาคารสูง เพื่อรักษาสภาพภูมิทัศน์ของชุมชน

- พื้นที่ท่องเที่ยวธรรมชาติ บริเวณอุทยานแห่งชาติเขาพระวิหาร และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาพนมดงรัก ในตำบลเสาธงชัย ตำบลละลาย ตำบลรุ้ง อำเภอกันทรลักษ์ ตำบลบักตอง ตำบลห้วยจันทร์ อำเภอขุนหาญ บริเวณเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยศาลา ตำบลดงรัก อำเภอภูสิงห์ กำหนดให้เป็นพื้นที่รักษาสภาพแวดล้อม ส่งเสริมการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว และพื้นที่พักผ่อนหย่อนใจของคนในท้องถิ่น ส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เพื่อปลูกจิตสำนึกในการรักษาสิ่งแวดล้อม การก่อสร้างอาคารและสิ่งปลูกสร้างเพื่ออำนวยความสะดวกนักท่องเที่ยวควรมีเท่าที่จำเป็นและเป็นอาคารขนาดเล็กที่ไม่ทำลายสภาพแวดล้อม การดำเนินการใดๆ สำหรับแหล่งธรรมชาติที่อยู่ในเขตความรับผิดชอบของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชให้เป็นไปตามข้อกำหนดของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

- พื้นที่ท่องเที่ยวธรรมชาติและนันทนาการ บริเวณแหล่งท่องเที่ยวริมลำน้ำมูล ได้แก่ เขื่อนหัวนา ตำบลหนองแก้ว หาดทรายขาว (หาดทรายสูง) ตำบลละทาย หาดนางเหงา ตำบลตุน อำเภอกันทรารมย์ หาดบ้านแก้ง ตำบลกุดเมืองฮาม อำเภอขามเฒ่า อำเภอราษีไศล ตำบลหนองแค อำเภอราษีไศล บริเวณหนองไพรบึง ตำบลไพรบึง อำเภอไพรบึง บริเวณอ่างเก็บน้ำห้วยตามาย ตำบลภูเงิน อำเภอกันทรลักษ์ บริเวณอ่างเก็บน้ำหนองสิ ตำบลสิ อำเภอขุนหาญ กำหนดให้เป็นพื้นที่รักษาสภาพแวดล้อม อนุญาตให้ก่อสร้างอาคารและสิ่งปลูกสร้างความสูงไม่เกิน 16 เมตร ในระยะ 100 เมตร จากริมลำน้ำมูล และแหล่งน้ำ ส่งเสริมกิจกรรมท่องเที่ยวพักผ่อนนันทนาการ และการเรียนรู้ที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพของแหล่งน้ำ และไม่ก่อสร้างอาคารสิ่งปลูกสร้างรुक้ำลำน้ำมูล ยกเว้นเรือนแพที่มีรูปแบบที่ได้มาตรฐาน มีการออกแบบระบบการจัดการน้ำเสียและของเสียที่ถูกสุขลักษณะ และมีมาตรการในการรักษาความปลอดภัย

- พื้นที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร บริเวณบ้านชำซีเหล็กและบ้านหนองเก่า ในตำบลพราน อำเภอขุนหาญ บริเวณบ้านชำตารมย์ ในตำบลตระกาจ บ้านป่าโมง ในตำบลภูเงิน บ้านชำม่วง ในตำบลชำ บริเวณหมู่บ้านศรีษะอโศก ในตำบลกระแซง อำเภอกันทรลักษ์ บริเวณศูนย์พัฒนาการเกษตรภูสิงห์

อันเนื่องมาจากพระราชดำริ ในตำบลห้วยตี๊กชู อำเภอภูสิงห์ บริเวณพื้นที่เกษตรกรรมลุ่มน้ำมูล สวนหอมแดง
ลุดละม้าย ในตำบลยางชุมน้อย อำเภอยางชุมน้อย และวิสาหกิจชุมชนศูนย์ข้าวชุมชนบ้านอุ่มแสง ตำบลราชสี
ไศล อำเภอราชสีไศล บริเวณศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรอำเภอศรีรัตนะ และพื้นที่
เกษตรกรรมในตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ ส่งเสริมการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร การพัฒนาที่
พักแรมในรูปแบบรีสอร์ต และโฮมสเตย์ ไม่ส่งเสริมการก่อสร้างอาคารขนาดใหญ่และอาคารสูง เพื่อรักษาอัต
ลักษณ์ของชุมชนท้องถิ่น และส่งเสริมการฟื้นฟูและรักษาสภาพแวดล้อมบริเวณแหล่งน้ำและลำคลอง

- พื้นที่ท่องเที่ยวเชิงนันทนาการ บริเวณสวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ และ
สวนเฉลิมพระเกียรติฯ 80 พรรษา (เกาะห้วยน้ำคำ) ตำบลหนองครก ในเขตเทศบาลเมืองศรีสะเกษ อำเภอ
เมืองศรีสะเกษ ส่งเสริมกิจกรรมท่องเที่ยววันนันทนาการ และการเรียนรู้ที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพของ
แหล่งน้ำ

- พื้นที่ท่องเที่ยวเมืองชายแดน บริเวณเมืองใหม่ช่องสะงำถึงจุดผ่านแดน
ถาวรช่องสะงำ ตำบลไพรพัฒนา อำเภอภูสิงห์ กำหนดให้เป็นพื้นที่ท่องเที่ยวที่มีการรักษาความมั่นคงเป็นพิเศษ
ส่งเสริมการลงทุนสถานประกอบการด้านการท่องเที่ยว เช่น ที่พักแรมประเภทโรงแรม รีสอร์ต เกสต์เฮาส์
ร้านอาหาร ร้านขายสินค้าชุมชนและของที่ระลึก แหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

(3.3) ส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยว 6 รูปแบบหลักที่มีศักยภาพ ได้แก่

- การท่องเที่ยวประวัติศาสตร์อารยธรรมขอม เป็นรูปแบบการท่องเที่ยว
หลักของจังหวัดศรีสะเกษที่มีชื่อเสียงในระดับนานาชาติจากการมีเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับปราสาทพระ
วิหารและปราสาทนครวัด นครธมในประเทศกัมพูชาประชาธิปไตย และมีปราสาทหินที่ตั้งอยู่ในจังหวัด เช่น
ปราสาทหินสระกำแพงใหญ่ ปราสาทหินสระกำแพงน้อย ปราสาทบ้านปราสาท (ห้วยทับทัน) ปราสาทโดนตวล

- การท่องเที่ยววัฒนธรรม เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่สามารถส่งเสริม
ประชาสัมพันธ์ โดยการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวในเชิงสร้างสรรค์ นำเสนอวัฒนธรรมของ 4 กลุ่มชาติพันธุ์
ได้แก่ ส่วย เขมร ลาว เยอ แหล่งท่องเที่ยวทางศาสนาที่เป็นสถานที่ประกอบกิจกรรมทางวัฒนธรรมประเพณี
ของชุมชน และเป็นสถานที่จำพรรษาของพระเกจิอาจารย์ที่เป็นที่เคารพนับถือของประชาชนโดยทั่วไป รวมทั้ง
แหล่งทอผ้าไหมที่มีคุณภาพในระดับประเทศ และชุมชนท่องเที่ยว OTOP นวัตวิถี ของสำนักงานพัฒนาชุมชน
จังหวัดศรีสะเกษ

- การท่องเที่ยวธรรมชาติ มีอุทยานแห่งชาติเขาพระวิหารเป็นจุดดึงดูดหลัก
และสามารถส่งเสริมประชาสัมพันธ์แหล่งธรรมชาติต่างๆ เพื่อเสริมการท่องเที่ยว เช่น น้ำตก แม่น้ำมูล แหล่ง
น้ำต่างๆ

- การท่องเที่ยวเชิงเกษตร เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวเสริมเนื่องจากสามารถ
ท่องเที่ยวได้เฉพาะฤดูกาล โดยการพัฒนาศูนย์ธุรกิจภาคการเกษตร ในลักษณะเกษตรปลอดภัยและ
เกษตรอินทรีย์ ซึ่งจังหวัดศรีสะเกษได้รับคัดเลือกให้เป็น 1 ใน 6 เมืองเกษตรสีเขียวต้นแบบของประเทศไทย
โดยกรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีสินค้าเกษตรที่สำคัญ เช่น ข้าวหอมมะลิจากทุ่งกุลาร
่องไห้ หอมแดง กระเทียม ทุเรียนภูเขาไฟ เงาะ ลองกอง เป็นต้น

- การท่องเที่ยวเชิงกีฬา เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในการพัฒนา
ซึ่งกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยภารกิจกีฬาแห่งประเทศไทย (กกท.) ได้คัดเลือกให้จังหวัดศรีสะเกษเป็น 1
ใน 6 จังหวัดต้นแบบในการจัดตั้งเมืองกีฬา (Sports City) ตามแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ.
2560 – 2564) ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬา เพื่อเป็นส่วนสำคัญในการสร้างมูลค่าเพิ่มทาง
เศรษฐกิจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่งพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬาแบบครบวงจร ทั้งในด้านการส่งเสริมอุตสาหกรรม

การกีฬา (Sports Industry Promotion) การกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว (Sports Tourism) และการจัดตั้งเมืองกีฬา (Sports City) ซึ่งจังหวัดศรีสะเกษมีการจัดการแข่งขันด้านกีฬาประจำปี เช่น การวิ่งฮาล์ฟมาราธอนและมินิควอเตอร์สู่มออีแดง การขี่จักรยานขึ้นอุทยานแห่งชาติเขาพระวิหาร และได้รับเลือกให้เป็นสถานที่จัดการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 47 (พ.ศ. 2563)

- การท่องเที่ยวเมืองชายแดน เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ใช้ประโยชน์จากทำเลที่ตั้งของจังหวัดศรีสะเกษที่มีพื้นที่ติดชายแดนไทย-กัมพูชา โดยการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวผ่านทางจุดผ่านแดนถาวรช่องสง่า อำเภอภูสิงห์ มีจุดหมายปลายทางหลัก คือ เมืองพระนคร (Angkor Wat) ในเมืองเสียมเรียบ ซึ่งเป็นแหล่งมรดกโลกทางวัฒนธรรมที่อยู่ห่างจากชายแดนไทย-กัมพูชา 135 กิโลเมตร

3.4) ส่งเสริมบทบาทด้านการท่องเที่ยวของอำเภอต่างๆ ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวสูงมากและสูง 8 อำเภอ ดังนี้

- **อำเภอเมืองศรีสะเกษ** เป็นเมืองท่องเที่ยววัฒนธรรม กีฬา และนันทนาการ ศูนย์กลางบริการการท่องเที่ยวของจังหวัด
- **อำเภอกันทรารมย์** เป็นเมืองท่องเที่ยวธรรมชาติ และพักผ่อนริมน้ำมูล
- **อำเภออุทุมพรพิสัย และอำเภอห้วยทับทัน** เป็นเมืองท่องเที่ยวประวัติศาสตร์อารยธรรมขอม และวัฒนธรรมใหม่
- **อำเภอขุขันธ์** เป็นเมืองท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และหัตถกรรมสร้างสรรค์
- **อำเภอกันทรลักษ์** เป็นเมืองท่องเที่ยวประวัติศาสตร์อารยธรรมขอม ธรรมชาติ และเกษตรปลอดภัย
- **อำเภอขุนหาญ** เป็นเมืองท่องเที่ยวธรรมชาติ วัฒนธรรม และเกษตรปลอดภัย
- **อำเภอภูสิงห์** เป็นเมืองท่องเที่ยวชายแดน ประตูสู่ประเทศเพื่อนบ้าน

(4) ตัวชี้วัด

(4.1) มีเขตการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว (Zoning) ประเภทต่างๆ ที่ชัดเจน และมีมาตรการการจัดระเบียบการใช้พื้นที่และกิจกรรมที่เหมาะสม เพื่อป้องกันความขัดแย้งของการใช้ที่ดินเพื่อการอนุรักษ์และการพัฒนาการท่องเที่ยว

(4.2) การพัฒนากลุ่มท่องเที่ยว ปรับปรุงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว

(1) พื้นที่เป้าหมาย

(1.1) กลุ่มท่องเที่ยว แบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม ได้แก่ (1) กลุ่มท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และธรรมชาติริมลำน้ำมูล ครอบคลุมพื้นที่ท่องเที่ยวทางตอนบนของจังหวัดในอำเภอเมืองศรีสะเกษ อำเภอกันทรารมย์ และอำเภอขามเฒ่า (2) กลุ่มท่องเที่ยวประวัติศาสตร์อารยธรรมขอม และวัฒนธรรมใหม่ ครอบคลุมพื้นที่ท่องเที่ยวทางตอนบนของจังหวัดในอำเภออุทุมพรพิสัย อำเภอห้วยทับทัน อำเภอเมืองจันทร์ อำเภอเบ็ญจบุรุษ อำเภอโพธิ์ศรีสุวรรณ อำเภอราษีไศล และอำเภอศิลาลาด (3) กลุ่มท่องเที่ยวเมืองชายแดน ประวัติศาสตร์อารยธรรมขอม ธรรมชาติ และเกษตร ครอบคลุมพื้นที่ท่องเที่ยวทางตอนใต้ของจังหวัดในอำเภอกันทรลักษ์ อำเภอขุนหาญ และอำเภอภูสิงห์ (4) กลุ่มท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และหัตถกรรมสร้างสรรค์ ครอบคลุมพื้นที่ท่องเที่ยวทางตอนกลางฝั่งตะวันตกของจังหวัดในอำเภอขุขันธ์ อำเภอปรังค์กู่ และ

อำเภอวังหิน และ (5) กลุ่มท่องเที่ยวธรรมชาติ วัฒนธรรม และเกษตร ครอบคลุมพื้นที่ท่องเที่ยวทางตอนกลาง ฝั่งตะวันออกของจังหวัดในอำเภอพยุห์ อำเภอศรีรัตนะ อำเภอน้ำแกลี้ยง อำเภอไพรบึง อำเภอเบญจลักษ์ และ อำเภอโนนคูณ

(1.2) ศูนย์บริการการท่องเที่ยว แบ่งออกเป็น 3 ระดับ (1) ศูนย์บริการการท่องเที่ยวหลัก ได้แก่ เทศบาลเมืองศรีสะเกษ และเทศบาลเมืองกันทรลักษ์ (2) ศูนย์บริการการท่องเที่ยวรอง ได้แก่ เทศบาลตำบลเมืองซุขันธ์ และเมืองใหม่ช่องสง่างำ อำเภอภูสิงห์ และ (3) จุดบริการการท่องเที่ยว ได้แก่ เทศบาลตำบลขุนหาญ เทศบาลตำบลห้วยทับทัน เทศบาลตำบลกันทรารมย์ และเทศบาลตำบลเมืองคง

(1.3) พัฒนาและส่งเสริมประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวอารยธรรมขอมจังหวัดศรีสะเกษ ได้แก่ ปราสาทบ้านปราสาท (ห้วยทับทัน) ในวัดปราสาทพนาราม ตำบลปราสาท อำเภอห้วยทับทัน ปราสาทตาเล็ง (ปราสาทลุมพุก) ตำบลปราสาท อำเภอซุขันธ์

(1.4) พัฒนาเมืองซุขันธ์เป็นเมืองท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม หัตถกรรม สร้างสรรค์ ครอบคลุมพื้นที่ในเขตเทศบาลตำบลเมืองซุขันธ์และแหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยงในตำบลใจดี ตำบลกันทรารมย์ ตำบลห้วยสำราญ และตำบลหัวเสื่อ

(1.5) พัฒนาเส้นทางท่องเที่ยววัฒนธรรมเมืองศรีสะเกษ ครอบคลุมพื้นที่ท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองศรีสะเกษ มีขอบเขตด้านทิศเหนือติดทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 226 ด้านทิศตะวันออกติดถนนซุขันธ์ ด้านทิศตะวันตกติดคลองสำราญ และด้านทิศใต้ติดถนนวันลูกเสื่อ

(1.6) พัฒนาและส่งเสริมประชาสัมพันธ์หมู่บ้านท่องเที่ยวกลุ่มชาติพันธุ์ ได้แก่

- กลุ่มชาติพันธุ์ส่วย ได้แก่ บ้านกู่ ตำบลกู่ อำเภอปรางค์กู๋ มีสิ่งที่น่าสนใจ เช่น ปราสาทปรางค์กู๋ วัดบ้านกู่ (หลวงปู่งาม) สระกู่และสวนสาธารณะบ้านกู่ ชมสะพานน้ำ บ้านของชาวส่วย การทอผ้าไหมมัดหมี่ลายปราสาทปรางค์กู๋ แหล่งผลิตข้าวเกษตรอินทรีย์ ข้าวกล้องงอก ชิมอาหารพื้นบ้าน การรักษาร่างกายตามความเชื่อของชาวส่วย งานประเพณีบุญเบิกฟ้า

- กลุ่มชาติพันธุ์เขมร ได้แก่ บ้านกุดนาแก้วใต้ และบ้านชำตาโตง ตำบลภูฝ้าย อำเภอขุนหาญ มีสิ่งที่น่าสนใจ เช่น วัดบ้านกุดนาแก้ว หมู่บ้านวัฒนธรรมขะแมร์ วัดบ้านหนองจิก (หลวงปู่แสน) งานประเพณีแซนโฎนตา งานเทศกาลดอกฝ้ายบาน สืบสานวัฒนธรรมปราสาทภูฝ้าย การแสดงกันตรึม ขนمجินโบราณ ขนมตดหมา อาหารพื้นเมืองจากต้นกระดาด

- กลุ่มชาติพันธุ์ลาว ได้แก่ บ้านละทาย ตำบลละทาย อำเภอกันทรารมย์ มีสิ่งที่น่าสนใจ เช่น พระพุทธละทายชัยมงคล หลวงปู่เพ็ง ตลาดวัฒนธรรมทุกเย็นวันศุกร์ กลุ่มทอผ้าวัฒนธรรมลาวละทาย จักสานกระต๊อบข้าว ทอเสื่อ ฟ่อนกลองตุ้ม ร้าเข็ง และบ้านห้วยนา ตำบลหนองแก้ว อำเภอกันทรารมย์ มีสิ่งที่น่าสนใจ เช่น พิพิธภัณฑสถานศูนย์การเรียนรู้ ลานวัฒนธรรม วัดจำปา

- กลุ่มชาติพันธุ์เยอ ได้แก่ บ้านปราสาทเยอ (บ้านปราสาทเยอเหนือ หมู่ที่ 1, 10 บ้านปราสาทเยอใต้ หมู่ที่ 2) ตำบลปราสาทเยอ อำเภอไพรบึง มีสิ่งที่น่าสนใจ เช่น วัดปราสาทเยอเหนือ (หลวงพ่อบุ้ม) การทอผ้า ร้าเข็งสะโน อาหารพื้นถิ่น (แกงหยวกกล้วยไก่บ้าน ขนมตดหมา) และบ้านหลุบโมก ตำบลเมืองคง อำเภอราษีไศล มีสิ่งที่น่าสนใจ เช่น แหล่งโบราณคดีบึงคงโคก (ศาลพญาทศทิศลา วัดเมืองคง ใบเสมา) การเป่าสะโน งานบวงสรวงในวันเพ็ญเดือนสาม

(1.7) พัฒนาและส่งเสริมประชาสัมพันธ์หมู่บ้านท่องเที่ยววัฒนธรรมใหม่ ได้แก่ บ้านธาตุน้อย ตำบลก้านเหลือง อำเภออุทุมพรพิสัย (ผ้าไหมลายโบราณประจำตระกูล) บ้านหนองเหล็ก ตำบลอิหล่า อำเภออุทุมพรพิสัย (ผ้าไหม) บ้านเปาะ ตำบลบึงบูรพ์ อำเภอบึงบูรพ์ (ผ้าไหมมัดหมี่ เชื่อมโยงวัดศรีบึงบูรพ์ ซึ่งประดิษฐานพระพุทธรูปชินราชจำลอง บ้านโนนสาวสวย และแหล่งผลิตข้าวไรซ์เบอร์รี่) บ้านเมืองหลวง

ตำบลเมืองหลวง อำเภอห้วยทับทัน (เสื้อไหมเก็บย้อมมะเกลือ ผ้าลายลูกแก้ว กลุ่มชาติพันธุ์เขมร) บ้านสามขา ตำบลเสียว อำเภอโพธิ์ศรีสุวรรณ (ผ้าย้อมด้วยเปลือกมะพร้าว) บ้านธาตุทอง ตำบลละลม อำเภอภูสิงห์ (ผ้าไหมพื้นบ้าน ลายร่มฉัตร) บ้านโนนสว่าง ตำบลพรหมสวัสดิ์ อำเภอพยุห์ (ผ้าไหมมัดหมี่ กลุ่มชาติพันธุ์ลาว ไหมสเดย์) และบ้านนิคมพัฒนา ตำบลนิคมพัฒนา อำเภอขุขันธ์ (ผ้าลายลูกแก้ว)

(1.8) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและเส้นทางท่องเที่ยวชมทิวทัศน์ริมลำน้ำมูลจังหวัดศรีสะเกษ (Scenic Route) ในพื้นที่อำเภอกันทรารมย์ อำเภอขุขันธ์ อำเภอเมืองศรีสะเกษ และอำเภอราชีไศล ได้แก่ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2086 ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2373 ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2083 และทางหลวงชนบท ศก.4031 บริเวณแหล่งท่องเที่ยวเขื่อนห้วยนา ตำบลหนองแก้ว หาดนางเหงา ตำบลดุน หาดทรายขาว (หาดทรายสูง) ตำบลละทาย อำเภอกันทรารมย์ หาดบ้านแก้ง ตำบลกุดเมืองฮาม อำเภอขุขันธ์ เขื่อนราชีไศล ตำบลหนองแค อำเภอราชีไศล

(1.9) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติบริเวณแหล่งน้ำสำคัญของจังหวัดศรีสะเกษ ได้แก่ อ่างเก็บน้ำกุดหวาย ตำบลคูซอด อำเภอเมืองศรีสะเกษ หนองไพรบึง ตำบลไพรบึง อำเภอไพรบึง อ่างเก็บน้ำห้วยตามาย ตำบลภูเงิน อำเภอกันทรลักษ์ แก่งอารมณ บ้านหัวเหล่า ตำบลบก อำเภอโนนคูณ

(1.10) พัฒนาและส่งเสริมประชาสัมพันธ์ชุมชนท่องเที่ยว OTOP นวัตวิถี นำร่อง 13 ชุมชน ได้แก่

- บ้านห้วย ตำบลน้ำคำ อำเภอเมืองศรีสะเกษ มีวัดพระธาตุสุพรรณหงส์ ตลาดวัฒนธรรม การตัดบาตรเข้า การทอผ้า การจักสาน การทำขนมพื้นบ้าน การแสดงโปงลางของโรงเรียนน้ำคำวิทยา ราเช็งบ้านหนองม่วง ราตาตะบ้านตะดอบ และราเช็งบ้านโนนหล่อ

- บ้านภูมิซรอล ตำบลเสาชิงชัย อำเภอกันทรลักษ์ มีกลุ่มทอผ้าชาวมาพื้นเมือง การผลิตน้ำกลั่นบริสุทธิ์จากใบย่านาง การผลิตสมุนไพรพื้นบ้านต่างๆ เชื่อมโยงอุทยานแห่งชาติเขาพระวิหาร ผามออีแดง ถ้ำขุนศรี ปราสาทโดนตวล ฟ่อนอัปสรา ไหมสเดย์

- บ้านโนนหนองสิม ตำบลเขิน อำเภอป่าดงบัง มีป่าดงบัง ชมต้นกระบก วัดป่าดงบัง วัดโนนหนองสิม การแปรรูปกล้วย การจักสานตะกร้า กระติบข้าว การทอผ้าลายลูกแก้ว และบ้านเกษตรสมบูรณ์ ตำบลเขิน อำเภอป่าดงบัง มีสิ่งที่น่าสนใจ เช่น วัดป่าบุญสมบูรณ์ สวนเกษตร สวนผลไม้ (ลำไย ฝรั่ง ทูเรียน) การเพาะเห็ดฟาง

- บ้านบกใต้ ตำบลบก อำเภอโนนคูณ มีบัวแดงบุงกระแซง สะพานไม้ไผ่ อ่างเก็บน้ำห้วยไร่

- บ้านหนองชนะ ตำบลหนองงูเหลือม อำเภอเบญจลักษ์ มีหนองบัวใหญ่ สวนเกษตร ข้าวกล้องงอก การจักสาน การทอพรหมเช็ดเท้า

- บ้านศาลา ตำบลหนองเชียงทูน อำเภอปรางค์กู๋ มีสวนพืชผักตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง การเลี้ยงกบ เลี้ยงจิ้งหรีด การทอผ้าแดโมฮัย การปั้นกระถางปูนซีเมนต์ การนวดลูกประคบ การทำขนมปั้นขลิบ

- บ้านตำแย ตำบลตำแย อำเภอพยุห์ มีหนองสังข์ สะพานไม้ไผ่ วิถีชีวิตชาวสวน

- บ้านเมืองจันทร์ ตำบลเมืองจันทร์ อำเภอเมืองจันทร์ มีพระธาตุเมืองจันทร์ พระพุทธเจ้าใหญ่ หลวงปู่ห้วย

- บ้านดงแดง ตำบลด่าน อำเภอราชีไศล มีปลาน้ำจืดจากลำน้ำมูล แหล่งผลิตข้าวหอมมะลิ

- บ้านดวนใหญ่ ตำบลดวนใหญ่ อำเภอวังหิน มีแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิ ข้าวกล้องงอก น้ำข้าวกล้องงอก การทอผ้าไหมย้อมมะเกลือ เสื้อเก็บลายดอกลำดวน รำแม่สะเอ็ง กำแพงเมือง อาหารพื้นบ้าน (กบยัดไส้ แกงหยวกใส่ไก่ วุ้นหนาน้อย) โฮมสเตย์

- บ้านตระกวน ตำบลพิงพวย อำเภอศรีรัตนะ มีแก้มลิงหนองพิงพวย การผลิตกระดาษดินเผา การสานไทร การเพาะเห็ด การทำน้ำพริกจิ้งหรีด แหล่งผลิตข้าวอินทรีย์ การทอผ้าไหมมัดหมี่ เลี้ยงหม่อนไหม การทอเสื่อกก การทำขนมกลี้นัญจวน การทำกล้วยฉาบ แกงกล้วยไก่บ้าน

- บ้านหนองบัวดง ตำบลหนองบัวดง อำเภอศีลาสาท มีหนองบัวดง การผลิตข้าวอินทรีย์ การเก็บเห็ด การทอเสื่อกก การทำกระต๊อบข้าว การทอผ้าไหม การทำปลาร้าทรงเครื่อง

- บ้านห้วยยาง ตำบลเมืองหลวง อำเภอห้วยทับทัน มีวัดห้วยยาง อ่างเก็บน้ำห้วยยาง ฟาร์มไส้เดือนดิน การเลี้ยงกบนา มะพร้าวต้นแรก การทำตะกร้าเถาวัลย์

(1.11) ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดศรีสะเกษ ได้แก่ ไร่ทองออร์แกนิกฟาร์ม บ้านหางว่าว ตำบลท่ม อำเภอเมืองศรีสะเกษ วิสาหกิจชุมชนศูนย์ข้าวชุมชนบ้านอุ่มแสง ตำบลคู อำเภอราษีไศล (ข้าวอินทรีย์ลุ่มบุญมี) สวนหอมแดงลุงละม้าย ตำบลยางชุมน้อย และบ้านเมืองแสน ตำบลคอนกาม อำเภอขามชุมน้อย (หอมแดง กระเทียมปลอดสารพิษ การทำชาหอมแดง การทอเสื่อกก) สวนทุเรียนภูเขาไฟ บ้านซำซี้เหล็ก ตำบลพราน อำเภอขุนหาญ บ้านซำตารมย์ ตำบลตระกาจ และกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเกษตรไร้มลพิษตำบลภูเงิน อำเภอกันทรลักษ์ (บ้านป่าโมง : สวนเกษตรอินทรีย์ การทำสมุนไพร การจักสาน การทำขนมและอาหารพื้นบ้าน)

(1.12) ส่งเสริมเมืองกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ (Srisaket Sport City)

(2) มาตรการ

(2.1) กำหนดให้มีกลุ่มท่องเที่ยว 5 กลุ่ม ตามทรัพยากร รูปแบบ และทำเลที่ตั้ง

- กลุ่มท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และธรรมชาติริมลำน้ำมูล ครอบคลุมพื้นที่ท่องเที่ยวทางตอนบนของจังหวัดในอำเภอเมืองศรีสะเกษ อำเภอกันทรารมย์ และอำเภอขามชุมน้อย มีทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 226 และทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2086 เป็นเส้นทางท่องเที่ยวหลัก เป็นกลุ่มที่มีศักยภาพสูง มีแหล่งท่องเที่ยวหลัก เช่น บ้านขุนอำเภอไพพาศิษย์ พระธาตุเรืองรอง วัดมหาพุทธาราม สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ศรีสะเกษ สวนเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว 80 พรรษา (เกาะห้วยน้ำคำ) ศูนย์แสดงพันธุ์สัตว์น้ำศรีสะเกษ หอคอยศรีลำดวนเฉลิมพระเกียรติ อำเภอเมืองศรีสะเกษ หาดนางเหงา วัดสามัคคิยาราม (วัดป่าขันติธรรม) อำเภอกันทรารมย์ และสวนหอมแดงลุงละม้าย อำเภอขามชุมน้อย สามารถพัฒนาการท่องเที่ยวในตัวเมือง บริเวณสถานีรถไฟ แหล่งท่องเที่ยวริมลำน้ำมูล แหล่งท่องเที่ยวในชุมชน และแหล่งท่องเที่ยวตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 226 เพื่อเสริมเส้นทางท่องเที่ยวที่น่าสนใจ

- กลุ่มท่องเที่ยวประวัติศาสตร์อารยธรรมขอม และวัฒนธรรมใหม่ ครอบคลุมพื้นที่ท่องเที่ยวทางตอนบนของจังหวัดในอำเภออุทุมพรพิสัย อำเภอห้วยทับทัน อำเภอเมืองจันทร์ อำเภอบังบุง อำเภอโพธิ์ศรีสุวรรณ อำเภอราษีไศล และอำเภอศีลาสาท ซึ่งมีทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 226 ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2083 และทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2086 เป็นเส้นทางท่องเที่ยวหลัก เป็นกลุ่มที่มีศักยภาพสูง มีแหล่งท่องเที่ยวหลัก เช่น ปราสาทหินสระกำแพงใหญ่ ปราสาทหินสระกำแพงน้อย หมู่บ้านไหมไทยเฉลิมพระเกียรติ อำเภออุทุมพรพิสัย ปราสาทบ้านปราสาท (ห้วยทับทัน) ศูนย์ศิลปาชีพห้วยทับทัน อำเภอห้วยทับทัน และมีไถ่อย่างไม้มะดันเป็นอาหารพื้นเมืองที่มีชื่อเสียง สามารถพัฒนาการท่องเที่ยวในชุมชน เชื่อมโยงกับปราสาทหิน พัฒนาหมู่บ้านท่องเที่ยววัฒนธรรมใหม่ และแหล่งท่องเที่ยวริมลำน้ำมูล เพื่อสร้างเส้นทางท่องเที่ยวที่น่าสนใจ

- กลุ่มท่องเที่ยวเมืองชายแดน ประวัติศาสตร์อารยธรรมขอม ธรรมชาติและเกษตร ครอบคลุมพื้นที่ท่องเที่ยวทางตอนใต้ของจังหวัด ในอำเภอกันทรลักษ์ อำเภอขุนหาญ และอำเภอกุสิงห์ ซึ่งมีพื้นที่ติดชายแดนไทย-กัมพูชา ซึ่งมีทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 24 ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 221 และทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2201 เป็นเส้นทางท่องเที่ยวหลัก เป็นกลุ่มที่มีศักยภาพสูงมาก มีแหล่งท่องเที่ยวหลัก ได้แก่ อุทยานแห่งชาติเขาพระวิหาร ผามออีแดง สระตราว น้ำตกขุนศรี น้ำตกภูละออ ปราสาทโดนตวล หมู่บ้านศรีชะอโศก กลุ่มท่องเที่ยวเกษตรบ้านชำตารมย์ อำเภอกันทรลักษ์ น้ำตกสำโรงเกียรติ น้ำตกห้วยจันทร์ ปราสาทตำหนักไทร วัดป่ามหาเจดีย์แก้ว (วัดล้านขวด) หมู่บ้านวัฒนธรรมชะแมร์ บ้านกุดนาแก้ว หมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงเกษตรบ้านชำชีเหล็ก อำเภอขุนหาญ วัดไพรพัฒนา จุดชมวิวกุญชรปุรี อำเภอกุสิงห์ มีทางขึ้นสู่ปราสาทพระวิหาร ในประเทศกัมพูชาประชาธิปไตย และเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับเมืองพระนคร (Angkor Wat) ในเมืองเสียมเรียบได้ผ่านทางจุดผ่านแดนถาวรช่องสะง่า เป็นกลุ่มที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวมากที่สุด สามารถส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เชื่อมโยงสู่ชุมชนมากขึ้น ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวเดิมให้มีคุณภาพ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 24 และตามเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงอำเภอชายแดนในฝั่งไทย เช่น ท่งกบาลกะโป น้ำตกสามหลั่น ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าพนมดงรัก เพื่อให้นักท่องเที่ยวใช้เวลาอยู่ในพื้นที่นานขึ้น

- กลุ่มท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และหัตถกรรมสร้างสรรค์ ครอบคลุมพื้นที่ท่องเที่ยวทางตอนกลางฝั่งตะวันตกของจังหวัด ในอำเภอขุขันธ์ อำเภอปรังคัง และอำเภอวังหิน ซึ่งมีทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 24 และทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 220 เป็นเส้นทางท่องเที่ยวหลัก เป็นกลุ่มที่มีศักยภาพปานกลาง มีแหล่งท่องเที่ยวหลัก ได้แก่ ปราสาทตาเล็ง วัดโสภณวิหาร วัดลำภู วัดเขียนบูรพาราม หัตถกรรมเกวียนน้อยบ้านใจดี หัตถกรรมจักสานครุฑน้อยบ้านสะอาก หัตถกรรมจักสานผอบใบตาล อำเภอขุขันธ์ ปราสาทปรังคัง บ้านกู่ อำเภอปรังคัง สามารถพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้เป็นจุดท่องเที่ยวระหว่างเส้นทางเมืองศรีสะเกษ-กุสิงห์ ตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 220 ส่งเสริมให้เมืองขุขันธ์เป็นเมืองท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และหัตถกรรมสร้างสรรค์ และพัฒนา

- กลุ่มท่องเที่ยวธรรมชาติ วัฒนธรรม และเกษตร ครอบคลุมพื้นที่ท่องเที่ยวทางตอนกลางฝั่งตะวันออกของจังหวัด ในอำเภอพยุห์ อำเภอศรีรัตนะ อำเภอโนนคูณ อำเภอไพรบึง อำเภอเบญจลักษ์ และอำเภอโนนคูณ ซึ่งมีทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 221 และทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2125 เป็นเส้นทางท่องเที่ยวหลัก เป็นกลุ่มที่มีศักยภาพน้อย มีแหล่งท่องเที่ยวหลัก เช่น วัดปราสาทเยอเหนือ (หลวงพ่อมุม) บ้านปราสาทเยอ อำเภอไพรบึง สะพานไม้ไผ่บ้านบักใต้ อำเภอโนนคูณ มีสิ่งที่น่าสนใจ เช่น สามารถพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นจุดดึงดูดหลัก และเป็นจุดท่องเที่ยวระหว่างเส้นทางเมืองศรีสะเกษ-กันทรลักษ์ ตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 221 เช่น พระธาตุไพรบึง หนองไพรบึง (แหล่งขมกเปิดน้ำ) อำเภอไพรบึง และส่งเสริมการพัฒนาชุมชนท่องเที่ยวต่างๆ เพื่อเสริมเส้นทางที่น่าสนใจ และช่วยกระจายรายได้สู่ชุมชน

(2.2) ศูนย์บริการการท่องเที่ยว แบ่งออกเป็น 3 ระดับ กระจายอยู่ในกลุ่มท่องเที่ยว ตามพื้นที่เป้าหมาย โดยศูนย์บริการการท่องเที่ยวหลัก และศูนย์บริการการท่องเที่ยวรอง จัดให้มีศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ที่พัก ร้านอาหาร ร้านค้า ให้บริการแก่นักท่องเที่ยวและผู้สัญจรผ่านเส้นทาง และติดตั้งป้ายแผนที่เส้นทางท่องเที่ยว และจุดบริการการท่องเที่ยว จัดให้มีจุดบริการข้อมูลข่าวสารและช่วยเหลือนักท่องเที่ยว ร้านอาหาร ร้านค้า ให้บริการแก่นักท่องเที่ยวและผู้สัญจรผ่านเส้นทาง ซึ่งกรมทางหลวงมีโครงการพัฒนาจุดจอดรถบรรทุก (Truck rest area) ริมหางหลวงแผ่นดินหมายเลข 24 ที่อำเภอไพรบึง

(2.3) พัฒนาและส่งเสริมประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวอารยธรรมขอมจังหวัดศรีสะเกษ เชื่อมโยงกับชุมชนใกล้เคียงในพื้นที่เป้าหมาย โดยการปรับภูมิทัศน์บริเวณแหล่งท่องเที่ยวและชุมชน

ให้สวยงาม ร่มรื่น พัฒนาพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นหรือนิทรรศการแสดงประวัติความเป็นมาของแหล่งโบราณสถาน พัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวเกี่ยวกับชุมชน พัฒนามัคคุเทศก์และยุวมัคคุเทศก์ท้องถิ่นเพื่อบอกเล่า ประวัติศาสตร์ความเป็นมาของพื้นที่ พัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวในเชิงสร้างสรรค์ร่วมกับชุมชนใกล้เคียง และพัฒนาสถานที่จำหน่ายสินค้าชุมชน เพื่อให้นักท่องเที่ยวใช้เวลาในพื้นที่นานขึ้น และมีการใช้จ่ายในพื้นที่ ส่งเสริมการจัดงานเทศกาลและงานประเพณีประจำปี ดำเนินการโดยสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ร่วมกับสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด สำนักศิลปากรที่ 9 อุบลราชธานี และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(2.4) พัฒนาเมืองชุมชนเป็นเมืองท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และ หัตถกรรมสร้างสรรค์ ครอบคลุมพื้นที่ในเขตเทศบาลตำบลเมืองชุมชนและพื้นที่เชื่อมโยงในตำบลใจดี ตำบล กันทรารมย์ ตำบลห้วยสำราญ และตำบลหัวเสือ ให้เป็นจุดท่องเที่ยวริมทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 220 มี แหล่งท่องเที่ยวหลัก ได้แก่ สวนพระยาไกรภักดีศรีนครลำดวน (ตาคะจะ) ศาลหลักเมืองใหม่เมืองชุมชน วัด เชียงบูรพาราม (ไหว้หลวงพ่อด) วิหารพระแม่กวนอิมหยกเขียวพันมือ ในเขตเทศบาลตำบลเมืองชุมชน วัดลำภู (ไหว้พระแก้วเนรมิต) ตำบลใจดี วัดโสภณวิหาร ตำบลกันทรารมย์ และแหล่งหัตถกรรมของอำเภอ ชุขันธ์ ได้แก่ กลุ่มผลิตครุฑน้อยบ้านสะอาก หมู่ที่ 12 ตำบลห้วยเหนือ กลุ่มผลิตเกวียนน้อยบ้านใจดี หมู่ที่ 1 ตำบลใจดี กลุ่มจักสานใบตาลบ้านหนองก้อ หมู่ที่ 10 ตำบลห้วยสำราญ และกลุ่มจักสานกระเปาะและหมอน ใบเตยบ้านตาทิง หมู่ที่ 11 ตำบลหัวเสือ และมิงงานรำลึกพระยาไกรภักดี ประเพณีแซนโถงตาในช่วงปลาย เดือนกันยายน-ต้นเดือนตุลาคมของทุกปี โดยการปรับปรุงภูมิทัศน์เมืองให้สวยงาม ออกแบบอุปกรณ์ประกอบเมือง (Street furniture) และจุด check-in ที่นำเสนออัตลักษณ์ของเมือง พัฒนาลานวัฒนธรรมเป็นสถานที่แสดง ศิลปวัฒนธรรมของเมือง พัฒนาหมู่บ้านท่องเที่ยวหัตถกรรมสร้างสรรค์ พัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยง เพื่อให้นักท่องเที่ยวใช้เวลาอยู่ในพื้นที่นานขึ้น รวมทั้งส่งเสริมการออกแบบผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีความร่วมสมัย มากขึ้น เพื่อให้ตอบรับกับความสนใจของคนรุ่นใหม่ และสามารถนำไปใช้ได้มีโอกาสต่างๆ ดำเนินการโดย สำนักงานโยธาธิการและผังเมือง ร่วมกับสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(2.5) พัฒนาเส้นทางท่องเที่ยววัฒนธรรมเมืองศรีสะเกษ มีแหล่งท่องเที่ยวในเขต เทศบาลเมืองศรีสะเกษ เช่น ศาลหลักเมือง ตึกขุนอำไพพาณิชย์ วัดมหาพุทธาราม (ไหว้หลวงพ่อด) อนุสาวรีย์ พระนางศรีสะเกษ สถานีรถไฟศรีสะเกษ ตลาดใต้รุ่งศรีนครลำดวน สวนสาธารณะเฉลิมพระเกียรติริมทางรถไฟ และสะพานดำ (ออดหลอด) โดยการศึกษาเพื่อการอนุรักษ์อาคารเก่า รื้อฟื้นมรดกทางวัฒนธรรม พัฒนาลาน วัฒนธรรมบริเวณสถานีรถไฟศรีสะเกษ และเส้นทางท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองศรีสะเกษ ดำเนินการโดย เทศบาลเมืองศรีสะเกษ ร่วมกับสำนักงานโยธาธิการและผังเมือง และสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด

(2.6) พัฒนาและส่งเสริมประชาสัมพันธ์หมู่บ้านท่องเที่ยวกลุ่มชาติพันธุ์ (ส่วย เขมร ลาว เยอ) ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวและแหล่งเรียนรู้ของนักเรียน นักศึกษา และผู้สนใจ โดยการอนุรักษ์วิถี ชีวิต วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี 4 ชนเผ่า และนำเสนอแก่นักท่องเที่ยว จัดตั้งพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นเพื่อ รวบรวมประวัติความเป็นมาของชุมชน วิถีชีวิต วัฒนธรรม และประเพณี บ้านเรือนจำลองสภาพชีวิตความเป็น อยู่ ปรับภูมิทัศน์ในชุมชนให้เรียบร้อย สวยงามพร้อมต้อนรับนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะบริเวณพื้นที่ต้อนรับ ลานวัฒนธรรม ตลาดวัฒนธรรม และปลูกต้นไม้ในชุมชนให้ร่มรื่นเพื่อให้เหมาะแก่การเดินหรือขี่จักรยานเที่ยว ชม พัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงจุดท่องเที่ยวที่น่าสนใจในชุมชนพร้อมติดตั้งป้ายบอกทาง พัฒนาศูนย์ จำหน่ายสินค้าชุมชน พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกให้เพียงพอและได้มาตรฐาน เช่น ห้องน้ำ ที่จอดรถ โฮมสเตย์ ป้ายบอกทางจากถนนสายหลัก เช่น ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 24 และทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 226 ดำเนินการโดยสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดศรีสะเกษ ร่วมกับสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดศรีสะเกษ

(2.7) พัฒนาและส่งเสริมประชาสัมพันธ์หมู่บ้านท่องเที่ยววัฒนธรรมใหม่ในพื้นที่เป้าหมาย โดยการสำรวจชุมชนและผลิตภัณฑ์ชุมชน ออกแบบปรับปรุงภูมิทัศน์ชุมชนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว จัดให้มีพื้นที่สาธิตการทอผ้าไหม จัดแสดงผลิตภัณฑ์จากผ้าไหม พื้นที่เลี้ยงหม่อนไหม ติดตั้งป้ายชื่อชุมชนและป้ายบอกทางสิ่งที่น่าสนใจในชุมชน ส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์และตราสินค้าของชุมชนให้ได้มาตรฐานระดับสากล พัฒนาองค์ความรู้ และสนับสนุนด้านการตลาดให้แก่ชุมชน อนุรักษ์และนำผลิตภัณฑ์ชุมชนมาใช้ในงานสาธารณะต่างๆ ดำเนินการโดยสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดศรีสะเกษ ร่วมกับสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เป้าหมาย

(2.8) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและเส้นทางท่องเที่ยวชมทิวทัศน์ริมลำน้ำมูลจังหวัดศรีสะเกษ (Scenic Route) ซึ่งเข้าถึงได้จากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2086 ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2373 ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2083 และทางหลวงชนบท ศก.4031 มีแหล่งท่องเที่ยวหลัก ได้แก่ เขื่อนห้วยนา ตำบลหนองแก้ว หาดนางเหงา ตำบลดุน หาดทรายขาว (หาดทรายสูง) ตำบลละทาย อำเภอกันทรารมย์ หาดบ้านแก้ง ตำบลกุดเมืองฮาม อำเภอยางชุมน้อย เขื่อนราษีไศล ตำบลหนองแค อำเภอราษีไศล ซึ่งสามารถเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียง ได้แก่ บ้านละทาย ตำบลละทาย อำเภอกันทรารมย์ (กลุ่มชาติพันธุ์ลาว) พระธาตุเรืองรอง และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ตำบลเหล่าปอแดง วัดพระธาตุสุพรรณหงส์ ตำบลน้ำคำ อำเภอเมืองศรีสะเกษ กลุ่มเครื่องปั้นดินเผาบ้านโก ตำบลสัมปอ กลุ่มหัตถกรรมกก ผือทาม ตำบลด่าน อำเภอราษีไศล โดยการปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณแหล่งท่องเที่ยวให้สวยงาม กำหนดพื้นที่ตั้ง รูปแบบ และจัดระเบียบแพอาหาร ร้านอาหาร ร้านค้าในพื้นที่ เพื่อให้เป็นระเบียบเรียบร้อย จัดให้มีถังขยะรองรับที่เพียงพอ รมรงค้ให้มีการคัดแยกขยะ และการรักษาความสะอาดของพื้นที่ กำหนดราคาอาหารให้เป็นมาตรฐาน กำหนดมาตรการในการรักษาความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวที่มาเล่นน้ำ ส่งเสริมกิจกรรมรับประทานปลาแม่น้ำมูล และการชมงานแข่งเรือยาวประเพณีลำน้ำมูล พัฒนาหมู่บ้านท่องเที่ยวหัตถกรรมสร้างสรรค์ที่อยู่ตามเส้นทางปรับปรุงภูมิทัศน์ตามเส้นทางท่องเที่ยว และติดตั้งป้ายบอกทางแหล่งท่องเที่ยวตามเส้นทางท่องเที่ยว ดำเนินการโดยสำนักงานจังหวัดศรีสะเกษ ร่วมกับสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เป้าหมาย และกรมทางหลวง

(2.9) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติบริเวณแหล่งน้ำสำคัญของจังหวัดศรีสะเกษ ในพื้นที่เป้าหมาย โดยการปรับปรุงภูมิทัศน์พื้นที่ริมแหล่งน้ำให้สวยงาม รมรื่น มีพื้นที่นั่งพักผ่อน ชมธรรมชาติ และส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนันทนาการในรูปแบบต่างๆ ส่งเสริมกิจกรรมล่องเรือชมธรรมชาติและวิถีชีวิตชุมชน และพัฒนาเส้นทางจักรยานท่องเที่ยวชมธรรมชาติในกรณีที่เป็นอ่างเก็บน้ำ ส่งเสริมกิจกรรมการเล่นน้ำในบริเวณที่ปลอดภัยในกรณีที่เป็นแก่ง ติดตั้งป้ายข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวและป้ายแผนที่เส้นทางท่องเที่ยว ส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว และประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่รู้จักแก่นักท่องเที่ยว ดำเนินการโดยสำนักงานจังหวัดศรีสะเกษ ร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เป้าหมาย

(2.10) พัฒนาและส่งเสริมประชาสัมพันธ์ชุมชนท่องเที่ยว OTOP นวัตวิถี โดยการคัดเลือกชุมชนนำร่อง 13 ชุมชน ของกรมการพัฒนาชุมชน โดยการสำรวจและออกแบบปรับปรุงภูมิทัศน์ชุมชน พัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงในชุมชน ติดตั้งป้ายข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว แผนที่เส้นทางท่องเที่ยว และป้ายบอกทางแหล่งท่องเที่ยว ปลูกต้นไม้ตามเส้นทางท่องเที่ยวให้ร่มรื่น ออกแบบพื้นที่จัดแสดงสินค้าชุมชน พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการต่างๆ รองรับนักท่องเที่ยว เช่น ที่จอดรถ จุดบริการข้อมูลนักท่องเที่ยว ห้องน้ำ รถนำเที่ยว และประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่รู้จักแก่นักท่องเที่ยว ดำเนินการโดยสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ ร่วมกับสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดศรีสะเกษ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เป้าหมาย

(2.11) ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดศรีสะเกษ นำเสนอความเป็นเมืองเกษตรสีเขียว ต่อเนื่องจากโครงการเมืองเกษตรสีเขียว ปี พ.ศ. 2557 ของกรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งจังหวัดศรีสะเกษได้รับเลือกให้เป็น 1 ใน 6 จังหวัดต้นแบบ และมีสินค้า GI ได้แก่ ข้าวหอมมะลิทุ่งกุลาร้องไห้ และทุเรียนภูเขาไฟ โดยการส่งเสริมประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว และติดตั้งป้ายบอกทางแหล่งท่องเที่ยวของเอกชนและชุมชนที่มีความพร้อม และดำเนินการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรปลอดภัยในพื้นที่เกษตรกรรมของชุมชนที่มีศักยภาพ โดยการพัฒนาตลาดสินค้าเกษตรชุมชน ปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณพื้นที่ต้อนรับนักท่องเที่ยว ติดตั้งป้ายข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว ป้ายแผนที่เส้นทางท่องเที่ยว และป้ายบอกทางแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการต่างๆ รองรับนักท่องเที่ยว เช่น ที่จอดรถ จุดบริการข้อมูลนักท่องเที่ยว ห้องน้ำ ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าการเกษตร ส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการท่องเที่ยว และประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่รู้จักแก่นักท่องเที่ยว รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรปลอดภัยริมแม่น้ำมูล และส่งเสริมการปลูกผลิตผลทางการเกษตรใหม่ๆ ในพื้นที่ที่มีศักยภาพ ดำเนินการโดยสำนักงานเกษตรจังหวัดศรีสะเกษ ร่วมกับสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เป้าหมาย ผู้ประกอบการและชุมชนในพื้นที่ที่มีศักยภาพ

(2.12) ส่งเสริมเมืองกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ (Srisaket Sport City) สืบเนื่องจากกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยการกีฬาแห่งประเทศไทย (กกท.) ได้ดำเนินการคัดเลือกจังหวัดต้นแบบในการจัดตั้งเมืองกีฬา (Sports City) ตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ.2560 – 2564) การดำเนินการประกอบด้วย 4 ส่วน ได้แก่ 1) การส่งเสริมการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย 2) การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ 3) การจัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ และ 4) การส่งเสริมอุตสาหกรรมกีฬาและการท่องเที่ยว โดยการส่งเสริมให้จังหวัดศรีสะเกษเป็นสถานที่จัดการแข่งขันกีฬาในระดับประเทศ และระดับนานาชาติ เตรียมความพร้อมของสนามกีฬาประเภทต่างๆ ที่ได้มาตรฐานในระดับสากล ส่งเสริมการจัดตั้งโรงเรียนกีฬา ส่งเสริมการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกบริการนักกีฬา และผู้เข้าชมกีฬา เช่น ที่พักแรมให้เพียงพอและมีที่พักออกกำลังกายเพื่อเสริมสุขภาพ พัฒนาบุคลากรด้านการศึกษาของจังหวัด พัฒนาทางจักรยานที่ได้มาตรฐาน จัดการแข่งขันกีฬาประจำปี เช่น วิ่งมาราธอน ขี่จักรยานวิบาก ดำเนินการโดยสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ

(3) ตัวชี้วัด จำนวนแหล่งท่องเที่ยวได้รับการปรับปรุง/พัฒนาตามพื้นที่เป้าหมาย

(4.3) การพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยว (Tourism route) ให้หลากหลายและครบวงจร เชื่อมโยงการท่องเที่ยวกลุ่มอารยธรรมอีสานใต้ และเป็นประตูสู่ประเทศเพื่อนบ้าน

(1) พื้นที่เป้าหมาย

(1.1) พัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษตามแนวแกนการท่องเที่ยวหลัก-รอง ดังนี้

- แนวแกนการท่องเที่ยวหลักตะวันออก-ตะวันตกที่เชื่อมกับจังหวัดในกลุ่มอารยธรรมอีสานใต้ 2 เส้นทาง ได้แก่ (1) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 226 ผ่านอำเภอห้วยทับทัน อำเภออุทุมพรพิสัย อำเภอเมืองศรีสะเกษ และอำเภอกันทรารมย์ (2) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 24 ผ่านอำเภอขุขันธ์ อำเภอไพรบึง อำเภอขุนหาญ อำเภอกันทรลักษ์ และอำเภอเบญจลักษ์

- แนวแกนการท่องเที่ยวหลักเหนือ-ใต้ที่เชื่อมแหล่งท่องเที่ยวระหว่างอำเภอ 2 เส้นทาง ได้แก่ (1) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 220 จากอำเภอเมืองศรีสะเกษ ผ่านอำเภอวังหิน ไปอำเภอขุขันธ์ (2) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 221 จากอำเภอเมืองศรีสะเกษ ผ่านอำเภอยุทธ์ อำเภอศรีรัตนะ ไปอำเภอกันทรลักษ์

- แนวแกนการท่องเที่ยวรองเหนือ-ใต้ที่เชื่อมแหล่งท่องเที่ยวระหว่างอำเภอ 1 เส้นทาง ได้แก่ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2085 จากกันทรารมย์ โนนคูณ เบญจลักษ์ ไปกันทรลักษ์

(1.2) พัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวประวัติศาสตร์อารยธรรมขอม และวัฒนธรรมไหม เชื่อมแหล่งท่องเที่ยวในอำเภอเมืองศรีสะเกษ อำเภออุทุมพรพิสัย อำเภอห้วยทับทัน อำเภอเมืองจันทร์ อำเภอโพธิ์ศรีสุวรรณ และอำเภอบึงบูรพ์ ได้แก่ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 226 ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2076 ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2349 ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2083 และทางหลวงชนบท ศก.5049

(1.3) พัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวชายแดนจังหวัดศรีสะเกษ เชื่อมแหล่งท่องเที่ยวในอำเภอกันทรลักษ์ อำเภอขุนหาญ อำเภออุษันธุ์ และอำเภอภูสิงห์ และเมืองพระนคร (Angkor Wat) แหล่งมรดกโลกทางวัฒนธรรมในเมืองเสียมเรียบ ประเทศกัมพูชาประชาธิปไตย ผ่านทางจุดผ่านแดนถาวรช่องสง่า ได้แก่ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 221 ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2335 ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2127 ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2128 ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2341 ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2201 ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2157 และทางหลวงชนบท ศก.4001

(1.4) ปรับภูมิทัศน์เพื่อสร้างการรับรู้การเข้าสู่จังหวัดศรีสะเกษ บริเวณทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 226 ช่วงแยกกันทรารมย์ ตำบลคู อำเภอกันทรารมย์ และช่วงแยกเข้าที่ว่าการอำเภอห้วยทับทัน ตำบลห้วยทับทัน อำเภอห้วยทับทัน และบริเวณทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 24 ช่วงแยกบ้านจาน ตำบลจานใหญ่ อำเภอกันทรลักษ์ และช่วงแยกอุษันธุ์ ตำบลโสน อำเภออุษันธุ์

(1.5) พัฒนาและส่งเสริมประชาสัมพันธ์เส้นทางท่องเที่ยว One day trip เมืองศรีสะเกษ

(1.6) พัฒนาและส่งเสริมประชาสัมพันธ์เส้นทางท่องเที่ยวความสนใจเฉพาะ 7 เส้นทาง ได้แก่ เส้นทางท่องเที่ยวประวัติศาสตร์อารยธรรมขอม เส้นทางไหว้พระ นมัสการเกจิอาจารย์แห่งอีสานใต้จังหวัดศรีสะเกษ เส้นทางท่องเที่ยววัฒนธรรม 4 กลุ่มชาติพันธุ์ เส้นทางท่องเที่ยววัฒนธรรมใหม่ เส้นทางท่องเที่ยวธรรมชาติ เส้นทางท่องเที่ยวเชิงเกษตร และเส้นทางท่องเที่ยวมุมมองใหม่ศรีสะเกษ

(2) มาตรการ

(2.1) พัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษตามแนวแผนการท่องเที่ยวหลัก-รอง แบ่งเป็น แนวแผนการท่องเที่ยวตะวันออก-ตะวันตกที่เชื่อมกับจังหวัดในกลุ่มอารยธรรมอีสานใต้ 2 เส้นทาง แนวแผนการท่องเที่ยวเหนือ-ใต้ 3 เส้นทาง โดยการติดตั้งป้ายบอกทางแหล่งท่องเที่ยว และป้ายประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว ตามเส้นทางท่องเที่ยว ดำเนินการโดยสำนักงานจังหวัดศรีสะเกษ ร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามเส้นทาง และกรมทางหลวง ดังนี้ (แผนที่ 6.2.3-4)

- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 226 เป็นเส้นทางท่องเที่ยวประวัติศาสตร์อารยธรรมขอม และวัฒนธรรมเมืองศรีสะเกษ และพื้นที่เชื่อมโยงในกลุ่มอำเภอดอนบนของจังหวัด มีแหล่งท่องเที่ยวหลัก ได้แก่ ใยก่างไม้มะดัน ตำบลห้วยทับทัน บ้านเมืองหลวง ตำบลเมืองหลวง (กลุ่มชาติพันธุ์เขมร) อำเภอห้วยทับทัน ปราสาทหินสระกำแพงใหญ่ ตำบลสระกำแพงใหญ่ ปราสาทหินสระกำแพงน้อย ตำบลชะยุ่ง อำเภออุทุมพรพิสัย ตึกขุนอำไพพาณิชย์ วัดมหาพุทธาราม ในเขตเทศบาลเมืองศรีสะเกษ สวนเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว 80 พรรษา (เกาะห้วยน้ำคำ) ตำบลหนองครก อำเภอเมืองศรีสะเกษ และเสนอให้พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ระหว่างเส้นทางช่วงอำเภอเมืองศรีสะเกษ-อำเภอกันทรารมย์เพื่อเป็นจุดแวะท่องเที่ยว

- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 24 เป็นเส้นทางท่องเที่ยววัฒนธรรมหัตถกรรมสร้างสรรค์ และเกษตรปลอดภัย เมืองอุษันธุ์ และพื้นที่เชื่อมโยงในกลุ่มอำเภอดอนล่างของจังหวัด มีแหล่งท่องเที่ยวหลัก ได้แก่ บ้านนิคมพัฒนา ตำบลนิคมพัฒนา อำเภออุษันธุ์ (ทอผ้าลายลูกแก้ว) พระธาตุไพรบึง หนองไพรบึง (ชมนกเป็ดน้ำช่วงฤดูหนาว) ตำบลไพรบึง อำเภอไพรบึง อ่างเก็บน้ำห้วยตามาย ตำบล

ภูเงิน อำเภอกันทรลักษ์ และในช่วงเดือนพฤษภาคม-มิถุนายน สามารถท่องเที่ยวหมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงเกษตร บ้านชำตารมย์ ตำบลตระกาจ อำเภอกันทรลักษ์ แวะชิมและเลือกซื้อทุเรียนภูเขาไฟจากสวน โดยสามารถพัฒนาจุดท่องเที่ยวตามเส้นทางเพิ่มเติม

- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 220 จากอำเภอเมืองศรีสะเกษ ผ่านอำเภอวังหิน ไปอำเภอขุขันธ์ เป็นเส้นทางท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม หัตถกรรมสร้างสรรค์ มีแหล่งท่องเที่ยวหลัก ได้แก่ บ้านดอนใหญ่ ตำบลดอนใหญ่ อำเภอวังหิน (แหล่งผลิตข้าวหอมมะลิ น้ำข้าวกล้องงอก การทอผ้าไหมย้อมมะเกลือ เสื้อเก็บลายดอกลำดวน) กลุ่มจักสานกระเป่าและหมอนใบเตยบ้านตาทิง ตำบลหัวเสือ วัลดลาภ (ไหว้พระแก้วเนรมิต) หัตถกรรมเกียนน้อยบ้านใจดี ตำบลใจดี สวนพระยาไกรภักดีศรีนครลำดวน (ตากะจะ) ศาลหลักเมืองใหม่เมืองขุขันธ์ วัดเขียนบูรพาราม (ไหว้หลวงพ่โต) วิหารพระแม่กวนอิมหยก เขียวพันมือ หัตถกรรมจักสานครุฑน้อยบ้านสะอาง ในเขตเทศบาลตำบลเมืองขุขันธ์ หัตถกรรมจักสานผอบใบตาล ตำบลห้วยสำราญ อำเภอขุขันธ์

- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 221 จากอำเภอเมืองศรีสะเกษ ผ่านอำเภอยุทธ์ อำเภอศรีรัตนะ ไปอำเภอกันทรลักษ์ เป็นเส้นทางท่องเที่ยววัฒนธรรม และเกษตรปลอดภัย มีแหล่งท่องเที่ยวหลัก ได้แก่ สวนเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว 80 พรรษา (เกาะห้วยน้ำคำ) ตำบลหนองครก วัดหนองตะเคียน ตำบลจาน อำเภอเมืองศรีสะเกษ สะพานไม้ไผ่หนองสังข์บ้านตำแย ตำบลตำแย อำเภอยุทธ์ วัดปราสาทเยอเหนือ (หลวงปู่หมุน) บ้านปราสาทเยอ (กลุ่มชาติพันธุ์เยอ) ตำบลปราสาทเยอ อำเภอไพรบึง สวนน้ำสบายดี วอเตอร์พาร์ค อ่างเก็บน้ำห้วยตามาย ตำบลภูเงิน อำเภอกันทรลักษ์ และในช่วงเดือนพฤษภาคม-มิถุนายน สามารถท่องเที่ยวกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเกษตรไม้ผลตำบลภูเงิน บ้านป่าโมง

- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2085 จากอำเภอกันทรารมย์ ผ่านอำเภอโนนคูณ อำเภอเบญจลักษ์ ไปอำเภอกันทรลักษ์ เป็นเส้นทางท่องเที่ยวธรรมชาติและวัฒนธรรม มีแหล่งท่องเที่ยวหลัก ได้แก่ สะพานไม้ไผ่บ้านบก แก่งอารมณ์บ้านหัวเหล้า ตำบลบก อำเภอโนนคูณ บ้านหนองชนะ ตำบลหนองงูเหลือม อำเภอเบญจลักษ์ (หนองบัวใหญ่ สวนเกษตร ข้าวกล้องงอก การจักสาน การทอพรหมเช็ดเท้า)

(2.2) พัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวประวัติศาสตร์อารยธรรมขอม และวัฒนธรรมใหม่ เชื่อมแหล่งท่องเที่ยวในอำเภอเมืองศรีสะเกษ อำเภออุทุมพรพิสัย อำเภอห้วยทับทัน อำเภอเมืองจันทร์ อำเภอโพธิ์ศรีสุวรรณ และอำเภอบึงบูรพ์ มีแหล่งท่องเที่ยวหลัก ได้แก่ ปราสาทหินสระกำแพงใหญ่ วัดสระกำแพงใหญ่ (หลวงปู่เครื่อง) บ้านธาตุน้อย ตำบลก้านเหลือง (ผ้าไหมลายโบราณประจำตระกูล) หมู่บ้านไหมไทยเฉลิมพระเกียรติ ตำบลโคกจาน อำเภออุทุมพรพิสัย บ้านเมืองหลวง ตำบลเมืองหลวง (เสื้อไหมเก็บย้อมมะเกลือ ผ้าลายลูกแก้ว กลุ่มชาติพันธุ์เขมร) รับประทานไถ่ย่างไม้มะดัน ตำบลห้วยทับทัน อำเภอห้วยทับทัน บ้านสามขา ตำบลเสียว อำเภอโพธิ์ศรีสุวรรณ (ผ้าย้อมด้วยเปลือกมะพร้าว) และศูนย์ผลิตภัณฑ์ผ้าไหมบ้านเปือ ตำบลบึงบูรพ์ อำเภอบึงบูรพ์ (ผ้าไหมมัดหมี่ เชื่อมโยงวัดศรีบึงบูรพ์ ซึ่งประดิษฐานพระพุทธรูปชินราชจำลอง บ้านโนนสาวสวย และแหล่งผลิตข้าวไรซ์เบอร์รี่) โดยการติดตั้งป้ายบอกทางแหล่งท่องเที่ยว และป้ายประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวตามเส้นทางท่องเที่ยว ดำเนินการโดยสำนักงานจังหวัดศรีสะเกษ ร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามเส้นทาง กรมทางหลวง และกรมทางหลวงชนบท

(2.3) พัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวชายแดนจังหวัดศรีสะเกษ เชื่อมแหล่งท่องเที่ยวในอำเภอกันทรลักษ์ อำเภอขุนหาญ อำเภอขุขันธ์ และอำเภอภูสิงห์ เพื่อให้นักท่องเที่ยวใช้เวลาอยู่ในพื้นที่และใช้จ่ายในจังหวัดศรีสะเกษ และเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับเมืองพระนคร (Angkor Wat) แหล่งมรดกโลกทางวัฒนธรรมในเมืองเสียมเรียบ ประเทศกัมพูชาประชาธิปไตย ผ่านทางจุดผ่านแดนถาวรช่องสะง่า ซึ่งมีระยะทางเพียง 135 กิโลเมตร มีแหล่งท่องเที่ยวหลัก ได้แก่ อุทยานแห่งชาติเขาพระวิหาร ผามออีแดง ตำบลเสาธงชัย

อำเภอกันทรลักษ์ น้ำตกสำโรงเกียรติ ปราสาทตำหนักไทร ตำบลบักตอง วัดป่ามหาเจดีย์แก้ว ตำบลสี น้ำตกห้วยจันทร์ ตำบลห้วยจันทร์ อำเภอขุนหาญ บ้านทับทิมสยาม 06 (บ้านนาจะเรียว) ตำบลปรือใหญ่ อำเภออุษาคเนย์ (หมู่บ้าน OTOP เพื่อการท่องเที่ยว วัดถ้ำสระพงษ์ น้ำตกวัดถ้ำสระพงษ์ สถานีเพาะเลี้ยงกล้วยไม้ จุฬารักษ์ อ่างเก็บน้ำทับทิมสยาม 06 ชมนกเป็ดน้ำในช่วงเดือนมีนาคม-พฤษภาคม สถานีเพาะเลี้ยงพันธุ์สัตว์ ป่าจุฬารักษ์ ฝายประสพชัย ซ้อสินค้าชุมชน เช่น กระจับข้าวเหนียว ดอกกล้วยไม้ เสือใบเตย ผ้าไหมทับทิมสยาม) อ่างเก็บน้ำห้วยศาลา ตำบลดงรัก วัดไพรพัฒนา จุดชมวิวยุวราชูบุรี จุดผ่านแดนถาวรช่องสง่า ตำบลไพรพัฒนา อำเภอภูสิงห์ ในช่วงเดือนพฤษภาคม-มิถุนายน สามารถท่องเที่ยวหมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงเกษตรบ้านซำซี้เหล็ก ตำบลพราน อำเภอขุนหาญได้ โดยการติดตั้งป้ายบอกทางแหล่งท่องเที่ยว และป้ายประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวตามเส้นทางท่องเที่ยว และพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวทางจักรยานที่ได้มาตรฐานให้เป็นทางเลือกแก่นักท่องเที่ยว ดำเนินการโดยสำนักงานจังหวัดศรีสะเกษ ร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามเส้นทางกรมทางหลวง และกรมทางหลวงชนบท

(2.4) ปรับภูมิทัศน์เพื่อสร้างการรับรู้การเข้าสู่จังหวัดศรีสะเกษ บริเวณทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 226 ช่วงแยกกันทรารมย์ ตำบลตุน อำเภอกันทรารมย์ และช่วงแยกเข้าที่ว่าการอำเภอห้วยทับทัน ตำบลห้วยทับทัน อำเภอห้วยทับทัน และบริเวณทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 24 ช่วงแยกบ้านจาน ตำบลจานใหญ่ อำเภอกันทรลักษ์ และช่วงแยกอุษาคเนย์ ตำบลโสน อำเภออุษาคเนย์ โดยการสำรวจสภาพพื้นที่ รักษากลุ่มต้นไม้เดิมริมถนน และปลูกต้นไม้เสริมเพื่อสร้างบรรยากาศที่ดีต่อสภาพแวดล้อมเมืองและการท่องเที่ยว โดยเลือกใช้ต้นไม้พื้นถิ่น หรือเป็นสัญลักษณ์ของจังหวัด ที่ให้ร่มเงา และให้ดอกสวยงาม เช่น ต้นลำดวน ออกแบบสัญลักษณ์เพื่อให้เป็นจุดสังเกตเพิ่มเติม เช่น ทุเรียนภูเขาไฟลูกใหญ่ บริเวณแยกบ้านจาน ออกแบบอุปกรณ์ประกอบถนนให้สวยงามเป็นเอกลักษณ์ และติดตั้งป้ายประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวของจังหวัด ดำเนินการโดยสำนักงานจังหวัดศรีสะเกษ ร่วมกับกรมทางหลวง

(2.5) พัฒนาและส่งเสริมประชาสัมพันธ์เส้นทางท่องเที่ยว One day trip เมืองศรีสะเกษ มีแหล่งท่องเที่ยวหลัก ได้แก่ ศาลหลักเมือง ตึกขุนอำไพพาณิชย์ วัดมหาพุทธาราม (ไหว้หลวงพ่โต) อนุสาวรีย์พระนางศรีสะเกษ สถานีรถไฟศรีสะเกษ ปราสาทหินสระกำแพงใหญ่ วัดสระกำแพงใหญ่ (หลวงปู่เครื่อง) ปราสาทหินสระกำแพงน้อย พระธาตุเรืองรอง และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ วัดพระธาตุสุพรรณหงส์ บ้านห้วย (ตลาดวัฒนธรรม) สวนเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เฉลิมพระชนมพรรษา 80 พรรษา (เกาะห้วยน้ำคำ) ชมพระอาทิตย์ตกกลางเมือง ดำเนินการโดยสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ ร่วมกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสำนักงานอุบลราชธานี

(2.6) พัฒนาและส่งเสริมประชาสัมพันธ์เส้นทางท่องเที่ยวความสนใจเฉพาะ 7 เส้นทาง ดำเนินการโดยสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ ร่วมกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสำนักงานอุบลราชธานี ได้แก่

- เส้นทางท่องเที่ยวประวัติศาสตร์อารยธรรมขอม มีแหล่งท่องเที่ยวหลัก ได้แก่ ปราสาทบ้านปราสาท (ห้วยทับทัน) อำเภอห้วยทับทัน ปราสาทหินสระกำแพงใหญ่ ปราสาทหินสระกำแพงน้อย อำเภออุทุมพรพิสัย ปราสาทโดนตวล อุทยานแห่งชาติเขาพระวิหาร ภาพแกะสลักผามออีแดง บ้านภูมิซรอล (กลุ่มทอผ้าขาม้าพื้นเมือง) อำเภอกันทรลักษ์ ปราสาทพระวิหาร ประเทศกัมพูชาประชาธิปไตย
- เส้นทางไหว้พระ นมัสการเกจิอาจารย์แห่งอีสานใต้จังหวัดศรีสะเกษ มีแหล่งท่องเที่ยวหลัก ได้แก่ หลวงปู่เครื่อง วัดสระกำแพงใหญ่ อำเภออุทุมพรพิสัย หลวงปู่มน วัดบ้านจาน อำเภอกันทรารมย์ หลวงพ่อมุม วัดปราสาทเยอร์เหนือ อำเภอไพรบึง หลวงปู่แสน วัดบ้านหนองจิก อำเภอขุนหาญ หลวงปู่สรวย วัดไพรพัฒนา อำเภอภูสิงห์

- เส้นทางท่องเที่ยววัฒนธรรม 4 กลุ่มชาติพันธุ์ มีแหล่งท่องเที่ยวหลัก ได้แก่ บ้านกู่ ตำบลกู่ อำเภอปราสาท (กลุ่มชาติพันธุ์ส่วย) บ้านกุดนาแก้วใต้ และบ้านชำตาโตง ตำบลภูฝ้าย อำเภอขุนหาญ (กลุ่มชาติพันธุ์เขมร) บ้านปราสาทเยอ ตำบลปราสาทเยอ อำเภอไพรบึง (กลุ่มชาติพันธุ์เยอ) บ้านละทาย ตำบลละทาย อำเภอกันทรารมย์ (กลุ่มชาติพันธุ์ลาว)

- เส้นทางท่องเที่ยววัฒนธรรมใหม่ มีแหล่งท่องเที่ยวหลัก ได้แก่ บ้านธาตุน้อย ตำบลก้านเหลือง (ผ้าไหมลายโบราณประจำตระกูล) หมู่บ้านใหม่ไทยเฉลิมพระเกียรติ ตำบลโคกจาน อำเภออุทุมพรพิสัย บ้านเมืองหลวง ตำบลเมืองหลวง อำเภอห้วยทับทัน (เสื้อไหมเก็บข้อมมะเกลือ ผ้าลายลูกแก้ว กลุ่มชาติพันธุ์เขมร) บ้านสามขา ตำบลเสียว อำเภอโพธิ์ศรีสุวรรณ (ผ้าข้อมด้วยเปลือกมะพร้าว) และศูนย์ผลิตภัณฑ์ผ้าไหมบ้านเปือย ตำบลบึงบูรพ์ อำเภอบึงบูรพ์ (ผ้าไหมมัดหมี่ เชื่อมโยงวัดศรีบึงบูรพ์ ซึ่งประดิษฐานพระพุทธรูปชินราชจำลอง บ้านโนนสาวสวย และแหล่งผลิตข้าวไรซ์เบอร์รี่)

- เส้นทางท่องเที่ยวธรรมชาติ มีแหล่งท่องเที่ยวหลัก ได้แก่ อุทยานแห่งชาติเขาพระวิหาร ผามออีแดง ชมทิวทัศน์ทะเลหมอก บ้านภูมิซอรอล (กลุ่มทอผ้าขาวม้าพื้นเมือง) ตำบลเสาชงชัย อำเภอกันทรลักษ์ น้ำตกวังใหญ่ ตำบลละลาย อำเภอกันทรลักษ์ น้ำตกสำโรงเกียรติ ตำบลบักดอง อำเภอขุนหาญ ภายในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าพนมดงรัก หนองไพรบึง (ขมนกเป็ดน้ำ) ตำบลไพรบึง อำเภอไพรบึง

- เส้นทางท่องเที่ยวเชิงเกษตร 2 เส้นทาง ได้แก่

● เส้นทางเที่ยวสวนทุเรียนภูเขาไฟเมืองศรีสะเกษ-กันทรลักษ์-ขุนหาญ มีแหล่งท่องเที่ยวหลัก ได้แก่ ไร่ทองอร่ามแกนิคฟาร์ม บ้านหางว่าว ตำบลท่ม อำเภอเมืองศรีสะเกษ สวนทุเรียนภูเขาไฟ กลุ่มวิสาหกิจชุมชนเกษตรไม้ผลตำบลภูเงิน (บ้านป่าโมง : สวนเกษตรอินทรีย์ การทำสมุนไพร การจักสาน การทำขนมและอาหารพื้นบ้าน) และบ้านชำตารมย์ ตำบลตระกาจ อุทยานแห่งชาติเขาพระวิหาร ผามออีแดง อำเภอกันทรลักษ์ บ้านชำชีเหล็ก ตำบลพราน อำเภอขุนหาญ

● เส้นทางเที่ยวเกษตรปลอดภัยริมลำน้ำมูลเมืองศรีสะเกษ-ยางชุมน้อย-ราชสีห์ มีแหล่งท่องเที่ยวหลัก ได้แก่ พระธาตุเรืองรอง และพิพิธภัณฑ์สี่เผ่าไทย ตำบลหญ้าปล้อง วัดพระธาตุสุพรรณหงส์ บ้านห้วย (ตลาดวัฒนธรรม) ตำบลน้ำคำ อำเภอเมืองศรีสะเกษ หาดบ้านแก้ง ตำบลกุดเมืองฮาม สวนหอมแดงลุงละม้าย ตำบลยางชุมน้อย และบ้านเมืองแสน ตำบลคอนกาม อำเภอยางชุมน้อย (หอมแดง กระจับปี่ปลอดสารพิษ การทำชาหอมแดง การทอเสื่อกก) วิสาหกิจชุมชนศูนย์ข้าวชุมชนบ้านอุ่นแสง ตำบลตู อำเภอราชสีห์ (ข้าวอินทรีย์ลุงบุญมี)

- เส้นทางท่องเที่ยวมุมมองใหม่ศรีสะเกษ มีแหล่งท่องเที่ยวหลัก ได้แก่ พระธาตุเรืองรอง และพิพิธภัณฑ์สี่เผ่าไทย ตำบลหญ้าปล้อง วัดพระธาตุสุพรรณหงส์ บ้านห้วย (ตลาดวัฒนธรรม) ตำบลน้ำคำ สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ สวนเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเฉลิมพระชนมพรรษา 80 พรรษา (เกาะห้วยน้ำคำ) ศูนย์แสดงพันธุ์สัตว์น้ำศรีสะเกษ หอคอยศรีลำดวนเฉลิมพระเกียรติ ชมพระอาทิตย์ตกที่เกาะกลางน้ำ ตำบลหนองครก อำเภอเมืองศรีสะเกษ

(3) ตัวชี้วัด

(3.1) เส้นทางท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาและประชาสัมพันธ์ตามเป้าหมายที่กำหนด

(3.2) จำนวนถนนที่เป็นเส้นทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวได้รับการปรับปรุงภูมิทัศน์และติดตั้งป้ายบอกทางแหล่งท่องเที่ยวตามเป้าหมายที่กำหนด

(3.3) ถนนทางเข้าสู่เมืองศรีสะเกษได้รับการปรับปรุงภูมิทัศน์ตามเป้าหมายที่กำหนด

(4.4) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน และสร้างความเชื่อมั่นทางการท่องเที่ยว

(1) พื้นที่เป้าหมาย

(1.1) พัฒนาศูนย์บริการนักท่องเที่ยวและศูนย์จำหน่ายสินค้าชุมชนจังหวัดศรีสะเกษ บริเวณหน้าศาลากลางจังหวัดศรีสะเกษ ในเขตเทศบาลเมืองศรีสะเกษ

(1.2) ส่งเสริมการพัฒนาที่พักและโฮมสเตย์ให้ได้มาตรฐานเพื่อรองรับการท่องเที่ยว พื้นที่นำร่องในอำเภอเมืองศรีสะเกษ อำเภอกันทรลักษ์ อำเภอภูสิงห์ และชุมชนท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ

(1.3) ปรับปรุงและพัฒนาห้องน้ำสาธารณะบริเวณแหล่งท่องเที่ยวหลักของจังหวัดศรีสะเกษ ตามหลักการออกแบบเพื่อทุกคน (Universal design) พื้นที่นำร่อง ได้แก่ สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ศรีสะเกษ สวนเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว 80 พรรษา (เกาะห้วยน้ำคำ) อำเภอเมืองศรีสะเกษ และอุทยานแห่งชาติเขาพระวิหาร อำเภอกันทรลักษ์

(2) มาตรการ

(2.1) พัฒนาศูนย์บริการนักท่องเที่ยวและศูนย์จำหน่ายสินค้าชุมชนจังหวัดศรีสะเกษ บริเวณหน้าศาลากลางจังหวัดศรีสะเกษ ในเขตเทศบาลเมืองศรีสะเกษ โดยการสำรวจพื้นที่ตั้งออกแบบศูนย์บริการนักท่องเที่ยว นิทรรศการท่องเที่ยวเพื่อบอกเล่าสภาพธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัด ออกแบบศูนย์จำหน่ายสินค้าชุมชนที่ประกอบด้วยพื้นที่จัดแสดงสินค้าและพื้นที่เก็บเงิน และออกแบบภูมิทัศน์โดยรอบให้มีความสวยงาม เชื่อเชิญ ดำเนินการโดยสำนักงานจังหวัดศรีสะเกษ ร่วมกับสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดศรีสะเกษ และสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดศรีสะเกษ

(2.2) ประชาสัมพันธ์และรณรงค์ให้ผู้ประกอบการปรับปรุงที่พักแรมในจังหวัดศรีสะเกษให้ได้มาตรฐาน และจดทะเบียนโรงแรมที่พักในถูกต้องตามกฎหมายพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547 และประชาสัมพันธ์และรณรงค์ให้ผู้ประกอบการพัฒนาที่พักในรูปแบบที่ร่วมสมัย นำเสนออัตลักษณ์ของจังหวัดศรีสะเกษ และมีการบริหารจัดการในแนวทางที่ใส่ใจสิ่งแวดล้อม เพื่อรองรับการท่องเที่ยว และการจัดการแข่งขันกีฬาระดับชาติและนานาชาติ เป็นทางเลือกแก่นักท่องเที่ยวซึ่งส่วนใหญ่นิยมพักที่จังหวัดอุบลราชธานี มากกว่า ในพื้นที่นำร่อง ได้แก่ อำเภอเมืองศรีสะเกษ อำเภอกันทรลักษ์ และอำเภอภูสิงห์ ดำเนินการโดยสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ ร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดศรีสะเกษ และผู้ประกอบการที่พักแรมในจังหวัดศรีสะเกษ

(2.3) สนับสนุนการพัฒนาโฮมสเตย์ในชุมชนท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในจังหวัดศรีสะเกษให้ได้มาตรฐานโฮมสเตย์ของกรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และมีรูปแบบที่สะท้อนถึงสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นอีสาน เช่น โฮมสเตย์ห้วยทับทัน ดำเนินการโดยสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ ร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดศรีสะเกษ และชุมชนในพื้นที่ท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ

(2.4) ปรับปรุงและพัฒนาห้องน้ำสาธารณะบริเวณแหล่งท่องเที่ยวหลักของจังหวัดศรีสะเกษ ตามหลักการออกแบบเพื่อทุกคน (Universal design) ประกอบด้วยห้องน้ำแยกชาย-หญิง ห้องน้ำผู้พิการและผู้สูงอายุ และทางลาด พร้อมปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณห้องน้ำในสวยงาม สะอาด นำเข้าไปใช้ ในพื้นที่นำร่อง ได้แก่ สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ศรีสะเกษ สวนเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว 80 พรรษา (เกาะห้วยน้ำคำ) อำเภอเมืองศรีสะเกษ อุทยานแห่งชาติเขาพระวิหาร อำเภอกันทรลักษ์ ดำเนินการโดยสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ และอุทยานแห่งชาติเขาพระวิหาร

(2.5) พัฒนาเว็บไซต์การท่องเที่ยวศรีสะเกษแบบ one stop service โดยใช้เทคโนโลยีมาใช้ในการให้ข้อมูลข่าวสารและบริหารจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัด ประกอบด้วยข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว พร้อมรูปภาพ และพิกัด เส้นทางท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการท่องเที่ยวต่างๆ ดำเนินการโดยสำนักงานจังหวัดศรีสะเกษ

(3) ตัวชี้วัด

(3.1) จำนวนศูนย์บริการนักท่องเที่ยวและศูนย์จำหน่ายสินค้าชุมชนได้รับการพัฒนาตามเป้าหมายที่กำหนด

(3.2) จำนวนโรงแรมที่พักในจังหวัดศรีสะเกษที่จดทะเบียนโรงแรมถูกต้องตามกฎหมายเพิ่มขึ้น

(3.3) มีการลงทุนพัฒนาโรงแรมที่พักในจังหวัดศรีสะเกษในรูปแบบที่ร่วมสมัยมากขึ้นในพื้นที่นาร่อง

(3.4) จำนวนโฮมสเตย์ในชุมชนท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษที่ได้มาตรฐานโฮมสเตย์ของกรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเพิ่มขึ้น

(3.5) จำนวนห้องน้ำสาธารณะได้รับการปรับปรุงและพัฒนาตามเป้าหมายที่กำหนด

(3.6) มีการพัฒนาเว็บไซต์การท่องเที่ยวศรีสะเกษแบบ one stop service

(4.5) การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว และส่งเสริมการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการและมีมีส่วนร่วมของประชาชน

(1) พื้นที่เป้าหมาย

(1.1) ชุมชนท่องเที่ยว OTOP นวัตวิถี และชุมชนในพื้นที่ใกล้เคียงแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดศรีสะเกษ

(1.2) จัดทำแผนแม่บทการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษ

(2) มาตรการ

(2.1) พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวในชุมชนและสร้างมัคคุเทศก์และยุวมัคคุเทศก์ท้องถิ่น ให้เป็นเจ้าบ้านที่ดีสามารถถ่ายทอดเรื่องราวประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาของท้องถิ่น และใช้ภาษาท้องถิ่นได้ โดยส่งเสริมให้ประชาชนชาวบ้านในชุมชนเป็นผู้ถ่ายทอด และสร้างพื้นที่สร้างสรรค์ให้เยาวชนได้แสดงออก ดำเนินการโดยสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ ร่วมกับสถาบันการศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ สมาคมและชมรมท่องเที่ยว ผู้ประกอบการท่องเที่ยว และชุมชนท่องเที่ยวในจังหวัดศรีสะเกษ

(2.2) อบรมบุคลากรในชุมชนท่องเที่ยวและผู้ที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ความเข้าใจในการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมเพื่อรองรับการท่องเที่ยว โดยเฉพาะการนำมรดกทางวัฒนธรรมมาเพิ่มมูลค่าและการพัฒนาการท่องเที่ยวบริเวณแหล่งโบราณสถาน โดยเชิญเจ้าหน้าที่จากกรมศิลปากรมาให้ความรู้แก่ชุมชนที่อยู่โดยรอบโบราณสถาน ดำเนินการโดยสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดศรีสะเกษ ร่วมกับกรมศิลปากร

(2.3) จัดทำแผนแม่บทการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษ เพื่อให้การพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดมีเป้าหมายและมีกรอบแนวทางการพัฒนาที่แน่ชัด ที่หน่วยงานต่างๆ และผู้เกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติได้ เนื่องจากปัญหาด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดส่วนหนึ่งมาจากขาดการบูรณาการการพัฒนาการท่องเที่ยวในระดับจังหวัดและสร้างการรับรู้ถึงทิศทางการพัฒนาร่วมกัน ส่วนใหญ่เป็นการพัฒนาในระดับอำเภอที่รับรู้กันเองเฉพาะกลุ่ม ทำให้การพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นไปอย่าง

ไร้ทิศทาง ดำเนินการโดยสำนักงานจังหวัดศรีสะเกษ ร่วมกับสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดศรีสะเกษ สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดศรีสะเกษ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานอุบลราชธานี สมาคมและชมรมท่องเที่ยว ผู้ประกอบการท่องเที่ยว และชุมชนท่องเที่ยวในจังหวัดศรีสะเกษ

(3) ตัวชี้วัด

(3.1) จำนวนบุคลากรด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดศรีสะเกษที่ได้ผ่านการอบรมตามเป้าหมาย

(3.2) มีแผนแม่บทการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษที่บูรณาการความคิดเห็นของทุกภาคส่วน

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

- เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษในมุมมองใหม่นอกเหนือจากประสาทรินหรือการท่องเที่ยวอารยธรรมขอม เช่น ทุเรียนภูเขาไฟ เกษตรปลอดภัย กลุ่มชาติพันธุ์ 4 เผ่า (ส่วย เขมร ลาว เยอ) แหล่งผลิตผ้าไหมคุณภาพชั้นนาระดับประเทศที่มีลวดลายที่เป็นเอกลักษณ์ ทะเลหมอกและพระอาทิตย์ขึ้น 2 ประเทศ สถานที่จำพรรษาของเกจิอาจารย์ที่เป็นที่เคารพนับถือของอีสานใต้และเมืองกีฬา

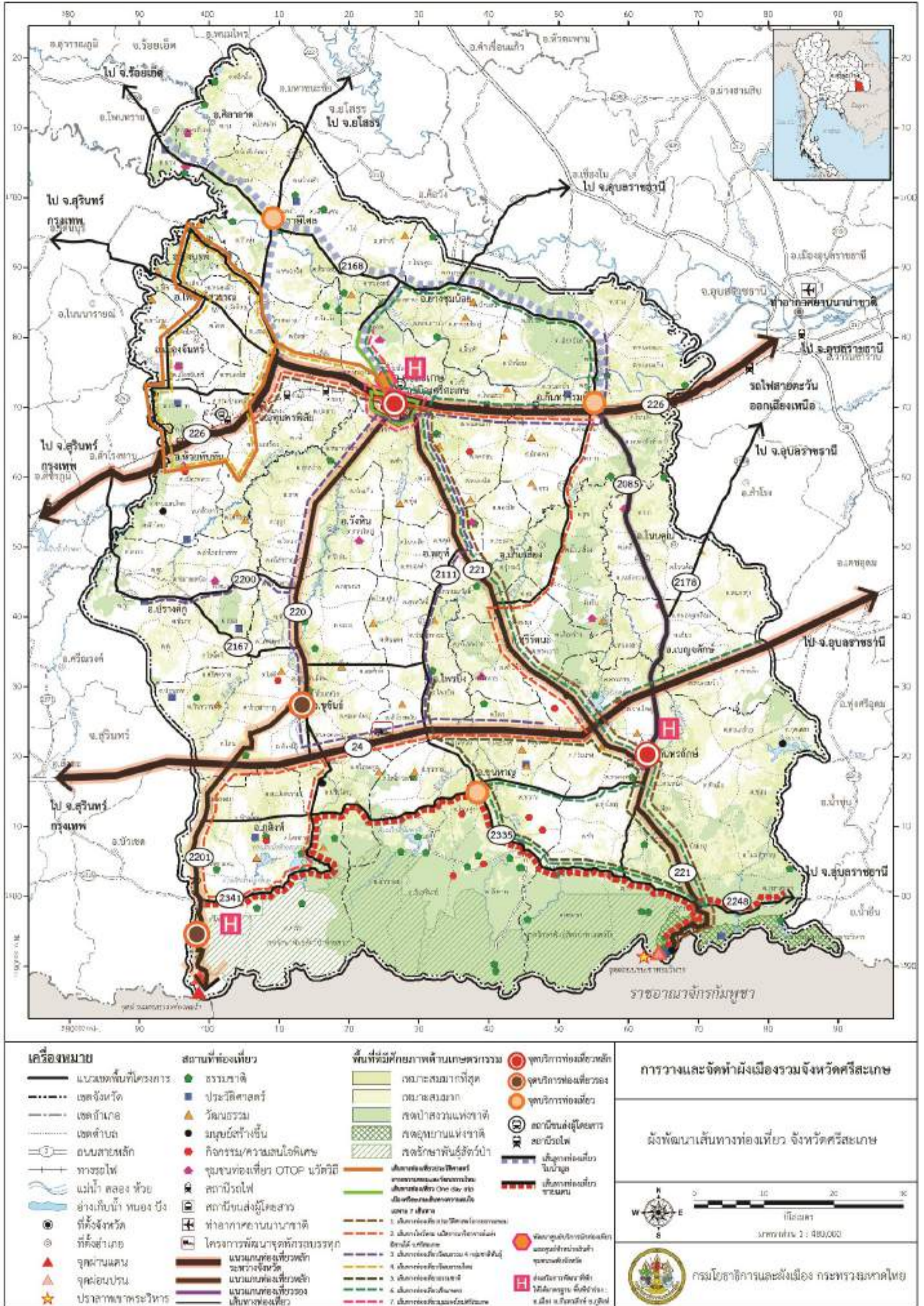
- จัดทำแผนการส่งเสริมประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวทั้งปี โดยการเชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาร่วมกันจัดทำ และส่งเสริมประชาสัมพันธ์งานเทศกาลและงานประเพณีที่ส่งเสริมอัตลักษณ์ของท้องถิ่นให้เป็นที่รู้จักในระดับประเทศหรือระดับนานาชาติ เพื่อสร้างการรับรู้แก่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ เช่น งานประเพณีแซนโฎนตาในอำเภอยะชุมนรินทร์ งานแข่งขันกีฬาระดับประเทศและนานาชาติ

- ส่งเสริมการพัฒนาสินค้าของฝากของที่ระลึกจากวัตถุดิบในท้องถิ่น นอกเหนือจากข้าวหอมมะลิทุ่งกุลาร้องไห้ หอมแดง กระเทียม ทุเรียนภูเขาไฟ ผ้าไหม ที่มีราคาไม่สูงมาก สามารถซื้อได้ที่หลายชั้นตลอดจนสินค้าแปรรูปจากทุเรียนเพื่อจำหน่ายนอกฤดูกาล และส่งเสริมให้สถานประกอบการวางใจ์สินค้าชุมชนเพื่อช่วยประชาสัมพันธ์แก่นักท่องเที่ยว

- กำหนดมาตรการในการควบคุมบริษัทนำเที่ยวที่ท่องเที่ยวประเทศกัมพูชาประจำปีโดยผ่านทางจุดผ่านแดนถาวรช่องสะงำให้ท่องเที่ยวในจังหวัดศรีสะเกษด้วย

แผนที่ 6.2.3-4 ผังพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยว จังหวัดศรีสะเกษ

6.2.4 ผังพัฒนาพื้นที่ด้านการอนุรักษ์พื้นที่โล่งและสภาพแวดล้อม

1) แนวทางการพัฒนา

(1) **พื้นที่รับน้ำและป้องกันน้ำท่วม** วัตถุประสงค์เพื่อเป็นที่ดินประเภทที่โล่งรับน้ำและป้องกันน้ำท่วมถึง พิจารณาจากพื้นที่เพื่อการสงวนรักษาสภาพการระบายน้ำตามธรรมชาติ (ที่รอบปีการเกิดซ้ำ 100 ปี) เป็นพื้นที่ลุ่มต่าน้ำท่วมถึง เหมาะแก่การพักน้ำชั่วคราวหรือถาวร หรือ เป็นแหล่งน้ำสาธารณะ เช่น แม่น้ำ คลอง ห้วย หนอง บึง รวมถึงอ่างเก็บน้ำต่างๆ ซึ่งไม่รวมที่ดินประเภทชุมชน ที่ดินประเภทอุตสาหกรรมทั่วไป ที่ไม่เป็นมลพิษต่อชุมชนหรือสิ่งแวดล้อมและคลังสินค้า ที่ดินประเภทอุตสาหกรรมและคลังสินค้า ค่ายทหาร ถนน และ ลำน้ำ ฯลฯ สำหรับผังที่โล่งแสดงพื้นที่รับน้ำและป้องกันน้ำท่วมดังแสดงในแผนที่ 6.2.4-1

- ด้านการใช้ประโยชน์ที่ดิน กำหนดให้ใช้ประโยชน์เพื่อการพักน้ำชั่วคราวหรือถาวร เพื่อป้องกันและบรรเทาปัญหาอุทกภัยในฤดูน้ำหลากในพื้นที่ และเป็นพื้นที่สำหรับเก็บกักน้ำไว้ใช้ประโยชน์ให้ดูแลได้ เพื่อการอุปโภค บริโภค และเกษตรกรรม

- ด้านการควบคุมด้วยเป็นพื้นที่ลุ่มต่าน้ำท่วมถึง กำหนดให้มีสัดส่วนการถมดินที่ไม่กระทบต่อความสามารถในการรับน้ำและการป้องกันอุทกภัย การก่อสร้างอาคารต้องไม่กีดขวางทางน้ำ กำหนดให้อาคารมีพื้นที่รับน้ำที่ทำให้อัตราการแทรกซึมน้ำลงสู่ทางธรรมชาติไม่เปลี่ยนแปลงมากนัก และไม่เพิ่มระดับและปริมาณน้ำไหลบ่าผิวหน้าดิน (Surface Runoff) และไม่ดำเนินการใดๆ ที่เป็นการลดประสิทธิภาพของการระบายน้ำตามธรรมชาติ ในขอบเขตพื้นที่เมือง/ชุมชนให้ก่อสร้างอาคารโดยปฏิบัติตามกฎกระทรวงฉบับที่ 55 (พ.ศ.2453) ออกตามความในพระราชบัญญัติ ควบคุมอาคาร พ.ศ.2522 กำหนดความหนาแน่นของมวลอาคารหรือพื้นที่อาคารรวมต่อพื้นที่ดิน (FAR : Floor Area Ratio) ไม่เกิน 0.8 และพื้นที่ว่างต่อพื้นที่อาคารรวม (OSR : Open Space Ratio) อย่างน้อยร้อยละ 60 และลดพื้นที่ลาดแข็งและเพิ่มพื้นที่น้ำซึมผ่านได้อย่างน้อยร้อยละ 60 ของพื้นที่ว่าง ห้ามการก่อสร้างอาคารประเภทอาคารขนาดใหญ่ (อาคารที่มีพื้นที่รวมกันทุกชั้นหรือชั้นหนึ่งชั้นใดในหลังเดียวกันเกิน 2,000 ตารางเมตรหรืออาคารที่มีความสูงตั้งแต่ 15 เมตรขึ้นไปและมีพื้นที่รวมกันทุกชั้นหรือชั้นหนึ่งชั้นใดในหลังเดียวกันเกิน 1,000 ตารางเมตร แต่ไม่เกิน 2,000 ตารางเมตร) และอาคารกีดขวางทางน้ำ นอกขอบเขตพื้นที่เมืองหรือชุมชนให้ก่อสร้างอาคารโดยยกพื้นสูงห้ามก่อสร้างอาคารขนาดใหญ่ ขนาดใหญ่พิเศษ และอาคารสูงให้มีที่ว่างตามแนวนานริมฝั่ง เป็นระยะห่างจากแนวขอบเขตลำน้ำ/ทางน้ำหลากตามธรรมชาติ ไม่น้อยกว่า 1,200 เมตร และควบคุมความหนาแน่นของมวลอาคารหรือพื้นที่อาคารรวมต่อพื้นที่ดิน (FAR) ไม่เกิน 0.5 และพื้นที่ว่างต่อพื้นที่อาคารรวม (OSR) อย่างน้อยร้อยละ 70 และลดพื้นที่ลาดแข็ง/เพิ่มพื้นที่น้ำซึมผ่านได้อย่างน้อยร้อยละ 60 ของพื้นที่ว่าง

ตารางที่ 6.2.4-1 การใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทที่โล่งในจังหวัดศรีสะเกษ

ประเภทการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทที่โล่ง	พื้นที่		
	ตร.กม.	ไร่	ร้อยละ
1. พื้นที่รับน้ำและป้องกันน้ำท่วม	55.94	34,965	0.63
2. พื้นที่เพื่อการสงวนรักษาสภาพการระบายน้ำตามธรรมชาติ	1,641.74	1,026,086	18.57
รวม	105.7	66,076	19.20

(2) **พื้นที่เพื่อการสงวนรักษาสภาพการระบายน้ำตามธรรมชาติ** วัตถุประสงค์เพื่อเป็นที่ดินประเภทที่โล่งเพื่อการรักษาสภาพการระบายน้ำตามธรรมชาติ คือ พื้นที่น้ำหลาก (Floodway) บนผิวดินหรือร่องระบายน้ำ พิจารณาจากขอบเขตพื้นที่น้ำหลากท่วมชั่วคราวที่รอบการเกิดซ้ำ 25 ปี ซึ่งไม่รวมที่ดินประเภทชุมชน ที่ดินประเภทอุตสาหกรรมทั่วไปที่ไม่เป็นมลพิษต่อชุมชนหรือสิ่งแวดล้อมและคลังสินค้า ที่ดินประเภทอุตสาหกรรมและคลังสินค้า ค่ายทหาร ถนน และลำน้ำ ดังแสดงในแผนที่ 6.2.4-1

- ด้านการใช้ประโยชน์ที่ดิน กำหนดให้ใช้ประโยชน์เพื่อรักษาสภาพการระบายน้ำที่เป็นน้ำไหลบ่าบนผิวดิน การป้องกันการเปลี่ยนแปลงรูปแบบและประสิทธิภาพการระบายน้ำในพื้นที่ รวมถึงการรักษาพื้นที่น้ำซึมผ่านลงใต้ดินได้

- ด้านการควบคุม กำหนดให้มีเงื่อนไขและระดับการถมดิน ห้ามถมดินในแนวน้ำหลาก (Floodway) แบบเข้มนวด การก่อสร้างอาคารต้องไม่กีดขวางทางน้ำ กำหนดให้อาคารมีพื้นที่รับน้ำที่ทำให้อัตราการแทรกซึมน้ำลงสู่ทางธรรมชาติไม่เปลี่ยนแปลงมากนัก ไม่เพิ่มระดับและปริมาณน้ำไหลบ่าผิวดิน (Surface Runoff) และไม่ดำเนินการใดๆ ที่เป็นการลดประสิทธิภาพของการระบายน้ำตามธรรมชาติ ในขอบเขตพื้นที่เมือง/ชุมชน ให้ก่อสร้างอาคารโดยปฏิบัติตามกฎกระทรวงฉบับที่ 55 (พ.ศ.2453) ออกตามความในพระราชบัญญัติ ควบคุมอาคาร พ.ศ.2522 ควบคุมความหนาแน่นของมวลอาคารหรือพื้นที่อาคารรวมต่อพื้นที่ดิน (FAR) ไม่เกิน 0.8 และพื้นที่ว่างต่อพื้นที่อาคารรวม (OSR) อย่างน้อยร้อยละ 0.70 และลดพื้นที่ลาดแข็งและเพิ่มพื้นที่น้ำซึมผ่านได้อย่างน้อยร้อยละ 60 ของพื้นที่ว่าง ห้ามการก่อสร้างอาคารประเภทอาคารขนาดใหญ่ (อาคารที่มีพื้นที่รวมกันทุกชั้นหรือชั้นหนึ่งชั้นใดในหลังเดียวกันเกิน 2,000 ตารางเมตรหรืออาคารที่มีความสูงตั้งแต่ 15 เมตรขึ้นไปและมีพื้นที่รวมกันทุกชั้นหรือชั้นหนึ่งชั้นใดในหลังเดียวกันเกิน 1,000 ตารางเมตร แต่ไม่เกิน 2,000 ตารางเมตร) และอาคารกีดขวางทางน้ำ นอกขอบเขตพื้นที่เมืองหรือชุมชนให้ก่อสร้างอาคารโดยยกพื้นสูงห้ามก่อสร้างอาคารขนาดใหญ่ ขนาดใหญ่พิเศษ และอาคารสูง และให้มีที่ว่างแนวขนานริมฝั่ง เป็นระยะห่างจากแนวขอบเขตลำน้ำ/ทางน้ำหลาก ตามธรรมชาติ ไม่น้อยกว่า 1,200 เมตร ควบคุมความหนาแน่นของมวลอาคารหรือพื้นที่อาคารรวมต่อพื้นที่ดิน (FAR) ไม่เกิน 0.5 และพื้นที่ว่าง (OSR) อย่างน้อยร้อยละ 70 และลดพื้นที่ลาดแข็งและเพิ่มพื้นที่น้ำซึมผ่านได้อย่างน้อยร้อยละ 60 ของพื้นที่ว่าง

- ครอบคลุมพื้นที่ 1,641.74 ตารางกิโลเมตร ของจังหวัดศรีสะเกษ ตามแนวลำน้ำต่างๆ เช่น แม่น้ำมูล ห้วยทับทัน ห้วยสำราญ ห้วยแสด ห้วยคล้า ห้วยชะยุ่ง ห้วยระวี และห้วยทา เป็นต้น

2) มาตรการ

มาตรการด้านพื้นที่ด้านการอนุรักษ์และพัฒนาพื้นที่โล่งและสภาพแวดล้อมมีแนวดังนี้

ตารางที่ 6.2.4-2 มาตรการด้านการอนุรักษ์พื้นที่โล่งและสภาพแวดล้อมของจังหวัดศรีสะเกษ

ประเภทพื้นที่โล่ง	มาตรการ
(1) พื้นที่โล่งเพื่อการรักษาสภาพแวดล้อม	<ul style="list-style-type: none"> - กำหนดขอบเขตพื้นที่โล่งเพื่อการรักษาสภาพแวดล้อมที่ชัดเจนและครอบคลุมองค์ประกอบของที่โล่งอย่างเหมาะสม - กำหนดมาตรการควบคุมกิจกรรมบริเวณพื้นที่ลุ่มน้ำหลักของจังหวัดศรีสะเกษ ประกอบด้วย ลุ่มน้ำมูลส่วนที่ 3 ลุ่มน้ำห้วยทับทัน ลุ่มน้ำห้วยสำราญ ลุ่มน้ำสาขาลำเสียวใหญ่ ลุ่มน้ำสาขาห้วยทา ลุ่มน้ำสาขาห้วยขยุง และลุ่มน้ำสาขาลำโดมใหญ่ โดยมุ่งเน้นการรักษาสภาพแวดล้อมเป็นหลัก และใช้ประโยชน์อย่างระมัดระวัง - กำหนดมาตรการควบคุมพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับนานาชาติและระดับประเทศ บริเวณแม่น้ำโขง แม่น้ำมูลและลุ่มน้ำสาขาต่างๆถ้ามี และพื้นที่ชุ่มน้ำระดับท้องถิ่น อย่างเหมาะสมเพื่อรักษาสภาพสิ่งแวดล้อมสามารถใช้ประโยชน์เพื่อเป็นแหล่งอาหาร พื้นที่เกษตรกรรมและประมง รวมถึงรองรับกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ - กำหนดพื้นที่โดยรอบอ่างเก็บน้ำหลักของจังหวัด เพื่อการรักษาสิ่งแวดล้อมและเป็นแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค และรองรับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
(2) พื้นที่โล่งเพื่อนันทนาการ	<ul style="list-style-type: none"> - จัดหาและพัฒนาพื้นที่โล่งนันทนาการในพื้นที่ชุมชนขนาดใหญ่ ได้แก่ ชุมชนเมืองลำดับศักยภาพที่ 1 2 และ 3 รวมถึงย่านกิจกรรมเฉพาะด้านที่มีความหนาแน่น โดยเฉพาะย่านอุตสาหกรรมโดยกำหนดมาตรการจัดหาและพัฒนาที่โล่งให้สอดคล้องกับขนาดประชากรและกิจกรรม เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตและสภาพแวดล้อมชุมชนเมือง รวมถึงสามารถพัฒนาที่โล่งเพื่อป้องกันบรรเทาผลกระทบและความขัดแย้งระหว่างกิจกรรมต่างๆ ที่หลากหลายในเขตชุมชนเมืองหลัก

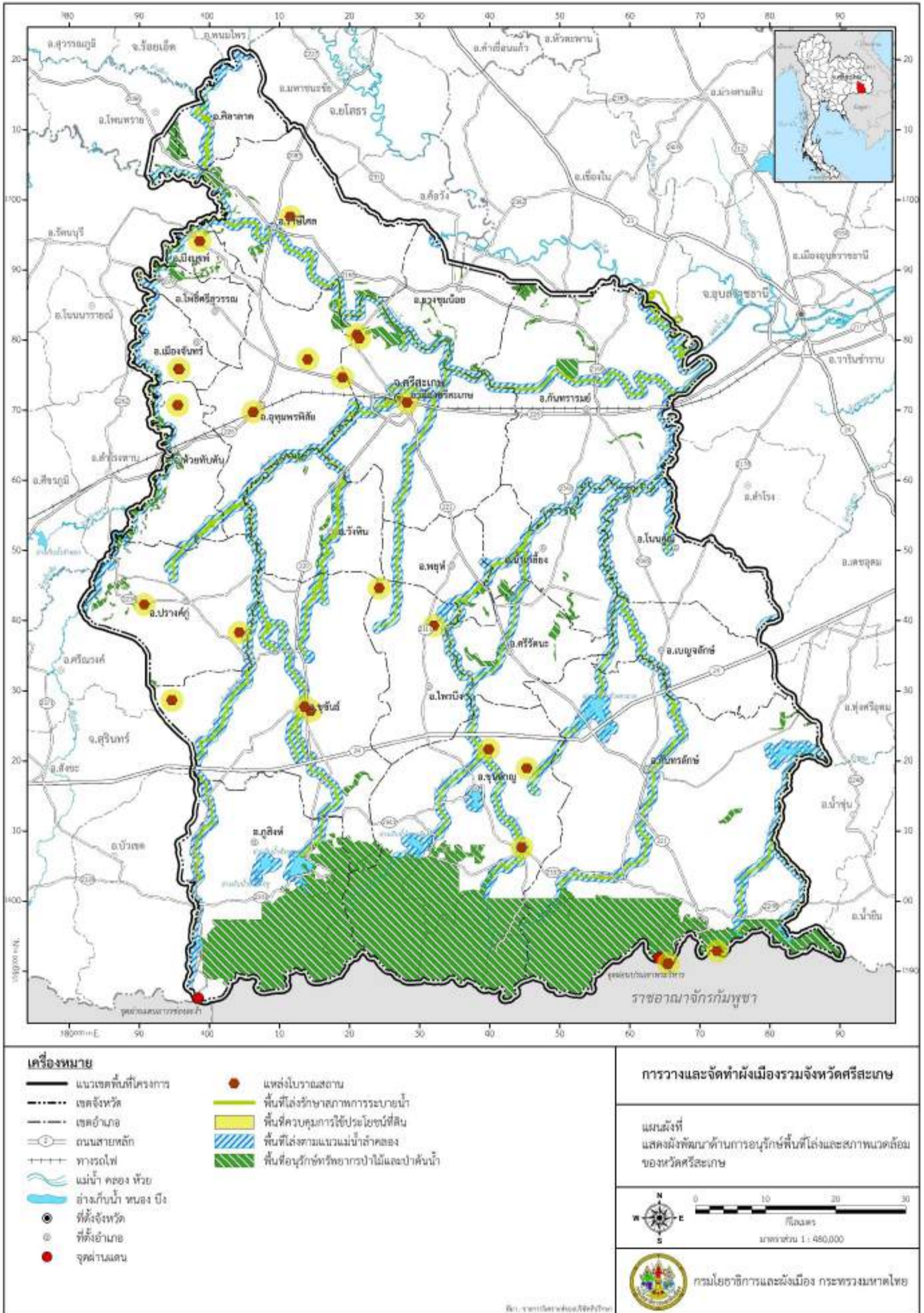

ประเภทพื้นที่โล่ง	มาตรการ
	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมมาตรการเพื่อการรักษาที่โล่งและการใช้ประโยชน์อย่างระมัดระวังในชุมชนเมืองลำดับศัถย์ที่ 4 และชุมชนชนบท โดยสนับสนุนมาตรการป้องกันผลกระทบจากกิจกรรมชุมชน และการพัฒนาที่โล่งที่ได้มาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการของชุมชน - สนับสนุนการพัฒนาและใช้ประโยชน์พื้นที่สาธารณะประโยชน์และที่ดินของรัฐที่ยังไม่ได้ใช้ประโยชน์เพื่อพัฒนาที่โล่งในเขตชุมชนเมืองอย่างเหมาะสม รวมถึงการผลักดันมาตรการด้านเศรษฐศาสตร์เพื่อโน้มน้าวเอกชนในการพัฒนาที่โล่งสาธารณะ

ที่มา :วิเคราะห์โดยทีปรีक्षा, พ.ศ.2562

3) ตัวชี้วัด

- (1) พื้นที่โล่งเพื่อการรักษาสุขภาพแวดล้อมที่สำคัญยังคงสภาพเดิมได้อย่างต่อเนื่อง ไม่เกิดการรุกร้าของกิจกรรมอื่น ๆ โดยต้องมีการตรวจสอบพื้นที่ทุกปี
- (2) พื้นที่โล่งเพื่อนันทนาการสำหรับชุมชนเมืองมีขนาดและขอบเขตให้บริการอย่างเหมาะสมและเพียงพอ โดยเฉพาะประชากรในชุมชนตามคาดการณ์ นักท่องเที่ยว และผู้เยี่ยมเยือน
- (3) มีการพัฒนาพื้นที่โล่งได้ตามเป้าหมายและแผนงานที่กำหนด
- (4) มาตรการเพื่อการได้มาของทีโล่งได้รับการนำไปปฏิบัติและบังคับใช้โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- (5) พื้นที่โล่งมีรูปแบบและมาตรการดูแลรักษาพื้นที่ตามมาตรฐาน

แผนที่ 6.2.4-1 ผังพัฒนาพื้นที่ด้านการอนุรักษ์พื้นที่โล่งและสภาพแวดล้อม

6.2.5 ผังพัฒนาพื้นที่ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม

1) แนวทางการพัฒนา

(1) พัฒนาและใช้ประโยชน์ดินและแร่อย่างยั่งยืน

จังหวัดศรีสะเกษมีการค้นพบหินภูเขาไฟ (หินบะซอลต์) ในบริเวณอำเภอกันทรลักษ์และอำเภอยะหาญ ส่งผลให้สภาพพื้นที่ที่มีความเหมาะสมต่อการเพาะปลูกพืชที่เป็นสินค้าบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (ทุเรียนภูเขาไฟ) นอกจากนี้ จังหวัดศรีสะเกษมีการค้นพบแหล่งแร่สำคัญจำนวนมาก เช่น ทองคำเหล็ก หินปูนเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง หินปูนเพื่ออุตสาหกรรมอื่นๆ ฯลฯ ส่งผลให้มีการจำแนกแหล่งแร่ออกเป็น 3 พื้นที่ คือ เขตสงวนทรัพยากรแร่ มีขนาดพื้นที่ 462.58 ตารางกิโลเมตร มีมูลค่าแหล่งแร่ 37,584.45 ล้านบาท เขตอนุรักษ์ทรัพยากรแร่ มีขนาดพื้นที่ 510.68 ตารางกิโลเมตร มีมูลค่าแหล่งแร่ 11,669,640.19 ล้านบาท และเขตพัฒนาทรัพยากรแร่ มีขนาดพื้นที่ 1,168.83 ตารางกิโลเมตร มีมูลค่าแหล่งแร่ 36,359,525.09 ล้านบาท

แนวทางการพัฒนาทรัพยากรดินและแร่ในอนาคต จึงควรมุ่งเน้นการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรดินและแร่อย่างยั่งยืน กล่าวคือ

- กำหนดขอบเขตพื้นที่ที่เป็นแหล่งทรัพยากรดินที่เป็นเอกลักษณ์และมีคุณค่า และแหล่งทรัพยากรดินที่ประสบกับปัญหามลพิษทางดิน จากข้อมูลสารสนเทศทางภูมิศาสตร์และข้อมูลจากหน่วยงานที่รับผิดชอบ ได้แก่ กรมพัฒนาที่ดิน กรมทรัพยากรน้ำบาดาล และหน่วยงานในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษที่รับผิดชอบดูแล ร่วมกับการสำรวจพื้นที่

- กำหนดขอบเขตพื้นที่เขตสงวนและอนุรักษ์ทรัพยากรแร่ เพื่อสำรองไว้ใช้ประโยชน์ในอนาคต จากข้อมูลสารสนเทศทางภูมิศาสตร์และข้อมูลจากหน่วยงานที่รับผิดชอบ ได้แก่ กรมทรัพยากรธรณี และหน่วยงานในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษที่รับผิดชอบดูแล ร่วมกับการสำรวจพื้นที่

- ส่งเสริมการสงวนและอนุรักษ์ทรัพยากรแร่ในพื้นที่เขตสงวนและอนุรักษ์ทรัพยากรแร่ เพื่อสำรองไว้ใช้ประโยชน์ในอนาคตผ่านการวางแผนและจัดทำแผนผัง แผนงานและโครงการ โดยมุ่งเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมจากประชาชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- ส่งเสริมการฟื้นฟูและบำบัดดินในพื้นที่ประสบปัญหามลพิษทางดิน และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรดินอย่างเหมาะสมผ่านการวางแผนและจัดทำแผนผัง แผนงานและโครงการ โดยมุ่งเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมจากประชาชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- ควบคุมกิจกรรมและการใช้ประโยชน์ที่ดินโดยรอบพื้นที่ที่เป็นแหล่งทรัพยากรดินที่เป็นเอกลักษณ์และมีคุณค่า พื้นที่เขตสงวนและอนุรักษ์ทรัพยากรแร่ โดยกำหนดพื้นที่และมาตรการให้ครอบคลุมพื้นที่โดยรอบอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

เป้าหมายเชิงพื้นที่ของการพัฒนาและใช้ประโยชน์ดินและแร่อย่างยั่งยืน ได้แก่

- **พื้นที่อนุรักษ์ดิน** : อำเภอกันทรลักษ์และอำเภอยะหาญ อันเป็นพื้นที่ที่มีการค้นพบหินภูเขาไฟ (หินบะซอลต์) ที่มีความเหมาะสมต่อการเพาะปลูกพืชที่เป็นสินค้าบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (ทุเรียนภูเขาไฟ)

- **พื้นที่สงวนทรัพยากรแร่** : เขตสงวนทรัพยากรแร่ครอบคลุมพื้นที่ทั้งสิ้น 462.58 ตารางกิโลเมตร หรือร้อยละ 5.23 ของพื้นที่จังหวัด มีมูลค่าแหล่งแร่ 37,584.45 ล้านบาท โดยครอบคลุมพื้นที่แหล่งแร่ จำนวน 2 แห่ง ได้แก่ แหล่งแร่พลอย อำเภอยะหาญ อำเภอกันทรลักษ์ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยศาลาและเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าพนมดงรัก และแหล่งแร่พลอยในลุ่มน้ำลำซอมน้ำ ตำบลภูผาหมอก อำเภอกันทรลักษ์ ในเขตอุทยานแห่งชาติเขาพระวิหาร

- **พื้นที่อนุรักษ์ทรัพยากรแร่ :** เขตอนุรักษ์ทรัพยากรแร่ครอบคลุมพื้นที่ทั้งสิ้น 510.68 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นมูลค่าของแหล่งแร่ 11,669,640.19 ล้านบาท โดยแหล่งแร่ที่อยู่ในเขตอนุรักษ์ทรัพยากรแร่มีลักษณะเป็นทั้งแหล่งแร่บะซอลต์ จำนวน 4 แห่ง เช่น แหล่งหินบะซอลต์เพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง อำเภอยะหาญ อำเภอกันทรลักษ์ เป็นต้น แหล่งแร่เกลือหินและโพแทช จำนวน 44 แห่ง เช่น แหล่งแร่เกลือหินและโพแทช ตำบลอีปาด อำเภอกันทรารมย์ แหล่งแร่เกลือหินและโพแทช ตำบลลิ้นฟ้า อำเภอยางชุมน้อย แหล่งแร่เกลือหินและโพแทช ตำบลหนองแค อำเภอรามัน เป็นต้น และแหล่งแร่พลอย จำนวนทั้งสิ้น 7 แห่ง เช่น แหล่งพลอย ตำบลบักตอง อำเภอยะหาญ แหล่งพลอยในลุ่มน้ำลำซอม ตำบลภูผามอก อำเภอกันทรลักษ์ ฯลฯ

(2) ดูแล รักษาและใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำและแหล่งน้ำ

จังหวัดศรีสะเกษเป็นที่ตั้งของพื้นที่ชุ่มน้ำระดับชาติ จำนวน 2 แห่ง (แม่น้ำมูลและบึงทามสบแม่ขาม) และระดับท้องถิ่นจำนวนมากถึง 690 แห่ง การเป็นที่ตั้งของพื้นที่ชุ่มน้ำดังกล่าว ส่งผลให้จังหวัดศรีสะเกษมีระบบนิเวศที่ให้ผลผลิตของพืชและสัตว์สูงมากกว่าพื้นที่ป่าไม้และทุ่งหญ้าอื่นๆ ที่มีขนาดเนื้อที่เท่ากัน อีกทั้งยังเป็นแหล่งน้ำผิวดินที่มีความสำคัญต่อการอุปโภค บริโภคของประชาชน และการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจในพื้นที่อีกด้วย

แนวทางการพัฒนาทรัพยากรน้ำในอนาคต จึงควรมุ่งเน้นการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรน้ำอย่างยั่งยืนในพื้นที่ชุ่มน้ำระดับชาติและระดับท้องถิ่น และแหล่งน้ำต่างๆ กล่าวคือ

- กำหนดขอบเขตและจัดทำฐานข้อมูลแหล่งน้ำและพื้นที่ชุ่มน้ำที่ถูกต้องและได้มาตรฐาน จากข้อมูลสารสนเทศทางภูมิศาสตร์และข้อมูลจากหน่วยงานที่รับผิดชอบ ได้แก่ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และหน่วยงานในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษที่รับผิดชอบดูแลร่วมกับการสำรวจพื้นที่

- กำหนดแนวทางดูแล รักษาพื้นที่ชุ่มน้ำให้สอดคล้องกับอนุสัญญาและข้อตกลงต่างๆ ที่เกี่ยวข้องผ่านการวางแผนและจัดทำแผนผัง แผนงานและโครงการ โดยมุ่งเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมจากประชาชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- ควบคุมกิจกรรมและการใช้ประโยชน์ที่ดินโดยรอบแหล่งทรัพยากร โดยกำหนดพื้นที่และมาตรการให้ครอบคลุมพื้นที่โดยรอบอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

เป้าหมายเชิงพื้นที่ของดูแล รักษาและใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำและแหล่งน้ำ ได้แก่

- **พื้นที่อนุรักษ์แหล่งน้ำ :** พื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับชาติ จำนวน 2 แห่ง ได้แก่ แม่น้ำมูลและบึงทามและสบแม่ขาม และพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับท้องถิ่น จำนวน 690 แห่ง

(3) สงวนและรักษาป่าไม้ที่มีคุณค่า

จังหวัดศรีสะเกษเป็นที่ตั้งของป่าไม้ตามกฎหมายที่สำคัญ ได้แก่ อุทยานแห่งชาติเขาพระวิหาร เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยศาลา เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าพนมดงรัก ป่าสงวนแห่งชาติ (จำนวนมากถึง 25 แห่ง) ป่าไม้ถาวรตามมติคณะรัฐมนตรี (จำนวนมากถึง 33 แห่ง) ป่าชุมชน (จำนวนมากถึง 76 โครงการ) ซึ่งเมื่อคำนวณด้วยระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ กรมพัฒนาที่ดิน พบว่า พ.ศ.2551-พ.ศ.2560 จังหวัดศรีสะเกษมีพื้นที่ป่าไม้ประมาณร้อยละ 12 ของพื้นที่จังหวัด จากข้อมูลพื้นที่ป่าไม้ดังกล่าว ส่งผลให้พื้นที่บริเวณตอนใต้ของจังหวัดเป็นสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นอำเภอกันทรลักษ์ อำเภอยะหาญ อำเภอกุสิงห์ ฯลฯ มีศักยภาพในการเป็นพื้นที่ต้นน้ำลำธารและช่วยสมดุลของธรรมชาติ และเป็นพื้นที่การเก็บกักก๊าซเรือนกระจก ลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้

แนวทางการพัฒนาทรัพยากรป่าไม้ในอนาคต จึงควรมุ่งเน้นการสงวน รักษาป่าไม้ตาม กฎหมายที่มีคุณค่าทางธรรมชาติและระบบนิเวศ เพื่อเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อเก็บกักก๊าซเรือนกระจก และพื้นที่รับ และชะลอน้ำเพื่อป้องกันน้ำท่วม กล่าวคือ

- กำหนดขอบเขตพื้นที่ป่าไม้อุรุกษ์ที่ชัดเจน โดยอยู่ภายใต้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง จากข้อมูลสารสนเทศทางภูมิศาสตร์และข้อมูลจากหน่วยงานที่รับผิดชอบ ได้แก่ กรมป่าไม้ กรมอุทยาน แห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช และหน่วยงานในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษที่รับผิดชอบดูแล ร่วมกับการสำรวจพื้นที่

- กำหนดพื้นที่ป่าไม้หรือพื้นที่อื่นๆ ที่มีศักยภาพในการเป็นพื้นที่รับหรือชะลอน้ำ เพื่อป้องกันน้ำท่วม เช่น พื้นที่ป่าไม้รอบเขื่อนราศีสกุล เป็นต้น

- กำหนดขอบเขตพื้นที่กันชนเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรโดยรอบพื้นที่ที่มีความสำคัญต่อ ระบบนิเวศ

- ส่งเสริมการสงวน รักษาพื้นที่ป่าไม้อุรุกษ์หรือพื้นที่ป่าไม้อื่นๆ ที่มีคุณค่าทางธรรมชาติ และระบบนิเวศ และสนับสนุนให้เกิดการเพิ่มพื้นที่ป่าเศรษฐกิจ อันเป็นการเพิ่มพื้นที่เก็บกักก๊าซเรือนกระจก และป้องกันน้ำท่วมผ่านการวางและจัดทำแผนผัง แผนงานและโครงการ โดยมุ่งเน้นกระบวนการมีส่วนร่วม จากประชาชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เป้าหมายเชิงพื้นที่ของการสงวนและรักษาป่าไม้ที่มีคุณค่า ได้แก่

- **พื้นที่สงวนป่าไม้** : เป็นเขตพื้นที่ป่าไม้ตามกฎหมาย ซึ่งมีกฎหมายในการสงวน รักษา สภาพและความอุดมสมบูรณ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่อย่างเข้มงวดมาก ประกอบด้วย พื้นที่อุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ป่าสงวนแห่งชาติประเภทพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์และพื้นที่ป่ากัน คิน โดยมีรายละเอียดขอบเขตพื้นที่ ตลอดจนวิธีการดำเนินการต่างๆ ดังนี้

- พื้นที่อุทยานแห่งชาติ จังหวัดศรีสะเกษเป็นที่ตั้งของอุทยานแห่งชาติเขาพระวิหาร ซึ่งมีทำเลที่ตั้งอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเสาชิงชัยและองค์การบริหารส่วนตำบลภูพานมอก การดำเนินการใดๆ ในพื้นที่ดังกล่าว อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 9 (ขอนแก่น) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืชและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

- พื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า จังหวัดศรีสะเกษเป็นที่ตั้งของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ต่างๆ ได้แก่ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยศาลาและเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าพนมดงรัก การดำเนินการใดๆ ในพื้นที่ ดังกล่าว อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 9 กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์ พืชและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

- พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติประเภทพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์และพื้นที่ป่ากันคิน ได้แก่ พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์ (Zone C) พื้นที่ป่ากันคิน (Zone Rf) และพื้นที่ป่าที่เหมาะสม ต่อการเกษตรกรรม (Zone A) และพื้นที่ป่าเพื่อการเศรษฐกิจ (Zone E) ที่ไม่ได้ส่งมอบให้ ส.ป.ก. หรือ หน่วยงานอื่น ๆ ตามกฎหมาย การดำเนินการใดๆ ในพื้นที่ดังกล่าว อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของกรมป่าไม้ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

- **พื้นที่อนุรักษ์ป่าไม้** เป็นเขตพื้นที่ป่าไม้ตามกฎหมายที่ควรคงสภาพทางธรรมชาติ และ สงวน รักษาให้อยู่ในสภาพอุดมสมบูรณ์ ประกอบด้วยพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติพื้นที่ป่าที่เหมาะสมต่อ การเกษตรกรรม (Zone A) และพื้นที่ป่าเพื่อการเศรษฐกิจ (Zone E) พื้นที่ป่าไม้ถาวรตามมติคณะรัฐมนตรี พื้นที่ป่าชุมชน โดยมีรายละเอียดขอบเขตพื้นที่ ตลอดจนวิธีการดำเนินการต่างๆ ดังนี้

- พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติประเภทพื้นที่ป่าที่เหมาะสมต่อการเกษตรกรรม (Zone A) และพื้นที่ป่าเพื่อการเศรษฐกิจ (Zone E) ได้แก่ พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติพื้นที่ป่าที่เหมาะสมต่อการเกษตรกรรม (Zone A) และพื้นที่ป่าเพื่อการเศรษฐกิจ (Zone E) ที่ส่งมอบให้สำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร (ส.ป.ก.) หรือหน่วยงานอื่นๆ ตามกฎหมาย โดยการดำเนินการใดๆ ในพื้นที่ดังกล่าวอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของสำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร (ส.ป.ก.) และหน่วยงานอื่นๆ อันเป็นไปตามกฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

- พื้นที่ป่าไม้ถาวรตามมติคณะรัฐมนตรี ป่าไม้ถาวรตามมติคณะรัฐมนตรีในจังหวัดศรีสะเกษมีจำนวนทั้งสิ้น 33 แห่ง ได้แก่ ป่าดงดินแดงหรือป่าฝั่งซ้ายห้วยขยุง ป่าที่จัดสรรห้วยมะลู ป่าห้วยทา – ห้วยขยุง ป่าสนบุงสูง ป่าห้วยสำราญ แปลง 4 ฯลฯ กระจายตัวอยู่ในแทบทุกอำเภอของจังหวัดศรีสะเกษ

- พื้นที่ป่าชุมชน ป่าชุมชนในจังหวัดศรีสะเกษได้มีการริเริ่มตั้งแต่ พ.ศ.2543 จนถึงปัจจุบัน คิดเป็นโครงการป่าชุมชนทั้งสิ้น 76 แห่ง กระจายตัวอยู่ในทุกอำเภอต่างๆ มีพื้นที่รวมกว่า 19,705 ไร่ โดยการดำเนินการใดๆ ในพื้นที่ป่าชุมชนที่ได้รับการจัดการโดยกระบวนการมีส่วนร่วมจากประชาชนและองค์กรชุมชน ควรอยู่ภายใต้กรอบของระเบียบของป่าชุมชนและสอดคล้องกับแผนแม่บทการพิทักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของชาติ ซึ่งควรดำเนินการต่างๆ ได้แก่ กำหนดแนวเขตป่าชุมชนแยกเป็นพื้นที่ป่าอนุรักษ์และป่าใช้ประโยชน์ ชุมชนเข้าไปใช้ประโยชน์ได้ จัดตั้งคณะกรรมการป่าชุมชน เพื่อร่างระเบียบการอนุรักษ์ป่าและการใช้ประโยชน์จากป่า และเสนอร่างระเบียบข้อที่ประชุมร่วมกับชุมชนเพื่อขอมติทำแผนจัดการป่าชุมชน เช่น แผนราย 3 เดือน 6 เดือน หรือแผนรายปี โดยครอบคลุมกิจกรรมของชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการป่า และนำเสนอแผนจัดการป่าชุมชนเพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณดำเนินการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น จังหวัด ฯลฯ

● **พื้นที่อนุรักษ์ปาร์กซ์น้ำ** เป็นเขตพื้นที่ป่าไม้ล้อมรอบแหล่งน้ำสำคัญของจังหวัด (เขื่อนราศีไศล) อันเป็นพื้นที่ป่าไม้ที่มีศักยภาพและความเหมาะสมในการเป็นพื้นที่รับและชะลอน้ำ เพื่อป้องกันน้ำท่วม การดำเนินการใดๆ ในพื้นที่ป่าไม้ดังกล่าว ให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง หรือ เป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์การรักษาสมดุลระบบนิเวศและป้องกันน้ำท่วมเป็นสำคัญ

(4) อนุรักษ์พื้นที่ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม

จังหวัดศรีสะเกษมีแหล่งโบราณสถานขึ้นทะเบียนตามพระราชบัญญัติโบราณสถาน พ.ศ.2504 ทั้งสิ้น 23 แห่ง และมีแหล่งโบราณสถานและชุมชนโบราณที่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนมีจำนวนทั้งสิ้น 79 แห่ง อีกทั้งยังเป็นพื้นที่ที่มีวัฒนธรรมและภาษาอันเป็นเอกลักษณ์ แนวทางการอนุรักษ์พื้นที่ประวัติศาสตร์ในอนาคต แนวทางการพัฒนาจึงควรมุ่งเน้นการดูแล รักษาพื้นที่ที่มีคุณค่าในทางศิลปวัฒนธรรม อีกทั้งควบคุมดูแลการใช้ประโยชน์ที่ดินโดยรอบพื้นที่ดังกล่าว ไม่ให้เกิดการรुकล้ำหรือทำลายทัศนียภาพและความงดงามของพื้นที่ กล่าวคือ

● กำหนดตำแหน่งและขอบเขตพื้นที่ที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ โบราณสถาน จากข้อมูลสารสนเทศทางภูมิศาสตร์และข้อมูลจากหน่วยงานที่รับผิดชอบ ได้แก่ กรมศิลปากร และหน่วยงานในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษที่รับผิดชอบดูแล ร่วมกับการสำรวจพื้นที่

● ประเมินความมีคุณค่าและกำหนดแนวทางอนุรักษ์โบราณสถานและพื้นที่ที่มีคุณค่าทางธรรมชาติและประวัติศาสตร์อย่างเหมาะสม

● ส่งเสริมการจัดการระบบพื้นที่กั้นชนบริเวณแหล่งทรัพยากรวัฒนธรรม ให้ใช้ประโยชน์เพื่อรักษาและส่งเสริมสภาพแวดล้อมโดยรอบแหล่งวัฒนธรรม ป้องกันผลกระทบจากการพัฒนาและใช้ประโยชน์ที่ดิน โดยเฉพาะจากการเปลี่ยนแปลงของกิจกรรม การพัฒนาเชิงกายภาพ และบริบทในอนาคต โดย

กำหนดมาตรการเสนอแนะและรูปแบบการพัฒนาที่สอดคล้องกับบริบทและความต้องการ และควบคุมบังคับใช้ตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- ส่งเสริมการใช้ประโยชน์แหล่งวัฒนธรรม เพื่อรักษาเอกลักษณ์และวัฒนธรรมของชุมชนและประชาชนในพื้นที่ เป็นแหล่งศึกษาเรียนรู้ และพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ผ่านการวางและจัดทำแผนงานและโครงการ

เป้าหมายเชิงพื้นที่ของการอนุรักษ์พื้นที่ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ได้แก่

- **พื้นที่อนุรักษ์ประวัติศาสตร์ :** แหล่งโบราณสถานขึ้นทะเบียนตามพระราชบัญญัติโบราณสถาน พ.ศ.2562 ทั้งสิ้น 23 แห่ง และแหล่งโบราณสถานและชุมชนโบราณที่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนมี 79 แห่ง

- **พื้นที่อนุรักษ์วัฒนธรรม :** อำเภอขุขันธ์ อำเภอขุนหาญ อำเภอกันทรารมย์ อำเภอไพรบึงและอำเภอปรังค์กู อันเป็นพื้นที่ต้นแบบที่มีวัฒนธรรมและภาษาท้องถิ่นเป็นเอกลักษณ์

(5) **ฟื้นฟูและบำบัดภาวะมลพิษ**

การตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของกรมควบคุมมลพิษและสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 11 (นครราชสีมา) ซึ่งผลการตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อมในช่วง พ.ศ.2545-2560 พบว่า ตั้งแต่ พ.ศ.2556 เป็นต้นมา พื้นที่บริเวณเทศบาลเมืองศรีสะเกษมักมีระดับความดังเสียงเฉลี่ยเกินจากที่กรมควบคุมมลพิษกำหนด นอกจากนี้ ในส่วนผลการตรวจวัดฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน 10 ไมครอน (PM10) บริเวณเขตเทศบาลเมืองศรีสะเกษ และเทศบาลเมืองกันทรลักษณ์ แม้ผลการตรวจวัดอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่กรมควบคุมมลพิษกำหนด แต่ค่าฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน 10 ไมครอน (PM10) เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

แนวทางการพัฒนาในอนาคต จึงมุ่งเน้นการฟื้นฟูและบำบัดภาวะมลพิษ กล่าวคือ

- กำหนดตำแหน่ง ขอบเขตพื้นที่ประสบปัญหาเร่งด่วนด้านมลพิษสิ่งแวดล้อม จากข้อมูลสารสนเทศทางภูมิศาสตร์และข้อมูลจากหน่วยงานที่รับผิดชอบ ได้แก่ กรมควบคุมมลพิษ และหน่วยงานในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษที่รับผิดชอบดูแล ร่วมกับการสำรวจพื้นที่

- กำหนดแผนงานและมาตรการฟื้นฟูแหล่งทรัพยากรและสภาพแวดล้อมอย่างเหมาะสม และสามารถบรรเทาผลกระทบในอนาคตได้ โดยมุ่งเน้นการระบวนการมีส่วนร่วมจากประชาชนและ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เป้าหมายเชิงพื้นที่ของการฟื้นฟูและบำบัดภาวะมลพิษ ได้แก่

- **พื้นที่เฝ้าระวังมลพิษ :** คุณภาพน้ำ ได้แก่ อำเภอกันทรารมย์ อำเภอขุขันธ์ อำเภอไพรบึง อำเภอราษีไศล คุณภาพอากาศและเสียง : เทศบาลเมืองศรีสะเกษและเทศบาลเมืองกันทรลักษณ์

2) **มาตรการ**

(1) **พื้นที่อนุรักษ์ดิน**

การดำเนินการใดๆ ควรคำนึงถึงคุณสมบัติและสมรรถนะดิน และศักยภาพของดิน ตลอดจนผลกระทบทางลบที่จะเกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อม โดยมีประเด็นการดำเนินการที่สำคัญและเกี่ยวข้องกับการใช้ประโยชน์ที่ดิน คือ

- วางแผนและจัดทำแนวทางการใช้ประโยชน์ทรัพยากรดินที่มีเอกลักษณ์อย่างยั่งยืน
- วางแผนและจัดทำแนวทางการใช้ประโยชน์ การฟื้นฟูและบำรุง รักษาทรัพยากรดินอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรการในการควบคุมและพัฒนาในพื้นที่ดังกล่าว จึงเป็นการดำเนินการวางแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินร่วมกับการนำมาตรการทางผังเมืองและแผน นโยบาย กฎหมายที่เกี่ยวข้องมาบังคับใช้อย่างเข้มงวด ตัวอย่างกฎหมายที่มีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินการดังกล่าว ได้แก่ พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2561 พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ.2562 เป็นต้น

(2) พื้นที่สงวนทรัพยากรแร่

พื้นที่สงวนทรัพยากรแร่ เป็นพื้นที่สงวน รักษาทรัพยากรแร่ไว้ให้ชนรุ่นหลังใช้ประโยชน์ ยามจำเป็นเมื่อเกิดวิกฤติของประเทศเท่านั้น

มาตรการในการควบคุมและพัฒนาในพื้นที่ดังกล่าว ได้แก่ พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 พระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ.2562 พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2561 พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ.2562 เป็นต้น

(3) พื้นที่อนุรักษ์ทรัพยากรแร่

พื้นที่อนุรักษ์ทรัพยากรแร่เป็นพื้นที่เก็บรักษาทรัพยากรแร่เพื่อสำรองไว้ใช้ประโยชน์ในอนาคต การดำเนินการใดๆ ในพื้นที่ดังกล่าว เปิดโอกาสให้นำทรัพยากรแร่ขึ้นมาใช้ประโยชน์ในปัจจุบันได้ โดยมีเงื่อนไขพิเศษ ทั้งนี้ต้องอยู่ภายใต้ข้อจำกัดของกฎหมาย มติคณะรัฐมนตรี กฎ ระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

มาตรการในการควบคุมและพัฒนาในพื้นที่ดังกล่าว ได้แก่ พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 พระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ.2562 พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2561 พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ.2562 เป็นต้น

(4) พื้นที่อนุรักษ์แหล่งน้ำ

การดำเนินการใดๆ ในพื้นที่ชุ่มน้ำดังกล่าว เป็นไปตามมาตรการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำตามมติคณะรัฐมนตรี พ.ศ.2552 ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีประเด็นการดำเนินการที่สำคัญและเกี่ยวข้องกับการใช้ประโยชน์ที่ดิน คือ

- สงวนพื้นที่ชุ่มน้ำแหล่งน้ำจัดให้เป็นพื้นที่สีเขียวและเป็นแหล่งรองรับน้ำและกักเก็บน้ำต่อไป

- ติดตาม ตรวจสอบและดำรงรักษาพื้นที่ชุ่มน้ำตามทะเบียนรายนาม
- เร่งดำเนินการจัดทำแนวเขตที่ชัดเจนเพื่อป้องกันปัญหาการบุกรุกโดยไม่ให้เกิดผลกระทบต่อระบบนิเวศน์ของพื้นที่ชุ่มน้ำ

- พื้นที่ชุ่มน้ำระบบนิเวศพื้นที่ชุ่มน้ำที่อยู่ในสภาพเสื่อมโทรมและดำรงบทบาทหน้าที่ทางนิเวศวิทยาและอุทกวิทยาได้ตามธรรมชาติ

มาตรการในการควบคุมและพัฒนาที่สัมฤทธิ์ผลในเรื่องการดูแล รักษาและใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำและแหล่งน้ำจึงมีความเกี่ยวข้องกับการนำกฎหมายที่เกี่ยวข้องมาบังคับใช้อย่างเข้มงวดร่วมกับมาตรการทางผังเมือง ตัวอย่างกฎหมายที่มีความเกี่ยวข้อง ได้แก่ พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2561 พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ.2562 เป็นต้น

(5) พื้นที่สงวนป่าไม้

- ห้ามมีการปรับปรุงหรือการพัฒนาใดๆ ที่จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงลักษณะทางด้านกายภาพ ระบบนิเวศน์ มวลชีวภาพและคุณภาพสิ่งแวดล้อม เว้นแต่การดำเนินการหรือได้รับความเห็นจากหน่วยงานที่รับผิดชอบ ภายใต้เงื่อนไขของกฎหมายที่กำหนด

- กำหนดประเภทและข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทอนุรักษ์ป่าไม้ที่คำนึงถึงกฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง และอยู่ภายใต้การดูแลและจัดการของหน่วยงานปฏิบัติการในระดับท้องถิ่นอย่างแท้จริง

- กำหนดขอบเขตพื้นที่กันชนเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรโดยรอบพื้นที่ที่มีความสำคัญต่อระบบนิเวศ

มาตรการในการควบคุมและพัฒนาที่สัมฤทธิ์ผลในเรื่องสงวนและรักษาป่าไม้ที่มีคุณค่าจึงเป็นการนำกฎหมายที่เกี่ยวข้องมาบังคับใช้อย่างเข้มงวดร่วมกับมาตรการทางผังเมือง ตัวอย่างกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.2562 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2532 พระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ.2562 พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2561 พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ.2562 เป็นต้น

(6) พื้นที่อนุรักษ์ป่าไม้

- การดำเนินการปรับปรุงหรือการพัฒนาใดๆ ที่จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงลักษณะทางด้านกายภาพ ระบบนิเวศ มวลชีวภาพและคุณภาพสิ่งแวดล้อมสามารถดำเนินการได้ภายใต้ความเห็นชอบจากหน่วยงานที่รับผิดชอบและอยู่ภายใต้เงื่อนไขของกฎหมายที่กำหนด

- กำหนดประเภทและข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทอนุรักษ์ป่าไม้ที่คำนึงถึงกฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง และอยู่ภายใต้การดูแลและจัดการของหน่วยงานปฏิบัติการในระดับท้องถิ่นอย่างแท้จริง

- กำหนดขอบเขตพื้นที่กันชนเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรโดยรอบพื้นที่ที่มีความสำคัญต่อระบบนิเวศ

มาตรการในการควบคุมและพัฒนาที่สัมฤทธิ์ผลในเรื่องสงวนและรักษาป่าไม้ที่มีคุณค่าจึงเป็นการนำกฎหมายที่เกี่ยวข้องมาบังคับใช้อย่างเข้มงวดร่วมกับมาตรการทางผังเมือง ตัวอย่างกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.2562 พระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ.2484 พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2561 พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ.2562 เป็นต้น

(7) พื้นที่อนุรักษ์ปาร์กซ์น้ำ

การดำเนินการใดๆ ในพื้นที่ป่าไม้ดังกล่าว ให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง หรือ เป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์การรักษาสมดุลระบบนิเวศและป้องกันน้ำท่วมเป็นสำคัญ

มาตรการในการควบคุมและพัฒนาที่สัมฤทธิ์ผลในเรื่องสงวนและรักษาป่าไม้ที่มีคุณค่าจึงเป็นการนำกฎหมายที่เกี่ยวข้องมาบังคับใช้อย่างเข้มงวดร่วมกับมาตรการทางผังเมือง ตัวอย่างกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.2562 พระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ.2562 พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2561 พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ.2562 เป็นต้น

(8) พื้นที่อนุรักษ์ประวัติศาสตร์

มาตรการในการควบคุมและพัฒนาในพื้นที่อนุรักษ์ประวัติศาสตร์สำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีดังนี้

- พื้นที่แหล่งโบราณสถานขึ้นทะเบียน : การดำเนินการใดๆ ในพื้นที่ดังกล่าวให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องและอยู่ภายใต้การดูแลรับผิดชอบของกรมศิลปากร

● พื้นที่ชุมชนโบราณและแหล่งโบราณสถานไม่ขึ้นทะเบียน : ประเมินระดับคุณค่าของชุมชนโบราณและแหล่งโบราณสถาน เพื่อกำหนดแนวทางอนุรักษ์ที่เหมาะสม โดยอยู่ภายใต้ความร่วมมือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและกรมศิลปากร

มาตรการในการควบคุมและพัฒนาที่สัมฤทธิ์ผลจึงเป็นการนำกฎหมายที่เกี่ยวข้องมาบังคับใช้อย่างเข้มงวดร่วมกับมาตรการทางผังเมือง ตัวอย่างกฎหมายที่มีความเกี่ยวข้อง ได้แก่ พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2561 พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ.2562 พระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ.2562 เป็นต้น

(9) พื้นที่อนุรักษ์วัฒนธรรม

● รวบรวมและศึกษาประวัติความเป็นมา รูปแบบวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาอันเป็นเอกลักษณ์ พร้อมวิเคราะห์ปัญหา อุปสรรคของการสูญหายและสืบทอดวัฒนธรรมที่มีคุณค่า

● จัดทำฐานข้อมูลวัฒนธรรม ภูมิปัญญาและภาษาท้องถิ่นอันเป็นเอกลักษณ์

● เผยแพร่ ปลูกฝังและสืบทอดวัฒนธรรมท้องถิ่นผ่านกระบวนการต่างๆ เช่น การประชาสัมพันธ์ การปรับปรุงระบบการเรียนการสอน การจัดตั้งพิพิธภัณฑสถานหรือศูนย์การเรียนรู้ โดยอยู่ภายใต้ความร่วมมือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำนักงานจังหวัดศรีสะเกษและกรมศิลปากร

(10) พื้นที่เฝ้าระวังมลพิษ

มาตรการในการควบคุมและพัฒนาในพื้นที่เฝ้าระวังมลพิษสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีดังนี้

● ดำเนินการตรวจวัดคุณภาพอากาศ เสียงและน้ำอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ พร้อมทั้งจัดทำฐานข้อมูลบันทึกสถานีและผลการตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อม

● ดำเนินการควบคุมและดูแลการปล่อยและบำบัดแหล่งกำเนิดมลพิษในพื้นที่ที่ประสบปัญหาหรือมีแนวโน้มประสบปัญหาอย่างใกล้ชิด

มาตรการในการควบคุมและพัฒนาที่สัมฤทธิ์ผลจึงเป็นการนำกฎหมายที่เกี่ยวข้องมาบังคับใช้อย่างเข้มงวดร่วมกับมาตรการทางผังเมือง ตัวอย่างกฎหมายที่มีความเกี่ยวข้อง ได้แก่ พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2561 พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ.2562 พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2562 เป็นต้น

3) ตัวชี้วัด

แนวทางและมาตรการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรมดังกล่าว มีเป้าหมายเพื่อให้เกิดการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ทรัพยากรอย่างยั่งยืน สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของผังเมืองรวมจังหวัดศรีสะเกษ ทั้งนี้ในช่วงระยะเวลาตามคาดการณ์ 20 ปี สามารถกำหนดตัวชี้วัดด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรมแต่ละช่วงเวลา ดังนี้

(1) ระยะสั้น (ช่วงปีที่ 1 - 5 ของการบังคับใช้ผังเมืองรวมจังหวัดศรีสะเกษ)

- ความสัมฤทธิ์ผลของการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างยั่งยืนในพื้นที่อำเภอกันทรลักษณ์และอำเภอยุทธยา อินันเป็นพื้นที่ที่มีการค้นพบหินภูเขาไฟ (หินบะซอลต์) ที่เหมาะสมต่อการเพาะปลูกสินค้าบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (ทุเรียนภูเขาไฟ)

- การคงอยู่ของปริมาณแร่สำรองเพื่อให้ประชาชนในอนาคตได้นำไปใช้ประโยชน์ ไม่ว่าจะ
เป็นปริมาณทรัพยากรแร่ในเขตสงวนทรัพยากรแร่ที่มีพื้นที่ทั้งสิ้น 462.58 ตารางกิโลเมตร และเขตอนุรักษ์
ทรัพยากรแร่ที่มีพื้นที่ทั้งสิ้น 510.68 ตารางกิโลเมตร

- การอนุรักษ์แหล่งโบราณสถานขึ้นทะเบียนตามพระราชบัญญัติโบราณสถาน พ.ศ.2504
ทั้งสิ้น 23 แห่ง และแหล่งโบราณสถานและชุมชนโบราณที่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนมีจำนวนทั้งสิ้น 79 แห่งที่มีคุณค่า
ในทางศิลปวัฒนธรรม และการควบคุม ดูแลการใช้ประโยชน์ที่ดินโดยรอบพื้นที่ดังกล่าว ไม่ให้เกิดการรुकล้ำหรือ
ทำลายทัศนียภาพและความงดงามของพื้นที่

- คุณภาพน้ำแหล่งน้ำผิวดินบริเวณอำเภอกันทรารมย์ อำเภอยางชุมน้อย อำเภอราษีไศล
อยู่ในระดับดี

- คุณภาพอากาศและเสียงบริเวณเทศบาลเมืองศรีสะเกษ เทศบาลเมืองกันทรลักษณ์ไม่เกิน
มาตรฐานที่กรมควบคุมมลพิษกำหนด

- ความสัมฤทธิ์ผลของการริเริ่มกำหนดประเภทและข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดิน
ประเภทอนุรักษ์ป่าไม้ที่คำนึงถึงกฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง และอยู่ภายใต้การดูแลและจัดการของ
หน่วยงานปฏิบัติการในระดับท้องถิ่น

- ความสัมฤทธิ์ผลของการกำหนดพื้นที่รับและชะลอน้ำ เพื่อป้องกันน้ำท่วมในบริเวณ
ล้อมรอบแหล่งน้ำสำคัญของจังหวัด (เขื่อนราษีไศล)

- การริเริ่มและทำความเข้าใจกับประชาชนในการกำหนดขอบเขตพื้นที่กันชนเพื่อ
การอนุรักษ์ทรัพยากรโดยรอบพื้นที่ที่มีความสำคัญต่อระบบนิเวศ

(2) ระยะกลาง (ช่วงปีที่ 6 - 10 ของการบังคับใช้ผังเมืองรวมจังหวัดศรีสะเกษ)

- ความสัมฤทธิ์ผลของการกำหนดพื้นที่กันชนเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรภายใต้
ความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐและประชาชน

- ความสัมฤทธิ์ผลของการสงวน รักษาพื้นที่ชุ่มน้ำระดับชาติ จำนวน 2 แห่ง ได้แก่ แม่น้ำมูล
และบึงทามและสบแม่น้ำมูลชี และพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับท้องถิ่น 788 แห่ง ตามทะเบียนรายนามที่
คงไว้ซึ่งความหลากหลายทางชีวภาพและอยู่ในสภาพดี

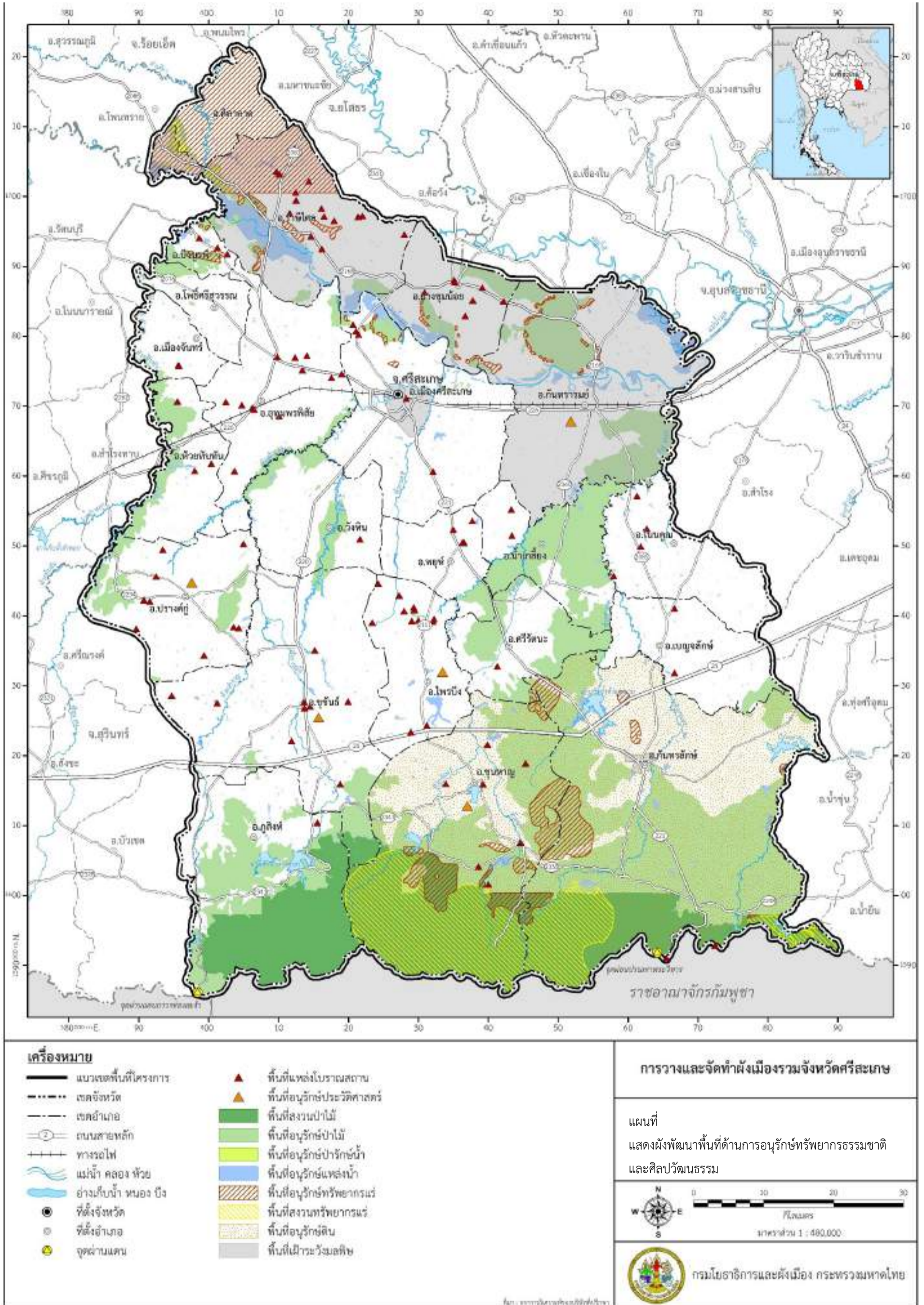
- การคงอยู่ของวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ดังจะเห็นได้จากการจัดตั้ง
ศูนย์การเรียนรู้และถ่ายทอด หรือ การไม่สูญหายของภาษาอันเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่

(3) ระยะยาว (ช่วงปีที่ 11 - 20 ของการบังคับใช้ผังเมืองรวมจังหวัดศรีสะเกษ)

- ความสัมฤทธิ์ผลของการสงวน รักษาพื้นที่ป่าไม้ตามกฎหมายและการฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้
นอกเขตพื้นที่อนุรักษ์ให้กลับมามีสภาพอุดมสมบูรณ์สอดคล้องกับยุทธศาสตร์พิทักษ์ป่าไม้ของชาติ และแนวทาง
การลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ อันส่งผลให้พื้นที่ป่าไม้จังหวัดศรีสะเกษมีขนาดพื้นที่ไม่
ต่ำกว่าร้อยละ 10 ของพื้นที่จังหวัด

- การดำเนินการตรวจวัดและเฝ้าระวังรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในจังหวัดศรีสะเกษ
อย่างต่อเนื่อง

- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการพัฒนาความร่วมมือและกำหนดแนวทางการอนุรักษ์
ร่วมกันอย่างเหมาะสมทั้งในแนวระนาบ ระหว่างหน่วยงานและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และในแนวตั้ง
ระหว่างองค์กรระดับต่างๆ

แผนที่ 6.2.5-1 ผังพัฒนาพื้นที่ด้านอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม

6.2.6 ผังพัฒนาพื้นที่ด้านระบบคมนาคมและขนส่งและโลจิสติกส์

1) แนวทางการพัฒนา (Guideline)

จากนโยบายการด้านคมนาคมขนส่งจำนวน 5 ด้าน คือ นโยบายการส่งเสริมระบบคมนาคมของเมืองแบบไร้รอยต่อ นโยบายการส่งเสริมระบบคมนาคมเพื่อแก้ไขปัญหาตำแหน่งวิกฤตในอนาคต นโยบายการเชื่อมต่อระบบคมนาคมขนส่งจากภายนอกพื้นที่ นโยบายการพัฒนากระบวนขนส่งแบบยั่งยืน และนโยบายการพัฒนา Smart Transport สามารถนำมาสู่การกำหนดแนวทางเพื่อให้สามารถบรรลุตามนโยบายได้ 3 แนวทางหลัก คือ แนวทางการพัฒนาด้านระบบถนนโครงข่าย ทางการพัฒนากระบวนขนส่งสาธารณะ และแนวทางการพัฒนาด้านระบบโลจิสติกส์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

(1) **แนวทางการพัฒนาด้านระบบถนนโครงข่าย** จำแนกออกเป็น 2 ส่วน คือ แนวทางการพัฒนาระบบถนนสายประธานและสายหลัก และแนวทางการพัฒนาระบบถนนสายรอง ดังรายละเอียดดังนี้

- แนวทางการพัฒนาระบบถนนสายประธานและสายหลักประกอบด้วย การเพิ่มศักยภาพของถนนสายประธานและสายหลักตามแนวรัศมี การใช้ระบบถนนเลี้ยวเมืองเพื่อเชื่อมต่อถนนสายประธานและสายหลักให้สมบูรณ์ การใช้ทางคู่ขนานเพื่อป้องกันผลกระทบของการขนส่งกับชุมชน และการเชื่อมต่อกับแหล่งกำเนิดกิจกรรมสำคัญในอนาคต อาทิ ลานจอดรถคอนเทนเนอร์บริเวณสถานีรถไฟหนองแวง เป็นต้น

- แนวทางการพัฒนาระบบถนนสายรอง ประกอบด้วย การเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวตามแนวชายแดนจากอำเภอเมืองศรีสะเกษ - อำเภอกันทรลักษ์ และการเชื่อมโยงด้านชายแดน อำเภอเมืองศรีสะเกษ - อำเภอขุนันธ์ - อำเภอภูสิงห์

(2) **แนวทางการพัฒนาระบบขนส่งสาธารณะ** แนวทางการส่งเสริมและพัฒนาระบบขนส่งสาธารณะ ประกอบด้วย

- จากแนวคิดในการพัฒนาพื้นที่รอบสถานีขนส่งมวลชน (TOD : Transit-Oriented Development) เป็นการกล่าวถึงการพัฒนาพื้นที่โดยรอบสถานีขนส่งมวลชน เพื่อให้มีการใช้ประโยชน์ที่ดินแบบผสมผสาน มีความหนาแน่นสูง และส่งเสริมการใช้ระบบขนส่งมวลชน แนวคิด TOD มุ่งสร้างกิจกรรมหลากหลายในพื้นที่โดยรอบสถานีขนส่งมวลชน โดยมีที่พักอาศัย อาคารพาณิชย์ สำนักงาน และการใช้ประโยชน์ประเภทอื่น ๆ พร้อมกันกับออกแบบเพื่อรองรับผู้ใช้ระบบขนส่งมวลชนเป็นหลัก รวมทั้งสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเดินเท้าและใช้จักรยาน เพื่อให้มีทางเลือกในการเดินทางหลากหลาย ลดการพึ่งพาการใช้รถยนต์ส่วนบุคคล โดยจังหวัดศรีสะเกษมีระบบรางเป็นระบบคมนาคมที่สำคัญของจังหวัด ซึ่งสามารถใช้แนวคิด TOD มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาเมืองศรีสะเกษให้ทันสมัยพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้อย่างเหมาะสม โดยจังหวัดศรีสะเกษมีสถานีรถไฟศรีสะเกษเป็นสถานีหลัก การส่งเสริมการเชื่อมต่อการเดินทางเมืองหลักกับเมืองรอง ได้แก่ อำเภออุทุมพรพิสัย - อำเภอเมืองศรีสะเกษ - อำเภอกันทรารมย์ ด้วยระบบรางจึงมีความสำคัญ เนื่องจากจะเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการเดินทางของประชาชนได้ดียิ่งขึ้น โดยการกำหนดบริเวณที่เป็นจุดเชื่อมต่อระหว่างการขนส่งระบบรางกับการขนส่งทางถนน ซึ่งในพื้นที่รอบสถานีรถไฟหลักทุกสถานีจะต้องมีการเตรียมพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนรูปแบบการเดินทาง จากแนวคิด TOD สามารถมีนำไปประยุกต์ใช้ในการออกแบบและวางแผนด้านคมนาคมในพื้นที่โดยรอบสถานีรถไฟศรีสะเกษได้ เช่น การพัฒนาย่านชุมชนที่สนับสนุนการเดิน (walk) มีระบบทางเท้าที่สมบูรณ์และการเชื่อมต่อการเดินทางกับระบบขนส่งรูปแบบอื่นๆ หรือการให้ความสำคัญกับการเดินทางที่ไม่ใช้เครื่องยนต์ เช่น ทางจักรยาน เป็นต้น จากแนวคิดข้างต้นสามารถกำหนดแนวทางการพัฒนาระบบขนส่งสาธารณะของจังหวัดศรีสะเกษ ประกอบด้วย

- ส่งเสริมการพัฒนาระบบรถโดยสารประจำทางในพื้นที่ศูนย์กลางจังหวัด (อำเภอเมืองศรีสะเกษ) ให้เชื่อมต่อจุดสำคัญได้อย่างสะดวก ประกอบด้วย สถานีขนส่งศรีสะเกษ สถานีรถไฟศรีสะเกษ และโรงพยาบาลศรีสะเกษ

- ส่งเสริมระบบขนส่งสาธารณะทางถนนในอำเภอที่ไม่มีแนวรางผ่าน โดยทุกอำเภอต้องมีรถโดยสารประจำทางที่เชื่อมโยงกับศูนย์กลางหลักของจังหวัด คือ อำเภอเมืองศรีสะเกษได้โดยสะดวก

- ส่งเสริมระบบรถโดยสารประจำทางในกลุ่มอำเภอที่สามารถเชื่อมต่อกับสถานีหลักของระบบรางในอนาคต ประกอบด้วย สถานีห้วยทับทันรองรับอำเภอปรังคัง สถานีอุทุมพรพิสัยรองรับอำเภอวังหิน สถานีศรีสะเกษรองรับอำเภอขุมน้อยและอำเภอยุทธ์ เป็นต้น

- ส่งเสริมระบบสาธารณะขนาดเล็กเพื่อรองรับกิจกรรมท่องเที่ยวตามแนวถนนสายหลัก คือ ตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 221 เชื่อมต่ออำเภอเมืองศรีสะเกษ - อำเภอยุทธ์ - อำเภอศรีรัตนะ - อำเภอกันทรลักษ์ และตามแนวด่านชายแดน ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 220 คือ อำเภอวังหิน - อำเภอขุนขันธ์ - อำเภอภูสิงห์

- ส่งเสริมระบบขนส่งสาธารณะขนาดเล็กสำหรับการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวสำคัญและเชื่อมต่อกับระบบสาธารณะขนาดเล็กเพื่อรองรับกิจกรรมท่องเที่ยวตามแนวถนนสายหลักได้ โดยระบบนี้ต้องดำเนินการโดยประชาชนในท้องถิ่นบริเวณโดยรอบแหล่งท่องเที่ยวสำคัญเพื่อให้เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของและร่วมดูแลแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เช่น บริเวณผามออีแดงอำเภอกันทรลักษ์

- พัฒนาและปรับปรุงสถานีขนส่งผู้โดยสารในปัจจุบันให้ทันสมัย และให้เพียงพอสำหรับรองรับความต้องการในการใช้บริการของประชาชน

- ปรับปรุงและกำหนดจุดจอดรถรับส่งผู้โดยสารของรถโดยสารสาธารณะให้ครอบคลุมพื้นที่การให้บริการทั้งจังหวัดศรีสะเกษ

(3) แนวทางการพัฒนาด้านระบบโลจิสติกส์ จะเน้นการแยกระบบโครงข่ายของระบบขนส่งสินค้าออกจากระบบขนส่งผู้โดยสารให้ชัดเจน เพื่อป้องกันผลกระทบจากพาหนะขนาดใหญ่ที่มีต่อพาหนะทั่วไป ซึ่งประกอบด้วยแนวทางการพัฒนาดังนี้

- การเชื่อมโยงระบบโลจิสติกส์ด้วยระบบรางตามแนวทิศตะวันออก - ตะวันตก โดยในอนาคตมีย่านกองตู้คอนเทนเนอร์ของการขนส่งระบบราง 1 บริเวณที่มีแผนงานในการพัฒนา คือ บริเวณสถานีหนองแวง

- การเชื่อมโยงระบบโลจิสติกส์ทางถนนสายประธานและสายหลัก คือ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 24 - อำเภอขุนขันธ์ - อำเภอไพรบึง - อำเภอกันทรลักษ์ - อำเภอเบญจลักษ์ โดยอำเภอไพรบึงมีศูนย์การขนส่งสินค้าทางถนน ซึ่งทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 24 เป็นแนวเส้นทางหลักในการเชื่อมโยงการขนส่งสินค้าทางถนน

- การเชื่อมโยงระบบโลจิสติกส์ทางถนนสายประธานและสายหลัก คือ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 226 - อำเภอห้วยทับทัน - อำเภออุทุมพรพิสัย - อำเภอเมืองศรีสะเกษ - อำเภอกันทรารมย์ โดยบนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 226 มีจุดพักรถบรรทุกก่อนเข้าสู่ตัวเมืองหลักศรีสะเกษ ที่อำเภอห้วยทับทัน ถนนสายนี้เป็นเส้นทางหลักที่เชื่อมตัวเมืองสำคัญของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

2) มาตรการ

สำหรับการกำหนดมาตรการตามแนวทางด้านระบบคมนาคมขนส่งของจังหวัดศรีสะเกษ โดยจำแนกตามแนวทางการพัฒนาทั้ง 3 แนวทางหลัก ได้แก่ แนวทางการพัฒนาด้านระบบถนนโครงข่าย การพัฒนาระบบขนส่งสาธารณะ และแนวทางการพัฒนาด้านระบบโลจิสติกส์ มีรายละเอียดดังนี้

(1) แนวทางการพัฒนาด้านระบบถนนโครงข่าย

แนวทางการพัฒนาด้านระบบถนนโครงข่าย ประกอบด้วย 3 มาตรการ ได้แก่ มาตรการพัฒนาระบบถนนสายประธานและสายหลักระหว่างเมือง มาตรการพัฒนาระบบถนนเพื่อการท่องเที่ยวและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับจุดผ่านแดน และมาตรการพัฒนาระบบถนนสายรองเพื่อการเชื่อมโยงชุมชนอย่างมีคุณภาพ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

(1.1) มาตรการการพัฒนาระบบถนนสายประธานและสายหลักระหว่างเมือง

ถนนสายประธานและถนนสายหลักระหว่างเมือง มีหน้าที่ให้บริการพาหนะที่เดินทางระยะไกล ใช้อัตราเร็วในการเดินทางสูง ทำให้มีปริมาณพาหนะจำนวนมาก รองรับกิจกรรมทางระบบโลจิสติกส์ ซึ่งถนนโครงข่ายสายประธานและสายหลักระหว่างเมืองจะต้องมีการเชื่อมต่อกันอย่างสมบูรณ์ ไม่ผ่านแหล่งกำเนิดกิจกรรมที่มีความหนาแน่น ไม่มีจุดวิกฤตบนโครงข่ายที่จะสร้างความล่าช้า อาทิเช่น ถนนสายหลักผ่ากลางชุมชนขนาดใหญ่ ทั้งนี้ถนนสายหลักระหว่างเมืองในจังหวัดศรีสะเกษจะมีเส้นทางที่ผ่านเมืองศรีสะเกษได้ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 226 โดยมีถนนสายรองเป็นถนนแนวรัศมีกระจายออกนอกเมือง เช่น ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 221 ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 220 และทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2083 โดยมีทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 294 เป็นถนนวงแหวนด้านทิศใต้ของเมืองศรีสะเกษ นอกจากนี้ยังมีทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 24 เป็นถนนสายหลักที่ผ่านพื้นที่ตอนล่างของจังหวัดแนวถนนขนานไปตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 226 จากลักษณะโครงข่ายถนนดังกล่าว ที่ปรึกษาจึงเสนอมาตรการในการพัฒนาโครงข่ายถนนให้เกิดความสมบูรณ์ดังนี้

การพัฒนาระบบถนนสายหลักระหว่างเมืองเพื่อเชื่อมโยงระหว่างจังหวัด รองรับกิจกรรมด้านโลจิสติกส์ให้สามารถเชื่อมต่อกับแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 24 – อำเภอขุขันธ์ - อำเภอไพรบึง – อำเภอกันทรลักษ์ – อำเภอเบญจลักษ์ ได้อย่างสะดวกและคล่องตัวในการใช้เส้นทาง

การพัฒนาระบบถนนสายหลักระหว่างเมืองเพื่อเชื่อมโยงระหว่างจังหวัด เพื่อรองรับกิจกรรมด้านโลจิสติกส์ให้สามารถเชื่อมต่อกับแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 226 – อำเภอห้วยทับทัน - อำเภออุทุมพรพิสัย-อำเภอเมืองศรีสะเกษ – อำเภอกันทรารมย์

ในกรณีที่ถนนสายหลักระหว่างเมืองผ่านศูนย์กลางระดับอำเภอที่มีความหนาแน่นโดยตรง ให้ทำการพัฒนาระบบถนนเลี่ยงเมืองให้สมบูรณ์ ประกอบด้วย การพัฒนาถนนเลี่ยงเมืองศรีสะเกษด้านทิศเหนือ (ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 226) และการพัฒนาถนนเลี่ยงเมืองกันทรารมย์ (ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 226)

(1.2) มาตรการพัฒนาระบบถนนเพื่อการท่องเที่ยวและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับจุดผ่านแดน

จังหวัดศรีสะเกษมีแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นจุดสำคัญที่เป็นที่นิยม ได้แก่ ผามออีแดง อำเภอกันทรลักษ์ ดังนั้นการพัฒนาระบบถนนเพื่อการท่องเที่ยวประกอบด้วย การปรับปรุงลักษณะทางกายภาพของผิวจราจรตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 221 เริ่มต้นที่อำเภอเมืองศรีสะเกษ - อำเภอพยุห์ - อำเภอศรีรัตนะ - อำเภอกันทรลักษ์ กับการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวทางเล็กริมระหว่างจุดผ่านแดนภูสิงห์ตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 220 ผ่านอำเภอขุขันธ์ พัฒนาทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2201 ผ่านอำเภอภูสิงห์ เป็นต้น

(1.3) มาตรการพัฒนาระบบถนนสายรองเพื่อการเชื่อมโยงชุมชนอย่างมีคุณภาพ

การเชื่อมโยงระบบถนนสายหลักและสายรองของจังหวัดศรีสะเกษส่วนใหญ่จะเป็นแนวรัศมีเมื่อกำหนดให้อำเภอเมืองศรีสะเกษเป็นศูนย์กลางของจังหวัด แต่การเชื่อมโยงชุมชนโดยรอบด้วยระบบถนนสายรองตามแนววงรอบด้านทิศเหนือของจังหวัดศรีสะเกษจะช่วยเพิ่มคุณภาพการเดินทางของประชาชนในท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี แนวทางการพัฒนาถนนสายรองประกอบด้วย การขยายและปรับปรุงไหล่ทางเพื่อรองรับรถจักรยาน รถขนาดเล็ก และพาหนะทางการเกษตร หรือการขยายเพิ่มช่องจราจร โดยมีแนวทางดังนี้

- การปรับปรุงคุณภาพถนนสายรอง ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2083 เพื่อเชื่อมต่อกับอำเภออุทุมพรพิสัย – อำเภอรามัน สามารถเชื่อมโยงการเดินทางของประชาชนในท้องถิ่นจากอุทุมพรพิสัยถึงอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร เชื่อมต่อทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 23
- การออกแบบก่อสร้างถนนเส้นใหม่เพื่อเชื่อมต่อการเดินทางในแนวตะวันออก – ตะวันตก เชื่อมต่อทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 220 กับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 211 (อำเภออุทุมพรพิสัย - อำเภอไพรบึง - อำเภอศรีรัตนะ)
- ถนนสายหลักและสายรองผ่านศูนย์กลางระดับอำเภอที่มีความหนาแน่นโดยตรงให้ทำการพัฒนาระบบถนนเลี้ยวเมืองให้สมบูรณ์ ประกอบด้วย การพัฒนาถนนวงแหวนเลี้ยวเมืองอำเภอรามัน (ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2083) การพัฒนาถนนเลี้ยวเมืองอำเภออุทุมพรพิสัย (ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 220)

(2) แนวทางการพัฒนาด้านระบบขนส่งสาธารณะ

แนวทางการพัฒนาด้านระบบขนส่งสาธารณะ จำแนกออกเป็น 3 มาตรการ คือ มาตรการส่งเสริมระบบสาธารณะด้วยรางระหว่างเมือง มาตรการส่งเสริมระบบขนส่งสาธารณะในศูนย์กลางหลักของจังหวัด มาตรการส่งเสริมระบบขนส่งสาธารณะเพื่อรองรับการท่องเที่ยว และมาตรการส่งเสริมระบบขนส่งสาธารณะเพื่อเชื่อมต่อกับระบบรางในอนาคต

(2.1) มาตรการส่งเสริมระบบขนส่งสาธารณะในศูนย์กลางหลักของจังหวัด

บริเวณศูนย์กลางหลักของจังหวัดศรีสะเกษ จะมีศูนย์กลางด้านการขนส่งขนาดใหญ่ให้บริการประกอบด้วย สถานีรถไฟศรีสะเกษและสถานีขนส่งศรีสะเกษ ซึ่งสถานีขนส่งศรีสะเกษและสถานีรถไฟศรีสะเกษจะตั้งอยู่ในบริเวณศูนย์กลางชุมชนที่เข้าถึงได้ไม่สะดวก ปริมาณจราจรที่ใช้เส้นทางทั้งสองแห่งโดยรอบบริเวณนี้จะหนาแน่น พาหนะเคลื่อนที่ได้ช้าและปัจจุบันระบบขนส่งสาธารณะภายในจังหวัดศรีสะเกษยังไม่ครอบคลุมพื้นที่ โดยเฉพาะการให้บริการของรถโดยสารสาธารณะในหมวดที่ 1 ซึ่งเป็นการให้บริการภายในพื้นที่เมืองศรีสะเกษ ดังนั้น การพัฒนาระบบรถโดยสารสาธารณะของรถหมวด 1 จะเพิ่มทางเลือกให้กับประชาชนได้ โดยมีเส้นทางและตำแหน่งการให้บริการดังนี้

- เส้นทางที่ 1 บ้านหอย – บ้านบก เริ่มต้นที่สถานีรถไฟโดยสารประจำทางบ้านหอย – ทางหลวงชนบทหมายเลข 2096 – ทางหลวงหมายเลข 226 – บ้านเพ็ญนาม -บ้านโนนแดง – บ้านโนนสำนึก – บ้านสะพานขาว – วงเวียนหลังสถานีรถไฟ – ถนนสถานีรถไฟ – โรงเรียนสตรีสิริเกศ – ถนนกสิกรรม – โรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย – ถนนอุทุมพร – สำนักงานเทศบาลเมืองศรีสะเกษ – สามแยกอุทุมพร – ทางหลวงหมายเลข 221 – สำนักงานป่าไม้จังหวัดศรีสะเกษ – ทางหลวงชนบทหมายเลข 33001- ทางหลวงชนบทหมายเลข 2096 – สิ้นสุดที่สถานที่จอดรถโดยสารประจำทางบ้านบก
- เส้นทางที่ 2 โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ศรีสะเกษ – โรงเรียนบ้านหนองครก เริ่มต้นที่สถานที่จอดรถโดยสารประจำทางโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ศรีสะเกษ

พระศรีนครินทร์ศรีสะเกษ - ทางหลวงชนบท 3120 - บ้านโนนกอง - ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 226 - โรงเรียนไกรภักดีวิทยา - โรงเรียนบ้านหนองตะมะ - ถนนอุบล - โรงเรียนรวมสินวิทยา - โรงเรียนสตรีสิริเกศ - ถนนกสิกรรม - ถนนวันลูกเสือ - โรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย - ถนนชุมชน - สำนักงานเทศบาลเมืองศรีสะเกษ - ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 220 - สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดศรีสะเกษ - สี่แยกห้วยปูน - สิ้นสุดที่สถานที่จอดรถโดยสารประจำทางโรงเรียนบ้านหนองครก

- เส้นทางที่ 3 บ้านป่าไม้พัฒนา - วัดขวาวนาราม เริ่มต้นจากที่จอดรถโดยสารประจำทางบ้านป่าไม้พัฒนา - ทางหลวงชนบท - สถานีขนส่งผู้โดยสารกันทรลักษ์ - ถนนสินประดิษฐ์ - สี่แยกเมืองทอง - ศาลหลักเมือง - ธนาครกรุงไทย - สี่แยก กม.0 - โรงเรียนอรุณจันทร์วิทยา - สำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคกันทรลักษ์ - ถนนเทศบาล 2 - สามแยกชุมชนหนองโป่งพัฒนา - ถนนชิตปัญญา - ชุมชนสว่างพัฒนา - บ้านขนาเก่า - วัดบ้านขนาเก่า - สิ้นสุดสถานที่จอดรถโดยสารประจำทางวัดขวาวนาราม

- เส้นทางที่ 4 สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ - บ้านน้ำคำ เริ่มต้นจากที่จอดรถโดยสารประจำทางสวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ - ถนนกสิกรรม - วิทยาลัยเกษตรกรรมศรีสะเกษ - วิทยาลัยการอาชีพศรีสะเกษ - วิทยาลัยเทคนิคศรีสะเกษ - ถนนวิเศษภักดี - ถนนโชติพันธ์ - โรงเรียนมารีย์วิทยา - ถนนกวางเฮง - สถานีผู้โดยสารจังหวัดศรีสะเกษ - ถนนราชการรถไฟ 4 - ถนนศรีสะเกษ - ถนนราชการรถไฟ 3 - ถนนกสิกรรม - ถนนราชการรถไฟ 2 - ถนนราชการรถไฟ 1 - ถนนชุมชน - ถนนราชการรถไฟ 3 - ถนนวิจิตรนคร - สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองศรีสะเกษ - โรงเรียนมิ่งเมือง - ทางหลวงชนบท 3114 - บ้านโนน - สวนสัตว์ศรีสะเกษ - ทางหลวงชนบท 2120 - บ้านหนองโน - ทางหลวงชนบท 2011 - บ้านหนองคำ - บ้านข้าวดอ - บ้านห้วยนา - บ้านห้วยน้ำ - สิ้นสุดสถานที่จอดรถโดยสารประจำบ้านน้ำคำ

- เส้นทางที่ 5 บ้านหนองตะมะ - บ้านหนองคู เริ่มต้นจากที่จอดรถโดยสารประจำทางบ้านหนองตะมะ - หมู่บ้านนันทพงษ์ - ถนนพันท้าน้อย - ถนนราชการรถไฟ 2 - ถนนรอบเมืองเหนือ - ถนนเทพา - โรงเรียนราชมังคลานุสรณ์ - วิทยาลัยสารพัดช่างศรีสะเกษ - ถนนชุมชน - ตลาดสดเทศบาล - ถนนราชการรถไฟ 2 - สถานีรถไฟจังหวัดศรีสะเกษ - ถนนปลัดมณฑล - ถนนศรีวิเศษ - ถนนหลักเมือง - สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดศรีสะเกษ - ถนนกสิกรรม - เรือนจำจังหวัดศรีสะเกษ - ถนนราชการรถไฟ 3 - โรงเรียนสตรีสิริเกศ - ถนนกวางเฮง - สถานีขนส่งผู้โดยสารจังหวัดศรีสะเกษ - ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 220 - ถนนศรีมงคล - สิ้นสุดสถานที่จอดรถโดยสารประจำบ้านหนองคู

- เส้นทางที่ 6 บ้านโนนแย้ - สำนักงานขนส่งจังหวัดศรีสะเกษ (แห่งใหม่) เริ่มต้นจากที่จอดรถโดยสารประจำทางบ้านแย้ - ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2373 - บ้านโนนสำราญ - บ้านโนนสำนั - ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 226 - ถนนเทพา - ถนนกสิกรรม - ถนนกสิกร - ถนนหลักเมือง - ถนนศรีวิเศษ - ถนนปลัดมณฑล - ถนนสถานีรถไฟ 2 - สถานีรถไฟจังหวัดศรีสะเกษ - ถนนสถานีรถไฟ 1 - ถนนชุมชน - ตลาดสดเทศบาล - ถนนสถานีรถไฟ 4 - ถนนกวางเฮง - ถนนลูกเสือ - ถนนวิจิตรนคร - ถนนชัยสวัสดิ์ - ถนนศรีสุเมงค์ - ถนนชุมชน - ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 221 - ถนนเลี้ยงเมือง - สิ้นสุดสถานที่สำนักงานขนส่งจังหวัดศรีสะเกษ(แห่งใหม่)

(2.2) มาตรการส่งเสริมระบบขนส่งสาธารณะเพื่อรองรับการท่องเที่ยว

จังหวัดศรีสะเกษมีแหล่งท่องเที่ยวหลักที่เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวคือผามออีแดง ตั้งอยู่ที่อำเภอกันทรลักษ์และบริเวณด้านชายแดนช่องสะง่า อำเภอกุสิงห์ ที่ปรึกษาฯ เสนอการพัฒนา ระบบขนส่งสาธารณะเพื่อรองรับกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวจำนวน 2 เส้นทางดังนี้

- เส้นทางที่ 1 การพัฒนาระบบรถโดยสารประจำทางเพื่อรองรับกิจกรรมท่องเที่ยวหลักของจังหวัดศรีสะเกษ ตามเส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 221 – ผามออีแดง
- เส้นทางที่ 2 การพัฒนาระบบรถโดยสารประจำทางเพื่อรองรับกิจกรรมท่องเที่ยวหลักของจังหวัดศรีสะเกษ ตามเส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 220 – ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2201 – ด่านชายแดนช่องชะงำ

(2.3) มาตรการส่งเสริมระบบขนส่งสาธารณะเพื่อเชื่อมต่อกับระบบรางในอนาคต

บริเวณศูนย์กลางชุมชนระดับอำเภอที่ตั้งอยู่ไม่ห่างจากแนวรถไฟสายจิระ-อุบลราชธานี สามารถจัดระบบรถขนส่งสาธารณะเพื่อเชื่อมโยงสถานีรถไฟในอนาคตได้ดังนี้ สถานีรถไฟอุทุมพรพิสัยสามารถเชื่อมต่อกับศูนย์กลางชุมชนอำเภออุทุมพรพิสัย สถานีรถไฟบ้านแต้สามารถเชื่อมต่อกับศูนย์กลางชุมชนราษีไศล และสถานีรถไฟหนองแวงสามารถเชื่อมต่อกับศูนย์กลางชุมชนอำเภอพยุห์ และสถานีรถไฟบ้านโนนผึ้งสามารถเชื่อมต่อกับศูนย์กลางชุมชนอำเภอโนนคูณ

(2.4) มาตรการส่งเสริมระบบขนส่งสาธารณะเพื่ออำนวยความสะดวกผู้ใช้บริการและการเพิ่มประสิทธิภาพของระดับการให้บริการสถานีขนส่ง

สถานีขนส่งผู้โดยสารควรมีการดำเนินการปรับปรุงเพื่อการรองรับความต้องการของการใช้บริการในอนาคต โดยการปรับปรุงสถานีขนส่งผู้โดยสารให้มีความทันสมัย ได้มาตรฐาน สะดวกในการเข้าถึงของประชาชน รวมทั้งการปรับปรุงจุดจอดรถรับส่งของโดยสารประจำทางในเส้นทางต่างๆภายในจังหวัดศรีสะเกษ เพื่อให้ระบบการให้บริการโดยสาธารณะมีมาตรฐานและเกิดความพึงพอใจของประชาชนผู้ใช้บริการ

(3) แนวทางการพัฒนาด้านระบบโลจิสติกส์

แนวทางการพัฒนาด้านระบบโลจิสติกส์ ประกอบด้วยมาตรการสำคัญ 2 มาตรการ คือ มาตรการพัฒนาระบบโลจิสติกส์หลายรูปแบบ และมาตรการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ทางถนน

(3.1) มาตรการพัฒนาระบบโลจิสติกส์หลายรูปแบบ

ในอนาคตจังหวัดศรีสะเกษมีโอกาสได้รับการพัฒนาโครงข่ายระบบรางในแนวทิศตะวันออก - ทิศตะวันตก ดังนั้นการกำหนดพื้นที่พัฒนาระบบโลจิสติกส์ที่มีการเชื่อมโยงการขนส่งหลายรูปแบบจะมีทั้งสิ้น 2 บริเวณ คือ

- บริเวณสถานีรถไฟหนองแวง มีศักยภาพในการพัฒนาเป็นย่านกองตู้คอนเทนเนอร์ และการพัฒนาศูนย์กลางการขนส่งสินค้าทางถนนบนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 24 ที่สามารถเชื่อมต่อกับระบบรางที่มีแนวเส้นทางเชื่อมโยงกับสถานีรถไฟศรีสะเกษกับด่านชายแดนช่องชะงำ อำเภอภูสิงห์

(3.2) มาตรการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ทางถนน

ในอนาคตจังหวัดศรีสะเกษ มีการพัฒนาพื้นที่ให้บริการ 3 บริเวณดังนี้

- บริเวณแนวเลี้ยวเมืองศรีสะเกษตอนเหนือ เป็นเมืองหลักของจังหวัดที่มีศักยภาพเป็นศูนย์กลางการขนส่งทางบกเชื่อมต่อทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 226 และทางระบบราง ดังนั้นต้องมีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ให้มีความเหมาะสม
- บริเวณแนวเส้นทางวงแหวนเลี้ยวเมืองอำเภอราษีไศล เชื่อมต่อทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2083 พัฒนาให้เป็นเส้นทางสนับสนุนระบบโลจิสติกส์เพื่อเชื่อมโยงไปยังภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

- บริเวณแนวเลี้ยวเมืองชุมชนมีศักยภาพเป็นศูนย์การขนส่งทางบกเชื่อมต่อทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 220 เชื่อมต่อทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 24 ดังนั้นต้องมีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ให้เหมาะสมศักยภาพรองรับการขนส่งระบบรางจากด้านชายแดนช่องชะง่า

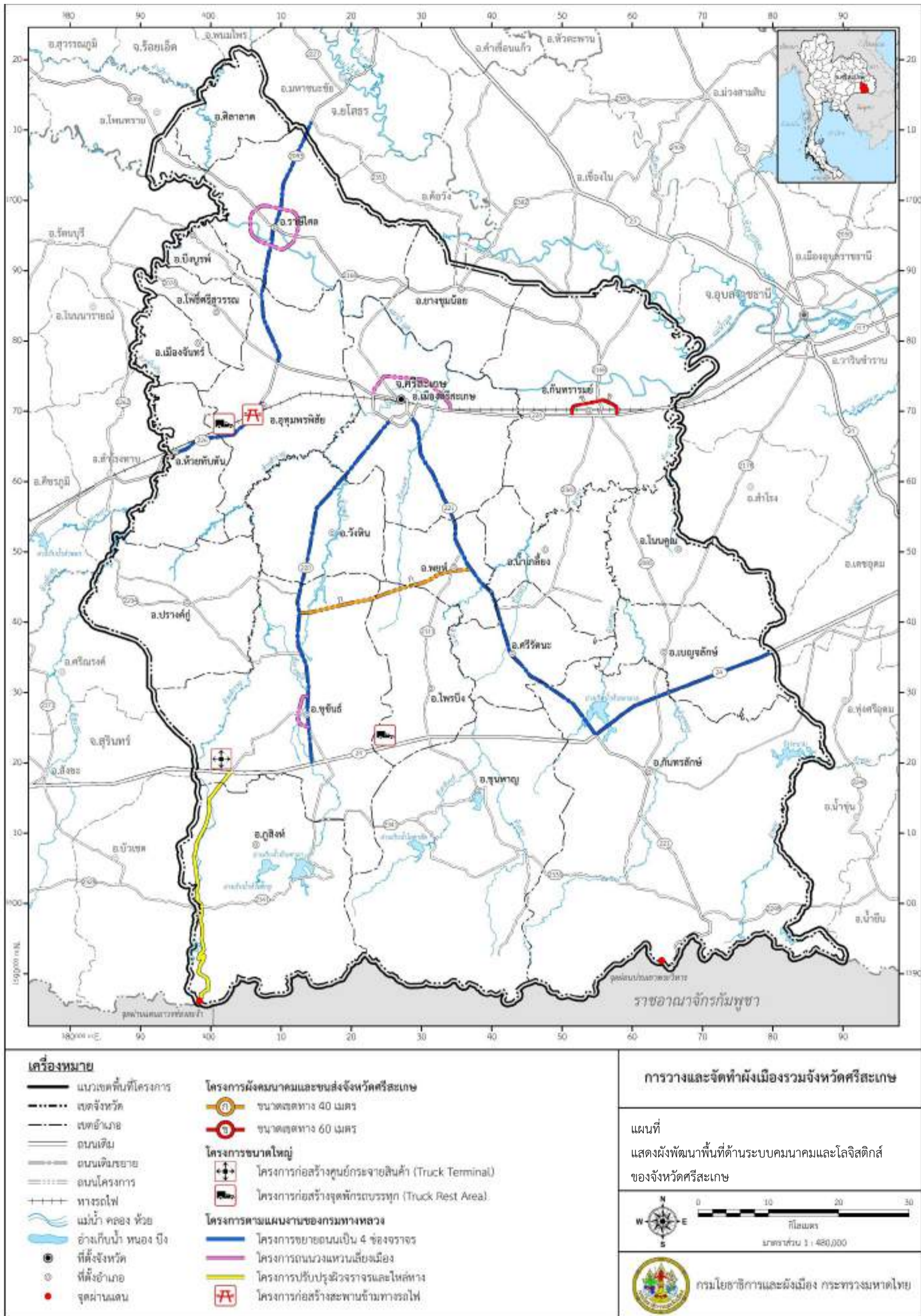
3) เป้าหมายและตัวชี้วัด

- ความเร็วในการใช้เส้นทางของยานพาหนะบนโครงข่ายถนนสายหลัก (Arterial) และถนนสายรอง (Collector) ให้อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสมตาม ถนนสายหลักประกอบด้วย ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 226 ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 24 ถนนสายรองประกอบด้วย ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 220 ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 221 ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2083 โดยมีทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 294 เป็นถนนวงแหวนทางด้านทิศใต้ และเมื่อดำเนินการพัฒนาระบบถนนสายหลักและสายรองที่เชื่อมต่อกันระหว่างเมืองแล้วถนนสายสำคัญทุกสายทางควรมีระดับการให้บริการที่อยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ โดยมีค่าความเร็วเฉลี่ยของสายทางไม่ต่ำกว่า 55 กิโลเมตรต่อชั่วโมง

- ระดับความเร็วในการใช้เส้นทางเลี้ยวเมืองบริเวณชุมชนหลักที่ตั้งบนแนวถนนโครงข่ายสายหลักและสายรองมีความเหมาะสม เพื่อลดความล่าช้าของการเดินทางในตัวเมืองที่หนาแน่นลงประกอบด้วยถนนเลี้ยวเมืองศรีสะเกษตอนเหนือ ถนนวงแหวนเลี้ยวเมืองอำเภอราศีไศล ทางเลี้ยวเมืองอำเภอชุมชน ทางเลี้ยวเมืองอำเภอกันทรารมย์ โดยมีค่าความเร็วเฉลี่ยของสายทางไม่ต่ำกว่า 55 กิโลเมตรต่อชั่วโมง

- เมื่อมีการพัฒนาระบบขนส่งสาธารณะทุกระบบพร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกแล้ว จำนวนผู้โดยสารที่มาใช้ควรมีปริมาณสูงขึ้น โดยควรมีสัดส่วนผู้ใช้รถสาธารณะเพิ่มขึ้นจากเดิม อย่างน้อยร้อยละ 5-10

- การพัฒนาเส้นทางโลจิสติกส์ทั้งทางถนนและทางราง เมื่อดำเนินการตามข้อเสนอแนะแล้วจะต้องลดผลกระทบระหว่างกิจกรรมการขนส่งกับกิจกรรมของประชาชนปกติลงได้อย่างมีนัยสำคัญ โดยจำนวนรถขนส่งสินค้าส่วนใหญ่ต้องใช้เส้นทางของระบบโลจิสติกส์ที่กำหนดไว้เท่านั้น โดยไม่มีการกระจายตัวของรถขนส่งสินค้าขนาดใหญ่เข้าสู่ระบบถนนโครงข่ายสายรองและสายย่อย และระบบการขนส่งสินค้าและโลจิสติกส์จะต้องมีรูปแบบการเปลี่ยนมาใช้ระบบการขนส่งทางรางมากขึ้นหลังจากมีการพัฒนาระบบรถไฟทางคู่สายชุมทางจิระ-อุบลราชธานี และย่านกองตู้คอนเทนเนอร์หนองแวง

แผนที่ 6.2.6-1 ผังพัฒนาพื้นที่ด้านระบบคมนาคมและโลจิสติกส์ของจังหวัดศรีสะเกษ

6.2.7 ผังพัฒนาพื้นที่ด้านการพัฒนาสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

จากการกำหนดนโยบายการพัฒนาพื้นที่ด้านสาธารณูปโภค และสาธารณูปการของจังหวัดศรีสะเกษ นำมาสู่การกำหนดแนวทาง มาตรการ และตัวชี้วัดในการพัฒนาด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ได้ดังนี้

1) ระบบไฟฟ้า

(1) แนวทางการพัฒนา

ใน พ.ศ.2559 จังหวัดศรีสะเกษมีการใช้ไฟฟ้าจากผู้ใช้ไฟฟ้าทุกประเภทจำนวน 521.32 ล้านกิโลวัตต์ชั่วโมง โดยเป็นการใช้กระแสไฟฟ้าสำหรับที่พักอาศัยมากที่สุด ซึ่งการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคมีความสามารถในการจ่ายกระแสไฟฟ้าได้เพียงพอต่อความต้องการดังกล่าว แต่อย่างไรก็ตาม จากการคาดการณ์แนวโน้มการเพิ่มขึ้นของประชากรของจังหวัดศรีสะเกษในอีก 20 ปีข้างหน้า (พ.ศ.2580) พบว่าภายในจังหวัดศรีสะเกษจะมีความต้องการใช้กระแสไฟฟ้าเพิ่มขึ้นเป็น 572.72 ล้านกิโลวัตต์ชั่วโมง หรือเพิ่มขึ้นอีกประมาณ 51.40 ล้านกิโลวัตต์ชั่วโมง จากปี พ.ศ.2559

จากแผนงานของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคพบว่า ได้มีการจัดทำแผนการพัฒนาาระบบจำหน่ายไฟฟ้าเพื่อรองรับการขยายตัวของการใช้ไฟฟ้าในทุกประเภทกิจกรรม โดยมีการพัฒนาระบบสายส่งและหม้อแปลงเพื่อรองรับการขยายตัวของการใช้ไฟฟ้า และโครงการขยายเขตจำหน่ายไฟฟ้าเพื่อให้ทุกครัวเรือนมีไฟฟ้าใช้ แต่อย่างไรก็ตามการเพิ่มขึ้นของประชากรจะทำให้พื้นที่เมืองมีการขยายตัวออกไป ดังนั้น การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคซึ่งเป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่จ่ายกระแสไฟฟ้าให้กับผู้ใช้ไฟฟ้าของจังหวัดศรีสะเกษ ซึ่งจะต้องมีการเตรียมความพร้อมในการขยายเขตให้บริการไฟฟ้าให้ทันต่อการขยายตัวของชุมชนต่างๆ ด้วย

นอกจากนี้การรณรงค์ให้ตระหนักถึงการใช้พลังงานอย่างคุ้มค่าและประหยัดก็เป็นสิ่งที่ควรจะทำควบคู่กันไป เพื่อลดการนำเข้าเชื้อเพลิงที่จะนำไปใช้ในการผลิตกระแสไฟฟ้า และลดการปล่อยก๊าซไอเสียที่เป็นสาเหตุสำคัญที่ก่อให้เกิดสภาวะโลกร้อนและควรที่จะจัดหาแหล่งพลังงานใหม่ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มเติม

ดังนั้นแนวทางการพัฒนาระบบไฟฟ้าของจังหวัดศรีสะเกษมีดังนี้

(1.1) พัฒนาโครงข่ายระบบไฟฟ้าให้ครอบคลุมพื้นที่การขยายตัวของเมืองและสอดคล้องกับการใช้ประโยชน์ที่ดินในอนาคตที่เป็นกลุ่มแหล่งงานและย่านที่พักอาศัย เช่น พื้นที่รองรับการขยายตัวของเมืองและพื้นที่สำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรม

(1.2) ส่งเสริมการลดการใช้พลังงานในรูปแบบต่างๆ เช่น การรณรงค์ การสร้างแรงจูงใจ

(1.3) จัดหาแหล่งพลังงานหมุนเวียนและพลังงานทางเลือกที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อใช้สำหรับการผลิตกระแสไฟฟ้า เช่น พลังงานแสงอาทิตย์ พลังลม เป็นต้น

(2) มาตรการ

มาตรการระบบไฟฟ้าจะกำหนดเป็นแนวทางทั่วไปสำหรับหน่วยงาน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งดำเนินการ ดังนี้

(2.1) มาตรการเพิ่มความมั่นคงเชื่อถือได้ด้านพลังงาน และยกระดับคุณภาพการบริการ

- ให้ความสำคัญแต่ละพื้นที่เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน

● พื้นที่อุตสาหกรรม เมืองธุรกิจ เมืองสำคัญหรือพื้นที่พิเศษ ใช้ระบบสายส่งแบบ Looped Line System โดยสถานีไฟฟ้าแต่ละแห่งจะมีหม้อแปลง 2 เครื่อง เพื่อเป็นระบบสำรอง ระบบจำหน่ายเป็นแบบ Open-Loop Line ที่รับไฟอย่างน้อยจาก 2 แหล่ง และเมืองสำคัญหรือเมืองพิเศษ จะมีวงจรเฉพาะ (City Express Feeder) อย่างน้อย 2 วงจร โดยไม่มีสายแยกระหว่างสถานีไฟฟ้ากับพื้นที่เมือง

- พื้นที่เทศบาลเมือง เมืองทั่วไป เทศบาลตำบล สายส่งจะเป็นแบบทางเดียว (Radial) โดยสถานีไฟฟ้าติดตั้งหม้อแปลง 1 หรือ 2 เครื่อง ขึ้นอยู่กับปริมาณความต้องการ ระบบจำหน่ายเป็นแบบ Open-Loop Line

- พื้นที่ชนบท สายส่งและสายจำหน่ายเป็นแบบทางเดียว (Radial)
  - การปรับปรุงระบบสายส่ง การจัดหากระแสไฟฟ้าให้เพียงพอต่อความต้องการ การสำรวจและตรวจสอบระบบไฟฟ้าเพื่อการป้องกันปัญหาไฟฟ้าตก หรือกระแสไฟฟ้าขัดข้อง
  - การขยายเขตการให้บริการให้ทั่วถึงทุกครัวเรือน

(2.2) มาตรการประหยัดพลังงาน

- กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งจะต้องมีการจัดทำแผนหรือโครงการลดการใช้พลังงาน
- รมรณรงค์การใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ ในหน่วยงานภาครัฐกิจ การศึกษา และครัวเรือน โดยการรณรงค์ผ่านสื่อต่างๆ และกระทำอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ประชาชนทราบถึงความสำคัญ และผลกระทบจากการใช้พลังงานอย่างไม่มีประสิทธิภาพ
- ส่งเสริมและสนับสนุนโรงเรียนและหน่วยงานราชการทุกแห่งเป็นต้นแบบในการดำเนินโครงการประหยัดพลังงาน และเป็นต้นแบบในการใช้พลังงานทางเลือกหรือพลังงานหมุนเวียน

(2.3) เป้าหมายและตัวชี้วัด

- เป้าหมายและตัวชี้วัดของมาตรการต่างๆ ด้านระบบไฟฟ้ามีดังนี้
- การเพิ่มความมั่นคงเชื่อถือได้ด้านพลังงาน และยกระดับคุณภาพการบริการ
  - สำหรับชุมชนศูนย์กลางหลักที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ และพื้นที่อุตสาหกรรม ปัญหาไฟฟ้าตกและไฟฟ้าดับจะต้องเกิดน้อยกว่า 5 ครั้งต่อปี
  - สำหรับชุมชนศูนย์กลางหลักอื่นๆ ชุมชนศูนย์กลางรอง และชุมชนชนบท ปัญหาไฟฟ้าตกและไฟฟ้าดับจะต้องเกิดน้อยกว่า 12 ครั้งต่อปี
  - การประหยัดพลังงาน
  - องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งมีแผนหรือโครงการลดการใช้พลังงาน
  - องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งมีการใช้พลังงานไฟฟ้าที่ลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับช่วงระยะเวลาก่อนหน้า
  - มีหน่วยงานของรัฐที่เป็นต้นแบบการใช้พลังงานทางเลือกหรือพลังงานหมุนเวียน อำเภอละ 1 แห่ง

2) ระบบประปา

(1) แนวทางการพัฒนา

ในปัจจุบันพื้นที่บริการน้ำประปาของการประปาสวนภูมิภาค (กปภ.) ในจังหวัดศรีสะเกษครอบคลุมบางส่วนของพื้นที่จังหวัด สำหรับพื้นที่ที่ไม่อยู่ในขอบเขตการให้บริการระบบประปาของ กปภ. นั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ได้จัดให้มีระบบประปาหมู่บ้านไว้บริการ รวมถึงประชาชนจัดหาน้ำใช้เองโดยขุดบ่อน้ำตื้น บ่อน้ำบาดาล หรือแหล่งน้ำอื่นๆ ตามธรรมชาติ ซึ่งจากข้อมูลของกรมทรัพยากรน้ำยังพบว่าจังหวัดศรีสะเกษยังมีการให้บริการน้ำประปายังไม่ครอบคลุมทั่วถึงทุกครัวเรือน ในอีก 20 ปีข้างหน้า (พ.ศ.2580) คาดว่าจะมีความต้องการใช้น้ำประปาถึง 165,814 ลูกบาศก์เมตร/วัน ซึ่งหากไม่มีการวางแผนการพัฒนาประปา อาจเกิดปัญหาการขาดแคลนน้ำได้ ดังนั้นเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการรับมือกับ

ปัญหาดังกล่าวในอนาคต จึงควรวางแผนการพัฒนาระบบประปา เพื่อให้จังหวัดศรีสะเกษมีบริการน้ำประปาที่สามารถรองรับความต้องการของประชาชนในพื้นที่และผู้เข้ามาใช้บริการจากภายนอกพื้นที่ได้อย่างทั่วถึงและเพียงพอทั้งในปัจจุบันและอนาคต ดังนั้นเพื่อเพิ่มการบริการให้กับประชากรในส่วนที่เหลือนี้จะต้องมีการจัดหาแหล่งน้ำเพิ่มเติม ทั้งนี้แหล่งน้ำที่จะนำมาใช้ในการผลิตน้ำประปาควรจะเป็นแหล่งน้ำผิวดินมากกว่าแหล่งน้ำใต้ดิน เนื่องจากการใช้น้ำจากแหล่งน้ำใต้ดินจะส่งผลกระทบต่อทรุดตัวของดิน หากมีการสูบน้ำใต้ดินมาใช้จำนวนมาก ดังนั้นแนวทางการพัฒนาด้านระบบประปาของจังหวัดศรีสะเกษมีดังนี้

(1.1) ในพื้นที่ให้บริการของการประปาส่วนภูมิภาค

- จัดหาแหล่งเก็บน้ำเพิ่มเติมในพื้นที่ของสำนักงานการประปาส่วนภูมิภาคที่ยังมีปริมาณน้ำไม่เพียงพอ

- เพิ่มกำลังการผลิตให้เพียงพอต่อการแจกจ่าย
- ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการควบคุมการแจกจ่ายน้ำและลดปริมาณน้ำสูญเสีย
- ส่งเสริมให้มีการติดตั้งอุปกรณ์ที่ช่วยประหยัดน้ำ
- ใช้มาตรการทางด้านราคาเพื่อควบคุมและลดการใช้น้ำ
- ใช้มาตรการต่างๆ เช่น การกำหนดให้อาคารขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่พิเศษ

จะต้องมีการจัดทำพื้นที่กักเก็บน้ำฝน และ/หรือ มีการนำน้ำเสียที่ผ่านการบำบัดแล้วกลับมาใช้ใหม่ ในกิจกรรมที่ไม่ต้องการน้ำที่มีคุณภาพสูงเพื่อลดการใช้น้ำประปา

(1.2) ในพื้นที่นอกเขตการให้บริการของการประปาส่วนภูมิภาค

- จัดหาระบบประปาสาธารณะให้กับพื้นที่ที่ยังไม่มีระบบประปาสาธารณะ
- ควรมีการศึกษาถึงความเป็นไปได้และความคุ้มค่าในการขยายพื้นที่การให้บริการของการประปาส่วนภูมิภาค เพื่อให้ประชาชนในจังหวัดได้ใช้น้ำที่มีคุณภาพเป็นไปตามมาตรฐาน และควรมีการจัดหาแหล่งน้ำผิวดินเพิ่มเติมเพื่อทดแทนการใช้น้ำบาดาลในพื้นที่เหล่านี้
- ในพื้นที่อุตสาหกรรมในอนาคต โรงงานอุตสาหกรรมหรือนิคมอุตสาหกรรม

ที่จัดตั้งขึ้นใหม่หรือส่วนขยาย จะต้องมีการเก็บน้ำสำหรับการผลิตน้ำของตนเอง

(2) มาตรการ

มาตรการระบบประปาจะกำหนดเป็นแนวทางทั่วไป สำหรับหน่วยงานและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งให้ดำเนินการ ดังนี้

(2.1) มาตรการยกระดับคุณภาพและการบริการ

- ส่งเสริมและสนับสนุนให้การประปาส่วนภูมิภาคสามารถดำเนินการตามแผนพัฒนาแหล่งน้ำในพื้นที่โครงการ

- จัดหาแหล่งน้ำเพิ่มเติมในพื้นที่ของสำนักงานการประปาส่วนภูมิภาคของสำนักงานการประปาส่วนภูมิภาค สาขาศรีสะเกษ และสำนักงานการประปาส่วนภูมิภาค สาขากันทรลักษ์ เพื่อเพิ่มจำนวนผู้ได้รับบริการในพื้นที่ที่รับผิดชอบ

- จัดหาระบบประปาให้กับประชาชนที่ยังไม่มีน้ำประปาใช้ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นพื้นที่เป้าหมาย คือ 149 หมู่บ้าน ใน 22 อำเภอของจังหวัดศรีสะเกษที่ยังประสบปัญหาในการให้บริการน้ำประปา

- ซ่อมแซม ปรับปรุง และเพิ่มประสิทธิภาพระบบประปาหมู่บ้านที่ได้ดำเนินการอยู่แล้ว

(2.2) มาตรการประหยัดน้ำ

- จัดทำโครงการรณรงค์ลดปริมาณการใช้น้ำของประชากรผ่านสื่อต่างๆ ในพื้นที่ชุมชนเมือง โดยทำโครงการนำร่องในพื้นที่เทศบาลนครเมืองศรีสะเกษ และพื้นที่เทศบาลขุนหาญ เป็นต้น
- ส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาคธุรกิจและอุตสาหกรรมใช้อุปกรณ์ที่ช่วยประหยัดการใช้น้ำ
- ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและเทคนิคต่างๆ ในการช่วยประหยัดน้ำ เช่น การใช้เทคโนโลยีสะอาด การใช้อุปกรณ์ควบคุมระยะเวลาการเปิด - ปิดน้ำ เป็นต้น
- ลดการอุดหนุนราคาค่าน้ำประปา เพื่อให้ประชาชนเห็นต้นทุนการผลิตที่แท้จริง

(3) เป้าหมายและตัวชี้วัด

เป้าหมายและตัวชี้วัดของมาตรการต่างๆ ด้านระบบประปามีดังนี้

(3.1) การยกระดับคุณภาพและการบริการ

- สัดส่วนจำนวนผู้ได้รับการบริการในพื้นที่การให้บริการของการประปาสาขาต่างๆ และระบบประปาหมู่บ้าน มีจำนวนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ของจำนวนประชากรทั้งหมดในพื้นที่

(3.2) การประหยัดน้ำ

- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งมีการใช้น้ำประปาที่ลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับช่วงระยะเวลาก่อนหน้า
- การลดลงของอัตราการใช้น้ำต่อคนต่อวันให้มีค่าเฉลี่ยไม่เกิน 150 ลิตร/คน/วัน

3) การกำจัดขยะ

(1) แนวทางการพัฒนา

ปัจจุบันมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของจังหวัดศรีสะเกษที่มีการเก็บรวบรวมขยะมูลฝอยชุมชน ไปกำจัดจำนวน 44 แห่ง จากทั้งหมด 216 แห่ง โดยจากการสำรวจข้อมูลปริมาณขยะสะสมในปี พ.ศ. 2558 โดยสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 11 (นครราชสีมา) พบว่าจังหวัดศรีสะเกษมีปริมาณขยะสะสม 33,398.78 ตัน ดังนั้นการแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอยจึงมีความสำคัญเป็นอันดับต้นๆ ในการวางแผนเพื่อการพัฒนาเมือง รวมถึงการหาพื้นที่สำหรับการฝังกลบขยะที่เพิ่มขึ้นก็เป็นอีกปัญหาหนึ่งในการจัดการ เนื่องจากการนำขยะไปกำจัดโดยการฝังกลบในพื้นที่ใดๆ มักถูกต่อต้านจากประชาชนในพื้นที่ เนื่องจากกังวลปัญหาเรื่องมลภาวะทางกลิ่นและน้ำเสีย รวมถึงเป็นแหล่งเพาะพันธุ์พาหะนำโรค ดังนั้นทางออกที่ดีที่สุดของการกำจัดขยะในขณะนี้คือ การลดการฝังกลบขยะ และนำกลับมาใช้ให้ได้ประโยชน์มากที่สุด โดยใช้เทคโนโลยีในการจัดการขยะแบบผสมผสาน

จากการคาดการณ์ปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นในอนาคตของพื้นที่จังหวัด ศรีสะเกษ ที่ปรึกษาได้คาดการณ์ปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นในอีก 20 ปีข้างหน้าของจังหวัดศรีสะเกษ เท่ากับ 1,555 ตันต่อวัน โดยอำเภอกันทรลักษ์ มีปริมาณขยะคาดการณ์มากที่สุดประมาณ 213 ตันต่อวัน รองลงมาคือ อำเภอขุขันธ์ ปริมาณ 159 ตันต่อวัน และอำเภอเมืองศรีสะเกษ ปริมาณ 148 ตันต่อวัน ตามลำดับ

ดังนั้นแนวทางการพัฒนาด้านระบบการจัดการขยะของจังหวัด ศรีสะเกษ มีดังนี้

(1.1) การลดการฝังกลบขยะ และนำขยะเหล่านี้กลับมาใช้ให้ได้ประโยชน์มากที่สุด

โดยใช้เทคโนโลยีในการจัดการขยะแบบผสมผสาน โดยดำเนินการ ดังนี้

- จัดระบบคัดแยกขยะมูลฝอยทั่วไปที่ต้นทาง
- คัดแยกของเสียอันตรายชุมชนออกจากขยะมูลฝอยทั่วไป และเก็บรวบรวม ณ สถานที่เก็บรวบรวมของอำเภอ และส่งไปกำจัดยังสถานที่กำจัดของเอกชน

- การนำขยะมูลฝอยจำพวกอินทรีย์วัตถุไปทำปุ๋ย และก๊าซชีวภาพ
- จัดทำระบบการจัดการขยะมูลฝอยแบบผสมผสาน และแปรรูปขยะมูลฝอยไปเป็นขยะพลังงาน เพื่อผลิตกระแสไฟฟ้าหรือใช้สำหรับโรงงานอุตสาหกรรม

- ปรับปรุงบ่อฝังกลบเดิมให้ถูกต้องตามหลักวิชาการเพื่อเพิ่มระยะเวลาการใช้งาน

(1.2) เผยแพร่ความรู้และเทคโนโลยีด้านการจัดการขยะให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนในพื้นที่

(2) มาตรการ

(2.1) การบริหารจัดการขยะมูลฝอยแบบกลุ่มพื้นที่

การใช้ขยะมูลฝอยที่เก็บรวบรวมได้เพื่อการเผาไหม้โดยตรงมักก่อให้เกิดความยุ่งยากในการใช้งาน การแปรรูปขยะมูลฝอยโดยผ่านกระบวนการจัดการต่างๆ เพื่อปรับปรุงคุณสมบัติทางกายภาพและคุณสมบัติทางเคมีของขยะมูลฝอยเพื่อทำให้กลายเป็นเชื้อเพลิงขยะ จะสามารถแก้ปัญหาข้างต้นได้ ซึ่งเชื้อเพลิงที่ได้นั้นสามารถนำไปใช้เป็นเชื้อเพลิงเพื่อผลิตพลังงานได้

การจัดการขยะด้วยวิธีดังกล่าวมีความสอดคล้องกับข้อเสนอการจัดการมูลฝอยโดยการนำขยะไปผลิตไฟฟ้าของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 11 จังหวัดนครราชสีมา ที่ได้มีการแบ่งกลุ่มเพื่อการจัดการขยะในรูปแบบดังกล่าวออกเป็น 8 กลุ่มคือ

กลุ่มที่ 1 เทศบาลเมืองศรีสะเกษ ประกอบด้วย เทศบาลตำบลน้ำคำ อบต.ตำแย เทศบาลตำบลพยุห์ อบต.ธาตุ อบต.ดวนใหญ่ เทศบาลตำบลสูง อบจ.ตะดอบ อบต.โพธิ์ อบต.โนนข่า อบต.หนองแก้ว อบต.หนองครก อบต.หนองไผ่ อบต.หนองไฮ อบต.หมากเขียบ เทศบาลตำบลกันทรารมย์ อบต.เหมืองน้อย และ อบต.ยางปริมาณขยะ 75.55 ตันต่อวัน

กลุ่มที่ 2 กลุ่มเทศบาลตำบลยางชุมน้อย ประกอบด้วย อบต.โนนสูง ปริมาณขยะ 7.72 ตันต่อวัน

กลุ่มที่ 3 กลุ่มเทศบาลตำบลกันทรลักษณ์ ประกอบด้วย กลุ่มเทศบาลตำบลศรีรัตนะ ปริมาณขยะ 22.86 ตันต่อวัน

กลุ่มที่ 4 กลุ่มอบต.เสี้ยว ประกอบด้วย อบต.เหล่ากว้าง ปริมาณขยะ 2.67 ตันต่อวัน

กลุ่มที่ 5 กลุ่มเทศบาลตำบลขุนหาญ ประกอบด้วยเทศบาลตำบลสำโรงปล้น เทศบาลตำบลไพร่บึง เทศบาลตำบลโพธิ์กระสังข์ ปริมาณขยะ 10.94 ตันต่อวัน

กลุ่มที่ 6 กลุ่มเทศบาลตำบลเมืองชุมชื่นซ์ ประกอบด้วย อบต.ลมศักดิ์ อบต.ห้วยเหนือ อบต.หัวเสือ เทศบาลตำบลปรังค์กู อบต.ตูม อบต.หนองเชียงทูน และอบต.ห้วยดีกู่ ปริมาณขยะ 23.83 ตันต่อวัน

กลุ่มที่ 7 กลุ่มทต.เมืองคง ประกอบด้วย อบต.เมืองคง อบต.ด่าน อบต.คลีกลิ้ง และเทศบาลตำบลบุงบูรพ์ ปริมาณขยะ 6.81 ตันต่อวัน

กลุ่มที่ 8 กลุ่มทต.กำแพง ประกอบด้วยเทศบาลสระกำแพงใหญ่ เทศบาลตำบลอุทุมพรพิสัย อบต.ชะยุ้ง อบต.ตามถนน เทศบาลตำบลหนองใหญ่ อบต.ห้วยทับทัน เทศบาลตำบลโดด และเทศบาลตำบลห้วยทับทัน ปริมาณขยะ 22 ตันต่อวัน

สำหรับการจัดการในแต่ละกลุ่มการจัดการขยะมีวิธีการดังนี้

- ในแต่ละกลุ่มการจัดการขยะควรมีการจัดตั้งโรงงานผลิตขยะเชื้อเพลิง เนื่องจากการจัดการขยะด้วยการผลิตเชื้อเพลิงจากขยะ (RDF) ต้องการปริมาณขยะขั้นต่ำเพียง 3 - 5 ตันต่อวัน โดยมีโรงงานต้นแบบการจัดการขยะด้วยวิธีนี้อยู่ภายในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี และถ้าหากกลุ่มการจัดการขยะใดยัง

ไม่มีความพร้อมในการก่อสร้างโรงไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิง RDF ก็สามารถนำไปขายต่อให้กับกลุ่มการจัดการขยะที่มีความพร้อมหรือขายให้กับโรงงานอุตสาหกรรม เช่น โรงงานผลิตปูนซีเมนต์ได้ ซึ่งเป็นการสร้างรายได้ให้กับท้องถิ่นอีกทางหนึ่ง

- สำหรับพื้นที่ก่อสร้างโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะและโรงงานผลิตขยะเชื้อเพลิงควรมีการศึกษาความเหมาะสมในด้านสถานที่ตั้ง การยอมรับของประชาชนในพื้นที่ และหากเป็นไปได้ควรก่อสร้างในพื้นที่ที่เป็นพื้นที่สำหรับการกำจัดขยะเดิม

- ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม โดยโครงการทั้งหมดต้องผ่านขั้นตอนประชาพิจารณ์และได้รับความเห็นชอบจากประชาชนแล้ว

(2.2) ส่งเสริมการลงทุนร่วมจากภาคเอกชนในการกำจัดขยะมูลฝอย และนำขยะมูลฝอยมาใช้ประโยชน์

(2.3) สนับสนุนภาคเอกชนดำเนินธุรกิจการจัดการขยะมูลฝอย

(2.4) ปรับปรุงกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้องกับอัตราค่าธรรมเนียม ค่าบริการเก็บขนส่งและกำจัดให้สอดคล้องกับค่าดำเนินการ รวมถึงออกเทศบัญญัติหรือข้อบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการจัดการขยะและของเสียอันตราย

(2.5) ปลุกฝังทัศนคติที่ถูกต้องแก่เยาวชน โดยให้การศึกษาและรณรงค์ให้เกิดความร่วมมือปฏิบัติในการจัดการขยะ รวมทั้งให้ประชาชนและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น

(2.6) ฝึกอบรมเพิ่มพูนความรู้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐและเอกชน

(3) เป้าหมายและตัวชี้วัด

เป้าหมายและตัวชี้วัดของมาตรการต่างๆ ด้านการกำจัดขยะมีดังนี้

(3.1) การบริหารจัดการขยะมูลฝอยแบบกลุ่มพื้นที่

- มีการทำข้อตกลงการกำจัดขยะร่วมกันขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละกลุ่มการจัดการขยะ

- มีการจัดตั้งโรงงานผลิตขยะเชื้อเพลิงในแต่ละกลุ่มการจัดการขยะ

(3.2) ปรับปรุงกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้องกับอัตราค่าธรรมเนียมค่าบริการเก็บขนส่งและกำจัดให้สอดคล้องกับค่าดำเนินการ

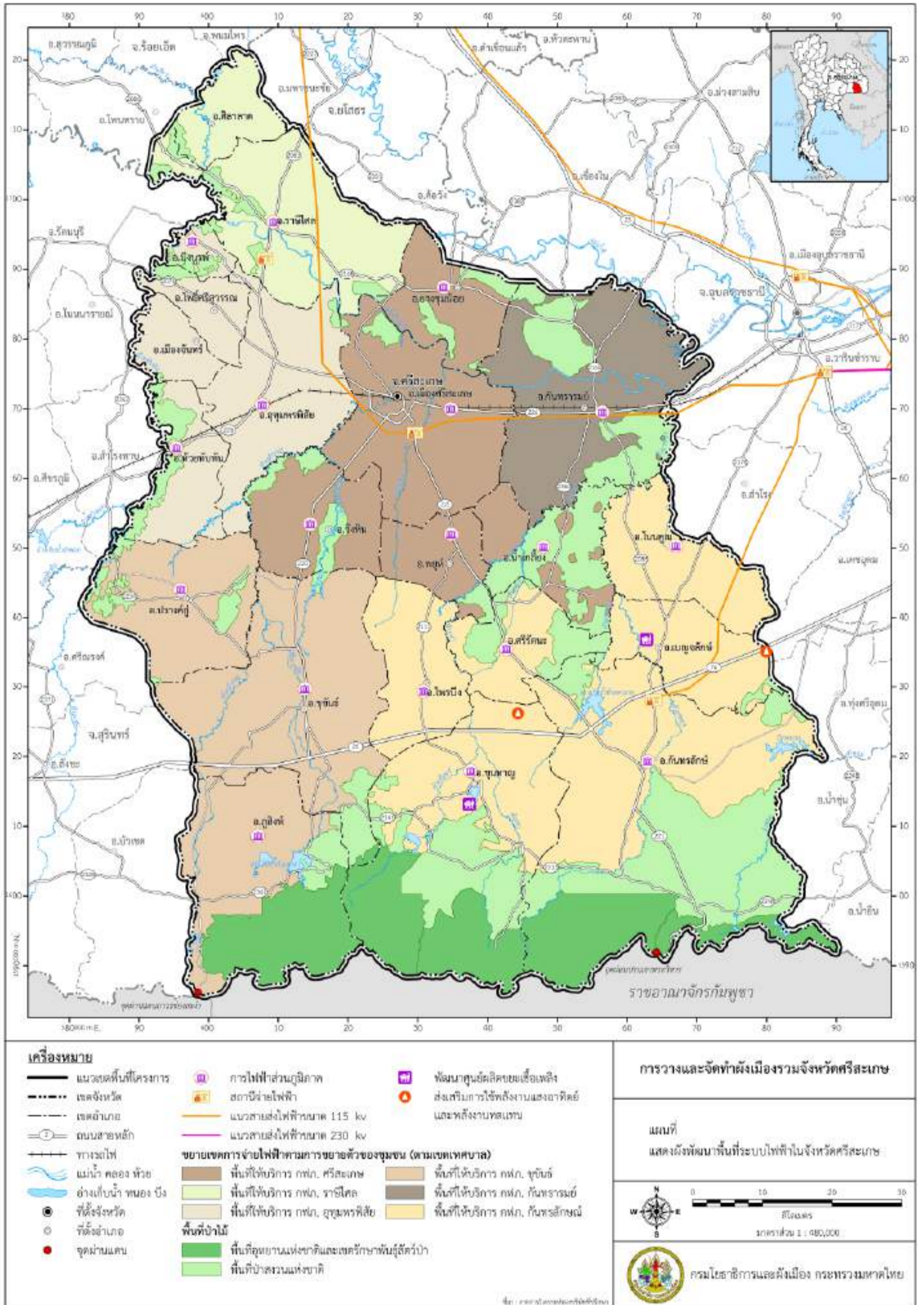
- มีการออกขอบัญญัติท้องถิ่นให้มีการคัดแยกขยะมูลฝอย

- มีการออกขอบัญญัติท้องถิ่นในการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม ค่าบริการเก็บขนส่งและกำจัดให้สอดคล้องกับค่าดำเนินการ

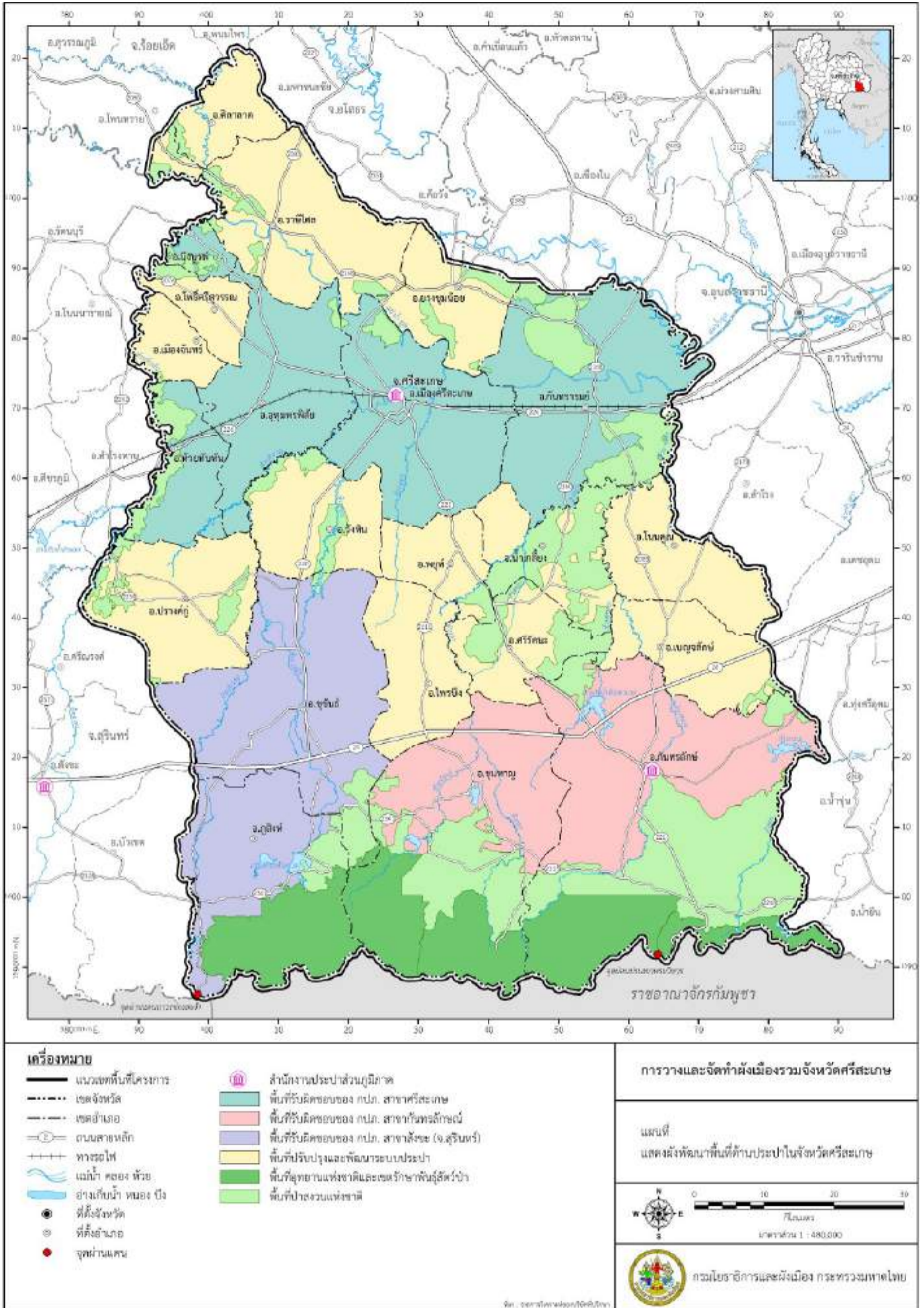
- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่ง มีมาตรการเพื่อการป้องกัน และแก้ไขปัญหาการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตราย

(3.3) ปลุกฝังทัศนคติที่ถูกต้องแก่เยาวชน โดยให้การศึกษาและรณรงค์ให้เกิดความร่วมมือปฏิบัติในการจัดการขยะ รวมทั้งให้ประชาชนและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น

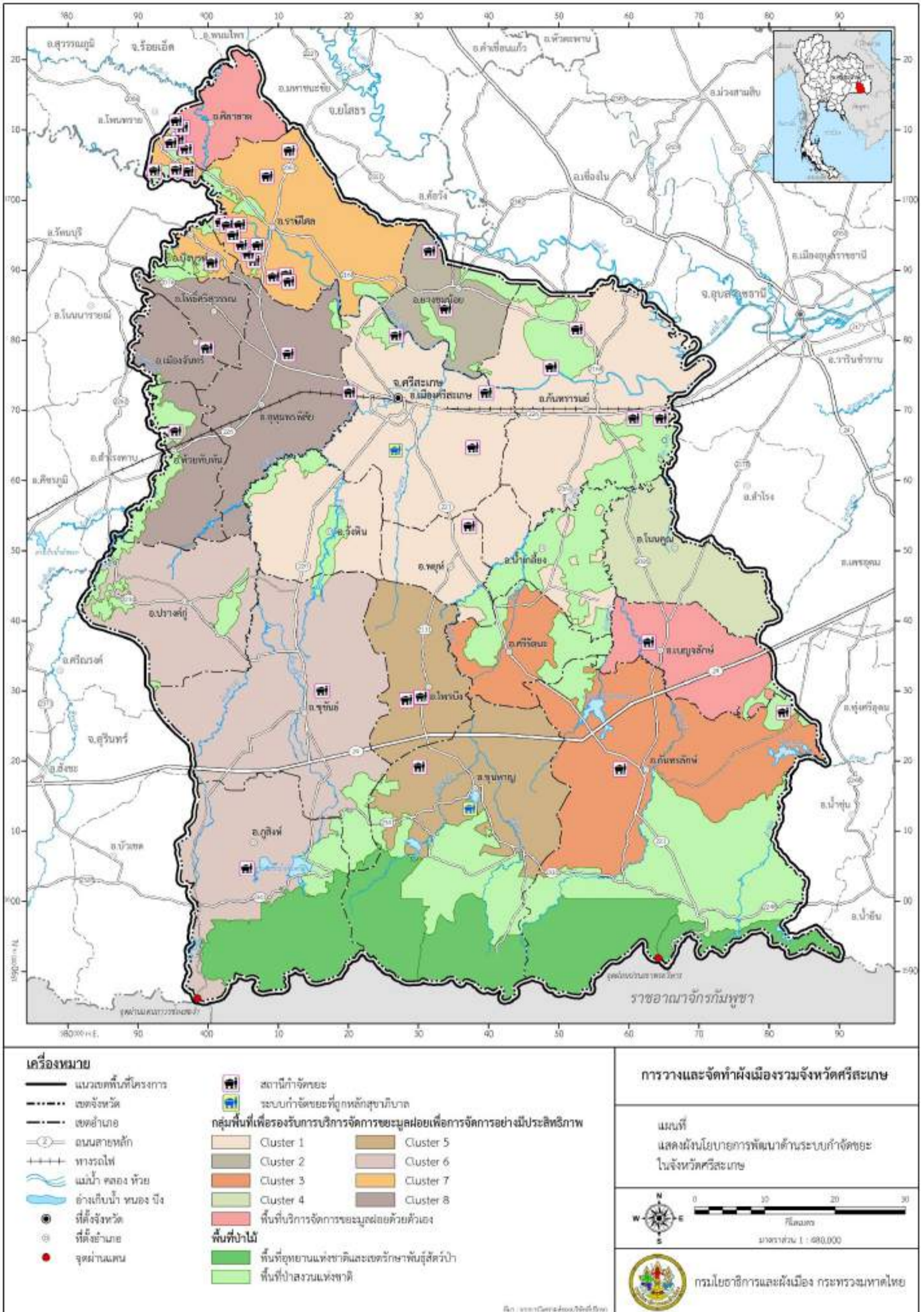
- มีการจัดการขยะเป็นรูปธรรมในโรงเรียนและสถานศึกษาทุกแห่ง

แผนที่ 6.2.7-1 ผังพัฒนาพื้นที่ด้านระบบไฟฟ้า จังหวัดศรีสะเกษ

แผนที่ 6.2.7-2 ผังพัฒนาพื้นที่ด้านระบบประปา จังหวัดศรีสะเกษ

แผนที่ 6.2.7-3 ผังพัฒนาพื้นที่ด้านระบบกาจัดขยะ จังหวัดศรีสะเกษ

4) การบำบัดน้ำเสีย

(1) แนวทางการพัฒนา

จากข้อมูลการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำของแหล่งน้ำต่างๆ ในจังหวัดศรีสะเกษของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 11 (นครราชสีมา) และกรมควบคุมมลพิษ พบว่าลำน้ำสายหลักในจังหวัดศรีสะเกษที่ไหลผ่านชุมชนขนาดใหญ่จะมีคุณภาพน้ำเสื่อมโทรมลง โดยเฉพาะบริเวณท้ายน้ำ มีคุณภาพเสื่อมโทรมเป็นอย่างมาก ดังนั้นทางจังหวัดศรีสะเกษควรจะต้องมีการติดตั้งระบบบำบัดน้ำเสียชุมชนเพื่อบำบัดน้ำเสียของชุมชนต่างๆ ให้อยู่ในเกณฑ์ ตามมาตรฐานของกรมควบคุมมลพิษ ก่อนปล่อยลงสู่แหล่งน้ำธรรมชาติ

จากการคาดการณ์ปริมาณน้ำเสียของจังหวัดศรีสะเกษในปี พ.ศ.2580 อาจมีปริมาณสูงถึง 134,595 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน

แนวทางการพัฒนาและป้องกันการเกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมในส่วนของปริมาณน้ำเสียที่จะเพิ่มขึ้น เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของประชากรและโรงงานอุตสาหกรรม สามารถดำเนินการได้ ดังนี้

(1.1) วางแนวทางในการจัดการน้ำเสียตามประเภทของแหล่งกำเนิดน้ำเสีย

(1.2) วางโครงข่ายท่อรวบรวมน้ำเสียเพื่อรองรับการขยายตัวของเมือง

(1.3) ลดปริมาณน้ำเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม พื้นที่เกษตร และพัฒนากระบวนการบำบัดน้ำเสียจากพื้นที่เกษตร

(1.4) พัฒนาแนวทางในการนำน้ำเสียที่ผ่านการบำบัดแล้วกลับมาใช้ประโยชน์

(1.5) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสะอาด เพื่อลดปริมาณของเสีย

(2) มาตรการ

(2.1) การจัดการน้ำเสียจากชุมชน

- ก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียรวมศูนย์ในชุมชนขนาดใหญ่และใช้ระบบบำบัดน้ำเสียแบบกลุ่มอาคารหรือระบบบำบัดน้ำเสียแบบประจำอาคารสำหรับชุมชนขนาดเล็ก

สำหรับพื้นที่เป้าหมายที่ต้องมีการจัดสร้างระบบบำบัดน้ำเสียในจังหวัดศรีสะเกษ มีดังนี้

- ลดค่าความสกปรกของน้ำเสีย ณ แหล่งกำเนิด โดยการติดตั้งถังดักไขมัน ทั้งในอาคารเก่าและอาคารที่ก่อสร้างขึ้นใหม่ในทุกองค์ปกครองส่วนท้องถิ่น

- จัดหามาตรการในการจัดเก็บค่าบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสม และเป็นที่ยอมรับจากประชาชนในแต่ละพื้นที่ที่มีระบบบำบัดน้ำเสียชุมชน

ตารางที่ 6.2.7-4 พื้นที่เป้าหมายที่ต้องมีการจัดสร้างระบบบำบัดน้ำเสีย

การดำเนินการ	พ.ศ.2565	พ.ศ.2570	พ.ศ.2575	พ.ศ.2580
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ควรมีการพัฒนาบบบำบัดน้ำเสียชุมชน (ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง)	- ทม.ศรีสะเกษ (อ.เมือง) - ทต.เมืองซุขันธ์ (อ.ซุขันธ์) - ทต.เมืองคง (อ.ราชสีห์) - ทม.กันทรลักษณ์ (อ.กันทรลักษณ์) - ทต.ยางชุมน้อย (อ.ยางชุมน้อย)	- ทต.บึงบูรพ์ (อ.บึงบูรพ์) - ทต.ห้วยทับทัน (อ.ห้วยทับทัน)	- ทต.ขุนหาญ (อ.ขุนหาญ) - ทต.สระกำแพงใหญ่ (อ.อุทุมพรพิสัย) - องค์กรปกครองส่วนตำบลที่มีศักยภาพ	- ทต.ไพรบึง (อ.ไพรบึง) - ทต.ปรางค์กู๋ (อ.ปรางค์กู๋) - องค์กรปกครองส่วนตำบลที่มีศักยภาพ

ที่มา : วิเคราะห์โดยบริษัทที่ปรึกษา, พ.ศ.2561

(2.3) การจัดการน้ำเสียจากอุตสาหกรรมและการควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อให้เกิดความสะอาดและเกิดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการน้ำเสียจากโรงงานและพื้นที่อุตสาหกรรม

- กำหนดให้โรงงานที่อยู่นอกนิคมอุตสาหกรรมต้องมีระบบบำบัดน้ำเสียของตนเอง
- กำหนดให้โรงงานที่มีมลพิษสูงต้องตั้งอยู่ในนิคมอุตสาหกรรม และเขตประกอบการอุตสาหกรรม เพื่อให้สามารถควบคุมและจัดการมลพิษได้อย่างเหมาะสม
- ติดตามตรวจสอบและเข้มงวดในการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อควบคุมการระบายน้ำทิ้งให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด
- ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสะอาด เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการผลิตและลดจำนวนของเสียจากการผลิต
- ใช้กลไกกองทุนสิ่งแวดล้อมในการพิจารณาให้สินเชื่อเงินอุดหนุนและสิทธิประโยชน์แก่ผู้ประกอบการที่มีการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมจากกิจการของตนเอง
- สนับสนุนการนำน้ำเสียที่เกิดขึ้นจากกระบวนการผลิตมาผลิตพลังงานทดแทน และส่งเสริมการนำน้ำที่บำบัดแล้วกลับไปใช้ประโยชน์ เพื่อลดมลภาวะที่จะระบายออกสู่แหล่งน้ำหรือสิ่งแวดล้อม

(2.3) ลดปริมาณมลพิษและสารตกค้างจากแหล่งกำเนิดและกระบวนการผลิตในภาคเกษตร

- รณรงค์ให้เกษตรกรลดการใช้สารเคมีหรือใช้สารเคมีในกลุ่มที่มีผลกระทบต่อความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อมน้อยลง ใช้สารสกัดชีวภาพให้มากขึ้น และให้ความรู้ที่ถูกต้องแก่เกษตรกรในการป้องกันอันตรายจากการใช้สารเคมี เพื่อลดต้นทุนการผลิตและสร้างความปลอดภัยในสุขภาพของผู้ผลิตและผู้บริโภค รวมทั้งลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
- กำหนดให้ผู้ประกอบการต้องจัดแผนปฏิบัติการการจัดการน้ำทิ้ง เพื่อใช้ในการกำกับดูแลและควบคุมปัญหาที่เกิดขึ้น
- ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการปรับปรุงกระบวนการผลิตให้เป็นกระบวนการผลิตที่สะอาด
- พัฒนาวีธีการประเมินมลพิษจากแหล่งกำเนิดน้ำเสียที่ไม่มีจุดกำเนิดที่แน่นอน เพื่อเป็นข้อมูลสนับสนุนการกำหนดเกณฑ์ปฏิบัติที่ดีด้านสิ่งแวดล้อม
- สร้างโอกาสทางการตลาดให้กับสินค้าทางการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การทำเกษตรอินทรีย์ การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี โดยการให้เครื่องหมายหรือตราคุณภาพที่ได้รับการรับรองและเป็นที่ยอมรับ การสร้างตลาดสีเขียวเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าดังกล่าว เพื่อเป็นแรงจูงใจด้านราคาให้เกษตรกรปรับเปลี่ยนรูปแบบการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการสนับสนุนด้านการลงทุน เทคโนโลยีและองค์ความรู้ให้กับเกษตรกรเพื่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติ

(2.4) การส่งเสริมและเพิ่มความรู้ให้กับผู้ประกอบการเพื่อสร้างจิตสำนึกและการมีส่วนร่วมในการจัดการน้ำทิ้ง

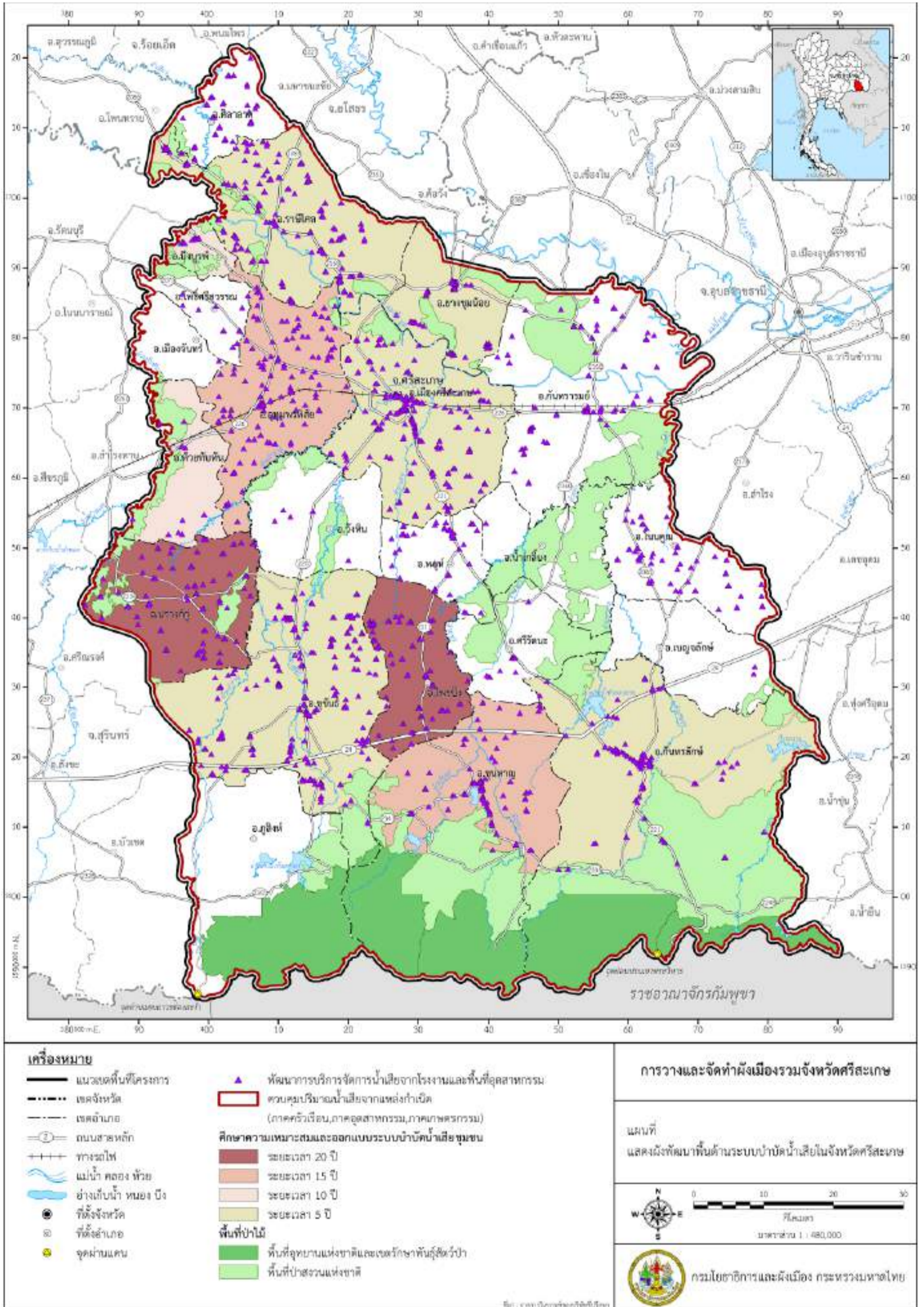
(2.5) การส่งเสริมให้ประชาชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลสิ่งแวดล้อม เช่น การจัดตั้งกลุ่มติดตามตรวจสอบการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำในชุมชนต่างๆ ที่อยู่ติดกับแหล่งน้ำ

(3) เป้าหมายและตัวชี้วัด

เป้าหมายและตัวชี้วัดของมาตรการต่างๆ ด้านการกำจัดของเสียมีดังนี้

(3.1) แหล่งน้ำผิวดินของจังหวัดศรีสะเกษมีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์พอใช้ขึ้นไป

(3.2) น้ำเสียจากชุมชนที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่างๆ จะต้องผ่านการบำบัดน้ำเสีย ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 และน้ำเสียจากอุตสาหกรรมจะต้องผ่านการบำบัดน้ำเสียทั้งหมด

แผนที่ 6.2.7-4 ผังพัฒนาพื้นที่ด้านระบบบำบัดน้ำเสีย จังหวัดศรีสะเกษ

5) การบริการด้านการศึกษา

(1) แนวทางการพัฒนา

จังหวัดศรีสะเกษมีการให้บริการด้านการศึกษา 3 รูปแบบ ได้แก่ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการจัดการศึกษาตามอัธยาศัย มีการจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับก่อน ประถมศึกษาจนถึงระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา โดยเฉพาะในระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา ส่วนใหญ่จะกระจุกตัวอยู่ในอำเภอเมืองศรีสะเกษ และอำเภอกันทรลักษ์ ทำให้ประชาชนที่ต้องการศึกษาในระดับสูงและอยู่ในพื้นที่ห่างไกลออกไปเกิดความไม่สะดวกในการเข้าถึงการให้บริการ พร้อมทั้งกระจาย สถานศึกษาในพื้นที่ที่มีรัศมีการให้บริการทางด้านการศึกษาต่ำกว่ามาตรฐาน

แนวทางการพัฒนาด้านการศึกษาของจังหวัดศรีสะเกษมีดังนี้

- กระจายสถานศึกษาทุกระดับอย่างทั่วถึงและได้มาตรฐานตามเกณฑ์ระดับบริการ ที่เหมาะสมเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนประชากรในอนาคต
- ขยายการบริการด้านการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา เพื่อเตรียมกำลัง แร่งงานและกำลังคนระดับปริญญาให้สอดคล้องกับการลงทุนในส่วนภูมิภาค โดยเฉพาะการพัฒนาที่มุ่งเน้น ด้านการค้าชายแดน การขนส่งต่อเนื่อง และอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร
- พัฒนาศูนย์การเรียนรู้รูปแบบการเรียนการสอน และส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้ ในรูปแบบต่างๆ เช่น ค่ายพัฒนาวิชาการ และกิจกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
- พัฒนาหลักสูตรการเรียนและการฝึกอบรมให้สอดคล้องกับความต้องการของ ตลาดแรงงานในพื้นที่ มุ่งเน้นผลิตบุคคลที่มีทักษะและความชำนาญทางวิชาชีพ พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับ มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ

(2) มาตรการ

(2.1) การพัฒนาสถานศึกษาทุกระดับอย่างทั่วถึงและได้มาตรฐาน พร้อมทั้งเพิ่มจำนวน สถานศึกษาให้ได้จำนวนตามมาตรฐานผังเมือง โดยการเพิ่มขึ้นของประชากรวัยเรียนในอนาคต และรัศมีการ ให้บริการของสถานศึกษาของจังหวัดศรีสะเกษพบว่ามีการกระจายตัวและครอบคลุมทุกพื้นที่ แต่จาก การคาดการณ์จำนวนประชากรเมื่อเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานผังเมืองรวม พ.ศ.2549 ยังพบว่า ในปี พ.ศ. 2580 จะมีความต้องการสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษาเพิ่มขึ้นจากในปัจจุบัน เพื่อให้ครอบคลุมพื้นที่ที่อยู่ นอกรัศมีการให้บริการ เพื่อเร่งขยายการผลิตกำลังคนระดับกลางที่มีคุณภาพ ให้สอดคล้องกับความต้องการ ของตลาดแรงงานและแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจ เพื่อรองรับการเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ และ ความต้องการของตลาดแรงงานทั้งภาคเกษตร อุตสาหกรรม การค้าและการบริการ โดยอาจส่งเสริมให้ภาคเอกชน เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดตั้งสถาบันศึกษาและการใช้สถานประกอบการเป็นพื้นที่สำหรับการเรียนรู้ภาคปฏิบัติ/ ภาคทฤษฎี โดยการออกแบบหลักสูตรร่วมกันระหว่างสถานศึกษาและสถานประกอบการ

ทั้งนี้การจัดตั้งสถานศึกษาแห่งใหม่มีหลายปัจจัยเข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น งบประมาณที่ดิน นโยบาย สนับสนุน เป็นต้น ดังนั้นการเพิ่มจำนวนสถานศึกษาจึงจำเป็นต้องศึกษาความเหมาะสมอีกครั้ง

(2.2) พัฒนาศูนย์การเรียนรู้รูปแบบการเรียนการสอนและส่งเสริมกิจกรรม การเรียนรู้ในรูปแบบต่างๆ โดยการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้เป็นระบบให้สอดคล้องกับความต้องการใน การจัดการศึกษาทุกระดับ ทุกประเภท ตามมาตรฐานวิชาชีพ เพิ่มศักยภาพบุคลากรทางการศึกษาดำแหน่ง ครูผู้สอน ทั้งภาครัฐและเอกชนให้มีวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างแท้จริง มีการนำเทคนิค การสอน และนวัตกรรมทางการศึกษาที่เหมาะสมมาใช้อย่างต่อเนื่อง

- พัฒนาศักยภาพของครูผู้สอนให้มีความรู้ด้านภาษาต่างประเทศอย่างกว้างขวางสร้างความร่วมมือ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาการ

- จัดการฝึกอบรมครูด้านวิธีการสอนในวิชา/สาขาวิชาที่รับผิดชอบอย่างต่อเนื่องเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและพัฒนาด้านทักษะวิธีการสอน

- ส่งเสริมให้ครูมีการผลิต และพัฒนาสื่อการเรียนการสอนต้นแบบทุกสาขาวิชาหลัก และทุกระดับการศึกษาเพื่อให้มีคุณภาพและมาตรฐานใกล้เคียงกัน

(2.3) พัฒนาหลักสูตรการเรียนและการฝึกอบรม เพื่อเตรียมความพร้อมของผู้เรียนสู่การเป็นกำลังคนด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และอาชีวศึกษาหลากหลายวิชาชีพ รองรับการพัฒนาของพื้นที่และสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

- จัดการศึกษาแบบทวิภาคี (โรงเรียนในโรงงาน) โดยวางแผนการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างสถานศึกษาและสถานประกอบการ โดยการเน้นการฝึกปฏิบัติงานในสถานประกอบการเป็นหลัก

- จัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมในลักษณะหลักสูตรระยะสั้น เน้นเรื่องการค้าขายระหว่างประเทศ เรื่องการสื่อสารเพื่อการค้าขายระหว่างประเทศ และความเข้าใจในการใช้ชีวิตและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละเชื้อชาติ เพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าต่อไป โดยให้มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษเป็นศูนย์การศึกษารองรับการเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษและ AEC เพราะมีโครงสร้างพื้นฐานในการให้บริการที่สมบูรณ์ มีบทบาทในการเชื่อมความสัมพันธ์ และความร่วมมือทางวิชาการ และการพัฒนากับสถาบันการศึกษาระหว่างประเทศ

- พัฒนาหลักสูตรการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาให้สอดคล้องกับการพัฒนาทางด้านการเกษตร อุตสาหกรรม การค้าและการบริการ นวัตกรรมและเทคโนโลยี พร้อมทั้งส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

(2.4) เพิ่มสัดส่วนผู้เรียนสายอาชีพให้สูงขึ้น ในการผลิตกำลังคนดังกล่าวจะต้องเป็นกำลังคนที่มีคุณภาพ เพื่อให้ได้ผลผลิตทางอาชีวศึกษาที่สามารถนำความรู้มาใช้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นแรงงานที่มีทักษะซึ่งจะช่วยให้ภาพลักษณ์ของการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาเป็นไปในทางที่ดี การเร่งพัฒนาคุณวุฒิวิชาชีพในแต่ละสาขา ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการเพิ่มคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา นอกจากนี้แล้วยังมีทักษะพิเศษอื่นๆ ที่จำเป็นและควรพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน เช่น ทักษะด้านการสื่อสาร ทักษะการใช้คอมพิวเตอร์ เป็นต้น

(3) ตัวชี้วัด

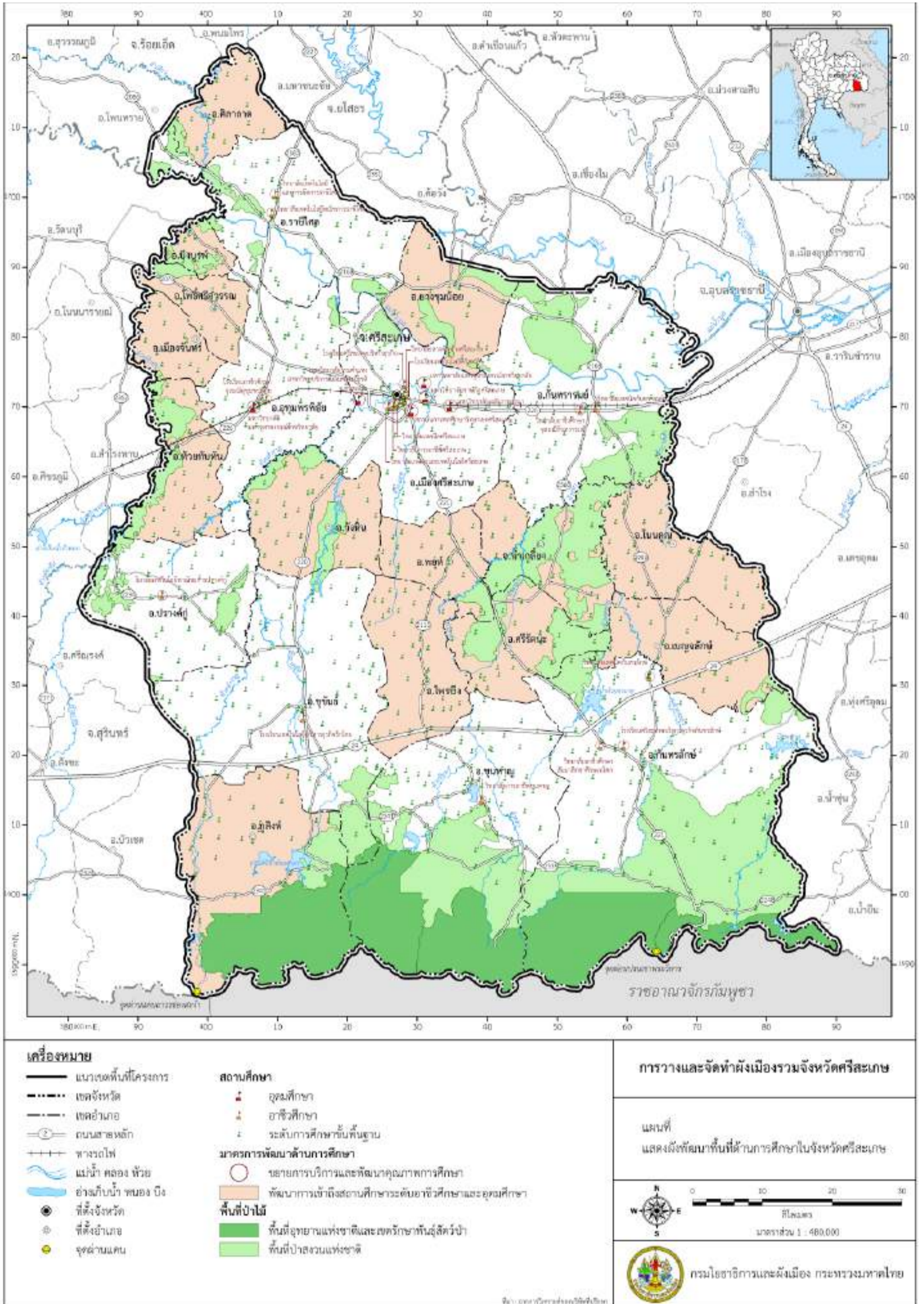
(3.1) จำนวนโรงเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาต่อจำนวนประชากรที่สอดคล้องกับมาตรฐานผังเมืองรวม

(3.2) จำนวนนักเรียนต่อบุคลากรทางการศึกษาต่อห้องเรียนเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน

(3.3) ร้อยละของผู้จบการศึกษาขั้นพื้นฐานเมื่อเทียบกับกลุ่มอายุเพิ่มขึ้น

(3.4) มีการจัดทำหลักสูตรในรูปแบบทวิภาคีในสถานศึกษาอาชีวศึกษาทุกแห่ง

(3.5) สัดส่วนผู้เรียนสายอาชีพ

แผนที่ 6.2.7-5 ผังพัฒนาพื้นที่ด้านการศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ

6) การบริการด้านสาธารณสุข

(1) แนวทางการพัฒนา

จากศักยภาพในการให้บริการด้านสาธารณสุขของจังหวัดศรีสะเกษ พบว่ามีสถานที่ให้บริการทางด้านสาธารณสุขตามเกณฑ์และมาตรฐานผังเมืองรวม สามารถให้บริการได้อย่างดี โดยมีสถานบริการสาธารณสุขให้บริการของโรงพยาบาลศูนย์ ทั้งนี้เมื่อพิจารณาแนวโน้มประชากรที่เพิ่มขึ้น คาดการณ์ได้ว่าความต้องการบริการด้านสาธารณสุขจะสูงขึ้นทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ จึงควรเน้นขยายการให้บริการสาธารณสุขและส่งเสริมสุขภาพตามกลุ่มอายุ สนับสนุนบทบาทของครอบครัว ประชาชน ชุมชน ให้มีศักยภาพในการส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรค มีวัฒนธรรมการดูแลสุขภาพสุขภาพ ร่วมสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดีต่อสุขภาพ จึงควรมีการเตรียมการพัฒนาการบริการสาธารณสุขดังนี้

(1.1) ขยายการให้บริการด้านสาธารณสุขทุกระดับอย่างทั่วถึงและได้มาตรฐาน ตามเกณฑ์ระดับบริการที่เหมาะสมเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนประชากรในอนาคต

(1.2) เพิ่มการกระจายตัวของทรัพยากรทางการแพทย์ ทั้งที่ตั้ง บุคลากร งบประมาณ เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่ชนบทมีการเข้าถึงการบริการได้อย่างสะดวกมากขึ้น

(1.3) ส่งเสริมและพัฒนาแพทย์แผนไทย

(1.4) ส่งเสริมการป้องกันและการควบคุมโรคติดต่อจากชายแดน เพื่อความปลอดภัยในการป้องกันโรคติดต่อหรือโรคที่เป็นอันตรายต่อพื้นที่

(1.5) ส่งเสริมบทบาทอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ในด้านการส่งเสริมสุขภาพอนามัยประชาชนในระดับชุมชนหมู่บ้าน

(2) มาตรการ

(2.1) ขยายและยกระดับการให้บริการด้านสาธารณสุขทุกระดับอย่างทั่วถึงและได้มาตรฐาน

- ยกระดับการให้บริการสาธารณสุขเพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชน
- ปรับระบบบริการพื้นฐานของรัฐเพื่อรองรับการสาธารณสุขมูลฐาน ระบบบริการของรัฐ และระบบบริหารจัดการที่มีอยู่แล้วของรัฐ จะต้องปรับให้เชื่อมต่อและรองรับงานสาธารณสุขมูลฐานด้วย เช่น การกระจายการให้บริการครอบคลุม การกระจายทรัพยากรลงสู่มวลชน และการจัดระบบส่งต่อผู้ป่วยที่มีประสิทธิภาพ เป็นต้น

- พัฒนาความร่วมมือเป็นเครือข่ายการบริการผสมผสานกับโรงพยาบาลขนาดเล็กในชุมชนลำดับรองลงไป สร้างความเข้มแข็งของระบบส่งต่อ ผสานกับการพัฒนาสถานบริการสาธารณสุขเฉพาะทางในพื้นที่ศักยภาพ

(2.2) เพิ่มการกระจายตัวของทรัพยากรทางการแพทย์

- กระจายบุคลากรทางสาธารณสุข โดยเฉพาะแพทย์และพยาบาลให้ทั่วถึงในระดับโรงพยาบาลชุมชน อย่างน้อยที่สุดให้ได้ค่าเท่ากับค่าเฉลี่ยสัดส่วนบุคลากรทางการแพทย์ต่อประชากรของประเทศ

- เพิ่มบทบาทของประชาชน ชุมชน ท้องถิ่น และภาคีเครือข่ายสุขภาพให้มีศักยภาพ มีความเข้มแข็งในการส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรค มีการติดตามดำเนินกิจกรรมต่างๆ ให้ประชาชนในหมู่บ้านได้รู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมช่วยเหลืองานด้านสาธารณสุข ทั้งด้านกำลังคน กำลังเงิน และวัสดุอุปกรณ์

- สร้างหลักประกันสุขภาพแก่ประชาชนอย่างทั่วถึง

(2.3) ส่งเสริมแพทย์ทางเลือกและแพทย์แผนไทย

- พัฒนากระบวนการวิจัยและพัฒนาทางด้านพืชสมุนไพร

- ส่งเสริมให้เกิดธุรกิจการให้บริการสุขภาพที่มีมาตรฐานเพื่อการแข่งขันในระดับจังหวัดและภูมิภาค

(2.4) ป้องกันและเฝ้าระวังปัญหาสาธารณสุขชายแดน

- จัดตั้งศูนย์ป้องกันและการควบคุมโรคติดต่อจากชายแดนในพื้นที่ เช่น วัณโรค เหาซ้าง มาลาเรีย เป็นต้น โดยพัฒนาบุคลากรทางการแพทย์หรือบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการป้องกันและการควบคุมโรคติดต่อระหว่างชายแดน ภายใต้การดูแลของกรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

- ประสานความร่วมมือระหว่างจังหวัดกับประเทศเพื่อนบ้าน

- พัฒนาเครือข่ายและระบบการเฝ้าระวังฯ ในพื้นที่ชายแดนระหว่างประเทศ

ประกอบด้วยหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภาครัฐราชการ (ภายในและภายนอกกระทรวงสาธารณสุข) อาทิเช่น สำนักงานป้องกันควบคุมโรค สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลและภาคเอกชน หรือองค์กรเอกชน ท้องถิ่น ตัวแทนของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านหรือผู้นำชุมชน

(2.5) ส่งเสริมบทบาทอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน

- ส่งเสริมบทบาทของเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลและอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านให้ปฏิบัติงานเชิงรุก ในการส่งเสริมสุขภาพในท้องถิ่นและชุมชน การดูแลเด็ก ผู้สูงอายุ คนพิการการดูแลผู้ป่วยในโรงพยาบาล และการเฝ้าระวังโรคในชุมชน โดยเฉพาะโรคมะเร็ง และเนื้องอกทุกชนิด ปอดอักเสบและโรคอื่นๆ ของปอด ความดันเลือดสูง และโรคหลอดเลือดในสมอง

- สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่าง อสม. กับชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาสาสมัครต่างๆ ในการพัฒนาระบบการติดตาม เฝ้าระวัง และป้องกันโรค ทั้งโรคอุบัติใหม่และอุบัติซ้ำ โดยจัดให้มีสวัสดิการค่าตอบแทนให้แก่ อสม. เพื่อสร้างแรงจูงใจ หนุนเสริมให้ปฏิบัติงานได้อย่างคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ

(3) ตัวชี้วัด

(3.1) จำนวนสถานบริการสาธารณสุขต่อจำนวนประชากรที่สอดคล้องกับมาตรฐานผังเมืองรวม

(3.2) จำนวนประชากรต่อบุคลากรทางการแพทย์เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน

(3.3) ร้อยละของประชากรที่มีหลักประกันสุขภาพ

(3.4) มีสถานบริการด้านสาธารณสุขประเภทการแพทย์ทางเลือก และแพทย์แผนไทย

ที่ได้มาตรฐาน

(3.5) มีเครือข่ายและระบบการเฝ้าระวังฯ ในพื้นที่ชายแดน

(3.6) มีอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน

7) แหล่งนันทนาการและพักผ่อนหย่อนใจ

(1) แนวทางการพัฒนา

ถึงแม้ว่าปริมาณสถานที่นันทนาการและพักผ่อนหย่อนใจที่มีอยู่จะสามารถรองรับความต้องการในปัจจุบันได้แต่ยังไม่เพียงพอ ประกอบกับแนวโน้มปริมาณที่มากขึ้นอาจทำให้การบริการที่มีอยู่เดิมด้อยลง ทั้งด้านคุณภาพและปริมาณ จนอาจไม่เพียงพอต่อความต้องการในอนาคตได้ ดังนั้นจึงต้องมีการเตรียมการและดูแลรักษาแหล่งนันทนาการ และพักผ่อนหย่อนใจที่มีอยู่เดิมให้คงอยู่ในสภาพสมบูรณ์ รวมทั้งจัดหาแหล่งใหม่เพิ่มเติมในอนาคตโดยมีแนวทางดังนี้

(1.1) การจัดการพื้นที่สีเขียวและพื้นที่นันทนาการให้กับชุมชน และเมืองให้ได้มาตรฐาน

(1.2) ปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ของสวนสาธารณะและสนามกีฬา เพื่อเป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจ เป็นสถานที่ออกกำลังกาย และเป็นแหล่งท่องเที่ยว

(1.3) สนับสนุนส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ การบำรุงรักษา การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อมอย่างยั่งยืน

(2) มาตรการ

(2.1) มาตรการเพิ่มพื้นที่สีเขียว

- ทุกส่วนราชการทั้งหน่วยงานส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และท้องถิ่นเร่งรัดนำร่องการเพิ่มพื้นที่สีเขียวในสถานที่ราชการให้เป็นตัวอย่างแก่ชุมชน พร้อมทั้งส่งเสริมการใช้พื้นที่สาธารณะที่ราชพัสดุ และที่ดินของเอกชนเพื่อพัฒนาเป็นพื้นที่สวนสาธารณะ/สวนหย่อม

- พัฒนาพื้นที่โล่งว่าง พื้นที่สาธารณะ สวนสาธารณะเดิม พื้นที่ว่างริมถนน เกาะกลางถนนริมคลอง เพื่อให้เกิดความสวยงามน่าอยู่อาศัยและเป็นแหล่งนันทนาการและพักผ่อนหย่อนใจของคนในชุมชน

- สนับสนุนให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการเพิ่มพื้นที่สีเขียว ด้วยการให้สิทธิองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้าดำเนินการ หรือเจ้าของที่ดินดำเนินการเอง

(2.2) ปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ของสวนสาธารณะและสนามกีฬาให้เหมาะสมกับการใช้งาน

- พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของสวนสาธารณะ สถานบริการด้านการกีฬาและนันทนาการ เช่น มีระบบไฟฟ้าส่องสว่างที่เพียงพอ มีพื้นที่สนามที่เหมาะสมกับการกีฬากอล์ฟ

- เพิ่มอุปกรณ์กีฬาในชุมชนต่างๆ ให้เพียงพอต่อการใช้งาน

- จัดกิจกรรมการปลูกต้นไม้ในพื้นที่ต่างๆ เนื่องในโอกาสและวาระสำคัญต่างๆ

- มีการจัดการด้านการรักษาความปลอดภัยในสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ

- การจัดองค์ประกอบของสถานที่พักผ่อนหย่อนใจจะต้องมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน คือ คุณภาพโดยรวมแล้วทุกส่วนสามารถส่งเสริมซึ่งกันและกัน ทำให้ผู้ใช้สถานที่เกิดความสบายใจ

- การเข้าถึงบริเวณหรือพื้นที่ต่างๆ ในสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ เข้าถึงได้ง่ายและมีลักษณะเปิดโล่งเพื่อความปลอดภัย

ด้วยความเจริญทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ทำให้ประชากรและนักท่องเที่ยวในจังหวัดศรีสะเกษมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี ถึงแม้ว่าปริมาณสถานที่นันทนาการและพักผ่อนหย่อนใจที่มีอยู่จะสามารถรองรับความต้องการในปัจจุบันได้เป็นอย่างดี แต่ด้วยแนวโน้มปริมาณที่มากขึ้นอาจทำให้การบริการที่มีอยู่เดิมด้อยลง ทั้งด้านคุณภาพและปริมาณ จนอาจไม่เพียงพอต่อความต้องการในอนาคตได้ ดังนั้นจึงต้องมีการเตรียมการและดูแลรักษาแหล่งนันทนาการและพักผ่อนหย่อนใจที่มีอยู่เดิมให้คงอยู่ในสภาพสมบูรณ์ รวมทั้งจัดหาแหล่งใหม่เพิ่มเติมในอนาคต โดยจากการพิจารณาจากจำนวนประชากรและความต้องการพื้นที่สวนสาธารณะ ซึ่งในอีก 20 ปีข้างหน้า (พ.ศ.2580) พบว่าควรจะต้องมีการจัดการด้านพื้นที่สวนสาธารณะในอำเภอต่างๆ โดยอำเภอที่มีความต้องการพื้นที่สวนสาธารณะมากที่สุด ได้แก่ อำเภอกันทรลักษ์ ซึ่งสอดคล้องกับความหนาแน่นของประชากร รองลงมาได้แก่ อำเภอขุขันธ์ อำเภอเมืองศรีสะเกษ และอำเภอขุนหาญตามลำดับ

(3) ตัวชี้วัด

เมืองหรือชุมชนขนาดกลางที่มีประชากร 20,001-40,000 คน ควรมีสวนสาธารณะพื้นที่มากกว่า 3 ไร่ต่อ 1,000 คน สำหรับเมืองหรือชุมชนขนาดเล็กที่มีประชากร 8,001-20,000 คน ควรมีพื้นที่สวนสาธารณะหรือสวนหย่อมต่อประชากรต้องไม่น้อยกว่า 2 ไร่ ต่อประชากร 1,000 คน (สำนักมาตรฐานกรมโยธาธิการและผังเมือง พ.ศ.2549)

8) ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

(1) แนวทางการพัฒนา

การพัฒนาด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของจังหวัดศรีสะเกษ จะต้องเน้นการพัฒนาความพร้อมและความทันสมัยของเครื่องมือและอุปกรณ์ เพื่อให้มีประสิทธิภาพและความพร้อมในการเผชิญเหตุ ทั้งที่เกิดจากภัยธรรมชาติและการทำงานของมนุษย์ การเสริมสร้างจิตสำนึกในเรื่องความปลอดภัย การให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการวางแผนการแก้ปัญหาอุบัติภัยตั้งนั้นแนวทางการพัฒนาด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินจะมีดังนี้

(1.1) ในการป้องกันและลดการเกิดอาชญากรรม สามารถกระทำได้โดยลดพื้นที่ล่อแหลมต่อการเกิดอาชญากรรม เช่น พื้นที่ที่มีแสงสว่างไม่เพียงพอ รวมถึงการติดตั้งกล้องวงจรปิดในสถานที่ต่างๆ เพื่อเป็นการป้องปรามและใช้สำหรับตรวจสอบเหตุการณ์ความผิดปกติต่างๆ

(1.2) ในส่วนของการป้องกันสาธารณภัย จะต้องมีการเตรียมกำลังคนและเครื่องมือให้มีความพร้อมในการช่วยเหลือประชาชนเมื่อเกิดสาธารณภัยต่างๆ

(1.3) ส่งเสริมการเรียนรู้ การทบทวน ตลอดจนเข้าสู่กระบวนการกำหนดแผนป้องกันและแก้ไขปัญหา สาธารณภัยด้วยการมีส่วนร่วมระหว่างภาครัฐกับภาคประชาชน

(2) มาตรการ

การแก้ไขปัญหาด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ ไม่สามารถเสนอออกมาเป็นเชิงกายภาพหรือกำหนดตำแหน่งที่ต้องการแก้ไขปัญหาที่แน่นอนได้ เนื่องจากปัญหาเกิดในลักษณะสุ่ม ไม่มีรูปแบบที่แน่นอน แต่อย่างไรก็ตามเพื่อลดพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม และป้องกันสาธารณภัยต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นควรมีมาตรการต่างๆดังนี้

(2.1) เฝ้าระวังและลดพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม โดยการจัดเจ้าหน้าที่สายตรวจออกตรวจตราพื้นที่ที่เป็นจุดเสี่ยงภัย การปรับปรุงสภาพแวดล้อมเพื่อลดพื้นที่เสี่ยง เช่น การติดตั้งไฟฟ้าแสงสว่าง และการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) รวมทั้งส่งเสริมการมีส่วนร่วมภาคประชาชนในการเฝ้าระวังเหตุและการป้องกันตนเอง

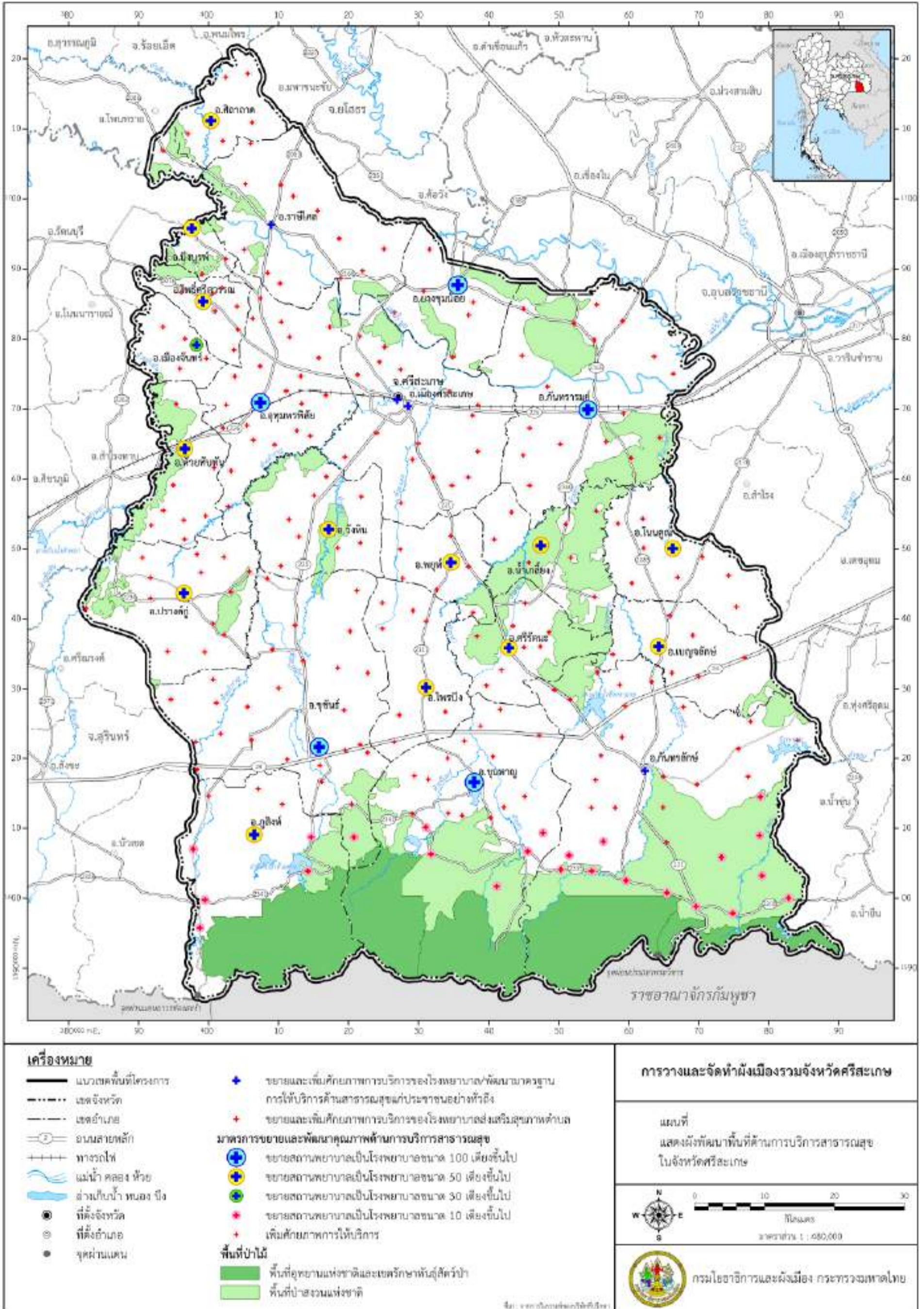
(2.2) ส่งเสริมมาตรการลดอุบัติเหตุทางถนนในถนนสายประธานและถนนสายหลัก

(2.3) เพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยการจัดเตรียมความพร้อมทั้งอาคารสถานที่ อุปกรณ์ ยานพาหนะ เทคโนโลยี ระบบการสื่อสารและฐานข้อมูลในการปฏิบัติงาน ตลอดจนการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยต่างๆ

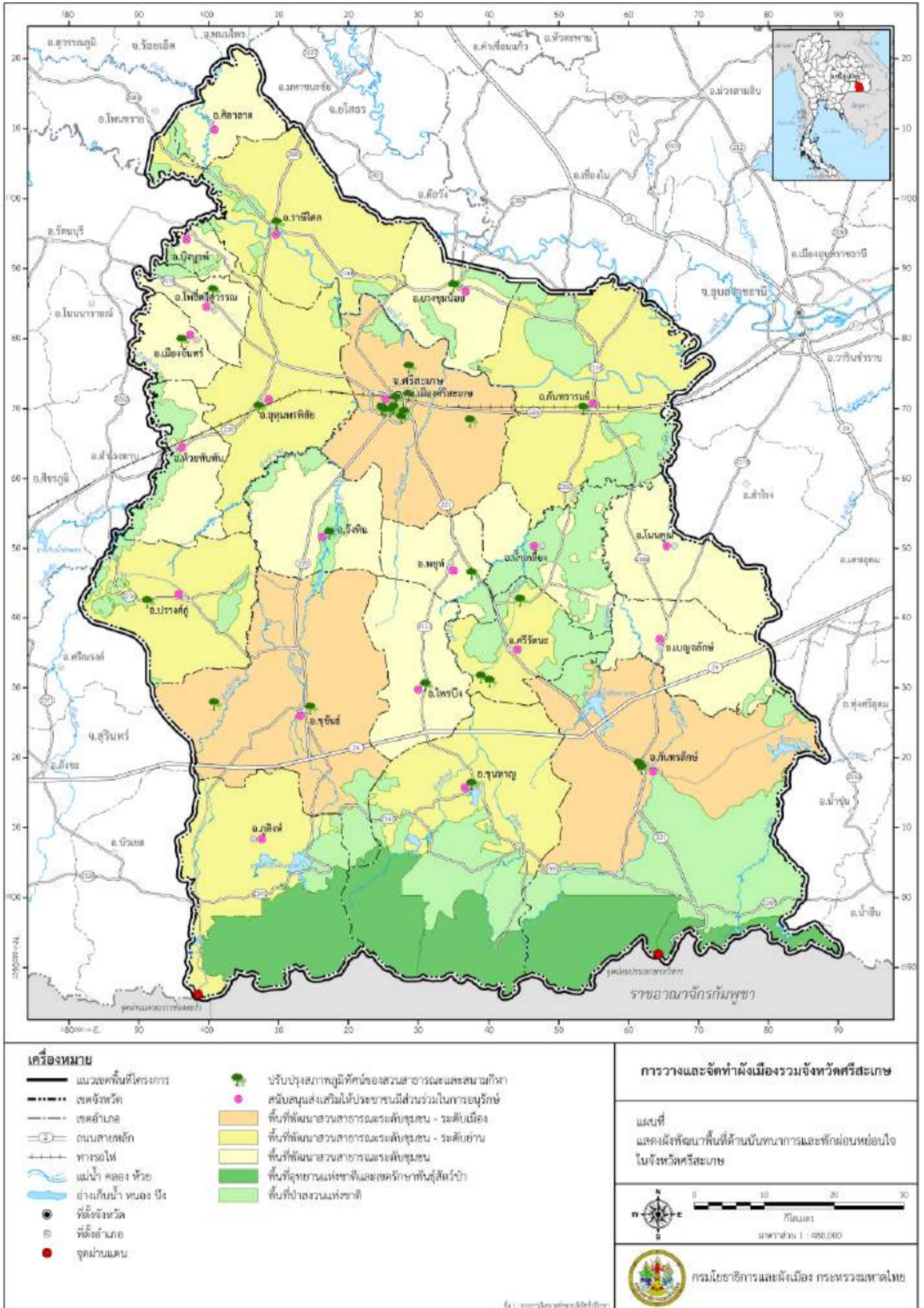
(3) เป้าหมายและตัวชี้วัด

(3.1) อัตราการเกิดอาชญากรรมที่ลดลง

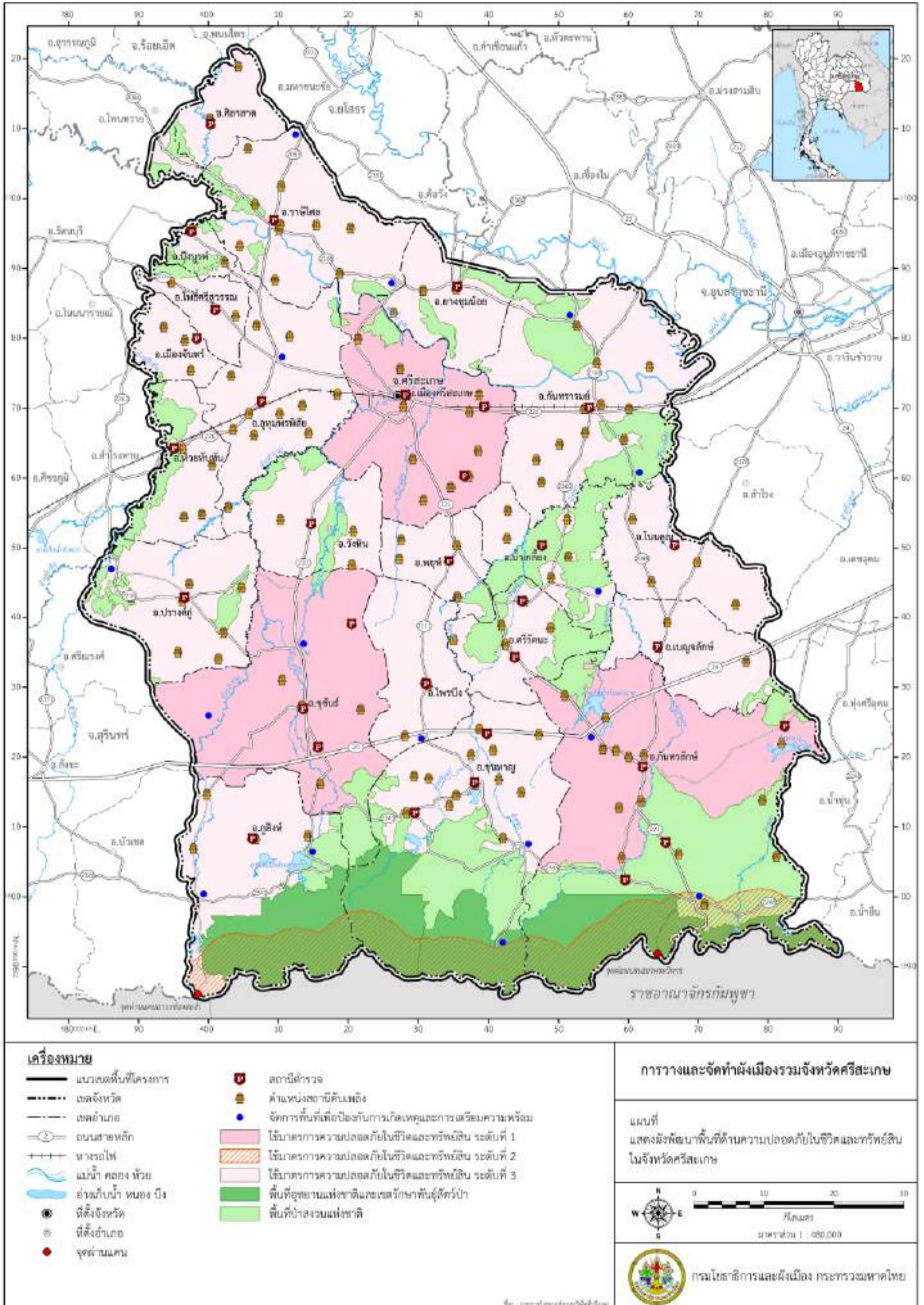
(3.2) ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเพิ่มขึ้น

แผนที่ 6.2.7-6 ผังพัฒนาพื้นที่ด้านการบริการสาธารณสุข จังหวัดศรีสะเกษ

แผนที่ 6.2.7-7 ผังพัฒนาพื้นที่ด้านนันทนาการและพักผ่อนหย่อนใจ จังหวัดศรีสะเกษ

แผนที่ 6.2.7-8 ผังพัฒนาพื้นที่ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน จังหวัดศรีสะเกษ

6.2.8 ผังพัฒนาพื้นที่ด้านการป้องกันและบรรเทาภัยพิบัติ

จากการกำหนดนโยบายการพัฒนาด้านการป้องกันและบรรเทาภัยพิบัติของจังหวัดศรีสะเกษ สามารถกำหนดแนวทาง มาตรการ และตัวชี้วัดในการพัฒนาพื้นที่ด้านการป้องกันและบรรเทาภัยพิบัติ ได้ดังนี้

6.2.8.1 ภัยน้ำท่วมและภัยแล้ง

1) แนวทางการพัฒนา

เนื่องจากปัญหาด้านอุทกภัยและภัยแล้งในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษเป็นปัญหาที่มีมาอย่างต่อเนื่อง ควรมีแนวทางแก้ไขที่ชัดเจนด้วยแนวทางการบริหารจัดการน้ำ ซึ่งแนวทางด้านการบริหารจัดการน้ำ ประกอบด้วย แนวทางการแก้ไขปัญหามลพิษ และแนวทางการแก้ไขปัญหามลพิษ

(1) ทำการปลูกป่าและฟื้นฟูพื้นที่ต้นน้ำให้สมบูรณ์ รวมทั้งการสร้างฝายชะลอน้ำ เพื่อรักษาความชุ่มชื้นบริเวณต้นน้ำ การปลูกหญ้าแฝกและพืชคลุมดินในพื้นที่ที่มีความลาดชัน รวมทั้งไม่ปล่อยให้พื้นดินมีการชะล้างจากฝนตกโดยตรง

(2) ทำการพัฒนาอ่างเก็บน้ำและ/หรือแก้มลิงในพื้นที่ต้นน้ำและกลางน้ำ ที่มีสภาพภูมิประเทศเหมาะสมที่จะดำเนินการได้ เพื่อลดปัญหาน้ำหลาก และเก็บกักน้ำไว้ใช้เพื่อเกษตรกรรม อุปโภคบริโภค พัฒนาระบบการใช้น้ำต่างๆ ที่จะนำน้ำจากแหล่งน้ำธรรมชาติและแหล่งเก็บกักน้ำไปใช้ เช่น ฝายทดน้ำ ระบบคลอง/ท่อส่งน้ำ เพื่อนำน้ำไปใช้ในการเกษตร ใช้น้ำดิบ (น้ำผิวดิน) ไปพัฒนาระบบประปาไปสู่ชุมชนต่างๆ

(3) ปรับปรุงแหล่งน้ำทางน้ำธรรมชาติ โดยการขุดลอก ขยาย พัฒนาแหล่งรับน้ำแก้มลิง พร้อมอาคารระบายน้ำ ขุดคลองผันน้ำ/ระบายน้ำ เพื่อเพิ่มความสามารถในการระบายน้ำหลากลงสู่ท้ายน้ำให้เร็วที่สุด

(4) ก่อสร้าง/ปรับปรุงระบบป้องกันน้ำท่วม และระบบระบายน้ำชุมชน เพื่อลดความเสี่ยงและความเสียหายจากน้ำท่วม

(5) ปรับปรุงตรวจสอบและแก้ไขระบบโทรมาตรที่มีอยู่เดิมให้สามารถใช้งานได้ตามปกติ

(6) ก่อสร้างปรับปรุงระบบระบายน้ำ ขุดลอก และปรับปรุงลำน้ำที่ตื้นเขิน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการระบายน้ำ

(7) พัฒนาข้อมูลและระบบเตือนภัยเพื่อลดความเสียหายจากภัยที่เกิดจากน้ำ

(8) พัฒนาและเสริมสร้างระบบความเข้มแข็งของกลุ่มผู้ใช้น้ำต่างๆ เพื่อให้การบริหารจัดการน้ำมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

2) มาตรการ

สำหรับมาตรการด้านการป้องกันและบรรเทาปัญหาภัยพิบัติประกอบด้วย มาตรการด้านการบริหารจัดการน้ำโดยใช้สิ่งก่อสร้าง มาตรการบริหารจัดการน้ำโดยไม่ใช้สิ่งก่อสร้าง มาตรการป้องกันและบรรเทาปัญหาภัยพิบัติโดยใช้สิ่งก่อสร้าง และมาตรการป้องกันและบรรเทาปัญหาภัยพิบัติโดยไม่ใช้สิ่งก่อสร้าง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

(1) มาตรการด้านการบริหารจัดการน้ำโดยใช้สิ่งก่อสร้างซึ่งเป็นการใช้สิ่งก่อสร้างหรือโครงสร้างทางกายภาพเพื่อลดหรือหลีกเลี่ยงผลกระทบของภัยที่อาจเกิดขึ้น หมายรวมถึงระบบหรือโครงสร้างเชิงวิศวกรรมที่ประยุกต์ใช้เทคนิคต่างๆ เช่น ประตูน้ำเขื่อน แก้มลิง ระบบระบายน้ำเพื่อลดผลกระทบจากอุทกภัย การสร้างฝายสร้างอ่างเก็บน้ำหรือชุดสระน้ำ เพื่อการกักเก็บน้ำไว้ใช้ในช่วงเกิดภัยแล้ง

(2) มาตรการบริหารจัดการน้ำโดยไม่ใช้สิ่งก่อสร้าง คือ การใช้นโยบายกฎระเบียบ การวางแผนงานและกิจกรรมต่างๆ เพื่อลดความเสี่ยง เช่น การออกกฎระเบียบข้อบังคับการก่อสร้าง

การกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดิน การแบ่งเขตและการวางแผนพัฒนาพื้นที่ เพื่อกำหนดลักษณะการใช้ที่ดิน และจำกัดขอบเขตกิจกรรมต่างๆ ในพื้นที่ การจำกัดความหนาแน่นของสิ่งปลูกสร้างและผู้อยู่อาศัยเพื่อลดความ ล่อแหลมและความเปราะบางต่อภัย การวางแผนการเพาะปลูกเพื่อลดผลกระทบจากภัยแล้งหรืออุทกภัย การฝึกอบรมการสร้างจิตสำนึก หรือให้ความรู้ในด้านต่างๆ เพื่อสนับสนุนการป้องกันและลดผลกระทบจาก ความเสี่ยงมีรายละเอียดดังนี้

(2.1) ปลูกป่าและฟื้นฟูพื้นที่ต้นน้ำ

(2.2) ปลูกหญ้าแฝกและพืชคลุมดินตามริมตลิ่ง

(2.3) ติดตั้งและปรับปรุงระบบโทรมาตรที่มีอยู่เดิมให้สามารถใช้งานได้เหมาะสม

(2.4) บริหารจัดการอ่างเก็บน้ำที่มีอยู่เดิม และอ่างเก็บน้ำที่เป็นโครงการพัฒนาในอนาคต

ให้เหมาะสมตามโค้งปฏิบัติการอ่างเก็บน้ำ (Reservoir Operation Rule Curve)

(2.5) จัดตั้งกลุ่มผู้ใช้น้ำและเครือข่ายชุมชน เพื่อการบริหารจัดการและเตือนภัยในช่วง การจัดการน้ำปกติและช่วงวิกฤต

(2.6) กำหนดเขตพื้นที่ (Zoning) หรือเขตการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทต่างๆ อย่างเหมาะสม ทั้งในพื้นที่เกษตรกรรม อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม และที่อยู่อาศัย

(3) มาตรการป้องกันและบรรเทาปัญหาภัยพิบัติแบบใช้สิ่งก่อสร้าง

การป้องกันและบรรเทาภัยพิบัตินอกเหนือจากระบบบริหารจัดการน้ำที่มีความจำเป็น ต้องใช้สิ่งก่อสร้างในจังหวัดศรีสะเกษ คือ การปรับปรุงอุปกรณ์ระบบโทรมาตรของกรมชลประทานที่มีอยู่เดิมให้อยู่ ในสภาพพร้อมใช้งาน และปัญหาลำน้ำสายหลักในปัจจุบันมีสภาพตื้นเขิน ทำให้ประสิทธิภาพในการระบายน้ำ ต่ำ ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดน้ำท่วมได้ โครงการป้องกันและบรรเทาปัญหาภัยพิบัติ

(4) มาตรการป้องกันและบรรเทาปัญหาภัยพิบัติแบบไม่ใช่สิ่งก่อสร้าง

(4.1) โครงการประชาสัมพันธ์และการมีส่วนร่วม ให้ประชาชนร่วมกับอนุรักษ์น้ำ สิ่งแวดล้อม และเข้าร่วมกิจกรรมที่หน่วยงานภาครัฐดำเนินการ ประชาสัมพันธ์สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับ นโยบาย จุดมุ่งหมายที่มุ่งจะแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนที่เกิดจากน้ำเพื่อให้ประชาชนในลุ่มน้ำได้ มีความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการน้ำ และตระหนักถึงภัยจากน้ำ และแนวทางการป้องกัน

(4.2) โครงการกำหนดเขตการใช้ประโยชน์ที่ดินในลุ่มน้ำ ปัจจุบันมีการใช้ที่ดินอย่างไม่มี ระบบ ไม่มีการควบคุม ให้เป็นไปในแนวทางที่ควร ซึ่งเป็นเหตุให้ เกิดภัยพิบัติจากน้ำได้เช่นกัน เช่นการปลูกสิ่ง ปลูกสร้างขวางทางน้ำเป็นต้น จึงต้องกำหนดมาตรการควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินในลุ่มน้ำ

(4.3) โครงการควบคุมการบุกรุกทางน้ำ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการบุกรุกเพิ่มมากขึ้นและ เพื่อแก้ไขปัญหาที่มีการบุกรุกทางน้ำไปแล้ว โดยการบังคับใช้กฎหมายในการรื้อถอนออกให้คงสภาพเช่นเดิม

(4.4) โครงการจัดทำระบบวิเคราะห์และติดตามสถานการณ์ จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการ ติดตามสถานการณ์ตลอด 24 ชั่วโมง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพระบบติดตามวิเคราะห์ และรายงานสถานการณ์ ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

3) เป้าหมายและตัวชี้วัด

(1) พื้นที่ต้นน้ำ สามารถชะลอและลดน้ำหลากที่จะไหลลงไปสู่พื้นที่ท้ายน้ำ รวมทั้งมีการ พัฒนาแหล่งกักเก็บน้ำไว้ในกิจกรรมการใช้น้ำต่างๆ ด้านท้ายน้ำ

(2) พื้นที่กลางน้ำและปลายน้ำ มีการพัฒนาระบบชลประทานและระบบประปาเพื่อนำน้ำมา ใช้ในการเกษตรกรรม และอุปโภคบริโภค

- (3) พื้นที่ทำนน้ำ และพื้นที่โดยรวมทั้งจังหวัด ประสบปัญหาน้ำท่วมลดลง รวมทั้งบริเวณชุมชนเศรษฐกิจสำคัญที่อยู่ในพื้นที่ทำนน้ำมีระบบป้องกันและระบายน้ำชุมชนที่ช่วยลดปัญหาน้ำท่วมให้อยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ ไม่กระทบต่อการประกอบอาชีพของราษฎรในพื้นที่ต่างๆ และลดความเสียหายด้านเศรษฐกิจลงได้
- (4) ประชาชนใช้ประโยชน์ที่ดินตามได้อย่างเหมาะสม โดยเฉพาะในบริเวณที่มีปัญหารุนแรง
- (5) ความเสียหายต่อประชาชนในพื้นที่เสี่ยงภัยทุกระดับ ลดระดับความรุนแรงลงอย่างต่อเนื่องเพราะประชาชนมีความเข้าใจต่อลักษณะการเกิดภัยพิบัติ

6.2.8.2 วาตภัย

1) แนวทางการบรรเทาภัยพิบัติ

วาตภัยเป็นสาธารณภัยที่มีสาเหตุจากพายุลมแรง จนทำให้เกิดความเสียหายแก่อาคาร บ้านเรือน ต้นไม้ และสิ่งก่อสร้าง รวมถึงชีวิตของประชาชน จากข้อมูลสถานการณ์สาธารณภัย สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดศรีสะเกษ พบว่า พื้นที่จังหวัดศรีสะเกษเป็นพื้นที่ที่มีระดับความรุนแรงปานกลางและเกิดความเสียหายจากวาตภัยเกือบทุกอำเภอ ซึ่งเกิดขึ้นเป็นประจำทุกปีและส่งผลกระทบต่อพื้นที่เป็นบริเวณกว้าง และเนื่องจากวาตภัยเป็นภัยที่เกิดจากปรากฏการณ์ธรรมชาติจึงไม่สามารถควบคุมมิให้เกิดความเสียหายกับชีวิตและทรัพย์สินได้ เพื่อป้องกันและลดความรุนแรงจากวาตภัย จึงได้กำหนดแนวทางการป้องกันดังต่อไปนี้

- (1) กำหนดภารกิจ หน้าที่ และรายละเอียดการปฏิบัติการคำสั่ง การควบคุมและการประสานงานไว้อย่างชัดเจน
- (2) จัดเตรียมบุคลากรผู้ปฏิบัติหน้าที่ทุกระดับ และให้มีการซักซ้อม เพื่อทราบภารกิจหน้าที่ และพร้อมปฏิบัติเมื่อเกิดภัย
- (3) ตรวจสอบและจัดเตรียมเครื่องจักรกล ยานพาหนะ อุปกรณ์ เครื่องมือให้พร้อมปฏิบัติงาน
- (4) จัดเตรียมสถานที่รองรับการอพยพ สถานที่พยาบาล และเวชภัณฑ์สำหรับช่วยราษฎรผู้ประสบภัยในพื้นที่เสี่ยงภัย รวมทั้งประชาสัมพันธ์ให้ราษฎรเตรียมสำรองอาหารและน้ำ เพื่อการบริโภคอย่างน้อย 3-7 วัน ไว้เป็นการล่วงหน้า
- (5) จัดให้มีหน่วยงานที่สามารถรับข่าวและการแจ้งเตือนภัย ให้ประชาชนทราบล่วงหน้าอย่างทั่วถึง และครอบคลุมถึงระดับตำบลและหมู่บ้าน
- (6) ให้ทุกฝ่ายที่ได้รับมอบหมายปฏิบัติตามแผนฯ โดยทันทีที่เกิดวาตภัยหากภัยเกิดขึ้นเป็นบริเวณกว้าง ให้เข้าช่วยเหลือราษฎร ในพื้นที่เสี่ยงภัยที่ได้สำรวจไว้เป็นอันดับแรก

2) มาตรการ

สำหรับมาตรการการป้องกันและบรรเทา แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

(1) การเตรียมการก่อนเกิดภัย

- (1.1) ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อหาข้อมูลในการแจ้งเตือนภัย โดยการจัดระบบติดตามการรายงานข่าวพยากรณ์อากาศ ได้แก่ กรมอุตุนิยมวิทยา ให้มีการรายงานข้อมูลที่จำเป็น เช่น ข่าวอากาศและค่าเตือน การคาดการณ์กำลังลม และพื้นที่ที่คาดว่าจะเกิดวาตภัยจากกรมอุตุนิยมวิทยา
- (1.2) ดำเนินการประชาสัมพันธ์ข่าวการพยากรณ์อากาศเพื่อกระจายข่าวสารไปยังประชาชนในพื้นที่ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันภัยเป็นการล่วงหน้า

(1.3) การเตรียมแผนการอพยพประชาชนจะประกาศกำหนดวันและเวลา ล่วงหน้าก่อนการอพยพ 1 วัน จัดหายานพาหนะและการลำเลียงยานพาหนะ น้ำมันเชื้อเพลิงและล้อเลื่อนที่ใช้ในการอพยพ จัดรวบรวมผู้อพยพและจัดลำดับความสำคัญของการอพยพ จัดเตรียมพื้นที่อพยพเพื่อรองรับการอพยพไว้ล่วงหน้าตามลักษณะความจำเป็น เช่น ห่างจากพื้นที่ประสบภัยและอันตราย ไม่กีดขวางการปฏิบัติงาน เป็นพื้นที่ที่สามารถจัดการด้านสุขลักษณะได้ มีความสะดวกในเส้นทางคมนาคม และมีสิ่งอำนวยความสะดวกและระบบสาธารณสุขปลอดภัย ตามสมควร เป็นต้น

(1.4) จัดทำแผนอพยพ โดยทำการสำรวจและจัดทำบัญชีจำนวนผู้อพยพไว้ล่วงหน้า โดยแยกประเภทตามลำดับความเร่งด่วน กำหนดเจ้าหน้าที่ดำเนินการอพยพไว้ล่วงหน้า โดยระบุหน้าที่ความรับผิดชอบไว้ให้ชัดเจน สำรวจยานพาหนะ น้ำมันเชื้อเพลิง ตลอดจนระบบการสื่อสารสำหรับการอพยพ กำหนดเส้นทางอพยพหลักและเส้นทางรอง ที่ไม่ขัดขวางต่อการปฏิบัติงาน

(1.5) กำหนดระเบียบปฏิบัติในการรักษาความปลอดภัยและความสงบเรียบร้อยในการอพยพ การอาศัยอยู่ในพื้นที่รองรับการอพยพ ตลอดจนการอพยพกลับ

(2) การปฏิบัติเมื่อเกิดภัย

(2.1) การรับแจ้งเหตุและการประสานงานกับกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยมีเริ่มจากหน่วยงานส่วนกลาง รองลงมาคือหน่วยงานระดับจังหวัด ระดับอำเภอ และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ตามลำดับ

(2.2) เมื่อได้รับแจ้งเหตุวาทภัยในพื้นที่ให้ดำเนินการเข้าให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยโดยด่วน โดยให้การช่วยเหลือชีวิตผู้ประสบภัยเป็นอันดับแรก จากนั้นจึงทำการเคลื่อนย้ายทรัพย์สินของประชาชนและของทางราชการไปไว้ในที่ปลอดภัยโดยใช้อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนในพื้นที่ ซึ่งการเคลื่อนย้ายต้องมีการควบคุม ตรวจสอบตรารักษาทรัพย์สินของประชาชนและทรัพย์สินของทางราชการมิให้ชำรุดหรือเสียหาย จัดส่งเครื่องอุปโภค บริโภค น้ำดื่มและสิ่งของจำเป็นต่อการดำรงชีพเข้าไปในพื้นที่ประสบภัยโดยเร่งด่วน กรณีเกินขีดความสามารถ ให้ขอรับการสนับสนุนไปยังกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดและจังหวัดใกล้เคียง และจัดระบบการรักษาความปลอดภัย ความปลอดภัย และจราจรในบริเวณพื้นที่ประสบภัย การอพยพ และการสงเคราะห์ผู้ประสบภัย

(2.3) กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด เมื่อเกิดวาทภัยในพื้นที่ตำบล ให้เข้าควบคุมสถานการณ์เมื่อเกินขีดความสามารถของหน่วยปฏิบัติในพื้นที่ โดยจัดส่งเจ้าหน้าที่ วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ ให้การสนับสนุนไปยังพื้นที่ประสบภัย และรายงานสถานการณ์ให้กองอำนวยการป้องกันภัยทราบทุกระยะ

(2.4) หน่วยสนับสนุน ได้แก่ ภาคเอกชน องค์กรประชาชน มูลนิธิ สมาคม อาสาสมัครต่างๆ ในพื้นที่ มีหน้าที่สำรวจเครื่องมือเครื่องใช้ กำลังเจ้าหน้าที่ของตน เพื่อประโยชน์ในการสนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหา วาทภัย โดยให้มีการประสานงาน ดังนี้

- หน่วยงานในพื้นที่อื่นๆ ให้ประสานงานเพื่อให้การสนับสนุนกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย หรือ อปท. ที่เกิดเหตุได้โดยตรง
- เมื่อกำลังของหน่วยสนับสนุนมาถึงแล้ว ให้รายตัวต่อผู้อำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอ และ อปท. ณ ศูนย์อำนวยการเฉพาะกิจฯ เพื่อประสานการปฏิบัติ
- ให้ปฏิบัติงานตามคำสั่งของผู้อำนวยการกองป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขตท้องที่หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายทุกระยะ

(3) ขั้นตอนการฟื้นฟูบูรณะ

เมื่อเหตุการณ์ยุติลงแล้ว กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปฏิบัติตามขั้นตอนการฟื้นฟู ดังนี้

(3.1) ให้การบำบัดรักษาผู้บาดเจ็บผู้ป่วยโดยสถานพยาบาลระดับอำเภอเพื่อรักษาชีวิตผู้ได้รับบาดเจ็บในระยะแรกอย่างทันท่วงที เมื่อเกินความสามารถให้จัดส่งไปยังสถานพยาบาลในระดับจังหวัดหรือสถานพยาบาลในจังหวัดใกล้เคียงที่สามารถให้รักษาได้

(3.2) สำรวจความเสียหายทุกด้านอย่างละเอียด ทั้งด้านชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและสิ่งสาธารณะประโยชน์ เพื่อประโยชน์ในการช่วยเหลือ

(3.3) จัดการประชาสัมพันธ์เพื่อฟื้นฟูจิตใจของผู้ประสบภัย และสร้างความเชื่อมั่นในการให้ความช่วยเหลือของทางราชการต่อผู้ประสบภัยอย่างเต็มที่และเท่าเทียม

(3.4) การซ่อมแซมส่วนที่เสียหาย โดยดำเนินการพิจารณาเห็นว่าเป็นสิ่งที่สามารถซ่อมแซมได้และดำเนินการโดยเร็ว เพื่อให้สามารถใช้งานได้ตามปกติ ในกรณีที่ไม่สามารถซ่อมแซมได้ให้จัดรถถอนออกไป เพื่อป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น

(3.5) ให้กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อปท. ที่เกิดเหตุเข้าดำเนินการและฟื้นฟูบูรณะความเสียหายในเบื้องต้น โดยงบประมาณที่อยู่ในการรับผิดชอบกรณีเกินขีดความสามารถให้ขอรับการสนับสนุนจากหน่วยเหนือ ตามลำดับ

3) เป้าหมายและตัวชี้วัด

- 1) เพื่อลดผลกระทบและความเสียหายที่ประชาชนจะได้รับจากวาตภัย
- 2) ในกรณีที่ชุมชนได้รับความเสียหาย ทรัพย์สินของประชาชนได้รับการซ่อมแซมและดำเนินการโดยเร็ว เพื่อให้สามารถใช้งานได้ตามปกติ ในกรณีที่ไม่สามารถซ่อมแซมได้ให้จัดรถถอนออกไป เพื่อป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น

6.2.8.3 ไฟป่า

1) แนวทางการพัฒนา

ไฟป่าเป็นสาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้พื้นที่ป่าลดลงอย่างรวดเร็ว จากข้อมูลทางสถิติการเกิดไฟป่าในประเทศไทย พบว่าไฟป่าที่เกิดขึ้นล้วนแล้วแต่เกิดจากฝีมือของมนุษย์แทบทั้งสิ้น จากข้อมูลกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช สำนักป้องกันปราบปราม และควบคุมไฟป่า พื้นที่จังหวัดศรีสะเกษเป็นพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดไฟป่าในระดับกลาง ดังนั้นแนวทางการแก้ไขปัญหาไฟป่า มีรายละเอียดดังนี้

1. จัดทำมาตรการเพื่อการเตรียมความพร้อมรับมือสถานการณ์ไฟป่า
2. ทำการประชาสัมพันธ์ให้องค์กรทุกภาคส่วนและประชาชนทั่วไป รับทราบถึงปัญหาและผลกระทบอันเนื่องมาจากไฟป่า
3. จัดทำแผนการปฏิบัติงานควบคุมไฟป่าในพื้นที่ป่าให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

2) มาตรการ

สำหรับมาตรการด้านการป้องกันและบรรเทาปัญหาภัยพิบัติที่เกิดจากไฟป่า ซึ่งมาตรการการแก้ไขปัญหาไฟป่า ได้แก่

(1) มาตรการการประชาสัมพันธ์

(1.1) การเผยแพร่ความรู้ในรูปของการจัดกิจกรรมการมีส่วนร่วม การจัดนิทรรศการให้การศึกษา แจกจ่ายเอกสารและสิ่งตีพิมพ์

(1.2) การประชาสัมพันธ์เชิงรุก โดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ เป็นการจัดหน่วยประชาสัมพันธ์ออกไปพบปะประชาชนในลักษณะเคาะประตูบ้าน รถกระจายเสียง หรือตามช่วงเทศกาลงานประเพณีต่าง ๆ ในชุมชน

(1.3) การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อมวลชนทุกแขนงโดยบูรณาการองค์กรทุกภาคส่วน

(1.4) รณรงค์เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารสถานการณ์ไฟฟ้าอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ประชาชนทราบถึงแนวทางการป้องกันไฟฟ้า การแก้ไขปัญหาไฟฟ้า การระมัดระวังอันตรายจากไฟฟ้า และผลกระทบจากไฟฟ้า โดยเฉพาะผลกระทบที่มีต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน และการท่องเที่ยว

(1.5) รณรงค์และขอความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ ชุมชน/หมู่บ้าน และประชาชนในพื้นที่งดเว้นการจุดไฟใกล้บริเวณแนวเขตป่า

(2) มาตรการการป้องกันไฟฟ้า

(2.1) ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อส่งเสริมความรู้การนำเกษตรอินทรีย์ปลอดการเผา การใช้เทคโนโลยีการเกษตรปลอดการเผา การจัดการเปียบการเผา การใช้ประโยชน์เศษวัสดุการเกษตร และลดการเผาพื้นที่เกษตร นอกจากนี้ ยังรวมไปถึงการควบคุมการเผาในเขตชุมชน และสองข้างทาง

(2.2) ประสานการออกประกาศกำหนดเขตควบคุมไฟฟ้าในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดไฟฟ้า และกำหนดมาตรการในเขตควบคุมไฟฟ้าในพื้นที่ พร้อมประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ประกาศจังหวัดในช่วงฤดูไฟฟ้าย่างต่อเนื่อง

(2.3) จัดทำแผนที่จำแนกพื้นที่ในพื้นที่รับผิดชอบที่เสี่ยงต่อการเกิดไฟฟ้า 3 ระดับ เพื่อติดตั้งไว้ประจำหน่วยงานสำหรับการวางแผนปฏิบัติงานควบคุมไฟฟ้า

(2.4) เตรียมความพร้อมในการปฏิบัติงานตามแผนระดมพลดับไฟฟ้าในสถานการณ์ปกติ สถานการณ์รุนแรง และสถานการณ์วิกฤติ

(2.5) การลาดตระเวนตรวจปราบปรามและการบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มข้น โดยการประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องออกลาดตระเวนตรวจหาไฟและตรวจปราบปรามการลักลอบจุดไฟเผาป่าในพื้นที่ ทั้งภาคพื้นดินและทางอากาศอย่างต่อเนื่อง กรณีที่พบการบุกรุกในพื้นที่ให้ดำเนินการจับกุมและดำเนินคดีตามกฎหมายอย่างเด็ดขาด รวมทั้งให้มีการเพิ่มมาตรการอย่างเข้มงวดตามเส้นทางในป่า

(2.6) ตรวจสอบติดตามข้อมูล Hotspots เพื่อใช้ในการวางแผนการดำเนินงานในพื้นที่รับผิดชอบ

(3) มาตรการการจัดการเชื้อเพลิง

(3.1) การจัดทำแนวกันไฟ ในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ เพื่อตัดความต่อเนื่องของเชื้อเพลิงในพื้นที่ที่มีความสำคัญและล่อแหลมต่อการเกิดไฟฟ้า โดยบูรณาการหน่วยงานภาครัฐ เอกชน องค์กร ประชาชนทุกภาคส่วน

(3.2) การชิงเผาจัดการเชื้อเพลิงในทางวิชาการ ด้วยการเผาตามกำหนด (Prescribed Burning) ในพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการเกิดไฟฟ้าเพื่อลดปริมาณและความต่อเนื่องของเชื้อเพลิง

(3.3) การลดปริมาณเชื้อเพลิง โดยการนำวัชพืชในพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดไฟป่ามาเพิ่มมูลค่า เช่น การแปรรูปเป็นเชื้อเพลิงอัดแท่ง ทำเป็นวัสดุเพื่อเพิ่มความร่วนซุยให้แก่ดิน ทำปุ๋ยหมัก หรือทำของประดับตกแต่ง เป็นต้น

(4) มาตรการการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาไฟฟ้า

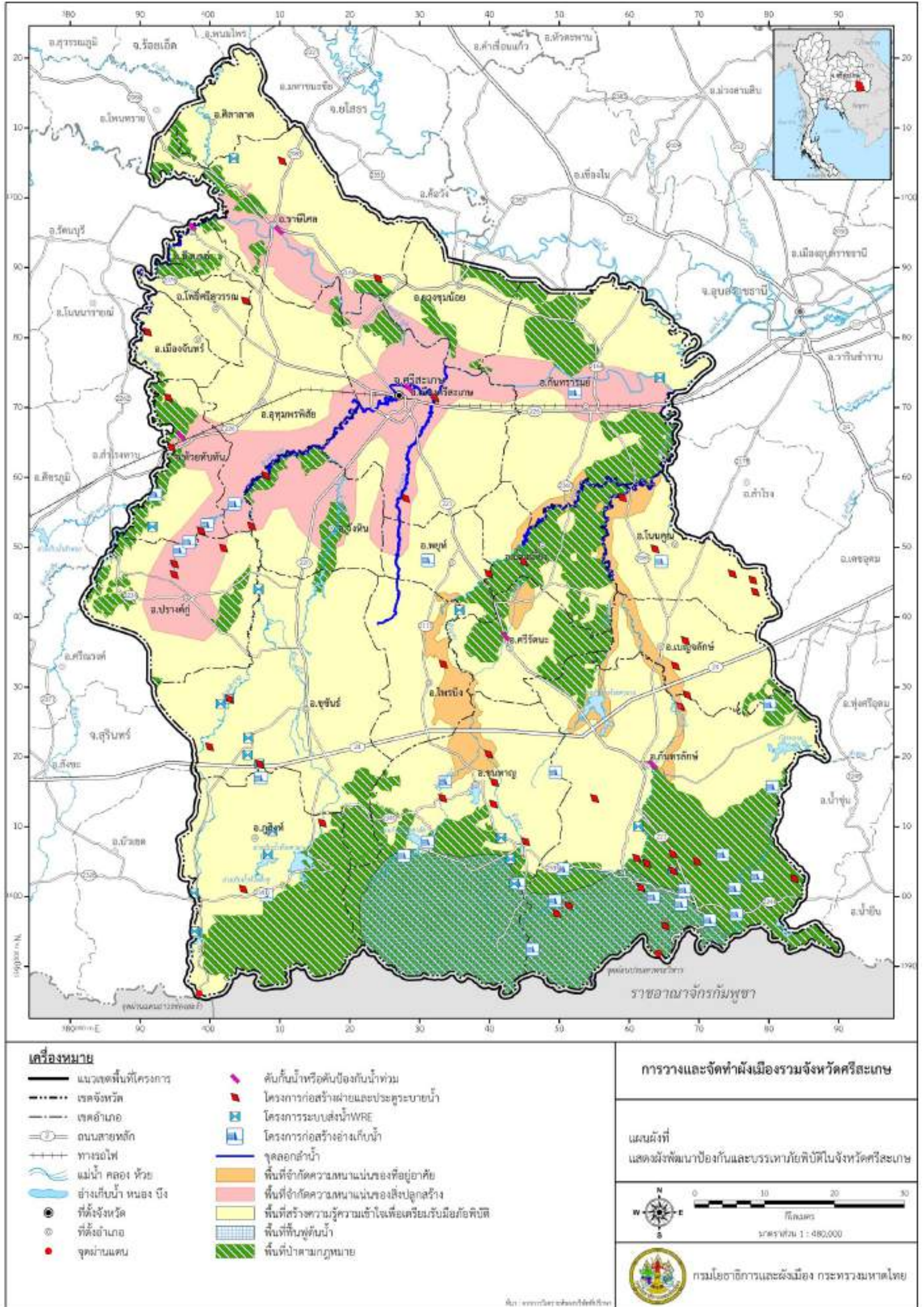
- (4.1) สร้างและประสานความร่วมมือกับเครือข่ายการแก้ไขปัญหาไฟฟ้าอย่างต่อเนื่อง
- (4.2) ส่งเสริมให้มีการจัดทำ MOU ระดับท้องถิ่นเพื่อการแก้ไขปัญหาไฟฟ้า
- (4.3) จัดกิจกรรมเสวนา/เวทีเครือข่ายเพื่อระดมความคิดเห็นในการวางกฎ กติกาของชุมชนและรวมถึงกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาไฟฟ้าและหมอกควันของชุมชน
- (4.4) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนและการบูรณาการความร่วมมือของทุกภาคส่วนในพื้นที่โดยเน้นบทบาทกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ข้าราชการฝ่ายปกครอง คณะกรรมการหมู่บ้าน/ชุมชนองค์กรปกครองท้องถิ่น ในการให้ความรู้และรณรงค์ควบคุมการเผาในพื้นที่ชุมชนและเกษตรกรรม

(5) มาตรการการดับไฟฟ้า

- (5.1) เตรียมความพร้อมด้านบุคลากรสำหรับปฏิบัติงานดับไฟฟ้า เครื่องมือ/อุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงานให้มีความพร้อมตลอดเวลา
- (5.2) การปฏิบัติงานดับไฟฟ้าของหน่วยงานทุกหน่วยงานที่มีพื้นที่รับผิดชอบ โดยเน้นการเข้าถึงพื้นที่อย่างรวดเร็ว ทันเหตุการณ์ ในลักษณะบูรณาการร่วมกัน

3) เป้าหมายและตัวชี้วัด

- (1) ประชาชน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความรู้และมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังและป้องกันไฟฟ้าและหมอกควันไฟฟ้าเพิ่มขึ้น
- (2) ชุมชนและเกษตรกรให้ความร่วมมือในการควบคุมการเผาในพื้นที่ชุมชนและพื้นที่เกษตรเพิ่มมากขึ้น
- (3) มีมาตรการในการเตรียมความพร้อมรับมือสถานการณ์ไฟฟ้า และสามารถควบคุมไฟฟ้าให้อยู่ในวงจำกัดได้อย่างรวดเร็ว ก่อนที่ไฟฟ้าจะลุกลามกลายเป็นสถานการณ์รุนแรงและวิกฤติ
- (4) องค์กรทุกภาคส่วน ประชาชนทั่วไป รับผิดชอบต่อปัญหาและผลกระทบอันเนื่องมาจากไฟฟ้าและมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาไฟฟ้าอย่างจริงจัง
- (5) การปฏิบัติงานควบคุมไฟฟ้าในพื้นที่ป่าอนุรักษ์มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

แผนที่ 6.2.8-1 ผังพัฒนาพื้นที่ด้านการป้องกันและบรรเทาภัยพิบัติ จังหวัดศรีสะเกษ

6.3 แผนงาน/โครงการตามผังพัฒนาพื้นที่รายสาขา

1) แผนงาน/โครงการด้านการใช้ประโยชน์ที่ดิน

แผนงาน/โครงการด้านการใช้ประโยชน์ที่ดิน ประกอบด้วย 2 แผนงาน 4 โครงการ แบ่งเป็น

- แผนงานด้านการส่งเสริมและควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินตามผังเมืองรวมจังหวัดศรีสะเกษ มีจำนวน 1 โครงการ ได้แก่

1) โครงการกำหนดเขตความเหมาะสมพื้นที่เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ งบประมาณ 60 ล้านบาท

- แผนงานด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและกลไกจูงใจเพื่อการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างมีประสิทธิภาพ จำนวน 3 โครงการ ได้แก่

1) โครงการการให้เอกชนลงทุนในกิจการของรัฐ (Public Private Partnership, PPP) งบประมาณจัดตั้งกองทุนเริ่มต้น 200 ล้านบาท

2) โครงการจัดตั้งกองทุนพัฒนาเมือง งบประมาณจัดตั้งกองทุนเริ่มต้น 100 ล้านบาท ตามขนาดพื้นที่พัฒนาเมือง

3) โครงการจัดทำฐานข้อมูล การประเมิน และประชาสัมพันธ์การพัฒนาพื้นที่ชุมชนเมือง อย่างยั่งยืน 100 ล้านบาท

2) แผนงาน/โครงการด้านการพัฒนาเมืองและระบบเมือง

ประกอบด้วย 4 แผนงาน 8 โครงการ ใช้งบประมาณรวม 621 ล้านบาท แบ่งเป็น

- แผนงานการพัฒนาเมืองศูนย์กลางตามศักยภาพและบทบาทหน้าที่ มีจำนวน 3 โครงการ งบประมาณ 88 ล้านบาท

- แผนงานการพัฒนากลุ่มเมืองและความเชื่อมโยงตามบทบาทและศักยภาพ มีจำนวน 1 โครงการ งบประมาณ 25 ล้านบาท

- แผนงานการพัฒนาชุมชนเมืองและพื้นที่รองรับการขยายตัวอย่างเหมาะสม มีจำนวน 3 โครงการ งบประมาณ 420 ล้านบาท

- แผนงานการพัฒนาชุมชนชนบทและมาตรฐานคุณภาพชีวิตของประชาชน มีจำนวน 1 โครงการ งบประมาณ 88 ล้านบาท

ตารางที่ 6.3-1 สรุปแผนงาน/โครงการการพัฒนาด้านการพัฒนาเมืองและระบบเมือง

สรุปรายละเอียดโครงการ	พื้นที่เป้าหมาย	งบประมาณ (ล้านบาท)				วิธีการลงทุน	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	
		ปีที่ 1-5	ปีที่ 6-10	ปีที่ 11-20	รวม			หลัก	สนับสนุน
1) แผนงานการพัฒนาเมืองศูนย์กลางตามศักยภาพและบทบาทหน้าที่									
1.1) โครงการจัดทำแผนพัฒนาเมืองศูนย์กลางหลักและรองของจังหวัด	เมืองลำดับ 1 เทศบาลเมืองศรีสะเกษ เมืองลำดับ 2 เทศบาลเมืองกันทรลักษณ์ เทศบาลตำบลเมืองชุมพันธ์ เทศบาลตำบลกำแพง เทศบาลตำบลกันทรารมย์ เทศบาลตำบลขุนหาญ	30	-	-	30	รัฐ	- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องที่อยู่ในเขตพื้นที่เป้าหมาย	- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องที่อยู่ในเขตพื้นที่เป้าหมาย	- สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดศรีสะเกษ - องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ
1.2) โครงการจัดทำแผนพัฒนาศูนย์กลางระดับอำเภอ	การพัฒนาศูนย์กลางระดับอำเภอหรือเมืองลำดับที่ 3 และ 4 ที่เป็นศูนย์การอำเภอและรองรับการขยายตัวของเมือง ได้แก่ เทศบาลตำบลเมืองคง เทศบาลตำบลไพรบึง เทศบาลตำบลยางชุมน้อย เทศบาลตำบลปรังคัง เทศบาลตำบลบึงบูรพ์ เทศบาลตำบลห้วยทับทัน เทศบาลตำบลศรีรัตนะ เทศบาลตำบลสูง เทศบาลตำบลหนองใหญ่ เทศบาลตำบลพยุห์ เทศบาลตำบลโดด องค์การบริหารส่วนตำบลโนนค้อ องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำเกลี้ยง องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยตึกชู องค์การบริหารส่วนตำบลเสียว (อำเภอเบญจลักษ์) องค์การบริหารส่วนตำบลกุง	48	-	-	48	รัฐ	- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องที่อยู่ในเขตพื้นที่เป้าหมาย	- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องที่อยู่ในเขตพื้นที่เป้าหมาย	- สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดศรีสะเกษ - องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ

สรุปรายละเอียดโครงการ	พื้นที่เป้าหมาย	งบประมาณ (ล้านบาท)				วิธีการลงทุน	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	
		ปีที่ 1-5	ปีที่ 6-10	ปีที่ 11-20	รวม			หลัก	สนับสนุน
1.3) โครงการวางแผนแม่บทพัฒนาเมือง ศูนย์กลางการคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์	เทศบาลเมืองศรีสะเกษ เทศบาลตำบลกำแพง เทศบาลตำบลกันทรารมย์ และพื้นที่เกี่ยวเนื่อง	10	-	-	10	รัฐ	- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องที่อยู่ในเขตพื้นที่เป้าหมาย	- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องที่อยู่ในเขตพื้นที่เป้าหมาย	- สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดศรีสะเกษ - องค์กรบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ - สำนักงานนโยบายและแผนการจราจรและขนส่ง
2) แผนงานการพัฒนากลุ่มเมืองและความเชื่อมโยงตามบทบาทและศักยภาพ									
2.1) โครงการวางผังนโยบายและแผนพัฒนากลุ่มเมือง	กลุ่มเมือง 4 กลุ่มหลักตามนโยบายการพัฒนาเมืองและระบบเมือง	25	-	-	25	รัฐ	- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องที่อยู่ในเขตพื้นที่เป้าหมาย	- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องที่อยู่ในเขตพื้นที่เป้าหมาย	- สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดศรีสะเกษ - องค์กรบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ
3) แผนงานการพัฒนาชุมชนเมืองและพื้นที่รองรับการขยายตัวอย่างเหมาะสม									
3.1) โครงการฟื้นฟู ส่งเสริมและจัดการพื้นที่สีเขียวในชุมชนเมือง (Green Promotion)	เมืองศูนย์กลางลำดับ 1 เทศบาลเมืองศรีสะเกษ เมืองศูนย์กลางลำดับ 2 เทศบาลเมืองกันทรลักษณ์ เทศบาลตำบลเมืองชุมพันธ์ เทศบาลตำบลกำแพง เทศบาลตำบลกันทรารมย์ เทศบาลตำบลขุนหาญ เมืองศูนย์กลางลำดับ 3 เทศบาลตำบลน้ำคำ เทศบาลตำบลเมืองคง เทศบาลตำบลไพรบึง เทศบาลตำบลยางชุมน้อย	120	80	-	200	รัฐ	- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องที่อยู่ในเขตพื้นที่เป้าหมาย	- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องที่อยู่ในเขตพื้นที่เป้าหมาย	- องค์กรบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ - สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดศรีสะเกษ - สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
3.2) โครงการฟื้นฟูบูรณะชุมชนดั้งเดิม	เทศบาลเมืองศรีสะเกษ เทศบาลเมืองกันทรลักษณ์ เทศบาลตำบลเมืองชุมพันธ์	100	-	-	100	รัฐ	- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องที่อยู่ในเขตพื้นที่เป้าหมาย	- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องที่อยู่ในเขตพื้นที่เป้าหมาย	- องค์กรบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ

สรุปรายละเอียดโครงการ	พื้นที่เป้าหมาย	งบประมาณ (ล้านบาท)				วิธีการลงทุน	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	
		ปีที่ 1-5	ปีที่ 6-10	ปีที่ 11-20	รวม			หลัก	สนับสนุน
	เทศบาลตำบลกำแพง เทศบาลตำบลเมืองคง						เกี่ยวข้องที่อยู่ในเขตพื้นที่เป้าหมาย		- สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดศรีสะเกษ - สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
3.3) โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์เพื่อสร้างเสริมเอกลักษณ์ของชุมชนเมือง	เทศบาลเมืองศรีสะเกษ เทศบาลเมืองกันทรลักษณ์ เทศบาลตำบลเมืองจันทร์ เทศบาลตำบลกำแพง เทศบาลตำบลกันทรารมย์ เทศบาลตำบลขุนหาญ	120	-	-	120	รัฐ และเอกชน	- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องที่อยู่ในเขตพื้นที่เป้าหมาย	- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องที่อยู่ในเขตพื้นที่เป้าหมาย	- องค์กรบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ - สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดศรีสะเกษ - สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
4) แผนงานการพัฒนาชุมชนชนบทและมาตรฐานคุณภาพชีวิตของประชาชน									
4.1) โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์เพื่อสร้างเสริมเอกลักษณ์ของชุมชนเมือง	ชุมชนชนบทในจังหวัดศรีสะเกษ โดยกำหนดพื้นที่ต้นแบบอำเภอละ 2 ชุมชน สำหรับการวางแผน	88	-	-	88	รัฐ และเอกชน	- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องที่อยู่ในเขตพื้นที่เป้าหมาย	- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องที่อยู่ในเขตพื้นที่เป้าหมาย	- อบจ.ศรีสะเกษ - สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดศรีสะเกษ - กรมการพัฒนาชุมชน

ที่มา : จากการศึกษาและวิเคราะห์ของบริษัทที่ปรึกษา, 2562

3) แผนงาน/โครงการด้านการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ

3.1) แผนงานโครงการด้านเศรษฐกิจ ด้านเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และการค้าการบริการ

แผนงาน/โครงการด้านการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ ด้านเกษตรกรรม อุตสาหกรรม การค้า และการบริการประกอบไปด้วย 16 โครงการ และใช้งบประมาณ ดังต่อไปนี้

- แผนงานการพัฒนาเศรษฐกิจภาคเกษตรกรรม มีจำนวน 8 โครงการ ได้แก่ โครงการอนุรักษ์พื้นที่เกษตรกรรมขั้นดีเพื่อความมั่นคงทางอาหาร งบประมาณ : 20 ล้านบาท โครงการส่งเสริมการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวหอมมะลิคุณภาพดี งบประมาณ : 20 ล้านบาท โครงการส่งเสริมศูนย์การเรียนรู้โคเนื้อคุณภาพในพื้นที่ปลูกข้าวที่ไม่เหมาะสม งบประมาณ : 20 ล้านบาท โครงการส่งเสริมการซื้อขายผลผลิตทางการเกษตรบนระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-Commerce) งบประมาณ : 20 ล้านบาท โครงการส่งเสริมการใช้นวัตกรรมเครื่องจักรกลและเทคโนโลยีทางการเกษตรทดแทนแรงงาน งบประมาณ : 50 ล้านบาท โครงการส่งเสริมการเรียนรู้และท่องเที่ยวเชิงเกษตรในสวนไม้ผลดงดินแดง งบประมาณ : 20 ล้านบาท โครงการปรับปรุงและฟื้นฟูคุณภาพดินในพื้นที่ส่งเสริมประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตร งบประมาณ : 20 ล้านบาท โครงการส่งเสริมศูนย์รวบรวมสินค้าทางการเกษตรพืชอาหาร งบประมาณ : 100 ล้านบาท

- แผนงานการพัฒนาเศรษฐกิจด้านภาคอุตสาหกรรม จำนวน 5 โครงการ ได้แก่ โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน งบประมาณ: 69,462,300.00 บาท โครงการพัฒนาและยกระดับฝีมือแรงงาน งบประมาณ: 19,968,900.00 บาท โครงการศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดศรีสะเกษ งบประมาณ: 50 ล้านบาท โครงการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดศรีสะเกษ งบประมาณ: 45 ล้านบาท โครงการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตร งบประมาณ: พื้นที่ละ 3 ล้านบาท ขึ้นอยู่กับขนาด และความหนาแน่นของประชากร

- แผนงานการพัฒนาเศรษฐกิจด้านการค้าและบริการ จำนวน 3 โครงการ ได้แก่ โครงการพัฒนาคุณภาพสินค้าเพื่อเพิ่มมูลค่าและขยายช่องทางการตลาด งบประมาณ: 25,814,400.00 บาท โครงการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดน และแนวระเบียงเศรษฐกิจพื้นที่เป้าหมาย งบประมาณ: 7 ล้านบาท โครงการพัฒนาจุดผ่านแดนช่องสง่า เป็นศูนย์กลางหลักด้านการค้าและการบริการในพื้นที่ชายแดน งบประมาณ: 50 ล้านบาท

3.2) แผนงาน/โครงการด้านการพัฒนาเศรษฐกิจภาคการท่องเที่ยว

ประกอบไปด้วย 4 แผนงาน 19 โครงการ ใช้งบประมาณรวม 238.5 ล้านบาท แบ่งเป็น

- แผนงานการปรับปรุงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว จำนวน 10 โครงการ งบประมาณ 195 ล้านบาท

- แผนงานการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวให้หลากหลายและครบวงจร เชื่อมโยงการท่องเที่ยวกลุ่มอารยธรรมอีสานใต้ และเป็นประตูสู่ประเทศเพื่อนบ้าน จำนวน 4 โครงการ งบประมาณ 27 ล้านบาท

- แผนงานการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน และสร้างความเชื่อมั่นทางการท่องเที่ยว จำนวน 3 โครงการ งบประมาณ 9 ล้านบาท

- แผนงานการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว และส่งเสริมการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการและมีส่วนร่วมของประชาชน จำนวน 2 โครงการ งบประมาณ 7.5 ล้านบาท

ตารางที่ 6.3-2 สรุปแผนงาน/โครงการการพัฒนาด้านเศรษฐกิจภาคการท่องเที่ยว

สรุปรายละเอียดโครงการ	พื้นที่เป้าหมาย	งบประมาณ (ล้านบาท)				วิธีการลงทุน	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	
		ปีที่ 1-5	ปีที่ 6-10	ปีที่ 11-20	รวม			หลัก	สนับสนุน
1) แผนงานการปรับปรุงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว									
1.1) โครงการพัฒนาและส่งเสริมประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวอารยธรรมขอมจังหวัดศรีสะเกษ	- ปราสาทบ้านปราสาท (ห้วยทับทัน) ในวัดปราสาทพนาราม ต.ปราสาท อ.ห้วยทับทัน - ปราสาทตาเล็ง (ปราสาทลุมพุก) ต.ปราสาท อ.ขุขันธ์	10	-	-	10	รัฐ	- จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	- สนง.การท่องเที่ยวและกีฬาจ.ศรีสะเกษ	- สนง.พัฒนาชุมชน จ.ศรีสะเกษ - สำนักศิลปากรที่ 9 อุบลราชธานี - องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เป้าหมาย
1.2) โครงการพัฒนาเมืองชุมชนเป็นเมืองท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม หัตถกรรมสร้างสรรค์	พื้นที่ในเขตเทศบาลตำบลเมืองขุขันธ์และแหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยงใน ต.ใจดี ต.หัวเสือ ต.กันทรารมย์ ต.ห้วยสำราญ	30	-	-	30	รัฐ	- จังหวัด	- สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจ.ศรีสะเกษ	- สนง.การท่องเที่ยวและกีฬาจ.ศรีสะเกษ - ทต. เมืองขุขันธ์ - อบท.พื้นที่เป้าหมาย
1.3) โครงการศึกษาเพื่อการอนุรักษ์อาคารเก่า พัฒนากนวนวัฒนธรรม และส่งเสริมการจัดตั้งพิพิธภัณฑ์จังหวัดศรีสะเกษ	พื้นที่ในเขตเทศบาลเมืองศรีสะเกษ ด้านทิศเหนือติดทล.226 ด้านทิศตะวันออกติดถ.ขุขันธ์ ด้านทิศตะวันตกติดถ.กสิกรรม ด้านทิศใต้ติดถ.วันลูกเสือ	-	5	-	5	รัฐ	- จังหวัด	- เทศบาลเมืองศรีสะเกษ	- สำนักงานโยธาธิการและผังเมือง จ.ศรีสะเกษ - สนง.วัฒนธรรม จ.ศรีสะเกษ
1.4) โครงการพัฒนาและส่งเสริมประชาสัมพันธ์หมู่บ้านท่องเที่ยวกลุ่มชาติพันธุ์ (ส่วย เขมร ลาว เยอ) จังหวัดศรีสะเกษ	- บ้านกู ต.กู อ.ปรางค์กู่ (ส่วย) - บ้านกุดนาแก้วใต้ และบ้านชำตาโตง ต.กูฝ่าย อ.ขุนหาญ (เขมร) - บ้านละทาย ต.ละทาย และบ้านห้วยนา ต.หนองแก้ว อ.กันทรารมย์ (ลาว) - บ้านปราสาทเยอ ต.ปราสาทเยอ อ.ไพรบึง (เยอ)	18	-	-	18	รัฐ	- จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	- สนง.วัฒนธรรมจ.ศรีสะเกษ	- สนง.พัฒนาชุมชน จ.ศรีสะเกษ

สรุปรายละเอียดโครงการ	พื้นที่เป้าหมาย	งบประมาณ (ล้านบาท)				วิธีการลงทุน	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	
		ปีที่ 1-5	ปีที่ 6-10	ปีที่ 11-20	รวม			หลัก	สนับสนุน
1.5) โครงการพัฒนาและส่งเสริม ประชาสัมพันธ์หมู่บ้านท่องเที่ยว วัฒนธรรมใหม่จังหวัดศรีสะเกษ	- บ้านธาตุน้อย ต.ก้านเหลือง และบ้านหนองเหล็ก ต.อิหล่า อ.อุทุมพรพิสัย - บ้านเปือย ต.บึงบูรพ์ อ.บึงบูรพ์ - บ้านเมืองหลวง ต.เมืองหลวง อ.ห้วยทับทัน - บ้านสามขา ต.เสียว อ.โพธิ์ศรีสุวรรณ - บ้านธาตุทอง ต.ละลม อ.ภูสิงห์ - บ้านโนนสว่าง ต.พรหมสวัสดิ์ อ.พยุห์ - บ้านนิคมพัฒนา ต.นิคมพัฒนา อ.ขุขันธ์	12	12	-	24	รัฐ	- จังหวัด/กลุ่ม จังหวัด	- สนง.พัฒนาชุมชน จ.ศรีสะเกษ	- สนง.การท่องเที่ยวและ กีฬาจ.ศรีสะเกษ - องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในพื้นที่เป้าหมาย
1.6) โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและ เส้นทางท่องเที่ยวชมทิวทัศน์ริมลำน้ำ มูลจังหวัดศรีสะเกษ (Scenic Route)	พื้นที่อ.กันทรารมย์ อ.ยางชุมน้อย อ.เมืองศรีสะเกษ อ.ราชีไศล ตามทล.2086, 2373, 2083 และทช.ศก.4031 (เขื่อนห้วยน้ำ ต.หนองแก้ว หาดนางเหงา ต.ตุน หาดทรายขาว (หาดทรายสูง) ต.ละทาย อ.กันทรารมย์ หาดบ้านแก้ง ต.กุดเมืองฮาม อ.ยางชุมน้อย เขื่อนราชีไศล ต.หนองแค อ.ราชีไศล)	20	-	-	20	รัฐ	- จังหวัด	- สนง.จ.ศรีสะเกษ	- สนง.การท่องเที่ยวและ กีฬาจ.ศรีสะเกษ - กรมทางหลวง - องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในพื้นที่เป้าหมาย
1.7) โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ธรรมชาติบริเวณแหล่งน้ำสำคัญของ จังหวัดศรีสะเกษ	- หนองโพธิ์ ต.โพธิ์ อ.โพธิ์ - อ่างเก็บน้ำห้วยตามาย	-	12	-	12	รัฐ	- จังหวัด	- สนง.จ.ศรีสะเกษ	- องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในพื้นที่เป้าหมาย

สรุปรายละเอียดโครงการ	พื้นที่เป้าหมาย	งบประมาณ (ล้านบาท)				วิธีการลงทุน	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	
		ปีที่ 1-5	ปีที่ 6-10	ปีที่ 11-20	รวม			หลัก	สนับสนุน
1.8) โครงการพัฒนาและส่งเสริม ประชาสัมพันธ์ชุมชนท่องเที่ยว OTOP นวัตวิถีจังหวัดศรีสะเกษ	<p>ต.ภูเงิน อ.กันทรลักษ์</p> <p>- แก่งตาดหิน ต.รุง แก่งตะวัน บริเวณรอยต่อต.รุง และ ต.บึงมะลู อ.กันทรลักษ์</p> <p>- แก่งอารมณ บ้านหัวเหล่า ต.บก อ.โนนคูณ</p> <p>ชุมชนนำร่อง 13 ชุมชน</p> <p>- บ้านห้วยน้ำ อ.เมือง ศรีสะเกษ</p> <p>- บ้านภูมิซอรต ต.เสาชงชัย อ.กันทรลักษ์</p> <p>- บ้านโนนหนองสิม และบ้าน เกษตรสมบูรณ์ ต.เขิน อ.น้ำเกลี้ยง</p> <p>- บ้านบกใต้ ต.บก อ.โนนคูณ</p> <p>- บ้านหนองชนะ ต.หนองงู เหลือม อ.เบญจลักษ์</p> <p>- บ้านศาลา ต.หนองเชียงทูน อ.ปรางค์กู่</p> <p>- บ้านตำแย ต.ตำแย อ.พยุห์</p> <p>- บ้านเมืองจันทร์ ต.เมืองจันทร์ อ.เมืองจันทร์</p> <p>- บ้านดงแดง ต.ด่าน อ.ราชันีไศล</p> <p>- บ้านควนใหญ่ ต.ควนใหญ่ อ.วังหิน</p> <p>- บ้านตระกวน ต.พิงพวย อ.ศรีรัตนะ</p> <p>- บ้านหนองบัวดง</p>	10	16	-	26	รัฐ	- จังหวัด	- สนง.การท่องเที่ยวและ กีฬาจ.ศรีสะเกษ	- สนง.พัฒนาชุมชนจ.ศรี สะเกษ - องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในพื้นที่เป้าหมาย

สรุปรายละเอียดโครงการ	พื้นที่เป้าหมาย	งบประมาณ (ล้านบาท)				วิธีการลงทุน	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	
		ปีที่ 1-5	ปีที่ 6-10	ปีที่ 11-20	รวม			หลัก	สนับสนุน
1.9) โครงการส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดศรีสะเกษ	ต.หนองบัวตอง อ.ศีลาลาด - บ้านห้วยยาง ต.เมืองหลวง อ.ห้วยทับทัน	10	10	-	20	รัฐ	- จังหวัด/กระทรวง เกษตรและสหกรณ์	- สนง.การท่องเที่ยวและ กีฬา.ศรีสะเกษ	- สนง.การท่องเที่ยวและ กีฬา.ศรีสะเกษ - องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในพื้นที่เป้าหมาย - ผู้ประกอบการและ ชุมชนในพื้นที่ที่มี ศักยภาพ
1.10) โครงการส่งเสริมเมืองกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ (Srisaket Sport City)	จ.ศรีสะเกษ	15	15	-	30	รัฐ	- จังหวัด/กระทรวง การท่องเที่ยวและกีฬา	- สนง.การท่องเที่ยว และกีฬา.ศรีสะเกษ	
2) แผนงานการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวให้หลากหลายและครบวงจร เชื่อมโยงการท่องเที่ยวกลุ่มอารยธรรมอีสานใต้ และเป็นประตูสู่ประเทศเพื่อนบ้าน									
2.1) โครงการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษ ตามแนวแกนการท่องเที่ยวหลัก-รอง	- ทล.226 (อ.ห้วยทับทัน อ. อุทุมพรพิสัย อ.เมืองศรีสะเกษ อ.กันทรารมย์) - ทล.24 (อ.ขุนันท์ อ.ไพรบึง อ.ขุนหาญ อ.กันทรลักษ์ อ.เบญจลักษ์) - ทล.220 (อ.เมืองศรีสะเกษ	9	-	-	9	รัฐ	- จังหวัด/กรมทาง หลวง	- สนง.จ.ศรีสะเกษ	- องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นตามเส้นทาง - กรมทางหลวง

สรุปรายละเอียดโครงการ	พื้นที่เป้าหมาย	งบประมาณ (ล้านบาท)				วิธีการลงทุน	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	
		ปีที่ 1-5	ปีที่ 6-10	ปีที่ 11-20	รวม			หลัก	สนับสนุน
	อ.วังหิน อ.ขุขันธ์) - ทล.221 (อ.เมืองศรีสะเกษ อ.พยุห์ อ.ศรีรัตนะ อ.กันทรลักษ์) - ทล.2085 (อ.กันทรารมย์ อ.โนนคูณ อ.เบญจลักษ์ อ.กันทรลักษ์)								
2.2) โครงการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวประวัติศาสตร์อารยธรรมขอม และวัฒนธรรมใหม่ (อ.เมืองศรีสะเกษ-อ.อุทุมพรพิสัย-อ.ห้วยทับทัน-อ.เมืองจันทร์-อ.โพธิ์ศรีสุวรรณ-อ.บึงบูรพ์)	- ทล.226, 2076, 2349, 2083 - ทช.ศก.5049	3	-	-	3	รัฐ	- จังหวัด/กรมทางหลวง	- สนง.จ.ศรีสะเกษ	- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามเส้นทาง - กรมทางหลวง - กรมทางหลวงชนบท
2.3) โครงการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวชายแดนจังหวัดศรีสะเกษ (อ.กันทรลักษ์-อ.ขุนหาญ-อ.ขุขันธ์-อ.ภูสิงห์)	- ทล.221, 2335, 2127, 2128, 2341, 2201, 2157 - ทล.ศก.4001	-	10	-	10	รัฐ	- จังหวัด/กรมทางหลวง	- สนง.จ.ศรีสะเกษ	- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามเส้นทาง - กรมทางหลวง - กรมทางหลวงชนบท
2.4) โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์เพื่อสร้างการรับรู้การเข้าสู่เมืองศรีสะเกษ	ทล.226 ช่วงแยกทล.294 ฝั่งตะวันตกถึงฝั่งตะวันออก ในเขตเทศบาลเมืองศรีสะเกษ	5	-	-	5	รัฐ	- จังหวัด	- สนง.จ.ศรีสะเกษ	- เทศบาลเมืองศรีสะเกษ - กรมทางหลวง
3) แผนงานการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน และสร้างความเชื่อมั่นทางการท่องเที่ยว									
3.1) โครงการพัฒนาศูนย์บริการนักท่องเที่ยวและศูนย์จำหน่ายสินค้าชุมชนจังหวัดศรีสะเกษ	บริเวณหน้าศาลากลางจังหวัดศรีสะเกษ ในเขตเทศบาลเมืองศรีสะเกษ	5	-	-	5	รัฐ	- จังหวัด	- สนง.จ.ศรีสะเกษ	- สนง.การท่องเที่ยวและกีฬาจ.ศรีสะเกษ - สนง.วัฒนธรรมจ.ศรีสะเกษ - สนง.พัฒนาชุมชนจ.ศรีสะเกษ
3.2) โครงการส่งเสริมการพัฒนาที่พักและโฮมสเตย์ให้ได้มาตรฐานเพื่อรองรับการท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษ	จ.ศรีสะเกษ พื้นที่นำร่องในอ.เมืองศรีสะเกษ อ.กันทรลักษ์	1	-	-	1	รัฐส่งเสริมเอกชนลงทุน	- จังหวัด	- สนง.การท่องเที่ยวและกีฬาจ.ศรีสะเกษ	- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจ.ศรีสะเกษ

สรุปรายละเอียดโครงการ	พื้นที่เป้าหมาย	งบประมาณ (ล้านบาท)				วิธีการลงทุน	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	
		ปีที่ 1-5	ปีที่ 6-10	ปีที่ 11-20	รวม			หลัก	สนับสนุน
	อ.ภูสิงห์ และชุมชนท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ								- ผู้ประกอบการที่แพคเกจในจ.ศรีสะเกษ - ชุมชนท่องเที่ยวในจ.ศรีสะเกษ
3.3) โครงการพัฒนาเว็บไซต์การท่องเที่ยวศรีสะเกษแบบ one stop service	จ.ศรีสะเกษ	3	-	-	3	รัฐ	- จังหวัด	- สนง.จ.ศรีสะเกษ	
4) แผนงานการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว และส่งเสริมการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการและมีส่วนร่วมของประชาชน									
4.1) โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวในชุมชน และสร้างความรู้ความเข้าใจในการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมเพื่อรองรับการท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษ	- ชุมชนท่องเที่ยว OTOP นวัตวิถี - ชุมชนในพื้นที่ใกล้เคียงแหล่งท่องเที่ยวในจ.ศรีสะเกษ	2.5	-	-	2.5	รัฐ	- จังหวัด/กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	- สนง.การท่องเที่ยวและกีฬาจ.ศรีสะเกษ	- สนง.วัฒนธรรมจ.ศรีสะเกษ - กรมศิลปากร - สถาบันการศึกษาในจ.ศรีสะเกษ - สมาคมและชมรมท่องเที่ยว ผู้ประกอบการท่องเที่ยวใน จ.ศรีสะเกษ - ชุมชนท่องเที่ยวในจ.ศรีสะเกษ
4.2) โครงการจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษ	จ.ศรีสะเกษ	5	-	-	5	รัฐ	- จังหวัด	- สนง.จ.ศรีสะเกษ - สนง.การท่องเที่ยวและกีฬาจ.ศรีสะเกษ	- สนง.วัฒนธรรมจ.ศรีสะเกษ - สนง.พัฒนาชุมชนจ.ศรีสะเกษ - ททท.สำนักงานอุบลราชธานี - สมาคมและชมรมท่องเที่ยว ผู้ประกอบการท่องเที่ยวใน จ.ศรีสะเกษ - ชุมชนท่องเที่ยวในจ.ศรีสะเกษ

ที่มา : จากการศึกษาและวิเคราะห์ของบริษัทที่ปรึกษา, 2562

4) แผนงาน/โครงการด้านการอนุรักษ์พื้นที่โล่งและสภาพแวดล้อม

แผนงาน/โครงการด้านการอนุรักษ์พื้นที่โล่งและสภาพแวดล้อม ประกอบไปด้วย

1) แผนงานด้านการอนุรักษ์พื้นที่โล่งเพื่อรักษาสภาพแวดล้อม จำนวน 3 โครงการ ได้แก่

- แผนงานโครงการควบคุมพื้นที่ชุ่มน้ำระดับนานาชาติและระดับประเทศ และบริเวณโดยรอบมีระยะเวลาดำเนินการ ปีที่ 1 – 20 ใช้งบประมาณ : 80 ล้านบาท

- แผนงานโครงการควบคุมพื้นที่รับและระบายน้ำหลากจังหวัดศรีสะเกษ มีระยะเวลาดำเนินการ ปีที่ 1 – 20 ใช้งบประมาณ : 140 ล้านบาท

- แผนงานโครงการพัฒนาสภาพแวดล้อมย่านอุตสาหกรรมและโลจิสติกส์อย่างยั่งยืน มีระยะเวลาดำเนินการ ปีที่ 1 – 20 ใช้งบประมาณ : 60 ล้านบาท

2) แผนงานด้านการพัฒนาพื้นที่โล่งเพื่อนันทนาการ จำนวน 2 โครงการ

- แผนงานโครงการจัดหาพื้นที่เพื่อนันทนาการสำหรับชุมชนรองระดับอำเภอด้วยมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ มีระยะเวลาดำเนินการ : ปีที่ 1 – 20 ใช้งบประมาณ : 220 ล้านบาท

- แผนงานโครงการจัดหาพื้นที่เพื่อนันทนาการสำหรับชุมชนชายแดนด้วยมาตรการทางเศรษฐกิจ มีระยะเวลาดำเนินการ ปีที่ 1 – 20 ใช้งบประมาณ : 80 ล้านบาท

5) แผนงาน/โครงการด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม

ประกอบไปด้วย 3 แผนงาน 10 โครงการ ใช้งบประมาณรวม 110 ล้านบาท แบ่งเป็น (ตารางที่ 6.3-3)

- แผนงานการใช้ประโยชน์ทรัพยากรอย่างยั่งยืน มีจำนวน 4 โครงการ งบประมาณ 40 ล้านบาท

- แผนงานการฟื้นฟูและบำบัดภาวะมลพิษและสิ่งแวดล้อม มีจำนวน 2 โครงการ งบประมาณ 25 ล้านบาท

- แผนงานการเพิ่มพื้นที่เก็บกักก๊าซเรือนกระจกและป้องกันน้ำท่วม (พื้นที่ป่าไม้) มีจำนวน 4 โครงการ งบประมาณ 45 ล้านบาท

ตารางที่ 6.3-3 สรุปแผนงาน/โครงการการพัฒนาด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม

สรุปรายละเอียดโครงการ	พื้นที่เป้าหมาย	งบประมาณ (ล้านบาท)				วิธีการลงทุน	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	
		ปีที่ 1-5	ปีที่ 6-10	ปีที่ 11-20	รวม			หลัก	สนับสนุน
1) แผนงานด้านการใช้ประโยชน์ทรัพยากรอย่างยั่งยืน									
1.1) โครงการวางแผนการใช้ประโยชน์ทรัพยากรดินและแร่อย่างยั่งยืน	- ทุกอำเภอ โดยพื้นที่เร่งด่วน ได้แก่ อ.กันทรลักษณ์ อ.ขุนหาญ	10	-	-	10	รัฐ	- กรมพัฒนาที่ดิน	- สถานีพัฒนาที่ดิน สำนักงานพัฒนาที่ดิน กรมพัฒนาที่ดิน	- สำนักงานจังหวัดศรีสะเกษ - เทศบาลและอปท. ที่เกี่ยวข้อง
1.2) โครงการจัดทำแผนแม่บทการอนุรักษ์ชุมชนโบราณและแหล่งโบราณสถาน	แหล่งโบราณสถานที่ขึ้นทะเบียนแล้วจำนวน 23 แห่ง และ แหล่งโบราณสถานไม่ได้ขึ้นทะเบียนจำนวน 79 แห่ง	10	-	-	10	รัฐ	- กรมศิลปากร	- กรมศิลปากร - สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดศรีสะเกษ	- สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดศรีสะเกษ - สำนักงานจังหวัดศรีสะเกษ - เทศบาลและอปท. ที่เกี่ยวข้อง
1.3) โครงการรักษามรดกวัฒนธรรม	พื้นที่อำเภออุษันธุ์ อำเภอขุนหาญ อำเภอกันทรารมย์ อำเภอไพรบึง อำเภอปรังค์ภู อันเป็นพื้นที่ต้นแบบที่มีวัฒนธรรมและภาษาท้องถิ่นเป็นเอกลักษณ์	10	-	-	10	รัฐ	- กรมศิลปากร	- กรมศิลปากร - สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดศรีสะเกษ	- สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดศรีสะเกษ - สำนักงานจังหวัดศรีสะเกษ - เทศบาลและอปท. ที่เกี่ยวข้อง
1.4) โครงการจัดทำแผนแม่บทการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำและแหล่งน้ำ	- พื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับชาติ จำนวน 2 แห่ง ได้แก่ แม่น้ำมูลและบึงทามและสบแม่น้ำมูลชี - พื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับท้องถิ่น จำนวน 690 แห่ง	5	5		10	รัฐ	- สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดศรีสะเกษ	- สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดศรีสะเกษ	- สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 11 - สำนักงานจังหวัดศรีสะเกษ - องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

สรุปรายละเอียดโครงการ	พื้นที่เป้าหมาย	งบประมาณ (ล้านบาท)				วิธีการลงทุน	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	
		ปีที่ 1-5	ปีที่ 6-10	ปีที่ 11-20	รวม			หลัก	สนับสนุน
2) แผนงานการฟื้นฟูและบำบัดภาวะและสิ่งมลพิษ									
2.1) โครงการแก้ไขและป้องกันมลพิษสิ่งแวดล้อม	- คุณภาพน้ำ : อ.กันทรารมย์ อ.ยางชุมน้อย อ.ราษีไศล - คุณภาพอากาศและเสียง : ทม. ศรีสะเกษ และ ทม. กันทรลักษ์	10	-	-	10	รัฐ	- กรมควบคุมมลพิษ	- กรมควบคุมมลพิษ - สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 11	- สำนักงานจังหวัดศรีสะเกษ - องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
2.2) โครงการเฝ้าระวังและตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อม	- คุณภาพน้ำ : อ.กันทรารมย์ อ.ยางชุมน้อย อ.ราษีไศล - คุณภาพอากาศและเสียง : เทศบาลเมืองศรีสะเกษและเทศบาลเมืองกันทรลักษ์	5	5	5	15	รัฐ	- กรมควบคุมมลพิษ	- กรมควบคุมมลพิษ - สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 11	- สำนักงานจังหวัดศรีสะเกษ - องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
3) แผนงานการเพิ่มพื้นที่เก็บกักก๊าซเรือนกระจกและป้องกันน้ำท่วม (พื้นที่ป่าไม้)									
3.1) โครงการทวงคืนผืนป่า	พื้นที่ป่าไม้ตามกฎหมาย ได้แก่ อุทยานแห่งชาติเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าและป่าสงวนแห่งชาติ	10	-	-	10	รัฐ	- กรมป่าไม้ - กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช	- สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 9 - สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 7	- สำนักงานจังหวัดศรีสะเกษ - สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดศรีสะเกษ - เทศบาลและอปท. ที่เกี่ยวข้อง

สรุปรายละเอียดโครงการ	พื้นที่เป้าหมาย	งบประมาณ (ล้านบาท)				วิธีการลงทุน	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	
		ปีที่ 1-5	ปีที่ 6-10	ปีที่ 11-20	รวม			หลัก	สนับสนุน
3.2) โครงการปาร์กิ้งน้ำ	พื้นที่ป่าไม้หรือพื้นที่ที่มีศักยภาพในการเป็นพื้นที่รับหรือชะลอน้ำเพื่อป้องกันน้ำท่วมรอบเขื่อนราศีไศล	10	-	-	10	รัฐ	- กรมชลประทาน - สำนักงานจังหวัดศรีสะเกษ - สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดศรีสะเกษ	- กรมชลประทาน - เทศบาลและอปท. ที่เกี่ยวข้อง	- สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 9 - สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 7 - สำนักงาน จ. ศรีสะเกษ - สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดศรีสะเกษ
3.3) โครงการวางแผนและกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินพื้นที่กันชน	พื้นที่ป่าไม้ตามกฎหมายได้แก่ อุทยานแห่งชาติเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าและป่าสงวนแห่งชาติ	5	5	-	10	รัฐ	- กรมป่าไม้ - กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช	- สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 9 - สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 7	- สำนักงาน จ. ศรีสะเกษ - สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดศรีสะเกษ - เทศบาลและอปท. ที่เกี่ยวข้อง
3.4) โครงการสงวนและรักษาป่าไม้อนุรักษ์	ทุกอำเภอในจังหวัด	5	5	5	15	รัฐ	- กรมป่าไม้ - กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช	- สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 9 - สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 7	- สำนักงาน จ. ศรีสะเกษ - สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดศรีสะเกษ - เทศบาลและอปท. ที่เกี่ยวข้อง

ที่มา : จากการศึกษาและวิเคราะห์ของบริษัทที่ปรึกษา, 2562

6) แผนงาน/โครงการด้านการพัฒนาด้านระบบคมนาคมและโลจิสติกส์

แผนงาน/โครงการด้านการพัฒนาด้านระบบคมนาคมและโลจิสติกส์ ประกอบไปด้วย 4 แผนงาน 17 โครงการ ใช้งบประมาณรวม 6,835 ล้านบาท แบ่งเป็น

- แผนงานการพัฒนาด้านระบบถนนโครงข่าย จำนวน 8 โครงการ งบประมาณ 4,575 ล้านบาท
- แผนงานการพัฒนาด้านการขนส่งสินค้าและระบบโลจิสติกส์ จำนวน 4 โครงการ งบประมาณ 1,500 ล้านบาท
- แผนงานการพัฒนาด้านระบบขนส่งสาธารณะ จำนวน 2 โครงการ งบประมาณ 60 ล้านบาท
- แผนงานจากโครงการด้านคมนาคมขนส่งขนาดใหญ่ที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ศึกษา จำนวน 3 โครงการ งบประมาณ 700 ล้านบาท

7) แผนงาน/โครงการด้านการพัฒนาสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

ประกอบไปด้วย 8 แผนงาน 22 โครงการ ใช้งบประมาณรวม 5,992 ล้านบาท แบ่งเป็น

- แผนงานด้านการระบบไฟฟ้า จำนวน 4 โครงการ งบประมาณ 1,403 ล้านบาท
- แผนงานด้านการระบบประปา จำนวน 4 โครงการ งบประมาณ 865 ล้านบาท
- แผนงานด้านการกำจัดขยะ จำนวน 3 โครงการ งบประมาณ 59 ล้านบาท
- แผนงานด้านการกำจัดของเสีย จำนวน 2 โครงการ งบประมาณ 46 ล้านบาท
- แผนงานด้านการพัฒนาการบริการด้านการศึกษา จำนวน 2 โครงการ งบประมาณ 979.5 ล้านบาท
- แผนงานด้านการพัฒนาการบริการด้านสาธารณสุข จำนวน 3 โครงการ งบประมาณ 1,354 ล้านบาท
- แผนงานด้านการพัฒนาแหล่งนันทนาการและพักผ่อนหย่อนใจ จำนวน 1 โครงการ งบประมาณ 92.5 ล้านบาท
- แผนงานด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน จำนวน 3 โครงการ งบประมาณ 1,193 ล้านบาท

ตารางที่ 6.3-4 สรุปแผนงาน/โครงการการพัฒนาด้านคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์

สรุปรายละเอียดโครงการ	พื้นที่เป้าหมาย	งบประมาณ (ล้านบาท)				วิธีการลงทุน	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	
		ปีที่ 1-5	ปีที่ 6-10	ปีที่ 11-20	รวม			หลัก	สนับสนุน
1) แผนงานการพัฒนาด้านระบบถนนโครงข่าย									
1.1) โครงการขยายช่องจราจร ทล. 24 แยกอำเภอ กันทรลักษณ์-เขตจังหวัดอุบลราชธานี เพิ่มช่องจราจรเป็น 4 ช่องจราจร	- ทล. 24 แยกอำเภอ กันทรลักษณ์-เขตจังหวัด อุบลราชธานี	450	-	-	450	รัฐ	- กรมทางหลวง	- กรมทางหลวง	- องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง
1.2) โครงการก่อสร้างเพิ่มช่องจราจร ทาง หลวงหมายเลข 220	- ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 220	870	-	-	870	รัฐ	- กรมทางหลวง	- กรมทางหลวง	- องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง
1.3) โครงการก่อสร้างเพิ่มช่องจราจร ทาง หลวงหมายเลข 221 เพิ่มช่องจราจร เป็น 4 ช่องจราจร	- ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 221	480	-	-	480	รัฐ	- กรมทางหลวง	- กรมทางหลวง	- องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง
1.4) โครงการขยายถนน 4 ช่องจราจร ทาง หลวงหมายเลข 2083 เชื่อมระหว่าง แยกสัมปถยนต์น้อย - อำเภอราษีไศล	- ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 2083	810	-	-	810	รัฐ	- กรมทางหลวง	- กรมทางหลวง	- องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง
1.5) โครงการเร่งรัดขยายทางสายประธาน ให้เป็น 4 ช่องจราจร ทางหลวง หมายเลข 226 ตอน ห้วยทับทัน- อุทุมพรพิสัย	- ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 226 ช่วง อำเภอห้วยทับทัน- อุทุมพรพิสัย	195	-	-	195	รัฐ	- กรมทางหลวง	- กรมทางหลวง	- องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง
1.6) โครงการก่อสร้างสะพานข้ามทางรถไฟ บริเวณจุดตัดทางรถไฟทาง พื้นที่เขต เทศบาลตำบลสระกำแพงใหญ่ อำเภอ อุทุมพรพิสัย จังหวัด ศรีสะเกษ ทางหลวงหมายเลข 226	- ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 226 เทศบาลตำบลสระ กำแพงใหญ่ อำเภอ อุทุมพรพิสัย	1,000	-	-	1,000	รัฐ	- กรมทางหลวง	- กรมทางหลวง	- การรถไฟแห่ง ประเทศไทย
1.7) โครงการปรับปรุงผิวจราจรและไหล่ ทางระหว่างทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 24 และด่านช่องสะงำ	- ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 2201 และ ทางหลวงชนบท ศก. 4001	380	-	-	380	รัฐ	- กรมทางหลวง - กรมทางหลวง ชนบท	- กรมทางหลวง - กรมทางหลวงชนบท	- องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง
1.8) โครงการก่อสร้างถนนแนวใหม่ เชื่อมต่อทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 220 และหมายเลข 221	- อำเภออุทุมพรพิสัยและอำเภอ ไพรบึง	-	390	-	390	รัฐ	- กรมทางหลวง	- กรมทางหลวง	- องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง

สรุปรายละเอียดโครงการ	พื้นที่เป้าหมาย	งบประมาณ (ล้านบาท)				วิธีการลงทุน	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	
		ปีที่ 1-5	ปีที่ 6-10	ปีที่ 11-20	รวม			หลัก	สนับสนุน
2) แผนงานการพัฒนาด้านการขนส่งสินค้าและระบบโลจิสติกส์									
2.1) โครงการก่อสร้างทางเลี่ยงเมือง อำเภออุษันต์ด้านทิศตะวันตก	- พื้นที่ทางเลี่ยงเมือง อำเภออุษันต์ (ด้าน ตะวันตก)	150	-	-	150	รัฐ	- กรมทางหลวง	- กรมทางหลวง	- องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง
2.2) โครงการก่อสร้างถนนวงแหวนเลี่ยงเมือง อำเภอราชไศล	- อำเภอราชไศล	630	-	-	630	รัฐ	- กรมทางหลวง	- กรมทางหลวง	- องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง
2.3) โครงการก่อสร้างทางหลวงหมายเลข 294 ตอนเลี่ยงเมืองศรีสะเกษตอนเหนือ	- ทางหลวงหมายเลข 294 ตอนเลี่ยงเมือง ศรีสะเกษตอนเหนือ อำเภอเมืองศรีสะเกษ	450	-	-	450	รัฐ	- กรมทางหลวง	- กรมทางหลวง	- องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง
2.4) โครงการก่อสร้างทางเลี่ยงเมืองกันทร รมย์ด้านเหนือ	- อำเภอกันทรารมย์	-	270	-	270	รัฐ	- กรมทางหลวง	- กรมทางหลวง	- องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง
3) แผนงานการพัฒนาด้านระบบขนส่งสาธารณะ									
3.1) โครงการปรับปรุงสถานีขนส่งผู้โดยสาร จังหวัดศรีสะเกษ	- สถานีขนส่งผู้โดยสาร จังหวัดศรีสะเกษ	-	30	-	30	รัฐ	- กรมการขนส่งทาง บก	- กรมการขนส่งทางบก	- เทศบาลเมือง ศรีสะเกษ
3.2) โครงการปรับปรุงจุดจอดรถโดยสาร สาธารณะ	- จุดจอดรถโดยสาร สาธารณะภายใน จังหวัดศรีสะเกษ	-	30	-	30	รัฐ	- กรมการขนส่งทาง บก	- กรมการขนส่งทางบก	- เทศบาลเมือง ศรีสะเกษ
4) แผนงานจากโครงการด้านคมนาคมขนส่งขนาดใหญ่ที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ศึกษา									
4.1) โครงการก่อสร้างศูนย์กระจายสินค้า (Truck Terminal and Distribution Center) บนทางหลวงหมายเลข 24	- อำเภออุษันต์ จังหวัด ศรีสะเกษ	-	500	-	500	รัฐ	- กรมการขนส่งทาง บก	- กรมการขนส่งทางบก	- องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง
4.2) โครงการจุดพักรถบรรทุก (Truck Rest Area) บนทางหลวงหมายเลข 24	- อำเภอไพรบึง จังหวัด ศรีสะเกษ	-	100	-	100	รัฐ	- กรมทางหลวง	- กรมทางหลวง	- องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง
4.3) โครงการจุดพักรถบรรทุก (Truck Rest Area) บนทางหลวงหมายเลข 226	- อำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ	-	100	-	100	รัฐ	- กรมทางหลวง	- กรมทางหลวง	- องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง

ที่มา : จากการศึกษาและวิเคราะห์ของบริษัทที่ปรึกษา, 2562

ตารางที่ 6.3-5 สรุปแผนงาน/โครงการด้านการพัฒนาสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

สรุปรายละเอียดโครงการ	พื้นที่เป้าหมาย	งบประมาณ (ล้านบาท)				วิธีการลงทุน	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	
		ปีที่ 1-5	ปีที่ 6-10	ปีที่ 11-20	รวม			หลัก	สนับสนุน
1. แผนงานด้านระบบไฟฟ้า									
1) โครงการก่อสร้างสถานีไฟฟ้าเพิ่มเติม	ครอบคลุมทุกพื้นที่โดยพื้นที่เร่งด่วน ได้แก่ อำเภอเมืองศรีสะเกษ	250	-	-	250	รัฐวิสาหกิจ	การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค	การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค	การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
2) โครงการขยายเขตการจ่ายไฟฟ้า	พื้นที่ให้บริการของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคทุกอำเภอ	482.5	482.5	-	965	รัฐวิสาหกิจ	การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค	การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค	การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
3) โครงการส่งเสริมพลังงานทดแทน	อำเภอโนนคูณ อำเภอเบญจลักษ์ และอำเภออุษันต์	17	-	-	17	รัฐ	จังหวัดศรีสะเกษ	จังหวัดศรีสะเกษ	พลังงานจังหวัด/องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
4) โครงการส่งเสริมพลังงานทดแทน	หน่วยงานราชการในจังหวัดศรีสะเกษ	171	-	-	45	รัฐและเอกชน	จังหวัดศรีสะเกษ	จังหวัดศรีสะเกษ	พลังงานจังหวัด/องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2. แผนงานด้านระบบประปา									
1) โครงการศึกษาหาพื้นที่ๆ เหมาะสมสำหรับใช้เป็นแหล่งเก็บน้ำสำรองเพื่อการผลิตน้ำประปา	พื้นที่ให้บริการของการประปาส่วนภูมิภาค และพื้นที่อื่นๆ ที่มีศักยภาพ	12.5	12.5	-	25	รัฐวิสาหกิจ	การประปาส่วนภูมิภาค	การประปาส่วนภูมิภาค	-
2) โครงการจัดหาระบบประปาสาธารณะให้กับพื้นที่ที่ยังไม่มีระบบประปา	หมู่บ้านที่ยังไม่มีระบบประปาหมู่บ้าน	282.5	282.5	-	565	รัฐ	กรมทรัพยากรน้ำ	กรมทรัพยากรน้ำ	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
3) โครงการก่อสร้าง/ซ่อมแซมระบบประปา	พื้นที่ให้บริการของการประปาส่วนภูมิภาค	165	-	-	165	รัฐวิสาหกิจ	รัฐวิสาหกิจ	การประปาส่วนภูมิภาค	-
4) โครงการลดปริมาณการใช้น้ำ	ทุกอำเภอในจังหวัดศรีสะเกษ	110	-	-	110	รัฐ	รัฐ	จังหวัดศรีสะเกษ	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
3. แผนงานด้านการกำจัดขยะ									
1) โครงการบริหารและจัดการขยะและพลังงานทางเลือก	เทศบาลเมืองศรีสะเกษ อำเภอเมืองศรีสะเกษ และเทศบาลตำบลขุนหาญ อำเภอขุนหาญ จังหวัดศรีสะเกษ	NA	NA	NA	NA	รัฐ	รัฐ	กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และจังหวัดศรีสะเกษ	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

สรุปรายละเอียดโครงการ	พื้นที่เป้าหมาย	งบประมาณ (ล้านบาท)				วิธีการลงทุน	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	
		ปีที่ 1-5	ปีที่ 6-10	ปีที่ 11-20	รวม			หลัก	สนับสนุน
2) โครงการก่อสร้าง/ปรับปรุงเพิ่มประสิทธิภาพการกำจัดขยะ	สถานที่กำจัดขยะทุกแห่งในจังหวัดศรีสะเกษ	NA	NA	NA	NA	รัฐ	รัฐ	จังหวัดศรีสะเกษ	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดศรีสะเกษ
3) โครงการสนับสนุนชุมชนท้องถิ่นในการจัดการคัดแยกมูลฝอยจากครัวเรือนและแหล่งกำเนิดมลพิษ	พื้นที่ทุกอำเภอในจังหวัดศรีสะเกษ	59	-	-	59	รัฐ	รัฐ	จังหวัดศรีสะเกษ	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดศรีสะเกษและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
4. การกำจัดของเสีย									
1) โครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบระบบบำบัดน้ำเสียชุมชน	อำเภอเมือง อำเภอกันทรลักษณ์ อำเภอขุนซัน อำเภอเบ็ญจบุรพ์ อำเภอรามัน อำเภอห้วยทับทัน อำเภอขุนหาญ และอำเภออุทุมพรพิสัย	NA	NA	NA	NA	รัฐ	รัฐ	กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และจังหวัดศรีสะเกษ	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2) โครงการรณรงค์ให้มีการติดตั้งระบบดักไขมันตามบ้านเรือน	ที่อยู่อาศัย อาคารพาณิชย์ ยกรม ร้านอาหารหรือภัตตาคาร ในพื้นที่เทศบาลทุกอำเภอในจังหวัดศรีสะเกษ	46	-	-	46	รัฐ	รัฐ	กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และจังหวัดศรีสะเกษ	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
5. แผนงานด้านการพัฒนาการบริการด้านการศึกษา									
1) โครงการยกระดับการศึกษา	สถานศึกษาทุกแห่งในจังหวัดศรีสะเกษ	342	342	-	684	รัฐและเอกชน	รัฐและเอกชน	กระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด	หน่วยงานในท้องถิ่น
2) โครงการส่งเสริมศักยภาพของบุคลากรทางการศึกษา	สถานศึกษาทุกแห่งในจังหวัดศรีสะเกษ	147.75	147.75	-	295.5	รัฐและเอกชน	รัฐและเอกชน	สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
6. แผนงานด้านการพัฒนาการบริการด้านสาธารณสุข									
1) โครงการยกระดับการให้บริการของโรงพยาบาล	สถานพยาบาลทุกแห่งในจังหวัดศรีสะเกษ	660	660	-	1,320	รัฐ	รัฐ	กระทรวงสาธารณสุข	-

สรุปรายละเอียดโครงการ	พื้นที่เป้าหมาย	งบประมาณ (ล้านบาท)				วิธีการลงทุน	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	
		ปีที่ 1-5	ปีที่ 6-10	ปีที่ 11-20	รวม			หลัก	สนับสนุน
2) โครงการอบรมให้ความรู้อาสาสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งในจังหวัดศรีสะเกษ	22	-	-	22	รัฐ	รัฐ	กระทรวงสาธารณสุข	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
3) โครงการจัดตั้งศูนย์ป้องกันและการควบคุมโรคติดต่อจากชายแดน	บริเวณจุดผ่านแดนทุกแห่งในจังหวัดศรีสะเกษ	12	-	-	12	รัฐ	รัฐ	กระทรวงสาธารณสุขและสำนักงานป้องกันควบคุมโรค	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ
7. แผนงานด้านการพัฒนาแหล่งนันทนาการและพักผ่อนหย่อนใจ									
1) โครงการจัดหาพื้นที่นันทนาการและพักผ่อนหย่อนใจให้กับชุมชนและเมือง	ทุกอำเภอในจังหวัดศรีสะเกษ	92.5	-	-	92.5	รัฐและเอกชน	รัฐและเอกชน	สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดศรีสะเกษ	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
8. แผนงานด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน									
1) โครงการติดตั้งไฟฟ้าแสงสว่างและกล้องวงจรปิด (CCTV) ในสถานที่ท่องเที่ยวและพื้นที่ล่อแหลม	พื้นที่ในเขตเทศบาลในจังหวัดศรีสะเกษ	200	200	-	400	รัฐ	รัฐ	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	-
2) โครงการจัดซื้ออุปกรณ์เพื่อการดับเพลิง	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งในจังหวัดศรีสะเกษ	373.5	373.5	-	747	รัฐ	รัฐ	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	จังหวัดศรีสะเกษ
3) โครงการรณรงค์เพื่อลดอุบัติเหตุทางถนน	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งในจังหวัดศรีสะเกษ	23.5	23.5	-	47	รัฐ	รัฐ	สำนักงานขนส่งจังหวัดศรีสะเกษ และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ที่มา : จากการศึกษาและวิเคราะห์ของบริษัทที่ปรึกษา, 2562

- 8) แผนงาน/โครงการด้านการบรรเทาสาธารณภัย
แผนงาน/โครงการด้านการป้องกันและบรรเทาภัยพิบัติ ประกอบไปด้วย 4 แผนงาน
105 โครงการ ใช้งบประมาณรวม 6,229.85 ล้านบาท แบ่งเป็น
- แผนงานด้านบริหารจัดการน้ำโดยใช้สิ่งก่อสร้าง จำนวน 90 โครงการ งบประมาณ
5,404.85 ล้านบาท
  - แผนงานด้านบริหารจัดการน้ำโดยไม่ใช้สิ่งก่อสร้าง จำนวน 2 โครงการ งบประมาณ-
ล้านบาท
  - แผนงานด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยโดยใช้สิ่งก่อสร้าง จำนวน 11 โครงการ
งบประมาณ 825.00 ล้านบาท
  - แผนงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยโดยไม่ใช้สิ่งก่อสร้าง จำนวน 2
โครงการงบประมาณ - ล้านบาท

ตารางที่ 6.3-6 สรุปแผนงาน/โครงการด้านการป้องกันและบรรเทาภัยพิบัติ

สรุปรายละเอียดโครงการ	พื้นที่เป้าหมาย	งบประมาณ (ล้านบาท)				วิธีการลงทุน	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานรับผิดชอบ	
		ปีที่ 1-5	ปีที่ 6-10	ปีที่ 11-20	รวม			หลัก	สนับสนุน
1) แผนงานด้านบริหารจัดการน้ำโดยใช้สิ่งก่อสร้าง									
1.1 โครงการชลประทานขนาดเล็กในกลุ่มน้ำสาขาห้วยขยุง	พื้นที่ลุ่มน้ำห้วยขยุง	903.31	-	-	903.31	รัฐ	กรมชลประทาน	-กรมชลประทาน	- อปท. ที่เกี่ยวข้อง
1.2 โครงการชลประทานขนาดเล็กในกลุ่มน้ำสาขาห้วยสำราญ	พื้นที่ลุ่มน้ำห้วยสำราญ	-	3,389.89	-	3,389.89	รัฐ	กรมชลประทาน	-กรมชลประทาน	- อปท. ที่เกี่ยวข้อง
1.3 โครงการชลประทานขนาดเล็กในกลุ่มน้ำสาขาห้วยทา	พื้นที่ลุ่มน้ำห้วยทา	549.92	-	-	549.92	รัฐ	กรมชลประทาน	-กรมชลประทาน	- อปท. ที่เกี่ยวข้อง
1.4 โครงการชลประทานขนาดเล็กในกลุ่มน้ำสาขาห้วยทับทัน	พื้นที่ลุ่มน้ำห้วยทับทัน	172.33	-	-	172.33	รัฐ	กรมชลประทาน	-กรมชลประทาน	- อปท. ที่เกี่ยวข้อง
1.5 โครงการชลประทานขนาดเล็กในกลุ่มน้ำสาขาลำโดมใหญ่	พื้นที่ลุ่มน้ำลำโดมใหญ่	-	282.40	-	282.40	รัฐ	กรมชลประทาน	-กรมชลประทาน	- อปท. ที่เกี่ยวข้อง
1.6 โครงการชลประทานขนาดเล็กในกลุ่มน้ำสาขามูลส่วนที่ 3	พื้นที่ลุ่มน้ำสาขามูลส่วนที่ 3	-	82.00	-	82.00	รัฐ	กรมชลประทาน	-กรมชลประทาน	- อปท. ที่เกี่ยวข้อง
1.7 โครงการชลประทานขนาดเล็กในกลุ่มน้ำสาขาลำเสียวใหญ่	พื้นที่ลุ่มน้ำสาขาลำเสียวใหญ่	-	25.00	-	25.00	รัฐ	กรมชลประทาน	-กรมชลประทาน	- อปท. ที่เกี่ยวข้อง
2) แผนงานด้านบริหารจัดการน้ำโดยไม่ใช้สิ่งก่อสร้าง									
2.1) โครงการติดตั้งและปรับปรุงระบบโทรมาตรที่มีอยู่เดิม	- โครงการที่มีระบบโทรมาตรของกรมชลประทานในจังหวัด	-	-	-	-	รัฐ	กรมชลประทาน	-คณะกรรมการกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการน้ำ	- กรมชลประทาน - อปท. ที่เกี่ยวข้อง
2.2) โครงการปลูกป่าและฟื้นฟูป่าต้นน้ำ	- พื้นที่ต้นน้ำที่สำคัญ	-	-	-	-	รัฐ	กรมชลประทาน	-คณะกรรมการ	- กรมชลประทาน
	ในจังหวัดศรีสะเกษ							กำหนดนโยบายและการบริหารจัดการน้ำ	-องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง

สรุปรายละเอียดโครงการ	พื้นที่เป้าหมาย	งบประมาณ (ล้านบาท)				วิธีการลงทุน	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานรับผิดชอบ	
		ปีที่ 1-5	ปีที่ 6-10	ปีที่ 11-20	รวม			หลัก	สนับสนุน
3) แผนงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยโดยใช้สิ่งก่อสร้าง									
3.1 โครงการป้องกันและบรรเทาอุทกภัยในลุ่มน้ำสาขาห้วยขยุง	พื้นที่ลุ่มน้ำห้วยขยุง	-	175	-	175.00	รัฐ	กรมชลประทาน	-กรมชลประทาน	- อปท. ที่เกี่ยวข้อง
3.2 โครงการป้องกันและบรรเทาอุทกภัยในลุ่มน้ำสาขาห้วยสำราญ	พื้นที่ลุ่มน้ำห้วยสำราญ	210	-	-	210.00	รัฐ	กรมชลประทาน	-กรมชลประทาน	- อปท. ที่เกี่ยวข้อง
3.3 โครงการป้องกันและบรรเทาอุทกภัยในลุ่มน้ำสาขาห้วยทับทัน	พื้นที่ลุ่มน้ำห้วยทับทัน	-	200.00	-	200.00	รัฐ	กรมชลประทาน	-กรมชลประทาน	- อปท. ที่เกี่ยวข้อง
3.4 โครงการป้องกันและบรรเทาอุทกภัยในลุ่มน้ำสาขาห้วยทา	พื้นที่ลุ่มน้ำห้วยทา	-	150.0	-	150.00	รัฐ	กรมชลประทาน	-กรมชลประทาน	- อปท. ที่เกี่ยวข้อง
3.5 โครงการป้องกันและบรรเทาอุทกภัยในลุ่มน้ำมูลส่วนที่ 3	พื้นที่ลุ่มน้ำมูลส่วนที่ 3	-	90.00	-	90.00	รัฐ	กรมชลประทาน	-กรมชลประทาน	- อปท. ที่เกี่ยวข้อง
4) แผนงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยไม่ใช้สิ่งก่อสร้าง									
4.1) โครงการสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนที่มีความเสี่ยงต่อภัยพิบัติ	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยู่ในพื้นที่เสี่ยงภัย	-	-	-	-	รัฐ	กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	-สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด	-องค์การบริหารส่วนจังหวัด - อปท. ที่เกี่ยวข้อง - สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด
4.2) โครงการซักซ้อมแผนป้องกันภัยประจำปี เพื่อเตรียมความพร้อมรับมือภัยพิบัติในพื้นที่เสี่ยงภัย	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยู่ในพื้นที่เสี่ยงภัย	-	-	-	-	รัฐ	กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	-สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด	-องค์การบริหารส่วนจังหวัด - อปท. ที่เกี่ยวข้อง - สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด

ที่มา : จากการศึกษาและวิเคราะห์ของบริษัทที่ปรึกษา, 2562